

Giới thiệu Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đừng Hắc Hoá

Độ dài: 500+ (Còn đang tiến hành)

Cuộc sống của Mộ Ngôn có thể nói đã trải qua hầu hết mọi việc ở vô số thời đại, đến phút cuối cùng cũng được giải thoát chứ nghĩ sau khi chết thì sẽ chấm dứt mọi chuyện nhưng đầu gối lại còn bị trói định hệ thống là thế nào?!!

Khế ước một ký chủ lai lịch không rõ, hắc hóa sẽ mở ra buff năng lực nghịch thiên, hệ thống bày tỏ mình chịu áp lực rất lớn.

Hệ thống: 【 ký chủ! Bình tĩnh! Bình tĩnh! Ngần vạn lần hold lại! Không thể hắc hóa! 】

Mộ Ngôn nghiêng đầu, "Hắc hóa? Giống như vậy sao?"

Một lát sau, chiến trường xác chết trôi trầm dậm, máu chảy thành sông, thân tựa như trong địa ngục.

Hệ thống: 【!!! 】 ký chủ! Hành động vi phạm quy định rồi a uy! Vì thế, hệ thống hiểu ra một đạo lý -- đó là, động ai cũng đừng động tiểu yêu tinh của ký chủ đại nhân.

Hệ thống đối với tiểu yêu tinh tròn trắng mắt nhìn.

Tiểu yêu tinh cười yêu nghiệt, xoay người ôm lấy vị đại nhân nào đó: "Vợ, nó hung dữ với anh!"

Hệ thống: Mẹ nó! Con cầm thú hại nước hại dân này!

- hỏi: Có một ký chủ tùy thời hắc hóa đều sẽ mở ra buff, là tốt hay xấu?

Hệ thống yên lặng ngồi xổm trong góc, run bần bật, "Hắc hóa thì nó chết thẳng căng."

"Mang buff bọn họ một đường qua ải!" Cho nên, rốt cuộc có tốt hay không?!

Cp: Mộ Ngôn x Tinh Dung

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đừng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Cũng chỉ vui thường thôi

【 Định, khế ước thành công! 】

Mộ Ngôn lần nữa tỉnh lại, cả người đều mềm yếu vô lực.

Đầu đau như muốn nứt.

【 Tiểu tỷ tỷ, cô đã chết. 】

Chờ đến lúc đầu óc Mộ Ngôn dần dần rõ ràng lên, trong đầu liền vang lên một giọng trẻ con siêu cấp đáng yêu.

Mộ Ngôn đột nhiên mở mắt ra, cặp mắt đen lay lay có ánh sáng chớp nháy.

Ngữ khí của cô tựa hồ còn mang theo phần khời, "Tôi đã chết??"

"Tôi thật sự đã chết?"

Hệ thống: 【..... 】sao nó nghe trong giọng nói của vị tiểu tỷ tỷ này mang theo một ít hưng phấn ở trong đó.

Là nó bị ảo giác sao?

Mộ Ngôn đứng dậy nhìn nhìn thân thể của mình trong suốt, là trạng thái linh hồn.

Mắt cô lập lòe phát sáng.

Không biết vì sao, hệ thống cứ cảm thấy, vị ký chủ vừa mới khế ước này có vẻ quý dị...

Biểu tình thực quý dị.

Vì thế, nhện không được đã hỏi một câu ——

【 tiểu tỷ tỷ, cô đã chết, rất mừng sao? 】

Mộ Ngôn: "Cũng mừng thường thôi."

【.....】

Quý dị ——

Hệ thống không ngọn nguồn co rúm người một trận.

Có cảm giác hối hận đã khế ước với người này.

Nhưng cứ việc là thế, lưu trình khế ước nên đi vẫn phải đi một chút.

【 tiểu tỷ tỷ, cô muốn vô số mỹ nam vờn quanh không? 】

Mộ Ngôn: "Không phải quá muốn, cậu..."

Mộ Ngôn còn chưa nói xong, đã bị hệ thống ngắt ngang.

【 tiểu tỷ tỷ, muốn thành thần không? 】

Mộ Ngôn: "Không phải quá muốn, cậu....."

【 tiểu tỷ tỷ, muốn vượt ra ngoài tam giới, sống vai cùng bầu trời và thái dương không? 】

Mộ Ngôn: "Cậu giống như, đang mắng tôi?"

【.....】 mẹ nó, chính là mắng cô!

Mỹ nam vô số không muốn, thành thần không muốn, bảo nó làm sao đọc tiếp lời thoại!

【 tiểu tỷ tỷ, đó là do cô ảo giác. 】 Thanh âm trẻ con lạnh băng băng nói, 【 cuối cùng một câu hỏi, tiểu tỷ tỷ muốn thực hiện nguyện vọng cô tha thiết ước mơ không? 】

Mộ Ngôn nhìn nhìn qua chung quanh, một mảng hư vô.

Thoạt nhìn, giống như một thế giới hư vô.

Mộ Ngôn giọng lười biếng, "Nguyện vọng của tôi, cậu còn chưa làm được."

【... Không có nguyện vọng nào tôi hoàn thành không được!!! 】

Thanh âm của hệ thống kích động lại phấn khởi, tốt xấu cũng cho mặt mũi cái với a!

Nó hoàn thành không được thì thôi, tại sao còn phải nói ra!

Nó chỉ đi lưu trình một chút thôi, hiểu hay không!

Bị Mộ Ngôn đá kích hệ thống tỏ vẻ, không nghe không nghe, nó tiếp tục.

【 tiểu tỷ tỷ, muốn hoàn thành những điều này cũng không phải là mộng! 】

【 chỉ cần tiểu tỷ tỷ cô hoàn thành nhiệm vụ bốn hệ thống khế ước, chúng ta liền cùng nhau thành thần!! 】

Nó nói xong một phen lời như vậy...

Bầu không khí im phăng phắc.

Hệ thống: 【.....】 nơi này hẳn phải có tiếng vỗ tay và đồng ý a.

Qua thật lâu sau, Mộ Ngôn nói, "Cậu là thứ gì?"

【 tôi là chúa tể hệ thống, muôn vàn thế giới, do tôi chúa tể. 】

"...Quá bệnh."

【.....】 bệnh em cô!

"Cụ thể làm gì?"

【 Thì hoàn thành nhiệm vụ, bảo đảm trật tự vị diện, đã kích trái luật phạm tội. 】

Mộ Ngôn chọc chọc linh hồn thể của mình "Chúa tể hệ thống chính là làm những chuyện đó?"

Ngữ khí cũng không nghe ra cái gì.

Nhưng mà, hệ thống cứ cảm thấy, bên trong đó tràn đầy khinh bỉ.

【 hừ. 】

Hệ thống chảnh chọe hừ một tiếng, trong lòng lại cảm thấy người này bình tĩnh như thế, hẳn không phải người bình thường.

Vì thế, nó bèn mở ra giao diện thuộc tính nhân vật.

Mặt trên giới thiệu như thế này ——

Họ tên: Mộ Ngôn

Thuộc tính: Cọng bún sức chiến đấu bằng 5

Giá trị nhân phẩm: Âm vô cực

"....."

Một lát im lặng qua đi ——

【 thuộc tính..... Sức chiến đấu cọng bún bằng 5!!!!? 】

【 này chưa tính, cô giá trị nhân phẩm còn âm vô cực!? 】

【 cô là ma quỷ đi!! 】

Hệ thống trầm tịch xem bản thuộc tính giản đơn một hồi xong, tiếng nói trẻ con đã bao trùm khắp trong không gian.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 1

Thanh âm nó tràn ngập oán khí và nồng đậm hối hận!

Đã giá trị nhân phẩm âm vô cực, thì phải là cái loại người táng tận lương tâm gì rồi!

【 cô đã làm cái chuyện táng tận lương tâm gì! 】

Thanh âm trẻ con có vẻ thập phần lạnh lùng và nghiêm khắc, cứ như Mộ Ngôn thật sự là một tội nhân vậy.

Mộ Ngôn: "....."

"Cũng chỉ đi sang đường không đỡ bà cụ già, đi giữa đường gặp chuyện bất bình bồi thêm một đao, rất nghiêm trọng?"

【 trời của tôi! Sao cô thiếu đạo đức như vậy! 】

"....."

【 nga nga, Chủ Thần của con, xin tha thứ cho khuyết điểm của con, đã lỡ khế ước với một ký chủ bại hoại đạo đức như vậy! 】

"....."

Đạo đức, bại hoại?

Mộ Ngôn nhướn mi, hồi ức lại vô số thời đại mình đã trải qua.

Giống như.....

Trừ những lần đó ra, cũng không có làm chuyện gì táng tận lương tâm, bại hoại đạo đức đi.

【 tôi vừa mới tưởng đâu cô là vương giả, ai ngờ cô lại là thứ đồng thau, hệ thống bỗng nhiên khôi phục bình thường, bắt đầu trào phúng Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn: "... Tôi đăng cấp trong game, xác thật là vương giả, Vinh Quang một trăm sao."

Hệ thống: 【→_→】

【 tiểu tử tỷ, trở lại chính sự, chúng ta nhiệm vụ chính là xuyên qua vô số vị diện, hoàn thành nhiệm vụ được tuyên bố. 】

【 hệ thống lương thiện đáng yêu, có phẩm vị giống như chúng tôi, nhiệm vụ được tuyên bố thường rất đơn giản. 】

【 nhưng xét thấy chỉ số nhân phẩm của cô quá kém, tôi phải cho cô thêm một điều kiện. 】

【 không cho tự tay giết người. 】

Chỉ số nhân phẩm đều đã âm đến vô cực, hệ thống cảm thấy, nhất định Mộ Ngôn đã làm chuyện táng tận thiên lương gì rồi.

Mộ Ngôn nhoen miệng cười, "Tôi rất yếu."

Không thể tự tay giết người, không đại biểu cho không thể mượn đao giết người.

Cái hệ thống này, có chút ý tứ a.

-

Truyện công chúa Bạch Tuyết trong thế giới cổ tích.

Ở một vương quốc nọ, có một cô công chúa Bạch Tuyết xinh đẹp, da trắng như tuyết, mỹ mạo vô cùng.

Vốn công chúa Bạch Tuyết nên sống một cuộc sống hạnh phúc.

Nhưng bỗng một ngày nọ, quốc vương cưới về một vị hoàng hậu ác độc.

Hoàng hậu ghen ghét với mỹ mạo của công chúa Bạch Tuyết, nên sai thị vệ đem công chúa Bạch Tuyết đưa tới một khu rừng rậm xa xôi, cũng bảo thị vệ cắt xuống thủ cấp của công chúa Bạch Tuyết trở về bẩm báo.

Nhưng giữa đường, người thị vệ nọ lương tâm trời dậy, chỉ đem công chúa Bạch Tuyết thả vào rừng, cũng chặt đầu lợn rừng về thay thế. (? □?)

Trong truyện cổ tích chân chính, công chúa Bạch Tuyết sẽ gặp được bảy chú lùn và hoàng tử mệnh trung chú định tương lai.

Nhưng mà, ở thế giới này có một biến số.

Đó chính là chiếc gương thần của hoàng hậu.

Chiếc gương thần này tràn ngập sức mạnh dụ dỗ, không chỉ mê hoặc hoàng hậu, còn mê hoặc cả những người bên cạnh công chúa Bạch Tuyết.

Bảy chú lùn và vị hoàng tử nọ.

Gương thần nắm giữ dục vọng trong lòng họ, không ngừng hấp thu dục vọng của họ.

Đồng thời còn muốn dụ dỗ công chúa Bạch Tuyết.

Nhưng công chúa Bạch Tuyết, gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.

Không bị gương thần mê hoặc.

Gương thần tức giận nên bắt đầu xuống tay với công chúa Bạch Tuyết.

Kết thúc câu chuyện là công chúa Bạch Tuyết bị quả táo độc của mụ phù thủy độc chết.

Hơn nữa, không có hoàng tử tới cứu vớt.

Mà Mộ Ngôn thân phận hiện tại.....

Cô đang đứng trong một mảnh rừng âm u, mặc chiếc áo choàng màu đỏ rượu rộng thùng thình, chiếc áo choàng rất hiển nhiên không vừa với người cô.

Rộng thùng thà thùng thình.

Trong tay Mộ Ngôn xách theo một chiếc làn gỗ, cũng không biết bên trong đựng cái gì.

Trong bóng đêm, lấp loè mấy cặp mắt lạnh băng xanh u.

【 tuyên bố nhiệm vụ! 】

【 nhiệm vụ chủ tuyến: Cứu vớt thế giới, đập vỡ gương thần. 】

【 nhiệm vụ chi nhánh: Thay thế hoàng tử của công chúa Bạch Tuyết, cứu vớt nàng công chúa. 】

【 nhiệm vụ hoàn thành, hiểu thêm càng nhiều về quyền hạn của bản hệ thống. 】

【 thất bại...】 hệ thống áp ủ thật lâu sau, 【 thất bại tôi cũng không cần cô nữa, cô tự sinh tự diệt đi! Hừ! 】

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 2

Mộ Ngôn giữ giữ chiếc áo choàng rộng thùng phình của mình, đôi mắt quét qua bầy dã thú đang vận sức chờ phát động trong rừng.

"Có lẽ, tôi cần ngấm lại nên như thế nào giữ mạng trước, rồi mới đi cứu vớt thế giới?"

Cô lui về sau một bước, nhất thời, bầy sói trong rừng tất cả đều lao ra.

Bao vây Mộ Ngôn lại.

Mộ Ngôn giờ cây đuă phép trong tay lên, cẩn thận suy nghĩ một chút cô phù thủy này bình thường hươ đuă phép như thế nào.

Suy nghĩ thật lâu sau, Mộ Ngôn mới giờ cao cây đuă phép.

Thanh tuyến dễ nghe.

"Biến thành, con thỏ."

【.....】 cô thêm chút tiền tố cao cao đại thượng vào sẽ chết a!

Nhưng trên thực tế, câu thần chú không đàng hoàng này lại đúng là đã đem đàn sói đối diện biến thành bầy thỏ trắng thật.

Một lúc sau, Mộ Ngôn bình tĩnh thu cây đuă phép trở về.

Sau đó, băng ngang qua đàn thỏ, rồi đi.

Trong khu rừng toả ra ánh lục quang quý dị, soi rõ đường đi.

Mộ Ngôn nhìn thoáng qua giỏ đồ.

Gần như chỉ thoáng nhìn đã buông bỏ.

Bên trong giỏ, không phải bò cạp độc thì cũng là rắn độc.

Nhìn có vẻ, quá ghê tởm.

Mộ Ngôn tùy tay đem chiếc giỏ ném sang một bên, thứ đồ trong giỏ, lập tức liền lủi trốn mất dạng.

Mà lúc này, bên cạnh Mộ Ngôn chợt xẹt qua một bóng người màu trắng.

Người nọ động tác quá nhanh, Mộ Ngôn thậm chí còn chưa kịp nhìn rõ diện mạo của đối phương.

Chỉ ngửi được một mùi thơm thanh ngát trong không khí, đảo mắt người nọ đã không thấy tăm hơi.

Mộ Ngôn chỉ sững sốt một cái, liền chuẩn bị đi tiếp.

Nhưng thực nhanh, quần áo cô bị giữ lại.

Người nọ dùng tốc độ nhanh chóng giữ lấy cô, sau đó kéo lại.

Mùi hương truyền đến rõ ràng hơn, đối phương cũng rõ ràng cao hơn cô một cái đầu.

Cái dạng này giống như đem Mộ Ngôn hoàn toàn ôm vào trong ngực vậy.

Tất nhiên, nếu như xem nhẹ đối phương cũng không tự biết, ngược lại còn co người lại núp sau người Mộ Ngôn.

Và cũng lúc này, trước mặt lại chạy đến mấy người so với Mộ Ngôn còn muốn thấp hơn nữa.

Bọn họ mặc quần áo công nhân, phanh ngực lộ vú, đáng vẻ dữ tợn xấu xí, hung thần ác sát.

"Bertha!"

Thanh âm thô cuồng truyền tới, thập phần hung tợn.

"Cô cái nữ nhân ác độc này!"

Mộ Ngôn giật lại áo choàng của mình, không có giữ khỏi tay của người ở phía sau.

Cô hơi mỉm cười, đáng vẻ thập phần thân thiện.

"Thân ái người lùn tiên sinh, rất rõ ràng, ta chỉ là một người qua đường vô tội..."

Cô còn chưa nói xong, hệ thống đã nhảy ra.

【 ký chủ! Cô hẳn là phải cứu công chúa Bạch Tuyết. 】

Mộ Ngôn sững lại một chút, lờ ra đến miệng đột nhiên biến thành, "Nhưng mà, các người hung hăng với một người qua đường vô tội như thế, thượng đế sẽ không khoan dung cho các người."

Những chú lùn: "....."

Người sau lưng Mộ Ngôn co rúm mình lại.

Mấy chú lùn đi tới đi lui nhìn lướt qua Mộ Ngôn.

Nhìn thân hình thì có vẻ là một tiểu cô nương, toàn thân trên dưới đều bị áo choàng bao phủ.

Thoạt nhìn, thập phần quý dị.

"Bertha, mau ra đây."

Mấy chú lùn hung ác hướng về phía nữ nhân ở sau lưng Mộ Ngôn kêu lên.

"Chúng ta kêu cô nấu bữa tối, cô lại nấu cho một mình cô."

"Chúng ta kêu cô giặt quần áo, cô lại đem quần áo của chúng ta ném xuống sông."

"Chúng ta hảo tâm thu lưu cô, không ngờ cô lại là nữ nhân độc ác như vậy."

"Uổng có nhan sắc, bụng dạ lại xấu xa."

Mấy người lùn chống eo, vẻ mặt dữ tợn, đã bắt đầu chỉ vào người muốn đem Bertha từ sau lưng Mộ Ngôn lôi ra.

"Ta, ta không có." Tiếng nói yếu ớt tỉnh tở từ phía sau Mộ Ngôn phát ra.

Mộ Ngôn hơi khựng lại, lẽ nào cô mất cảm giác tồn tại hay sao.

Nhưng tiểu mỹ nhân ở sau lại nắm chặt áo của Mộ Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 3

Mộ Ngôn cúi đầu nhìn nhìn y phục phù thủy của mình, rất dễ nhận ra a.

Lại nhìn qua mấy chú lùn đối diện.

Vẫn không có vẻ muốn rời đi.

Cô hắng hắng giọng, tiếng nói già nua khàn khàn khó nghe từ trong khoang miệng truyền ra.

"Các người, không sợ phù thủy sao?"

Đối diện mấy chú lùn tất cả đều ngẩn người.

Không khí ngưng đọng trong nháy mắt.

Qua một lát sau, mấy chú lùn đều dùng một loại ánh mắt cực kỳ hoảng sợ nhìn Mộ Ngôn.

Phù thủy!!!

"A! Mụ phù thủy!"

"Trời a! Thượng đế của ta! Ta thế nhưng nhìn thấy mụ phù thủy độc ác!"

Ở trong thế giới này, phù thủy là tượng trưng cho điều xấu xa.

Đặc biệt vừa rồi giọng nói của Mộ Ngôn còn rất thanh thúy, không qua bao lâu, liền biến thành giọng một lão nhân khàn khàn già nua.

Mấy chú lùn hoảng sợ, thế nhưng cũng không nghĩ làm sao tra tấn Bertha nữa, xoay người liền bỏ chạy.

Một phút đồng hồ chưa đến, mấy chú lùn đã chạy mất bóng.

Chờ mấy chú lùn đi cả rồi, Mộ Ngôn mới ném rớt tay Bertha ra.

Không nhiều lời thêm một câu, chậm rì rì đi tìm ngôi nhà của cô phù thủy nhỏ.

Nhưng mà, đi chẳng bao lâu, đã thấy có người đi theo cô.

Mộ Ngôn quay người nhìn lại, thì đúng là Bertha với bộ váy công chúa cao quý ưu nhã.

Tóc nàng ta hơi xoắn, khoác trên vai, đôi mắt to tròn phẫm nước như nai con, môi hồng khê cắn.

Dưới ánh trăng, khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng ta nhìn hơi nhợt nhạt, trông có vẻ đáng thương.

Hai tròng mắt màu lam nhạt trong veo vô ngần, nàng ta hơi nhấc lên làn váy.

Đôi mắt bắt lực nhìn Mộ Ngôn, ý đồ gọi lên lòng thương tiếc.

Đôi mắt đó thoát nhìn tưởng sạch sẽ, nhưng thực chất.....

Ở nơi đó, nhìn không thấy một tí nào sợ sệt đối với sự vật chung quanh, khác biệt hoàn toàn với vẻ mà nàng ta biểu hiện bên ngoài.

Mộ Ngôn nhón miệng lên, "Cô nương xinh đẹp, nếu nàng lại đi theo ta vậy thì tiếp theo, ta không xác định, nàng sẽ còn an toàn hay không đó."

Bertha cắn cắn môi, cặp mắt đọng nước vô tội nhìn cô.

"Ta, ta biết cô kỳ thực là người tốt."

Cô nàng nhấc nhấc làn váy, thoát nhìn có chút vô thố, "Ta đã hai ngày chưa ăn gì rồi, phù thủy đại nhân lương thiện, xin ngài thu lưu ta đi."

"Ta có thể làm rất nhiều chuyện cho ngài."

Giọng nói trong trẻo, dễ nghe, nhưng nghe thì có vẻ không mấy giống với những thiếu nữ bình thường khác.

Mộ Ngôn mỉm cười, nhưng Bertha không nhìn thấy vẻ mặt giấu dưới lớp áo choàng của Mộ Ngôn.

Ngón tay trắng thon đang nhấc làn váy hơi siết lại.

Tựa hồ có chút co quắp.

Mộ Ngôn tựa như nghĩ ra điều gì, giọng nói mang theo ý cười, "Cái giá gì cũng có thể?"

Bertha có chút khản trương, nàng ta cắn cắn môi nhìn đối diện.

Cô gái này thoát nhìn còn muốn nhỏ tuổi hơn nàng ta.

Giọng cô gái nghe không vẻ gì dễ dàng, nhưng nghe ra được, cô ta đang cười khẽ.

Ánh mắt Bertha sâu thẳm, giọng nói lại mang vẻ sợ sệt, "Đương, đương nhiên có thể, nếu, nếu như ngài có thể thu lưu ta."

"Như vậy xin đi theo ta tới."

Mộ Ngôn đi không nhanh không chậm, thập phần thông thả.

Khả năng thích ứng của cô rất cao.

Đây là điều mà hệ thống cảm nhận được, ít nhất từ thời điểm bắt đầu khế ước với Mộ Ngôn đến giờ, hệ thống đều cảm thấy chung quanh hết thảy cùng với cô không hề có tí xíu cảm giác không hoà hợp.

Lúc vừa mới khế ước cũng vậy.

Cô là người như thế nào?

Hệ thống đối với thân phận của Mộ Ngôn có chút tò mò.

Nhưng mà nó không tìm thấy thân phận của Mộ Ngôn, lúc trước khi khế ước với Mộ Ngôn.

Cũng là khi ở trong Dòng Sông Thời Gian tùy tiện tìm thấy.

Lúc đó, hình như cô ta đang.....

Ngủ say!

Đúng, là một linh hồn đang ngủ say.

Nhớ đến đó, hệ thống hận không thể xé nháp làm lại.

lỡ khế ước một ký chủ lai lịch không rõ ràng, làm sao bây giờ? Online chờ, gấp

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 4

Bertha nhấc váy đi theo sau Mộ Ngôn.

Thiếu nữ thoạt nhìn bất quá mười bốn, mười lăm tuổi, dung mạo không rõ ràng, nhưng trên người lại có loại khí chất an tĩnh không phù hợp với lứa tuổi của cô.

Bertha hơi cúi đầu, khóe miệng treo một nụ cười có vẻ thâm trầm.

Đi được nửa đường, người trước mặt đột nhiên ngừng lại.

Bertha không phát hiện, không cẩn thận tông phải một cái.

Lực va chạm khiến cho Mộ Ngôn không đứng vững, nghiêng người về phía trước.

Bertha vội vàng níu Mộ Ngôn lại, cũng không biết có phải do cố ý hay chẳng, lại kéo xuống tấm áo choàng của Mộ Ngôn.

"....."

Mái tóc nâu dài trút xuống, rất dài thẳng đến mắt cá chân.

Chiếc áo choàng rộng dài khiến cho thân hình cô càng thêm nhỏ nhắn xinh xắn, gương mặt đỏ lòn cỡ bàn tay, xinh đẹp vô ngần.

Một đôi mắt bình tĩnh, đỏ sậm như đá quý.

Khóe miệng tựa như còn đang cong lên, nhìn có vẻ biếng nhác.

Nhưng mà gương mặt đó, thế nhưng không phân cao thấp với công chúa Bạch Tuyết vẫn luôn được xưng là người xinh đẹp nhất.

Bertha ngây ngẩn cả người.

Do Bertha kéo Mộ Ngôn hơi dùng sức, Mộ Ngôn trực tiếp đâm thẳng vào trong lòng Bertha.

Mộ Ngôn rũ rụi mắt, ánh mắt đảo tới trước ngực Bertha.

Phăng.

Vì thế, sẵn lúc Bertha còn chưa kịp phản ứng, Mộ Ngôn rất tự nhiên đưa tay bấu lên ngực Bertha.

Bóp một cái.

Bertha cứng đờ cả người.

Phăng.

Mộ Ngôn từ trong lòng Bertha thoát ra, tự nhiên vô cùng vỗ vỗ tay.

Cười như không cười nhìn Bertha.

"Thứ lỗi cho ta đã mạo muội, cô nương xinh đẹp, nàng còn chưa dậy thì xong ư?"

Bertha: "....."

Bertha có chút cuống quýt lui về sau, làn da tuyết trắng đỏ ửng lên một mảng, nhìn rất trẻ nhân, mê người.

"Cô, cô....." Nàng ta thế nhưng xoa ngực!!!

Công chúa Bạch Tuyết năm nay đã mười tám tuổi, nhưng mà cái cô nàng tự xưng công chúa này.

Nga.

Tựa hồ, là nam?

Mộ Ngôn rất có hứng thú nhìn Bertha, "Tôi hình như biết vị, công chúa này kết cục vì sao thê thảm như vậy rồi."

Hệ thống: 【.....】

Bertha cắn môi, trông rất có vẻ nghiêng răng nghiêng lợi.

Tay trái của cô đặt trước ngực phải, khom lưng, hướng Mộ Ngôn hành lễ, theo tiêu chuẩn lễ nghi quý tộc.

"Tôn quý phù thủy đại nhân, xin tha thứ cho ta đã không thành thật."

"Như ngài nghĩ, ta là nam nhân." Đã không còn cố tình ngụy trang, vị thiếu niên mặc nữ trang trước mặt này, chất giọng trong trẻo rồi lại mang theo một chút trầm thấp.

"Kính mong ngài giúp ta bảo mật, ta nguyện ý trả cái giá trong phạm vi ta có thể thừa nhận nổi. "

【.....】 nói đã công chúa Bạch Tuyết đâu? Tại sao thành hoàng tử Bạch Tuyết rồi?!!

Hệ thống cảm thấy cốt truyện đang lừa gạt đáng yêu, đơn thuần nó!

Hệ thống lấy được cốt truyện chỉ mang tính đại khái, cũng không quá tỉ mỉ kỹ càng.

Mộ Ngôn lười biếng nhìn liếc qua Bertha, bộ dạng nữ trang như thật này đã đủ để thuyết minh nhan sắc của Bertha cao cỡ nào.

Cho dù là mặc váy công chúa tôn quý.

"Chúa tể hệ thống, cậu lấy nhầm cốt truyện giả đi?"

Mộ Ngôn tiếng nói ôn tồn ngâm ý cười.

Hệ thống: 【 đối phương không muốn nói chuyện với cô nữa, ném cô một trái sầu riêng. 】

Mộ Ngôn chậm chạp không nói lời nào.

Bertha cân nhắc không ra Mộ Ngôn quyết định thế nào, hần hơi cúi đầu, trong mắt loé lên vẻ u ám.

Nhưng chính lúc này, lại nghe thiếu nữ đối diện nói.

"Ta nghe nói, vương quốc Bạch Tuyết có một chiếc gương thần, nếu người có thể mang chiếc gương thần đó đến cho ta."

"Vậy thì, ta sẽ quên đi hết thấy ký ức hôm nay về người."

Bertha ngẩng đầu lên, nhìn thiếu nữ ở đối diện.

Ánh trắng bạc rọi lên mái tóc nâu dài của cô, khoe miệng cô treo lên một nụ cười nhàn nhạt.

Trông thật lương thiện, đáng yêu làm sao.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 5

Tuy nhiên, đó chỉ là biểu tượng bên ngoài.

Gương thần?

Ở trong góc độ Mộ Ngôn nhìn không tới, khoe môi hần hơi vênh lên.

"Xin ngài ghi nhớ lời hứa." Hần nói.

Nói chuyện xong, hai người lại đứng tại chỗ thật lâu.

Mãi đến Bertha đứng nhún chân, rót cuộc nhện không nổi nữa, hỏi Mộ Ngôn một câu.

"Sao không đi tiếp?"

Mộ Ngôn hoàn hồn, "A đúng rồi, ta lạc đường."

"....."

Lạc đường?

Đôi mắt Bertha hơi tròn tròn, cánh môi đẹp khẽ nhếch lên, kinh ngạc vô cùng.

Giọng hần tỏ ra rất ngạc nhiên, "Ngài không biết đường về nhà sao?"

Mộ Ngôn hơi ngần đầu, che trời đại thụ, đường trước mặt sâu hun hút.

"Ân, người biết đó, nơi này chỗ nào cũng như nhau."

Bertha: "....."

Qua một lát sau ——

"Phù thủy tiểu thư, ngài xác định ngài đi con đường này là chính xác?"

Bertha đi bên cạnh Mộ Ngôn, nghiêng đầu nhìn cô.

Hần vẫn mặc bộ váy công chúa tôn quý, ưu nhã, cùng mảnh rừng hoang dã thấp phần không hợp nhau.

Mộ Ngôn mũ áo choàng đã buông xuống, sợi tóc theo động tác của cô, hơi vểnh lên.

Mộ Ngôn lười nhác nhìn đằng trước, đôi đồng tử màu đỏ sậm sâu hút, như mênh mông vô bờ.

Khóe môi cô nhoen lên, "Không biết nữa."

Hai người đi thêm một lát nữa, vẫn không tìm ra nhà.

Lại đi một lúc nữa, chân Bertha đã có chút không thoải mái.

Hần mặc nữ trang, dưới chân mang giày cao gót, đi lại có vẻ rất gắng sức.

Đi tiếp một hồi lâu, Mộ Ngôn ngừng lại.

"Rất tốt, ta cho rằng chúng ta phải qua đêm trong khu rừng này rồi."

Bertha: "....."

Hần vừa nãy tại sao phải cảm thấy tiểu nha đầu này chơi khá vui?

Hần tại sao phải bỏ rơi mấy chú lùn đáng yêu đó?

Hần tại sao phải bỏ phòng ốc hoàng không ở, đi theo tiểu nha đầu này ở trong rừng chịu muỗi đốt?

Bertha tròn to đôi mắt nhìn Mộ Ngôn, "Phù thủy tiểu thư, ngài có thể hươ lên gậy ma pháp của ngài, mang chúng ta tới nơi mà ngài ở."

Bertha ưu nhã cười, đưa ra một kiến nghị vô cùng hay ho cho Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn nghiêng đầu, nhàn nhạt cười nói, "Tiên sinh, nhìn ta có giống như một vị phù thủy kinh nghiệm dày dặn không?"

"Xin tha thứ cho ta lúc đi theo lão phù thủy học tập ma pháp, đã thất thần."

Cô nói như đương nhiên.

Bertha âm thầm nghĩ rằng, hần hiển nhiên không muốn cùng với Mộ Ngôn qua đêm trong khu rừng hoang đại.

Hơn nữa...

Bertha luôn cảm thấy, vị tiểu cô nương tuổi nhỏ này thật sự đang chơi hần.

Đây là trực giác của hần.

Bertha tròn mắt đảo quanh, mang theo vẻ nghịch ngợm, giọng nói cũng ôm chút thất vọng, "Vậy được rồi."

Hần nhấp nhẹ cánh môi hồng, ý cười nhàn nhạt.

Giáo đường rất tốt đẹp.

Mộ Ngôn cỡi xuống chiếc áo choàng của mình, bên trong là chiếc váy dài màu rượu đỏ.

Cô như biến ảo ma thuật từ trong áo choàng lấy ra một lọ thuốc.

Sau đó rải một vòng chung quanh, vẩy lên mặt đất.

Cong cong hai mắt, nhìn Bertha, "Nếu ngài là nữ sinh, ta cũng không ngại ngủ chung với ngài."

"Nhưng mà người biết đấy, ta tuy là phù thủy, nhưng cũng là một vị cô nương."

Ý tứ rất rõ ràng, chính là, có thể không cần tới gần cô thì đừng tới gần cô.

Bertha nhắc lên làn váy của mình, "Được thôi, ngủ ngon, chúc ngài có giấc mơ đẹp."

Ánh mắt hần như lấp loé điều gì đó.

Bertha tìm một vị trí gần Mộ Ngôn ngồi xuống.

Nghiêng đầu nhìn vị thiếu nữ đang nhắm mắt lại.

Hoi hoai thu hồi mắt, lông mi mảnh khảnh chớp chớp, giấu đi ánh sáng nơi đáy mắt.

Gương thân nói, sâu trong khu rừng rậm, có một vị phù thủy thân thông quảng đại.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 6

Quả táo độc của vị phù thủy sẽ độc chết hần.

Nga, độc chết hần?

Bertha nghiêng đầu, trong đêm tối dung mạo của hần có vẻ càng thêm mỹ lệ, nhưng lại gây cho người ta một cảm giác quý quý.

Ở trong rừng, khác không nhiều nhưng rắn trùng chuột kiến đặc biệt nhiều.

Bertha không biết từ nơi nào móc ra một lọ thuốc.

Hần lắc lắc lọ thuốc, sau đó mở nắp lọ ra.

Mùi hương từ trong lan tỏa ra.

Nếu đổ thứ nước này ra ngoài, chẳng mấy chốc, sẽ có rất nhiều dã thú tiến đến.

Bertha hí hí mắt, nên đối với vị phù thủy đáng yêu này như thế nào cho phải đây?

Nếu chỉ bị dã thú ăn không thôi, thì cũng quá không thú vị rồi.

Con người trong vắt của Bertha nhấp nháy, cánh môi, tựa như đang suy nghĩ điều gì.

Bề ngoài hần thoạt nhìn ngây thơ hồn nhiên, thật sự giống với công chúa Bạch Tuyết trong truyện cổ tích thật.

Tuy nhiên, dưới lớp vỏ bọc thiên chân, bụng dạ lại thâm trầm.

Bertha trầm ngâm một chốc, vẫn đem lọ thuốc cất trở về.

Đêm nay, Bertha sống cực kỳ gian khổ.

Đã ngoại có rất nhiều muỗi, vừa lúc Bertha da thịt trắng nõn nà, trong một đêm, trên mặt Bertha đã nổi lên rất nhiều chấm đỏ.

Sáng sớm.

Mộ Ngôn từ từ tỉnh giấc, Bertha đã thu dọn xong.

Từ trên cao nhìn đôi xuống Mộ Ngôn.

Có thể ở trong khu rừng này một đêm còn không bị dã thú đột kích, thực thần kỳ.

Mộ Ngôn lười nhác chống eo, "Buổi sáng tốt lành."

"Buổi sáng tốt lành." Bertha cười cười.

Mộ Ngôn nhìn xung quanh, tựa hồ đang tìm xem nơi đâu có nguồn nước.

Bertha sửa sửa mái tóc xoắn của mình, thanh âm vừa thức dậy có hơi mất tiếng, lười biếng "Cô đang tìm nước sao?"

Trên mặt hần nổi lên rất nhiều nốt đỏ, do muỗi đốt.

Hần chỉ chỉ bên kia, nói, "Bên đó có con suối nhỏ."

Mộ Ngôn gật đầu, nhặt lên chiếc áo choàng của mình, phui phui, khoát lên người.

Đi được vài bước, cô quay đầu lại, treo nụ cười chây lười, "Bertha, đúng không?"

Bertha hơi sững sốt một chút, mới nhẹ nhàng chậm rãi gật đầu.

"Vậy thì, cô nương xinh đẹp, mạo muội hỏi một chút tên của cô?"

Hai người đi về hướng dòng suối.

Bên đó quả nhiên có một con suối nước trong thấy đáy.

Mộ Ngôn ngồi xổm xuống rửa mặt đơn giản một chút.

Nhường nhường mắt, "Ta nhớ lại đã."

Thân thể này tên gọi là gì?

Bertha: "....." Nhớ lại?

Mộ Ngôn vẫy vẫy giọt nước trên tay, "Nasha."

Bertha chớp chớp mắt, "Nasha?"

Đây hình như không phải tên của mũ phù thủy mà gương thần đã nói.

Đúng lúc này, nơi phương xa truyền đến một giọng ca mỹ lệ.

"Ta một mình đi trên con đường nhỏ vùng ngoại ô, ta mang điểm tâm đến cho bà ngoại thương thức..."

Mộ Ngôn động tác lau tay sững lại, tầm mắt hướng về phía đó nhìn qua.

Thì trông thấy một tiểu cô nương mặc váy, đội chiếc mũ đỏ, tay xách theo chiếc giỏ nhỏ, nện bước nhẹ nhàng.

Miệng cô bé thì thầm lời ca, vừa hát vừa nhảy tung tăng đi về phía này.

Bertha tầm mắt cũng nhìn qua hướng đó.

Chỉ trông thấy một cô gái nhỏ.

Hần nghiêng đầu, chớp chớp đôi con ngươi trong veo, trong khu rừng này, trừ bảy chú lùn ra, còn có người khác?

Mộ Ngôn ngữ khí rất thấy hứng thú, "Này tựa như mắc xích a."

Chúa tể hệ thống: 【.....】

Cô bé quàng khăn đỏ là cái quỷ gì??? Trong cốt truyện không nhắc tới mấy thế giới cổ tích này sẽ lồng vào nhau a?

Vì thế ——

Chúa tể hệ thống cười, 【 tiểu tỷ tỷ, muốn hay không chào hỏi cô bé quàng khăn đỏ trong truyền thuyết một cái? 】

"Ta một mình đi, trên con đường nhỏ ở vùng ngoại ô, ta mang điểm tâm đến cho bà ngoại ném thử ~"

Thanh âm càng lúc càng gần.

Tiểu cô nương xách chiếc giỏ, lúc nhìn thấy Mộ Ngôn bèn dừng lại.

Tiểu cô nương thoát nhìn mười mấy tuổi, trên gương mặt treo nụ cười hồn nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 7

Cô bé nhìn hai người, nghiêng nghiêng đầu, "Hai vị tỷ tỷ trông thật xinh đẹp."

Mộ Ngôn: "Cảm ơn khách lệ."

Cô nhàn nhạt cười, nhìn mũ đỏ, "Trong rừng có sói xám, tiểu cô nương như thế nào đến đây một mình?"

Mũ đỏ không màng để ý, cô bé cười như nở rộ, tựa hồ rất vui vẻ, "Mẹ bảo em mang thức ăn cho bà ngoại."

Mộ Ngôn hơi gật đầu, "Tiểu cô nương em tên gì?"

"Mẹ gọi em là mũ đỏ."

Bertha thấy Mộ Ngôn và mũ đỏ nói chuyện vui vẻ, cũng chỉ đứng ở một bên.

Hắn còn đang suy nghĩ, làm cách nào để thay bộ trang phục rườm rà này.

Mộ Ngôn cong môi, cô dùng chất giọng trong trẻo nói, "Mũ đỏ, có thể cho chị một ít thức ăn em mang cho bà không?"

"Thượng đế sẽ cảm ơn em." Mộ Ngôn nói chuyện vô cùng tự nhiên.

"Nga, bọn chị bị lạc đường ở trong rừng, đã một ngày chưa ăn rồi."

Nụ cười trên gương mặt của mũ đỏ ngưng lại, "Úc, này sợ là không được đâu."

"Tỷ tỷ, thập phần mạo muội hỏi xin thức ăn của người khác, là mất lễ phép nga."

【 tiểu tỷ tỷ, tiểu tỷ tỷ, cô đoán xem tôi thấy gì? 】

Mộ Ngôn thú vị nhìn mũ đỏ, giọng nói tỏ vẻ xin lỗi, "Vô cùng xin lỗi, chị đã nghĩ em là một cô bé bụng dạ tốt lành."

Mũ đỏ cắn cắn môi, đem chiếc giỏ thả đến trước mặt Mộ Ngôn, cười lên thập phần đáng yêu, hoàn toàn khác hẳn với vẻ lạnh nhạt ban nãy, "Vậy được rồi, nhưng chỉ có thể ăn hai cái thôi nga."

"Còn lại, em đều phải để giành cho bà ngoại của em ăn."

Cô bé có chất giọng ngọt ngào.

Mộ Ngôn tháo xuống miếng vải trùm trên giỏ, bên trong bày ra mấy món điểm tâm tinh xảo.

Cô quay đầu nhìn Bertha, "Người ăn không?"

Bertha nhìn điểm tâm, ánh mắt gọn sóng, cười, "Cảm ơn, nhưng ta cảm thấy ta không cần."

【 bên trong điểm tâm này có bỏ độc. 】 chúa tể hệ thống tiếp tục nói.

Mộ Ngôn chỉ nhìn thoáng qua, sau đó cười cầm một khối điểm tâm, nói với mũ đỏ, "Em là một cô bé bụng dạ hiền lành, em nhất định sẽ cầu gì được nấy."

"Biết thương bà ngoại đều là bé ngoan, em có hiếu thượng đế sẽ nhìn thấy."

Mộ Ngôn nói xong những lời này, sắc mặt mũi đỏ ngược lại khó coi lên.

Cô bé lấy lại chiếc rổ, đang chuẩn bị rời đi.

Bỗng nghe Mộ Ngôn một lần nữa gọi lại.

"Mũi đỏ hiền lành ơi, mạo muội hỏi một câu, làm sao ra khỏi khu rừng này?"

Ra khỏi rừng?

Bertha nghi hoặc nhìn Mộ Ngôn, bất quá hẳn tuy nghi hoặc, nhưng cũng không hỏi ra miệng.

Mũi đỏ dừng lại một chút, hơi chớp mắt, "Các chị muốn đi ra ngoài phải không?"

"Bà ngoại em chính là ở ven đây, em đi ba ngày mới đến chỗ này."

Mũi đỏ cười cười, "Nếu các chị muốn nhanh chóng rời khỏi khu rừng, đêm khuya 12 giờ, sẽ có một cỗ xe bí ngô đi qua nơi này."

"Trong xe, ngồi một cô nương xinh đẹp hiền lành, mang một đôi giày thủy tinh."

"Cô ta đang trên đường đi tham dự vũ hội."

Chúa tể hệ thống: 【.....】 cô, cô bé lẹ lẹ?"

"Cảm ơn." Nụ cười trên mặt Mộ Ngôn không mất đi phong độ.

Cô mắt nhìn mũi đỏ rời đi, sau đó tiện tay đem khối điểm tâm trong tay ném xuống.

Bertha nhìn khối điểm tâm bị ném xuống đất, "Cô không ăn sao?"

Giọng điệu Mộ Ngôn nghe không ra cảm xúc gì, "Điểm tâm a, ta không thích ăn."

Nhưng lại khiến người nghe sau lưng chợt ớn lạnh.

Ánh mắt Bertha toát ra vẻ hứng thú, hẳn hỏi, "Cô muốn rời khỏi nơi này sao?"

"Không quay về nữa?"

Mộ Ngôn nghiêng nghiêng đầu, mái tóc nâu dài theo động tác của cô trượt sang một bên.

"Nga, ta thay đổi chủ ý." Mộ Ngôn nói, "Nghe nói, chiếc gương thần kỳ đó, đang ở vương quốc Bạch Tuyết."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 8

Bertha cong cong đôi mắt, "Là ở chỗ của hoàng hậu."

Mộ Ngôn đảo mắt nhìn Bertha, "Như vậy, ngài chính là công chúa Bạch Tuyết thân ái?"

Bertha hơi gật đầu, nom có vẻ hết sức ngoan ngoãn.

"Hoàng tử Bạch Tuyết."

Mộ Ngôn không biết nghĩ tới điều gì, khóe môi cong cong, ý cười không che dấu được.

Một ngày không ăn là không thể.

Mộ Ngôn dùng ma pháp sút sẹo tạm thời giúp hai người tìm được con mồi.

Buổi trưa ——

Hai người nhìn chăm chăm chú thỏ xui xẻo bị bắt lại.

Nụ cười trên gương mặt của Bertha hơi sượng rỗi, "Nếu bảo ta xuống tay với chú thỏ đáng yêu này chắc có lẽ không được rồi."

"Ta sẽ huỷ hoại bữa trưa mỹ vị này mất."

Mộ Ngôn ôm chân, ngồi xồm trên mặt đất, trong tay cầm gậy gỗ chọc chọc chú thỏ vẫn còn chưa chết.

"Thật xin lỗi, ta cũng vô pháp xuống tay."

Không thể xuống tay cũng không phải bởi nhân từ, mà là do.....

Hai người bọn họ cũng không ai biết làm sao để nướng thỏ a.

"Ừc ừc."

Bụng Bertha rụt rụt kêu lên.

Đổi lấy Mộ Ngôn một cái liếc nhìn.

Về mặt Bertha bình tĩnh tự nhiên che bụng lại, thanh âm như thường, "Ta đói bụng."

Mộ Ngôn: "Nga."

Sau đó.....

Sau đó thì không có sau đó, hai người tiếp tục nhìn chăm chăm con thỏ.

Một lát sau, Bertha nghe giọng Mộ Ngôn chậm rãi, "Nhìn no rồi chưa?"

Bertha lắc đầu.

"Vậy chúng ta lại đi kiếm gì ăn?"

Bertha gật gật đầu.

Bertha đi theo Mộ Ngôn đi thật lâu, hần từ bé vẫn luôn nuông chiều, cho dù cuối cùng bị ném vào rừng sâu, cũng gặp được một đám người lùn đáng yêu.

Đúng vậy, trong mắt của Bertha, đám người lùn kia, so với Mộ Ngôn còn đáng yêu hơn nhiều.

Cái cô phù thủy này chơi không vui.

Bertha đi đi dừng dừng, cuối cùng đỡ một thân cây, thở phì phò.

Làn da tuyết trắng lờ mờ ửng đỏ, cả khuôn mặt trông càng thêm xinh đẹp, yêu nghiệt hần lên.

Chỉ cần nhìn vậy thôi, đã cảm thấy hần sắc đẹp no cơm rồi.

Trên mặt hần có một tầng mờ hôi mỏng, thoát nhìn rất mệt mỏi.

Mộ Ngôn xoay người, ánh mắt tạm dừng trên đỉnh đầu của Bertha.

Chậm chạp không rời đi.

Bertha có hơi kỳ quái, đang định ngẩng đầu lên nhìn thử, lại nghe tiếng Mộ Ngôn thấp thấp, "Đừng nhúc nhích."

Giây tiếp theo, Bertha hơi tròn to mắt.

Thiếu nữ không biết từ khi nào đã tới gần, khoảng cách giữa hai người rất gần.

Hồ hấp dầy dứa.

Bertha theo bản năng ngừng thở.

Chỉ thấy tay thiếu nữ nâng lên, thoát nhìn cô còn lùn hơn Bertha rất nhiều.

Thế nhưng trên người khí tràng trầm tịch khiến người ta không tự chủ nổi phải nghe theo.

Tư thế này thoát nhìn rất giống với "tông cây", nhưng trên thực tế ——

Mộ Ngôn miệng cười nhàn nhạt, đem con rắn độc trên đỉnh đầu Bertha bắt xuống.

Cô nắm chỗ bẫy tắc của nó, con rắn độc không có biện pháp cắn cô, chỉ có thể dùng cái đuôi quấn quanh cánh tay Mộ Ngôn.

Cô lui về sau mấy bước, ước số ái muội nháy mắt biến mất không còn.

Mặt Bertha còn hơi hồng hồng, môi đỏ có vẻ mềm mại hơi hơi hé mở.

Ánh mắt dừng trên con rắn trong tay Mộ Ngôn.

Sững sờ một lát sau, liền lập tức nhích người ra khỏi chỗ gốc cây đó.

"Nó tựa hồ cũng biết ngửi trông ngon miệng a."

Mộ Ngôn cười như không cười nhìn Bertha.

Sắc mặt Bertha hơi trắng đi, màu đỏ ửng ban nãy đã dần rút xuống.

Tựa hồ, có vẻ sợ con rắn này.

Hắn hơi lệch đầu sang một bên, "Cảm ơn."

Mộ Ngôn thả con rắn vào rừng, dùng nước lấy từ hồ ban nãy rửa tay.

"Mệt chưa?"

Bertha vừa mệt vừa đói, nói chuyện cũng không có sức lực gì.

Hắn gạt đầu trong vô lực.

Khu rừng này không phải rộng bình thường, Bertha không biết đường, Mộ Ngôn cũng không quen lộ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 9

Vì thế hai người vòng đến vòng đi.

Bertha đã không ổn, hắn hoa cả mắt, vừa mệt vừa đói.

Nhìn Mộ Ngôn có cảm giác như nhìn thấy hai người.

Hắn nói, "Nasha, ta nhìn cô trông như con gà."

Mộ Ngôn: "....."

"Ngươi đói hoa mắt đó."

Sắc mặt Bertha tái nhợt, "Ta đói quá."

Chân hắn muốn nhún luôn rồi.

Mộ Ngôn xoay lại nhìn Bertha, phát hiện hắn không biết khi nào đã ngồi dưới đất, đôi mắt trong như nước nhìn cô.

Chúa tể hệ thống: 【 cô nhìn cô xem, sao tàn nhẫn thế, người ta hảo hảo một cô công chúa..... Không phải, hoàng tử, đi theo cô, liền sắp chết đói rồi. 】

【 cô cái nữ nhân phát rồ này. 】

Chúa tể hệ thống phát điên lên thì bắt đầu đối Mộ Ngôn.

Đủ các kiểu dối.

Dối một cách không sao hiểu nổi.

Mộ Ngôn cười nhạt, "Nga? Cậu lợi hại vậy cậu nói cho tôi biết làm sao để tìm được thức ăn đi."

"Để tôi cứu lấy chàng hoàng tử đáng thương này."

【đằng trước bên trái, có một ngôi nhà kẹo, ở trong đó có một bà phù thủy và.....】

Chúa tể hệ thống đột nhiên im bật, sau đó thì giống như chết mất xác rồi.

Chúa tể hệ thống: Ta sát, kịch bản ta!

Nhưng mà, nên nói nó đều đã nói rồi, Mộ Ngôn cong cong mắt, đi đến trước mặt Bertha.

Nhẹ giọng nói, "Vị hoàng tử đáng thương này, vậy chàng có còn đi nổi nữa không?"

Bertha lắc đầu, hần mệt quá.

"Ta muốn nghỉ ngơi một lát." Hần nói.

Mộ Ngôn xoay người, chậm rãi nói, "Úc, ta muốn nói rằng ta đã tìm được thức ăn rồi, nhưng nhìn người có vẻ cũng chưa đói quá, vậy thôi ta đi trước."

Bertha: "....."

Thức ăn?!

Ánh mắt hần sáng lên, sau đó lập tức đứng dậy, đáng tiếc vì làn váy công chúa quá dài.

Hần lại giống như sợ Mộ Ngôn chạy mất, chân một cái không cẩn thận dẫm lên váy của mình.

Chỉ nghe xẹt một tiếng rách.

Tiếp theo, Mộ Ngôn trên lưng nặng trĩu, hai người liền cùng nhau té ngã xuống đất.

Mộ Ngôn lóit để.

"....."

-

Sâu trong khu rừng, quả nhiên có một ngôi nhà làm bằng kẹo.

Mặt trên toàn là kẹo.

Đây cũng là một câu truyện cổ tích, truyện cổ tích nhà kẹo.

Chẳng qua.....

Mộ Ngôn ánh mắt rất có thâm ý nhìn ngôi nhà kẹo này.

Câu truyện công chúa Bạch Tuyết cô thu được, trên thực tế lại là hoàng tử Bạch Tuyết, hơn nữa còn là một vị hoàng tử.....trắng nhiễm đen mất rồi.

Cô bé quàng khăn đỏ là một đứa trẻ mặt ngoài hồn nhiên, thực tế lại muốn độc chết bà ngoại của mình.

Như vậy ngôi nhà kẹo này thì sao?

Làn váy của Bertha bị chính mình dẫm hỏng, bắt buộc dĩ chỉ có thể khoác chiếc áo choàng to rộng của Mộ Ngôn.

Vừa vặn đem trong ngoài trùm kín mít.

Chỉ lộ ra một đôi mắt long lanh ngập nước, đồng tử hơi chuyển động.

Hần cắn cắn môi dưới, một bàn tay nắm hờ sau áo Mộ Ngôn.

Chỉ nắm một góc nho nhỏ.

Như không dám dùng sức.

Sự kiện ban nãy đó.....

Nhớ lại, Bertha bỗng cảm thấy mặt nóng rất lên.

Hắn đem tất cả đều quy tội do chính mình quá đói bụng.

Đúng, đói khát ảnh hưởng đến chỉ số thông minh, làm cho tứ chi hắn vụng về.

Đó đều do đói khát.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 cái lý do này giỏi quá!

Mộ Ngôn tròn mắt xoay tròn, quay đầu lại nhìn Bertha.

"Hoàng tử đáng thương đi đường cũng té ngã của ta ời, mong chàng hãy đi gõ cửa, dùng vẻ ngoài ngọt ngào của mình, để chủ nhân ngôi nhà này thu lưu chúng ta vượt qua một buổi chiều này đi."

Bertha mặt càng thêm đỏ, hắn thẹn quá hoá giận trừng mắt Mộ Ngôn một cái.

Hắn không phải chỉ té ngã một cái thôi sao, có cần phải lấy ra nói hoài như vậy không!!

Bertha phồng phồng má, sau đó nhấc lên trường bào của mình.

Đi đến ngôi nhà kẹo.

Mùi thơm ngọt lan tỏa ra, toàn bộ cảm quan nơi đầu mũi của Bertha đều là hương vị kẹo.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 10

Bertha gõ gõ cửa, gõ liên tục ba lần mới có người ra mở cửa.

Mở cửa là một vị thiếu niên thoạt nhìn diện mạo thanh tú.

Thiếu niên về mặt đầu tiên là cảnh giác, sau đó là kinh diễm.

Bertha cong cong mắt, nhẹ giọng nói, "Xin chào, đã quấy rầy."

"Ta biết thỉnh cầu này quá ư mạo muội, nhưng ta và cô em gái xinh đẹp của mình đã không có gì ăn lâu rồi."

"Cho nên, ngài có để ý cho ta một ít thức ăn không?"

Bertha khuôn mặt mang tính lừa gạt, giọng nói ngọt ngào mềm mại, làm thiếu niên không rời mắt khỏi một hồi lâu.

Cậu ta gật gật đầu, "Đương, đương nhiên, không ngại."

"Người có thể tiến vào." Thiếu niên nghiêng người qua, ánh mắt lấp lánh ánh sáng.

Cậu ta cười nói, "Bên trong là em gái đáng yêu của ta, và một vị phụ nhân hiền lành."

Bertha ý cười trên khóe miệng sâu hơn, hắn lễ phép gật gật đầu.

Bertha quay đầu lại, nhìn thoáng qua Mộ Ngôn.

Thiếu niên trông thấy Mộ Ngôn ở mặt sau Bertha.

Bên trong ngôi nhà kẹo cũng không lớn, nhưng chứa năm người vẫn có thể.

Trung gian có một cái bàn, mặt trên đặt món canh nóng hôi hổi, còn có một cô gái nhỏ thoạt nhìn rất đáng yêu.

Cô bé đang cúi đầu uống canh.

Và một bà cụ già đang ngồi bên cạnh, bà cụ mặt mũi nom rất hiền lành. Đôi tay đang đặt trên đùi, ánh mắt chăm chú nhìn bát canh trên tay cô gái nhỏ.

Nhưng trong mắt lại toát ra một vẻ khó mà miêu tả nổi.

Thiếu niên nhìn hai người, "Chúng ta vừa lúc đang ăn cơm, xin đợi một lát, ta đi lấy thêm hai phần dụng cụ ăn cho hai người."

Mộ Ngôn và Bertha thanh âm đồng thời vang lên, "Cảm ơn, không cần đâu."

Thiếu niên:???

Bertha nhìn thoáng qua Mộ Ngôn, trông mắt đảo quanh, hai người ánh mắt chạm nhau trong không trung.

Mộ Ngôn nhướng mày.

Bertha dẫn đầu rồi đi tầm mắt, "Xin hãy cho chúng ta một ít kẹo, cảm ơn"

Thiếu niên ánh mắt lóe lóe, cười một tiếng, "Sao vậy? Buổi trưa của chúng ta rất phong phú nha?"

"Các người không phải đang rất đói bụng sao?" Thiếu niên nhìn nhìn Mộ Ngôn và Bertha, "Kẹo khó mà no nổi nha."

Mộ Ngôn vén vén tóc, hơi mỉm cười, "Cảm ơn ngài dự định thịnh tình khoản đãi, nhưng chúng ta chỉ thích ăn kẹo."

Về thất vọng lướt qua trong ánh mắt thiếu niên, "Vậy được rồi."

Thiếu niên xoay người rồi đi.

Trên bàn cơm, cô gái nhỏ vẫn còn đang uống canh, trông có vẻ rất hưởng thụ.

Cô bé uống thêm một ngụm, thì vẻ mặt của bà cụ thiện lương lại càng dím dỏ hơn một tít.

Bertha và Mộ Ngôn đem một màn này thu vào đáy mắt.

Món canh đó.....

Nga, từ ánh mắt của Mộ Ngôn nhìn thấy thì rất ghê tởm.

Còn về phần của Bertha thì, hần trông vẫn có vẻ như thường, tìm một chỗ, ngồi ngay ngắn trên đó.

Rất nhanh, thiếu niên đã mang theo một giỏ kẹo quay lại, trong giỏ đựng đầy kẹo.

Bertha tiếp nhận, nói một tiếng cảm ơn.

Hai người cũng không có rời khỏi chỗ này.

Chuẩn xác mà nói Mộ Ngôn cũng không dự định rời đi.

Cô vừa lật giấy gói kẹo, vừa hỏi, "Chúng ta bị lạc đường, nghe nói, rời khỏi khu rừng này, lại đi tiếp mấy ngày đường, chính là vương quốc Bạch Tuyết."

"Đúng không?"

Khi nghe nhắc đến vương quốc Bạch Tuyết, ánh mắt thiếu niên xẹt qua vẻ hoảng sợ.

Cậu ta gật đầu, "Cô nói không sai."

"Như vậy, ngài hần là biết cô công chúa mà quốc vương Bạch Tuyết yêu thương nhất, công chúa Bạch Tuyết đi?"

Công chúa Bạch Tuyết...

Nhắc đến cái tên này, tay thiếu niên đang nắm hơi run lên.

Ánh mắt vốn dĩ bình tĩnh không việc gì toát ra vẻ sợ hãi.

Hần ta nói, "Công chúa Bạch Tuyết..... Đó, đó là ma quỷ!"

Bertha ăn kẹo, nở nụ cười.

Mộ Ngôn hơi có vẻ hứng thú nhướn mày, "Nói vậy, ngài nhận thức công chúa Bạch Tuyết?"

Thiếu niên lắc đầu, "Không, tôi chưa từng gặp qua nàng ta."

Bertha tiếp tục mỉm cười.

*

Biết canh vì sao ghê tởm không?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 11

Thiếu niên chậm rãi nói, "Ta từng gặp một vị phù thủy, là bà ta nói cho ta biết."

"Trên đời này người có tâm địa độc ác nhất, chính là công chúa ở vương quốc Bạch Tuyết."

Bertha tiếp tục mỉm cười.

【 Mộ Ngôn Mộ Ngôn, hấn gạt cô đó! 】 chúa tể hệ thống lập tức liền trời lên.

Nó nói, 【 tôi tra ra nguyên nhân gì rồi. 】

【 chiếc gương thần đó đem cả đám vai chính trong truyện cổ tích đều gom vào cùng một vị diện, đám vai chính này đã bắt đầu hắc hoá dần lên. 】

【 Hansel cùng Gretel chính là cặp anh em trong truyện cổ tích Ngôi nhà kẹo, bà cụ già đó chính là mẹ phù thủy của ngôi nhà kẹo. 】

Mộ Ngôn cười như không cười nhìn Hansel.

【 Hansel và Gretel nghe theo lời gương thần nói, giết chết cha mẹ mình, do quá sợ hãi, họ chạy trốn vào khu rừng, gặp được bà phù thủy. 】

【 bà phù thủy vốn định đem hai anh em nuôi dưỡng mập mạp để ăn sau. 】

【 gương thần dạy hai anh em này cách đối phó với bà phù thủy, bên trong canh đó.....】

Bên trong canh...

Chúa tể hệ thống lòng đầy căm phẫn, 【 quá sức đáng giận! Tiểu tử tử, cô nhất định phải làm chết cái gương thần đó! 】

Mộ Ngôn sờ sờ mũi, thật lâu sau, "A, như vậy a..."

Giọng cô nghe không rõ ý vị.

Bên cạnh cô vị vương tử Bạch Tuyết này cũng không đơn giản a.

Mộ Ngôn nhòe nhòe miệng, "Vậy sao, phù thủy nói như thế?"

Hansel, cũng chính là thiếu niên nọ gật đầu, trong mắt cậu ta là vẻ sợ hãi không chút nào che giấu.

Nhưng lời ở trong miệng, lại khiến người không thể tin.

Mộ Ngôn thờ dài, cô thoát nhìn giống đũa ngọc không?

"Vậy phù thủy có nói cho cậu biết, cậu sẽ gặp được một vị phù thủy khác hay không?"

Ánh mắt Hansel lộ ra một vẻ tà tứ trần trụi, ánh mắt đó là đối với vị phụ nhân thoát nhìn hiền lành kia.

"Đương nhiên." Cậu ta kiêu ngạo nâng cằm.

Bertha cúi đầu nhìn chăm chăm kẹo, mí mắt sụp xuống, lông mi dài run run, trên gương mặt trắng nõn phủ xuống một lớp bóng râm.

Làm người không nhìn ra về gì trong mắt hắn.

Nhưng ở góc độ của Mộ Ngôn nhìn đến, có thể thấy khoé miệng hắn hơi giương cao.

Mộ Ngôn hất hất cằm, "Vây phù thủy đó thật sự lợi hại, nhưng sao cậu phải nói với chúng tôi nhiều điều như thế chứ?"

Nói đến đây.....

Hansel cười, "Tiểu tỷ tỷ, trên đời này không có gì mà không phải trả giá nha."

"Ta vừa nhìn đã thấy tiểu tỷ tỷ rất ngon miệng rồi."

Hansel hơi mang ý cười, giọng nói thanh thấu vang lên, lời nói ra lại để người dựng tóc gáy.

Khiến người sau lưng lạnh toát cả lên.

Mộ Ngôn mắt loé lên một cái, sau đó hơi gật đầu, "Ngại quá, ta chính là cô phù thủy khác mà cậu sẽ gặp phải."

Cô nghiêm trang nói.

Thậm chí gương mặt tùy thời đều cười cũng dần dần trầm xuống.

Mặt không còn biểu cảm, thoạt nhìn cùng với nữ sinh bình thường hay mang ý cười ôn hòa hoàn toàn khác nhau.

Đúng vậy, Mộ Ngôn không cười quá đáng sợ.

Ít nhất Bertha đã có cảm giác này.

Mộ Ngôn sức chiến đấu cộng bún bằng 5 cũng không phải nói chơi.

Cô vẻ ngoài và khí tràng so với Bertha càng mang tính lừa gạt hơn nhiều.

Có điều là ngược lại.

Bertha bề ngoài thoạt nhìn đơn thuần vô hại, nhưng ánh mắt đầu tiên Mộ Ngôn nhìn đến đã cảm thấy rất nguy hiểm.

Còn như chúa tể hệ thống khi vừa khế ước, tưởng rằng Mộ Ngôn là vương giả, nhưng trải qua kiểm tra đo lường.....

Lại là cái hàng thau.

Chính vậy.

Cho nên, ở ngay lúc Hansel chuẩn bị động thủ.

Mộ Ngôn phải trốn tránh đối cô sức.

Cuối cùng, kỳ diệu giải chú cho bà phù thủy.

Thực lực của bà phù thủy mạnh hơn cô nhiều.

Bà phù thủy đầu tiên là sừng sốt, sau phản ứng lại, khuôn mặt lập tức trở nên hung tợn mà dữ dần lên.

"Hansel!"

Giọng nói khàn khàn thô ráp vang lên, rất khó nghe, mang theo nồng nặc hận ý.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 12

Mộ Ngôn lui về sau một bước, thở hắt hà hắt hển.

Sau đó, ngồi xem phù thủy cùng Hansel và Gretel đánh nhau.

Đã không còn lời nguyên kiềm giữ, phù thủy hiển nhiên chiếm thượng phong.

"Cám ơn trời đất! Ta rốt cuộc có thể báo thù rồi!"

Phù thủy độc ác nói.

Mộ Ngôn đưa nghịch mái tóc dài của mình một hồi, sau đó chậm rãi nói, "Vây, trước đó, mong ngài báo đáp ân cứu mạng của ta một chút."

Phù thủy đem Hansel và Gretel còn đang gãy gẫy không thôi trói chặt vào nhau.

Khuôn mặt dữ tợn khôi phục bình thường, đôi mắt ở giữa Mộ Ngôn và Bertha bồi hồi một lát, lúc dừng trên người Mộ Ngôn, trong mắt toát ra vẻ kiêu kị.

Bà ta nói, "Cô nương, ngài đã cứu mệnh ta, ta tự nhiên hẳn phải báo đáp ngài."

"Ngài yêu cầu gì?"

Mộ Ngôn a một tiếng, "Chúng ta yêu cầu ở lại chỗ này của ngài đến đêm, có trở ngại không?"

Phù thủy chần chờ một lát, sau đó hơi gật đầu, "Tự nhiên có thể."

Mộ Ngôn hơi mỉm cười, "Vây phù thủy đại nhân tôn quý, ta đưa thêm một yêu cầu."

"Ở trong mấy giờ này, mong ngài đừng giết người."

Phù thủy cảm thấy Mộ Ngôn đề ra yêu cầu này thập phần có thâm ý, chằm chước mãi một hồi mới đáp ứng.

Nhưng mà ở lúc Mộ Ngôn và Hansel giao thủ, Bertha rõ ràng có thể nhìn ra cái cô phù thủy nhỏ này, thoát nhìn cũng không có vẻ lợi hại cho lắm.

Thế nhưng, cô ta lại lợi dụng bà phù thủy cường đại hơn cô, để cứu chính mình.

Trong lúc Bertha ngây người, Mộ Ngôn không biết từ khi nào đã ngồi trên bàn com.

Lúc này, trên bàn bày một bàn đầy món ngon phong phú.

Mộ Ngôn quay đầu qua nhìn sang Bertha, "Người không ăn chút sao?"

Trên thực tế, Bertha đã đói đến không còn sức lực.

Hắn đi đến bên bàn ăn, ngồi xuống.

Cũng không hỏi mấy món ăn phong phú này từ đâu ra, thông thả ung dung ăn đồ ăn trước mặt.

Bà phù thủy đang ở trong phòng nấu canh, trên cái giá mà bà ta đặt ở trong góc treo một cái nồi thật lớn, bên trong đang ục ục ục nấu đồ.

Phù thủy bỏ thêm bò cạp độc, rắn độc, và lung tung rối loạn đủ loại thuốc vào trong đó.

Khóe miệng bà ta đầy ắp nụ cười, cầm muôi ở trong nồi đảo qua đảo lại.

Càng nhìn bà ta như vậy, Hansel cũng càng sợ hãi.

Gretel và Hansel kịch liệt gãy gẫy.

Hơn nữa tỏ vẻ cầu cứu Mộ Ngôn.

"Cô nương thiện lương, ngài nhất định sẽ không biết bà phù thủy này muốn làm gì đâu."

"Ngài giải lời nguyên cho mụ đàn bà ác độc này, mụ ta nhất định sẽ ăn chúng ta!"

"Nếu ngài đối với ta thúc thủ bàng quan, thượng đế nhất định sẽ trừng phạt ngài! Bởi vì ngài thương tổn một người vô tội!"

Tiếng Hansel càng nói càng kích động.

Cuối cùng bị bà phù thủy rót cho một lọ nước màu xanh mượt, cổ họng nghẹn ngào cuối cùng cái gì cũng nói không nên lời.

Mộ Ngôn uống một ngụm nước bên cạnh, nhân nhạ cảm on bà phù thủy, "Cảm on ngài thịnh tình khoản đãi, đương nhiên, nếu ngài có thể cho chúng ta hai bộ lễ phục để tham dự dạ hội thì quá tốt rồi."

Do kiêng kị Mộ Ngôn, cô phù thủy thoát nhìn lai lịch không rõ này.

Bà ta đáp ứng yêu cầu đó.

Thực nhanh, đã đến buổi tối.

Mộ Ngôn nhìn nhìn thời gian, cảm thấy không sai biệt lắm, liền cùng Bertha cùng nhau rời khỏi ngôi nhà kẹo.

Về phần Hansel cùng Gretel kết cục sau đó sẽ thế nào, cũng không rõ được.

Khu rừng có một lối đi, Bertha trong tay cầm tay nải.

Ngoan ngoãn đứng cạnh Mộ Ngôn.

"Ngài hẳn biết ta có một bà mẹ kẻ độc ác."

Bertha tiếng nói nhẹ nhàng, giọng nghe dễ người nổi lên một ít thương tiếc.

"Bà ta thậm chí muốn người giết ta, Nasha, nếu ngài muốn tìm chiếc gương thần tà ác nọ, vậy nhất định phải vượt qua ái của hoàng hậu."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 13

Mộ Ngôn miệng ngậm kẹo, tiếng nói chuyện hàm hồ, "A, vậy sao, tại sao phải qua ái của bà ta cơ."

Cô quay qua nhìn Bertha, "Thân ái hoàng tử điện hạ, giúp ta bắt được gương thần, là chuyện của ngài a."

Bertha nhè nhẹ nhấp môi cười, "Nếu ngài cảm thấy ta có năng lực đó."

Mộ Ngôn từ từ xoay người, đi đến bên cạnh Bertha, vị công chúa điện hạ nam giả nữ trang này cao hơn cô cả một cái đầu.

Bertha còn phải cúi xuống để nhìn cô.

Mùi kẹo ngọt len vào mũi.

Mộ Ngôn duỗi tay vỗ vỗ vai Bertha, "Toàn thế giới không ai thích hợp hơn ngài đâu."

Thiếu nữ trong mắt gập gờn lượn sóng, sáng lấp lánh vô cùng, đôi mắt đẹp hơi cong lên.

Trông cực giống một cô bé con hồn nhiên đáng yêu.

Tầm mắt Bertha dừng trên vai mình, cô gái chỉ nhẹ nhàng chụp một cái đã nhanh chóng thu hồi tay.

Không chút để ý ăn kẹo.

Cô bé quảng khăn đỏ nói rạng sáng 12 giờ nơi này sẽ có một cỗ xe bí đỏ đi ngang qua, bên trong ngồi một cô nương xinh đẹp đang trên đường đi tham dự dạ tiệc của hoàng tử.

Nhưng mà Mộ Ngôn biết trong truyện cổ tích, rạng sáng 12 giờ là lúc cô nương xinh đẹp đó phải khôi phục thân phận cô bé lọ lem rồi.

Cho nên, cô tới sớm hơn một chút.

Quả nhiên, tin tức cô bé quảng khăn đỏ cho không chính xác.

Chẳng bao lâu, chỗ xa đang đi đến một cỗ xe bí đỏ.

Mộ Ngôn thiết lập một ít chướng ngại vật ở trên đường, sau đó đứng ở một bên chờ xe.

Nhưng mà ——

Ở trong ánh mắt của Mộ Ngôn và Bertha, xe bí đỏ cũng không dừng lại.

Mà trực tiếp chạy thẳng.

Hai bên xe bí đỏ thần kỳ mọc ra cánh, trực tiếp bay qua.

Mộ Ngôn: "....." Thao tác này, rất vip.

Bertha: "....."

Hai người xấu hổ nhìn nhau, hoàn toàn không nghĩ đến cỗ xe bí đỏ cư nhiên còn có loại thao tác này.

Mất thấy xe bí đỏ đã muốn càng bay càng cao, Mộ Ngôn lấy ra cây đũa phép, quơ quơ một cái.

Cây đũa phép thần kỳ móc lấy xe bí đỏ.

Bertha còn chưa kịp phản ứng, bên hông căng thẳng, cả người đã bị Mộ Ngôn mang qua hướng đó.

Hai người bởi vì sức kéo của xe bí đỏ mà bay lên.

Mặt đất ly chân càng ngày càng xa, Bertha cúi đầu nhìn thoáng xuống dưới.

Bên tai vang lên giọng thiếu nữ lười biếng, "Kỳ thật, đây cũng là một cách khác đi nhờ xe đó."

Bertha cười một tiếng, hai tay gắt gao nắm lấy tay thiếu nữ.

Như vậy thật sự quá nguy hiểm.

Đặc biệt là đi theo một vị phù thủy thoát nhìn không đáng tin cậy, ma pháp còn chưa qua cửa nữa.

"Ma pháp của ngài chỉ có thể như vậy thôi sao?" Bertha hỏi.

"Nga." Mộ Ngôn cầm cây đũa phép của mình, cô thấy tay có hơi mỏi.

"Xin để ta lục lại ký ức một chút ma pháp chú ngữ."

Bertha: Đây đại khái là phù thủy không đáng tin nhất hần từng gặp qua, không ai có thể sánh.

Mộ Ngôn nói, "Chúng ta như giờ, có lẽ chống không được bao lâu."

Cô liếc liếc Bertha, giọng nói nhàn nhạt, "Ngươi hơi nặng, ta ôm có chút không nổi."

Bertha mỉm cười-ìng.

Cho nên, có thể nói cho hần biết tại sao phải lỗ mãng cứ như vậy trực tiếp lúi lên trời không?

May mà, đúng lúc Mộ Ngôn sắp sửa chịu không nổi nữa thì cô nhớ ra chú ngữ của phù thủy.

Tạm thời bảo vệ tánh mạng của hai người.

Bertha đơ mặt, thân thể cùng Mộ Ngôn cùng nhau bị vút lên trời.

Cuối cùng trực tiếp bị quăng lên xe bí đỏ.

Hai người lúc này dùng một loại tư thế quý dị nam trên nữ dưới.

Khoảng cách giữa hai người hầu như chỉ có một khoảng nhỏ.

Tầm mắt chạm nhau.

Bertha nhấp môi, tận lực kéo xa khoảng cách giữa mình và Mộ Ngôn hơn một chút.

Ánh mắt Bertha trong vắt vô cùng, như mắt nai con, ướt đầm dề, lấp loè sáng.

Nhưng tương phản, đôi mắt Mộ Ngôn lại một mảng đen nhánh, nhìn không thấy đáy, bình tĩnh đến dọa người.

Cứ việc khoe miệng cô nhờn nụ lười nhác, nhưng vẫn khiến người theo bản năng cảm giác có nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 14

Gió lạnh thổi qua mặt.

Lưng Mộ Ngôn đặt trên đỉnh xe bí ngô, người ở bên trong tựa như không phát hiện điều gì.

Cỗ xe bí ngô này diện tích mặt trên, chỉ có thể cho phép hai người duy trì động tác như hiện giờ.

Bertha chống hai bên sườn Mộ Ngôn, hơi nhích lên một chút, thoáng kéo ra khoảng cách giữa hai người.

"Cô có lẽ là phù thủy không đáng tin nhất mà tôi từng gặp, không ai bì kịp." Bertha trong nụ cười mang theo con mẹ nó.

Tuy nói hắc trắng nhiễm đen mắt rồi, nhưng mà từ nhỏ, Bertha đều được nuôi nấng như công chúa, công chúa chính là công chúa.

Công chúa lần đầu tiên ra khỏi vương quốc, vốn dĩ lưu lại trong nhà những chú lùn, lừa lừa mấy chú lùn đó một chút cũng được.

Nhưng, từ khi đi theo Mộ Ngôn trải qua chuyện đều là đi sai một bước liền mất mạng.

Bertha, vị hoàng tử điện hạ so với Mộ Ngôn lực chiến còn kém bả hơn này, hoảng loạn là thật.

Hắn hiện tại tuy rằng thoát nhìn rất không tệ, thậm chí còn đeo nụ cười.

Nhưng mà cánh tay chống trên đỉnh xe vẫn còn đang run run.

Thượng đế a, đó là ở giữa không trung không biết cách mặt đất độ cao bao nhiêu, đỉnh xe chỗ hắn hiện tại nếu không cẩn thận tùy thời đều có thể ngã khỏi xe.

Bertha cảm thấy quyết định lỗ mắng nhất mình đã làm, đó chính là đi đùa bỡn vị phù thủy thoát nhìn còn nhỏ tuổi này.

Nhưng mà sự thật.....

Nụ cười trên mặt Bertha dần dần biến thái đi.

Mộ Ngôn thoát nhìn rất tự nhiên, mắt cô cong cong, "Người lo gì chứ, ta sẽ bảo vệ người mà."

Những lời này, với một vị công chúa chưa từng rời khỏi vương quốc mà nói, rất có lực sát thương.

Thậm chí có thể nói, có chút rai thính người.

Cũng tỷ như tình cảnh này, tư thế này, không khí đó.....

Nhưng Bertha rõ ràng không ăn một bộ này.

Một lát sau, xe bí ngô dần dần hạ xuống, dừng ở trước cung điện cao lớn, xa hoa.

Mộ Ngôn cùng Bertha nằm ghé trên cỗ xe bí ngô, nhìn thấy có rất nhiều phu nhân, thiếu nữ ăn mặc lễ phục tiến vào bên trong.

Chẳng bao lâu, trong cỗ xe đi ra một cô gái xinh đẹp mặc quần áo tôn quý, khoe môi đỏ đầy ý cười nhân nhợt.

Nàng ta ưu nhã mà lại tôn quý từ trên cỗ xe bí ngô bước xuống.

Mộ Ngôn chú ý tới đôi giày thủy tinh sáng lấp lánh dưới chân nàng ta.

Vị thiếu nữ này xinh đẹp thật sự.

Nàng nhấc làn váy lễ phục xoắn tung, bước chân hơi thoáng hỗn loạn, nhưng vẫn không làm mất vẻ thiếu nữ nghịch ngợm, đi vào cung điện.

Lúc này, trong cung điện ánh đèn rực rỡ, lấp lánh muôn màu.

Bên trong có rất nhiều người.

Hôm nay là sinh nhật của hoàng tử, rất nhiều người tiến đến chúc mừng.

Đồng thời, cũng là ngày hoàng tử tuyển vương phi.

Mộ Ngôn trong tay cầm hai bộ lễ phục.

Nhìn nhìn Bertha, ý bảo Bertha từ trên người mình dậy.

Bertha lập tức đứng dậy, nhắc nhắc áo choàng của mình, từ trên cổ xe bí ngô nhảy xuống.

Mái tóc hắt dài lại xoắn khoác sau người, hoàn toàn là bộ dáng một cô công chúa tôn quý lại kiêu ngạo.

Đương nhiên, mấy ngày nay, Mộ Ngôn cũng không xem vị điện hạ mặc váy công chúa này như nam nhân.

Cái người gọi là hoàng tử Bạch Tuyết này cứ việc có chút tiểu thông minh của mình.

Nhưng ở trong mắt của Mộ Ngôn, vẫn là một tiểu cô nương thiệp thế chưa sâu.

Không sai, Bertha ở trong mắt của Mộ Ngôn, vững chắc với hình tượng một tiểu cô nương.

Hai người đứng ở mặt sau xe bí ngô, Mộ Ngôn từ trong túi phù thủy lấy quần áo ra.

Đây là trang phục cho cả nam và nữ.

Mộ Ngôn hơi nhướn mày, "Đây có lẽ là trùng hợp."

Bertha nhìn bộ nam trang.

Hơi mỉm môi, trên thực tế, hẳn chỉ từng âm thầm mặc nam trang.

Đúng vậy, âm thầm.

Ở trong cái vương quốc lạnh băng đó, một vị hoàng tử vì mẹ kế ác độc, bị ép phải giả làm con gái.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 15

Lúc sau.....

Đôi mắt Bertha ngày càng tối sầm đi, đang lúc hắt nhìn chăm chăm bộ lễ phục phát ngốc.

Đỉnh đầu đột nhiên bị người đập một cái.

"Vị hoàng tử điện hạ đang phát ngốc này, nói vậy là ngài không muốn mặc bộ nam trang này."

Bertha nhìn chăm chăm bộ nam trang đã thật lâu, Mộ Ngôn cho rằng Bertha không muốn mặc.

Chậm rì rì nói, "Thực bất đắc dĩ, chúng ta hiển nhiên không cần bộ nam trang này."

Sau đó, cô đem bộ nam trang vứt ra sau, ở trong tầm mắt của Bertha bay về phía chân trời, cuối cùng biến mất trong màn đêm.

Bertha: "....."

Bertha mất thật lâu mới phản ứng trở lại.

Lời còn chưa kịp nói đã tức khắc nghẹn trong họng, thiếu chút nữa không tức chết cho rồi.

Hắn khi nào đã nói! Không mặc!!

Nói ném liền ném, vậy người lấy nam trang ra làm gì!

U ám trong lòng Bertha tức khắc tất cả đều thành mây bay, thay vào đó chỉ muốn bóp chết nữ nhân trước mặt này thôi.

Cố ý đi!

Sau đó Mộ Ngôn tựa như chuyện gì cũng chưa làm vổ vổ làn váy của mình, cười nhạt nói, "Xin thay quần áo của ngài, chúng ta nên vào trong rồi."

Nụ cười của Bertha dần dần biến thái hẳn.

Hắn cảm thấy hắn giáo đường mười mấy năm nay muốn hủy trong một sớm ròi.

Nhưng cũng may, hắn hold lại.

Vì thế, hắn nhân nhạ, lễ phép gật đầu, sau đó cầm bộ nữ trang, đi vào xe bí ngô.

Mộ Ngôn cứ như vậy ôm tay đứng cạnh cỗ xe, nếu không phải cô giới tính là nữ, lúc này cô nghiêm nhiên càng giống một kỵ sĩ trung thành bảo hộ cho công chúa điện hạ.

【 Mộ Ngôn tiểu tử tỷ, cô làm gì phải vứt bỏ bộ nam trang? 】

Nó rõ ràng nhìn thấy vị Bertha kia hai mắt đều tỏa sáng, ký chủ của nó cũng thấy được, tại sao lại vứt bỏ.

Chẳng lẽ ——

【 đây là nguyên nhân cô nhân phẩm âm tới chân trời sao!!! 】

Hệ thống thanh âm đề cao lên mấy đề-xi-ben.

Hiển nhiên, nhân phẩm của Mộ Ngôn đã lưu lại cho vị tiểu hệ thống này âm ảnh không thể xóa nhòa.

Nó đang nghĩ cách để bôi bỏ cái giá trị nhân phẩm đã âm đến muốn bùng nổ đó.

Giọng nói Mộ Ngôn lười nhác, "Nếu có nam trang, hai chúng ta ai mặc?"

"Tất nhiên, Bertha không có khả năng mặc nam trang."

【 tại sao? 】

Mộ Ngôn giọng cười như không cười, "Truyện cổ tích công chúa Bạch Tuyết biến thành hoàng tử Bạch Tuyết, vậy hoàng tử trong truyện cùng với Bạch Tuyết làm gay sao?"

【】 nó không nghĩ tới vấn đề này, chỉ là.....

Này cùng với ném bỏ bộ nam trang có liên quan gì!

【 cô chỉ là hư thôi! Không cho phản bác! 】 chúa tể hệ thống giọng trẻ con tức hỏn hển nói.

Bất quá nó trừ bỏ cái đó thật không có nói thêm gì nữa.

Hình dáng của Mộ Ngôn, vị phù thủy này, được giả thiết xinh đẹp tuyệt vời.

Mà cô một thân y phục này, vừa lúc tượng trưng cho phù thủy.

Theo ý nghĩa nghiêm khắc mà nói, cô không cần mặc lễ phục.

Một lát sau, Bertha mặc một thân lễ phục công chúa hoa lệ, xinh đẹp bước ra.

Đẹp đến kinh người.

Dưới ánh trăng, chỉ có thể nhìn thấy làn da hắn trắng nõn như sứ, vô cùng mịn màng.

Một đôi mắt nai con, ướt đầm dề, lông mi thật dài nhẹ nhàng chớp nháy.

Thân hình hắn mảnh khảnh, môi hồng nhẹ mím, sợi tóc xoắn lại dài khoác ở sau lưng, trên đầu còn đội chiếc vương niệm tượng trưng cho công chúa.

Ánh mắt Mộ Ngôn nhàn nhạt như nước quét qua, hơi khẽ cười, dưới ánh trăng, cô vươn cánh tay thon dài trắng nõn, dùng giọng nói thánh thót để nghe của mình nói, "Công chúa điện hạ xinh đẹp, ngài nhưng xuống rồi."

Bertha ngoài cười nhưng trong không cười, đem tay vịn trên tay Mộ Ngôn, "Cảm ơn."

Hắn thanh âm so với giọng Mộ Ngôn càng mềm càng ngọt, quả thực là nam nhân câu hồn tấp sất kỳ.

Nhưng mà, trong bụng Bertha, đã nghĩ ra mấy trăm loại phương pháp làm chết vị phù thủy xảo trá này rồi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Kỳ Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 16

Trong cung điện sênh ca vũ nhạc, nhóm công chúa, quý nữ, phu nhân ăn mặc lễ phục ngăn nắp lượng lệ, tay cầm chén rượu nói chuyện, đàm tiếu với nhau.

Nhóm hoàng tử anh tuấn cùng các thiếu nữ xinh đẹp làm quen với nhau, chuyện trò vui vẻ.

Nhưng mà, hết thảy trong một khắc Bertha bước vào, phảng phất như tạm dừng hình ảnh.

Mọi người vẫn duy trì động tác, ánh mắt kinh diễm nhìn thiếu nữ vừa bước chân vào cung điện.

Mặc vào lễ phục vừa cao quý vừa hoa lệ, Bertha nháy mắt đem nhan sắc của Mộ Ngôn so xuống.

Giờ phút này, mọi người trong mắt chỉ chú ý tới vị thiếu nữ trông có vẻ thiện lương, đơn thuần, mà thoát nhìn cũng rất ngượng ngùng này.

Ngay cả vị hoàng tử điện hạ đang chuẩn bị cùng cô bé lọ lem giao lưu cũng bị Bertha thu hút ánh nhìn.

Vị hoàng tử điện hạ này mắt cũng không chớp lấy một chút, si mê nhìn Bertha đứng bên cạnh cửa.

"Thượng đế của ta! Nàng chính là vương phi của ta a!"

Cô bé lọ lem???

Các quý tộc người sau tiếp người trước đổ về phía Bertha, vị thiếu nữ này trông có vẻ vô cùng tôn quý.

Khí chất vừa thấy đã biết các quý nữ bình thường vô pháp so sánh được.

Đám người đem Mộ Ngôn và Bertha tách ra.

Vàng hào quang vốn nên thuộc về cô bé lọ lem nháy mắt cũng bị Bertha đoạt mất.

Mộ Ngôn lười biếng nhìn sang đám người chật như nêm cối bên đó.

Cô đột nhiên nói, "Nghe nói hoàng tử trong thế giới cổ tích, đều là cùng một người?"

【 nghiêm khắc mà nói, ở vị diện này là thật như thế. 】

Chúa tể hệ thống trầm mặc hồi lâu, mới nói ra.

Bất quá, nó thực nhanh liền phản ứng lại có chỗ nào không đúng, 【 Mộ Ngôn! Cô cái nữ nhân độc ác này, thế nhưng ném công chúa Bạch Tuyết... Ách, hoàng tử một mình lẻ loi hiu quạnh ở đằng đó! 】

【 cô còn là người sao! Cô cái con gà bệnh này! 】

Chúa tể hệ thống đối Mộ Ngôn không hề khách khí.

Mộ Ngôn chớp chớp mắt, "Vậy theo hệ thống đáng yêu lại thiện lương của tôi, tôi nên làm gì cho phải?"

"Chen vào giữa đám đông, đem hoàng tử đáng yêu của cô lôi ra?"

【 không sai, cô nên làm như vậy đó! 】 nó phát nhiệm vụ chi nhánh làm gì! Còn không phải vì muốn cho cái lão câu bức này tăng lên chỉ số nhân phẩm

sao!

Chỉ số nhân phẩm ở chỗ của chúa tể hệ thống, là một thứ rất quan trọng.

Cố tình chúa tể hệ thống vận khí không quá tốt, khế ước một cộng bún sức chiến đấu bằng 5 còn chưa tính, tên cám bã này nhân phẩm còn âm muốn tung trời nữa!

Còn có chuyện khiến người càng tuyệt vọng hơn không?

Mộ Ngôn: "Xin lỗi, không làm."

【.....】 fck! Tùy hứng như vậy sao!

Mục đích của cô, chính là ném Bertha lại đây.

Cái gọi là hệ thống ngốc nghếch này của cô đương nhiên không hiểu kế hoạch của Mộ Ngôn.

Cho nên, chúa tể hệ thống thập phần giận dữ mắng hết mấy câu.

Toàn bộ hành trình Mộ Ngôn cười như không cười, giống như đang nghe, lại giống như không.

Hệ thống cảm thấy không thú vị, liền offline.

Trong lòng còn im lặng nói thầm, ký chủ của nó thật sự cộng bún sức chiến đấu bằng 5 mà!

Cư nhiên cả dỗi người cũng không biết?

Đã không có lạc thú dỗi lẫn nhau rồi, chúa tể hệ thống cũng lười spam.

Bên này, Bertha có lệ với vài người xong, khắp nơi nhìn nhìn, cũng không thấy bóng dáng cô phù thủy gian xảo đó đâu.

Bertha thập phần bất nhả nghiêng rằng, cô phù thủy đó sẽ không ném lại hấn mà đi chứ?!

Mãi đến vũ hội kết thúc, hoàng tử cường chế giữ Bertha lại, tới tận đây, Bertha cũng không nhìn thấy Mộ Ngôn một lần.

Đã xác định, cô phù thủy gian trá đó đã vứt hấn lại đây.

Có lẽ là đã lợi dụng hấn để đạt thành âm mưu mà cô ta không muốn ai biết.

Bertha nào bỏ rất nhiều, cuối cùng trong đầu chỉ còn một ý tưởng.....

Hấn nhất định phải đem vị phù thủy đáng giận đó xé đi xé lại rồi đập vỡ!

Đây là lần đầu tiên Bertha có ý tưởng quá sức ấu trĩ như thế.

Ít nhất, cách chết đó với Mộ Ngôn mà nói, không có cách điệu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 17

Lúc này, trong cỗ xe bí ngô, Mộ Ngôn đang cùng một vị cô nương để mặt mộc, ăn mặc mộc mạc, kinh hoàng thất thố đối diện với nhau.

Thình lình, cô hất xi một cái.

"Có người nhớ đến ta?" Mộ Ngôn nhẹ nhàng nói thầm một tiếng.

Khiến cho cô nương trước mắt càng thêm co rúm lại.

Chỉ kém không súc vào một góc trong xe ngựa.

Mộ Ngôn lười nhác dựa ra sau thành xe, một chân gác lên một chân khác, có vẻ vô cùng khí phách, kiêu ngạo.

Cô cười tủm tỉm nhìn cô bé lọ lem, "Cô gái tâm địa thiện lương, nói vậy cô nhất định sẽ thu lưu ta, thiếu nữ đáng thương, phiếu bạc không có chỗ ở ổn định này đi."

Cô bé lọ lem: Không, ta không muốn!

Nhưng mà.....

Mộ Ngôn không biết từ đâu móc ra cây đu đủ phép thập phần đoạt diễn.

Đu đủ phép là quyền uy của phù thủy.

Nga.....

Mộ Ngôn nhìn nhìn cây đu đủ phép lùn tí chỉ có một mẫu của mình, đây là minh chứng cho thân phận phù thủy gà mờ của cô...

Mộ Ngôn cảm thấy cô đã có đu đủ phép, chỉ còn thiếu không niệm một câu úm ba la xì bùa nữa thôi.

Đu đủ phép vừa lấy ra tới, thiếu nữ lập tức an tĩnh hẳn.

Cũng không nói lời nào.

Cứ luôn ngăn người với Mộ Ngôn cho tới khi về đến nhà mình.

Cô bé lọ lem trong nhà kỳ thật rất có tiền, chỉ là có một bà mẹ kẻ độc ác.

Đương nhiên, Mộ Ngôn cũng không xác định, cốt truyện này có còn giống với trong câu chuyện cổ tích thật nữa hay không.

Cô bé lọ lem vừa trở về, cỗ xe bí ngô liền biến mất không còn.

Cô gõ gõ cửa, sau đó liền có một vị thiếu phụ vẫn còn phong vận ra mở cửa.

Thiếu phụ đầu tiên là bày ra bộ mặt độc ác, nhưng bộ mặt độc ác vừa nhìn thấy Mộ Ngôn, chỉ trong tích tắc liền biến thành vẻ ôn nhu đáng mến.

"Úc, thượng đế, Cinderella đáng yêu của ta, con đã đi đâu."

Thiếu phụ cho Cinderella một cái ôm thăm thiết, biểu tình khoa trương lại tỏ ra lo lắng.

Mộ Ngôn cứ dựa vào bên cạnh, cười như không cười nhìn cặp mẹ con này biểu diễn.

Trước mắt mà xem, phản ứng của vị mẹ kẻ này, cùng với trong truyện cổ tích mà cô biết không sai lệch.

Thiếu phụ và Cinderella nói nói mấy câu xong bèn nhiệt tình chiêu đãi Mộ Ngôn.

Ở khi biết được Mộ Ngôn là một vị phù thủy, đôi mắt thiếu phụ lập lòe phát sáng.

Vì thế, càng nhiệt tình chiêu đãi Mộ Ngôn hơn.

Sau bữa ăn tối được một chốc, Cinderella cũng bèn rời đi.

Nàng ta đầu tiên là liếc nhìn Mộ Ngôn một cái, sau đó xoay người đi về phòng mình.

Cinderella vừa đi, nụ cười trên mặt mẹ kẻ liền lập tức lắng xuống.

Giương mặt càng có vẻ lạnh lẽo và sợ hãi.

Bà ta và con gái vừa túm vừa kéo, lôi kéo Mộ Ngôn về đến phòng mình.

"Phù thủy đại nhân pháp lực vô biên, thần thông quảng đại của ta, xin ngài hãy cứu vớt chúng ta!"

Thiếu phụ vẻ mặt oán độc lại sợ hãi.

Hai cô con gái của bà đồng dạng lộ ra vẻ mặt này.

Mộ Ngôn lắc lắc tay mình bị các nàng túm đầu, trên mặt ý cười sâu dần.

"Bà? Các người thoát nhìn hoàn hảo, tại sao phải cứu các người."

"Úc, phù thủy đại nhân thân ái của ta, ngài không nhìn ra nữ nhân kia độc ác sao? Nữ nhân đó chính là Cinderella, đúng vậy, không sai, tại ngài không nghe lắm."

"Cô gái thoát nhìn đáng thương lại nhu nhược đó là một con ác ma!"

"Thượng đế của ta a! Ta đến tốt cùng đã gả tới một gia đình gì thế này."

Thiếu phụ sắc mặt trắng bệch.

Bắt đầu giăng rô đầu đuôi.

Vị thiếu phụ này kể cùng trong truyện cổ tích giống nhau, bà ta gả sau vào gia đình của Cinderella, cũng là một phụ nhân hiền huệ lại thiện lương.

Nhưng mà, bà ta đối Cinderella cũng không tốt.

Không phải do nàng ta là con gái của trượng phu và nữ nhân khác sinh ra, mà bởi vì vị Cinderella này tính tình kỳ quặc.

Thậm chí có thể nói là ác độc.

Nàng thường xuyên làm khó dễ thiếu phụ.

Tuy nhiên, ở trước mặt của phụ thân, nàng ta lại mặc vào quần áo rách rưới, nói thiếu phụ ngược đãi nàng.

Phụ thân yêu thương con gái bắt đầu ngày đêm đánh đập thiếu phụ.

Cuộc sống cứ như vậy duy trì mãi đến khi hai cô con gái của bà sinh ra, còn phụ thân của Cinderella thì lại mất.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 18

Chính lúc ba mẹ con cảm thấy mùa xuân của mình đã tới, lại không ngờ đến Cinderella lợi hại hơn.

Lần nào cũng đem mấy người chinh rất thâm.

Vì thế, mẹ kế sinh hoài nghi, bèn trộm đến phòng của Cinderella nhìn lên.

Thì thấy Cinderella thế nhưng cùng một mặt gương nói chuyện.

Chiếc gương nói, "Được rồi, cô gái xinh đẹp, giờ không ai dám khi dễ cô nữa rồi, cô cuối cùng, chỉ cần ngoan ngoãn chờ hoàng tử tới cưới cô, sau đó đem bà mẹ kế độc ác và các người chị của cô cùng nhau giết."

Mẹ kế:???

Bà độc ác? Rốt cuộc ai độc ác?

Nghe kể chuyện xong Mộ Ngôn từ từ giơ tay lên sờ cằm, "Nói vậy, đó là một chiếc gương thần?"

Mẹ kế vội vàng gật đầu.

"Đúng vậy." Mẹ kế trung thành nói, "Phù thủy đại nhân, xin ngài nhất định phải giúp đỡ chúng ta, nếu cái giá đó là chúng ta có thể thừa nhận nổi."

Mộ Ngôn lắc cằm, "Nga, tôn quý phu nhân, rốt cuộc ta có chỗ nào nhìn giống như một vị phù thủy dày dặn kinh nghiệm không?"

"Ta cả chú ngữ cũng không nhớ nổi."

Mẹ kế: "....."

"Bất quá sao, giúp bà cũng không tốn quá nhiều thời gian."

Gương, mê hoặc nhân tâm mà thôi.

Trên thực tế, nó chỉ là một chiếc gương, đập vỡ đi là được.

Mộ Ngôn phúi phúi quần áo của mình, nghiêng đầu nhìn mấy người, "Ta mang gương thần đi rồi, cũng phải đối xử tử tế với kẻ nữ của mấy người nha."

Cô chớp mắt, giọng nói như thật như giả, "Dù sao, gương thần mê hoặc nhân tâm, người ta cũng không phải cố ý."

Đây là một câu nói rất thánh mẫu Mary Sue.

Câu này giúp Cinderella nói chuyện.

Nhưng mà hệ thống cứ cảm thấy thực quý dị, ngữ khí quá quý dị.

Không giống với vẻ của một thánh mẫu.

Vì thế hệ thống sửa đúng lời, 【 tiểu tỷ tỷ, xin chú ý một chút lời kịch thánh mẫu cô sử dụng. 】

Mẹ kế: Ha hả.

Mộ Ngôn tới nhà Cinderella, chỉ để chứng minh suy đoán của mình một chút.

Hiện tại suy đoán này cơ hồ đã chứng thực một số chuyện.

Cô đi đến đâu, trên thực tế đều có bóng dáng của gương thần.

Tỷ như cặp anh em trong ngôi nhà kẹo, hay cô bé quảng khăn đỏ.

Điều đó thuyết minh, gương thần có thể ở bất kỳ nơi đâu.

Chân chính chiếc gương thần, có lẽ ở chỗ của hoàng hậu Bạch Tuyết, cũng có lẽ không.

Ai biết được.

Khỏe môi Mộ Ngôn lười biếng cười nhạt, cô đi đến trước cửa phòng của Cinderella.

Nghe được giọng nói ở bên trong.

"Úc, đó là công chúa Bạch Tuyết độc ác a!"

Thanh âm của gương thần có mang tính dụ hoặc, "Tin tưởng ta, công chúa Bạch Tuyết ác độc sẽ cướp đi hoàng tử điện hạ của cô, không nhìn thấy hoàng tử điện hạ muốn chiếm hữu công chúa Bạch Tuyết sao?"

"Cô bé lọ lem đáng thương của ta, xinh đẹp nhất trên đời này chính là công chúa Bạch Tuyết đó."

"Cô so là thua."

"Nhưng mà, nếu cô có thể tìm thấy bà phù thủy ở chỗ sâu về hướng đông trong khu rừng, bà ta có thể trợ giúp cô, cô muốn."

"Sắc đẹp, tiếng nói, địa vị ~"

Thanh âm mê hoặc nhân tâm.

"Nhanh! Phù thủy đó là ai! Ta muốn đi tìm bà ta!"

Giọng Cinderella càng nói càng kích động.

"Cô bé lọ lem đáng thương của ta, đừng kích động." Gương thần nói, "Trước lúc đó, ngài cần thiết giết chết mẹ kế và chị gái ác độc của cô."

"Các nàng ta sẽ gây trở ngại cho cô."

"Úc, còn có cô phù thủy nhỏ xinh đẹp đã phá hỏng kế hoạch của cô hôm nay nữa."

"Khuôn mặt nhỏ nhắn đó hoàn toàn không thua gì công chúa Bạch Tuyết đâu, nếu ngài có thể bắt được nàng ta..."

Lời còn chưa nói dứt, cửa đã mở toang.

Mộ Ngôn đứng ngoài cửa, vẻ mặt còn có chút đại ra nhìn theo cánh cửa.

"Ạch nga, cửa hình như chưa khoá kỹ..."

Xấu hổ nhìn nhau một lúc sau, giọng Mộ Ngôn không nhanh không chậm vang lên.

Yên tĩnh.....

Mộ Ngôn nhìn thấy trong mặt gương nổi lên gợn sóng.

Cô nhưong mảy, đây là chiếc gương thần trong truyền thuyết?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Kỳ Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 19

Úc không, có lẽ không phải.

Vừa trông thấy Mộ Ngôn, mặt gương đã bắt đầu nổi lên gợn sóng, tựa hồ có thứ gì đó đang muốn chạy trốn.

"Ai cho cô vào đây!" Tiếng nói của Cinderella bỗng trở nên bén nhọn, còn chói tai, "Cô cái à phù thủy không biết lễ phép này! Ta muốn giết cô!"

Bên cạnh Cinderella đặt một thanh đại đao, nàng ta ánh mắt hung ác, kéo đại đao đi về phía Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn cầm cây đuũa phép, sau đó nhanh chóng ném ma pháp tới chỗ Cinderella.

Một cái không cẩn thận, Cinderella liền biến thành chú chuột Mickey.

Kawaii cái loại đó.

Mộ Ngôn vẫy vẫy cây đuũa phép của mình, lười biếng liếc chuột Cinderella một cái, "Thật là tội lỗi, trời biết ta chỉ muốn khiến cô không thể cử động thôi."

Thanh đại đao rơi xuống đất.

Đã biến thành chuột, Cinderella: "....."

Mộ Ngôn đi ngang qua người Cinderella vừa đi, vừa nói, "Xin đừng lo lắng, về sau ngài nhất định sẽ luôn là chú chuột Mickey thông minh, giống như cái con Sơn Dương Dương bị biến hình vậy đó."

Giọng cô thông thả, dễ nghe, nghe như là điều đương nhiên.

Tướng đầu đang an ủi người khác.

Nhưng làm đương sự, chuột Cinderella vừa bị phản lại hoảng sợ vô cùng.

Nàng không muốn làm chuột Mickey thông minh!!

Nàng muốn giết nữ nhân này!

Nhưng mà, lúc này chú chuột tựa hồ chỉ có thể kêu chút chút.

Ngay cả răng cửa chú chuột cũng còn không có nữa.

Nếu không nhìn răng cửa, có lẽ lời nguyên này thật do Mộ Ngôn không cẩn thận mà lỡ tay hạ.

Nhưng mà, biến thành một chú chuột mà ngay cả răng cửa cũng nhân tiện biến mất nốt.

Việc này thật sự không phải có ý sao???

Chúa tể hệ thống hoài nghi.

Nhưng giọng điệu của Mộ Ngôn hoàn toàn không có tật xấu, cô nhanh chóng cầm lấy chiếc gương.

Lại bị lực lượng cường đại bên trong gương hút vào.

Chỉ còn lại Cinderella bị biến thành chú chuột.

-

Vài ngày sau, chop lại Bertha, hoàng tử như muốn điên rồi muốn đem Bertha tiễn đi.

Hắn như điên mà đem vị công chúa điện hạ hắn từng si mê, hiện tại lại vô cùng sợ hãi đưa đến vương quốc Bạch Tuyết.

Hoàng tử đã biết thân phận của Bertha, biết Bertha là công chúa Bạch Tuyết.

Ở trước đó, công chúa Bạch Tuyết danh tiếng vẫn luôn là một vị công chúa ác độc.

Toàn bộ vương quốc đều sợ hãi vị công chúa này.

Đây là lời gương thần nói.

Nhưng mà, đó cũng không phải lý do để hoàng tử sợ hãi công chúa Bạch Tuyết.

Mà vì công chúa Bạch Tuyết, bản thân cũng đã rất đáng sợ.

Cùng nàng ở chung ba ngày, vị hoàng tử đáng thương kia cơ hồ cái gì cũng đều đã trải nghiệm.

Kết quả, Bertha bị đưa trở về.

Thật vất vả tiễn đi, bị hoàng hậu tưởng rằng đã chết, công chúa Bạch Tuyết lại sống sờ sờ quay lại.

Hoàng hậu Bạch Tuyết: Trong nụ cười mang theo con mẹ nó niềm đau.

Đối với vị công chúa Bạch Tuyết này, hoàng hậu vừa ghen ghét vừa sợ hãi.

Đây là một cô công chúa đáng sợ, thậm chí cả quốc vương Bạch Tuyết cũng rất sợ hãi Bertha.

Đương nhiên, trong đó trừ bỏ công lao của gương thần ra, còn có công lao của Bertha nữa.

Bên trong vương cung, quốc vương tươi cười rất sượng sạo.

"Ặc, Bertha, con gái bảo bối của ta, những ngày nay con đã đi đâu?"

"Phụ vương nhưng lo lắng cho con gần chết."

Lời tuy nói vậy, nhưng quốc vương giống như bị dính chặt trên vương vị, vẫn không nhúc nhích.

Biểu tình cũng quá biết giả đi.

Bertha tựa hồ cũng chẳng để tâm, hần thong thả ung dung sửa sang lại làn váy của mình.

"Đã lâu không gặp, phụ vương, hoàng hậu thân ái của ta."

Thanh âm như cũ là giọng thiếu nữ thánh thót, khóe môi treo lên nụ cười ngọt ngào, tôn quý ưu nhã.

Khí chất trông như một vị công chúa ngây thơ đáng yêu, rồi lại tôn quý ưu nhã.

Nhưng, nụ cười của ác ma.

Giống như cô con gái vừa từ bên ngoài phong trần mệt mỏi quay trở lại.

Đương nhiên, nếu xem nhẹ đi nỗi sợ hãi mà vị này đã mang lại cho người khác là được.

Cơ hồ trong tích tắc khi Bertha mỉm cười, đôi mắt của hoàng hậu trợn dần lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 20

Bàn tay hoàng hậu đặt trong tay áo, đang không ngừng run rẩy.

Tại sao hắn còn chưa chết!

Gương thần không phải nói hắn đã chết rồi sao?!

Tên ma quỷ này!

-

Trong phòng tắm hơi nóng mờ ảo, Bertha rũ mí mắt xuống, còi bỏ chiếc váy công chúa dài.

Lộ ra da thịt tuyết trắng, tinh tế.

Hắn nhấp môi, nặng nề nằm trong làn nước, hơi nóng mờ mịt hun đỏ khuôn mặt tuyết trắng không tì vết của hắn, trong vô hình tựa như đang dụ hoặc ai đó.

Chiếc cổ dài lại mảnh khảnh, nhất cử nhất động đều tác động đến lòng người.

Nhưng mà, vị thiếu niên này thoát nhìn cũng không thật vui vẻ.

Không biết hắn nghĩ tới những gì, trong cặp mắt xinh đẹp dần tản ra mây mù.

Mông lung yêu dị.

Nhưng trên mặt hắn lại không mang cảm xúc gì.

Nhìn để người tự dung chưa xót.

Tất nhiên, đó chỉ là nhắm vào người có tâm, hoặc là người có tình mà thôi.

Mộ Ngôn gian nan bám lấy mặt trên.

Cô nhìn xuống bồn tắm bên dưới, mặt lộ vẻ tuyệt vọng rất khoa trương.

"Tôi kiên trì không nổi nữa."

Chúa tể hệ thống: 【 không được! Cần thiết phải kiên trì! 】

Mộ Ngôn: "Mỏi quá!"

【 cô không mỏi! Cần phải kiên trì! 】

Mộ Ngôn: "Tôi thật sự mỏi quá!"

Cô đã đi theo gương thần tới cái vương cung khiến người đau đầu hoa mắt này.

Mộ Ngôn vòng đi vòng lại không thoát khỏi cái mê cung này, cuối cùng phát hiện có người, mới đi vào cung điện này.

Lại không nghĩ tới người nọ cũng theo tới đây, bắt đắ dĩ Mộ Ngôn chỉ có thể trốn.

Nhưng mà, khi nhìn thấy người nọ là Bertha, cô đang chuẩn bị nhảy xuống.

Bertha đã bắt đầu cởi quần áo.

Được đi, Mộ Ngôn thề, cô thật sự cái gì cũng chưa nhìn thấy.

Vì hệ thống đã đánh mosaic.

Bởi thế mới có cục diện hiện giờ.

【 Mộ Ngôn! Cô mà ngã xuống, cô phải chịu trách nhiệm 】

Mộ Ngôn:???

【 cô chỉ số nhân phẩm đã kém như vậy rồi, rình coi nhân gia còn chưa tính, nếu còn phi lễ nhân gia, không chịu trách nhiệm cô là con cầm thú! 】

"Tiểu hệ thống, cậu đối với cầm thú có phải có hiểu lầm gì rồi hay không?"

Tuy lời là nói vậy, Mộ Ngôn vẫn bắt đầu đi thờ dài.

Thế nhưng cũng ráng cố gắng treo người bên trên đợi đến khi Bertha mặc xong quần áo.

Mộ Ngôn nhướng mày, sau đó nhẹ nhàng buông tay, bùm một tiếng, hoàn mỹ rơi xuống nước.

Đang mặc quần áo, động tác của Bertha khựng lại, ánh mắt hẩn lạnh lùng, quay đầu liền trông thấy Mộ Ngôn cả người đều là nước.

Vẫn là gương mặt cũ, khóe môi đọng nụ cười biếng nhác.

"....."

Bốn mắt nhìn nhau.

-

Mộ Ngôn nhìn thanh chủy thủ lạnh lẽo gác trên cổ mình.

A một tiếng, "Công chúa điện hạ, bàn tay thon thả xinh đẹp đó của ngài mà đi cầm chủy thủ, cũng không đẹp đâu."

Bertha nghiêng nghiêng đầu, chớp đôi mắt trong vắt, đáng yêu thanh thuần.

Nhưng nụ cười trên mặt hẩn lại hết sức lạnh lẽo, thấu xương thấu tủy.

"Vậy cô phù thủy đáng yêu, cô nhìn thấy bao nhiêu rồi?"

Trông mặt hẩn thoát nhìn rất dọa người, nhưng lại mặc danh mang cảm giác xấu hổ buồn bực.

"Ta hướng thượng đế thề, cái gì cũng chưa thấy cả."

Nét mặt Mộ Ngôn bình tĩnh vô cùng, ngược mắt, nhìn Bertha, ngữ khí nghiêm túc.

Nhưng mà.....

Bertha chủy thủ càng kè sát hơn, giọng nói mềm mại dễ nghe, "Mặc dù nhìn không thấy, ta vẫn muốn giết cô thì làm thế nào."

Giọng nói nhẹ nhàng, phảng phất như đang nhắc tới một chuyện gì đó vô cùng bình thường.

Đối lập với dáng vẻ đáng yêu Mộ Ngôn đã gặp trước đó hoàn toàn khác hẳn.

Nói cách khác.....

Tới lãnh địa của mình rồi, thì hình như Bertha cũng không cần giả bộ nữa.

Hắn không gặp bà phù thủy định đưa quả táo độc cho mình, lại gặp phải cô phù thủy tức chết người này.

Cũng giết luôn đi.

Bertha nghĩ vậy.

Mộ Ngôn nhàn nhạt cười, giọng nói nghe như đang nỉ non, "Công chúa trong truyện cổ tích đều là gạt người a."

Cô khe thờ dài, chỉ nhanh tay nắm chặt đai lưng bên hông Bertha...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 21

Cô nắm quá đột nhiên không kịp phòng bị, Mộ Ngôn chỉ đem đầu mình nhẹ nhàng dịch đi.

Tiếp theo đó, hai người bùm một phát rơi xuống nước.

Chật vật đến cực điểm.

Nhưng mà, Mộ Ngôn nâng tay lên nhìn nhìn sợi đai lưng trên bàn tay trắng thon thả của cô.

Mắt cô hơi hướng sang bên đó thoáng nhìn qua, chỉ thấy một mảng tuyết trắng.

"....."

Không khí tựa hồ đọng lại trong một giây.

【 Mộ Ngôn!!! 】

Giọng nói trẻ con trong đầu Mộ Ngôn lập tức đề cao lên mấy đề-xi-ben, chấn đến đầu óc Mộ Ngôn kêu ong ong.

【 cô tm chịu trách nhiệm cho lão tử! 】

Mộ Ngôn: "....."

Bên kia Bertha còn đang đại ra, mất một lúc sau, huyết sắc trên mặt hần rút đi.

Toàn bộ ánh mắt đều lạnh thấu.

"Ta muốn giết cô!" Giọng hần bình tĩnh có chút rợn người.

Bertha thoát nhìn thật sự nổi giận.

Mộ Ngôn im lặng đưa đai lưng qua, "Àn..."

Giọng cô nghe không ra cảm xúc gì, trầm ngâm một chốc, mới hơi ngẩng đầu lên nói, "Tâm trạng của ngươi, ta có thể hiểu được."

Bởi vì cô hiện tại cũng vậy.

Nhưng mà ——

"Muốn làm gì ta, xin ngươi trước —— nghe."

Bertha: "....." Thập phần ưu nhã một câu đồ con bệnh!

-

Sau trận khời hải này, chúa tể hệ thống cứ thường xuyên nổi lên.

【 Mộ Ngôn, hôm nay cô đưa đồ ăn cho hoàng tử Bạch Tuyết chưa? 】

Đang ngủ, Mộ Ngôn: "Đưa cái gì?"

【 cô vậy mà còn chưa mang đồ ăn cho hoàng tử Bạch Tuyết!?? 】

【 cô cái người này chịu trách nhiệm kiểu gì thế! Nhân gia đều đã thành người của cô! Cô chẳng lẽ không nên nuông chiều nhân gia? Đối với nhân gia tốt một chút? 】

Mộ Ngôn:???

Cuối cùng chúa tể hệ thống, 【 cô cái con cảm thụ này! 】

Mộ Ngôn: "Cậu nhập diễn quá sâu rồi đó."

Chúa tể hệ thống lạnh lùng cười, 【 cô nếu không kéo đai lưng của nhân gia, cô nếu không quá đáng như thế, cô có thể kéo rút quần áo của nhân gia, còn cùng nhau rơi xuống hồ không? 】

【 lại không phải tôi bức cô →_→】

Chúa tể hệ thống cho Mộ Ngôn xoát một đợt bình luận, 【 cô nhân phẩm đều đã kém vậy rồi, cô chịu trách nhiệm một chút, nuông chiều nhân gia một chút sẽ chết a. 】

Chúa tể hệ thống cảm thấy mình là một con thống phi thường có đạo đức.

Nó cái ký chủ không có nhân phẩm này, nhân phẩm đã kém thấu như vậy, nếu chiếm tiện nghi của người ta, còn không chiều cố người ta một chút.

Cùng cảm thú có khác gì nhau đâu?

Mộ Ngôn nhìn nhìn trần nhà, cứ việc cô biểu tình thoát nhìn vẫn bình tĩnh im lặng như cũ.

Nhưng mà từ trong tim đối với cái gọi là chúa tể hệ thống này đã rất bất đắc dĩ.

Hết sức bất đắc dĩ.

IQ cùng tam quan cỡ này cũng không ai.

"Cậu phải cải danh là hệ thống đào tạo chuẩn nữ mới đúng."

Mộ Ngôn chậm rãi nói một câu.

【 chúng tôi không có thao tác đó. 】 chúa tể hệ thống thập phần ghét bỏ nói, cái hệ thống đó vừa nghe tên đã thấy ngốc muốn chết rồi.

Mộ Ngôn tùy tiện nhặt mấy món trái cây bọn tỷ nữ chuẩn bị sẵn trong phòng, đi tìm Bertha.

Trước mắt xem ra, vị hoàng tử điện hạ đã khiến quốc vương và hoàng hậu đều sợ hãi này, cũng chưa có chuyện gì đâu.

Mộ Ngôn gõ gõ cửa, bên trong không có ai trả lời.

Cô đẩy cửa đi vào.

Cung điện của Bertha thập phần tổ nhỏ, Mộ Ngôn nhìn nhặt nhìn chung quanh, trừ bỏ trung gian nằm co ro một cụm chỗ đó ra, không còn ai khác nữa.

Nghe tiếng động, Bertha từ trong chăn dò đầu ra.

Mặt không cảm xúc nhìn chằm chằm Mộ Ngôn.

Hắn chỉ lộ ra khuôn mặt nhỏ tính xảo, gương mặt thoát nhìn có chút cảm giác tương phản mạnh.

Mộ Ngôn chỉ nhìn nhặt nhìn liếc qua rồi nói, "Công chúa điện hạ đáng yêu, ta sẽ lập tức rời đi."

Bertha nghiêng răng, chậm chạp nhìn theo bóng dáng của Mộ Ngôn.

Cô gái này có độ tuổi tâm lý hoàn toàn không xứng đôi với vẻ bề ngoài đơn thuần xinh xắn của cô ta.

Mấy ngày nay, hắn dùng đủ loại biện pháp muốn giết Mộ Ngôn.

Nhưng, mỗi ngày Mộ Ngôn đều có thể bình yên vô sự đứng trước mặt hắn.

Cô là ma quỷ có phải không?!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 22

Nhưng mà, khi đối mặt với Mộ Ngôn hắn còn phải ổn định.

"Từ từ."

Bertha từ trên giường ngồi dậy, đi đến bên cạnh Mộ Ngôn.

Hắn cao hơn Mộ Ngôn một cái đầu.

Bertha hơi nhướng mày, trên cao nhìn xuống, cảm giác có chút thả bay chính mình.

Mộ Ngôn lui về sau mấy bước, sâu lắng nhìn hấn.

"Cô không phải muốn gương thần?" Bertha ngừ khí âm trầm.

"Theo ta lại đây."

Hấn hất hất cằm, sau đó xoay người đi ra ngoài.

Mộ Ngôn đi theo phía sau Bertha.

Hai người đi vào tầng hầm, ở nơi đó có một mặt gương cổ, bị vải che khuất.

Dễ như trở bàn tay là thấy được gương thần, Mộ Ngôn: "....."

Bertha đứng ở trong chỗ tối, ngừ khí nghe không ra về gì, chỉ như đang cười khề.

"Ta đã hoàn thành lời hứa của mình." Tiếng nói hấn trầm thấp, từ tính, là chất giọng không có che dấu.

Nguy hiểm lại xâm lược, cao ngạo lại tà tử.

"Nếu cô có thể mang đi, vậy thì không còn gì tốt bằng."

Không đợi Bertha nói xong, Mộ Ngôn đã xóc lên mảnh vải che trên mặt gương thần.

Chiếc gương này có một cỗ ma lực hấp dẫn con người, dụ dỗ người tháo xuống tấm vải che.

Bertha sửng sốt một chút, khóe miệng chợt thoáng vênh lên.

Chiếc gương này lúc trước xác thật đặt ở bên người của bà hoàng hậu độc ác.

Đã từng, Bertha xác thật đúng như lời kể trong truyện.

Bị hoàng hậu độc ác tính kế.

Sau lại, gặp chiếc gương này, y theo lời nó từng bước, từng bước một mà làm.

Hấn làm được, chậm rãi mạnh lên, khiến cho tất cả mọi người sợ hãi.

Nhưng mà, gương thần lại không vớt vát được chỗ tốt gì trên người hấn.

Vị công chúa Bạch Tuyết thoát nhìn đơn thuần thiện lương này, không bị gương thần khống chế.

Roi vào đường cùng, gương thần chỉ có thể tản ra các loại lời đồn công chúa Bạch Tuyết rất độc ác, là ma quỷ.

Gương thần thông qua gương, tìm kiếm những người có oán khí, giống như công chúa Bạch Tuyết vậy, dụ hoặc bọn họ.

Kết quả rất lý tưởng, những người đó không có định lực giống như công chúa Bạch Tuyết.

Gương thần cũng từng chút một cường đại lên.

Bertha cứ dựa vào trong góc, bóng tối hất xuống mặt hấn, cảm giác có chút âm u.

Trong gương rõ ràng là Mộ Ngôn.

Nhưng mà —

Ở trong gương, Mộ Ngôn bị bao phủ bởi một tầng bóng đen.

Giống như cái động không đáy, càng xem càng muốn hít người ta vào đó.

Màn sương đen này, vây chung quanh Mộ Ngôn, nhìn kỹ giống như một bóng người đang ôm lấy Mộ Ngôn vậy.

"Phù thủy tôn quý, ở trên người của cô, ta nhìn thấy một lực lượng thần bí."

Một giọng nói từ trong đầu của Mộ Ngôn vang lên.

"Cô muốn cùng ta hợp tác không? Ta sẽ cho cô hết tất cả cô muốn."

"Cô không phải vẫn luôn muốn thoát khỏi nơi đó sao?"

Gương thần tiếng nói trầm thấp, cực đủ sức dụ hoặc.

Thanh âm nó xuyên thấu vô đầu Mộ Ngôn, dụ dỗ Mộ Ngôn.

Chúa tể hệ thống: 【→ _ → gốc nứt. 】

Thứ đó nó còn cho không nổi, cái gương thần ngu ngốc này làm sao cho.

Ngay cả công chúa Bạch Tuyết còn mê hoặc không nổi nữa là.

Đôi mắt Mộ Ngôn nhìn chăm chăm vào bóng đen đó, ở nơi chúa tể hệ thống không phát hiện, hai mắt dần dần lắng đọng xuống.

Về chấy lười trên khuôn mặt hoàn toàn biến mất, thay thế chính là hàn ý thăm người, âm lãnh tận xương.

Nháy mắt.

Cô cong cong môi, lười nhác nói, "Úc? Như thế nào hợp tác?"

Gương thần: "Để tỏ rõ thành ý của mình, mong cô hãy giết chết công chúa Bạch Tuyết sau lưng mình đi."

"Hắn vẫn luôn ôm sát ý với ngài, ở một buổi sáng nọ, cô sẽ bị hắn giết chết."

"Hắn nhất định là công chúa độc ác, xin hãy tin tưởng ta."

Mộ Ngôn xoay người nhìn nhìn Bertha chỗ bóng râm.

Giọng cô chậm rãi, "Khiến người thất vọng rồi, ta có khả năng không đánh lại."

"Không! Cô là phù thủy! Phù thủy lợi hại nhất trên thế gian này, dùng ma pháp của ngài, giết chết hắn!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Kỳ Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 23

Gương thần phản ứng thái quá.

Mộ Ngôn nghiêng đầu một chút, "Thế này sao."

Cô vẫy vẫy đũa phép của mình, đem gương thần biến thành một mặt gương thu nhỏ, cầm trong tay.

Nhẹ nhàng vỗ vỗ, "Lần sau lại nói."

Gương thần: "....."

Thần con mẹ nó lần sau lại nói, nó muốn hiện tại liền giết hắn a a!

"Lạch cạch."

Mộ Ngôn đem đèn tầng hầm mở lên, Bertha đầu tiên là sùng sốt một cái, nhìn Mộ Ngôn.

Cô gái nhỏ trước mặt, trong tay cầm một chiếc gương cổ, lười biếng ngược mắt nhìn Bertha.

"Cho ta."

Cô dùng là câu trần thuật.

Bertha: "....."

Anh nha đứng đó lâu như vậy, đứng ra cái trò gì rồi?

Bertha hồ nghi nhìn Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn nhàn nhạt cười, nhìn lại Bertha.

"....."

-

Gương thần của hoàng hậu biến mất.

Nhận tri này, khiến hoàng hậu cơ hồ sụp đổ!

Gương thần của bà đâu? Gương thần đâu?

Vị hoàng hậu này nhờ gương thần, mới có dung mạo đẹp đẽ, mới có sức mạnh có thể cùng công chúa Bạch Tuyết chống chọi.

Nhưng mà, hiện tại.....

Gương thần của bà đã biến mất!!!

Hoàng hậu tự nhiên không biết gương thần của mình ở trên người Mộ Ngôn.

Bertha, vị công chúa cổ quái cả quốc vương cũng phải sợ này, không ai dám trêu chọc cô ta.

Nhưng hôm nay, hoàng hậu dẫm lên gót giày cao quý, gương cầm, cao ngạo nhìn Bertha.

Thanh âm bà ta vô cùng ác độc, "Bertha, có phải mày mang đi gương thần của tao rồi không!"

Bertha hơi ngẩng đầu, mái tóc dài hơi gọn sóng theo động tác của hấn trút xuống, hấn nhoen miệng cười.

"Gương thần? Gương thần gì?"

Hấn nhàn nhạt cười, thoạt nhìn thập phần tốt đẹp.

Nhưng nhìn vào đôi mắt đó, hoàng hậu chịu không nổi quay đầu đi.

Bà ta nhích dần về sau mấy bước, mắng thăm một tiếng đồ điên.

Sau đó lại bắt đầu đi tìm gương thần của mình.

Ở cách chỗ Bertha không xa, Mộ Ngôn đang cầm gương thần nghiên cứu.

"Chúng ta có phải hay không nên rời đi?" Mộ Ngôn nói.

【 không được, cô còn chưa chịu trách nhiệm xong. 】 chúa tể hệ thống lạnh nhạt.

Mộ Ngôn nhìn nhìn Bertha cách đó không xa, không biết đang làm gì, "Hấn thoạt nhìn không cần tôi chịu trách nhiệm."

【 nhiệm vụ chi nhánh chưa hoàn thành, không thể rời khỏi vị diện này. 】

Bởi vì Mộ Ngôn xuất hiện, bắt được gương thần, tất cả dường như đều đã được giải quyết.

Thế nhưng, cũng chưa đâu.

Bertha vẫn như cũ sẽ chết.

Bertha bị sợ hãi là do hấn có pháp thuật cổ quái giống với phù thủy.

Mà pháp thuật đó, vừa lúc lại cùng quả táo xung khắc.

Mà quả táo đó, cần thiết phải là quả táo độc do phù thủy làm ra.

Đó là lời gương thần nói cho Mộ Ngôn hay.

Nó vui vẻ tưởng rằng Mộ Ngôn sẽ dùng quả táo độc để độc chết công chúa Bạch Tuyết.

Thế cho nên vừa rồi đã khai hết.

Gương thần nói với Bertha, chỗ sâu trong khu rừng sẽ có một vị phù thủy, bà ta sẽ dùng quả táo độc độc chết hần.

Trùng hợp Bertha tính cách lại hơi bệnh hoạn, thế nào cũng phải tự mình thử nghiệm một phen xem phù thủy tính như thế nào độc chết hần.

Hay là nói, Bertha muốn tự tay giết chết phù thủy đó.

Cho nên mới ngoan ngoãn bị hoàng hậu tính kế.

Sau đó, hết thầy Bertha gặp phải, đều đã được gương thần tính toán sẵn.

Cuối cùng Bertha sẽ chết, hơn nữa không có vương tử đến cứu hần.

Bởi vì gương thần nói với vương tử Bertha là đàn ông.

Biết chân tướng xong, Mộ Ngôn: Hoàn toàn không tặc xấu.

Tuy cốt truyện đã bị Mộ Ngôn sửa lại.

Nhưng kết cục chung vẫn phải cứu vớt một chút.

Tỷ như, Bertha vẫn sẽ bị quả táo độc độc chết.

Mộ Ngôn hát cảm, "Phù thủy đó cách Bertha bao xa."

Cô có thể trong thời gian ngắn đi đến nơi này, là nhờ đi công sau chỗ gương thần.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 24

Muốn từ trong khu rừng xa xôi đi đến vương cung, không mất mấy tháng là không có khả năng.

【ngồi chỏi bay qua tới cũng chỉ mấy ngày.】 giọng chúa tể hệ thống mang theo khinh bỉ.

Mộ Ngôn: "....." Ngồi chỏi bay cũng được?

Được đi.

Mộ Ngôn đem gương thần thu lại, đứng dậy đi đến trước mặt Bertha.

Bertha lười nhác ngược mắt, nhìn thẳng Mộ Ngôn, ý tứ trong mắt hiển nhiên là đang hỏi, có việc?

Mộ Ngôn cười nhìn Bertha, "Tôn quý công chúa điện hạ, lời hứa đã thực hiện xong, ta phải đi."

Bertha nghe được lời này, đầu tiên là sững sờ một hồi, sau đó sụp mắt xuống, ngăn trở cảm xúc trong mắt.

Một lát sau, nghe thấy Bertha lãnh đạm ừ một tiếng.

Bên người không có tiếng người đáp lại, Bertha ngẩng đầu lên, nơi đó đã không còn ai.

Sắc mặt hần dần trầm xuống.

Ánh mắt nhìn phía trước, động tác trong tay vẫn còn đang vô ý thức tiến hành.

Phải đi...

Bertha nhẹ cắn môi, đi rồi, hần sẽ rất nhàm chán, làm sao bây giờ?

Không ai chơi cùng hần a...

Ngày hôm sau, có một vị hoàng tử anh tuấn lại tiêu sái từ vương quốc khác đến.

Đương nhiên, vị hoàng tử này cũng không phải vị hoàng tử nguyên phối của cô bé lọ lem lúc trước.

Mà là, hoàng tử nguyên phối của công chúa Bạch Tuyết trong nguyên bản.

Lúc này, Mộ Ngôn còn chưa đi.

Hoàng tử đó có giáo dưỡn thập phần tốt đẹp, mà Bertha lại là một vị biết làm bộ.

Ở trong hoa viên, Bertha một thân y phục công chúa màu trắng hoa lệ, mái tóc nâu dài gọn sóng phù sau lưng.

Nhìn thân hình đã khiến cho người si mê.

Rất khó tưởng tượng một nam hài mặc nữ trang thế nhưng bất phân giới tính như thế.

Mộ Ngôn đứng ở một nơi khác trong hoa viên, nhìn hai người kia lui tới.

Tầm mắt dừng trên hai con bướm đang dây dưa nơi khóm hồng.

Công chúa xinh đẹp và hoàng tử.

Nga.

Khi công chúa từ dưới váy móc ra đại điều thì sao? □

Nghĩ vậy, ánh mắt Mộ Ngôn lộ ra nhàn nhạt ý cười.

【.....】 không nghĩ tới con hàng này thoát nhìn nghiêm trang, kết quả là dạng người như thế.

Mộ Ngôn tính tính thời gian, hoàng hậu đã nhìn không được muốn đi tìm nữ phù thủy đó, để giết Bertha.

Cho nên, trong thời gian này hoàng hậu nhất định sẽ đi ra ngoài.

Nếu hoàng hậu chết trong thời gian đi ra ngoài thì sao?

Trong mắt Mộ Ngôn nổi lên nhàn nhạt ánh sáng.

【 cô mà giết người tôi không để yên cho cô đâu! 】 đã biết nữ nhân này không tốt lành gì rồi mà.

Tâm cơ thâm trầm, đáng khinh.

Chúa tể hệ thống quăng cho Mộ Ngôn một cái biểu tình.

【(°?°)?】 nụ cười nhợt nhạt để cho cô tự thể hội.

Mộ Ngôn:.....

"Tiểu hệ thống."

Mộ Ngôn ung dung thong thả tìm nơi ngồi xuống, ánh mắt dừng lại phía trước.

"Cậu đối với tôi có hiểu lầm gì rồi phải không?"

【 không có hiểu lầm! 】 thanh âm trẻ con ở trong đầu Mộ Ngôn vang lên.

"Nếu vậy..." Mộ Ngôn tạm dừng một chút, thong thả ung dung chống cằm, "Mong cậu đừng dùng tư tưởng đáng khinh của cậu để đi phỏng đoán tôi."

"Nếu không tôi sẽ cho rằng, cậu cái đồng bọn hợp tác này, không được nhe."

【 tôi còn là đứa trẻ a! 】 chúa tể hệ thống giọng điệu tất nhiên, 【 không được chẳng phải bình thường? 】

"....." Đứa trẻ...

Mộ Ngôn đột nhiên không nói chuyện.

Khựng lại một lát sau mới nói, "Tuổi tác cùng chỉ số IQ của cậu rất xứng đôi."

【 hừ, tóm lại một câu, nếu cô giết người tôi không để yên cho cô! 】

Hệ thống đã ghi nhận cho Mộ Ngôn thành, nữ nhân hư, tâm cơ girl, giả heo ăn thịt hổ, nữ nhân đáng khinh, cộng bún sức chiến đấu bằng 5, nhân phẩm còn siêu tệ.

Mộ Ngôn:.....

Cô cảm thấy nhân phẩm của mình cần thiết phải cứu vớt một chút?

Cô thoáng đau đầu nhìn phía trước, hoảng tử không biết đã đi đâu, chỉ để lại Bertha cười nhạt đứng ở cách Mộ Ngôn không xa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 25

Bertha chậm rãi đi đến trước mặt Mộ Ngôn, rồi ngồi xuống.

Hắn từ từ nhìn Mộ Ngôn, "Phù thủy đại nhân thân ái, ngài chuẩn bị lúc nào đi?"

Mộ Ngôn còn duy trì tư thế chống cằm ban nãy, nhìn thấy Bertha, cô buông tay, "Có lẽ hôm nay, có lẽ ngày mai."

Bertha chớp chớp mắt, "Nasha, có lẽ chúng ta phải thương lượng một chút chuyện tư bên."

Bertha ngữ khí hết sức bình tĩnh phun ra hai chữ tư bên, phảng phất như mấy ngày hôm trước muốn giết Mộ Ngôn không phải hắn vậy.

Àn?

Tư bên?

Mộ Ngôn nhướn mày, khóe môi chậm rãi giương lên ý cười, cười như không cười, "Công chúa điện hạ đáng yêu, người chú ý cách dùng từ một chút, tư bên..... Cũng không phù hợp với chúng ta."

Bertha ngẩn ra một hồi, "Nhưng ta là nam."

Mộ Ngôn mỉm cười, "Lý trí mà nói, cũng đâu có quan hệ gì tới ta đâu, công chúa điện hạ đáng yêu."

"Nhưng, nhưng cô nhìn thấy thân thể ta rồi." Bertha cắn cắn môi, cảm thấy có chút thẹn nói.

"Cô chẳng lẽ, không nên phụ trách hay sao?"

Bertha chuyên chú nhìn Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn cười nhạt, "Ta chẳng nhìn thấy gì cả."

Cô xác thật cái gì cũng chẳng thấy.

Bertha nghiêng đầu, "Tỳ nữ nói, nữ nhân ngoài miệng nói không cần, trong lòng nhưng rất muốn."

"Cô nói không thấy, nhưng thực tế, cô cái gì cũng thấy hết rồi."

Bertha dùng giọng nói ngọt ngào, mềm mại của mình để trần thuật một sự thật.

Hắn nhìn Mộ Ngôn, "Cô không nên chịu trách nhiệm sao?"

Ánh mắt của Bertha chuyên chú, bị đôi mắt ấy nhìn đến, tựa hồ không đáp ứng thỉnh cầu của hắn, đó chính là có lỗi vậy.

Thiếu niên ngồi ở đối diện, gương mặt lớn bằng bàn tay, một đôi mắt to lại ngập nước, lông mi rất dài nhẹ nhàng chớp chớp, nhìn Mộ Ngôn.

Bề ngoài nhìn như tiểu cô nương thanh thuần đáng yêu.

Đương nhiên.....

Nếu xem nhẹ cái con người đáng yêu này mấy hôm trước còn muốn tìm cách giết Mộ Ngôn mà nói.

"Xin lỗi, ta còn là đứa trẻ."

Bertha: "....."

【.....】 đang muốn mở hàng mắng, chúa tể hệ thống, cái lý do này.....

Giống như đã từng quen biết...

Chúa tể hệ thống nhớ lại hình ảnh vừa nãy mới cùng Mộ Ngôn giao lưu, Mộ Ngôn con hàng này còn không phải là học kịch bản của nó sao?

Hơn nữa!!! Con hàng này cứ nhiên muốn chối bỏ trách nhiệm!

Chúa tể hệ thống đang muốn online mắng, lại phát hiện mình bị chặn.

Chúa tể hệ thống:???

Cái thứ gì?

Ở đâu còn có cả chặn, loại thao tác này nữa??

Bertha bỗng cảm giác một luồng tanh ngọt từ cổ họng ào ào xông lên.

Đúng vậy, trước mắt Mộ Ngôn độ tuổi thông thường là ở mười bốn, mười lăm tuổi.

Nhưng nhìn cô, theo bản năng sẽ để người ta bỏ qua tuổi tác của cô.

Lớn hơn Mộ Ngôn hai tuổi, Bertha:.....

Đột nhiên có cảm giác hấn, già rồi???

Ở trước mặt một tiểu muội muội nhỏ hơn mình, còn giả bộ đáng yêu, hình như có chút xấu hổ?

Bertha khoe miệng trong lơ đãng cứng lại rồi.

Bầu không khí xấu hổ thật lâu.....

Bertha chậm rãi ngừng đầu, "Cảm ơn ngài thiện ý nhắc nhở, tha thứ cho ta nhìn không ra tuổi tác của ngài."

Trong lời này, ngầm giấu đi sự trào phúng.

Mộ Ngôn bình thản vô cùng, "Không sao, hiện tại biết cũng không muộn."

Còn nghiêm trang không sao nữa.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 mẹ nó! Cô cái lão bà bà khoác lớp da con nít này!

Nhân gia cỡ nào đáng thương, bị cái ký chủ đáng chết này của nó hù sừng sốt luôn rồi kìa.

Nhưng mà.....

Chúa tể hệ thống và Mộ Ngôn cả hai đều đã xem nhẹ trình độ diễn tình và kháng tình của Bertha rồi.

Bởi vì sau khi Mộ Ngôn vừa dứt câu, vành mắt của Bertha lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được đã đỏ lên.

Cuối cùng ngày càng đỏ, trong mắt dần dần nổi lên mông lung hơi nước.

"Tách tách."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 26

"Tách tách." Nước mắt nóng bỏng từ trên gương mặt chảy xuống.

Tiếp theo đó, một giọt hai giọt ba giọt.....

Sau đó liền dừng không được.

Mộ Ngôn: "....."

Đột nhiên không kịp phòng bị kháng tỉnh.

Mộ Ngôn đột nhiên không biết nói cái gì cho tốt, cô lại không khi dễ hấn ta.

"Người khóc cái gì."

Về mặt Mộ Ngôn rốt cuộc có chút biến hóa, khuôn mặt vạn năm vân đạm phong khinh rốt cuộc đã hơi rạn nứt.

Bertha ngược mắt lên liếc Mộ Ngôn một cái, không nói lời nào, tiếp tục chảy nước mắt.

Nhìn đã để người kinh tâm, giống như Mộ Ngôn đã làm gì Bertha vậy.

Hàng lông mi rất dài chớp chớp, lấy dính nước mắt trong suốt.

Bộ dạng nhìn như nàng dâu con bị bắt nạt vậy.

Trời biết, Mộ Ngôn cái gì cũng chưa làm nhẹ.

Cổ tình Mộ Ngôn lại còn không biết, Bertha khóc thật hay là khóc giả nữa.

Mộ Ngôn: "Đừng khóc."

Bertha không để ý Mộ Ngôn.

"....."

Mộ Ngôn cau mày, thỉnh thoảng rơi nước mắt, làm Mộ Ngôn quá đột nhiên không kịp phòng bị.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 a a a, đã sớm biết con hàng này chính là cầm thú.

Mộ Ngôn hít sâu một hơi, cuộc đời này sợ nhất có người khóc.

Quá phiền.

Vì thế, Mộ Ngôn dứt khoát xoay lưng định rời đi.

Vừa thấy Mộ Ngôn muốn đi, Bertha lập tức oa lên một tiếng, khóc lớn.

Thanh âm này làm cho đang chuẩn bị rời đi, Mộ Ngôn dưới chân lão đạo một cái.

Bertha thấy vậy, lập tức túm lấy y phục của Mộ Ngôn.

"Đều nói phù thủy khó mà nhìn ra tuổi."

"Cô xem rồi không chịu trách nhiệm, còn muốn ta gả cho người khác nữa."

Giọng hấn thậm chí còn có tí ghen ngạo, "Nữ phù thủy đều như vậy? hồn dân giống cô sao!"

Mộ Ngôn và chúa tể hệ thống: "....."

Bertha bộ dạng này hiển nhiên đã nhập diễn quá sâu rồi, gắt gao nú áo Mộ Ngôn không cho cô đi.

Dùng hai cách để hình dung ——

Chính là vô cớ gây rối, lãnh khốc vô tình, không thể hiểu nổi.

Nói cho đã cao quý ưu nhã, nói cho đã lãnh khốc âm u đau?

Mộ Ngôn cảm thấy mình đã bị dối lừa.

Tình tình này hoàn toàn chính là một tiểu cô nương.

Người này kháng tinh lên, quả thực chịu không thấu.

Mộ Ngôn bị hấn gào có chút nhức đầu.

"Người đừng vô cớ gây rối."

"Ta vô cớ gây rối chỗ nào?" Trong mắt Bertha tuy có nước mắt, nhưng ánh mắt nhìn vẫn rất bình tĩnh.

Đương nhiên, nhìn thấy nước mắt đã đau đầu Mộ Ngôn cũng không phát hiện.

Bởi vì đoạn đối thoại này khiến cô càng đau đầu.

Mộ Ngôn bình ổn thật lâu, mới đem áo của mình rút ra khỏi người Bertha.

"Tư bồn, tư bồn, tư bồn..."

Mộ Ngôn chỉ kém không trọn trắng mắt với Bertha.

Đương nhiên, trọn trắng mắt không phù hợp với nhân thiết của Mộ Ngôn.

Cô sẽ không làm như vậy.

Cho nên, Bertha cuối cùng không còn lý do để nháo nữa.

Thậm chí có thể nói, hấn vừa mới còn nước mắt lưng tròng, trong chớp mắt đã bình tĩnh trở lại.

Hấn dùng khăn tay lau lau nước mắt, giọng nói còn nghẹn ngào, nhưng bình tĩnh, "Nếu cô chạy, tôi giết cô."

Chúa tể hệ thống: 【.....】

Không biết tại sao, xem Bertha diễn xong một chuỗi kháng tinh này, hệ thống cảm thấy tâm linh bé nhỏ của nó đã chịu một trận đả kích và lừa gạt.

Nó tưởng rằng công chúa Bạch Tuyết này là người tốt.

Nhưng thực tế.....

Là tên cầm thú vì đạt được mục đích mà bất chấp thủ đoạn.

Chúa tể hệ thống: Ký chủ tiểu tỷ tỷ, rất xin lỗi! Tôi hớ cô rồi!

Sự thật kết quả là, Mộ Ngôn nhân nhặt liếc Bertha một cái, sau đó thực nhanh chóng rời khỏi Bertha.

Chỉ dư lại Bertha một mình ở trong hoa viên.

Làn váy công chúa hoa lệ phủ trên mặt đất.

Bertha đầu tiên là sững sờ, sau đó mới hơi cụp mắt xuống...

Hấn cắn nhẹ môi dưới, hấn, là bị ghét rồi?

Nhưng Bertha cảm thấy nếu mình không như vậy, thì sẽ vẫn luôn nhàm chán mà lưu lại trong toà lâu đài này.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 27

Vương cung lạnh băng lại nhàm chán, tới tới lui lui chỉ mấy người như thế.

Chơi một chút cũng không vui.

Mà hần, hiện giờ chỉ muốn chơi với Mộ Ngôn thôi, bởi vì...

Cô lợi hại hơn, u ám hơn hần.

Đồng loại luôn sẽ cảm giác được đồng loại, Bertha mấy ngày nay cùng Mộ Ngôn ở chung, người này trong ngẫu nhiên toát ra ánh mắt, hay là động tác nào đó, đều khiến người cảm thấy một nỗi sợ hãi từ tâm mà đến.

Nhưng Bertha biết, Mộ Ngôn chưa từng nói dối.

Trình độ ma pháp của cô xác thật chẳng ra gì.

Người như vậy...

Bertha mím môi, hần giết không nổi, vậy đoạt thôi.

Lúc này Mộ Ngôn cũng không biết trong lòng Bertha đang suy nghĩ gì.

Tất nhiên, nếu biết nhất định sẽ mỉm cười nói một câu, "Chúng ta không giống."

-

Quốc vương ý tứ rất rõ ràng, hoàng tử tới là để cùng Bertha kết mối quan hệ.

Nhưng không hiểu vì sao, từ lần trước cùng Bertha gặp nhau một lần xong, gặp lại, lại chẳng chịu cùng Bertha kết mối quan hệ nữa.

Khi quốc vương biết được tin này, giận đến thiếu chút nữa lên cơn suyễn.

Phía trên cung điện kim bích huy hoàng, quốc vương đứng ở trên, trên cao nhìn xuống Bertha.

"Ta đã biết ngươi là tên nghiệt chủng! Có năng lực đáng sợ, lại không thể mang cho ta một chút vận may nào!"

Lời đồn nói quốc vương sủng ái công chúa Bạch Tuyết là giả, này chẳng qua là quốc vương tạo ra để giúp mình thanh danh tốt hơn.

Dưới cung điện, ánh mắt Bertha sâu thẳm nhìn thẳng vào quốc vương.

Không hề có cảm tình, lạnh băng vô cảm.

Quốc vương đẩy lòng chợt ủa lên một cơn lạnh lẽo, sợ tới mức lùi liên tiếp mấy bước về sau.

Bertha nhàn nhạt thu hồi ánh mắt, rồi chậm rãi nói, "Đó cũng không phải do ta, phụ vương."

Bertha còn muốn cùng Mộ Ngôn tư bốn, sao có thể đối với vị hoàng tử đáng yêu kia làm gì.

"Vậy là hần tự chạy?" Quốc vương suy nghĩ nửa không ổn định nổi chính mình.

Hơi bị chật vật.

Vừa nãy chỉ cùng Bertha đối mắt, sau lưng ông đã đổ mồ hôi lạnh một mảng lớn.

Loại cảm giác này không hề tốt.

Khiến quốc vương trong lòng nổi lên sát ý.

Đương nhiên, luồng sát ý này giấu ở dưới vẻ ngoài hiền lành.

"Ngươi không nên hỏi ta, phụ vương." Bertha lại nói thêm một câu, ánh mắt hần trông có vẻ lạnh lùng.

Quốc vương chỉ phát phát tay, ý bảo Bertha lui xuống.

Bertha vừa ly khai, liền đi tìm Mộ Ngôn.

Nhưng mà, khắp cung điện cũng không thấy bóng dáng Mộ Ngôn đâu.

Bertha không biết Mộ Ngôn xuất hiện ở trong cung điện bằng cách nào, tự nhiên cũng không biết Mộ Ngôn làm sao rời đi.

Ánh mắt Bertha trong một thoáng, âm trầm, cuối cùng thay thế bằng vẻ âm đạm.

Hắn cắn chặt môi, đương nhiên, cũng không phải do Mộ Ngôn rời đi, mà bởi hắn bị Mộ Ngôn chơi.

Lần sau gặp lại cô, hắn nhất định phải giết cô!

Bertha nghĩ như vậy.

Nhưng mà, hắn trăm triệu lần không nghĩ tới, cái gọi là lần sau gặp lại, thế nhưng ở trong một cảnh ngộ trước nay hắn chưa từng nghĩ tới.

Mà lúc này, đã thay Bertha giải quyết hoàng tử, Mộ Ngôn đang rời khỏi vương thành.

Cô mượn một chiếc xe, ngồi ở trên xe.

Nhắm mắt dưỡng thần.

Từ lần trước chúa tể hệ thống cảm thấy mình bị lừa xong, đã không còn trỗi lên đối Mộ Ngôn nữa.

Có lẽ đang nghi ngờ cuộc đời đi.

Chúa tể hệ thống: Tại sao nó phải mất mù như vậy?

Tại sao nó phải tuyên bố nhiệm vụ đi trợ giúp một tên giả heo ăn thịt hổ, kháng tinh?

Đó còn không phải là trợ Trụ vi ngược sao???

Chúa tể hệ thống khác sâu hoài nghi chính mình.

Ở trong quan điểm của chúa tể hệ thống, từ trong miệng nói ra lời xx giết ai, đã là một loại tội lỗi.

Càng đừng nói chi làm thật.

Nó là một hệ thống lương dân, 3 tốt thực sự.

Còn Mộ Ngôn thì dọc theo đường đi đều đang cầm gương thần xem xét.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 28

Trong gương, đằng sau Mộ Ngôn vẫn luôn quanh quẩn một đoàn sương đen.

Tựa hồ đã nhận ra Mộ Ngôn đang nhìn nó, đoàn sương đen hình thành một bóng người.

Từ thân hình mà xem, trông giống một nữ nhân.

Tinh tế yếu điệu.

Một đôi tay quấn quanh cổ Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn tựa hồ có thể nhìn thấy làn sương đen nọ đang hướng cô cười tà nịnh.

Giống như đang cười nhạo cô.

Xem đi, giờ cô yếu ớt cỡ nào.

Chúa tể hệ thống không chú ý tới, khi nhìn đến làn sương đen, trong mắt Mộ Ngôn tàn mạn đã không còn, thay vào đó là thâm trầm và rét lạnh.

Cô đầu tiên là cầm gương lật úp xuống.

Sau đó chậm rì rì nói, "Hệ thống, không đập vỡ gương thần được không?"

【 không đập vỡ để làm gì? Để giành ăn tết à? 】

Chúa tể hệ thống tức giận nói.

"Để cho tôi dùng." Mộ Ngôn nhàn nhạt nói.

Chúa tể hệ thống vứt cho Mộ Ngôn vẻ mặt hoài nghi, 【 tiểu tử tỷ, thứ cho tôi nói thẳng, cô con gà mờ này đừng để bị gương thần mê hoặc. 】

"....."

Mộ Ngôn có hơi đau đầu day day trán, cùng tiểu hải tử giao lưu có hơi mệt.

【 cô muốn cũng được. 】 nhưng thực nhanh, chúa tể hệ thống đã trả lời.

Nó dùng giọng điệu đáng yêu không hề có lực uy hiếp gì của mình nói, 【 tôi có thể giúp cô bảo quản, lúc cô muốn dùng tôi lại đưa cô. 】

Chúa tể hệ thống tự cảm nhận mình quá tuyệt vời, đã tránh cho ký chủ khỏi bị gương thần dụ dỗ, lại vẫn có thể sử dụng được.

Giọng nói của Mộ Ngôn hơi mang ý cười, "Cậu nghiêm túc?"

【 đương nhiên. 】 chúa tể hệ thống đúng lý hợp tình nói.

Hoàn toàn không biết mặt sau có cái hồ gì.

Nó hiện tại cảm thấy mình tuyệt vời bao nhiêu, về sau sẽ cảm thấy mình ngu xuẩn bấy nhiêu.

"Vậy được rồi." Mộ Ngôn đồng ý một cách dễ dàng.

Mộ Ngôn lại quay lại khu rừng khiến cô có chút đau đầu.

Cũng may, cô nhìn thấy bảy chú lùn đang đẩy xe chở quặng.

Mấy chú lùn hùng hùng hổ hổ đi ngang qua người Mộ Ngôn.

"Chỉ trách mày, lúc trước không trông chừng cô ta một chút, để cô ả bị mù phù thủy đó bắt đi rồi."

"Tao còn chưa cưới được cô ả đâu."

"Dựa vào cái gì trách em? Mụ già thôi đó ham ăn biếng làm, dựa vào cái gì bắt em trông ả!"

Mộ Ngôn đi chậm chậm đằng sau mấy người.

Mấy chú lùn này thật sự rất lùn, với chiều cao này của Mộ Ngôn, bọn họ cũng vẫn mới tới eo cô mà thôi.

Mộ Ngôn vỗ vỗ chú lùn nhỏ tuổi nhất đi đằng sau.

"Hi."

Cô dùng thanh âm vui sướng chào hỏi mấy chú lùn đáng yêu.

Chú lùn đi tuốt đằng sau theo bản năng quay đầu lại, đặc biệt hung dữ, "Hi cái gì mà hi, không thấy lão tử đang bận sao?"

Chú lùn nhỏ tuổi nhất bị mấy ca ca mắng, tâm tình không tốt.

Nhìn thấy Mộ Ngôn, nhân tiện hung dữ lấy.

Hung một câu xong, chú lùn hừ lạnh một tiếng quay đầu lại.

Nhưng đi chưa được vài bước, chú lùn bỗng nhiên nhận ra điều gì, quay phắt đầu lại nhìn Mộ Ngôn một cái.

Đứng ở đằng sau hẳn là một tiểu cô nương hết sức xinh xắn, đáng yêu.

Tiểu cô nương mắt cong cong, khóe môi mang theo nụ cười nhìn hắn.

Mới đầu, chú lùn còn chưa cảm thấy gì, nhưng rất nhanh hắn đột nhiên la a lên một tiếng.

Sau đó xoay hẳn người lại, tay ngấn run rẩy chỉ vào Mộ Ngôn, "Cô cô cô!!!"

Mộ Ngôn đôi mắt cong cong, nhân nhợt nhìn chú lùn, "Là ta à, chú lùn tiên sinh đáng yêu."

Tiếng la của chú lùn dẫn tới sáu chú lùn khác quay lại.

Phản ứng đầu tiên của bọn họ cùng chú lùn nhỏ tuổi nhất giống nhau như đúc.

Sau khi kịp phản ứng lại, đột nhiên la lên một tiếng.

Sau đó..... Khấp nơi chạy trốn.

Mộ Ngôn cười như không cười nhìn theo những chú lùn này...

- qua một lát sau ——

Mấy chú lùn nom nớp lo sợ một nỗi một hướng chỗ sâu trong khu rừng đi tới.

Bọn họ xếp thành một hàng dài.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 29

Bọn họ xếp thành một hàng dài, người kéo ta ta kéo người, cả người run rẩy đi trước dẫn đường.

Mà Mộ Ngôn lại đi từ sau lưng họ.

Gương mặt cô mang theo vẻ lười nhác.

Rõ ràng chỉ là một cô bé, nhưng chỉ mỗi cái danh phù thủy, đã khiến cho mấy chú lùn phải sợ hãi đến thế.

"Phù phù phù phù thủy đại nhân, phía, phía trước chính là nhà lão bà đó."

Chú lùn lớn tuổi nhất chỉ vào ngôi nhà gỗ cũ nát trước mặt nói.

Mộ Ngôn hướng bên đó nhìn thoáng sang, rồi cười cười, "Cảm ơn, muốn cùng nhau vào xem không?"

"Không không không không!" Mấy chú lùn điên cuồng lắc đầu, "Đó là nơi ở của một lão thái bà độc ác, còn vô cùng xấu xí nữa."

"Chuyên thích lột da tiểu cô nương xinh đẹp..."

Mấy chú lùn nói đến đó tạm dừng lại, "Thượng đế của ta, chúng ta thiện tâm nhắc nhở cô, cô gái à, mặc dù cô cũng là phù thủy, nhưng không nhất định là đối thủ của mụ ta đâu."

"Nói không chừng còn bị biến thành giống mụ ta nữa."

Mộ Ngôn nhẹ nhàng cười một tiếng, là cái kiểu cười không thèm để ý.

Hoàn toàn không có tự giác gì đáng có của một con chip bông với sức chiến đấu cộng bún bằng 5.

Cô nhẹ nhàng nói, "Cảm ơn nhắc nhở, ta chỉ sợ, bà ta không có ở nhà thôi."

Nếu không ở nhà, vậy thì vấn đề trở nên phiền toái.

Cô phải mất mấy ngày thời gian, vừa dựa vào ma pháp sút sọc ngồi chồm bay bay tới, vừa phải ngồi xe ngựa, bốn ba mệt nhọc, nếu mụ phù thủy đáng yêu kia không ở.....

Mộ Ngôn không dám tưởng tượng, lại sẽ phải bốn ba thế nào nữa.

Nhưng thực sự bất hạnh, chuyện luôn đúng như Mộ Ngôn suy nghĩ.

Bên trong ngôi nhà gỗ còn có một chiếc nồi, đồ nấu trong nồi toàn là thượng vàng hạ cám, màu nước xanh lục.

Một mùi hôi tanh khó ngửi tràn ngập khắp ngôi nhà gỗ.

Trong ngôi nhà còn treo một con anh vũ đôi mắt màu xanh lục.

Chim anh vũ nhìn thấy Mộ Ngôn, không kêu, ngược lại có chút quý dị.

Ánh mắt đó ý tứ như đang biểu đạt, người trước mắt này, có phải sẽ trở thành món tối hôm nay của nó không?

Tất nhiên, không có khả năng đó.

Mộ Ngôn đem chim anh vũ tóm xuống, Mộ Ngôn bóp cổ nó, khiến cho chim anh vũ nguyên bản còn bình tĩnh, trở nên luống cuống.

Nó vùng vẫy đôi cánh của mình, trông rất buồn cười.

"Buông ta ra, buông ta ra." Chim anh vũ sút sọc nói chuyện.

Mộ Ngôn lại xách ngược chân chim anh vũ lên lắc lắc, "Nói cho tao biết, chủ nhân của mày đi đâu?"

"Đi ra ngoài, đi ra ngoài."

"Đi đâu?" Mộ Ngôn nhổ một sợi lông trên mình chim anh vũ.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 quá thiếu đạo đức.

"Đi ra ngoài, đi ra ngoài..." Giọng chim anh vũ kêu càng bén nhọn, bị nhổ mất một sợi lông làm nó đau lòng quá.

"Kẻ xấu! Kẻ xấu!"

"Đi đâu?" Lại nhổ tiếp một sợi.

"Đi xa nhà, đi xa nhà!" Còn chưa nhổ đến sợi thứ ba, con chim này đã khai ra.

Tay Mộ Ngôn khựng lại, tùy tiện thả con chim nhỏ đáng thương xuống.

Ánh mắt mang theo đôi chút buồn rầu, thật là phiền toái a.

Quả táo độc, hình như chỉ có mỗi mụ phù thủy này có.

Mộ Ngôn còn liếc nhìn trong nhà một chốc cũng chẳng thấy bất cứ thứ trái cây gì.

Thế nhưng trong nhà có rất nhiều đồ vật có ý tứ.

Tỷ như trông mắt xinh đẹp, với cả bộ da trơn mịn của thiếu nữ.

Người bình thường thấy một màn như thế, đều sẽ bị dọa ra nước tiểu.

Mộ Ngôn rời khỏi chỗ này.

Nhưng cô thật sự không biết mụ phù thủy đó sẽ đi về đâu.

Nếu cô có quả táo độc mà nói, nếu quả táo độc cũng bị cô mang theo, vậy cô nhất định đi tìm công chúa Bạch Tuyết.

Nhưng nếu mụ phù thủy cũng chưa có quả táo độc, quả táo độc phải kiếm chỗ làm ra.

Vậy thì phạm vi của mục tiêu có hơi rộng a.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 30

Lúc này, ở vương quốc Bạch Tuyết.

Trong căn phòng tối tăm, một phu nhân y trang hoa lệ, lãnh diễm cao ngạo đang nhìn lão bà câu lũ trước mặt.

Bà lão ăn mặc quần áo cũ kỹ rách rưới, làn da lỏng lẻo, xù xì như vỏ cây.

Khuôn mặt xấu xí vô cùng.

Bà ta cầm quai trượng, mặt vô biểu tình.

Phu nhân ghét bỏ nhìn bà lão, hai tay ôm ngực, cao ngạo dùng lỗ mũi nhìn bà ta, "Tôi hy vọng bà có thể giúp tôi giết chết công chúa Bạch Tuyết."

Giọng điệu mệnh lệnh như nữ vương mà nói chuyện.

Bà lão ngược cặp mắt vẫn đục lên nhìn phu nhân, ha hả cười, thanh âm tang thương khàn khàn, "Lão bà từ từ trong rừng rậm xa xôi tới đây, cùng phu nhân giao dịch."

"Phu nhân có thể cho ta chỗ tốt gì?"

"Tiền, tiền tài, quyền thế, bà nghĩ muốn cái gì tôi cho bà cái đó."

Hoàng hậu tham lam nhìn bà lão.

Bà lão khặc khặc cười, lắc đầu, "Lão bà từ từ già rồi, theo đuổi duy nhất chỉ có mỹ mạo."

"Hoàng hậu dùng một thân da thịt mỹ lệ của bà, trao đổi với lão bà từ từ đi."

Đổi da?

Nét mặt hoàng hậu dữ tợn hẳn lên, sau đó cười nói, "Đều nói công chúa Bạch Tuyết da trắng như tuyết, ta so ra còn kém công chúa Bạch Tuyết."

"Chỉ cần bà giết chết công chúa Bạch Tuyết, thanh âm, mỹ mạo, thanh xuân hoa quý của nàng đều sẽ thuộc về bà."

Điều kiện này, hiển nhiên so với lấy mỹ mạo của hoàng hậu ác độc còn tốt hơn.

Bà lão đồng ý.

"Ta không thể động thủ với vị công chúa điện hạ xinh đẹp đó ở trong vương cung được."

Bà lão nói.

"Nửa tháng sau, cô con gái nhỏ của vương quốc láng giềng đầy tháng, sẽ mời các phù thủy qua chúc phúc."

Mụ phù thủy nói chuyện, thanh âm nghe tàn nhẫn như tôi độc.

"Đến lúc đó, bà mang theo công chúa Bạch Tuyết đi, nàng sẽ tiếp nhận lời nguyện rủa của ta."

Hoàng hậu vừa lòng gật đầu, "Vậy ả thôi tha đó, cứ giao cho bà."

Thua người không thua thế.

Hoàng hậu vừa nghĩ đến Bertha, trong mắt đều là oán độc không chút nào che dấu.

Sớm hay muộn gì bà cũng phải giết chết con sói nuôi không thân đó.

-

Nửa tháng chớp mắt trôi qua.

Nơi này đúng là vương quốc láng giềng của vương quốc Bạch Tuyết.

Vương quốc này yêu chuộng hoà bình, nhà nhà sung sướng.

Quốc vương người cũng rất tốt.

Hôm nay, cũng là một ngày trọng đại.

Là ngày con gái của quốc vương đầy tháng.

Quốc vương đã mời tới mười hai bà phù thủy để chúc phúc cho con gái mình.

Trong cung điện, nhóm thần từ tới tới lui lui.

Trên mặt đều mang theo nụ cười.

Nữ phù thủy cũng được phân loại tốt và xấu.

Đại đa số phù thủy đều xấu, nhưng phù thủy cũng sẽ không nhân đến không có việc gì làm đi nguyên rửa người.

Cần phải trả cái giá lớn.

Mà vị quốc vương này mời các phù thủy đến chúc phúc, tự nhiên tìm đều là những phù thủy thiện lương nhất tốt nhất trên khắp các đất nước.

Mộ Ngôn cũng nằm trong số đó.

Lúc này, cô đang đứng chung một chỗ với nhóm phù thủy.

Mười hai phù thủy trong nhóm đều đặc biệt xinh đẹp.

Nhóm phù thủy thiện lương đối với vị tiểu công chúa vừa mới ra đời này quan ái có thừa.

"Nàng thật xinh đẹp."

"Tiểu cô nương quá đáng yêu."

So với mười một phù thủy khác, Mộ Ngôn lại đứng ở một khoảng cách khá xa.

Đang mê mẩn thứ gì đó không biết.

【 cô sẽ không phải là đang học lại ma pháp đi a! 】 chúa tể hệ thống sắp hỏng mắt.

"Tôi không nhớ rõ a." Mộ Ngôn bắt đầu chớp chớp mắt.

Chúa tể hệ thống: 【.....】

【 cô cái con gà còi này! Sao cứ phải cho tôi có loại ảo giác cô rất lợi hại vậy chứ! 】

Mộ Ngôn: "Chắc tôi sai?"

【 chỉ với ma pháp sát vẹo của cô, còn cứu công chúa Bạch Tuyết. 】

Mộ Ngôn: "Chắc tôi sai?"

Chúa tể hệ thống giận không nói được, trực tiếp quăng cho Mộ Ngôn một đoạn chú ngữ chúc phúc.

Mộ Ngôn nhìn đoạn chú ngữ căn bản xem cũng không hiểu kia.

Im lặng thật lâu.

-

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 31

Một lát sau, quốc vương mời nhóm phù thủy bắt đầu nghi thức.

Rất bất hạnh, Mộ Ngôn xếp cuối cùng.

Bởi vì cô nhìn quá nhỏ tuổi.

Chờ các phù thủy ở đằng trước chuẩn bị chúc phúc.

Mộ Ngôn đứng ở sau nhìn.

Đến lúc các phù thủy bắt đầu chúc phúc, Mộ Ngôn cảm giác có một ánh mắt đang nhìn chăm chăm cô.

Cô đưa mắt tìm qua, đối diện với ánh mắt của Bertha.

Bertha nhấc làn váy công chúa, ưu nhã hướng Mộ Ngôn mỉm cười.

Nhưng Mộ Ngôn chỉ nhìn Bertha một cái, rồi làm như không thấy.

Lập tức di chuyển tầm nhìn.

"....."

Nụ cười của Bertha sượng lại trên gương mặt, sau đó u ám nhìn Mộ Ngôn.

Nữ nhân này!

Các phù thủy đã bắt đầu chúc phúc, ma pháp hạnh phúc vây chung quanh vị công chúa đáng yêu.

Đến phiên Mộ Ngôn, cô cầm cây đũa phép của mình, đang chuẩn bị tiến lên.

Đột nhiên bị một tràng tiếng cười ha ha ha chặn ngang.

Bởi vì thanh âm quá sức rất lỗ tai, Mộ Ngôn không thể không quay đầu qua xem thử.

Đó là một bà lão lưng còng xấu xí.

Bà ta chống quai trượng thông thả đi vào.

"Quốc vương, vì tiểu công chúa chúc phúc, sao có thể thiếu lão bà tử ta chứ?"

"Ta mới là nữ phù thủy cường đại nhất!"

Ngồi ở mặt trên, quốc vương nhú mày không vui, "Chúng ta cũng không có mời bà, bà vào đây bằng cách nào!"

"Ha ha ha, bệ hạ, mấy tên thủ vệ như thế nào ngăn cản được ta?"

Mụ phù thủy này tượng trưng cho tà ác, cứ việc quốc vương biết bà ta ma pháp rất mạnh, nhưng cũng tránh mời bà ta.

Hiện tại không nghĩ tới bà ta ngược lại tự mình tới.

Quốc vương nói giọng lạnh lùng, "Nơi này không chào đón bà!"

"Ta quốc vương bệ hạ thân ái, ông sắp sửa phải trả một cái giá thảm thiết chỉ do ông không mời ta, một vị vĩ đại ma pháp sư."

Mụ phù thủy ngửa đầu cười ha ha ha, bộ dáng bà ta thật sự quá xấu, khiến không ít người hoảng sợ lùi về sau.

Nói xong, mụ phù thủy quanh thân tản ra cường đại ma lực.

Bao vây chung quanh bà ta.

Ma lực này đem sợi tóc của Mộ Ngôn thổi tung, thực lực quá sức cường đại.

Nhưng.....

Mộ Ngôn bình tĩnh nhìn chăm chú theo động tác của bà ta.

Tiếp đó không dấu vết đi đến bên cạnh Bertha.

"Mau! Nhanh ngăn cản bà ta!"

Quốc vương sắc mặt đại biến, nhóm phù thủy cũng bắt đầu dùng ma pháp của mình để ngăn cản mụ phù thủy.

Nhưng mà không thể.

Thực lực của mụ phù thủy quá mạnh.

Không hổ là phù thủy lợi hại nhất trên khắp các nước.

"Ta, Ranika, nguyên rửa nữ hải trong nôi này, ở sinh nhật mười tám tuổi ngày đó..."

"Đợi đã!"

Mộ Ngôn đột nhiên kêu lên một tiếng.

Cô thanh âm ê-ê-ben thật sự quá to, làm mù phù thủy nhin không được nhìn về phía Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn chớp chớp mắt, đôi mắt xinh đẹp lập lòe toả sáng, "Có thể đổi lời nguyện khác không?"

"Bà cái lời nguyện này có hơi khó, ta không giải được."

Mụ phù thủy: "....." A, rác rưởi!

Nhưng mà ngay lúc này, Mộ Ngôn lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai, đẩy Bertha bên cạnh về phía hoàng hậu.

Lời nguyện của mụ phù thủy vẫn đang tiến hành.

Ma lực phân ra hai luồng.

Một luồng nguyện rửa đánh trúng công chúa ngủ trong rừng tương lai, hiện đang nằm trong nôi.

Một luồng khác bắn trúng hoàng hậu, Bertha vừa mới bị Mộ Ngôn đẩy đến sau lưng hoàng hậu, lời nguyện trực tiếp bắn lên người hoàng hậu.

Mặc dù như vậy, Bertha vẫn trúng một bộ phận nhỏ của lời nguyện.

Mộ Ngôn sững lại, nhìn Bertha đồng dạng bị dính lời nguyện.

"Này thật tệ quá đi mất." Qua thật lâu sau, Mộ Ngôn mới mặt vô biểu tình phun ra một câu.

Vốn mang theo công chúa Bạch Tuyết tới chúc mừng, hoàng hậu về mặt đại ra liền trúng lời nguyện.

Bà ta thậm chí còn chưa kịp có phản ứng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 32

Sự im lặng ngán ngùi qua đi.....

Hoàng hậu hét lên chói tai, "Nguyên rửa! Bà!"

Hoàng hậu run rẩy giơ tay mình, chỉ vào mụ phù thủy giữa không trung, "Bà! Bà cũng dám!"

Mụ phù thủy có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới sẽ phát sinh loại sự cố này.

Nhưng một giây ngoài ý muốn qua đi, mụ ta bèn hướng hoàng hậu cười một cái, dùng giọng nói khàn khàn khó nghe của mình nói, "Hoàng hậu điện hạ, nguyên rửa một khi đã sinh thành thì không thể rút về."

"Lời nguyện của ta là khiến cho dung mạo của công chúa Bạch Tuyết toàn bộ thuộc về ta!" Mụ phù thủy trong mắt toả ra vẻ tham lam.

"Nhưng hiện tại lời nguyện đã một phần thành hai, hoàng hậu điện hạ, ta cũng không biết ngài sẽ phải gánh chịu trừng phạt gì nữa."

Mụ phù thủy trực tiếp ở trước mặt công chúng nói ra.

Đưa tới rất nhiều cái nhìn lom lom của nhiều người.

Hoàng hậu Bạch Tuyết, thế mà bảo mụ phù thủy ác độc nguyện rửa chính con gái của mình!

Bertha âm trầm nhìn qua hoàng hậu.

Cứ việc hấn đã nghĩ tới hoàng hậu không có lòng hảo tâm, nhưng lại căn bản không kịp đối kháng với lời nguyên này.

Nghĩ vậy, Bertha sắc mặt lạnh hơn.

Hấn giật giạt tay mình, đang chuẩn bị trước khi chết cũng phải giết hoàng hậu.

Nhưng lời nguyên linh nghiệm rất nhanh.

Bertha còn chưa bắt đầu động thủ, ý thức đã dần trở nên mơ hồ.

Cả người vô lực, mặc dù đang trợn to mắt, tầm mắt lại từng chút một mơ hồ.

Ngay khi hấn muốn ngã xuống, Mộ Ngôn bước nhanh qua đỡ hấn.

Một bàn tay có vẻ đỡ không ổn, bắt đắc dĩ Mộ Ngôn chỉ có thể hai tay xốc eo Bertha.

Người trước mặt đã hoàn toàn hôn mê đi, Mộ Ngôn một tay giữ eo Bertha, nghiêng người theo anh, đưa tay đặt dưới tới chóp mũi Bertha.

Còn hô hấp.

Thân hình thật sự chênh lệch quá lớn, Mộ Ngôn xê dịch tay mình.

Lúc này hoàng hậu ở bên cạnh hét to một tiếng.

Hoàng hậu không thể tin nổi nhìn mình trong gương, làn da lỏng lẻo, như một lão thái bà hơn sáu mươi tuổi.

Tóc cũng trở nên bạc xám, tang thương.

Từ một thiếu phụ mỹ diễm, đã trở thành một lão bà xấu xí.

Chênh lệch này, khiến cho hoàng hậu kinh hãi trợn trắng mắt, trực tiếp ngất xỉu.

Mà mụ phù thủy thì lại dùng dung mạo của hoàng hậu.

Mụ ta tham lam sờ sờ làn da trên khuôn mặt mình, không còn lỏng lẻo thô ráp nữa, mà non mịn bóng loáng.

Từ một bà lão biến thân thành mỹ diễm thiếu phụ.

Ở đây rất nhiều người, đều tận mắt chứng kiến.

"Ma quỷ! Ma quỷ! Người tới!" Mặt trên, quốc vương giận đến cả người phát run.

Mụ phù thủy được tiện nghi, bèn muốn rút lui.

Nhưng lúc rời đi, mụ ta nhìn thoáng qua Bertha.

So với hoàng hậu, mụ ta càng thêm thêm nhỏ dãi dung mạo của Bertha.

Lúc thu hồi ánh mắt, mụ phù thủy chạm phải một đôi mắt sâu thẳm nguy hiểm.

Mụ ta vừa thấy, là một tiểu nữ hài.

Nhưng ánh mắt của cô chiết xạ lãnh mang.

Mụ phù thủy hơi kiêng kị, trùng hợp lúc này binh lính của quốc vương tới.

Mụ phù thủy lập tức đào tẩu.

Lão phù thủy rời đi, để lại cả một tàn cục hỗn loạn.

Ngã trên mặt đất, biến hình trong một giây-vương hậu, cùng với hôn mê bất tỉnh-Bertha.

Khiến cho quốc vương Hoa Hồng rất đau đầu.

"Ai nha!" Lúc này, một vị phù thủy thiện lương kêu lên.

"Không tốt, tiểu công chúa trúng lời nguyền."

Mụ phù thủy trước khi rời đi, đã hạ lời nguyền cho tiểu công chúa là ở sinh nhật mười tám tuổi của cô hôm đó, vị tiểu công chúa này sẽ ngừng hô hấp.

Quốc vương yêu thương nữ nhi của mình như thế, tất nhiên sẽ không tùy ý công chúa của mình cứ như thế chết đi.

"Chẳng lẽ không còn cách nào khác sao?" Quốc vương hỏi.

Các phù thủy ngơoi nhìn ta ta nhìn ngơoi, cuối cùng tầm mắt dừng trên người Mộ Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 33

"Nguyên rủa không thể phá giải, nhưng nếu vị phù thủy thiện lương này chúc phúc, có thể giúp cho lời nguyền của công chúa sẽ không như tẻ đến mức đó."

Trong đại diện tầm mắt của mọi người đều dừng trên người Mộ Ngôn.

"Như vậy, Nasha, xin cô bắt đầu lời chúc phúc của mình đi." Quốc vương thanh âm ôn hậu, đối với Mộ Ngôn nói.

Mộ Ngôn trầm mặc cùng quốc vương nhìn nhau thật lâu.

Cuối cùng, mới hỏi một câu, "Tôn kính bệ hạ, chúc cái gì nghe mới có vẻ cao cấp hơn?"

Quốc vương:???

"Cô đang nói cái gì?" Quốc vương lạnh mặt.

【 Mộ cầu tử, không cần nói với tôi cô muốn đòi lão tử cho chú ngữ, để cứu cô tiểu công chúa kia nhe. 】 thanh âm của chúa tể hệ thống bỗng nhiên vang lên.

Mộ Ngôn mỉm cười, "Chú ngữ gì chứ? Tôi nhìn thấy giống vẽ bùa hơn."

【.....】

Sau đó, thì chúa tể hệ thống thấy Mộ Ngôn đem Bertha đặt lên ghế tựa, còn lén lút quăng cho một bạt tay.

【.....】 tại sao nó lại khế ước một ký chủ như vậy.

Cô còn có tác dụng gì nữa không!

Chúa tể hệ thống oán khí tràn đầy, hiện tại xem Mộ Ngôn nơi nào nơi nào cũng không tốt.

Đương nhiên, nó chưa từng nghĩ đến, nó hiện tại nhìn Mộ Ngôn nơi nào nơi đó là khuyết điểm, nhưng về sau những khuyết điểm này ở trong mắt của chúa tể hệ thống, đâu đâu đâu cũng thành ưu điểm cả.

Mộ Ngôn đứng trước nôi của tiểu công chúa, nhìn nàng một hồi.

Cặp mắt to trong veo nhấp nháy nhấp nháy nhìn Mộ Ngôn, vui vẻ hướng Mộ Ngôn duỗi duỗi tay.

Mộ Ngôn vươn tay, tiểu công chúa ôm ngón tay của Mộ Ngôn.

Ê ê a a kêu.

Ánh mắt lập loè tỏa sáng, tựa như đang dụ dỗ Mộ Ngôn mềm lòng.

Mộ Ngôn giật giật đầu ngón tay, ma pháp xoay vòng chung quanh nàng.

"Công chúa xinh đẹp ắt phải sống đến tuổi tác hoa quý, ở năm mười tám tuổi, nàng sẽ lâm vào ngủ say, trừ phi có người dùng nộ hôn chân ái, hôn nàng."

Giờ khắc này, Mộ Ngôn nghiêm trang tạo dáng.

Tư thế này, cho người ta cảm giác như đang dùng một loại ma pháp cao cường.

Nhưng mà, kẻ ước trợn còn chưa dùng lại trên đầu của tiểu công chúa được mấy giây.

Đã tiêu tán rồi.

"....."

Im lặng một lát, trường hợp một lần nữa lại xấu hổ.

Mộ Ngôn hết sức bình tĩnh thu tay lại, lễ phép hướng quốc vương nói, "Quốc vương bệ hạ, thật sự xin lỗi, lời chúc phúc này với ta mà nói quá cao cấp rồi."

Quốc vương: "....."

Rốt cuộc cái cô phù thủy già mờ này đã trà trộn vào đây bằng cách nào!!!

Mộ Ngôn thấy rất rõ ràng sợi râu mép của quốc vương đang giật giật.

Quốc vương nhìn Mộ Ngôn, con nhãi ranh này còn vẻ mặt bình tĩnh trấn thuật nguyên do là lúc mình đi học không nghe giảng bài cho tốt, cho nên ma pháp mới kém như vậy nữa.

Tốt, rất tốt.....

Quốc vương thiếu chút nữa giận cười, "Cô cút cho ta!"

Kết cục cuối cùng là, Mộ Ngôn bị đánh ra.

Người chịu liên quan còn có thêm Bertha bị Mộ Ngôn cưỡng chế mang theo nữa.

Trên người đè nặng trĩu một người, Mộ Ngôn quay đầu nhìn lại cung điện cách mình có chút xa.

Chỉ có thể đem Bertha công lên.

*

Trên đường phố của vương quốc, một tiểu cô nương mặc trường bào đang khom lưng, gian nan cõng một nữ nhân xinh đẹp như công chúa.

Tiểu cô nương mỗi bước một dấu chân, chậm rãi đi tới.

Người đi đường đi ngang qua, tất cả đều dừng lại quan khán.

Đương nhiên, đi được ngắn ngủi mấy bước xong, Mộ Ngôn lập tức mua ngay một cỗ xe ngựa.

Người qua đường: "....." Diễn vai khổ tình có thể mang chút tinh thần chuyên nghiệp với được không! Nước mắt còn chưa kịp ứa, nào còn chưa kịp suy diễn, cô đã nghĩ công rồi!

Lời nguyện của Bertha nhìn chưa ra là gì.

Nhưng rất giống với người đẹp ngủ trong rừng trong truyện cổ tích.

Bởi vì bệnh trạng của Bertha, không chết, chỉ ngủ mà thôi.

Từ nơi này đến vương quốc Bạch Tuyết lộ trình có hơi xa.

Ngồi xe ngựa ba ngày ba đêm, trong lúc đó, Bertha một lần cũng chưa tỉnh giấc.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 34

【 cô hôn hẳn thử một cái xem? 】 rất lâu không trời dậy, chúa tể hệ thống thỉnh linh xuất hiện, nói.

Mộ Ngôn quay đầu qua, nhìn Bertha đang hôn mê, nhàn nhạt nói, "Hôn không được."

【 lại không phải mồm heo, làm gì hôn không được. 】

"....." Không phải mồm heo mới chịu!?

Mộ Ngôn chỉ nhàn nhạt cười.

Đến trình độ này vẫn còn chưa chịu đối nhau với nó.

Tính tình tốt tới mức này, chúa tể hệ thống cũng không khỏi có cảm giác thất bại.

Ký chủ của nó vô dụng như vậy phải làm sao bây giờ?

Vạn nhất ký chủ của nó về sau không qua nỗi ải bị người ta giết trong nháy mắt thì làm sao bây giờ?

Vô dụng như vậy làm sao chinh a.

Lúc này mới một cái vị diện cấp thấp, khéo làm sao cả cái chúc phúc cũng không biết.

Còn biết cái gì?

Đương nhiên, những thứ này chúa tể hệ thống chỉ phí nhỏ trong bụng mà thôi.

Còn tưởng rằng mình khế ước phải vương giả, kết quả là con hàng thau, hiện tại hối hận còn kịp không?

Công chúa Bạch Tuyết trúng lời nguyền của mụ phù thủy, chuyện này đã nhanh chóng bị quốc vương Bạch Tuyết biết.

Vì thế, quốc vương nhập luôn cả hoàng hậu thanh danh đã hư thối và Bertha cùng tuyên bố.

Hoàng hậu và công chúa sinh mệnh đã bị Tử Thần mang đi.

Lúc tham gia yến hội ở vương quốc Hoa Hồng lần đó, âm mưu của hoàng hậu đã bị mụ phù thủy vạch trần.

Thanh danh đã hư thối, hưởng chi hoàng hậu cũng không còn mỹ mạo như xưa nữa.

Vừa mới tới vương quốc Bạch Tuyết- Mộ Ngôn: "....."

Nữ nhi..... Không phải, nhi tử cũng không cần?

Nói cho đã yêu thương công chúa Bạch Tuyết đâu?

Mộ Ngôn trầm mặc nhìn Bertha trong xe ngựa thật lâu, thật lâu..

Hiện tại ném lại chỗ này còn kịp không?

Chúa tể hệ thống: 【 Mộ Ngôn tiểu ty ty, cô là tính toán không chịu trách nhiệm sao? 】

【 tục tưng ở trên xe ngựa, sống là người của cô, ngủ rồi cũng là của cô. 】

Mộ Ngôn: "Tôi nhưng chưa từng thừa nhận."

【 tôi đã giúp cô thừa nhận! 】

"....."

Có lẽ là chúa tể hệ thống cảm thấy Mộ Ngôn quá mức vô dụng, cho nên ra sức hung hăng với cô.

Chủ yếu từ đầu đến giờ đều chưa từng thấy Mộ Ngôn giận dữ dù chỉ một lần.

Tốt đi.

Mộ Ngôn nhìn nhìn người đẹp ngủ trên xe ngựa.

Đi qua cổng Bertha lên, đi vào một nhà cửa hiệu cắt tóc.

Chủ hiệu cắt tóc nhìn thoáng qua Bertha đang nhắm mắt lại, nằm gác lên cổ của Mộ Ngôn.

Biết sinh ý tới, gương mặt tươi cười ra đón chào, "Các cô muốn làm gì nào?"

Mộ Ngôn đem Bertha trên người đẩy qua, "Cắt tóc cho cô ta."

Chủ cửa hiệu hơi có vẻ ngạc nhiên, chỉ nhìn thấy ngón tay của Mộ Ngôn chỉ ra bên ngoài, vừa lúc có một thiếu niên thân sĩ quý tộc đi ngang qua cửa.

"Như anh ta vậy."

Chủ tiệm há hốc miệng, "Nga nga, thượng đế của ta, cô xác định?"

"Án." Mộ Ngôn nhàn nhạt lên tiếng.

Chủ tiệm trông mặt như đã nhìn thấy điều không thể tưởng, nhưng cũng không dám hỏi nhiều.

Cắt tóc cho Bertha.

Mái tóc vàng óng ả ngắn đi, vụn vặt rắc xuống trán, lộ ra khuôn mặt tinh xảo.

Hai mắt đang nhắm nghiền, có thể nhìn thấy lông mi thật dài.

Tuần tú.

"Ôi trời của ta a." Chủ tiệm cắt xong, che lại trái tim mình nhìn nhan sắc của Bertha.

"Anh ta anh ta anh ta....."

Mộ Ngôn ném lại một đồng vàng, trầm mặc đỡ Bertha lên.

Trong lúc thay nam trang cho Bertha, lại kinh diễm cả một đám người hầu bên trong tiệm.

"Nga nga nga!"

"Đây là thiên sứ!"

Mộ Ngôn nhìn nhìn Bertha an tĩnh nằm ở trên giường.

Xác thật rất đẹp.

Nét đẹp yên ả, so với Bertha khi tỉnh, còn đẹp hơn.

Thiếu niên da thịt trắng nõn, thân hình có chút mảnh mai, nhưng rốt cuộc so với Mộ Ngôn cao hơn một cái đầu.

Cuối cùng, Mộ Ngôn trực tiếp mua luôn cho Bertha quan tài thủy tinh, đặt Bertha nằm trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 35

Bertha nằm trong quan tài thủy tinh, tựa như một người sắp vĩnh viễn ngủ say.

Hai tay hấn đặt ngay trước bụng, môi mím khép hờ.

Dung mạo hấn thiên về nhu, càng giống như một thiếu niên đáng yêu, điềm đạm cần được yêu thương.

Nói thật, nếu không phải chúa tể hệ thống cực lực yêu cầu muốn cho Bertha tỉnh lại.

Mộ Ngôn cảm thấy Bertha vẫn ngủ luôn như vậy cũng không tệ, làm cái mỹ nhân say ngủ cũng rất tốt.

Tỉnh lại lại đi tai họa cho người.

Mộ Ngôn là thật sợ Bertha.

Nam nhân biết khóc phiền nhất.

*

Chỗ sâu trong khu rừng rậm, vẫn luôn cư ngụ một vị phù thủy.

Mọi người cho rằng vị phù thủy này so với vị phù thủy lúc trước đã nguyên rủa vương quốc Hoa Hồng thậm chí càng ác độc hơn.

Ở vùng đất của vị phù thủy này, trừ bỏ động vật, trong ngoài mười dặm không một ai sống.

Đơn giản vì cách mỗi nửa tháng, trong rừng sẽ truyền ra tiếng oanh tạc.

Hơn nữa còn là ngay trong đêm hôm khuya khoắt.

Ồn đến không ai có thể ngủ.

Thật không có gì khủng bố hơn một tháng hai lần như vậy, trong lúc giữa đêm, cấp bậc so được với động đất.

"Àm!"

Chỗ sâu trong khu rừng âm u, đột nhiên bùng lên ánh lửa.

Khiến người kinh tâm.

"Khụ khụ khụ."

Mộ Ngôn từ trong ánh lửa đi ra, tuy trên người không dính chút tro bụi nào, nhưng mùi khói vẫn sặc đến cô không nhận nổi ho lên.

【 cô là ma quỷ có phải không? 】

Mộ Ngôn xoay người nhìn căn nhà gỗ nhỏ đang cháy hừng hực liệt hỏa.

Điềm nhiên nhún nhún vai, "Tôi chiếu theo mặt trên sách ma pháp để làm."

Ai biết sẽ nổ.

【.....】 muốn điên rồi!

【 cô đều đã kiên trì không ngừng thử suốt một năm, thất bại suốt một năm, cô hôn một cái sẽ chết a! 】

Nó vốn dĩ cho rằng, đối với ký chủ rác rưởi này, đập vỡ gương thần là mới chuyện khó nhất.

Thế nhưng không ngờ, lại là nhiệm vụ chi nhánh...

Cô ta là ma quỷ có phải không?

Mạch não suy nghĩ như thế nào vậy?

Mộ Ngôn phui phui áo choàng trên người, cũng mặc kệ ánh lửa phía sau lưng.

Chậm rì rà hướng chỗ sâu trong khu rừng đi đến.

Những ngọn lửa ma pháp này rất nhanh sẽ tự dập, sẽ không họa cập khu rừng.

Sâu trong khu rừng âm u, có một tòa lâu đài, nơi đó ở một con quái vật bị nguyên rủa và người đẹp sống cùng quái vật.

Mộ Ngôn không hề có áp lực đi vào.

"Nasha đại nhân, hôm nay cô cũng thất bại sao?"

Vừa mới tiến vào cung điện, liền có bộ trà cụ dâng lên một bộ xiêm y hoa lệ.

Mộ Ngôn nhướn mí mắt, tiếp nhận bộ y phục trà cụ đưa qua.

"Bi thương, tại sao không hỏi hôm nay có thành công không?"

Cái ly chạy tới, "Nasha đại nhân quần áo lại dơ rồi."

Làm một vị phù thủy không thành công, thế nhưng cả hoàng tử quái vật và phu nhân của hắn đều giao hy vọng nặng nề lên người Mộ Ngôn.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 không biết hai vị này đầu óc nghĩ thế nào nữa.

Mộ Ngôn đi vào không quá một lúc sau, một vị nửa người nửa thú ăn mặc tây trang đã ra tới.

Hắn thập phần lễ phép hướng Mộ Ngôn làm một nghi lễ quý tộc, "Như vậy Nasha tiểu thư, hôm nay ngài lại thất bại?"

Mộ Ngôn giương giương môi, "Quái vật tiên sinh, có lẽ hôm nay ta sẽ mang kinh hi đến cho ngài thì sao?"

Nghe thấy lời này, ánh mắt của quái vật sáng lên, "Nasha tiểu thư! Ngài làm được rồi!!"

Mộ Ngôn khẽ gật đầu, "Bất quá trước đó, tiên sinh, ta phải giải quyết phiền toái của ta đã."

Quái vật đương nhiên đáp ứng, hắn cơ hồ cao hứng muốn điên lên rồi.

"Nghe được chưa? Phu nhân của ta! Đây thật sự là tin tức khiến người phát cuồng!"

Mộ Ngôn ngay cả đầu cũng không quay lại, chậm rãi đi lên cầu thang.

Mặt sau là tiếng đồ làm bẹp lách cách lang cang cộng với tiếng ca hát.

Không khí vui mừng quanh quần khắp cả toà cung điện.

Nhưng, hết thảy đều tựa hồ cùng Mộ Ngôn không quan hệ.

Khóe môi cô ngâm ý cười nhàn nhạt, thân hình dần biến mất trong đại điện.

Cô men theo cầu thang đi lên tầng cao nhất.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Công chúa trong truyện cổ tích đều là kẻ lừa đảo 36 (hết)

Trên gác mái lạnh băng băng giống như mùa đông.

Bên trong có một đóa hoa màu trắng được lồng pha lê che chở.

Nó đã bắt đầu điều tàn.

Ở sau nó, có một cỗ quan tài làm bằng băng, bên trong nằm một vị thiếu niên dung mạo như thiên sứ.

Thời gian phảng phất như dừng lại trên người hắn.

Tuy rằng có đôi chút lệch lạc với cốt truyện bị quả táo độc độc chết.

Nhưng cũng không khác biệt là mấy.

"Hôn một cái thì không có việc gì?" Mộ Ngôn tốn một năm thời gian đọc sách ma pháp.

Cũng chưa thể phá giải chú ngữ trên người Bertha.

Ngược lại nghiên cứu ra ma pháp giúp quái vật khôi phục.

【 đúng đúng, cô hôn một cái. 】 hôn xong chạy nhanh đi thôi.

Mộ Ngôn sờ sờ cánh môi, nhìn chăm chăm thiếu niên trong quan tài băng, mắt hơi sụp xuống, không biết đang nghĩ gì.

"Trừ bỏ này ra không còn biện pháp khác?"

【 không có. 】 chúa tể hệ thống nhanh chóng đáp.

Thật đúng là không có mà.

"Không phải cần nộ hôn của tình yêu sao?" Mộ Ngôn hấp hối còn muốn giãy giụa một chút.

【 → _ →, có cần đông dài như vậy không, cô hôn một cái là được rồi. 】

Nộ hôn của tình yêu đó cũng là cần Bertha yêu a.

Hệ thống rõ ràng đã biểu hiện Bertha đối với ký chủ độ hảo cảm đã lên tới 70+, tuy rằng còn chưa đạt đến mức yêu.

Nhưng vẫn có thể dùng đi.

【 thỏa hiệp đi, tiểu tỷ tỷ, cô coi như hôn heo đi. 】

"....."

Mộ Ngôn trầm mặc, cúi đầu nhìn Bertha say ngủ, rõ ràng lớn lên rất tinh xảo, bị hệ thống vừa nói.

Cô thiếu chút nữa nhìn thành đầu heo.

Vì có gì hệ thống có thể thiếu năng như thế? Ai tạo nghiệt?

Mộ Ngôn có chút bất đắc dĩ thờ dài, cúi đầu nhìn Bertha.

Mộ Ngôn nhớ tới con diễm tinh này, chỉ bị nhìn sơ cái đã rút nước mắt, bị hôn còn không phải khóc chết.

"Tính anh chiếm tiện nghi."

Mộ Ngôn tay đặt trên quan tài băng, mặt trên xúc cảm lạnh lẽo kích thích Mộ Ngôn.

Cổ lạnh lẽo này như muốn nổi thẳng đến tim Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn bảm người lên, hai mắt khẽ nhắm, cách Bertha càng lúc càng gần.

Hơi thở giao triền, Mộ Ngôn còn có thể cảm giác được Bertha mỏng manh hô hấp.

Cô nhẹ nhàng đè lên môi Bertha, xúc cảm lạnh lẽo ướt át.

Mềm mại.

Chỉ dừng lại một giây, khi Mộ Ngôn mở mắt ra lần nữa, đồng tử cô thâm trầm, bên trong chọt loé lên kim quang.

Luồng kim quang đó trực tiếp chui vào người Bertha.

Mộ Ngôn đứng dậy, nhìn thoáng qua Bertha còn chưa có động tĩnh.

"Được chưa?"

Giọng cô nghe không ra hi nộ, vẫn giống như ngày thường.

【 chắc được đi. 】 chúa tể hệ thống có chút không xác định nói, 【 tiểu tỷ tỷ, không ấy cô hôn thêm cái nữa? 】

Cảm giác như Bertha chưa có động tĩnh.

Lúc này chúa tể hệ thống còn chưa biết tiểu tỷ tỷ nhà nó hôn một cái đại biểu cho cái gì.

Mộ Ngôn liếc Bertha một cái, không để ý đến hệ thống.

Cô xoay người nhìn đóa hoa sắp điêu tàn.

Thời điểm hoa điêu tàn, cũng là chung điểm cho sinh mệnh của hoàng tử quái vật.

Mộ Ngôn giờ cao cây đũa phép của mình, bắt đầu thi pháp.

Cường đại ma pháp traten dâng lên, này đại khái là một lần ma pháp mạnh nhất Mộ Ngôn đã sử dụng trong vị diện này.

Cứ việc dùng mất một năm để học.

Nhưng muốn giải trừ lời nguyên này, phải trả cái giá lớn cộng thêm thọ mệnh.

【 tiểu tỷ tỷ, chuẩn bị tốt chưa? 】 ở sau khi xác định Bertha sẽ tỉnh.

Chúa tể hệ thống sẽ ở thời điểm Mộ Ngôn dùng xong ma pháp tiêu hao hết thọ mệnh.

Liền đem linh hồn của Mộ Ngôn rút ra.

Vừa vận lúc này, ma pháp có hiệu lực, quang mạng bao phủ toàn bộ lâu đài.

"Nasha..."

Bên trong quang mạng, Mộ Ngôn ẩn ẩn nghe thấy một giọng nói mỏng manh.

Bên trong quang mạng, thiếu niên đã từ trong băng quan ngồi dậy.

Ánh sáng mãnh liệt khiến dung mạo hắn có vẻ hơi mơ hồ, đôi mắt trong vắt nhìn về phía cô, mang theo chút mệt mỏi...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Đã từng là vương giả

Mộ Ngôn lại lần nữa quay lại không gian hư vô lúc trước đã khế ước với chúa tể hệ thống.

【 chúc mừng tiểu tỷ tỷ! Nhiệm vụ hoàn thành, đạt được gương thần một cái. 】

【 nhiệm vụ chi nhánh hoàn thành, đạt được nhiều quyền hạn hơn. 】

Giọng nói trẻ con truyền đến.

【 rồi, ký chủ, tôi giải thích một chút về sự tồn tại của tôi đi. 】

【 ba ngàn đại thế giới, năm ngàn tiểu thế giới, một đám đều từ Thiên Đạo luân hồi diễn sinh ra. 】

【 mà tôi, tương đương với hệ thống diễn sinh ra nơi thế giới vị diện, đương nhiên, hệ thống không chỉ có tôi một cái. 】

Tiểu manh thống nãi hung nãi hung.

【 làm một hệ thống có chí khí, mục tiêu của chúng ta là biển rộng trời cao! Quát tháo thôi không, phải làm thống thượng thống, nhân thượng nhân. 】

Chúa tể hệ thống nói năng thập phần có chí khí.

Chí hướng cao cả.

"Tôi có ý kiến." Mộ Ngôn chậm rì rì nói.

【 cô nói. 】 vừa mới bày tỏ chí khí của mình, chúa tể hệ thống ngữ khí thập phần xa hoa.

"Đổi một cái mục tiêu đi, cái này tôi đạt rồi."

【】 đạt, đạt rồi?

Cô sợ không phải đang đùa tôi đi?

【 cô là ai? 】 chúa tể hệ thống đột nhiên nói năng rất cẩn thận, vốn dĩ ký chủ này của nó lai lịch đã có chút mê, hiện tại lại nói lời như vậy.

Chúa tể hệ thống đột nhiên cảm thấy ký chủ này của nó có lẽ không phải người thường.

"Lúc trước chơi trò Vương Giả Vinh Quang tôi cũng từng là vương giả." Mộ Ngôn chớp chớp mắt chậm rãi nói.

【.....】 chơi tôi!!

【 ký chủ, thỉnh cô đoan chính lời nói và việc làm của cô! 】

【 tôi là một con thống rất trâu, khế ước ký chủ gà mờ như cô áp lực cũng rất lớn có được không. 】 chúa tể hệ thống nói nói liền bắt đầu gào lên, 【 hiện tại giữa hệ thống với nhau áp lực cạnh tranh rất lớn, tôi vì giữ được địa vị chúa tể của tôi, tôi dễ lắm sao, cô có thể câm miệng được chưa! 】

【 cô cái nữ nhân vô tình vô nghĩa, vô cớ gây rối, lãnh khốc vô tình này! 】

Mộ Ngôn: "... Cậu có thể tiếp tục nói."

【 hừ! Từ trong các vị diện ra đời rất nhiều hệ thống, có một số thành lập phe phái, cũng có một số hoang đại, cũng chính là không có phe phái. 】

"Vậy cậu là cái gì?"

【 tôi đương nhiên vô câu vô thúc, tự do, tôi có tiết tháo được chưa, hệ thống đi theo phe phái lập thành tổ chức căn bản không có tự do. 】

Mộ Ngôn hơi gật đầu, rất tốt, còn là một con thống có theo đuổi.

【 không có gì bất ngờ xảy ra chúng ta sẽ phải cộng độ suốt quãng đời còn lại, cô lai lịch có phải hay không cũng nên cho tôi biết? 】

"Nhưng ở trước đó, cậu phải giúp tôi một việc."

Mộ Ngôn cũng không có chính diện trả lời vấn đề của chúa tể hệ thống, ngược lại đưa ra yêu cầu.

【??? 】

Mộ Ngôn đem gương thần lấy ra, gương thần dựng thẳng trong không gian, chiều cao bằng một người.

Mộ Ngôn đi đến trước mặt gương thần.

Bên trong gương thần ảnh ngược lại hình ảnh của Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn bàn nhân so với Nasha ở trong vị diện đó còn kinh diễm hơn nhiều.

Mặc một thân tu sĩ bạch y trường bào, tăng thêm một tia tiên khí, giữa trán một nốt chu sa ấn ký tựa như giọt nước.

Cánh môi hồng gợi lên một nét cười, cả người thoát nhìn ôn hòa tùy ý.

Vô hại.

Chúa tể hệ thống tuy nghi hoặc, Mộ Ngôn một thân tạo hình này thoát nhìn giống với người trong vị diện tu tiên.

Tại sao còn chơi Vương Giả Vinh Quang, nhưng cẩn thận nghĩ lại.

Có một số vị diện hiện đại cũng có tu tiên, cũng thôi không quá kỳ quái.

Nhưng mà Mộ Ngôn một con gà mờ, mặc một thân trang phục tu sĩ như vậy cũng quá không cân xứng a.

Nhưng mà rất nhanh, chúa tể hệ thống nghi hoặc đã được giải thích.

Hình người trong gương thần bằng tốc độ nhanh nhất dần dần bắt đầu nổi lên biến hoá.

Thậm chí còn bắt đầu phân liệt ra, bóng người hiện lên trong gương cũng trở nên nhoè đi.

Mặc dù linh hồn Mộ Ngôn còn rõ ràng đứng đó, trong suốt, có vẻ mong manh.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Có ai trâu bằng ký chủ của ta

Qua một lát sau, bên trong gương thần thể nhưng thần kỳ biến ảo ra thân hình một vị nữ tử.

Nữ tử quyến rũ tuyệt mỹ, mắt như đào mi như núi, một bộ hồng y tuyệt thể khuynh thành, khoe miệng một nụ cười tuyệt mỹ, phảng phất như gió tay nhấc chân đều toát ra vô hạn mỹ lực.

Giống như một con yêu tinh câu người.

Mộ Ngôn có chút kinh ngạc nhượng mảy, tựa hồ không ngờ tới lại xuất hiện một nữ nhân như vậy.

Nữ nhân này cùng Mộ Ngôn giống nhau như đúc, duy nhất bất đồng chính là khí chất, nàng ta đem cái kinh diễm, mỹ lực của gương mặt này phát huy đến cực hạn.

Một lát nữa qua đi, hình ảnh trong gương lại biến hoá.

Gương thần xuất hiện một vị nữ tử cung trang màu cam, bộ dạng cùng người vừa rồi giống nhau như đúc, chỉ là không còn gây cho người ta cảm giác kinh diễm, mỹ hoặc như vừa rồi.

Nữ tử mắt như thu thủy, giữa mày mang theo như có như không ôn nhu.

Nàng hai bàn tay như ngọc giao nhau ở trước bụng, miệng ngậm cười như có như không, tóc đẹp như mực.

Duy nhất không đổi chính là khuôn mặt đó.

Cái thứ hai.

【đây là cái gì?】chứa tế hệ thống có chút không hiểu.

Mộ Ngôn vẽ mặt điềm nhiên, giọng nói bình tĩnh, "Đã từng tôi cũng là vương giả, sau khi khế ước với cậu, tôi thành hàng thau."

【.....】phốc! Tin lời cô mới có quý.

【ý gì?】

Về mặt Mộ Ngôn nhận nhặt, nhìn bóng người biến hóa trong mặt gương.

"Các nàng, ở sau khi tôi và cậu khế ước, tách khỏi bản thể, nếu như người hồn phách chia làm chủ hồn và bảy phách mà nói, này xem như bảy phách của tôi."

"Sinh ra ý thức chủ, cưỡng chế tách khỏi chủ thể."

【.....】nó từng thấy hệ thống nào đó vì gom đủ mảnh linh hồn của nam nhân nào đó, bảo ký chủ của mình đi của trai.

Nhưng mà, ký chủ chính mình khế ước linh hồn không trọn vẹn là cái trò gì!

【cho nên, đây là nguyên nhân cô trở thành con gà bệnh?】chứa tế hệ thống hỗn độn trong gió.

Hiện tại giải trừ khế ước còn kịp không?

Mộ Ngôn cười khê một tiếng, "Đương nhiên, không phải."

"Nhưng đích thực là nguyên nhân tôi tính tình đặc biệt tốt."

Tất cả các cảm xúc âm u, đều bị chia tách ra, lưu lại Mộ Ngôn.

Người trong mặt gương còn đang biến ảo.

Vài giây sau, trong gương xuất hiện một vị nữ tử mình mặc trường bào màu tím.

Vẫn là gương mặt của Mộ Ngôn như ban nãy, bất quá lúc này đây, nữ tử mắt mang lệ khí, toàn thân sát khí bức người, miệng nàng treo nụ cười tà mỹ, trong mắt lại không hề có ý cười chỉ có sát ý.

Nàng đôi tay chấp sau lưng, tóc đen như thác nước, tùy ý thả tung ở phía sau.

Giữa mày có hàn băng không hòa tan nổi.

Đây là cái thứ ba.

Gương lần thứ tư huyền hình, là một cô gái trẻ mặc váy dài màu vàng nhạt, duyên dáng yêu kiều, cô cột tóc đuôi ngựa, hai tay chấp sau người.

Khuôn mặt tinh xảo đang đầy ý cười, thanh thuần hoạt bát, ánh mắt trong veo, phúc hậu và vô hại.

Lần thứ năm biến hoá, trong hình là một cô gái mặc y phục thực nghiệm màu trắng, cô ta đeo kính mắt, bộ dạng có vẻ hơi cũ kỹ.

Cánh môi mím hờ, hai tay cầm trong túi, ánh mắt thanh lãnh.

Lần thứ sáu biến hoá, trên mặt gương xuất hiện một vị áo gấm, đầu đội ngọc quan, cả người tản ra khí thế chí cao vô thượng, quân lâm thiên hạ.

Ánh mắt nâng hơi rũ xuống, trên cao nhìn xuống, khí thế bề trên.

Lần cuối cùng, trong hình ảnh xuất hiện một vị công tử bạch y khuyh trần, công tử hai mắt thanh đạm.

Giống như trích tiên thần chỉ.

Hình ảnh ngưng lại trên người công tử này, Mộ Ngôn nhướng mày.

Không nghĩ tới mình một cái cuối, lại là nam nhân?

【.....】chứa tể hệ thống chậm chạp không lên tiếng.

Tựa hồ còn đang tiêu hóa sự thật ma quỷ này.

【cô rốt cuộc là ai?】người bình thường có thể tự động phân tách chủ hồn và bảy phách sao?

"Vấn đề này tôi đã phát sàu thật lâu." Mộ Ngôn nhàn nhạt cười, "Nhưng xin lỗi, tạm thời vô pháp trả lời cậu."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Tìm người yêu đương

Thế nhưng, tặc tưng, cậu muốn chinh phục thế giới, trước chinh phục tôi đi." Mộ Ngôn nhàn nhạt cười.

Giọng cô nghe không ra bất luận vấn đề gì.

Chứa tể hệ thống thế mới biết, vì sao con hàng này tính tình tốt như vậy, chưa bao giờ dối nó.

Nguyên lai hoàn toàn không biết giận!!

Nào còn có như vậy!

Chứa tể hệ thống chưa từng nghĩ đến, con đường xưng bá thế giới của mình, đệ nhất không phải bởi vì ký chủ của mình quá rác, mà là phải giải quyết vấn đề linh hồn của ký chủ.

Loại chuyện này, nó chưa từng nghe qua a.

Nhưng mà.....

Linh hồn đều đã khế ước, này làm sao chính..

Phiền toái a!!

Nó chỉ muốn khế ước cái ký chủ trâu X mang nó bay mà thôi.

Chỉ đơn giản như vậy.

Hiện tại có điểm phức tạp.

【cô từ từ, cô để tôi phân tích một chút, phản ứng lại đã!】chứa tể hệ thống đang hoài nghi nhân sinh, nó còn là đứa trẻ a.

"Đình, bắt đầu phân tích linh hồn!"

Một giọng nói máy móc truyền tới.

Mộ Ngôn mặt treo nụ cười nhàn nhạt, tùy ý chứa tẻ hệ thống kiểm tra.

Kết quả kiểm tra, xác thật là, Mộ Ngôn linh hồn không đủ.

Thiếu đi bảy phách.

Chứa tẻ hệ thống bình tĩnh bình tĩnh, 【 tôi phải làm thế nào? 】

Mộ Ngôn nhìn thoáng qua gương thần, cười cười, "Lúc trước không phải nói, nó để cho cậu quản?"

"Vậy cậu cứ quản đi, nó có thể định vị được hồn phách của tôi, cậu thì định vị cho tôi đi."

Chứa tẻ hệ thống: 【.....】

Cho nên lúc trước, nếu nó không muốn bảo tồn gương thần, thì hiện tại nó cũng không cần nhiều chuyện như vậy?!

Hồ tại đây!!

Chứa tẻ hệ thống: mmp!

Âm chết người.

【 như thế nào lúc trước cô không nói? 】nó không chịu nổi kích thích này oa!

Mộ Ngôn tươi cười trên miệng dần dần nhạt xuống, hơi lãnh đạm nói, "Lúc nhìn thấy gương thần mới phát hiện."

【.....】rất tốt, không ai lợi hại hơn cô.

Chứa tẻ hệ thống trầm mặc thật lâu, sau đó nói, 【 tiểu tử tỷ, tôi nhìn thấy nhân gia thu thập mảnh linh hồn, đều là đi của mảnh linh hồn, nếu không cô thử xem 】

Mộ Ngôn mỉm cười, "Cậu bảo tôi tự mình đi yêu mình?"

【 có vấn đề gì sao.】 chính mình cùng chính mình yêu nhau có vấn đề gì sao? Không phải đều là mình sao.

"Này không phải ý kiến hay đâu." Mộ Ngôn nói, "Đổi cái khác."

【 vậy tìm người đi của? 】 chứa tẻ hệ thống tiếp tục ra chủ ý xấu, 【 tôi thấy chiều này lần nào thử cũng linh, rất nhiều hệ thống đều dùng loại phương pháp này. 】

Bất quá hệ thống của người ta đều bảo ký chủ của mình đi cướp mảnh linh hồn của người khác để đạt thành mục đích của mình.

Nhưng ký chủ của nó thì tốt rồi, mảnh linh hồn của mình chạy trốn, còn phải tự mình đi tìm.

Thật là ngu bực bảy phách, còn có thể tự mình chạy trốn.

Rõ ràng nó không phải hệ thống công lược a a a!!!

"Cho nên cậu có thể tìm được ai? Không mà nói, bảo các nàng yêu đương, với tôi mà nói không phải một chuyện hay."

Mộ Ngôn nhìn nam nhân như trích tiên trong gương, cùng cô dung mạo giống nhau.

Nhưng để người mờ mịt chính là, vì có gì một hồn phách cuối lại là nam nhân?

Không nghĩ ra.

【 vậy cô tự mình coi làm đi, tôi chỉ phụ trách định vị, cô chờ một chút. 】

Trong không gian mặt gương thần biến mất không thấy.

Không bao lâu, hệ thống liền phân tích ra một loạt đồ vật.

【 ba ngàn đại thế giới năm ngàn tiểu thế giới, cô bảy phách rớt vào bên trong những vị diện đó, một lần lại một lần luân hồi, tự mình thức tỉnh hóa hình, cuối cùng trở thành những hình thái biểu hiện ra trên mặt gương. 】

【 trên gương thần biểu hiện khí chất, cùng quần áo, không sai biệt lắm có thể đoán được các cô ta ở những vị diện đó có thân phận gì. 】

【 cô chờ tôi lại nghiên cứu nghiên cứu, định vị một chút. 】

"Ân." Mộ Ngôn thoát nhìn cũng không chút gấp gáp.

—

Nam chủ là ở vị diện đầu tiên Bertha.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Kỳ Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Tôi không có khả năng xài hack 1

Chúa tể hệ thống có lẽ đã rời đi, nên không có nhìn thấy bên trong gương thần biến hoá.

Trong gương, ảnh ngược ra một thân hình mảnh khảnh màu đen.

Đó là một bóng đen, bộ dạng nhìn không rõ, nhưng trông thân hình thì giống Mộ Ngôn như đúc.

Nó giang rộng vòng tay như đang đón Mộ Ngôn đi qua.

Mộ Ngôn hai mắt trầm xuống, lạnh lùng nhìn mặt gương

"Uy! Cô đừng nhìn tôi như vậy!" Lúc này, thanh âm của gương thần vang lên.

Thân ảnh màu đen liền biến mất không thấy.

"Nhìn làm tôi sợ quá." Gương thần thanh âm nhỏ xuống, nói đến cùng vẫn nhát.

Mộ Ngôn khước miệng nhoen lên, treo nụ cười ôn hòa vô hại lúc trước lên mặt.

Gương thần lẩm bà lẩm bảm nói vài câu, đại khái là đang oán giận.

【 tìm được rồi! 】 trong chốc lát sau, thanh âm của chúa tể hệ thống truyền đến.

Chất giọng trẻ con lú ra lú rú, 【 tôi nói cho cô hay, tôi giúp cô tìm được linh hồn, cô phải hoàn thành cho tốt nhiệm vụ tôi tuyên bố đó. 】

Mộ Ngôn chớp chớp mắt, "Cậu nói nhiệm vụ gì?"

【 chinh phục thế giới trước từ việc nhỏ đến việc lớn, cứu vớt thế giới! 】 giọng trẻ con đáng yêu nói năng vô cùng khí phách.

"....."

Mộ Ngôn trầm mặc một hồi, "... Xin lỗi, cậu thật vĩ đại."

【 hừ, ít nói nhảm đi, cô không phải đã từng là vương giả trong Vinh Quang Vương Giả sao? 】

【 vị diện sau cùng Vương Giả Vinh Quang của cô thân mật tiếp xúc đi. 】

Nói xong, trong không gian một giọng máy móc lạnh băng vang lên.

【 định vị vị diện bắt đầu! 】

Ngay sau đó, linh hồn Mộ Ngôn liền biến mất trong không gian.

Mộ Ngôn đi rồi, chúa tể hệ thống mới các loại gào thét trong không gian!

Nó một cái hệ thống đẳng hoàng, bị ký chủ bức thành hệ thống công lược!! Nó dễ dàng sao?!

"....."

*

"Thời khắc kích động nhân tâm đã tới rồi!"

"Thời khắc Thanh Liên kiếm tiên lấy ngũ sát!!!"

"Một sát!"

"Hai sát!"

Lúc này, giải league chuyên nghiệp, vô số cặp mắt đều nhìn chăm chăm lên màn hình lớn.

Vương Giả Vinh Quang là một khoản game điện thoại, là khoản game năm người tổ đội đi đẩy tháp.

Lấy đẩy tháp làm mục đích chính, chia làm xanh, đỏ hai phe.

Phương lấy thủ tháp là chính, nếu đánh chết đối phương, đạt được đầu người sẽ được thưởng thêm đồng vàng, dùng mua sắm có thể tăng cường kỹ năng trang bị.

Nhân vật trong trò chơi đa dạng, phần lớn là những nhân vật lịch sử.

Chia làm pháp sư, thích khách, xe tank, phụ trợ, chiến sĩ các kiểu...

Trò chơi vừa ra mắt, nháy mắt đã thắng được vô số người yêu thích, lớn đến 5-60 tuổi, nhỏ đến bảy tám tuổi.

Giải League chuyên nghiệp, chính là giải thi đấu giữa các tuyển thủ chuyên nghiệp.

"Fck!"

"Đối diện Thanh Liên như thế nào trâu như vậy!"

Lúc này, trên sân thi đấu.

Mộ Ngôn tầm nhìn trước mặt dần dần rõ ràng lên, liền cảm giác được ánh mắt đang bị thứ gì đó cuốn lấy.

Mộ Ngôn như ong mề, mắt mười giây sau mới phản ứng được một chút.

Lúc này, mình đang mặc trang phục thi đấu, bên tai tràn ngập tiếng âm nhạc trong trò chơi và tiếng người chủ trì đồng đặc hùng hồn.

"double kill! (song sát)"

"Song sát! Song sát!" Tiếng người chủ trì quanh quẩn bên tai Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn sững sốt một chút, nhìn chăm chăm vào màn hình di động.

Mặt trên đúng là hình ảnh trò chơi quen thuộc.

"Trạch Úu! Em đang làm gì?"

Mang tai nghe, bên trong truyền đến tiếng kêu của đồng đội.

Mộ Ngôn như ong mề, Vương Giả Vinh Quang sao?

Trò chơi này giao diện chia làm bốn khu vực, ba con lộ và dã khu.

Mà bên trong màn ảnh là đủ loại kỹ năng màu sắc sắc sỡ, giao diện toàn cảnh nhìn rất hỗn loạn.

Nhưng Mộ Ngôn vẫn có thể nhìn rõ toàn cảnh, đây là một hiện trường tàn sát cỡ lớn.

Trong màn hình, toàn trường chỉ có một bóng trắng nhỏ đang di động.

Bạch y tu sĩ, Thanh Liên kiếm tiên.

Trong trò chơi, phảng phất như một mình hắn đang đơn phương tàn sát.

Chẳng bao lâu, đại biểu cho đồng đội phe Mộ Ngôn, đã chết chỉ còn lại có mỗi Mộ Ngôn một người.

"Trạch Úu! Em đang làm gì vậy"

?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Tôi không có khả năng xài hack 2

"quadra kill! (tứ sát)"

Giọng nữ trong game kích động kêu lên.

Mộ Ngôn cúi đầu nhìn nhân vật mà mình thao tác, cũng may, là một nhân vật có thể lấy một chọi năm—— Điều Thuyền.

"Bên này, Thanh Liên của chúng ta đã hoàn thành tứ sát! Thật tiếc nuối, Điều Thuyền phe xanh không tham gia đoàn chiến, không lấy được ngũ sát."

"Thắng bại đã thành kết cục định sẵn!"

Tiếng người chủ trì buông xuống.

Ngữ khí cũng không cỡ nào kích động, hoặc đổi cách nói khác, đối phương thắng là kết quả tất nhiên.

"Trạch Uú! Em đang nghĩ gì vậy!"

"Trạch Uú? Em làm sao vậy?"

Trong tai nghe truyền đến tiếng đồng đội dò hỏi.

Mộ Ngôn ngón tay điểm lên màn hình, ánh mắt lập loè chớp sáng, cười nhẹ, "Tin vào kỳ tích không?"

Đồng đội:?? Kỳ tích tái hiện? Bài này họ có nghe.

Phe Mộ Ngôn chỉ còn lại một mình cô, đối diện tập thể năm người đã bắt đầu đẩy tháp.

Thắng bại phảng phất trở thành kết cục đã định.

Mộ Ngôn không nhanh không chậm quay về tháp phòng ngự hồi đầy năng lượng.

Sau đó di chuyển giữa những tháp cao.

Hành động này của cô, rất nhiều người đều không quá hiểu.

"Trạch Uú đang làm gì?"

Đồng dạng, người chủ trì cũng nghi hoặc.

Mộ Ngôn nhìn thoáng qua bản đồ phía trên màn hình, đội hình đối diện rất cường thế, nếu cứ như vậy xông lên.

Một giây bị giết.

Mộ Ngôn cúi đầu cẩn thận thao túng nhân vật dưới tay.

Một lát qua đi..

Toàn trường kinh ngạc!

"tdown! (chung kết)"

Người chủ trì kinh ngạc trực tiếp đứng lên, cầm microphone nhìn màn ảnh lớn.

Không thể tin nổi xoa xoa mắt, sau đó lại lần nữa xoa xoa mắt.

"Nga nga nga! Thượng đế! Chúng ta không nhìn lầm! Trạch Uú sử dụng Điều Thuyền thế nhưng người đầu tiên giết chính là Thanh Liên kiếm tiên Lý Bạch!"

Kết quả này, khiếp sợ toàn trường.

Rất giống như giết Lý Bạch phe đối phương là chuyện gì đó không tưởng nổi.

Mà khung đối thoại trong trò chơi cũng xuất hiện một loạt dấu chấm hỏi.

【phe đỏ】Thanh Dã (cung bốn võ tàng):???

【phe đỏ】Vg (Hậu Nghệ):???

【phe đỏ】Buff Xanh Đỏ (Thái Văn Cơ):???

Mộ Ngôn đồng đội!!!

Nhưng mà Mộ Ngôn cũng không có ngừng lại, giây tiếp theo thanh âm trong trò chơi liền truyền đến.

"double kill! (song sát)"

Mộ Ngôn không nhanh không chậm, cùng nhân vật phe đối diện tiến hành một hồi truy đuổi.

Nguyên bản năm người tiếp cận tháp cao, đã sắp đẩy tới tháp chủ.

Cũng không biết đối diện Điều Thuyền như thế nào làm được, đầu tiên là giết chết đại lão Lý Bạch bên bọn họ.

Rồi bắt đầu chậm rãi triển khai trực sát.

Toàn trường an tĩnh, chỉ nghe được giọng nữ trong game tiếp tục vang lên theo lập trình.

"triple kill! (tam sát)"

"quadra kill! (bốn sát)"

Hình ảnh tựa hồ như đang động lại, nhân vật Điều Thuyền mà Mộ Ngôn thao túng, gần như chỉ còn sót lại một giọt máu.

Nhân vật kỹ năng cũng đang cooldown.

Mộ Ngôn đột nhiên giương lên nụ cười, bất động, đứng yên tại chỗ, chờ kỹ năng cooldown hoàn thành.

Ba giây.

Hai giây.

Đối diện chỉ còn lại một pháp sư, Đất Kỳ.

Hai người lượng máu tương đồng nhau.

Giờ khắc này, mọi người nhìn đến, trái tim không khỏi cũng nhấc lên.

Rất hiển nhiên, tỷ lệ phản thắng của Đất Kỳ rất lớn.

Với Điều Thuyền hiện tại mà nói, quả thực chính là một combo skill vừa ra là mất mạng.

Đất Kỳ hiển nhiên cũng ý thức được điều này, nhanh chóng lao tới Mộ Ngôn, muốn bỏ đao.

Trùng hợp lúc này, kỹ năng của Mộ Ngôn cooldown xong.

Điều Thuyền cái hero này có một bug, đó chính là khi sử dụng skill hai, skill của đối phương sẽ đánh không trúng.

Mộ Ngôn né skill của Đất Kỳ, một skill tạt sát ném qua.

"penta kill! (năm sát)"

Giọng nữ trong game kích động phần khởi lưu lại âm tự tiếng Anh cuối cùng.

Trùng hợp ngay lúc này, Mộ Ngôn đồng đội toàn thành viên sống lại.

"....."

Toàn trường yên tĩnh, yên lặng như chết.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Tôi không có khả năng xài hack 3

Chuyện này căn bản không có khả năng!

Mộ Ngôn nhướn mày, "Tin vào kỳ tích chưa?"

Thanh âm lạnh lạnh nhàn nhạt, còn mang thêm chút cười khẽ, cộng thêm một chiều vừa rồi của cô, khiến người cảm thấy soái cực!

Đồng đội: "Chúng tôi hiện tại cảm thấy "kỳ tích tái hiện" cái bài hát này cũng rất được..."

Cơ hồ ngây người.

Lúc đầu với phe đối phương, đã không nghĩ tới muốn thắng.

Hiện tại xem như, ngược gió mà lật bàn không?

Nhân vật từ vong thời gian chỉ có năm mươi giây, rất nhanh.

Cho nên, trận thi đấu được người chủ trì nói thắng bại đã định sẵn này, bắt đầu trở nên hồi hộp lại kích thích lên.

Lúc trước cảm thấy hai đội hoàn toàn không cùng một trình độ, nhưng mà từ khi Điều Thuyền phe xanh cảm ngũ sát xong, thế cục liền bắt đầu chậm rãi chuyển biến.

Liên tục hai mươi phút...

Trong hai mươi phút này, Mộ Ngôn thao túng Điều Thuyền, thế nhưng chưa từng chết một lần.

Ngược lại là phe đối diện, Thanh Liên kiếm tiên Lý Bạch, bị đủ loại chết trong một giây.

"victory! (chiến thắng)"

Thăng đến tháp phòng ngự phe đối diện bị đẩy ngã xong, toàn trường còn trong yên tĩnh.

Mộ Ngôn đưa điện thoại di động thả lên bàn bên cạnh, thân hình ngã về sau, tháo xuống tai nghe.

Đi ra ngoài.

Mãi đến Mộ Ngôn đi ra ngoài, người chủ trì mới phản ứng lại.

"Đây thật sự là một lần thần kỳ nhất mà tôi từng thấy trước giờ!"

Người chủ trì cất cao giọng, kích động nói.

"Này đến tột cùng là cái dạng tuyên thù gì, có thể ở trong tay Vrg chiến đội trước nay chưa từng bại của chúng ta ngược gió lật bàn!"

"....."

Người chủ trì thanh âm còn đang tiếp tục không ngừng.

Mộ Ngôn sẵn những đồng đội còn chưa phản ứng lại, đã tìm một chỗ an tĩnh, tiếp thu cốt truyện trước.

Hiện đại vị diện.

Toàn bộ cốt truyện quay chung quanh Vương Giả Vinh Quang trò chơi này mà bắt đầu.

Nữ chủ là gà con trong game, tạm thời không đề cập tới.

Mà nam chủ chơi lại là nhân vật thuộc cấp bậc đại thần, ở trong giải Vương Giả league chuyên nghiệp, cũng là một nhân vật nổi danh.

Tuy không có đẳng cấp cao cỡ minh tinh, nhưng cũng không sai biệt mấy.

Mộ Ngôn thân thể lần này tên là Mộ Trạch Ưu, là một muội tử bản thân kỹ thuật đủ cứng.

Thường hay livestream để kiếm tiền, xem như một phòng game chủ bá, bởi vì thao tác trời cho, mang tới một đợt fans hâm mộ.

Lúc sau, Mộ Trạch Ưu tham gia giải league chuyên nghiệp.

Trong thi đấu, thắng nam chủ, tham dự trận thi chung kết.

Điều này làm cho rất nhiều fans cũng không dám tin tưởng, vì thế liền các loại đối Mộ Trạch Ưu.

Hoài nghi cô hack.

Mộ Trạch Ưu:???

Hack? Cô còn cần phải sao? Rõ ràng là idol của các người quá gà còn trách cô?

Cô không có khả năng hack.

Nhưng mà...

Ba người thành hổ, càng ngày càng nhiều người nói như vậy.

Cuối cùng, cứ việc Mộ Trạch Ưu không có hack, cũng có người bảo cô nhất định hack.

Trận chung kết, Mộ Trạch Ưu thua, gặp trứng Thanh Liên chưa từng thua.

Thua rất đương nhiên, nhưng cũng ngay ngày đó, trên mạng điên cuồng tuôn ra Mộ Trạch Ưu hack.

"....."

Trước nay chỉ có hoài nghi người thắng hack, nhưng mà Mộ Trạch Ưu thua, lại bị tuôn ra gian lận.

Còn có người lấy ra cái gọi là "Chứng cứ" khi chơi.

Mộ Trạch Ưu:???

Cô mà hack tại sao cô lại thua? Logic đâu?

Nhưng mà các fan của Thanh Liên phe đối diện đúng lý hợp tình: Trạch Ưu rác rưởi, dù có hack vẫn đánh không lại nam thần của chúng ta.

Thanh Liên fans: Thanh Liên của chúng ta ưu tú, là cô không thể với tới nổi.

"....."

Chuyện này vừa bùng nổ, ở trong cái vòng này, Mộ Trạch Ưu cơ bản không làm gì nổi nữa.

Cộng thêm lại là một cô nhi, quả thực chính là chặn đứt đường sống của cô.

【 sức mạnh của dư luận trên mạng, ở nơi này, mặt hắc ám của một số người bị mở rộng, cũng không có trách nhiệm với lời nói của mình. 】

【 cứ việc có quy tắc, pháp luật tương quan áp chế, nhưng cũng vô dụng. 】

【 nhiệm vụ chủ tuyến: Cảnh sát mạng của toàn dân tương lai, cô đáng giá được. 】

—

Mộ Ngôn: Cảnh sát mạng? Là ai? Tôi? Không có khả năng, đời này cũng không thể.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Tôi không có khả năng xài hack 4

Nghe xong nhiệm vụ Mộ Ngôn trầm mặc thật lâu.

"Xin lỗi chứ cậu quả thật là tục tưng của quần chúng rồi."

【 hừ! Nếu không phải nhân phẩm cô quá kém, tôi sẽ phát loại nhiệm vụ này sao? Cô làm cho tốt cho tôi. 】

Mộ Ngôn dựa vào tường trầm mặc, "Tôi cảm thấy nhiệm vụ này, không phải sẽ có nhân phẩm tốt hơn, mà sẽ có khả năng bị nhiều người nã pháo hơn."

【 ả? Sẽ như vậy? 】 chúa tể hệ thống có chút không tin.

Chúa tể hệ thống ngẫm lại, có lẽ thật đúng là sẽ có chuyện như vậy.

Nhưng mà ——

【 vậy cũng phải làm! 】 cứ làm những chuyện thiếu đạo đức mê hoặc nó.

Chúa tể hệ thống hừ lạnh một tiếng.

Nhưng mà đợi khi chúa tể hệ thống biết Mộ Ngôn sẽ làm cái cảnh sát mạng này như thế nào rồi thì hoàn toàn trầm mặc.

Thậm chí còn có chút hối hận mình đã tuyên bố nhiệm vụ này.

"Chi nhánh đâu?"

Đã biết cốt truyện Mộ Ngôn quay trở về.

【 còn không phải cái hồn phách của cô. 】 chúa tể hệ thống tức giận nói, 【 chờ cô gặp được lại nói sau đi. 】

Mộ Ngôn không nói nữa.

Chờ lần nữa quay về, chung quanh đã vây kín một nhóm phóng viên.

Chen tới chen đi, người ở trong đều ra không được.

"Mộng Trạch Ưu có phải thật sự chơi hack hay không?"

"Xin hỏi Mộng Trạch Ưu hiện tại có phải do chột dạ, nên không ra mặt hay không?"

"Mộng Trạch Ưu cùng Thanh Liên có phải có thù oán hay không? Trong trò chơi chỉ giết một mình Thanh Liên."

Mộ Ngôn bước chân đang đi về khựng lại, rồi sau đó xoay người đi về phía ngược lại.

Có chút may mắn vừa rồi mình cơ trí đã ra ngoài sớm hơn.

"Mộng Trạch Ưu có phải thật sự chơi hack hay không?"

"Hiện tại chúng cứ còn đang đợi tìm!"

Nguyên bản, Mộng Trạch Ưu liên tính thua cũng có người phoir ra cô chơi hack, huống chi hiện tại Mộ Ngôn thắng.

Di động trong túi Mộ Ngôn vang lên.

Cô móc ra nhìn thoáng xem, là điện thoại phòng game gọi tới.

"Trạch Ưu, cô hiện tại thế nào? Hiện tại bên ngoài đều truyền rằng cô chơi hack."

Mộ Ngôn híp híp mắt, "Tôi nhìn giống chơi hack không?"

Bên kia thanh âm hơi thấp trầm, mang theo một chút lo âu, "Sao có thể, bắt quá hôm nay cô phát huy vượt xa ngày thường a! Đối phương Thanh Liên đều bị cô đánh bại!"

Cứ việc thanh âm bên kia có nén lại kinh hãi, những vẫn giấu không được sự lo lắng.

"Vừa mới trên mạng tuôn ra mấy chứng cứ cô chơi hack..."

"Trạch Ưu, chuyện này, có người đang làm sau lưng cô."

Thanh âm kia trầm trọng xuống, Mộ Ngôn khẽ cười một tiếng, "Đã biết."

Nói xong thì cúp điện thoại.

Mộ Ngôn cúi đầu lướt di động, vừa lướt, từ trên một dọc xuống.

Toàn bộ là.

kinh! Tuyên thủ chuyên nghiệp nào đó thế nhưng dùng loại thủ đoạn này...#

"....."

Thủ pháp dùng tiêu đề loại này để hấp dẫn người khác, lần nào cũng đúng.

Mộ Ngôn đi tới đi tới, đột nhiên đụng trúng một người.

Cô ngẩng đầu, lui về sau mấy bước.

Trước mặt là một thiếu niên dung mạo thanh tú, tinh xảo.

Thiếu niên thân hình cao dài, đứng thẳng trước mặt Mộ Ngôn.

So với cô cao hơn một chút, mi mắt nhẹ nâng, không chút để ý ở trên người cô lướt qua.

Khi tầm mắt chạm vào dung nhan cô, hơi dừng lại một chút.

Mà Mộ Ngôn lúc nhìn đến thiếu niên đuôi mày nhẹ nhướng lên, đáy mắt xẹt qua vẻ kinh ngạc.

Trong chớp mắt.

Sau đó vòng qua người thiếu niên, đang tính rời đi.

Thiếu niên lại chuẩn xác giữ chặt tay Mộ Ngôn, đáy mắt thâm trầm.

"Từ từ." Giọng nam mát lạnh vang lên.

Mộ Ngôn liếc tay hán, thiếu niên bình tĩnh thu tay về.

Mộ Ngôn bỏ lại di động vào trong túi, nhìn thiếu niên.

Cô một chân hơi nhích ra sau một bước, "Có việc?"

Thiếu niên nặng nề nhìn cô một hồi, "Cô là, Trạch Ưu?"

Mộng Trạch Ưu tên trên mạng chính là Trạch Ưu, hiện nay, rất ít người đem cả họ cùng đưa vào.

Mộ Ngôn dừng một chút, đem cái chân nhích ra sau thu hồi, "Có việc?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Tôi không có khả năng xài hack 5

Thiếu niên tầm mắt lướt ở trên người Mộ Ngôn, đáy mắt loé loé sáng.

Sau đó, lười nhác giương lên nụ cười, lắc đầu, giọng nói có vẻ lười biếng, "Không có việc gì."

Anh ta khẽ gật đầu, rồi sau đó tựa như vừa mới không phải mình kêu Mộ Ngôn lại vậy, xoay người tránh đi.

Mộ Ngôn nhìn theo bóng người dần đi xa, mãi đến thân ảnh thiếu niên dần dần xa khuất, trên mặt cô vẻ bình tĩnh ung dung lập tức biến mất không còn, khuôn mặt giống như gặp quỷ, cùng với thiếu niên kia quay lưng lại mà đi, nhanh chóng rời khỏi.

【 Mộ Ngôn, người ban nãy đó...】 giọng nói của chúa tể hệ thống đồng thời vang lên.

"Tôi không quen." Mộ Ngôn chạy nhanh rồi đi, nam nhân biết khóc gặp một lần đành thôi, còn gặp phải lần nữa.

【 tôi biết là ai. 】 chúa tể hệ thống thanh âm mang theo một ít hưng phấn, 【 người này ở vị diện trước chúng ta có quen. 】

Mộ Ngôn dưới chân thiếu chút nữa lao đảo một cái, cô vội giữ nguyên bình tĩnh, "Không, cậu không quen."

Thật sự là sợ cái gì cái đó tới.

【 tôi quen, cậu ta...】 chúa tể hệ thống cảm thấy nó tìm ra cái người thích hợp kia rồi.

"Cậu không quen."

【 không phải, tôi quen a, cậu ta chính là...】

"Không, cậu không quen." Mộ Ngôn lời lẽ đương nhiên ngắt lời chúa tể hệ thống.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 nó còn chưa nói ra, làm sao cô ta biết nó không quen?

Hay là nói...

【 được a, cô đã biết?! 】 chúa tể hệ thống cất cao giọng.

"Không biết."

Mộ Ngôn nhanh chóng rời khỏi nơi này.

【 cô rõ ràng đã nhận ra, cậu ta chính là Bertha ở vị diện trước! 】

Mộ Ngôn: "....."

Rất hiển nhiên, cô không muốn thừa nhận sự thật này.

【 cô sợ tôi bắt cô chịu trách nhiệm? 】 chúa tể hệ thống nghĩ không ra tại sao Mộ Ngôn lại bài xích chuyện nhận ra Bertha như vậy.

Nhưng mà hiện tại lúc này, chỉ cần tra một chút người đó tại sao lại xuất hiện ở vị diện này, nếu không thành vấn đề mà nói là có thể giải quyết được vấn đề hohn phách của Mộ Ngôn.

Đây là một tin tốt a.

【 cô yên tâm, tôi là một hệ thống khai sáng, chuyện đã qua ở vị diện trước, tôi sẽ không bắt cô chịu trách nhiệm. 】

Mộ Ngôn lộ ra một nụ cười của di ghê.

Hiện tại không phải hệ thống bắt cô chịu trách nhiệm đơn giản như vậy.

Lúc này Mộ Ngôn đã ra đến cửa, bên ngoài có rất nhiều truyền thông đang giờ camera.

Mộ Ngôn đội mũ lên, che chắn khuôn mặt mình, hướng bên cạnh rồi đi.

Vị diện này làm cô hít thở không thông.

【 tôi mới vừa đi kiểm tra người đó một chút. 】 chúa tể hệ thống không hề cảm giác ra, Mộ Ngôn từ trong ra ngoài tản ra tin tức không muốn đàm luận bất luận việc gì có liên quan tới Bertha.

Một hơi đem những thứ mình tra ra nói ra.

【 người vừa nãy tên là Lâm Dịch, chính là cái Thanh Liên kiếm tiên, Lý Bạch cô vừa ngược đánh trong game đó. 】

【 bắt quá trên người cậu ta có bug, tôi chưa có điều tra rõ, linh hồn của cậu ta là cùng một người, ký ức lại bị xoá rỗng, bị thân phận đã đặt ra ở vị diện này đồng hóa, cũng tức là cậu ta nếu ở vị diện trước là Bertha, thì ở vị diện này chính là Lâm Dịch. 】

【 nhưng mà linh hồn là cùng một người. 】

"....." Tin tức này, khiến Mộ Ngôn hít thở không thông.

Đặc biệt chúa tể hệ thống trong vô tình còn để lộ ra một việc, Mộ Ngôn khi này toàn cục đã ngược đánh Lâm Dịch.

Mộ Ngôn vẫy tay, chặn một chiếc taxi, ngồi xuống.

Báo địa chỉ xong, cả người đều an tĩnh lại.

Trong đầu tất cả đều là hình ảnh khi này trong game, cô đã tàn sát Thanh Liên kiếm tiên Lý Bạch như thế nào.

Bên kia, chúa tể hệ thống vẫn còn đang lải nhải.

【 thân phận này có thể cho chúng ta sử dụng một chút, vừa lúc có thể dùng để đi công lược mấy cái mảnh linh hồn đó của cô. 】

Chúa tể hệ thống cảm thấy lời đề nghị này quá xá tuyệt vời.

Nhưng mà, Mộ Ngôn cự tuyệt.

"Không được." Cô bình bình đạm đạm nói.

Chúa tể hệ thống:【 ??? 】

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Tôi không có khả năng xài hack 6

Mộ Ngôn cự tuyệt một cách dứt khoát.

Hơn nữa còn rất quý dị hỏi lại, "Vị diện này, có thể xoá đi chơi lại không?"

【 ??? 】

【 cô điên rồi? 】 chúa tể hệ thống không hiểu con hàng này làm sao nữa?

Mộ Ngôn cảm thấy, chưa từng có lần nào, vận khí của mình kém tới như vậy!

Chúa tể hệ thống không hiểu biết Mộ Ngôn, đương nhiên cũng không biết Mộ Ngôn là từ trong dạng gia quy nghiêm khắc gì lớn lên.

Có một ít quy củ, là thâm nhập vào xương tủy không thể thay đổi.

Vị diện trước, chúa tể hệ thống đủ kiểu thúc giục Mộ Ngôn hôn Bertha một cái để nhanh rời khỏi vị diện đó.

Mộ Ngôn cũng không phải loại người đối với chuyện hôn quá để ý, nói cách khác, Mộ Ngôn có thể xem như một kiểu người rất Phật hệ (kiểu người như thế nào cũng được).

Hơn nữa, có thể vô chừng mực xuyên qua vị diện, cũng không có khả năng tái ngộ Bertha.

Vì thế căn cứ vào ý nghĩ đó, Mộ Ngôn hôn Bertha một cái.

Ồ cô xem ra, là cô chiếm tiện nghi của Bertha, vì thế, cô lại truyền cho Bertha thêm một ít linh khí.

Coi như bồi thường.

Cũng chính là chút linh khí ấy, Mộ Ngôn mới liếc mắt một cái liền nhận ra anh ta.

Được đi, lúc này vấn đề liền lớn.

Nếu là không thể tái kiến Bertha còn tốt, nhưng ở một vị diện khác gặp lại, đối với Mộ Ngôn mà nói chính là một chuyện còn hơn khủng bố.

Mộ Ngôn xuất thân từ một gia tộc cổ xưa, mỗi gia tộc không lồ đều có gia quy nghiêm khắc, mà Mộ thị gia quy, một quyển rất dày, có một nửa đều là —— thủ tục sùng phư.

Do linh hồn bị thiếu, cụ thể là chết như thế nào, lúc trước đã làm cái gì, Mộ Ngôn đều nhớ không rõ.

Nhưng mà, khi còn nhỏ học gia quy, đều khắc sâu ghi tạc trong đầu.

Càng đáng sợ chính là, mỗi một người xuất thân từ gia tộc đó, đều phải định ra một khế ước đáng sợ, một khi trái với bất luận một điều gì trên quyền gia quy kia, linh hồn sẽ chịu xử phạt nghiêm khắc.

Mà Mộ Ngôn một nụ hôn lúc trước, xem như đã định ra khế ước rồi.

Nếu người bị khế ước là ở dưới tình huống không biết rõ, bị Mộ Ngôn hôn, như vậy Mộ Ngôn liền cường chế bị bắt chịu trách nhiệm.

Nhưng mà, điều kiện nhất định phải là, ở trong tình huống phe bị khế ước không tri tình.

Vừa khéo, lúc trước Bertha hoàn mỹ phù hợp với quy định này.

Đương nhiên, Mộ Ngôn cũng sẽ không ngốc đến biết rõ kết quả như vậy, còn đi hôn Bertha.

Bởi vì, khế ước đó, chỉ có hai người ở cùng thế giới, cùng không gian, khế ước mới có hiệu lực.

Mà lúc trước, chúa tể hệ thống đã hạ thông tri với Mộ Ngôn, chỉ cần xác định Bertha sẽ tỉnh, tức thời sẽ rời khỏi vị diện đó.

Cho nên Mộ Ngôn mới hôn Bertha.

Nhưng mà ——

Duyên phận chính là xinh đẹp như vậy, thế giới chính là kỳ ôn như vậy.

Thế giới này thật làm người hít thở không thông.

Mộ Ngôn có chút đau đầu hồi tưởng lại quyền gia quy dày nặng đó——

Mộ thị gia quy điều thứ 1001: Ở cùng thế giới, cùng không gian, nhịn hẫn, nhường hẫn, thương hẫn, chiều hẫn...

Này quả thực chính là điều khoản bá vương!

Nhưng mà...

Chỉ có thể nói, Mộ Ngôn tự làm tự chịu, biết rõ có hổ còn nhảy.

Nụ hôn này, cũng không cần phải là Bertha mới được, mà.....

Vừa khéo chính là anh ta.

Vừa khéo, anh ta không phải một người bình thường, cực hạn với trong một vị diện.

Vừa khéo, anh ta gặp lại Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn: Thần con mẹ nó vận khí.

Vì thế, chúa tể hệ thống về mặt mệnh bức nhìn Mộ Ngôn trở lại nhà Mộ Trạch Uu, từ đây bắt đầu suy sút, không gượng dậy nổi.

Cái gì cũng không biết chúa tể hệ thống:???

Chơi trò gì?

Con hàng này lại trúng gió gì nữa?

【 Mộ Ngôn, cô đang làm gì vậy? 】 mấy ngày sau, chúa tể hệ thống thật sự là nhịn không nổi.

Trên mạng bây giờ nơi nào đều đang tìm Mộ Trạch Uu, đủ loại thảo phạt.

Kết quả, cô cứ nằm trên giường suy sút?

Mộ Ngôn tự nhiên trả lời, "Suy sút."

Cô cảm thấy thế giới này cả hít thở cũng không thông, cô cần thời gian để bình tĩnh.

—

Mộ Ngôn (mỉm cười): Cái giáo huấn này ta con mẹ nó cả đời đều nhớ kỹ.

Chương 47: Tôi không có khả năng xài hack 7

(Nếu như phải làm để tặng ai..

Thì tặng cho Ly t.iểu của ta vậy! □)

Chúa tể hệ thống thưởng cho cô một vẻ mặt xem thường, 【 tự cô coi làm đi. 】

Trầm mặc thật lâu, Mộ Ngôn mới từ trên giường ngồi dậy, nhận mệnh.

"Như thế nào mới có thể làm một cảnh sát mạng đủ tư cách?"

Mộ Ngôn cảm đi động lên chậm chạp nói.

【 cô tự do phát huy đi. 】

"Câu nghiêm túc?"

Mộ Ngôn vừa khởi động máy, di động liền nảy ra vô số tin nhắn.

Đủ loại điện thoại, tin nhắn và tin nhắn trong phần mềm.

Di động đứng máy hẳn mười phút hơn mới khôi phục lại bình thường.

Mộ Ngôn chậm rì rì mở ra một tin nhắn, là do phòng game gọi tới, đại khái chính là, nói Mộng Trạch Ưu chơi hack, muốn giải ước.

Tốt đi, giải liền giải đi.

Tin nhắn có đủ kiểu mắng Mộ Ngôn, đại đa số đều là fans nhỏ của Thanh Liên.

Mộng Trạch Ưu, cô hack có xấu hổ hay không?

Đánh không lại nam thần của tôi, hack chi vậy?

Mộng Trạch Ưu cô trực tiếp đi tìm chết đi thôi!

Weibo các loại tag Mộ Ngôn, bắt đầu mắng, còn treo lên chứng cứ.

Chủ weibo v: Nữ sinh chơi game luôn ít hơn nam sinh một ít, đã từng Mộng Trạch Ưu kỹ thuật nghịch thiên khiến ta cảm thấy rất không ngờ nổi, sau này mới biết ra, nguyên lai là chơi hack, ha ha a, không nói nhiều, gửi ảnh # hình ảnh # # hình ảnh #

Mộ Ngôn: "....." Ha ha a vậy cũng được?

Cái logic thần kỳ gì?

Mộ Ngôn ở dưới bình luận một dòng: Chơi hack mà được?

Mộ Ngôn vừa phát bình luận, lập tức liền có người hồi phục.

—— Mộng Trạch Ưu cô có xấu hổ hay không, sao không chết đi, còn dám ra đây nói chuyện.

Quả thực là trả lời trong vòng một nốt nhạc.

Giống như tùy thời đều đang xem động tĩnh của Mộ Ngôn vậy.

"....."

Đột nhiên có chút bội phục.

Mộ Ngôn livestream cũng bị khoá, hiện tại chỉ cần Mộ Ngôn vừa lên net, liền có rất nhiều người nhìn chăm chăm vào cô.

Đại đa số đều là fans.

Thanh Liên fans càng nhiều.

Mộ Ngôn đối với chuyện này cũng không quá để ý, cô phải dựa vào trò chơi ăn com chắc?

Nhân sinh thung lũng.

【 này cũng coi như là internet dư luận đại chúng, cô tính làm thế nào? 】 chúa tể hệ thống chậm rãi nói.

Mộ Ngôn đứng dậy, đưa điện thoại di động ném lên giường, soi gương xử lý đầu tóc mình một chút.

Trong gương, thiếu nữ một thân áo thun trắng, quần cao bồi.

Thân hình mảnh khảnh, một đôi chân trắng nõn thon dài lộ ra trong không khí.

Sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt, do trường kỳ chơi game tạo thành.

Mi thanh mục tú, thoát nhìn là một cô sinh viên ôn hòa.

Mộ Ngôn rửa mặt một chút, không có trả lời chúa tể hệ thống.

Cô ngồi ở trước bàn máy tính, mở ra máy tính.

Mộ Ngôn nằm dựa lên lưng ghế, đôi mắt híp híp, ngón tay trắng ngọc thon dài đặt ở trước bàn máy tính gỗ gỗ, nét mặt lười biếng.

Suy tư vài phút xong, Mộ Ngôn ngồi thẳng thân người, ngón tay nhanh chóng thao tác trên máy tính.

Suốt mấy tiếng trôi qua, Mộ Ngôn ngồi ở trước máy tính vẫn không nhúc nhích vài giờ.

"Lạch cạch!"

Đầu ngón tay gõ xong một chữ cuối cùng, Mộ Ngôn nhìn máy tính trước mặt hình thành một phần mềm hoàn toàn mới.

Vừa lòng cười cười.

【 cô đang làm gì? 】

"Viết phần mềm." Mộ Ngôn nhìn trên màn hình máy tính, một phần mềm hoàn toàn mới đã hình thành.

Nga một tiếng, nhàn nhạt trả lời.

Chúa tể hệ thống nhìn thoáng qua phần mềm trong máy tính ——

Phần mềm tên là cảnh sát mạng toàn dân.

【 phần mềm làm ra, cũng chỉ có thể một mình cô dùng, có ý nghĩa gì. 】

Chúa tể hệ thống không có lòng tin với tên rác rưởi này, mở miệng khinh bỉ.

Nó ở trước vị diện giận dữ còn chưa tiêu đâu.

Nhưng mà, mặc kệ nó đối Mộ Ngôn như thế nào, Mộ Ngôn đều không care nó.

Có một loại công năng, kêu là tự động chặn một ai đó.

Mộ Ngôn thu dọn một lúc sau, mang theo máy tính đi ra cửa.

Phần mềm có thể bán bản quyền.

Mộ Ngôn bèn đi tìm công ty phần mềm để bán nó.

Mới đầu công ty nọ không cần, bởi vì công ty cảm thấy không thể kiếm được bao nhiêu lợi nhuận.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Tôi không có khả năng xài hack 8

Nhưng Mộ Ngôn triển lãm một chút công năng của phần mềm xong, công ty do dự một hồi, cuối cùng vẫn mua.

Lúc trả tiền, giám đốc nhìn Mộ Ngôn một lúc lâu, bèn nói, "Tôi thấy em hơi quen mặt a."

Giám đốc nhíu nhíu mày, nhưng mà nhớ không nổi đã từng gặp Mộ Ngôn ở đâu.

Mộ Ngôn mắt cũng không nhướng lên một cái, "Cảm ơn, anh thấy ai cũng quen cả."

Giám đốc: "....."

"Không, tôi nhìn em thật có chút quen mặt."

Mộ Ngôn nhàn nhạt cười đáp lại, nhận tiền liền đi.

*

Vừa ra khỏi công ty, Mộ Ngôn liền nhận được điện thoại từ nhóm bạn của Mộ Trạch Uú.

Nói là ra ngoài gặp một chuyện.

Nhóm bạn này đều là hảo hữu trên game của Mộ Trạch Uú, đại đa số đều là ở phòng game.

Họ hẹn trong một quán bar.

Chờ lúc Mộ Ngôn đến, đã sắp chạng vạng tối.

Quán bar âm nhạc ầm ĩ làm Mộ Ngôn có loại cảm giác đã qua rất lâu.

Cô rất nhanh tìm thấy mấy người bạn thân của Mộ Trạch Uú.

Ba nam một nữ, cộng thêm Mộ Ngôn, vừa lúc góp thành một con số năm.

"Trạch Uú, ở đây!"

Mộ Ngôn vừa mới đi qua, em gái trang điểm nhẹ nhàng liền hướng Mộ Ngôn ngoắc ngoắc tay.

Mộ Ngôn cười gật gật đầu, ngồi xuống.

"Trạch Uú, mấy hôm đều không thấy tin gì của cậu, mình còn tưởng cậu bị đá kick không ra ngoài nữa."

"Nhìn vẻ mặt cậu, còn ổn đi?"

Mộ Ngôn ngồi xuống, nữ sinh liền thân mật nắm tay Mộ Ngôn, có chút lo lắng nói.

Mộ Ngôn liếc cái tay đó, một tay khác cầm lên một ly rượu trên bàn, uống một ngụm.

Thanh âm cười như không cười, "Đã kích lớn."

Một sự thật để người hít thở không thông, khiến cho Mộ Ngôn đến bây giờ vẫn không muốn nhớ tới.

"Rõ ràng là có người đang ở sau lưng làm cậu."

Đối diện, một chàng trai khuôn mặt thanh tú, còn mang theo nét mập mạp trẻ con lòng đầy căm phẫn nói.

"Mấy người đó quá đáng ghét."

Mộng Trạch Ưu nhận thức những người bạn này thân phận đều không đơn giản.

Trừ bỏ chàng thiếu niên thanh tú này ra, dư lại mấy người đều là cái gọi là nam phụ và nữ phụ trong cốt truyện

Gia thế đều rất trâu bò.

"Trạch Ưu, em tính làm thế nào?" Người đàn ông ở đối diện một thân tây trang màu đen, nghiêm cẩn bình tĩnh.

Anh ta đỡ đỡ mắt kính, chậm rãi nói, "Anh có thể giúp em tra ra người sau lưng là ai."

Mộ Ngôn chỉ nhạt cười uống một ngụm rượu, "Việc này mọi người không cần phải nhúng tay vào, em sẽ giải quyết."

Mộ Ngôn đã nói như vậy, bọn họ cũng không tiện nói thêm gì nữa.

Trầm mặc trong giây lát, cô gái bên cạnh Mộ Ngôn cười nói, "Minh xem cậu đấu giải league chuyên nghiệp lần trước, được a, Trạch Ưu, đó chính là Thanh Liên a!"

"Đúng đúng đúng! Trận đó thật là quá khốc! Cậu không thấy được vẻ mặt đám người bên phía Thanh Liên đâu."

Vừa nhắc đến việc này, chàng trai thanh tú mặt mày hớn hơ.

"Trận đó cậu quả thực phiêu a, trực tiếp mang bọn mình bay lên."

Cô gái bên cạnh Mộ Ngôn kêu Sở Ca, cùng Mộng Trạch Ưu cảm tình còn tính tốt.

Mà chàng trai thanh tú kêu Mạc Từ Hiên.

Còn người đàn ông bình tĩnh tên gọi Tần Túc.

Còn một người nữa vẫn luôn không nói chuyện, trốn ở trong góc, kêu Tô Triết.

Mộng Trạch Ưu đấu giải bình thường đều tìm mấy người này.

Treo đánh Thanh Liên.....

Mộ Ngôn yên lặng lại uống thêm một ngụm rượu, cô thực sự không muốn nhắc lại chuyện này...

Nếu có thể chơi lại từ đầu, cô nhất định lựa chọn để Thanh Liên treo cô lên đánh.

Mộ Ngôn hiển nhiên không muốn nhắc lại chuyện này.

Tuy là thắng, nhưng lại bị trực tiếp tước đoạt tư cách thi đấu.

Sở Ca âm thầm vả vả miệng mình, thật là cái hay không nói, đi nói cái dở.

"Ai, đúng rồi." Sở Ca đột nhiên nhớ tới một việc.

"Mấy ngày nay cậu biến mất, Thanh Liên đó vẫn luôn tìm cậu."

"Tìm mình? Tìm mình làm gì?" Không có chuyện gì tìm cô chi.

Mộ Ngôn cảm thấy, với tình huống hiện giờ, có thể cách Lâm Dịch bao xa thì cách bấy xa đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Tôi không có khả năng xài hack 9

"Cũng không rõ nữa, hình như là không phục, muốn đấu với cậu lại hay sao đó."

Mộ Ngôn khụ một tiếng, buông ly rượu xuống, lại cái gì mà lại, có gì vui để đánh, bị ngược không thăm sao.

Ngồi trong chốc lát sau, Mộ Ngôn đứng dậy, vỗ vỗ Sở Ca, "Minh đi trước."

Sở Ca ngẩng đầu nhìn Mộ Ngôn, "Trạch Uú, cậu tính toán từ bỏ?"

"Nói sau thôi."

Tần Túc nhìn thoáng qua Sở Ca, "Trong lòng em ấy hiểu rõ, anh đưa em trở về?"

Những lời sau là nói với Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn phát phát tay, cất bước chuẩn bị rời đi.

Trong quán bar nặng mùi thuốc lá và rượu, tuy rằng đã lâu không ra tới, nhưng chỗ như thế này ở một lát thôi là được.

Lúc này đã là đêm tối, Mộ Ngôn đang định đón taxi rời đi.

Nhưng mà vừa mới ra cửa còn chưa đi được hai bước, chân Mộ Ngôn đã ngừng lại.

Mộ Ngôn giật giật chân mình, giống như bị thứ gì đó trói lại.

Không nhúc nhích được.

Mộ Ngôn nhuróng mày, lại thử rẽ trái, vẫn không thể động đậy.

Vì thế cô đứng sững lại tại chỗ thật lâu, thử bước sang phải một bước.

Kỳ quái, cứ động được.

Mộ Ngôn còn không kịp kỳ quái, hai mắt đã nhìn thấy một thiếu niên ôm bụng ngồi xổm ở bên cạnh cột điện.

"....."

Cơ hồ chỉ một giây phản ứng, Mộ Ngôn xoay người muốn bỏ đi, nhưng chân giống như bị dính chặt trên mặt đất.

Mộ Ngôn cúi đầu nhìn xem, dưới chân cô hiện lên một vòng sáng tơ vàng.

Giống như là đang cảnh báo cô.

Khế ước!

"....."

Nội tâm rối rắm một giây đồng hồ, cuối cùng cô vẫn đi về phía thiếu niên nọ.

Thiếu niên cơ hồ đang cuộn tròn, một tay đặt trên bụng mình, hơi rũ đầu, nhìn không ra biểu tình.

Mộ Ngôn đứng ở trước mặt thiếu niên, trên cao nhìn xuống, nhìn đỉnh tóc thiếu niên.

"Cần hỗ trợ không?"

Nhàn nhạt giọng nữ từ phía trên đầu thiếu niên vang lên.

Thiếu niên nghe thấy thanh âm, nhẹ nhàng ngẩng đầu, cùng Mộ Ngôn đối diện nhau.

Quả nhiên, người này đúng là Lâm Dịch.

Nhan sắc không gì để nói, kinh diễm hiếm thấy.

Anh vẻ mặt tái nhợt, mặt mày đều để lộ ra một sự suy yếu, màu môi hơi tái.

Nét mặt nhàn nhạt, cùng với Mộ Ngôn nhìn nhau một lát sau.

Anh nhàn nhạt dời đầu đi, thanh âm cùng lần trước khi đối thoại với Mộ Ngôn giống nhau, lười nhác, "Cảm ơn, không cần."

"Nga." Tốt, đã không cần.

Mộ Ngôn xoay người muốn đi, nhưng mà như cũ không thể động.

"....." Đương sự đều đã nói không cần, còn muốn thế nào!

【 Mộ Ngôn cầu tử, cô lương tâm trời dậy? 】

Chúa tể hệ thống giọng nói đột nhiên vang lên, còn lộ ra một ít vui mừng.

Rất tốt rất tốt, Mộ cầu tử rốt cuộc đã biết gặp chuyện bất bình kêu lên một tiếng.

Ái dui, quả nhiên là nó dạy dỗ có cách không phải sao?

Mộ Ngôn: "Tiểu hệ thống, chú ý cách dùng từ của cậu."

"Cầu tử không phải loại thống Mary cao cấp như cậu nên gọi."

【 hừ, tôi...】 chúa tể hệ thống nghĩ nghĩ lời kịch, hình như căn bản không tìm ra lời để đối Mộ Ngôn.

Chẳng lẽ nó không cao cấp sao?

Không, nó phải.

Tuy rằng lời này là đang khen nó, nhưng mà hệ thống cứ cảm thấy có chỗ nào quái quái.

Mộ Ngôn cũng đi không được, bắt đắc dĩ chỉ có thể đứng ở trước mặt thiếu niên.

Một lát sau, thiếu niên có chút phản ứng, anh chống cột điện muốn đứng dậy.

Lãnh đạm nhìn thoáng qua Mộ Ngôn, bèn muốn vòng qua cạnh cô mà đi.

Thiếu niên đứng dậy, thân hình mảnh khảnh, nguyên bản còn nhìn xuống anh ta, hiện tại anh ta đứng lên Mộ Ngôn liền không thể không ngẩng đầu nhìn anh ta.

Anh ta mặc một thân vệ y màu đen với áo khoác, áo khoác có chút lười nhác khoác ở trên thân.

Khuôn mặt tái nhợt, tinh xảo không biểu tình, nhàn nhạt liếc Mộ Ngôn một cái, vòng qua người Mộ Ngôn.

Thiếu niên trên người mang theo hơi rượu thanh đậm, nện bước thông thả.

Mộ Ngôn không có đuổi theo.

Cô đã hỏi, nhân gia căn bản không care cô, vậy chuyện liên quan gì cô nữa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Tôi không có khả năng xài hack 10

Nhưng mà, Mộ Ngôn xoay người đi chưa được vài bước, cuối cùng, vẫn phải đi theo sau Lâm Dịch.

Mộ Ngôn hai tay cầm vô túi, cách Lâm Dịch khoảng cách không bao xa, chậm rãi đi theo, thiếu niên đằng trước đi đi dừng dừng.

Nhìn có vẻ giống như rất khó chịu.

Đương nhiên, Mộ Ngôn đối với việc này cũng chẳng mấy quan tâm.

"Tiểu hệ thống, xem giùm tôi một chút người trước mặt tôi bị cái gì."

Mộ Ngôn thuận miệng hỏi một câu, trong giọng nói không nghe ra cái gì.

Loại chuyện này, chúa tể hệ thống căn bản sẽ không cự tuyệt.

【 uống rượu quá nhiều, bị đau bao tử. 】

【 Lâm Dịch trước giờ có bệnh đau bao tử. 】 nói xong, chúa tể hệ thống lại bổ sung thêm một câu.

Bất quá...

Chứa tể hệ thống đầu óc trì độn phản ứng lại một chút, Mộ Ngôn khi nào tốt như vậy.

【 cô đi theo người ta làm gì? 】 chứa tể hệ thống trong giọng nói mang theo nồng đậm hoài nghi.

"Làm việc tốt."

Mộ Ngôn lười nhác nói một câu.

Cuối cùng, Mộ Ngôn đứng ở cách đó không xa, nhìn Lâm Dịch bắt một chiếc taxi đi lên.

Cô dừng một chút, xoay người đi về hướng ngược lại.

Khi về nhà, Mộ Ngôn vào tiệm thuốc mua một ít thuốc đau dạ dày.

Phần mềm Mộ Ngôn viết cần thời gian để đưa ra thị trường.

Còn cần chờ xét duyệt.

Nhưng có điều, bản quyền đã bán, hot hay không hot chỉ là vấn đề thời gian.

Mộ Ngôn nhìn nhìn thời gian, thời điểm này là thời gian phát sóng giải league chuyên nghiệp.

Bởi vì trận đó Thanh Liên thua, trên mạng lại thả ra tin tức Mộng Trạch Ưu chơi hack.

Nên giải league chuyên nghiệp tạm dừng, cũng không có để Mộ Ngôn thi đấu lại.

Chỉ để đội của Thanh Liên cùng một đội khác thi đấu.

Muộn như vậy...

Mộ Ngôn sờ sờ cằm, liếc nhìn thuốc đau bao tử trên bàn.

Sau đó liếc dờ mắt, xem hình ảnh trong game...

"Toàn quân xuất kích."

Hình ảnh bên trong game xuất hiện hai hàng nhân vật.

Xanh, đỏ hai phe.

Do phát sóng trực tiếp là quan chiến, nên Mộ Ngôn có thể nhìn thấy rất rõ ràng vị trí và nhân vật của hai bên.

Lần này, Lâm Dịch ở phe đỏ, mà chiến đội đối diện là phe xanh.

Nhân vật Lâm Dịch dùng là Luna, có thể vô hạn dùng liên chiêu đánh đã.

Nhưng mà, Mộ Ngôn liếc mắt một cái đã nhìn ra, thế cục phía Lâm Dịch rất không ổn.

Hoặc là nói...

Lâm Dịch trạng thái cá nhân không tốt.

Đối diện, đánh đã giống như theo dõi Lâm Dịch vậy, thế nhưng khắp giao diện trò chơi bắt đầu bừa bãi truy đuổi.

Kỳ tích chính là, mặc dù là thế, người nọ vẫn có thể ở trong trạng thái bị năm người đuổi giết mà bất tử.

Hoàn mỹ chạy thoát.

Thế cục không ổn.

Đối diện đánh đã chính là Lý Bạch, mà người này càng như nhắm thẳng về phía Lâm Dịch mà xông đến.

"Thanh Liên Vong Hồn Dưới Kiếm Ta."

"Phe xanh Lý Bạch thoát nhìn quá cường thế a, hần cùng Thanh Liên có ân oán gì sao?"

"Ngay từ đầu đã đoạt đi Lý Bạch của Thanh Liên."

Người chủ trì hơi mang trêu chọc mà dẫn chương trình, trong màn hình di động, màn ảnh cũng kéo sang người thao túng Lý Bạch phe xanh.

Nhìn thấy là nữ sinh, mọi người đều rất kinh ngạc.

Nữ sinh nọ mặc áo tuyến thủ màu đỏ, trên mặt mang theo nụ cười.

Mí mắt nhướn nhướn, liếc nhìn màn ảnh, nhan sắc cũng kinh diễm toàn trường.

【đỉnh, kích phát nhiệm vụ chi nhánh!】

Mộ Ngôn nhìn thấy nữ sinh, giây tiếp theo đã nghe được giọng nói của chúa tể hệ thống.

【nhiệm vụ chi nhánh: Công lược Hứa Thanh.】

Mộ Ngôn dừng lại một cái, "Giải thích cụ thể một chút cái chi nhánh này?"

【 gương thần gương thần nói cho tôi biết, cô gái trong video này chính là cô.】

【mảnh nhỏ linh hồn.】

Mộ Ngôn nhìn hình ảnh trong giao diện game, cái Lý Bạch, Thanh Liên Vong Hồn Dưới Kiếm Ta này, đã bắt đầu toàn bản đồ chặn bắt Luna.

Hai nhân vật kỹ năng không quá khác biệt, trang bị cũng không quá khác biệt.

Trong khoảng thời gian ngắn, ai cũng không thể nề hà ai.

Cứ đánh như vậy, chưa đến mười phút, phe của Thanh Liên Vong Hồn Dưới Kiếm Ta rất nhanh liền sắp thua.

Đương nhiên, đó chỉ là với người bình thường, nếu người này là chính cô mà nói...

"Cho nên giải thích đơn giản một chút, công lược Hứa Thanh có ý gì?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Tôi không có khả năng xài hack 11

【ý trên mặt chữ, lại đâu có bắt cô đi yêu đương với chính mình.】 chúa tể hệ thống nói giọng khinh bỉ.

【tôi đã nói Lâm Dịch là đối tượng tốt nhất rồi, cô tác hợp có được hay không.】

"Không được." Mộ Ngôn cự tuyệt.

【cô cái nữ nhân này thật phiền mà!】 chúa tể hệ thống có chút nóng nảy.

Mộ Ngôn nhìn lên màn hình, phe Lâm Dịch chiến tích đã dần dần hạ xuống, mà Hứa Thanh bên đó lấy 1/3 dẫn đầu.

Xem trong chốc lát, Mộ Ngôn đột nhiên cảm thấy thuốc đau bao tử trên bàn, thả di động vào túi đi ra cửa.

"Nhà Lâm Dịch ở đâu?"

【làm gì?】 chúa tể hệ thống tức giận nói.

"Làm chuyện tốt."

【.....】 thần tm làm chuyện tốt, tin cô tà.

*

Lúc này, trong sân league.

Lâm Dịch đuổi mấy hơi nhứ lại, bụng co quặn đau đớn khiến anh vô pháp chuyển tâm thi đấu.

"killing spree! (đại sát đặc sát)"

Bên kia, Hứa Thanh đã giết ba người liền.

Lâm Dịch nhướng nhướng mi mắt, tầm mắt đặt trên giao diện game.

Thật lâu sau, ngón tay thon dài của anh ở trên màn hình di động ấn nhẹ vài cái, khuôn mặt nhìn nghiêng hơi có vẻ nhột nhạt, thanh lãnh vô cùng.

Một màn này cameras vừa lúc quay được.

"Thanh Liên làm sao vậy?"

"Đại thần giống như thân thể không thoải mái?"

"Đại thần của chúng ta thân thể không thoải mái sao?!!"

Bên trong phát sóng trực tiếp đang điên cuồng spam.

Lúc này Mộ Ngôn cầm theo túi thuốc bao tử, vừa đi vừa nhìn chăm chăm màn hình di động.

Ánh mắt cô tạm dừng, liếc nhìn nửa khuôn mặt tái nhợt đó.

Một chút lòng đồng tình cũng không có mắng một câu, "Xứng đáng."

Nhưng nói thì nói vậy, Mộ Ngôn vẫn chiếu theo địa chỉ chứa tể hệ thống cung cấp.

Tới bên ngoài phòng của Lâm Dịch.

Chỗ Lâm Dịch là phòng thuê, giống như kiểu chung cư cái loại đó.

Mộ Ngôn ngẩng đầu nhấn thang máy mấy cái, rồi lại cúi đầu xem di động.

Cửa thang máy mở ra, lại khép vào, bắt đầu đi lên.

Nhưng chẳng được bao lâu lại ngừng lại, có người đi vào.

Mộ Ngôn ngẩng đầu liếc mắt một cái, sau đó lại cúi đầu xem di động.

Trong trò chơi, vị Thanh Liên Vong Hồn Dưới Kiếm Ta thể công rất mạnh, tình huống rất gay go đối với phe của Lâm Dịch.

Lâm Dịch bên tai nghe đều là tiếng đồng đội từng đợt thô tục.

"Cái muỗi tử đối diện quá mạnh a!"

"Bọn họ kịch bản sâu như vậy sao!"

Tháp bên phe đỏ từng bước từng bước bị đẩy ngã.

Nguyên bản trừ bỏ tháp chủ còn có chín tháp, nhưng hiện tại chỉ còn lại năm cái.

Nhưng mà, Lâm Dịch biểu tình vẫn rất bình tĩnh.

Năm người phe đối diện cơ hồ lúc nào cũng nhìn chăm chăm vào Lâm Dịch.

Nhưng mà, tới thời điểm trung hậu kỳ, cơ bản đều không thấy được Lâm Dịch.

【 lam 】 Angela (Cung Tiểu Chu) Thanh Liên tiêu ca ca phe đối diện sẽ không núp trong lùm cỏ không ra đi?

Trên bản đồ, ngẫu nhiên có thể nhìn thấy bóng dáng của Lâm Dịch, nhưng Lâm Dịch làm sạch bình xong lại lập tức biến mất.

Chỉ lảng ngoài dã khu.

Rất nhiều người cũng không biết Lâm Dịch đang làm gì, nhưng xem phát sóng trực tiếp Mộ Ngôn lại biết.

Đây là đang tiêu hao kinh tế.

Một mặt đánh dĩa, một mặt nhanh chóng làm sạch bình, dùng chiến thuật vu hồi.

"Đang xem giải game?" Lúc này, bên cạnh Mộ Ngôn một thanh âm từ tính vang lên.

Mộ Ngôn ngẩng đầu, người đàn ông hơi mỉm cười với Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn cong cong môi, tắt điện thoại di động, liếc nhìn số tầng trên thang máy, "Đúng vậy, anh cũng chơi Vương Giả Vinh Quang sao?"

Người đàn ông gật đầu, sau đó cười cười, "Tôi rất hồ."

Mộ Ngôn uhm một tiếng, không nói thêm gì nữa, mãi đến thang máy tới tầng, cô mới đi ra ngoài.

Người đàn ông đứng trong thang máy, nhìn nhìn theo nữ sinh, có chút nghi hoặc sờ sờ mũi, chẳng lẽ là do anh tiếp cận không đúng cách?

Kịch bản tiếp theo chẳng lẽ không phải là, tôi biết chơi, tôi dạy anh sao?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Tôi không có khả năng xài hack 12

Nhưng mà Mộ Ngôn đã đi xa.

Chờ khi cô mở ra di động lại, trò chơi đã kết thúc.

Hơn nữa còn là Lâm Dịch thắng.

Mộ Ngôn kinh ngạc như rồng mây, vài phút thời gian, cô đã bỏ lỡ điều gì?

Nhưng phát sóng trực tiếp không thể xem lại, Mộ Ngôn sững lại một lát, cuối cùng tắt di động đi, cất vào túi.

"Căn nào?"

Mộ Ngôn nhìn nhìn mấy căn phòng.

【605.】

Mộ Ngôn đi đến trước cửa, đem thuốc treo trên then cửa, định rời đi.

【cô cứ vậy mà đi??】chứa tế hệ thống đột nhiên lên tiếng ngăn lại Mộ Ngôn.

"Có vấn đề?"

【cô con mẹ nó chỉ treo một túi thuốc, quý mới biết cho ai.】

"Nga đúng rồi." Mộ Ngôn bừng tỉnh đại ngộ, sau đó hỏi chứa tế hệ thống lấy giấy và bút.

Ở mặt ngoài túi thuốc viết lên ba chữ phiêu dật, "Thuốc bao tử."

【???】cô sao không viết thuốc trừ sâu DDVP luôn đi?

Sau đó, thu lại giấy viết liền rời đi.

【cô sợ không phải bị ngốc đi?】trầm mặc một lát, chứa tế hệ thống lại bắt đầu đối Mộ Ngôn.

Nhưng mà Mộ Ngôn tự động chặn chứa tế hệ thống.

Mặc kệ chứa tế hệ thống làm ầm ĩ cỡ nào, Mộ Ngôn cũng không đáp lại một câu, chính mình làm chuyện của mình.

Mộ Ngôn rời khỏi vài tiếng sau, Lâm Dịch mới trở về.

Anh vác túi một bên vai, đang muốn mở cửa, chợt sững lại, đôi mắt khẽ nhúc nhích, tầm mắt dừng trên túi thuốc treo trên then cửa.

Khụng lại một lát, mở cửa ra, đi vào nhà.

Nhưng nhìn cũng không nhìn túi thuốc.

Vào phòng, Lâm Dịch liền ném ba lô qua một bên, ngồi xồm xuống, dựa lưng vào cửa.

Anh lông mày nhăn nhỏ, sắc mặt trắng như một trang giấy.

Đau.

Lâm Dịch cắn môi, cắn ra huyết cũng không tự biết.

Qua thật lâu sau, Lâm Dịch vịn cửa đứng dậy, mở cửa ra, lấy thuốc treo ở ngoài cửa vào.

Ngưng mắt nhìn một hồi, cuối cùng lạnh lùng mím môi.

Cất bước đi vào phòng bếp...

*

Ngày hôm sau, Mộ Ngôn nhận được tin từ công ty bên đó, xét duyệt đã thông qua.

Này đại biểu cho bản quyền đã bán thành công.

Mộ Ngôn một phút đã bắt được một tuyệt bút tiền.

Phía công ty bên đó báo cho Mộ Ngôn thời gian phần mềm lên kệ.

Mộ Ngôn tính tính thời gian, còn có ba ngày nữa.

Ba ngày thời gian, dọn nhà vẫn có thể.

Vì thế, Mộ Ngôn cơ hồ dùng tiền mà nện đi người ở phòng đối diện của Lâm Dịch.

Chúa tể hệ thống:???

Con hàng này rốt cuộc tính làm gì?

【 cô chuyển nhà làm gì? 】

"Làm chuyện tốt."

Mộ Ngôn lúc này đang cùng chủ nhà ghi hợp đồng, không chút suy nghĩ, cứ như vậy hỏi đáp hệ thống.

Chúa tể hệ thống:【.....】 vì cái gì nó không tin vào điều đó?

Có điều mấy ngày nay Mộ Ngôn trừ bỏ chuyển nhà, thật đúng là không làm gì cả.

Trừ bỏ ngẫu nhiên chơi mấy game ra, chuyện của nguyên chủ cũng không có quán.

Mỗi lần chúa tể hệ thống hỏi Mộ Ngôn, Mộ Ngôn đều lấy làm chuyện tốt ra có lệ với chúa tể hệ thống.

Liên tục bị có lệ, chúa tể hệ thống:.....

Nó có thể nói cái gì giờ?

Nếu can thiệp, liền đại biểu cho, nó ngăn cản ký chủ làm chuyện tốt.

Làm một con thống có lương tâm, chúa tể hệ thống chỉ có thể chờ Mộ Ngôn để lộ ra dấu vết.

Nhưng mà, Mộ Ngôn trừ bỏ ngày đó đưa thuốc cho Lâm Dịch ra, chuyện gì cũng chưa làm.

Giống như, không quen biết Lâm Dịch người này vậy.

Ba ngày trôi qua...

Mộ Ngôn thấy phần mềm mà mình viết đã lên kệ.

Thế nhưng, lần lên giả này động tĩnh có hơi lớn.

Mộ Ngôn nhìn máy tính và di động bắn ra ký hiệu cập nhật.

Cô ngả lên ghế máy tính, chờ cập nhật xong.

Ước chừng đợi một giờ, mới cập nhật xong.

Giao diện máy tính nhiều thêm một phần mềm, đúng là phần mềm do Mộ Ngôn viết.

Mộ Ngôn hơi nhướng mày kinh ngạc, chưa hề nghĩ tới, phần mềm này còn có thể tự cường chế tải về.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Tôi không có khả năng xài hack 13

Phần mềm này, không lợi cũng chẳng hại.

Nhưng mà, khi hệ thống di động và hệ thống máy tính cường chế cập nhật tự tải về thì nó đã trở nên kinh khủng rồi.

Mộ Ngôn click mở phần mềm, trên máy tính liền nhảy ra một q bản tiểu khả ái ăn mặc trang phục cảnh sát.

"Chủ nhân thân ái của ta, từ hôm nay trở đi, ta giúp người sống văn minh, ta là áo bông nhỏ tri kỷ của người."

"Có ta ở đây, sẽ không ai có thể dối người."

Phần mềm này Mộ Ngôn thiết kế có kỹ thuật siêu tiên tiến và suy nghĩ sáng tạo vượt bậc.

Khiến cho chúa tể hệ thống càng thêm sờ không rõ thân phận của Mộ Ngôn.

Một người, vừa am hiểu kỹ thuật hiện đại, nhưng lại mặc quần áo tu sĩ thời cổ đại.

Có hơi ngu người rồi.

Mộ Ngôn nhàn nhạt nhìn hình người nhỏ nhắn trên màn hình máy tính, khóe miệng nhoen lên một nụ cười, sau đó đăng nhập vào Weibo.

Chẳng bao lâu sau, Weibo tràn ra một chuỗi tin tức.

Vốn dĩ Weibo của Mộng Trạch Ưu bên dưới đều là bình xị.

Nhưng hiện tại trừ bỏ những bình luận thân thiện ra, đại đa số bình luận đều là ——

Mộng Trạch Ưu sao có thể đáng yêu như vậy!

Khắp thiên hạ chỉ có Mộng Trạch Ưu đáng yêu nhất!

Mộng Trạch Ưu kỹ thuật siêu thần!

Chơi hack gì đó! Mộng Trạch Ưu không có khả năng hack!

Mộ Ngôn yên lặng nhìn nhìn Weibo một hồi lâu.

Tận mắt nhìn thấy một bài viết nắng ba hoa chích choè tự xưng biến thành.

Nguyên bản viết: Mộng Trạch Ưu thật có mặt mũi đó, kỹ thuật dựa vào hack mới có thể đi thi đấu, chắc chắn chắc, tương tất cả mọi người đều ngốc hay sao? Thật ghê tởm.

Có lẽ là do bộ xử lý bị bug nên Mộ Ngôn nhìn thấy được bình luận này.

Nhưng mà một giây qua đi, bài viết liền biến thành ——

Dân chủ, phú cường, hữu hảo, tôi đáng yêu, bạn đáng yêu. Cho Mộng Trạch Ưu một trái tim yêu biểu đạt tình yêu của tôi với Mộng Trạch Ưu.

Chúa tể hệ thống: 【.....】

Con hàng này rốt cuộc đã thiết kế một hệ thống cảnh sát mạng kiểu gì vậy?

Chỉ trong một ngày thời gian, một phần mềm mạng tên cảnh sát mạng toàn dân đã hot lên.

Trình độ này, không hot cũng không được, quả thực là cường chế download.

Hơn nữa, còn có hơi thú vị.

Liên tỹ như hai người ở trên mạng dối nhau, lời dối đều biến thành lời khen.

Sau đó ——

Chiến trường trên mạng, bình luận không sai biệt lắm đều trở thành như vậy ——

a: Đừng tưởng rằng cô đẹp là có thể muốn làm gì thì làm, cô phải muốn làm gì thì làm tôi mới đúng.

b:??? Tôi có đẹp cũng không đẹp bằng cô, cô đẹp blap blap blap.....

Nhưng kỳ thật hai người đó chân thật dối nhau lại không phải như thế.

Chỉ là sau khi trải qua cảnh sát mạng xử lý, truyền đạt tới đối phương, cùng với phát ra, đại đa số đều là như thế.

Vì thế, một số người liền nổi dậy hứng thú.

Phần mềm này có cái tiểu cảnh sát q bản toàn bộ hành trình theo dõi, bên trong phần mềm còn có một ít trò chơi nhỏ và hồ động thú vị.

Cảnh sát nhỏ có thể cùng với người chơi trí năng hồ động, hơn nữa yêu cầu chủ nhân nói chuyện văn minh.

Mộ Ngôn ở trong đó quán triệt đủ loại tri thức tu dưỡng.

Đây là mặt tích cực, cộng thêm trong phần mềm bộ xử lý thiết kế đặc biệt cường đại.

Cho nên, trải qua phía chính phủ phê chuẩn, mới trang bị phần mềm này lên hệ thống của mọi người.

Đương nhiên, mặc dù là thế, hiệu sức phổ cập của nó còn chưa trải rộng nhanh như vậy.

Chúa tể hệ thống làm sao cũng không ngờ tới, nhiệm vụ chủ tuyến, đã bị một cái phần mềm của Mộ Ngôn giải quyết.

Nói cho đã cận bã đâu?

Đương nhiên, cái phần mềm này chỉ mới ở bước đầu tiên, hình thức sơ kỳ.

Mộ Ngôn còn cần phải từng bước một cập nhật thêm cho nó.

Có người thích phần mềm này, cũng có người ghét.

Người chân chính muốn mắng người, mắng người muốn mắng, đều biến thành lời khen ngợi người mình ghét.

Có một số người tính tình không người tốt thiếu chút nữa không tức chết đi thôi.

Sau đó liền quyết đoán bắt đầu trách cứ phần mềm này.

Không được không tốt, quá xá ghét!!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Tôi không có khả năng xài hack 14

Vì thế, sau khi phần mềm này hot lên, phía chính phủ bên đó lại gọi điện báo Mộ Ngôn sang.

Hiện tại họ bắt đầu muốn mời chào Mộ Ngôn người này.

Có một nhân tài kỹ thuật tiên tiến như vậy, đừng nói là công ty, ngay cả bộ môn chuyên môn cũng thập phần coi trọng.

Phần mềm tuyên truyền mặt tích cực, cũng hạn chế một số mặt hắc ám trên internet.

Cộng thêm phần mềm còn có nhận dạng trí năng.

Tốt đi, một cái phần mềm, giải quyết nhiệm vụ hệ thống công đạo, còn sẵn tiện giúp Mộ Ngôn tìm được công tác.

Chúa tể hệ thống: Thần con mẹ nó một công đôi việc.

Tính đến hôm nay, Mộ Ngôn đã ở nhà nghỉ người ba ngày, mãi đến phía công ty gọi điện bảo Mộ Ngôn sang đó, Mộ Ngôn mới thu thập đi ra cửa.

Vừa khéo, khi Mộ Ngôn ra cửa gặp được Lâm Dịch cũng định ra cửa.

Chàng trai tay đặt ở trên thềm cửa, mặt mũi thanh lãnh, nghe được động tĩnh ngược mắt nhìn sang Mộ Ngôn.

Anh sững lại một chút, sắc mặt vẫn tái nhợt như cũ, nhưng so với lần trước Mộ Ngôn gặp đã khá hơn nhiều rồi.

Chàng trai thân hình mảnh khảnh, thoát nhìn không có tí thịt.

Mộ Ngôn nhìn kỹ anh ta một lúc, sau đó lên tiếng chủ động chào hỏi, "Chào buổi sáng."

Chàng trai tạm dừng lại, như đang nhìn Mộ Ngôn, mắt anh hẹp dài hơi sụp xuống, trông có vẻ như không chút để ý.

Chàng trai môi mông hơi nhúc nhích, thanh âm bởi vì khá lâu không có nói chuyện mà hơi khàn khàn, "16:00, buổi chiều."

Mộ Ngôn sửa miệng, "Nga, chào buổi chiều."

Ngữ khí có chút thêm dễ tâm.

Chàng trai gật nhẹ đầu, rồi đi.

Mộ Ngôn nhìn theo bóng anh, chậm rì rì cất bước, hai người ít nhất có một đoạn đường là đi chung.

Đó chính là đường ra khỏi chung cư.

Tới trước thang máy, chàng trai đột ngột dừng lại, quay đầu lại, "Mộng Trạch Ưu?"

Giọng anh có vẻ như không quá xác định, tựa như tới giờ mới nhớ ra Mộ Ngôn là ai.

Mộ Ngôn ngẩn đầu, duỗi tay nhấn xuống nút lầu một chàng trai còn chưa nhấn, khóe miệng mang theo nhàn nhạt ý cười.

Rồi sau đó gật đầu.

Chàng trai sững sốt một hồi lâu, rồi không nói nữa.

Mộ Ngôn cũng không có dự tính nói chuyện với anh ta.

Bầu không khí trầm tịch.

Mộ Ngôn cúi đầu, mắt đặt trên mũi chân mình, dùng mọi cách giết thời gian chờ thang máy đi xuống lầu một.

Lúc này, chàng trai bỗng quay đầu nhìn sang Mộ Ngôn.

Chàng trai mặc một thân áo thun dài màu trắng, rộng thùng thình.

Da thịt trắng nõn, cả người thoát nhìn rất tuấn tú.

Ánh đèn trong thang máy rọi lên nửa bên mặt anh, khiến khuôn mặt càng thêm nhu hòa.

Trắng nõn sạch sẽ một cậu con trai.

"Có ngại cùng tôi chơi lại một lần nữa không?"

Chàng trai hơi mở con ngươi đang khép hờ của mình, chất giọng trầm thấp lười biếng, cả giọng nói và thái độ đều gây cho người ta một loại cảm giác cái

gì cũng không quá dễ bụng.

Nhưng trong lời nói vẫn không mất đi vẻ ưu nhã và lễ phép.

Chàng trai đầy mắt hơi loé sáng, lần trước chơi với Mộ Ngôn, thua.

Bằng tâm mà nói, anh có chút không phục.

Đối với đề nghị của chàng trai..

Mộ Ngôn khoé mắt giắt giắt, cô mỉm cười chống đỡ, "Năm người sao? Khoá nick, hiểu một chút chưa?"

Chàng trai liếc nhìn thiếu nữ có nụ cười như nắng hè chói chang, không nói chuyện nữa.

Ý tứ cực tuyệt quá rõ ràng.

"Leng keng."

Thang máy xuống tới lầu một, chàng trai đi trước ra khỏi thang máy, mà Mộ Ngôn vẫn chậm rì rì bước ra.

Hai người rời khỏi chung cư, cơ hồ là quay lưng nhau mà đi.

【 cô nhiệm vụ chỉ nhánh không tính làm sao? 】

Chúa tể hệ thống đột nhiên lên tiếng.

【 tôi nói cho cô hay, Lâm Dịch là thích hợp công lược chính cô nhất. 】 chúa tể hệ thống như cũ không từ bỏ việc bảo Mộ Ngôn tác hợp Lâm Dịch cùng với mảnh ghép linh hồn của cô ở bên nhau.

【 tôi được đến tin tức theo đường nhỏ, lần trước Lâm Dịch chơi game đánh thắng Hứa Thanh xong, Hứa Thanh đã có ý với Lâm Dịch đó. 】

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Tôi không có khả năng xài hack 15

Mộ Ngôn hơi khựng lại, xoay người nhìn theo bóng thiếu niên đi dần xa, "Có ý?"

【 đúng, có ý rồi. 】 tuy không biết là có ý nào, nhưng mà máy nhắc nhở hào cảm biểu hiện ra là như vậy.

Mộ Ngôn hai mắt híp híp, không nói chuyện nữa.

Đề người nhìn không thấu trong lòng cô đang nghĩ gì.

Khi Mộ Ngôn lần thứ hai đi đến công ty, giám đốc nhìn Mộ Ngôn đôi mắt đều đang phát sáng.

"Không nghĩ tới, em thiết kế phần mềm rất có một bộ a."

"Trách không được chơi game hack."

Giám đốc nhận ra Mộ Ngôn, cười tùm tùm nói, cũng không biết là đang khen hay trào phúng Mộ Ngôn nữa.

Mộ Ngôn lười nhác liếc nhìn anh ta, "Không phải muốn đi gặp tổng tài của các anh sao?"

Nhắc đến chính sự, giám đốc cũng không nói chuyện nữa, tự mình mang theo Mộ Ngôn đến văn phòng của tổng tài.

Công ty này ý tứ quá rõ ràng, chính là muốn mời chào Mộ Ngôn.

Giám đốc gõ gõ cửa, thẳng đến bên trong truyền đến một giọng nói từ tính.

Bấy giờ cửa mới mở ra.

Bên trong có hai người, hơn nữa Mộ Ngôn đều đã từng gặp.

Trong văn phòng có hai người, đang đứng ngồi ở trên ghế làm việc là một người đàn ông anh tuấn.

Người đàn ông mặc một bộ tây trang màu đen, mặt mũi ôn hòa, khóe miệng ngậm cười, trông thấy Mộ Ngôn thì hơi gật đầu.

Cũng ý bảo giám đốc đi ra ngoài.

Mộ Ngôn đối với người đàn ông này ấn tượng không sâu, nhưng anh ta lại nhận ra cô.

Đúng là người mà khi Mộ Ngôn đi đưa thuốc cho Lâm Dịch trong thang máy gặp được.

Nhưng tầm mắt Mộ Ngôn lại dừng trên người một cô gái mặc một bộ váy dài màu vàng quýt đang cúi đầu chơi di động.

Cô gái nửa ngả trên sofa, ánh sáng di động hắt lên mặt cô, mặt mày trắng nõn thanh tú.

Cô gái khóe miệng mang nụ cười, chậm rãi rà lắc chân, trông có vẻ rất hoạt bát.

Thoạt nhìn cũng bắt quá mười bảy, mười tám tuổi.

Hứa Thanh.

Cô gái hình như đã nhận ra điều gì, ngừng đầu cùng tầm mắt của Mộ Ngôn giao nhau.

Một đôi mắt trong suốt như nước suối cùng Mộ Ngôn đối diện.

Nụ cười trên mặt cô gái dần thu hồi về, khẽ nhủ mảy, chỉ cùng Mộ Ngôn nhìn nhau trong vài giây, liền dời mắt.

Mộ Ngôn đẩy mắt không gọn một chút sóng, vác túi sau lưng ngồi xuống phía đối diện người đàn ông.

"Chúng ta đã từng gặp." Giọng nói người đàn ông ôn hòa vang lên.

Mộ Ngôn lười nhác ngược mắt, nhìn anh ta mấy lần.

Người không quen biết.

Cô nhàn nhạt cười một tiếng, "Phải không."

Người đàn ông bên kia cũng không nhiều lời thêm, chỉ đem laptop trong tay xoay qua cho Mộ Ngôn xem.

"Là như vậy, phần mềm của cô đã được bộ môn tương quan coi trọng."

"Nếu cô không có ý kiến, chúng ta có thể nói chuyện hợp đồng."

"Đương nhiên."

Mộ Ngôn không cự tuyệt.

Cô gái trước mặt biểu hiện bình tĩnh đến quá mức, làm người đàn ông không khỏi nhìn nhiều thêm vài lần.

Anh ta nhàn nhạt cười một tiếng, "Tiêu Thầm."

"Mộng Trạch Ưu."

Sau lưng vẫn luôn truyền tới một tầm mắt xem kỹ, nhưng Mộ Ngôn vẫn như không có chuyện gì cùng Tiêu Thầm trò chuyện.

Ước chừng mười phút trôi qua.

Cô gái đứng dậy, hướng về phía Tiêu Thầm kêu lên một câu, "Ca, em đi trước."

Tiêu Thầm nghe vậy, hơi ngừng đầu, sau đó ôn hòa gật gật đầu.

Cô gái tầm mắt lướt qua tầm mắt của Mộ Ngôn, lại đối diện với đôi đồng tử đậm mực, sâu thẳm của đối phương.

Cô gái đồng tử co rụt lại, lui về sau vài bước, xoay người đi ngay.

Chờ ra khỏi văn phòng, Hứa Thanh có chút kỳ quái che che trái tim.

Không biết vì sao, vừa nhìn thấy cô gái đó phản ứng đầu tiên chính là chạy trốn.

Hứa Thanh biết người đó là ai, chính là mấy ngày trước vừa nháo ra chơi hack trong game Mộng Trạch Ưu.

Hứa Thanh cau mày, gương mặt thanh tú nhiễm lên một tia khó hiểu.

Thật là kỳ quái.

Hứa Thanh đi rồi, chúa tể hệ thống liền trôi lên.

【 tiểu tỷ tỷ, chính mình gặp gỡ chính mình có cảm thụ gì? 】

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Tôi không có khả năng xài hack 16

"Không có cảm giác." Mộ Ngôn chỉ cười nhẹ một tiếng, cái mảnh ghép linh hồn này còn không dám nhìn thẳng cô a.

Cùng Tiêu Thầm nói xong xuôi, thương định vào tháng sau đi làm.

Lúc đi, Tiêu Thầm sờ sờ cổ, mỉm cười nhìn Mộ Ngôn, nói, "Nghe nói cô chơi Vương Giả không tồi, có thể mang tôi cùng chơi không?"

Mộ Ngôn mỉm cười cự tuyệt, "Xin lỗi, tôi không chơi với hồ hàng."

Tiêu Thầm: "....."

*

Lúc về đến nhà, Mộ Ngôn sâu kín hỏi một câu, "Hứa Thanh đối với Lâm Dịch cảm thấy hứng thú?"

【 đúng vậy, cô có muốn thử xem không, Lâm Dịch thật sự thích hợp để công lược cô đó. 】

"Không."

Mộ Ngôn lần nữa cự tuyệt.

Đôi mắt cô nguy hiểm nhú lại, để người nhìn không ra đáy lòng cô rốt cuộc đang nghĩ gì.

Nhưng mà, ngày hôm sau, Mộ Ngôn đã dậy sớm, làm bữa sáng.

Bụng mâm cháo nóng hôi hổi trên tay gỗ gõ cửa nhà Lâm Dịch.

Cửa gỗ hai ba tiếng, vẫn không có người ra mở.

Ngược lại cửa tự mình mở ra.

Mộ Ngôn dùng chân đá nhẹ cửa, đứng ở ngoài liếc vào trong một cái.

Chàng trai mặc áo trắng đang gục ở trong một góc trong phòng, hơi rũ đầu, không biết là đang tỉnh hay ngủ.

Mộ Ngôn nhìn thoáng qua thiết kế trong nhà Lâm Dịch, cuối cùng đem mâm cháo đặt trên một cái giá ở cạnh cửa.

Trên cháo để tờ giấy.

Mộ Ngôn sừng lại một lát, xoay người quay về phòng mình, lấy nắp giữ ấm, đẩy lên cháo.

Giữ ấm.

Cứ việc cửa đang mở ra, nhưng hết thảy mọi việc, Mộ Ngôn đều đứng ngoài cửa mà làm.

Cô chỉ nhàn nhạt liếc nhìn chàng trai một cái, vừa thấy đã biết lại bị đau bao tử.

Tuy vậy cô cũng không đi vào trong, một chút cũng không quan tâm đến thiếu niên bị bệnh.

Chuyện này khiến chúa tể hệ thống rất khó có thể lý giải.

【 tiểu tỷ tỷ, có phải cô thích Lâm Dịch rồi không? 】

Chúa tể hệ thống cuối cùng nhìn ra được chút manh mối.

Người này đầu có tốt bụng như vậy, vị diện trước trừ bỏ những nhiệm vụ nó tuyên bố ra, những chuyện tốt khác đều chưa thấy cô ta làm.

Nhưng tới vị diện này rồi thì làm chuyện tốt toàn là đối với Lâm Dịch.

Có điều...

Chúa tể hệ thống có chút không hiểu nổi, Mộ Ngôn rốt cuộc đang làm cái gì.

Nói thích Lâm Dịch đi?

Cô thấy người ta sinh bệnh, không có một chút tỏ vẻ quan tâm, thậm chí cũng không tính toán đi vào xem.

Nói không thích Lâm Dịch đi.

Cô lại dọn đến ở đối diện người ta, vừa đưa thuốc vừa đưa buổi sáng cho người ta.

Thực mê mang a.

"Cậu không hiểu đâu."

Đối với việc này, Mộ Ngôn chỉ cho ra một câu khó mà hiểu.

Không quan tâm cái nam nhân chỉ biết phiền người đối diện đó một tý, gia quy sẽ không buông tha cho cô.

Gia quy: "....." Nói giống như cô nghiêm túc quan tâm người ta lắm vậy.

Nói đến cùng vẫn là đại móng heo, hôn người ta lại không muốn phụ trách, không cho phản bác.

Giữa trưa, Mộ Ngôn ra ngoài xem một chuyến.

Đối diện cửa khoá.

Vì thế Mộ Ngôn đúng lý hợp tình đi gõ cửa.

Gõ ba cái, cửa mở.

Chàng trai ở trong tay có thêm một cái mâm, là Mộ Ngôn buổi sáng để lại đó.

Chén đã rỗng.

Mộ Ngôn nhưong mây, tiếp nhận mâm, đem thuốc trong tay ném cho chàng trai.

Chàng trai mờ mịt tiếp được, có lẽ là do sinh bệnh.

Ánh mắt anh còn hơi mê mang, chỉ ngẩng ra nhìn Mộ Ngôn.

Tóc của anh lộn xộn, nhưng nhìn có vẻ rất mềm, để người nhìn không được cảm giác muốn sờ sờ.

Mờ mịt một hồi xong, chàng trai ním môi.

Ở trên người Mộ Ngôn nhìn quét qua.

Nhấp nhấp cánh môi, anh ta nhàn nhạt nói một câu cảm ơn.

Giọng nói có chút thấp, có vẻ hữu khí vô lực.

Anh cũng không có từ chối thuốc của Mộ Ngôn, trông bộ dạng có vẻ bữa sáng cũng ăn rồi.

Mộ Ngôn cười khẽ một tiếng, cũng không cùng Lâm Dịch nói nhiều.

Xoay người quay về phòng mình.

Khi cô cảm mê đắm cẩn thận nhìn, không khỏi có hơi kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Tôi không có khả năng xài hack 17

Dưới chén trong mâm có chận một tờ tiền giấy.

Là tờ một trăm đồng.

Còn rất có lương tâm.

Mộ Ngôn nhón mỗi một cái, bỏ mâm vào phòng bếp, sau đó an vị trước máy tính.

Phản mềm cảnh sát mạng toàn dân này làm người ta vừa tức lại vui.

Vui chính là được khen đến quá thực không còn biết giận, bởi vì cảnh sát mạng q bản này có thể sử dụng ngôn từ không trùng lặp để khen anh.

Hiện tại Mộ Ngôn tùy tiện đọc bài, trừ bỏ nghiêm túc bình luận, còn có 40% là dùng các loại từ ngữ hoa lệ, khen đến không thể hiểu nổi, khen thập phần có tiêu chuẩn.

Mộ Ngôn xem trong một lát, sau đó chậm rì rì hỏi, "Này xem như hoàn thành nhiệm vụ đi?"

【→_→】

Chúa tể hệ thống ném cho Mộ Ngôn một vẻ mặt khinh bỉ, vô ngữ【 tương bỏ, cô đây là cường chế không cho bọn họ không nói thô tục trên internet, không tính. 】

Mộ Ngôn nga một tiếng, sau đó thì không có tiếp tục.

【 nói này, tiểu tỷ tỷ, cô xác định không kiểm chức hoàn thành tâm nguyện của nguyên chủ một chút? 】

Rốt cuộc chết quá nghẹn khuất, cũng coi như là bị người hãm hại hãm hực mà chết.

Tốt xấu cũng mượn thân thể dùng một lúc, giúp người ta báo cái thù xem như vấn đề đạo đức đi.

Mộ Ngôn cắn hạt dưa, nằm ở trên ghế sofa dài, xem phát sóng trực tiếp Vương Giả trên máy tính.

Nghe được hệ thống nói, vẻ mặt không có biến hoá gì, "Không có hứng thú."

Mộ Ngôn cự tuyệt rất nhanh, làm chúa tể hệ thống không kịp có một chút chuẩn bị.

【 ngọa tào! Cô vậy mà cả do dự cũng không do dự một chút luôn!?? 】

Vì thế, Mộ Ngôn do dự một chút, sau đó nói, "Không làm"

【.....】

【 vậy mà tôi mới vừa nghĩ cô là người tốt! Cô cái con cầm thú trong mắt chỉ đồng tình nam nhân một chút cũng không đồng tình nữ nhân này! 】

【 tốt xấu cũng dùng thân thể của người ta, thù của người ta cô cũng không báo một chút, cô hành vi này là cường đạo sẽ chịu Vạn Thống phi nhỏ! 】

Mộ Ngôn nhướn mày, "Vạn Thống? Ở đâu?"

【 cô chờ! Tôi kêu huynh đệ tôi tới! 】

Vì thế, giọng trẻ con đáng yêu ở trong đầu Mộ Ngôn biến mất, một lát sau, một thanh âm siêu hung vang lên.

【 tôi là Vạn Thống! Tôi phỉ nhổ cô! 】

"....."

Mộ Ngôn trầm mặc một hồi lâu, cuối cùng phun ra một câu, "Xin lỗi."

【 hừ! Mới này tôi còn cho rằng cô là người tốt! Cô không cảm thấy cô cái người này tàn nhẫn quá đáng sao? 】

【 nguyên chủ người ta chết cỡ nào thảm, vậy mà cô chỉ lãnh đạm một câu không có hứng thú là xong, cũng không giúp người ta báo thù nữa. 】

【 thế giới chỉ vì có quá nhiều người như cô, nên mới lạnh lùng như thế, khiến người hít thở không thông như thế! 】

【 cô như thế nào xấu như vậy, còn cảm thân thể của người ta cắn hạt dưa nữa. 】

Chúa tể hệ thống đem Mộ Ngôn từ trên xuống dưới, từ nhân phẩm đến y phẩm, xã hội giá trị quan, cùng đạo đức quan, đem Mộ Ngôn tất cả đều phi nhỏ một lần.

Cuối cùng, một thờ hồng học, 【 tiểu tử tử, xác định không kiểm chức sao? 】

Mộ Ngôn trong tay hạt dưa rơi đầy đất, cô biểu tình đầu tiên là sững sốt một chút.

Cuối cùng dùng tay đem miệng đã há hốc ra đẩy đẩy lên, khép lại, "Xin lỗi, xin lỗi."

"Tôi xã hội, đạo đức quan so ra kém cậu."

【 hừ, tôi là một cái thống tốt. 】

Chúa tể hệ thống mới vừa nói xong câu đó, bèn nghe được Mộ Ngôn chậm rì rì nói, "Nhưng thân thể là do cậu tìm, nhiệm vụ là giúp cậu làm."

【.....】

Chúa tể hệ thống nháy mắt không nói lời nào, cả bong bóng cũng không thấy nổi lên.

Không nghe không nghe vương bát niệm kinh, chuyện của nó chính là chuyện của ký chủ, chuyện của ký chủ vẫn là chuyện của ký chủ.

Không tiếp nhận phản bác.

Ứng theo yêu cầu của chúa tể hệ thống, Mộ Ngôn mắt nhìn phát sáng trực tiếp.

Khéo sao, vừa lúc là phát sáng trực tiếp của nam chủ.

Mà kẻ vẫn luôn âm sau lưng Mộng Trạch Ưu...

Muốn tra ra người đó, với Mộ Ngôn mà nói, là chuyện một giây.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Tôi không có khả năng xài hack 18

Mộ Ngôn tìm được bài viết lúc trước diss cô, trực tiếp hack tài khoản của người đó.

Bắt đầu tra.

Thời gian từng giọt từng giọt trôi qua, Mộ Ngôn tra ra tên người nọ là Nghiêm Trạch.

Nghiêm Trạch?

Không quen biết.

Nguyên chủ trí nhớ cũng không có tên người này.

Vì thế, Mộ Ngôn thuận tay hack đen máy của người này, sau đó tiếp tục xem phát sóng trực tiếp.

Chuyện của Mộng Trạch Ưu tựa hồ đã dần trôi qua.

Mộ Ngôn cũng không dùng nick của Mộ Trạch Ưu tiếp tục chơi game.

Mà trực tiếp đăng ký một tài khoản mới, bắt đầu từ con số 0 chơi lên.

Một vị cường giả của game, muốn thăng cấp chỉ là vấn đề thời gian.

Chúa tể hệ thống đối với cách thức xử lý việc này của Mộ Ngôn cảm thấy quá mê mang.

Tại sao không giúp Mộ Trạch Ưu trở lại nhậm chức?

Vì thế chúa tể hệ thống không khỏi hỏi ra miệng.

"Phiền."

Đối việc này, Mộ Ngôn chỉ cho hai từ, đâu ra thời gian mà đi cùng những người đó tính kế nhau, tái nhậm chức các kiểu chứ.

Có thời gian đó còn không bằng nhiều chút chiều cổ con gà bệnh phòng đối diện đi.

Chúa tể hệ thống: 【.....】

【 cô mỗi ngày ru rú trong nhà, mảnh linh hồn cũng không cần quan tâm? 】

Mộ Ngôn một bên cúi đầu chơi game, cả mí mắt cũng không nhướng lên một chút, "Đó là chuyện của tôi."

Mảnh vỡ linh hồn đâu có dễ thu thập như vậy, mấy cái mảnh linh hồn đó nào có dễ dàng chạy ra?

Nghĩ đến chuyện đó, Mộ Ngôn thu mắt về, trong mắt loé lên vẻ âm lệ, cúi đầu, trong game ra tay giết đối phương càng thêm tàn nhẫn.

"killing spree! (đại sát đặc sát)"

"rampage! (giết người như ma)"

"unstoppable! (đại sát đặc sát)"

"ace (đoàn diệt)"

Đối diện: "....."

Cái gã đánh dã phe đối phương là ma quỷ đi?

Level thấp toàn trường đều là xuất diễn của một mình Mộ Ngôn.

Có một lần, thi đấu xếp hạng bạch kim, Mộ Ngôn gặp bốn con lạ đời.

Trong một trận đấu thăng hạng đẳng cấp, năm người phe đối diện công tháp, Mộ Ngôn bên này năm người thủ tháp.

Đầu game là chọn hero và sắp xếp đội hình.

Thông thường, đều là thích khách đánh dã, chiến sĩ thủ dọc đường, pháp sư thủ trung lộ, sau đó hạ bộ chính là hai người xạ thủ và hỗ trợ thủ.

Mộ Ngôn chọn chính là Kinh Kha.

Giai đoạn trước đến trung kỳ đồng đội đều rất ổn định, đội hình cũng rất đầy đủ.

Nhưng mà tới hậu kỳ rồi, Mộ Ngôn gặp một tình huống rất hoang mang.

Bên Mộ Ngôn là phe đỏ.

【 phe đỏ 】 Du Du Lòng Ta (Tiểu Kiều): Ai nha, ta đột nhiên nhớ ra, ta quên nấu cơm cho Chu Du đại nhân nhà ta! Ta đi nấu cơm trước.

【 phe đỏ 】 Thanh Thanh Lòng Ta (Đại Kiều): # ôn nhu # tiểu kiều muội muội, tỷ đi với muội.

【 phe đỏ 】 Túi Tiền Của Ai Không Nhặt Lấy (Quan Vũ): Đợi cái! Ta đi ăn chực một cái!

【 phe đỏ 】 Vương Giả Vinh Quang Ở Đâu Cũng Có Ta (Ngu Cơ): A ~ ma quỷ nhà ta quá dùng sức, ta không được, ta có chút nhũn, chờ ta sáng một phen trước đã lại tiếp.

Đánh được một nửa, Đại Kiều đột nhiên hồi thành, ở trước tháp thủy tinh thả một đại skill.

Sau khi đem mấy đồng đội khác đều truyền tống trở về.

Trên màn hình game liên tục hiện lên ——

Ngu Cơ thoát khỏi trò chơi.

Quan Vũ thoát khỏi trò chơi.

Tiểu Kiều thoát khỏi trò chơi.

Đại Kiều thoát khỏi trò chơi.

"....."

【 phe đỏ 】 Trầm Vương Giả, Trầm Thiên Hạ (Kinh Kha):???

Mộ Ngôn tay đang chơi game dừng lại, không hiểu chuyện xảy ra nhìn chăm chăm màn hình.

Chơi trò gì đây?

Bốn người phát tin phe đối diện cũng thấy được.

Người phe đối phương đầu tiên là chơi thử vài phút, sau đó phát hiện đối diện chỉ có một mình Mộ Ngôn thủ tháp.

Vì thế tập thể liền như thủy triều ập tới.

Phe đối diện pháp sư: Kinh Kha, người đã cảm thụ sự tuyệt vọng chưa?

Phe đối diện đánh dã: Kinh Kha, người đã từng cảm thụ sự tuyệt vọng chưa?

Phe đối diện hỗ trợ: Kinh Kha, người đã từng cảm thụ sự tuyệt vọng chưa?

Phe đối diện xạ thủ: Kinh Kha, cảm thụ sự tuyệt vọng chưa?

Phe đối diện chiến sĩ: Kinh Kha, tuyệt vọng chưa?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Tôi không có khả năng xài hack 19

Mộ Ngôn trầm mặc hết mấy lần.

Sau đó gõ vài chữ gởi qua.

【 phe đỏ 】 Trầm Vương Giả, Trầm Thiên Hạ (Kinh Kha): Đã không phải Kinh Kha trong trí nhớ của các người nữa.

Mộ Ngôn dứt khoát lười quản tháp, tùy ý năm người đối phương đẩy tháp.

Cô chui vào khu dã ngoại đánh dã quái.

Trên bản đồ nhỏ hoàn toàn không thấy bóng của Mộ Ngôn, người đối phương tưởng là Mộ Ngôn cũng treo máy.

Đang lúc muốn bắt đầu khoe khoang trào phúng, lại không ngờ từ trong bụi cỏ nhảy ra một người.

Kinh Kha đại chiêu có một công năng ẩn thân trong thời gian ngắn.

Mà pháp sư của họ lại đang đứng ở hậu phương.

"godlike! (quét ngang ngàn quân)"

Phe đối diện:???

Còn không kịp phản ứng lại, pháp sư đã bị Mộ Ngôn đánh lên chết.

Thích khách giết pháp sư cơ hồ chỉ dùng giây, một giây.

Nên pháp sư cứ thế ngậy ngấn mà chết.

Giết một người xong, kỹ năng của Kinh Kha nháy mắt hồi mới lại.

Mà Mộ Ngôn dùng thần tốc nhanh chóng xử lý xạ thủ phe đối phương.

"double kill! (song sát)"

Đối phương:???

Rốt cuộc, ba người còn lại đã phản ứng trở lại, bắt đầu vây công Mộ Ngôn.

Dư lại ba người, một phụ trợ, một chiến sĩ và một thích khách.

Tương đối khó đánh.

Nhưng, Mộ Ngôn chơi Kinh Kha đặc biệt phiêu.

"triple kill! (tam sát)"

Lại xử lý hỗ trợ phe đối phương.

Lúc này, hai người còn lại đã thực sự cảm nhận được sự khủng bố của Kinh Kha phe đối phương.

Không chút nghỉ ngơi, nửa thanh máu cũng bắt đầu chạy trốn.

Mộ Ngôn không nhanh không chậm điều khiển nhân vật trong game, phi nhanh bắt được một người.

"quadra kill! (bốn sát)"

Đối phương:.....

Đối phương pháp sư: Ta sát! Kinh Kha nguoi là tới show đi!

Đối phương xạ thủ: Vậy cũng được sao! Có phải lấy acc chip ra khi dễ bọn ta không!

Đối phương phụ trợ: Oa fck! Thật quá đáng!

Trước trận cơ hồ chỉ còn lại thích khách đánh dã phe đối phương.

Thích khách chạy tương đối nhanh, Mộ Ngôn đuổi theo.

Lúc này, trên giao diện trò chơi bắn ra một chuỗi tin tức.

Phe ta Ngu Cơ quay lại trò chơi.

Phe ta Quan Vũ quay lại trò chơi.

Phe ta Tiểu Kiều quay lại trò chơi.

Phe ta Đại Kiều quay lại trò chơi.

Mộ Ngôn mí mắt giựt giựt, đàn ngu xuẩn này còn trở về làm gì nữa?

Cô đột nhiên có một loại dự cảm không ổn.

【 phe đỏ 】 Du Du Lòng Ta (Tiểu Kiều): Ta sát, vậy mà Kinh Kha phe ta còn chưa tuyệt vọng!

【 phe đỏ 】 Thanh Thanh Lòng Ta (Đại Kiều): Kinh Kha, cảm thụ nỗi tuyệt vọng đi.

【 phe đỏ 】 Vương Giả Vinh Quang Ở Đâu Cũng Có Ta (Ngu Cơ): Ai? Kinh Kha sao nguoi còn chưa tuyệt vọng?

【 phe đỏ 】 Túi Tiền Của Ai Không Nhặt Lấy (Quan Vũ): Ha ha ha, huynh đệ, xin lỗi!

Mộ Ngôn vẽ mặt ngơ ngác thao tác nhân vật.

Trong lòng cô dự cảm không ổn càng nồng đậm, cho nên cô tăng tốc đuổi theo thích khách đối phương, dùng tốc độ giết chết thích khách đối phương.

Đúng lúc này, trên góc phải giao diện trò chơi xuất hiện một khung thoại.

Là lựa chọn để đầu hàng.

Màu xanh lục là đồng ý, màu đỏ là cự tuyệt đầu hàng.

Một giây đồng hồ...

Đồng đội cơ hồ chỉ dùng một giây đồng hồ để đầu hàng.

Mộ Ngôn đại ra.....

Kết thúc trò chơi, Mộ Ngôn thấy được đồng đội phe ta gửi qua tin nhắn.

Đồng đội phe ta: Kinh Kha, ngươi đã cảm thấy tuyệt vọng chưa?

Mộ Ngôn: "....."

"defeat! (thất bại)"

Trò chơi kết thúc.....

Mộ Ngôn thua...

Thua...

"....."

Mộ Ngôn nhìn chăm chăm màn hình đã tối đi thật lâu, thật lâu.

Cuối cùng ——

"Fck."

Mặt vô biểu tình fck một câu.

Ngữ khí bình đạm fck một câu.

【 ha ha ha ha ha ha ha ha!! 】

Chúa tể hệ thống tuôn ra một chuỗi tiếng cười ma tính.

【 tiểu tỷ tỷ, Mộ Ngôn, cô đã cảm thụ tuyệt vọng chưa? 】

【 ha ha ha ha ha ha ha ha...】

Mộ Ngôn mặt vô biểu tình buông điện thoại di động xuống, "Buồn cười không?"

Chúa tể hệ thống lập tức im bật.

【 kỳ thật tiểu tỷ tỷ cô là vương giả. 】 ha ha ha ha ha ha ha!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Tôi không có khả năng xài hack 20

Mộ Ngôn mở di động lên lại, đem một đàn ngu xuẩn kia đều report một lần.

Rời khỏi thi đấu xếp hạng, nhìn thấy khung hảo hữu trong game sáng lên.

Mộ Ngôn liếc nhìn một cái, tức khắc cười lạnh ra tiếng.

Bốn con ngu xuẩn đó cư nhiên còn dám xin hảo hữu với cô.

Vương Giả Vinh Quang Khấp Nại Đều Có Ta: Đại thần, thêm bạn tốt cái đi.

Mộ Ngôn buông đi động xuống, cup mắt nhìn giao diện, vẻ mặt như đang miệt thị với di động.

Cô cười lạnh một tiếng.

Sau đó click vào từ chối một loạt.

Hơn nữa ở lúc từ chối, còn tặng kèm tin nhắn ——

Ta cảm thấy,

Tào Tháo người anh hùng chinh chiến sa trường

Cũng không ưu tú bằng các người

Ma ma của các người đã giáo dục nghiêm khắc

Để cho các người diễn còn nhiều hơn diễn vương nữa.

*

Bị ác ý hớ Mộ Ngôn cả trò chơi cũng không muốn chơi.

Nhưng tâm tình của cô thật không tốt.

Vì thế, cô bèn đem nick của Nghiêm Trạch lúc trước tra được ra hack.

Nghiêm Trạch cũng có nick trong game, hơn nữa level còn không thấp.

Mộ Ngôn đem phù văn của hắn tất cả đều bán đi.

Đối với chơi trò chơi mà nói, bị bán phù văn quả thực so rót cấp còn muốn thống khổ hơn.

Chúa tể hệ thống: 【.....】

Tiểu tỷ tỷ tức giận hậu quả hình như có một chút nhỏ nhỏ nghiêm trọng.

Vì thế, chúa tể hệ thống cũng kiến thức được hình ảnh Mộ Ngôn tức giận rồi.

Trên cơ bản là, cả ngày có thể không mang theo biểu cảm.

Ngay cả nụ cười dối trá trước kia cũng không treo lên nữa.

Vốn dĩ đã đối với cô hơi sợ, hiện tại càng sợ.

Chúa tể hệ thống cũng không dám trồi lên đối Mộ Ngôn đủ kiểu nữa.

Tuy rằng trên số liệu của nó biểu hiện ra là cộng bốn sức chiến đấu bằng 5, nhưng người này hồn phách đã tháo đi bảy cái thần hồn mà vẫn còn có thể ngưng tụ lại.

Nhất định không đơn giản.

Cho nên chúa tể hệ thống rất thông minh không đi đâm đầu vô hòng súng.

Phải làm một con thống mọi sự đều có tự hiểu lấy mình.

Liên giống như hiện tại, nhất một nhúm, chúa tể hệ thống.

—

Bị trò chơi làm hỏng mất tâm tình, lúc đi đưa bữa sáng cho Lâm Dịch, Mộ Ngôn biểu tình vẫn luôn nhàn nhạt.

Liên tục một tháng, Mộ Ngôn đều sẽ đưa bữa sáng cho Lâm Dịch, Lâm Dịch cũng không từ chối.

Anh dạ dày không tốt, trên cơ bản ít ăn bữa sáng.

Nhưng cũng sẽ gởi tiền cho Mộ Ngôn.

Hai người cơ hồ không chuyện trò qua lại gì với nhau.

Trừ bỏ ngẫu nhiên hứng thú, nói một câu chào buổi sáng.

Lâm Dịch nhưong mảy, nhìn cô gái trước mặt.

Cô gái nét mặt nhàn nhạt, không bằng thường ngày vẫn mang theo nụ cười ôn hòa.

Mộ Ngôn đem thuốc và bữa sáng trong tay cùng nhau ném cho Lâm Dịch xong là tính đi ngay.

Vào lúc này, Lâm Dịch gọi Mộ Ngôn lại.

Mộ Ngôn quay đầu, liếc nhìn Lâm Dịch một cái.

Chàng trai do dự trong chốc lát, sau đó dùng giọng nói hơi mang khăn khăn và mơ hồ do vừa ngủ dậy hỏi Mộ Ngôn một câu, "Cùng chơi game?"

Mộ Ngôn càng thêm không có biểu cảm gì, "Anh còn chưa tỉnh ngủ?"

Thiếu nữ ngữ khí có chút lạnh như băng, làm Lâm Dịch sửng sốt một hồi lâu.

Lâm Dịch cầm bữa sáng trong tay, nhìn Mộ Ngôn vẻ mặt rất hoang mang.

Chúa tể hệ thống: Tiểu tử này đâm đầu lên hòng sủng rồi.

Hai người trầm mặc nhìn nhau thật lâu.

Liên ờ lúc Lâm Dịch cho rằng thiếu nữ sẽ từ chối, lại cuối cùng nghe được một chữ ừ.

Lâm Dịch cong môi nhàn nhạt cười, nghiêng người nhường lối.

Tay anh bê mâm không tự giác siết chặt, nhưng trên mặt thoát nhìn vẫn bình tĩnh ung dung.

Mộ Ngôn khựng lại một lát, liếc nhìn anh, "Anh theo tôi sang đây đi."

Thiếu niên ngẩn ra một hồi, sau đó gật gật đầu.

Cất bước đi ra ngoài.

Thiếu niên đôi chân thon dài, tỉ lệ thân hình hoàn hảo, đứng ở trước mặt Mộ Ngôn hoàn toàn cao hơn cô một cái đầu.

Mộ Ngôn liếc nhìn sợi tóc của thiếu niên, có chút lộn xộn, cả người đều tản ra vẻ lười biếng.

Trên thực tế, Lâm Dịch giống như con mèo.

Rất lười.

Cả người thoát nhìn giống như một con mèo lười biếng.

Lâm Dịch bưng mâm Mộ Ngôn cho hắn, đi theo Mộ Ngôn cùng đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Tôi không có khả năng xài hack 21

Trên thực tế, Lâm Dịch cũng chỉ là đôi chỗ ăn sáng mà thôi.

Nói chơi game đâu?

Lâm Dịch trừng mắt nhìn bữa sáng phong phú trên bàn.

Lại nhìn lại tô cháo trên mâm mình, hơi thanh đạm.

Lâm Dịch giật giật miệng, anh tính cách hơi lạnh lùng, cũng rất ít giao lưu với người khác.

Người cũng rất lười, lời nói ở trong miệng xoay thật lâu, xếp chữ thật lâu, nhưng vẫn nghẹn không ra một câu.

Mộ Ngôn âm thầm vỗ vỗ mặt mình, để mình trông có vẻ ôn hòa hơn một tý.

Bằng không lạnh lùng một khuôn mặt trông có vẻ như tiểu yêu tinh phiên toái đối diện kia thiếu cô bao nhiêu tiền vậy.

Mộ Ngôn nhìn quét qua bữa sáng trên bàn, trên thực tế, mỗi ngày cô đều làm bữa sáng đặc biệt phong phú.

Hàm lượng dinh dưỡng cao, chứa lòng trắng trứng, rất dưỡng dạ dày.

Nhưng mà chân chính bản thân cô lại một ngụm cũng chưa ăn.

Điều này khiến cho chúa tể hệ thống cảm thấy thực không hiểu được.

Muốn nói cô làm những bữa sáng dưỡng dạ dày này cho Lâm Dịch đi, cô cố tình chỉ đưa cho người ta tô cháo thanh đạm.

Muốn nói để cho chính cô ăn đi...

Nhưng mà cô cả một ngụm cũng chưa ăn, để cho đến nguội thì đồ đi.....

Đồ đi..

Làm ra loại chuyện lãng phí lương thực thế này quá táng tận lương tâm rồi.

Chúa tể hệ thống còn đã từng hỏi tại sao.

Kết quả tổ tông này nhận một câu, không có thói quen ăn sáng.

Vậy cô làm nhiều như vậy để làm gì?

Chúa tể hệ thống còn nhớ rõ ràng, Mộ Ngôn dùng giọng nói ghét bỏ nói như vậy, "Cho ma quỷ phòng đối diện ăn."

Chúa tể hệ thống:【????】

Không hiểu nổi, không hiểu nổi.

Đừng nói chúa tể hệ thống không hiểu, ngay cả Lâm Dịch người cũng hơi cương rồi.

Bầu không khí xấu hổ một lúc thật lâu sau thì Lâm Dịch mở miệng.

"Cô..."

Anh còn chưa có nói xong, đã nhìn thấy cô gái đối diện lười nhác chống nạnh lên, "Anh trước ăn hết những thứ này đã."

Hai mắt Lâm Dịch hơi hơi trợn lên nhìn, đôi mắt hẹp dài dĩ vãng lười biếng, hơi sụp, giờ mở to hơn.

Nhưng mà anh nhớ tới bao tử mình, cho nên bắt đầu chậm rì rì ăn cơm.

Một tháng này, trừ bỏ lúc mới bắt đầu cảm thấy hơi quái quái ra, lúc sau anh đã dần dần thói quen rồi.

Nhưng mà hai người giao lưu cũng không quá nhiều.

Anh giương mắt, vừa lúc chạm phải tầm mắt của cô gái đang chống cằm nhìn anh.

Mộ Ngôn như rồng mây với anh.

Cô mặt mũi ôn hòa, là kiểu ôn hoà mang xa cách.

"....." Nhìn anh ăn để làm gì.

Ánh mắt người đối diện không nóng không lạnh, Lâm Dịch chỉ không quá thích ứng, nhưng một lát sau thì bình tĩnh tự nhiên trở lại.

Kỳ thật Mộ Ngôn nhìn Lâm Dịch, hoàn toàn là do vị diện trước Bertha vô cớ gây rối, làm nũng lẫn lộn, gây cho Mộ Ngôn ấn tượng quá khắc sâu.

Chàng trai ở trước mặt lại giống như cùng vị diện trước không phải một người vậy.

Nếu không phải có khế ước thứ như vậy, Mộ Ngôn còn tưởng rằng mình nhận nhầm người nữa.

Chốc lát sau, Lâm Dịch ăn cháo xong, thông thả ung dung lau miệng, như một con mèo.

Phát hiện chàng trai này không giống như Bertha vị diện trước, sự kháng cự trong lòng Mộ Ngôn nhạt đi một ít.

Cô chỉ chỉ sữa bò nóng bên cạnh, "Cái này cũng uống luôn."

Lâm Dịch nhướn nhướn mắt, nhìn Mộ Ngôn, "Cô không ăn?"

Lâm Dịch tính hỏi Mộ Ngôn không ăn bữa sáng? Nhưng mà nghĩ rồi lại nghĩ, anh trầm mặc...

Mộ Ngôn cười nhạt nhìn anh.

Nếu không phải do tiểu yêu tính anh, cô cả bữa sáng cũng lười làm nữa.

Bạn hỏi tại sao cô làm nhiều như vậy chỉ đưa mỗi cháo?

Mộ Ngôn đứng lý hợp tình: Lười cầm

Lâm Dịch rót cuộc uống xong sữa bò, cầm di động lên, nhìn Mộ Ngôn, lười biếng nhướn mày.

Chàng trai không quá thích nói chuyện, khí chất có một phong cách rất riêng.

Mộ Ngôn không tính quá ghét, cong môi, chủ động tìm đề tài.

"Anh muốn cùng tôi solo (một mình đấu), hay chơi chung?"

Lâm Dịch nhàn nhạt nhìn giao diện game, "Chơi solo"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Tôi không có khả năng xài hack 22

Mộ Ngôn trầm mặc một hồi, tâm trạng nhìn không mấy tốt.

Không thể thắng, phải chiều...

Chơi solo thứ này...

Rất nhanh Mộ Ngôn bèn cười, chậm rãi nhìn Lâm Dịch.

Lâm Dịch cười trả lại.

Tầm mắt chạm nhau trong không trung, Lâm Dịch dời mắt đi trước.

Tới khi trò chơi bắt đầu, Lâm Dịch lặng im nhìn cấp bậc của cô.

"Cô dùng acc nhỏ??" Lòng mày anh nhăn lại.

"Ừ."

"Toàn quân xuất kích!"

Tiếng nhạc nền trong game vang lên.

Lâm Dịch fans vô số, vừa bắt đầu chơi game, các fan đã thấy, ta sát đại thần online.

Vì thế sôi nổi đua nhau quan chiến.

"Ai? Trầm Vương Giả, Trầm Thiên Hạ là ai a?"

"Được a, có người vậy mà dám tìm đại thần đấu solo."

Ngoài game vô số người xia xói, thậm chí có người còn mở cả livestream.

kinh! Đại thần solo!

"Trầm Vương Giả, Trầm Thiên Hạ! Người này ta biết, ta biết!"

"Lâu trên quen? Vị đại thần nào, sao ta không biết?"

"Không phải không phải, có lần ta và bốn người bạn tổ đội đánh thi đấu xếp hạng, gặp một đại thần."

"Mới ban đầu, bọn ta muốn thử một chút mấy cái chiêu trò trên mạng ấy, vừa lúc gặp người này chơi acc nhỏ."

"Các người đoán như thế nào..."

"Thế nào?"

"Chúng ta bốn người treo máy, cô ta thế nhưng một mình cảm ngũ sát! Nếu không phải bọn ta đầu hàng, chi e phe đối diện đã thua rồi."

"....."

"Cái tên bị bệnh ở trên là ai? Report."

"Report +1."

"Report +1001."

*

Trong game, Mộ Ngôn tuyển một cái bản đồ 1v1, chỉ có một con lộ.

Cô dùng chính là Ngu Cơ, xạ thủ.

Còn Lâm Dịch dùng lại là Gia Cát Lượng.

Giai đoạn trước, hai người đều đi thu binh, nhưng chỉ cần chạm mặt liền bắt đầu thế công mãnh liệt.

Xạ thủ công pháp sư, ở dưới tình huống không có skill, Lâm Dịch còn chưa thể mãnh công.

Mà Mộ Ngôn cũng không có từng bước ép sát, chọn không đúng hero.

Mộ Ngôn nếu muốn giết, giai đoạn trước đã có thể một giây giết Lâm Dịch rất nhiều lần.

Do hero chọn không đúng.

Cộng thêm..

Mộ Ngôn liếc qua Lâm Dịch một cái, dự phán và di chuyển cũng còn được.

Một phút thất thần, Mộ Ngôn không lưu ý bị Lâm Dịch giết.

Đồng thời, Lâm Dịch ngẩng đầu liếc Mộ Ngôn một cái.

Mộ Ngôn nhàn nhạt liếc lại anh, khóe môi nhoen lên, đèn màn hình rọi lên mặt cô, nụ cười gây cho người ta một cảm giác tà khí.

Thời gian từng phút từng phút trôi qua.

Trong game giảm co mười lăm phút.

Hai người chu toàn nhau một hồi.

Lâm Dịch mím môi, nhân vật hero khác biệt nhau ở chỗ, một người là công kích xa, một người là công kích gần.

Mà Mộ Ngôn cũng không về tháp, theo lý mà nói, anh phải ăn mới đúng.

Nhưng mà...

Đối phương thể công quá mạnh mẽ.

Mới bị đánh trúng một cái, đã rút hơn nửa thanh máu.

Mộ Ngôn mũi tên chưa từng bắn miss lần nào.

Mất thấy Lâm Dịch liền sắp bị giết.

Mộ Ngôn vừa lúc đánh quá hăng, đi vào tháp phòng ngự của đối phương.

Mà Lâm Dịch thừa dịp này, tung một kích trí mạng.

Lại chết một lần nữa.

【..... Tiểu tử tỷ, cô đang vũ nhục tự tôn của người ta nhe! 】

Còn không phải khi dễ người ta sao, thả rõ ràng như vậy, người ta tốt xấu cũng là đại thần, nếu biết mặt mũi để đâu.

Mộ Ngôn trầm mặc một hồi, vũ nhục tự tôn?

Vậy đối cái khác thôi.

Một ván này, Lâm Dịch cơ bản từng bước bại lui.

Mãi cho đến lui đến phạm vi tháp phòng ngự, Mộ Ngôn cũng không dừng lại

Dùng kỹ năng của Ngu Cơ che đi công kích của tháp phòng ngự trong một giây.

Rồi nhanh chóng đứng ở khu thủy tinh đối diện tháp phòng ngự.

Lâm Dịch: "....."

Hai mắt anh nhẹ nhàng híp lại, nhẹ giọng mở miệng, "Cô hơi bị bành trướng rồi."

Khu thủy tinh ở ngoài tháp phòng ngự có một chỗ hơi xấu hổ.

Chỗ đó có thể không bị tháp phòng ngự công kích.

Lâm Dịch lúc này bị chặn ở trong tháp, còn Mộ Ngôn thì đứng ở khu thủy tinh ngoài tháp.

Có một câu gọi là——

"Khi dễ người đầu đã khi dễ đến cửa nhà người, người còn không phản kháng?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Tôi không có khả năng xài hack 23

Cùng lúc đó, livestream không biết do ai mở, kênh bình luận đã nổ tung rồi.

Ta sát! Đại thần nhà ta cứ nhiên bị chặn trong thủy tinh!

Phe đối diện là ai a, trâu bò quá sức?

Từ từ, để ta đi tra xét cái đã.

Phe đối diện, là một cái bạc bạch kim

Lâm Dịch các fan:???

Bạc bạch kim?

Acc nhỏ nơi nào chạy ra?

Ta sát, cô ta đánh tới bạc kim, trừ bỏ gấp bốn tên treo máy thua ra, tỷ lệ thắng trăm phần trăm a.

Đại thần nơi nào tới?

Cảm giác này quen quen, ta có cảm giác như có cường đạo muốn cường đoạt đại thần nhà ta, trực tiếp đuổi đến tận cửa nhà a.

Lầu trên +1.

Lầu trên + số chứng minh nhân dân.

Bên này, trong game.

Lâm Dịch giống như bị Mộ Ngôn kích thích vậy, trực tiếp xông thẳng về phía Mộ Ngôn.

Sau đó, Mộ Ngôn thoát hiện một cái, hoàn mỹ né qua công kích của Lâm Dịch.

Cô dựa vào skill hai của Ngu Cơ, đứng trong thủy tinh một lát, lại dùng đại skill.

Ngu Cơ skill hai có thể phòng ngừa tháp phòng ngự, Mộ Ngôn nhìn thoáng qua thời gian skill cooldown.

Bốn giây.

Mà skill hai chỉ có thể dùng được hai giây.

Phát động đại skill có một giây thời gian né.

Lúc hồi skill, vừa vặn bị tháp đánh chết.

Mộ Ngôn trong mắt xẹt qua ý cười, sau đó liền ấn theo ý nghĩ của mình cứ thế mà làm.

Kết quả ngoài dự liệu...

Mộ Ngôn chết trên tay Lâm Dịch, không phải bị tháp bắn chết.

Mộ Ngôn nhướng mày, hơi nâng đầu lên.

Chàng trai đối diện môi mỏng có vẻ hơi lương bạc nhô lên, "Cô có hơi bành trướng."

Giờ thì hơi bị vả mặt rồi.

Mộ Ngôn hoài nghi nhìn nhìn tay ngọc thon dài của mình.

Vừa nãy tay cô có ấn bậy không?

Hình như không có.

Cho nên, cô thật là bị Lâm Dịch đánh chết?

Vì thế, trong game đối kháng suốt bốn mươi phút.

Mộ Ngôn đủ loại kiểu chết.

Đương nhiên là ác ý tìm đường chết.

Chơi thả nước quá rõ ràng.

Lâm Dịch vẻ mặt nhàn nhạt đang chuẩn bị ấn nút đầu hàng, ai ngờ Mộ Ngôn bên đó càng nhanh hơn.

"....."

Lâm Dịch buông đi động, nhìn cô gái đối diện thật lâu.

"Cô thả." Anh dùng là câu trần thuật.

"Không có."

Lâm Dịch khòe miệng giật giật, lạnh lùng a một tiếng.

Đánh một trận này, anh đã biết cô gái đối diện chỉ là đánh chơi thôi.

Lâm Dịch cắt điện thoại, đứng dậy liền muốn đi.

Ai ngờ, Mộ Ngôn kéo tay anh lại, "Giận rồi?"

Phía sau truyền đến giọng cô gái ôn hòa.

"Không có." Lâm Dịch đứng lý hợp tình nói linh tinh.

Lòng tự trọng nếu cao mà nói, ván vừa rồi chơi với Mộ Ngôn, toàn bộ đều là nhục nhã.

Đằng sau chậm chạp không truyền đến tiếng của Mộ Ngôn.

Lâm Dịch quay đầu liếc nhìn cô một cái.

Liền thấy cô gái lông mày hơi rối rắm, "Vậy làm sao bây giờ? Không ấy anh ráng nhìn trước?"

"....."

Tiếp theo, anh lại nghe được Mộ Ngôn hơi có chút bất đắc dĩ nhỏ giọng thì thầm, "Quả nhiên vẫn chưa học được tinh túy trong việc thả nước."

"....."

【.....】 tiểu tử tỷ, cô là độc thân nhờ thực lực rồi.

Lâm Dịch quay đầu lại, a một tiếng cười lạnh.

Gương mặt tinh xảo của anh không có biểu cảm gì, nhàn nhạt.

Sau đó thu tay về, "Gặp lại sau."

Nhưng mà, anh còn chưa có đi, đã lần nữa bị kéo lại.

Lần này Mộ Ngôn dùng sức một chút, Lâm Dịch trong nhất thời không đứng vững, bị Mộ Ngôn kéo lùi về sau, đụng lên người Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn cũng theo đó lùi về sau mấy bước.

Cũng may cô ổn định thân hình, "Dừng đi vội."

Mộ Ngôn nắm Lâm Dịch đất ra ngoài cửa, thuận tay cầm lấy nón lười trai trên giá treo cạnh cửa đội lên đầu.

Lâm Dịch khó hiểu nhìn cô.

Chỉ thấy Mộ Ngôn lười nhác dựa lưng lên cửa, ngược mắt nhìn Lâm Dịch, "Có hứng thú đi hẹn hò hay không?"

Lâm Dịch nhìn cô.

Cô gái tựa ở ngoài cửa, mà anh thì đứng ở trong cửa.

Trên mặt cô treo nụ cười nhàn nhạt, như có như không, hơi có vẻ ôn hòa, rồi lại mang xa cách.

Ánh mắt cô không hề có kỳ cục như thế đặt trên người anh.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Tôi không có khả năng xài hack 24

Lâm Dịch đứng trước cửa bệnh viện người đến người đi.

Hình như ả ả còn ngửi thấy mùi thuốc sát trùng của bệnh viện.

Anh mím môi, mắt sâu thẳm liếc qua cô gái bên cạnh.

Mộ Ngôn nắm tay áo người bên cạnh, kéo mãi không nhúc nhích.

Lâm Dịch bình tĩnh đứng ở đó, môi mím thật chặt, màu môi có hơi trắng trắng.

Thoạt nhìn trông có vẻ không được ổn cho lắm.

Lâm Dịch liếc Mộ Ngôn một cái, xoay người định rời đi.

Có điều, trước mặt chặn ngang một cánh tay, Mộ Ngôn nhìn anh cười cười, "Không vào xem thử?"

Lâm Dịch nhàn nhạt liếc Mộ Ngôn một cái, "Xin lỗi, không có đam mê đến bệnh viện hẹn hò."

Lời lẽ chính đáng mà cự tuyệt.

Nếu Lâm Dịch còn chưa hiểu ý đồ của Mộ Ngôn thì anh bị thiếu năng trí tuệ rồi.

Lâm Dịch cúi đầu nhìn cô gái chỉ đứng tới ngực anh.

Cô mặc quần jean siêu ngắn, lộ ra cặp chân trắng nõn thon dài, làm người ta không rời được mắt.

Chỉ trông lên một chiếc áo khoác màu đỏ, liền theo anh ra tới.

Đối với Mộ Ngôn có cảm giác gì, Lâm Dịch không xác định rõ.

Tối thiểu, anh không chán ghét.

Nên sẽ không cự tuyệt.

Lúc nhìn thấy Mộ Ngôn sẽ tự dung khản trương.

Nhưng còn chưa tới mức vừa trông thấy cô trái tim đã đập loạn.

Cũng tức là, thích, ở mức độ không ghét.

Anh chưa bao giờ nghĩ vì cái gì Mộ Ngôn sẽ không rên một tiếng đối xử tốt với anh.

Do lười đi nghĩ.

Bởi vì anh một thân một mình, không có gì để lợi dụng.

Vì thế cứ như vậy, tùy cô.

Nhưng mà, Lâm Dịch nắm nắm tay, rừ mi mắt, giấu đi mê mang trong mắt.

Anh sẽ không bao giờ đi vào những nơi như thế này.

Lâm Dịch đây là sợ bệnh viện.

Mộ Ngôn không phải nhìn không ra.

Nhưng mà ——

Mộ Ngôn nhẹ nhàng cười, "Muốn tìm chỗ tâm sự không?"

Lâm Dịch xoay người, nhìn vào mắt Mộ Ngôn, mặt vô biểu tình.

Gật gật đầu.

*

Mộ Ngôn tìm một tiệm trà sữa cách bệnh viện không xa.

Gọi hai ly trà sữa, nhìn chàng trai ngồi ở đối diện.

Về Lâm Dịch, cô đã thông qua chúa tể hệ thống biết được một chút.

Kháng cự đi bệnh viện đã là sớm biết.

Vì thế, không đợi Lâm Dịch hỏi, Mộ Ngôn liền tự mình nói ra.

"Ở đối diện anh, là cố ý dọn vào, bữa sáng là cố ý làm cho anh."

"Bệnh viện, là cố ý mang anh tới."

"Còn gì cần hỏi nữa không?"

Lâm Dịch tựa hồ bị kinh sợ, nhìn Mộ Ngôn nhất thời không kịp phản ứng.

Ấn tượng đầu tiên đối với Mộ Ngôn là hôm ở trận chung kết, bị Mộ Ngôn ngược một trận.

Lâm Dịch bị mù mắt, nhưng lại nhớ kỹ Mộ Ngôn.

Sau đó, thì gặp Mộ Ngôn một lần, hai lần.....

Lâm Dịch hơi cúi đầu, trong mắt toát lên vẻ lạnh lẽo, "Từ khi nào?"

"Cửa khách sạn."

Mộ Ngôn vẻ mặt nhàn nhạt, khóe môi hơi nhòe lên, cho người ta một cảm giác ôn hòa.

Lâm Dịch trầm ngâm hồi lâu, vừa khéo lúc này người phục vụ mang trà sữa đến.

Lâm Dịch thuận tay cầm ly trà sữa lên, hút nhẹ một ngụm.

"Biến thái."

Giọng anh hơi thâm thấp, nghe có vẻ mơ hồ.

Nhưng mà ——

Nét cười trên môi Mộ Ngôn cứng lại.

Từ này, hình như không thích hợp đặt lên người của cô!

Một chút cũng không thích hợp!

Mộ Ngôn nhẫn nhịn, thiếu chút nữa không nhịn nổi một cái tát chụp lên đầu Lâm Dịch rồi.

Nhưng mà, cô nhịn xuống.

Mộ Ngôn cười có chút biến thái, "Chú ý cách dùng từ một chút, biến thái cái từ này không thích hợp dùng trên người một cô gái trẻ tuổi xinh đẹp, cảm ơn."

Lâm Dịch lười nhác nhướn đôi mày, "Có điều tra tôi không."

"Không.." Mộ Ngôn dừng lại một chút, hơi chứa tể hệ thống cái con bệnh kia cũng coi như tra rồi.

"Tra rồi."

Đối diện với ánh mắt hơi quái dị của Lâm Dịch.

Mộ · biến thái · Ngôn: "....." Xin thu hồi ánh mắt của anh, cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đứng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 65: Tôi không có khả năng xài hack 25

Mộ Ngôn cẩn thận nhìn anh, mắt anh không để lộ cảm xúc gì, nhìn kỹ, lại thấy trong đó một mảng lạnh lẽo.

Có điều trên mặt anh vẫn giữ nguyên vẻ lười biếng, nhìn như không để ý Mộ Ngôn đã từng điều tra anh vậy.

"Tại sao?" Anh hỏi.

Mộ Ngôn vẻ mặt do vừa bị Lâm Dịch đổi một cái, có hơi biến hóa.

Nhưng thực mau đã khôi phục lại tự nhiên.

Mộ Ngôn im lặng một hồi, không nghĩ ra có gì hay.

"Bởi vì là anh." Người khác, có đau chết cô cũng mặc kệ.

Chúa tể hệ thống: → _ →

Nói giống như lúc Lâm Dịch đau dạ dày cô đã gõ cửa đưa anh ta đi bệnh viện vậy.

Một tháng này, chúa tể hệ thống vì để hiểu rõ Mộ Ngôn đối với Lâm Dịch rốt cuộc là tình huống thế nào.

Nên Lâm Dịch vừa đau dạ dày, chúa tể hệ thống liền lập tức nhắc nhở Mộ Ngôn.

Con hàng này lúc ấy đang chơi game.

Nghe tin, dừng lại một chút, "Nghe cậu nói như vậy hình như có vẻ khá đau."

Vô nghĩa, dạ dày đã sắp thủng còn không đau!

"Nhưng mà xông vào nhà dân là phạm pháp."

Nói xong, Mộ Ngôn lại cúi đầu chơi game.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 thần con mẹ nó xông vào nhà dân là phạm pháp.

Nhưng mà...

Làm một con thống lương dân, tuân thủ pháp luật, lúc nghe Mộ Ngôn nói lời này, nó hoàn toàn vô pháp phản bác.

Thật con mẹ nó lạ kỳ.

Chúa tể hệ thống cũng không biết Mộ Ngôn đang làm gì nữa.

Nói cô thích Lâm Dịch? Không, hảo cảm ngập trời cũng chỉ có 10+.

Không thích Lâm Dịch, vậy vì cái gì vừa đưa bữa sáng dường dạ dày, vừa đưa thuốc cho anh ta.

Thật sự quá mê mẩn.

Lâm Dịch ngẩng đầu, da thịt anh trắng nõn, hai người ngồi ở bên cửa sổ, hiện tại đúng là sáng sớm.

Nắng sớm chiếu lên khuôn mặt anh, gương mặt đó tinh xảo, giống như là chàng trai từ trong truyện tranh đi ra vậy.

Duy nhất không hoàn mỹ chính là sắc mặt có vẻ tái nhợt.

Lâm Dịch mím môi, đột nhiên không biết nói gì.

Cảm giác trái tim đập gia tốc trong thoáng chốc, sau đó liền khôi phục lại tốc độ bình thường.

Lâm Dịch hơi quay đầu đi, vành tai trắng nõn mướt mà lộ ra nhàn nhạt đỏ.

Anh ho khan một tiếng, "Cô thích tôi?"

Mộ Ngôn sững sốt một hồi, theo bản năng liền muốn nói không thích.

Nhưng há miệng thờ đốc, thanh âm lại không phát ra được.

"....."

Đối diện với ánh mắt nghi ngờ của Lâm Dịch.

Mộ Ngôn ở dưới sự chứng kiến của chúa tể hệ thống, nhẹ nhàng gật đầu.

Chúa tể hệ thống: 【??? 】 là nó sống quá lâu rồi phải không?

Cho nên hiện tại máy đo lường độ hảo cảm cũng không còn nhạy nữa?

Hay là.....

【 Mộ cầu tử, cô lừa gạt tình cảm của người ta? 】

Mộ Ngôn trầm mặc.

Sau đó auto chặn chúa tể hệ thống.

Hít sâu một hơi, gia quy trước mắt cô chưa chống lại được.

Chỉ có thể nhận.

Nhận!

Về âm ngoan chợt xẹt qua trong mắt Mộ Ngôn.

Ở lúc nhướng mắt lên, khóe môi cô mang theo nụ cười âm áp, "Thích anh, là chuyện tôi không không chế được."

"Nên mong anh tiếp thu tôi thích anh."

Mộ Ngôn luôn rất lễ phép, cô mang theo nụ cười nhàn nhạt nhìn Lâm Dịch.

Lâm Dịch im lặng nhìn Mộ Ngôn thật lâu, trong đôi mắt đó mang theo ý cười.

Vô hạn ôn nhu.

Giống như chỉ giành cho một mình anh vậy.

Lâm Dịch nhìn thật sâu vào đôi mắt cô, dần dần cặp mắt đó trở nên thâm thúy, giống như lốc xoáy nơi vực sâu.

Dường như muốn hút anh vào trong đó.

Lâm Dịch thiếu chút nữa đã rơi vào trong đó, ma xui quỷ khiến anh gật đầu.

Giây tiếp theo, loại cảm giác choáng váng này đã biến mất.

Anh khôi phục lý trí, sững sốt một hồi, sau đó lập tức đứng dậy.

"Xin lỗi, tôi còn có việc."

Lâm Dịch bất thành linh đứng dậy, cất bước muốn rời đi.

Tay lại bị một bàn tay ấm áp giữ lại.

Lâm Dịch đối diện với cặp mắt của Mộ Ngôn, đôi mắt đó trước sau như một ôn nhu.

Mộ Ngôn ngẩng đầu, nhìn Lâm Dịch, chớp chớp mắt, "Anh vừa rồi đã đáp ứng."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Tôi không có khả năng xài hack 26

Cô gái trên mặt mang nụ cười, hoàn toàn khác biệt với cảm giác ôn hoà lại gây nguy hiểm khi nãy đã mang cho Lâm Dịch.

Phản xạ gật đầu xong, Lâm Dịch trực giác đầu tiên không phải lập tức giải thích anh chỉ vô ý thức gật đầu.

Mà là, chạy trốn.

Tìm anh đang đập gia tốc, nhưng không phải do Mộ Ngôn tỏ lộ, mà do...

Bỗng dưng sợ hãi.

Nhưng mà, Mộ Ngôn hiện tại cho Lâm Dịch cảm giác, rất bình thường không giống nữa.

Giống như điều ban nãy anh thấy chỉ là ảo giác vậy.

Lâm Dịch theo bản năng cẩn cánh môi, cúi đầu nhìn tay Mộ Ngôn đang nắm lấy anh.

Anh không có cảm giác muốn ném ra.

Vì thế, Lâm Dịch quay đầu đi, nhàn nhạt nói, "Không đến bệnh viện hẹn hò."

Mộ Ngôn giữ nguyên nụ cười, "Nhưng em chỉ thích đi bệnh viện, làm sao bây giờ đây, Lâm tiên sinh thân ái."

Lâm Dịch quay đầu lại, thâm trầm nhìn Mộ Ngôn.

Cô gái trước mặt, nhàn nhạt nhún vai cười.

Tóc đen như mực cột thành đuôi ngựa, sạch sẽ lưu loát.

Nét mặt ôn hoà, nhìn Lâm Dịch.

Hai người không tiếng động nhìn nhau ——

Mười phút lúc sau.

"Ai nha trời ạ! Nghiêm trọng như vậy sao bây giờ mới đi khám!"

Bác sĩ nghiêm túc nhìn một nam một nữ ngồi ở đối diện.

Nam nhìn khôi ngô tuấn tú, nữ sinh thanh tú giai nhân.

Lâm Dịch cup mắt, không nói gì.

Mộ Ngôn nhìn nhìn bác sĩ, "Có vấn đề gì sao?"

"Vấn đề? Vấn đề lớn đó!"

Bác sĩ lấy hình chụp ra đặt ở trước mặt Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn liếc nhìn một cái, tầm mắt hơi khựng lại.

"Nếu bạn trai cô không yêu quý dạ dày mình như vậy, tôi nghĩ có thể cắt bỏ."

Lâm Dịch khi còn nhỏ đã từng làm thủ thuật, cắt bỏ một phần ba dạ dày.

Hiện tại, lại không yêu quý thân thể của mình.

Nếu chậm một chút nữa mới đến xem, phỏng chừng đã có thể nhặt xác.

Một tháng này dần dần chuyển biến tốt hơn, là do Mộ Ngôn.

Lâm Dịch không nói lời nào.

Mộ Ngôn nhận lại kết quả chụp hình, nói tiếng cảm ơn.

Sau đó nắm áo Lâm Dịch dắt ra ngoài.

Trên đường đi hai người nhìn nhau không nói gì.

Tại sao phải hôm nay mang Lâm Dịch đi khám chứ?

Tại vì một tháng thời gian đã qua, Mộ Ngôn phải đi đến công ty nọ thực tập, còn phải cập nhật phần mềm nữa.

Không còn có nhiều thời gian.

Nhưng lúc Mộ Ngôn không nói lời nào, nét mặt nhàn nhạt, người nhìn thấy vẫn có hờn bị dọa.

Lâm Dịch nhìn thoáng qua Mộ Ngôn, mím môi.

Lúc về đến nhà, Mộ Ngôn hỏi Lâm Dịch lấy số liên hệ.

Nói câu ở cửa đợi, sau đó xoay người đi vào nhà mình.

Lâm Dịch cúi đầu nhìn chăm chăm phương thức liên hệ ở trong di động của mình.

Còn có chút hốt hoảng.

Anh thế nhưng cả số liên lạc của đối phương cũng chưa có, đã đáp ứng tình cảm của đối phương rồi?

Lâm Dịch có cảm giác hơi quái dị.

Qua nửa giờ sau, Mộ Ngôn bung một cái khay ra.

Rút ra di động của Lâm Dịch, đem khay đặt lên tay anh.

"Buổi trưa vui vẻ."

Cô gái trước mặt cong mắt nhàn nhạt cười một tiếng.

Lâm Dịch nhìn Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn đã xoay người quay trở lại cửa phòng mình.

Sau đó bước vào, trong lúc xoay người, còn phất phất tay với Lâm Dịch.

Nói thật ra, có một số thời điểm, chứa tể hệ thống căn bản chọn không ra sai lầm của Mộ Ngôn.

Lễ phép có hơi quá.

Đương nhiên, trừ bỏ ở một số thời điểm hơi cường thế ra.

Quay về phòng, nụ cười trên mặt Mộ Ngôn liền nhạt dần xuống.

Cùng lúc ở trước mặt Lâm Dịch hoàn toàn không giống nhau.

Cô đi đến bên máy tính, mở máy tính lên.

Ánh sáng chiếu xạ trên máy tính phả lên mặt cô.

Có vẻ hơi thâm trầm

*

Ngày hôm sau.

Lâm Dịch tỉnh lại đã nhìn thấy bữa sáng nóng hổi đặt bên cạnh cửa, phần lớn đều là dưỡng dạ dày.

Lâm Dịch đứng sững lại tại chỗ nhìn một hồi lâu.

Chàng trai một thân áo ngủ rộng thùng thình, hai mắt có hơi mờ mịt, sợi tóc mềm mại rối tung.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Tôi không có khả năng xài hack 27

"Mộng tiểu thư tốt nghiệp chuyên ngành gì?"

Tiêu Thầm kinh ngạc cảm thán với kỹ thuật thao tác máy tính của Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn hai mắt nhìn chăm chú màn hình, ngón tay thon dài nhanh như thoắt thao tác một phen trên máy tính.

Nghe thấy Tiêu Thầm hỏi chuyện, mới hơi sững lại, chậm lại tốc độ gõ.

"Lam Tường."

Đôi mắt Tiêu Thầm hiện lên ý cười, "Mộng tiểu thư là nghiêm túc?"

Nguyên chủ Mộng Trạch Ưu kỳ thật cũng tốt nghiệp chuyên ngành, nhưng thành tích cũng không phải xuất sắc như vậy.

Nhưng Mộ Ngôn trừ bỏ năng lực đánh nhau đỡ tệ ra.

Dùng lời của chúa tể hệ thống hệ thống mà nói, chính là toàn năng.

Văn nghệ một chút như cảm kỳ thư họa, hiện đại một chút như toán lý hóa, mọi thứ đều tinh thông.

Người phụ nữ toàn năng đại khái chính là nói cô đi.

Nhưng mà, duy nhất một điểm không được đó chính là, yếu ớt.

Cái yếu này, là chỉ cơ năng của cơ thể.

Chúa tể hệ thống đã sớm phát hiện, mặc kệ là dạng thân thể chức năng gì, chỉ cần cô xuyên vào trong thân thể đó.

Chỉ số vũ lực của thân thể đó liền nhanh chóng sụp mạnh.

Giảm đến điểm thấp nhất.

Ngôn này cũng hơi đáng sợ đi

Mộ Ngôn hoàn thành một đợt thao tác cuối cùng, thanh tiến độ cập nhật database của phần mềm trên máy tính cũng đang upload lên.

Cô có vẻ hơi mệt mỏi xoa xoa ấn đường, đứng dậy, đá ghế tựa đằng sau ra, chậm rãi bước ra ngoài.

"Được rồi, chờ lát nữa tự anh xem đi."

Tiêu Thầm như có điều suy nghĩ nhìn nhìn phần mềm ở trên máy tính.

Hơi mỉm cười, "Cô có bộ óc và kỹ thuật rất tuyệt vời, phần mềm này của cô ở bên trên coi trọng."

"Làm tốt tiền đồ vô lượng."

Mộ Ngôn như rồng mây, ý cười như có như không trên khóe môi, "Đúng vậy, tôi không nghi ngờ năng lực của mình."

Tiêu Thầm đi theo bên cạnh Mộ Ngôn.

"Tôi ở trên net biết được một ít tin tức về cô."

"Trước kia là tuyển thủ chuyên nghiệp? Kiêm làm livestream."

Tiêu Thầm dùng là câu trần thuật.

Mộ Ngôn quay lại nhìn anh ta một cái, rồi xoay người đi đến bên một cái máy tính khác để thao tác.

Tiêu Thầm chỉ có thể đi theo sau cô, chậm rì rì nói, "Tôi tin tưởng cô không dùng hack, tôi đối với game không quá am hiểu, nhưng em gái tôi cũng là tuyển thủ chuyên nghiệp."

Tiêu Thầm dừng lại một chút, nhìn cô ở trên máy tính lập trình thao tác một đợt nữa, không khỏi một phen kinh ngạc.

"Cô đang làm gì?"

"Phần mềm." Mộ Ngôn nhàn nhạt cười ra tiếng, "Anh tiếp tục."

Cô biểu cảm nhàn nhạt, mặt mày giãn ra, tùy tính và lười biếng.

Tiêu Thầm hơi mỉm cười, rồi nói tiếp, "Nếu như Mộng tiểu thư muốn biết, người sau lưng là ai..."

Thương nhân không khi không lại nhắc tới những điều này, hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo chút lợi ích ở trong đó.

Mộ Ngôn đầu cũng không ngẩng lên, "Hoàn toàn không muốn."

Chiều theo cốt truyện chúa tể con bệnh đó cho cô, kẻ này cô không muốn biết là ai cũng không được.

Đơn giản chỉ là người có quan hệ với cái gọi là nam chủ mà thôi.

Mộng Trạch Ưu ngày thường không có kẻ thù nào, livestream kỹ thuật cũng thực xuất sắc, giao thiệp bạn bè cũng rất rộng.

Trong cốt truyện, nếu cô muốn xoay người, thật ra rất dễ dàng.

Nhưng mà...

Rất rõ ràng, có thể bức cô đi đến bước tự sát, trong đó ẩn giấu những gì nghĩ cũng có thể nghĩ ra.

Chúa tể hệ thống luôn kêu Mộ Ngôn thay Mộng Trạch Ưu nghịch tập một chút, nhưng thế nào biết nhân gia có nguyện ý nghịch tập hay không?

Mộ Ngôn không khỏi khẽ cười một tiếng.

Tiêu Thầm sừng sốt một hồi, tiếp tục bắt đầu tìm đề tài.

"Vậy đêm nay 6 giờ, giải league chuyên nghiệp có hứng thú đi không?"

Mộ Ngôn hơi khựng lại, Tiêu Thầm nhìn cô thoáng mỉm cười, "Em gái tôi thi đấu."

"Tôi có vé."

Mộ Ngôn quay đầu lại, tay nhanh thoăn thoắt ở trên máy tính thao tác thêm một đợt.

Cuối cùng lúc đại công cáo thành, cô hơi cất cao giọng.

"Được."

Cô đã đáp ứng.

*

Cảnh sát mạng của toàn dân, phần mềm này vừa cập nhật, sẽ trong chớp mắt gây nên đủ mọi bầu không khí và tiếng máng than trên mạng.

Lúc trước, lời nói thô tục biến thành đủ loại khen ngợi đối phương đã triệt bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Tôi không có khả năng xài hack 28

Nhưng những chuyện đó đều để nói sau, bởi vì tầm quan trọng của việc cập nhật phần mềm.

Nên còn đề cập đến pháp luật, yêu cầu đệ trình đến bộ môn liên quan để xét duyệt.

Thời gian xét duyệt phải mất bao lâu chưa rõ.

Vì thế cũng chỉ có thể chậm rãi chờ.

Đương nhiên, Mộ Ngôn sung túc thời gian thừa, trừ bỏ chơi game chính là chơi game

*

Giải League chuyên nghiệp.

Đám đông chen chúc, trên lối đi giành riêng cho tuyển thủ.

Đoàn người đang chậm rãi đi tới, người dẫn đầu mặc trang phục tuyển thủ xanh đỏ giao nhau.

Chàng trai thân hình cao dài, khí chất xuất chúng, mặt mũi tinh xảo lạnh nhạt, khoe môi treo vẻ lười nhác.

Chỉ nhan sắc thôi, đã khiến các fan một trận hò reo điên cuồng.

"A a a! Đại thần! Đại thần!"

"Đại thần, em muốn sinh khí cho anh!"

"Đại thần của em thật con mẹ nó soái!"

Chàng trai đi ở giữa đúng là Lâm Dịch.

Anh nhướng mắt, nhìn lướt qua các fan, khoe môi nhoen lên một cái, xem như cùng các fan chào hỏi.

Giống người từ trong truyện tranh đi ra vậy, nhất cử nhất động đều dắt dứu tim người khác.

Đã vậy kỹ thuật còn đặc biệt cấp đại thần nữa!

Lâm Dịch fans, nhiều khiến người tưởng tượng không xuê.

Mặc kệ là nam hay là nữ.

Từ sau giải league chuyên nghiệp lần trước, anh nhạt ra khỏi tầm nhìn của mọi người trong một tháng.

Đương nhiên, cũng sẽ không rút fan, ngược lại nhờ giải league lần trước, đã tăng thêm không ít fans.

Có lẽ một tháng đó do đau dạ dày, cùng Lâm Dịch thân thiết, mới biết được anh tính cách cũng không lạnh lùng như vẻ bề ngoài.

Thậm chí có chút mơ hồ.

Đương nhiên, này chỉ giới hạn là Lâm Dịch ở trong mắt của Mộ Ngôn thôi.

Ở trong mắt những đồng đội của Lâm Dịch, vị này chính là đại lão của phòng game.

Mộ Ngôn nhìn thấy động tĩnh bên đó, ghé mắt nhìn sang.

Vừa lúc cũng nhìn thấy chàng trai đã sắp sửa đi vào trong.

Khoe môi cô nhoen lên, sau đó đi theo Tiêu Thầm đến thông đạo vip.

Vừa lúc thì nhìn thấy Hứa Thanh nghênh diện mà đến.

Đôi mắt cô ta to lung linh như phủ kín một màng sương, thoát nhìn trong suốt vô ngần.

Nhưng ai biết được, dưới vẻ trong suốt đó ẩn dấu cái gì chứ.

Hứa Thanh đang ở cùng bạn ở bên cạnh nói đùa nhau.

Nhìn thấy Tiêu Thầm đi tới, cô kêu lên một tiếng anh.

Hứa Thanh cùng Tiêu Thầm cũng không phải cùng một cha sinh.

Cùng mẹ khác cha.

Nhưng việc này cũng không ảnh hưởng đến quan hệ giữa hai người...

Quan hệ mặt ngoài.

Khi tầm mắt Hứa Thanh nhìn thấy Mộ Ngôn đi cạnh Tiêu Thâm, nụ cười trên môi hơi đơ đi một chút.

Ngay cả động tác tứ chi cũng cứng lại.

Mộ Ngôn hướng Hứa Thanh nhàn nhạt cười, mặt mũi ôn hòa.

Ánh mắt của Hứa Thanh trong chớp mắt rời khỏi Mộ Ngôn, lòng mày cô ta cau lại.

Gương mặt tươi cười ban nãy đã không còn, lạnh lùng hướng Tiêu Thâm nói vài câu, rồi lập tức đi ngay.

Không ai phát hiện, bước chân của cô ta nhanh hơn bình thường một chút.

Mộ Ngôn chậm rãi nhìn theo hình bóng của cô, "Cô ta còn chưa thành thực."

【 chưa thành thực? Còn cần bao nhiêu thành thực? Sớm một chút gom góp hồn phách của cô, tôi cũng không cần phí nhiều tâm tư định vị vị diện nữa a!! 】

Nếu qua bảy cái thế giới có thể giải quyết xong xuôi thì không còn gì tốt hơn nữa.

Vạn nhất ký chủ tụ tập đủ 7 viên ngọc rồng xong, có thể từ một tên rác rưởi thực lực yếu ớt nghịch tập sang rác rưởi hình thức chiến đấu, cuồng duệ khóc huỷ, điều nổi trời thì sao?

Đương nhiên, chúa tể hệ thống rõ ràng suy nghĩ nhiều.

Bởi vì Mộ Ngôn nói một câu không vội.

Cô tạm thời còn chưa tìm được phương pháp để thu thập linh hồn.

Nên cứ để đó trước đã?

Bất quá ——

Mộ Ngôn ánh mắt ngưng lại, "Lúc trước cậu nói, cô ta đối với Lâm Dịch có ý?"

【 đúng, đúng vậy, nhắc nhở độ hảo cảm biểu hiện ra như vậy. 】

Sau đó, chúa tể hệ thống tức thì cảm giác được nụ cười âm trầm biến thái đến từ Mộ Ngôn.

Không biết Mộ Ngôn như vậy là có ý gì.

Nhưng chỉ biết, không phải ý gì tốt là được.

Xuất phát từ lương tâm.

Chúa tể hệ thống vẫn nói, 【 ký chủ, giết người phạm pháp a. 】

【 nghĩ trong bụng thôi cũng có chút đáng khinh nữa, cô ngàn vạn lần đừng suy nghĩ không thông. 】

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Tôi không có khả năng xài hack 29

Mộ Ngôn thu hồi nụ cười trên mặt, cũng không nói chuyện nữa.

Cô đi theo Tiêu Thâm ngồi ở vị trí vip

Có cameras lơ đãng quét ngang cô.

Rất nhiều người đều kinh ngạc.

Mộng Trạch Ưu bị tung ra hack xong, không hề đáp lại, cũng không hề xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Hôm nay, thế nhưng xuất hiện?

Cũng không biết có phải do trời cao an bài hay không, nam chính trận chung kết bị Mộng Trạch Ưu đào thải.

Mà trận này là trận chung kết thứ nhì giữa Lâm Dịch và Hứa Thanh.

Nam chính cũng tức là Thượng Bạch Thừa.

Mộ Ngôn bên tay phải ngồi Thượng Bạch Thừa mang theo nữ chính lại đây.

Thượng Bạch Thừa và Mộ Ngôn tầm mắt ở trong không trung liếc nhìn nhau một cái.

Thượng Bạch Thừa tầm mắt nhàn nhạt lướt qua Mộ Ngôn, sau đó dời đi ngay, bình tĩnh một đám.

Mộ Ngôn như suy nghĩ gì đó nhìn Thượng Bạch Thừa một cái, cái người kêu là Nghiêm Trạch đó sẽ cùng Thượng Bạch Thừa có quan hệ chăng?

"Toàn quân xuất kích!"

Lúc này, âm nhạc bối cảnh trong trò chơi vang lên.

Mộ Ngôn chậm rì rì thu hồi ánh mắt, trong chốc lát đã nhìn chăm chú vào màn hình.

【 ký chủ, Hứa Thanh là mảnh ghép linh hồn của ngài, chơi game hần là cũng rất 6 đi? 】

Chúa tể hệ thống thừa dịp này hỏi Mộ Ngôn.

"Ai mà biết."

Mộ Ngôn biểu hiện rất giống như một người xa lạ.

Nếu một người linh hồn phân tách, đã có tư tưởng khác biệt, đó còn là chính cô ta sao?

Mộ Ngôn khước môi trượt lên một nụ cười, cô nhưng thật ra muốn huỷ diệt nó đó.

Đương nhiên, ý tưởng này Mộ Ngôn cũng chỉ là nghĩ mà thôi.

Nếu nói, một người xem như hoàn chỉnh, như vậy nhất định phải có ba hồn bảy phách.

Chủ hồn cùng với mảnh linh hồn.

Mộ Ngôn hiện tại chỉ là chủ hồn, cũng tức là thân thể, cũng không phải một thể hoàn chỉnh.

Đương nhiên, cô ký ức cũng sẽ không quá hoàn chỉnh.

Mà cái mảnh linh hồn Hứa Thanh sẽ sợ cô này, hiển nhiên ký ức của cô ta cũng chưa thức tỉnh.

Nhưng mà, chịu khổ ước ảnh hưởng, có một mục tiêu giống nhau.

Cô ta cùng Mộ Ngôn giống nhau, chịu gia quy ảnh hưởng.

Chẳng qua, Hứa Thanh không có ký ức, cô ta chỉ xem loại cảm giác này là thích Lâm Dịch mà thôi.

Mộ Ngôn hơi cúi đầu, cô ký ức từng đoạn ngắn ngủi, cũng không biết đến tột cùng chỉ do gia quy đó mà cô bị trói buộc.

Hay là do nguyên nhân khác.

Nếu mà do nguyên nhân khác sao...

Mộ Ngôn có chút bất đắc dĩ nghĩ, vậy cũng phải chờ tất cả ký ức của cô trở về a.

Mảnh ghép linh hồn chưa thức tỉnh ký ức, cô muốn tới để làm gì?

Phải làm như thế nào để các nàng thức tỉnh ký ức đây?

Trong lúc Mộ Ngôn đang suy tư, lơ đãng nghe được tiếng gõ sắt trong game.

Cô từ từ ngẩng đầu lên, đã nhìn thấy nhân vật anh hùng có tên là Thanh Liên Hồn Dưới Kiếm Ta, một mình đem bọn họ toàn diệt.

Bao gồm Lâm Dịch.

Chẳng mất bao lâu, trận đấu này đã lấy tốc độ nhanh như chớp mà kết thúc.

Người chủ trì ngữ khí kích động dẫn chương trình, "Cô gái nhỏ gọi là Thanh Liên Hồn Dưới Kiếm Ta, thực lực không bình thường a!"

"Bỏ qua Trạch Ưu lần trước dùng hack đi, cô gái nhỏ này mới có thể gọi là thực lực phái a!"

Đột nhiên bị diss Mộ Ngôn: "....."

Cảm nhận được tầm mắt quái dị từ những người bên cạnh.

Mộ Ngôn nụ cười dần dần thâm trầm, chơi hack, sao có thể, cô không có khả năng chơi hack.

*

Lúc này, trên sân thi đấu.

Đội viên bên phe Lâm Dịch vẫn như cũ có chút không thể tưởng tượng nổi.

"Lão, lão đại, chúng ta thua?"

"Ta sát, lần thứ hai thua trên người một nữ nhân!"

"Không phục!"

Các thiếu niên một đám phẫn hận, biểu tình không chịu thua.

Chỉ có còn đang ngồi Lâm Dịch, không lên tiếng.

Chàng trai đôi mắt nhẹ nhàng nhắm lại, tháo xuống mũ giáp, sợi tóc ở dưới ánh đèn chiếu rọi nổi lên ánh sáng óng ả.

Anh hơi nhấp cánh môi, ngón tay mảnh dài ma sát viền di động.

Vừa rồi Hứa Thanh lối di chuyển, rất giống với một người.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Tôi không có khả năng xài hack 30

Người này không phải ai khác, chính là người mà Lâm Dịch đã mấy ngày chưa thấy bóng dáng, Mộ Ngôn.

Trầm ngâm một lát, Lâm Dịch lên tiếng nhàn nhạt nói.

"Đi thôi."

"Lão đại, anh không giận sao?!"

Có một thiếu niên tức giận bất bình.

Lâm Dịch lười nhác dời mắt, liếc nhìn người nọ một cái, đôi mắt bình tĩnh như hồ nước, "Giận có tác dụng thì còn cần thắng thua làm gì."

Thiếu niên phòng phòng má, không nói lời nào.

"Bất quá người này kỹ thuật, có thể so được với cái lần trước hack Mộ Trạch Ưu a."

Những đồng đội này là đám người cũ lần trước đã bị Mộ Ngôn giết trong một giây.

"Đúng đúng đúng, bắt quá tôi cảm thấy Mộng Trạch Ưu kỹ thuật càng huyền hơn một tý."

"Không phải nói chơi hack..."

Người đó lời còn chưa nói dứt, đã thu được ánh mắt lạnh lùng đến từ Lâm Dịch.

Giọng cậu ta nháy mắt kẹt ở trong cổ họng.

Chỉ nghe được lão đại từ trước đến nay không bao giờ xen vào chuyện người khác của họ lên tiếng.

"Hack hay không hack, trong lòng các cậu không có chút suy nghĩ nào sao?"

Hack trong game đơn giản chỉ là số liệu kỹ năng của nhân vật trong game nháy mắt bị điều xuống mức thấp nhất.

Chính mình đang thi đấu, sửa hay không sửa, trong lòng bọn họ một đám đều rõ ràng.

Bốn đồng đội ánh mắt, động tác nhất trí nhìn sang Lâm Dịch.

Phải biết rằng, Lâm Dịch trước kia, chuyện vô nghĩa chưa bao giờ nói nhiều thêm một câu.

Đặc biệt là những chuyện buồn đưa lê như thế này.

Không phải tại cao lãnh, mà do lười.

Hiện tại, lão đại của bọn họ thế nhưng thay Mộng Trạch Ưu nói chuyện.

Mấy đồng đội vẻ mặt ngây người.

"Lão đại, có phải anh bị kỹ thuật của Mộng Trạch Ưu thuyết phục rồi hay không?"

Đích xác, có hack hay không chỉ có bọn họ trong lòng là rõ ràng nhất.

Nhưng mà chuyện này đâu liên quan gì đến họ đâu?

Chuyện Mộng Trạch Ưu vừa nhìn đã biết có người đang ở sau lưng tính kế, họ cùng cô lại chẳng thân.

Quản nhiều đó kêu là xen vào việc thiên hạ, còn liên lụy đến cả mình nữa.

Lâm Dịch liếc nhìn người đó một cái, nhấc chân thon dài, cất bước đi ra ngoài.

Trên đường đi gặp đội của Hứa Thanh.

Người đi trước cột tóc đuôi ngựa, mặt mày tinh xảo, mắt to lung linh, cả người đầy áp hơi thở thanh thuần.

Hứa Thanh nhìn thấy Lâm Dịch, nụ cười nở rộ.

Chậm chậm chạy đến trước mặt của Lâm Dịch.

"Hello, rất vui đã được chơi cùng anh."

Cô gái mặc một bộ đồng phục đội màu lam, thân hình xinh xắn lạnh lợi.

Một cô gái nhỏ xinh đẹp như vậy, cho dù là những đội viên đứng sau Lâm Dịch vừa nãy còn đối Hứa Thanh u oán, nháy mắt đã không còn.

Thay vào đó là hâm mộ ghen tỵ với Lâm Dịch.

Đẹp trai là có thể thu hút mấy em xinh tươi chú ý.

Lâm Dịch rũ mắt, nhìn nhìn cô gái bên cạnh.

Không biết vì cái gì, gương mặt cô gái này, thế nhưng cùng với nụ cười trên khoé miệng của Mộ Ngôn ở trong trí nhớ của Lâm Dịch, lồng lên nhau.

Cách đó không xa, Mộ Ngôn tựa lưng vào cạnh cửa, hai tay ôm ngực, nhìn một đám người đang trước.

Trong đầu là âm thanh chúa tể hệ thống đang kích động.

【 ký chủ! Tôi đã nói Lâm Dịch có thể giúp được cô, cô xem hắn có chút phản ứng rồi. 】

"Phản ứng gì?" Mộ Ngôn nhướn mày.

【 hắn đem mặt của Hứa Thanh và mặt của cô lồng vào nhau. 】

"....."

Mộ Ngôn có chút đau đầu đỡ trán, "Rốt cuộc là ai nói cho cậu, چرا نگه منگه linh hồn, là tôi có thể thu thập được linh hồn."

Thật sự không hề có logic được chưa.

【 tôi thấy hệ khác thống đều làm như thế. 】

Mộ Ngôn trầm mặc, "Có khả năng, mảnh linh hồn của bọn họ không quá ưu tú, vì tình yêu lại quay về với bản thể?"

Nào có đơn giản như thế, nếu chủ hồn và mảnh vỡ linh hồn yêu cùng một người đàn ông.

Kết quả là gì?

Giết hại lẫn nhau?

Hay là kích phát nên mảnh vỡ linh hồn chiến ý muốn chiếm lấy chủ thể?

"Xin hãy đình chỉ tư tưởng đáng sợ của cô lại đi."

Mộ Ngôn lý do chính đáng một lần nữa cự tuyệt chuyện چرا نگه منگه linh hồn loại chuyện không đáng tin này.

Chúa tể hệ thống: 【 tin tưởng tôi, không có sai, چرا نگه منگه linh hồn là lỗi tất a! 】

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Tôi không có khả năng xài hack 31

Mộ Ngôn tầm mắt nhìn chăm chăm bên đó, tùy tiện nga một tiếng, "Tục tưng, cậu nói thử cho tôi nghe xem, sau khi چرا نگه منگه linh hồn thì như thế nào chứ?"

Chúa tể hệ thống trầm ngâm thật lâu, 【..... Giống như chưa nghĩ tới. 】

【.....】 giống như, có chút không thông?

Không được không được, nó muốn đi thỉnh giáo một chút hệ thống lân cận.

Vì thế chúa tể hệ thống không lên tiếng nữa.

Bên đó, Lâm Dịch ngẩn người một lúc xong, nhìn thoáng qua Hứa Thanh, bần xín đáp lại một câu.

Đang lúc anh định rời đi, thì nhìn thấy cô gái đứng dựa vào cạnh cửa ở bên ngoài.

Lâm Dịch đôi mắt hơi tỏa sáng lên trong chớp mắt.

Theo bản năng đi về phía Mộ Ngôn bên đó.

Còn chưa bước qua đó một bước, quần áo anh đã bị người giữ lại.

Quay đầu lại đối diện với nụ cười chói chang tầm mắt như nắng hè của Hứa Thanh, "Tiểu ca ca, cùng đi ăn cơm không?"

"Ta sát!"

Đồng đội của Lâm Dịch fck một tiếng, cảm tình cô em gái người ta là hướng về phía lão đại của họ mà tới.

Mọi người cùng về mặt xem diễn, nhìn hai người.

Bao gồm đồng đội của Hứa Thanh sau lưng.

Lâm Dịch lông mày hơi nhăn lại, cánh môi há há.

Ánh mắt lạnh nhạt lại càng thêm lạnh, anh kéo lại quần áo mình.

"Xin lỗi, tôi có bạn gái rồi."

Lâm Dịch nhàn nhạt cự tuyệt, giọng nói cũng lười nhác, có hơi mất tiếng.

Là do qua ít nói chuyện.

Anh lướt qua Hứa Thanh, cất bước đi về phía người nọ.

Mộ Ngôn đứng ở hành lang bên kia, cũng không nhìn thấy Lâm Dịch đang đi về phía cô.

Tiêu Thâm đang cùng Mộ Ngôn nói chuyện.

"Mộng tiêu thư, kỳ xét duyệt phải qua ba, bốn ngày nữa mới có thể thông qua."

Tiêu Thâm vừa mới nhận được tin.

Mộ Ngôn lãnh đạm ừ một tiếng, Tiêu Thâm còn đang muốn nói chuyện, đã thấy được người phía sau Mộ Ngôn.

Chân mày như sóng như sóng.

Chàng trai thân hình thon dài, một thân trang phục giải đấu màu đỏ, áo khoác hai màu xanh đỏ giao nhau lỏng lẻo khoác trên người.

Mi mắt hơi sâu, lười nhác liếc mắt nhìn anh ta.

Sau đó đột nhiên nắm tay cô gái bên cạnh.

Tiêu Thâm sững sờ một chút.

Tầm mắt bồi hồi giữa hai bàn tay đang nắm nhau một lúc lâu.

Đột nhiên có người nắm tay Mộ Ngôn, Mộ Ngôn thiếu chút nữa một bàn tay quăng ra.

Nhưng mà đầu ngón tay vừa hơi động dậy, cô đã nhịn xuống.

Mộ Ngôn quay đầu lại, nhìn thoáng qua người bên cạnh, "Thua đi."

Thiếu niên gât gât đầu, mi mắt như sóng như sóng, nhìn Mộ Ngôn, "Thua rồi."

Anh lặp lại một câu, giọng điệu có chút mềm mại, tựa như đang làm nũng.

Nhưng mà ——

Mộ Ngôn tựa hồ cũng không có get được ý tứ của chàng trai, chỉ có lệ mà an ủi một tý, "Không có việc gì, còn có trận sau nữa."

Lâm Dịch: "....."

Chẳng lẽ anh không biết còn có trận sau sao?!

"Các người..."

Các đồng đội đã đi tới: "....."

Moá nó!

Bọn họ vừa mới nghe được cái gì?!

Lão đại của bọn họ đang làm nũng?

Là làm nũng không sai đi.

Ta sát!

Làm nũng!

Người quen thân với Lâm Dịch dùng vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn Lâm Dịch và Mộ Ngôn.

Từ từ, người đó không phải Mộ Ngôn Trạch Ưu mấy hôm trước sao?!

Mộ Ngôn Trạch Ưu?

Cái người chơi hack!

Các đồng đội càng thêm không thể tưởng tượng, thậm chí đã bắt đầu hỗn loạn trong gió.

Mà Mộ Ngôn càng là lười nhác nhìn lướt qua những đồng đội đó, cuối cùng ánh mắt dừng hình ảnh trên người của Hứa Thanh.

Cô chậm rãi cong môi lên thì nhìn thấy Hứa Thanh sắc mặt có chút khó coi.

Không biết vì sao, bị Mộ Ngôn liếc mắt một cái, Hứa Thanh thể nhưng có một ít cảm giác, toàn thân lạnh lẽo.

Đây là tại sao vậy?

Hứa Thanh yên lặng nhìn chăm chăm tay Lâm Dịch đang nắm Mộ Ngôn.

Trong mắt lướt qua một mảnh sương mù.

Nhìn có hơi khó chịu.

Lại nói tiếp, Hứa Thanh rõ ràng không có gặp Mộ Ngôn Trạch Ưu được bao nhiêu lần.

Nhưng ngoại lệ theo bản năng lại sợ hãi cô ta, ý thức trong đầu cho cô cảm giác chính là, trốn! Chạy mau!

Vì cái gì?

Lâm Dịch liếc liếc Tiêu Thầm một cái, đôi mắt híp lại.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Tôi không có khả năng xài hack 32

Mộ Ngôn quay đầu nhìn lướt qua, thì nhìn thấy đồng đội của Lâm Dịch tròn mắt há hốc mồm nhìn bọn họ.

Nga không, là nhìn tay nắm tay của bọn họ.

Mộ Ngôn cúi đầu nhìn xuống, Lâm Dịch đang nắm tay cô.

Cô chậm rì rì liếc mắt mấy người kia một cái.

Cuối cùng thu hồi tầm mắt, "Còn có chuyện?"

Lâm Dịch lắc đầu.

"Vậy đi?"

Lâm Dịch gật gù đầu.

Hai người giao lưu, giống như trong mắt không còn có người khác vậy.

Vì thế, Mộ Ngôn chỉ hướng Tiêu Thầm làm thủ thế, xong dắt Lâm Dịch rời đi ngay.

"....."

Mấy người nhìn theo bóng dáng hai người đi xa.

Quá, hài hòa...

Chỉ có Hứa Thanh cau mày lại, có chút mộng lung nhìn chăm chăm theo hai người.

Đọc đường, rất bất hạnh, Mộ Ngôn và Lâm Dịch bị các phóng viên chặn lại.

Các phóng viên như bắt được vàng, bắt đầu đủ loại dò hỏi.

Hỏi Lâm Dịch tại sao thua, tại sao Mộng Trạch Ưu lại cùng Lâm Dịch đi chung với nhau.

Mộng Trạch Ưu rất cuộc có chơi hack không.

Đối với việc này, Mộ Ngôn trả lời bằng nụ cười nhàn nhạt, "Chơi hack? Tôi không có khả năng chơi hack."

*

Cách trận đấu chuyên nghiệp tiếp theo còn có một khoảng thời gian.

Lâm Dịch trừ bỏ ở nhà chơi game ra, căn bản cũng sẽ không ra khỏi cửa.

Mộ Ngôn cũng không hiểu kỳ thân thể của Lâm Dịch.

Có thời gian liền mang theo Lâm Dịch chơi game. Ở cấp bậc thấp, hai người cơ bản đều là song phi.

Auto ghép đội- đồng đội: Đồng đội của mình rất cuộc là thứ ma quỷ gì thế.

Theo cấp bậc ngày càng trâu hơn, hơn nữa còn có Lâm Dịch tự mang nhân khí.

Vì thế, Mộ Ngôn Trầm Vương Giả, Trầm Thiên Hạ nổi như cồn.

Đại gia đều sôi nổi suy đoán xem người này là ai.

Trên cơ bản mỗi trận đều cùng đại thần của các cô ghép cặp chung.

Không chỉ có như thế, kỹ thuật hoàn toàn không thành vấn đề.

Mấy ngày qua đi.

Cảnh sát mạng của toàn dân bắt đầu cập nhật.

Lần cập nhật này, chính là một trận cải cách lớn lao đối với Internet.

Đã từng công năng khen ngợi lẫn nhau không còn.

Những người này ghen rất lâu rồi cuộc đã có thể đổi người rồi.

Không kiêng nể gì nữa mà đổi.

Như là đã ghen lâu quá rồi vậy.

Đương nhiên, họ cũng không biết cái phần mềm này còn có hố ở trong đó.

Bởi vì bên trong cảnh sát mạng của toàn dân cấu tạo ra một cơ cấu toà án Internet thật lớn.

Ở trong này, phần mềm của mỗi người, đều có một nhân vật giả thuyết có thể đại biểu cho thân phận của mình.

Thông qua nạp tiền, từ bình dân đến quý tộc chia theo từng cấp bậc.

Mà phần mềm này kết nối với một toà án internet thật lớn.

Ở trong đó, Mộ Ngôn thiết kế một kỹ năng mới.

Đó chính là cơ cấu toà án quyền uy ở bên trong phần mềm.

Có thể tiến hành cáo tội kẻ dùng ngôn ngữ ác ý đã thương người.

Hệ thống sẽ tự động phán định, ngôn ngữ được sử dụng có cấu thành bạo lực internet, nhân thân công kích hay không mà tiến hành thẩm phán.

Toà án Internet sẽ đem các loại hành vi của người này nhất nhất phơi bày, trừ bỏ hình phạt do toà án phán định.

Cũng sẽ lấy ý kiến của toàn dân bằng cách bỏ phiếu, để quảng đại bình dân quyết định, người đó nên phán tội gì, nặng hay nhẹ hơn.

Việc này yêu cầu độ phổ cập rộng rãi và tính cường chế.

Công năng này vừa tuyên bố, đã chấn kinh toàn bộ trường thương nghiệp.

Phần mềm này điểm tốt ở chỗ, mặt trên cũng đang duy trì.

Cho nên, rất nhiều công ty đăng sau nối đăng trước muốn ký hợp đồng với phần mềm này.

Cũng bởi vì đó, Mộ Ngôn mấy ngày nay cũng không thoải mái.

Toà án Internet là dựa vào bạo lực Internet tích lũy ngày càng nhiều mới kích phát ra.

Khi phần mềm vừa cập nhật xong, rất nhiều người không biết cái bug này.

Lại không biết cảnh sát mạng của toàn dân khi nào, sẽ lại biến trở lại như trước vậy, vì thế gửi các loại công văn đi diss.

kinh! Phần mềm mới xuất hiện thế nhưng ghê tởm như vậy.

* thù đoạn mượn đao giết người của nghệ sĩ nào đó#

Người đăng status diss phần mềm này rất nhiều, nhưng có kẻ phê phán, cũng có người ủng hộ.

Tại sao không tốt a, tất cả mọi người đều cảm thấy khá tốt.

Nếu anh không nói chuyện âm dương quái khí, như thế nào sẽ bị đòi từ?

Nếu anh không mắng chửi người, phần mềm sẽ biến lời nói thành lời khen ngợi người khác chắc?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Tôi không có khả năng xài hack 33

Vì Internet độ rộng khá lớn nên cần đặc biệt đi xin độc quyền, mặt trên bên đó đã đồng ý, chỉ thiếu mỗi đăng ký độc quyền.

Chúa tể hệ thống: 【.....】

Rõ ràng là một người nhân tàn, lại bởi vì một phần mềm hot lên mà trở thành đại tổng tài, cảm giác quen thuộc này là cái quỷ gì.

Hôm nay, Mộ Ngôn ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, trên người mặc áo thun tình nhân cũng khoản với Lâm Dịch.

Lâm Dịch thì ngồi trên ghế máy tính bên cạnh, chống cằm nhìn Mộ Ngôn.

Cô gái để chân trần, lộ ra bàn chân bạch ngọc nhỏ xinh.

Lâm Dịch tầm mắt dừng trên cặp đùi trắng tấp thon dài.

Tiện đà lại nhìn chăm chăm khuôn mặt của cô gái.

Ánh sáng di động phả vào mặt cô, cô lông mi vừa cong lại dài, cánh môi hồng phấn hơi mím, mi mặc như họa, nét mặt nhân nhả.

Trong tay cô đang cầm di động của Lâm Dịch, di động cầm dây, kết nối với máy tính.

Mộ Ngôn hai mắt lướt lướt trên di động, đợi một lát sau.

Nhoẻn miệng cười, rút dây cắm di động ra.

Trả lại điện thoại cho Lâm Dịch.

"Cầm lấy."

Lâm Dịch tiếp nhận di động, mở ra nhìn thử, không có gì đặc biệt.

Quay qua nhìn chăm chăm Mộ Ngôn một hồi lâu.

Mộ Ngôn đứng dậy, áo thun rộng thùng thình theo động tác của cô, nhu thuận trượt xuống, chạm tới đùi.

Lâm Dịch ngửa ngửa đầu, liền nhìn thấy Mộ Ngôn đi đến sau lưng anh.

Hơi dựa sát người.

Lâm Dịch thân thể cứng đờ, mùi hương nhàn nhạt trên người cô gái phả tới.

Mộ Ngôn ở sau lưng anh, một tay vịn lên vai Lâm Dịch, duỗi tay trượt trượt màn hình di động.

Mặt trên di động của Lâm Dịch có thêm một phần mềm.

Mộ Ngôn click mở ra, phần mềm giao diện rất đẹp.

Có điều chờ đến khi giao diện tải xong, bên trong chỉ có một cái Lâm Dịch q bản.

Lâm Dịch mí mắt giật giật, nhìn phần mềm.

"Nhìn." Tiếng nói Mộ Ngôn nhàn nhạt, "Tối giờ, nó sẽ ra tới nhắc nhở anh."

"Ăn cơm ngủ uống thuốc."

Bên tai là giọng nói có vẻ ôn hoà của cô gái.

Lâm Dịch mím môi, tắt điện thoại di động, "Em muốn đi đâu?"

Cả phần mềm đều chuẩn bị sẵn, Lâm Dịch nhìn Mộ Ngôn.

Nhưng ai biết, cô thế nhưng nói, "Không đi đâu."

Mộ Ngôn cười cười, "Chỉ đi sớm về trễ mà thôi."

"....."

Lâm Dịch mấy ngày nay được Mộ Ngôn điều dưỡng rất tốt, ít nhất đã không còn sắc mặt nhợt nhạt như trước.

Điểm để cho Mộ Ngôn vừa lòng chính là, nghe lời.

Chuyện Lâm Dịch và Mộ Ngôn kết giao nhanh chóng lan truyền trên mạng.

Trước kia, Mộng Trạch Uú anti-fan rất nhiều.

Cộng thêm gần đây phần mềm cập nhật lại, vì thế liền bắt đầu gởi đủ loại công văn đến để diss cô.

Có lẽ vì quá lâu không thể mắng chửi, khiến cho bọn họ ghen.

Đủ kiểu bạo, đủ loại dối.

Dối thiên dối địa dối không khí.

Cảnh sát mạng của toàn dân: "....." Sống yên lành không tốt sao, tại sao phải một hai tìm đường chết kích hoạt toà án Internet.

nói cảnh sát mạng của toàn dân lợi và hại

Chủ weibo: Ta cái nhìn cá nhân, phần mềm này lũng đoạn internet, một chút tự do cũng không có, để người hít thở không thông.

Lầu dưới: À không, ta cảm thấy khá tốt đó.

Lầu dưới: Lầu chủ cái nhìn rất đúng...

Liền ở khi các bạn trên mạng thảo luận đến khí thể ngất trời.

Cảnh sát mạng của toàn dân đột nhiên bắn ra một tin tức.

Tiểu cảnh sát đáng yêu của ngài: Các bạn trẻ trên net thân ái, không phụ kỳ vọng của các bạn, vì các bạn đủ loại diss, câu câu đầy oán hận, cảnh sát mạng toàn dân 2.0 đã ra mắt toà án Internet.

Trong này bao gồm nhiều mặt thi thố cường đại của cảnh sát mạng, mô phỏng công năng của toà án hiện thực, áp dụng phương thức công bằng công chính công khai đối với cách dùng từ văn minh của các bạn trên mạng mà tiến hành giám sát.

Yêu các bạn nha.

Bạn trên mạng: "....."

Tiểu cảnh sát đáng yêu của ngài: Mức hình phạt nghiêm trọng nhất chính là, cướp đi quyền nói chuyện chung thân trên Internet.

Văn minh cho bạn, tôi và anh (cô) nha.

Các bạn trên mạng: "....." Thần con mẹ nó cướp đi quyền nói chuyện trên Internet trọn đời.

Con bệnh nào đã phát minh ra!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Tôi không có khả năng xài hack 34

Cuối cùng ——

Tiểu cảnh sát đáng yêu của ngài: Âm áp nhắc nhở, phần mềm phòng hacker nha, mong các bạn trên mạng tôn trọng riêng tư của người khác, chớ thả tin 18+.

Bạn trên mạng:.....

Đây có thể nói là quá trâu bò rồi.

Kỳ thật trừ bỏ không được ngôn ngữ nhằm vào, nhân thân công kích, lời nói mang tính hắc ám ra, viết status diss vẫn có thể.

Nhưng mà luôn có những người không khống chế được chính mình.

Đặc biệt là trong khoảng thời gian toà án Internet đang đợi kích hoạt, đủ loại hành vi phóng đảng, các loại thả bay chính mình.

Đối với những người này, cảnh sát mạng của toàn dân q bản ở toàn net mở ra hình thức bỏ phiếu bầu, cũng phơi bày ra hành vi ác liệt của một số người.

Trước từ tiểu thẩm phán q bản ra hình phạt, sau lại bắt đầu đếm phiếu để quyết định người này có nên tăng thêm hình phạt hay không.

Hơn nữa, còn dùng thao tác cao cấp cầm xoát phiếu.

Phần mềm này, đối với internet mà nói, có thể nói là tương đương với toà án trong hiện thực, trọng điểm của nó là phòng ngừa bạo lực trên Internet

Ngoài ra còn tăng cường tính bảo mật riêng tư của hệ thống nữa.

Tóm lại đủ loại thao tác trong đó đều rất trâu bò.

*

Mộ Ngôn nói đi sớm về trễ, đúng là đi sớm về trễ thật.

Bởi vì Lâm Dịch trên cơ bản đều không thấy được người của Mộ Ngôn.

Quen người bạn gái, trừ bỏ điểm nào đó rất ấm lòng ra, những lúc khác, đều cảm giác như không có bạn gái vậy.

Vì thế Lâm Dịch bình thường đều đi đến phòng game chơi.

Lâm Dịch là tuyển thủ chuyên nghiệp, trong phòng game đại đa số đều là chiến đội của Lâm Dịch.

Hôm nay, các đồng đội thần thần bí bí đến gần Lâm Dịch.

"Lão đại, cái người thường xuyên đánh với anh Vương Giả, Trầm Thiên Hạ là ai a."

"Cảm giác hình như rất ổn trọng, anh xem có thể bốc vào phòng game của chúng ta hay không."

"Trận đấu cuối nếu bị thua mà nói, chúng ta khuôn mặt già còn biết để vào đâu."

Phải biết rằng, Hứa Thanh chiến đội vốn dĩ cũng chỉ là một chiến đội không nổi danh.

Cố tình sau khi Hứa Thanh gia nhập, giống như một con hắc mã, giết thẳng đến trận chung kết.

Có thể nói, Hứa Thanh đồng đội kỹ thuật chẳng ra gì.

Toàn dựa vào Hứa Thanh một mình chống đỡ.

Một người mang bốn người, còn đánh trận chung kết, có thể nghĩ, kỹ thuật và thao tác, lối đi mạnh mẽ cỡ nào mới có thể làm đến loại tình trạng này.

Lâm Dịch liếc liếc mắt đồng đội một cái, không nói lời nào.

"Lão đại, nói đi nói đi."

Đồng đội đẩy đẩy Lâm Dịch.

Về mặt hắc hắc cười, "Tuy rằng tên đó đẳng cấp không cao, nhưng mà kỹ thuật cũng không tệ lắm."

Lâm Dịch nhìn phần mềm ở trong di động, môi mím mím, giọng nói lạnh lùng, "Câm miệng."

Đồng đội kia hoảng sợ, hậm hực tránh ra.

Lão đại tâm trạng hình như không được tốt.

"Gần nhất cái phần mềm cảnh sát mạng của toàn dân này, chơi khá vui nhe."

"Tỉ lệ lộ diện cao, cũng không biết người thiết kế là ai, thật con mẹ nó đặc nhân tâm."

"Đúng vậy, bị người dối ở trên mạng cũng đáng sợ lắm."

"Bạn trên mạng hung lên, tổ tông đã làm gì cũng đều phải bị bới ra một lần."

"Hình như bối cảnh hơi mạnh, gần nhất thì tất cả hệ thống đều bị cưỡng chế cập nhật."

Phòng game, bọn họ một bên thao tác một bên mắng mỏ.

Chỉ có Lâm Dịch, nhìn chăm chăm di động như đang ngăn người.

Đã có mười ngày chưa nhìn thấy Mộ Ngôn.

Nhớ.

Thất thần một lát như vậy, Lâm Dịch thế nhưng bị người giết.

"Lão đại, anh đang làm gì?!"

Bên kia đồng đội rống lên một tiếng, Lâm Dịch nháy mắt hoàn hồn, cúi đầu nhìn di động.

*

Mộ Ngôn mười ngày này cơ hồ chạy khắp cả nước.

Mở các loại hộp, tiếp thu các loại phỏng vấn.

Làm một cái tốt nghiệp chuyên ngành như Mộng Trạch Ưu, có thể làm được đến trình độ này, khiến cho rất nhiều người đều hoài nghi.

Đối mặt với những nghi vấn đó, Mộ Ngôn tất cả đều dùng phương thức có lệ cho qua.

"Có một số người ở trên phương diện này chính là thiên tài, rất không khéo, tôi chính là thiên tài đó."

Người đang ngồi: "....."

Tin cô tà, thần con mẹ nó thiên tài.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Tôi không có khả năng xài hack 35

Nhưng mà, người này thiên tài thật.

Ít nhất IQ của cô rất hiếm ai có thể đạt tới.

Nhưng mà, khi những người này điều tra về cô, lại chỉ điều tra ra một bối cảnh vô cùng đơn giản.

Tốt nghiệp chuyên ngành, sau đó thì đi làm streamer.

Nhân viên cao tầng đối với kết quả điều tra này thực không tin nổi.

Nhân viên cao tầng:???

Thần con mẹ nó tốt nghiệp chuyên ngành.

Đối với việc này, chúa tể hệ thống cũng có chút Phật (được chăng hay chớ), này hoàn toàn đã thoát ly khỏi giả thiết ban đầu của Mộng Trạch Ưu rồi.

【 ký chủ, sẽ không bị phát hiện đi. 】

Lúc này, đang ngồi xếp bằng sửa sang lại những số liệu đó, không có bất ngờ gì xảy ra, cô chỉ dựa vào một phần mềm mà xưa nay chưa từng có tiền trở nên có tiền.

Mộ Ngôn trong miệng ngậm kẹo, đôi mắt cũng không chớp lấy một cái, "Phát hiện cái gì?"

【 tiểu tỷ tỷ, cô không cảm thấy đã quá ưu tú, ở mức độ mà nguyên chủ không thể đạt tới hay sao? 】

Mộ Ngôn ngậm kẹo, nghe được chúa tể hệ thống nói, trong đôi mắt mang theo ý cười, "Sức tưởng tượng là thứ đáng sợ nhất."

Xã hội pháp trị, ai sẽ đi tin tưởng những thứ không chân thật đó.

Chúa tể hệ thống: 【→_→ kiểu ngao đến vậy sao, vạn nhất bị người không thuộc về thế giới này phát hiện thì làm sao? 】

Chúa tể hệ thống hiện tại sâu a.

Nó nhưng đâu biết ký chủ này của mình cư nhiên Phật hệ đến vậy.

"Cậu không phải muôn vàn thế giới do cậu chúa tể sao?"

Mộ Ngôn đôi tay thon dài ở trên bàn phím vận chuyển.

【.....】 hình như là đạo lý đó không sai.

【 nhưng mà vạn nhất chúng ta đánh không lại làm sao bây giờ. 】

Gây động tĩnh lớn như vậy, nói không chừng sẽ dẫn đến đám người nào đó, phải biết rằng, toàn bộ thời không lại không chỉ nó một hệ thống.

"Nhiều lắm cũng chỉ chết thôi, đừng hoảng hốt."

Chúa tể hệ thống: 【... Cô cái đồ ma quỷ này! 】

Mộ Ngôn nhìn nhìn thời gian, còn có ba ngày nữa chính là giải đấu league chuyên nghiệp.

Cô nga một tiếng, mở ra máy tính, nhanh hơn tốc độ của mình.

Một sớm trở nên có tiền cũng chỉ là chuyện của mười ngày.

Mộ Ngôn đẩy nhanh tốc độ làm việc của mình.

Cùng lúc đó, các loại tin tức có liên quan về cô tất cả đều tung ra.

Hot search một giây mà lên.

kinh! Địch nhân của muôn vạn bạn hữu trên mạng thế nhưng là cô ta

người chế tác cảnh sát mạng của toàn dân thế nhưng là cô ta

Trên Weibo chỉ cần bài viết có liên quan đến cảnh sát mạng của toàn dân, cơ hồ không quá một giờ, liền trở thành hot search.

mười ngày phú quý, một đêm phát nhanh, truyền nhân thần kỳ!

Có thể viết ra một phần mềm cũng không tính quá trâu, trâu là, cái phần mềm này đề cập đến quá nhiều thứ.

Thao thác bên trong nó yêu cầu trình độ nghiệp vụ siêu cao, ngoài ra còn có thể gây nên cho dư luận xôn xao chú ý.

Kể từ sau khi phần mềm này cập nhật, quả thực khiến người chọn không ra sai lầm.

Thiết lập của nó có thành phần hài hước, chỉ cần có người đề cập đến quy phạm quy định vi kỷ, một giây report.

Hơn nữa còn triển khai toàn dân vây xem thăm phẩn.

Cộng thêm chọn dùng chính là, hình thức video, tất cả bạn trên mạng đều dùng tiểu cảnh sát đáng yêu q bản trên phần mềm của mình để tham gia.

Sau đó, chủ nhân liền phát sóng trực tiếp ở trước màn hình.

Đột nhiên cảm thấy hơi mang chút lòng thành.

Rất nhiều bạn trên mạng có kiên nhẫn, bắt đầu đi khai quật phần mềm này.

Lại ngạc nhiên phát hiện đủ loại chuyện thú vị bên trong nó.

Bởi vì, đây đã là một phần mềm giám sát Internet, thuộc tính của nó lại còn nghiên về game nữa.

Liên tỹ như, có một loại mỗi tháng đánh một lần người đang bị phạt tù.

Tất nhiên, là ở trên phần mềm, thao tác cảnh sát nhỏ của mình đi đánh cảnh sát của đối phương.

Bên trong đó còn có rất nhiều giả thiết nhỏ mang tính kinh hỉ.

Bạn trên mạng: Chơi hơi bị vui.

Vì thế, do có hứng thú với phần mềm này, một số người không khỏi bắt đầu chú ý người chế tác ra nó, Mộng Trạch Ưu.

Kết quả, không tra không biết, vừa tra bị dọa nhảy dựng.

Người chế tác này, thế nhưng đã từng là cái streamer game.

*

Hôm nay, bạn bị report chưa?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Tôi không có khả năng xài hack 36

Liên ở khi các bạn trên mạng còn đang tò mò, cảnh sát mạng của toàn dân đột nhiên bắn ra một buổi tường thuật trực tiếp phỏng vấn.

Tò mò, các bạn hữu trên mạng nhấn vào.

Hình ảnh mở ra, trong hình là một cuộc họp báo ở khách sạn.

Mặt trên đứng một cô gái xinh xắn, bình tĩnh đối mặt với các câu hỏi của phóng viên.

"Xin hỏi, lúc trước ngài chế tác ra phần mềm này có ý nghĩa gì không?"

Mộ Ngôn liếc liếc phóng viên nọ một cái, cười khẽ một tiếng, "Tiểu thư xinh đẹp, câu hỏi này hỏi đến tinh túy rồi, phóng viên nếu đều giống như cô đây, ngành nghề của các cô sẽ phát triển rất tuyệt vời."

Đột nhiên bị khen tặng, phóng viên: "....."

"Tôi yêu thích hoà bình, dân chủ, phú cường, pháp trị."

Bạn trên mạng: "....."

Phóng viên: "....."

Quá âm

"Xin hỏi ngài có kỹ thuật này, tại sao còn phải đi làm streamer mà không dựa vào bản lĩnh của ngài đi sáng tác phần mềm chứ?"

Mộ Ngôn trả lời rất nghiêm túc, "Có thể có thành tựu như vậy, tôi cảm ơn tổ quốc đáng yêu của tôi, cảm ơn công ty, cảm ơn cctv, cảm ơn phóng viên, cảm ơn bạn trên mạng, để tôi có được thành tựu như vậy."

"Từ tâm mà cảm ơn."

Nói xong, Mộ Ngôn còn ưu nhã làm một động tác khom lưng.

Phóng viên: "....."

Cho nên cô trả lời cái gì vậy!!!

"Mộng Trạch Ưu, lúc trước cô là tuyển thủ chuyên nghiệp, nghe nói cô chơi Vương Giả xuất thần nhập hóa, nhưng mà mấy hôm trước có người nói cô xài hack, xin hỏi cô có muốn nói gì hay không?"

Mộ Ngôn chớp chớp mắt, nhìn về phía phóng viên nọ, "Cô thật sự quá soái rồi, vấn đề này tôi vẫn luôn đợi có người hỏi đến."

Đột nhiên được khen, phóng viên: "....."

Được khen, ngài.

Từ từ.....

Như thế nào có cảm giác quái quái.

Sau đó, cô ta liền nhìn thấy cô gái trước mặt chậm rì rì nói, "Người từng kích phát bug trò chơi trong cảnh sát mạng của toàn dân đều biết, trò chơi trong đó được thiết lập có bao nhiêu kích thích."

"Hack, với tôi mà nói, không có khả năng. Tôi không có khả năng chơi hack."

Không có thao tác cao cấp như thần, sao có thể thiết kế những lối chơi như vậy.

Các bạn trên mạng:!!!?

Ta sát, còn có bug ẩn giấu.

Đã kích phát trò chơi giả thiết, các bạn trên mạng, biểu tình thập phần phức tạp.

Đó là trò chơi hay mà quý.

"Ta sát."

Phòng game, một đám đàn ông tròn mắt há hốc mồm nhìn chằm chằm TV.

Cách Lâm Dịch gần nhất một cậu trai trẻ cứng đờ chọc chọc Lâm Dịch, "Lão, lão đại, cảnh sát mạng của toàn dân, phần mềm này, do bạn gái của anh phát minh!?"

Lâm Dịch nhấp môi, tầm mắt cách màn hình dừng trên người Mộ Ngôn.

Cô gái trên mặt treo nụ cười nhàn nhạt, chỉ có điều trong mắt mảy là xa cách lãnh đạm.

Cô bình tĩnh trả lời, cứ việc trả lời đều là những thứ không đáng hoảng.

Cuối cùng một câu hỏi.

Là câu trả lời cho một phóng viên.

"Mộng tiểu thư, tôi là một người cuồng game, gần nhất trên mạng thấy nói, cô và Thanh Liên đại thần của chúng tôi đang kết giao."

"Ồ trận chung kết mà cô bị tung ra hack đó, cô cứ nhắm vào Thanh Liên đại thần mà giết, là có gì? Tại cô muốn thu hút sự chú ý của Thanh Liên đại thần trước hay sao?"

Câu hỏi này vừa hỏi ra, Mộ Ngôn thiếu chút nữa bị nước miếng của chính mình sặc chết.

Thần con mẹ nó thu hút sự chú ý.

Cô từ từ nhìn sang phóng viên nọ, không xác định Lâm Dịch có phải hay không ở bên kia màn hình đang xem.

Mộ Ngôn sựng lại thật lâu, sau đó mới nói, "Nói thật mà nói..." Đây là nghiệt duyên của kiếp trước!

Cô thanh âm tràn ra.

Lâm Dịch nhìn chăm chăm vào màn hình, tay bỗng dưng nắm chặt.

Môi mím gắt gao.

Người ở trong phòng game cũng nhìn chăm chăm vào TV.

Trong lòng một trận ta sát, nguyên lai đã bắt đầu từ lúc đó?

Tiếng nói của Mộ Ngôn lại lần nữa vang lên, "Nói thật tình mà nói..."

Mọi người nhìn Mộ Ngôn.

Cô thanh âm đầy nhịp điệu, tạm dừng tạm dừng, làm người nghe không khỏi tim gan cồn cào.

*

Mộ Ngôn: Thật ra mà nói, nếu lúc ấy tôi biết là hấn, tôi nhất định dùng tốc độ nhanh nhất kiếp này, nhảy đến tháp thủy tinh của hấn, tự sát.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Tôi không có khả năng xài hack 37

Không thể nói thật.

Mộ Ngôn cong cong mi mắt, khiến mình thoát nhìn vô cùng ôn hòa.

"Thật ra mà nói, tôi cho rằng đây là một loại phương thức tôi bày tỏ tình cảm của mình."

"Yêu hấn thì phải đánh hấn một trận." Mộ Ngôn nghiêm trang nói, "Đương nhiên, cực hạn trong trò chơi."

Phóng viên: "....."

"Phốc!"

Trong phòng game, các đồng đội thiếu chút nữa không phun ra một ngụm nước ngọt.

Mọi người ánh mắt, động tác nhất trí đặt lên người Lâm Dịch.

Lâm Dịch thân hình thiên gầy, so với thanh niên bình thường mà nói, có vẻ nhu nhược hơn một chút.

Trừ bỏ thân hình trông có vẻ tay trái gà không chặt ra.

Da thịt lại mỏng manh, làn da so với nữ sinh còn muốn đẹp hơn nữa.

Vì thế, có một người tìm đường chết sáp lên hỏi Lâm Dịch, "Lão đại, tẩu tử ngày thường có hay gia bạo không?"

Lâm Dịch liếc sang người bên cạnh, anh vành tai còn hơi đỏ, nhưng lý trí vẫn nói cho anh biết, cô ta đang nói dối.

"Lăn."

Đồng đội hậm hực sờ sờ mũi mình, lượng tin tức này có hơi lớn.

Một đêm phát nhanh có cảm giác như thế nào?

Chúa tể hệ thống hỏi Mộ Ngôn như vậy.

Ai biết Mộ Ngôn chỉ nhàn nhạt nói, "Cảm giác bình thường."

Chúa tể hệ thống:【???】

Chỉ với số tiền Mộ Ngôn làm phần mềm này, đã đủ cho cô ở vị diện này ăn không ngồi rồi suốt một đời cái dạng đó.

Nhưng mà, rất nhanh chúa tể hệ thống liền hiểu tại sao Mộ Ngôn tâm trạng bình thường rồi.

Bởi vì, cô đem số tiền đó, gọi hết, không chừa lại một đồng cho Lâm Dịch.

Chúa tể hệ thống:【.....】

Đã từng kêu cô đối xử tử tế với Bertha một chút, cũng không thấy cô có bao nhiêu tốt với Bertha.

Hiện tại Lâm Dịch vẫn là Bertha như cũ, nhưng mà đãi ngộ lại khác nhau một trời một vực.

*

Lúc này Lâm Dịch đang muốn từ phòng game trở về, điện thoại nhận được tin nhắn.

Anh đầu tiên là nhìn lướt qua, sau đó ánh mắt khựng lại.

Nhìn chăm chăm số tiền trên trời trong màn hình di động thật lâu.

Phun ra một từ, có vẻ như không quá thích hợp để từ miệng anh phun ra.

"Fck."

Lâm Dịch đứng yên tại chỗ, nhìn tin nhắn trong di động ——

Xin chào, tài khoản của ngài tổng cộng đã gọi vào 100000000...

Mặt sau con số 0 Lâm Dịch có chút không đếm nổi nữa.

Lâm Dịch hít sâu hít sâu, sau đó gọi điện thoại cho Mộ Ngôn.

Mấy ngày nay không thấy được mặt mũi, nhưng mà anh biết Mộ Ngôn lúc khuya sẽ trở về.

Hai người hiện tại còn chưa ở chung, Lâm Dịch biết Mộ Ngôn sẽ trở về, cũng nhờ bữa sáng ấm áp ở trên bàn.

Mộ Ngôn có chìa khóa nhà Lâm Dịch, đương nhiên nếu đổi lại trước kia, Mộ Ngôn sẽ không chưa trải qua Lâm Dịch cho phép đã tiến vào nhà anh.

Nhưng, sau khi xác định quan hệ thì không giống nữa.

Bên kia thực nhanh liền chuyển được cuộc gọi.

"Alo? Ở đâu đó?"

Giọng nói có vẻ thân nhiên vang lên, làm Lâm Dịch ngây người ra một lúc.

Anh cầm ra đi động, nhìn vào phần thông tin tên người gọi.

Mặt trên viết là ba chữ Mộ Ngôn Trạch Ưu.

Lâm Dịch trầm mặc một hồi lâu, sau đó nhàn nhạt trả lời, "Xin lỗi, gọi nhầm số."

Sau đó đổ một tiếng liền cúp máy.

Mộ Ngôn bên kia: "....."

Chơi cái trò gì vậy?

Mộ Ngôn lúc này đang trên đường đi đến phòng game của Lâm Dịch, mắt nhìn điện thoại bị cúp máy. Cũng không nghĩ ngợi nhiều, cắt điện thoại đi động lại.

*

Lâm Dịch còn đứng ở trước cửa phòng game, vốn định đi ra ngoài, nhưng đột nhiên thè thu được một bút tiền cả con số 0 cũng không đếm xuể bao nhiêu con trong đó.

Khuyến cho đại não của Lâm Dịch chết máy một hồi lâu.

Anh tuy rằng mặt ngoài biểu tình trông có vẻ nhàn nhạt.

Nhưng vẫn ngăn không được trong đầu đang suy nghĩ miên man.

Mộ Ngôn xuất hiện quá hấp tấp, cứ như thể cường ngạnh chen vào cuộc sống của anh.

Lâm Dịch lười, không đi cự tuyệt, có thái độ cam chịu.

Anh thậm chí còn có chút thói quen.

Lúc cùng với Mộ Ngôn ở chung, ngẫu nhiên sẽ có khi tâm động.

Nhưng loại tim đập nhanh này rất nhanh sẽ bị áp xuống.

Nhưng mà...

Lâm Dịch đứng yên tại chỗ thật lâu, màn hình khắp đầu đều là ——

Anh hình như, có lẽ là, bị bao dưỡng???

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Tôi không có khả năng xài hack 38

Vì thế, Lâm Dịch bị hai chữ bao dưỡng nện cho choáng váng rồi.

Đầu óc thì suy nghĩ miên man, có điều trên nét mặt vẫn bình thường như cũ.

Thế cho nên, khi Mộ Ngôn đi đến nơi, đã nhìn thấy Lâm Dịch cúp mắt nhìn chăm chú đi động, một bộ đảm chiêu suy nghĩ không biết đang nghĩ gì.

Mộ Ngôn đi qua đó, đầu tiên là hồ nghi cúi đầu nhìn nhìn Lâm Dịch.

Chàng trai môi mông hơi mím lại, mi mắt rũ xuống, lông mi vừa rậm lại vừa cong, nếu không phải Mộ Ngôn nhìn thấy mắt Lâm Dịch đang mở, thiếu chút nữa cho rằng anh đã đứng ngủ rồi.

Vì thế, Mộ Ngôn chụp Lâm Dịch một cái.

Lâm Dịch ngẩng phát đầu, thấy được Mộ Ngôn.

Đầu tiên là sừng sốt một chút, sau đó hừ một tiếng, vòng qua người Mộ Ngôn đi thẳng.

Mộ Ngôn: "....."???

Lâm Dịch xoay người quay trở lại phòng game.

Phòng game chỉ có vài người.

Sắp sửa đến giải league, các đồng đội bắt đầu điên cuồng xoát lối chơi và nhân vật.

"Anh ta làm sao vậy chứ?"

Mấy hôm trước còn là một tục tung rất nghe lời, như thế nào mới mười ngày không gặp cô, đã chơi tính tình rồi?

Chúa tể hệ thống: 【 phòng chừng đang làm nũng? 】

Mộ Ngôn sựng lại một chút, đôi mắt híp híp, "Làm nũng?"

Này sợ không phải đang làm nũng đi?

Chánh chọe còn không sai biệt lắm.

Mộ Ngôn có chút đau đầu đỡ trán, thật phiền toái.

Cô không biết Lâm Dịch đang giận dữ cái gì, đang tính chơi trò gì nên cũng lười đi đỡ.

Đã từng phòng game của Mộng Trạch Ưu cũng rất lợi hại.

Mộ Ngôn vốn dĩ chỉ tính toán đi xem Lâm Dịch một cái, sau đó thì đi thôi.

Hiển nhiên, Lâm Dịch hiện tại thoát nhìn cũng không tệ lắm, sắc mặt hồng hào.

Vậy nên, Ngôn cũng không theo Lâm Dịch vào trong đó, xoay người lại liền rời đi.

Sắc mặt hồng hào, Lâm Dịch: "....."

Anh đi mất một lát, xoay người nhìn lại phía sau, kết quả phía sau không còn gì nữa cả.

Thiếu chút nữa giận cười.

Vậy nên, Lâm Dịch sắc mặt hồng hào, đã dần dần đổi thái độ, biến lại thành sắc mặt như lúc ban đầu.

Hồng hào và giận dữ là không giống nhau.

Mộ Ngôn đem Lâm Dịch giận dữ ứng đỏ xem thành khí sắc hồng hào.

Thế cho nên, vừa lúc lỡ bỏ qua.

Thế cho nên, Lâm Dịch đơn phương giận dữ bắt đầu.

Game cũng không cùng Mộ Ngôn chơi, Mộ Ngôn điện thoại cũng không tiếp.

Rõ ràng ở ngay đối diện, Mộ Ngôn nhìn đến Lâm Dịch số lần cũng càng ngày càng ít.

Đương nhiên, Mộ Ngôn cũng không ý thức được điều này.

Cô thậm chí còn có hơi vừa lòng.

So với Bertha ở vị diện trước đủ kiểu đánh người mà nói, là quá tốt rồi.

Lại nói tiếp, Mộ Ngôn chưa từng sợ qua ai, nhưng Bertha lại chân chính khiến Mộ Ngôn cảm thấy hít thở không thông thật.

Đánh không được, giết lại giết không xong.

Vị diện trước còn đỡ, bị chúa tể hệ thống cái con bệnh này buộc chịu trách nhiệm, cô còn có thể có lệ, có lệ muốn làm gì thì làm.

Nhưng mà ——

Nếu đem vị diện trước cùng Bertha ở chung định nghĩa là yêu đương mà nói.

Thì vị diện này chính là trực tiếp đi vào phần mộ của hôn nhân.

Thật đáng sợ.

Mộ Ngôn yên lặng nghĩ.

Đương nhiên, đang nháo, tính tình giận dữ lên không sao hiểu nổi, Lâm Dịch tự nhiên không biết trong lòng Mộ Ngôn đang nghĩ cái gì.

Nếu để anh biết.

Lâm Dịch phỏng chừng đã một giây bóp chết Mộ Ngôn rồi.

Lâm Dịch không để ý Mộ Ngôn, phần lớn nguyên nhân cũng là do trận chung kết cuối cùng đã đến.

Anh thái độ lười nhác hồi trước giờ cũng không khỏi nghiêm túc hơn một ít.

Hứa Thanh lối chơi, rất giống với lối chơi của Mộ Ngôn, để người ta vượt ngoài dự đoán.

Đêm trước giờ thi đấu.

Lâm Dịch ngồi trên ghế máy tính, ngón tay thon dài đặt ở trên màn hình di động, nhẹ nhàng ma sát.

Dần dà, suy nghĩ của anh không khỏi bay lên người Mộ Ngôn.

Hồi ức lại những ngày sau khi quen biết Mộ Ngôn.

Lâm Dịch nhấp cánh môi đỏ một hồi lâu sau, anh xác thật giống như bị bao dưỡng.

Nhưng mà...

Lâm Dịch quay đầu sang một bên, hừ lạnh một tiếng, còn chưa hôn anh một cái, không tính bao dưỡng.

Lúc này, sau lưng truyền đến một chuỗi tiếng vang.

Là mấy tiếng bước chân, Lâm Dịch đầu cũng không ngẩng lên một chút, liếc mắt nhìn thời gian trên di động.

*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Tôi không có khả năng xài hack 39

Còn có nửa giờ nữa là đến thời gian.

Lâm Dịch thu hồi di động, cứ cảm thấy hôm nay tự dưng an tĩnh khác thường.

Dĩ vãng mỗi lần bọn họ tiến vào, không phải âm i không yên thì cũng sẽ gây nên động tĩnh thật lớn.

Hôm nay?

Lâm Dịch nhượng mày, hơi ngẩng đầu nhìn lên, thì đối diện với một loạt ánh mắt và động tác nhất trí.

Mãi đến chạm phải một ánh mắt như cười như không trong không trung, Lâm Dịch mới thoáng dừng lại, nhìn người nọ.

Cô gái mặc bộ đồng phục đội xanh đỏ giao xen, khoe môi mang nụ cười nhàn nhạt, hướng anh nhượng mày.

Bên cạnh cô, các đồng đội đang ra sức nháy mắt ra hiệu với anh.

Trông rất buồn cười.

Lâm Dịch nhủ mày, sau đó hướng về phía cô gái cười lạnh một tiếng.

Mộ Ngôn: "....." Mê chi cười lạnh, cười lạnh là cái quỷ gì?

Sau đó, bầu không khí quỷ dị dần lan tỏa khắp căn phòng.

Lâm Dịch cũng không hỏi tại sao Mộ Ngôn sẽ xuất hiện ở đây, lại còn mặc đồng phục đội nữa.

Đội tới giờ, trực tiếp đi thẳng đến sân thi đấu.

Đối với đại lão đứng bên cạnh mình nghĩ như thế nào, các đồng đội, chỉ dám lấy ánh mắt đi nhìn Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn bây giờ đã khác xưa rồi, phải biết rằng, phần mềm cảnh sát mạng của toàn dân, trâu bò cỡ đó là do người này viết ra.

Thân phận lên tới một độ cao nhất định rồi, căn bản đã không cần Mộ Ngôn đi chứng minh rồi cuộc mình có chơi hack hay không nữa.

Tự nhiên sẽ có bạn trên mạng đi chứng thực thay cô.

Hiện tại phần mềm này vừa đưa ra, có một số ads, phần mềm 18+, tất cả đều bị quét virus tiêu diệt.

Nhưng mà, muốn để cho mạng Internet sạch sẽ hoàn toàn, vẫn còn cần thời gian.

Cũng không phải một lần là xong, không có lợi hại như vậy.

Bất quá, từ từ mà tới.

Mộ Ngôn cũng không gấp.

Lâm Dịch không biết là, Mộ Ngôn đã dùng tốc độ nhanh như chớp, ký hợp đồng với phòng game của Lâm Dịch, để có thể tiến vào đội của Lâm Dịch đấu trận chung kết hôm nay.

Tuy rằng phần lớn nguyên nhân là do muốn thử xem, cảm giác tự mình đối chiến với chính mình ra sao.

Hứa Thanh rất sợ Mộ Ngôn là sự thật, nhưng đó chỉ là cảm giác, do ký ức chưa thức tỉnh nên mới theo bản năng mà sợ hãi chủ hồn thôi.

Hứa Thanh mỗi lần nhìn thấy Mộ Ngôn, đều không muốn cùng cô có giao tiếp.

Cho nên, vốn dĩ tính toán theo đuổi Lâm Dịch, vẫn chưa có thực hiện được.

Bởi vì cô ta không có chuẩn bị gì, cũng chưa nghĩ sẵn nên làm như thế nào.

Nhưng nhìn thấy Mộ Ngôn trong trận chung kết, Hứa Thanh vẫn có hơi ngoài ý muốn.

Bởi vì ngồi ở hai phòng máy khác nhau, nên Hứa Thanh chỉ có thể từ trên livestream nhìn thấy đối phương.

"Là Trạch Ưu lần trước."

Đồng đội bên cạnh ngạc nhiên thốt lên.

Mộng Trạch Ưu hiện tại đã hoàn toàn nổi như cồn, phần lớn người nhận thức Mộng Trạch Ưu vì phần mềm của cô.

Nhưng với những người đấu giải league, đại đa số đều do game mà nhận biết Mộng Trạch Ưu.

Bởi vì Mộng Trạch Ưu kỹ thuật đích xác rất lợi hại.

Cứ việc trận chung kết đầu tiên đấu với Lâm Dịch, bị nói là do dùng hack, nhưng gặp Trạch Ưu vẫn thấy hơi hốt hoảng.

Hứa Thanh đôi mắt lóe lóe, cười một chút, trên mặt nổi lên hai má lúm đồng tiền ngọt ngào, "Cô ta rất lợi hại sao?"

Đồng đội như sợ cô không tin gật đầu, "Thao tác không tệ, thói quen dùng pháp sư."

Pháp sư sao?

Hứa Thanh không chỉ có theo bản năng sợ hãi Mộ Ngôn, mà còn càng nhiều hơn là chán ghét.

Không rõ ngọn nguồn mà chán ghét.

Trò chơi đã bắt đầu.

Mộ Ngôn dùng chính là acc nhỏ của mình, tên là 【 Trầm Vương Giả, Trầm Thiên Hạ 】

Một số người nhìn thấy lớp áo choàng này.

Tức khắc kinh ngạc rồi.

"Ta đi!"

"Nguyên lai là cô ta!"

"Má nó! Ai còn nói cô ta chơi hack tao gấp với kẻ đó!"

"Thần con mẹ nó chứ hack! Kỹ thuật của cô ta đã không phải đơn giản chỉ là hack như vậy!"

Lúc trước Lâm Dịch vẫn luôn cùng Mộ Ngôn cùng nhau chơi Vương Giả, làm rất nhiều người đổi lớp áo choàng 【 Trầm Vương Giả, Trầm Thiên Hạ 】 khá tò mò.

Mỗi lần quan chiến, xem Mộ Ngôn cùng Lâm Dịch chơi với nhau.

Bọn họ có cảm giác không phải là Lâm Dịch mang theo Mộ Ngôn chơi.

Mà là Mộ Ngôn mang theo Lâm Dịch bay.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Tôi không có khả năng xài hack 40

Thao tác như vậy, lối chơi như vậy, rất nhiều người đều xem ở trong mắt.

Vậy mà cái acc rất trâu bò này, lại là acc nhỏ của Trạch Ưu?

Bọn họ không khỏi nhớ tới livestream phỏng vấn trực tiếp Mộ Ngôn mấy ngày hôm trước.

Mộ Ngôn: Hack? Không, tôi không có khả năng chơi hack.

Đột nhiên có chút sáng tỏ, chỉ nội thao tác của cô ta thôi đã còn hơn cả hack rồi được chưa.

Còn cần hack chi nữa?

Vui đùa cái gì thế.

Vì thế bọn họ không khỏi bắt đầu tò mò lên.

Mộng Trạch Ưu sẽ đấu trận này như thế nào.

"Thanh Liên Hồn Dưới Kiềm Ta của chúng ta kỹ thuật cũng rất trâu có được không."

"Người chơi toàn năng ai."

"Ta sát, có hơi kích thích rồi!"

Mọi người chờ mong xem livestream, đang là thời điểm chọn nhân vật.

Mộ Ngôn nằm trong lượt đầu tiên, cô mí mắt cũng không nhướng lên một chút đã chọn Lý Bạch.

Lý Bạch bị đoạt rồi.

Nhân vật lựa chọn có phân chia trình tự trước sau, Hứa Thanh bên đó thấy Mộ Ngôn đã tuyển Lý Bạch, cô ta bèn chọn Điều Thuyền.

Trong trận chung kết trước, Mộ Ngôn chính là đã sử dụng Điều Thuyền để lấy tuyệt sát.

Hành động này của Mộ Ngôn, một số người đã từng xem Lâm Dịch và Mộ Ngôn livestream đều nhìn không được chặc một tiếng.

Kịch bản.

Đây là thay Lâm Dịch giành sẵn nhân vật thôi.

Mộ Ngôn thích hợp chơi cái gì nhất, nói thật, đến bây giờ Lâm Dịch cũng còn chưa biết.

Chơi lâu như vậy rồi, Mộ Ngôn chơi nhiều nhất chính là đánh dĩa.

Đánh dĩa không phải nói là cô chơi nhân vật đánh dĩa, mà là.....

Nhân vật gì cô cũng mang đi đánh dĩa được.

Lâm Dịch vô ý thức liếc mắt Mộ Ngôn bên đó một cái.

Thì thấy cô tư thái ung dung, cúi đầu nhìn màn hình, khóe môi đang nhấc lên một độ cong.

Trạng thái lười nhác-ing.

Trong game, cô đánh ra mấy chữ.

【 Trầm Vương Giả, Trầm Thiên Hạ 】: Đại Kiều.

Đại Kiều?!

Tất cả đội viên phe Lâm Dịch đều nhìn Mộ Ngôn.

Ngay cả Lâm Dịch cũng ngẩng lên nhìn nữ chần dè đó.

"Chị, chị thật muốn chọn Đại Kiều?"

Trong headphone truyền đến tiếng đồng đội khóc không ra nước mắt.

"Sợ cái gì, chị mang mấy em bay, dựa vào Đại Kiều."

Tiếng nói nhàn nhạt lười biếng truyền lại.

Mộ Ngôn nét mặt thoát nhìn thập phần thông thả.

Các đồng đội của Lâm Dịch: "....." Đại Kiều thì Đại Kiều đi, bọn, bọn họ.....

Thua nổi!

Vì thế, các đồng đội thấy chết không sờn mà lựa chọn nhân vật.

Đội đến mọi người đều đã chọn xong, Mộ Ngôn và Lâm Dịch trao đổi nhân vật cho nhau.

Vì lúc trước Lý Bạch là Mộ Ngôn chọn giúp Lâm Dịch.

Đội hình sắp xếp xong xuôi.

Mộ Ngôn ánh mắt dừng ở trên người Điều Thuyền phe đối diện, âm trầm trầm nổi lên một nụ cười.

"Toàn quân xuất kích!"

Giọng nữ trong trò chơi kích động vang lên.

Mộ Ngôn đi theo hỗ trợ bên cạnh đội viên xạ thủ.

Đại Kiều là một nhân vật rất biến thái, đặc biệt là với người biết chơi Đại Kiều.

Hơn nữa ——

Ở trong Vương Giả, nói về kỹ năng nhân vật, Đại Kiều và Lý Bạch, càng hợp nhau.

Mộ Ngôn trong lúc chơi game, đã vô ý thức rắc thức ăn chó một phen.

Đặc biệt là.....

Khi Đại Kiều truyền tống Lý Bạch đến khu thủy tinh, gây cho người xem cảm giác ngày càng mê mang.

Trung lộ pháp sư hiển nhiên không phải đối thủ của Điều Thuyền.

Sau khi bắt đầu được năm phút, Điều Thuyền đã cảm giọt máu đầu tiên.

Mộ Ngôn nhìn thoáng qua bản đồ con, điều khiển nhân vật, đứng ở chỗ buff xanh khu dã ngoại của đối phương.

"Lý Bạch, lại đây."

Mộ Ngôn dùng bộ đàm nói chuyện.

Lâm Dịch liếc Mộ Ngôn một cái, lông mày nhảy dựng, có hơi khó hiểu Mộ Ngôn đang chơi cái trò gì.

Nhưng đáy lòng tuy kỳ quái, lại không mấy may do dự đi qua chỗ Mộ Ngôn.

Ai biết, còn chưa đi đến đâu, đã nghênh diện gặp phải Điều Thuyền đang tính lại đây đánh buff xanh.

Hứa Thanh vừa thấy Lâm Dịch, đầu tiên là thử một phen.

Phát hiện Lâm Dịch chưa có đại chiêu.

Cho nên, trực tiếp full set skill ném về phía Lý Bạch mà Lâm Dịch đang thao tác.

Lâm Dịch: "....."

Lúc này, đúng thời điểm sống chết, Lâm Dịch miễn dịch được 1 skill của Điều Thuyền.

Skill 1 vừa lúc cooldown xong.

Anh đang muốn rời đi, lại nghe được giọng của Mộ Ngôn nói.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Tôi không có khả năng xài hack 41

"Mâm cô ta." Trong headphone, giọng Mộ Ngôn nhàn nhạt truyền tới.

Cô không chút nào hoang mang ném ra một kỹ năng trăm mục, giảm tốc độ của Điều Thuyền.

Lúc này, Điều Thuyền đã dùng mất đại chiêu, thành ra, để cho Lâm Dịch cơ hội.

Anh không nói thêm gì, xông lên cho Điều Thuyền ba đao.

Quá trình cho ba đao này cũng không phải thuận lợi như vậy, Hứa Thanh cũng là người biết thao tác.

Mộ Ngôn ở trong bụi cỏ cũng lộ ra, hai người liên chiêu càng dễ dàng mẫn thật Hứa Thanh hơn.

Một phen thao tác, Lâm Dịch giúp Mộ Ngôn chặn vài kỹ năng, rốt cuộc xoát được đại chiêu.

"t down! (chung kết)"

Khoé môi Mộ Ngôn giương lên, ném ra một vòng sáng, ở lúc phe đối phương chạy đến, hồi thành.

Đối phương vô huyệt.

Đây là thao tác rất bình thường, nhưng lại khảo nghiệm độ ấn ý.

Trò chơi tiến hành được mười phút sau, kỹ năng được tăng cường.

Mộ Ngôn mua trang bị, làm rất nhiều người đều về mặt ngơ ngác.

"Cô ta mua trang bị gì vậy a!"

"Ta sát! Đây là thao tác của đại thần? Trang bị của đại thần?"

Cô mua là trang bị giảm thời gian cooldown của kỹ năng.

Điều này làm cho rất nhiều người đều khó hiểu, tuy rằng Đại Kiêu cũng cần trang bị cooldown, nhưng...

Hai bên chiến tích vẫn vững vàng.

Mộ Ngôn mang theo xạ thủ giết được mấy người xong, lại đi ngồi xỏm đọi Điều Thuyền.

Vẫn là vị trí nọ.

Xạ thủ phe ta: Đại Kiêu tỷ tỷ, chị đừng có chạy loạn nữa có được không.

Xạ thủ khác không ra nước mắt a, rõ ràng là nhân vật hỗ trợ, tại sao cứ một hai phải một mình lui tán loạn.

Mộ Ngôn liếc nhìn xạ thủ, khác môi cong lên, "Sang đây."

Xạ thủ: Không, em không, chị chúng ta đánh nghiêm túc một chút a.

Tuy rằng nói vậy, xạ thủ đẩy xong một tháp phe đối phương, vẫn là đứng ở vị trí cách Mộ Ngôn không xa.

Hứa Thanh nhướn mày, nhìn thoáng qua chỗ bụi cỏ lần trước, cười lạnh một tiếng.

Trực tiếp bắt đầu nện kỹ năng.

Đại Kiêu, một nhân vật không cách nào công kích, đối địch với Điều Thuyền, lẽ dĩ nhiên, không có phần thắng.

Thế nhưng, Mộ Ngôn tựa hồ đã sớm biết cô ta sẽ lại đây, cho nên thả một skill trầm mặc, khiến cho Điều Thuyền bị định lại.

Xạ thủ bên đó nhìn thấy, lập tức bắt đầu công kích Điều Thuyền.

Hậu Nghệ đại chiêu có kèm kỹ năng khống chế, có thể khiến Điều Thuyền không thể động.

Đại chiêu vừa mới thả ra một cái, Điều Thuyền đã giải trừ nó.

Hứa Thanh cười lạnh một tiếng, nhắm chuẩn Mộ Ngôn, trực tiếp bắt đầu đánh.

Mộ Ngôn không chút hoang mang, cô nhìn lướt qua bản đồ, người phe đối phương đã bắt đầu hướng bên này tập trung.

Kỹ năng của Mộ Ngôn cooldown siêu nhanh, Điều Thuyền vừa mới chuẩn bị xông đến nện kỹ năng, chợt bị đại điều của Hậu Nghệ bắn trúng.

Xạ thủ Hậu Nghệ: Gia! Trúng rồi!

Điều Thuyền dừng lại, đem kỹ năng này giải trừ.

Nhưng mà, mới vừa giải trừ xong, Mộ Ngôn lại ném qua hai cái trầm mặc nữa.

Đúng lúc này, Lý Bạch từ trong dã khu bỗng vọt ra.

Một cái đại chiêu, trực tiếp giết ngay trong nháy mắt.

"killing spree! (đại sát đặc sát)"

Hứa Thanh: "....."

Tiếp theo đó, chỗ có Mộ Ngôn, tất sẽ có âm thanh nhắc nhở cái chết của Điều Thuyền.

Hứa Thanh có chút duy trì không nổi nụ cười thanh xuân trên khuôn mặt.

Bởi vì, cô ta vĩnh viễn cũng không biết Đại Kiêu và tên xạ thủ sẽ ngồi xỏm ở chỗ nào đọi mình.

Vĩnh viễn đều là chỗ không thể tưởng nổi.

Lối thao tác lại có cao siêu hơn nữa, bị đột nhiên không kịp phòng bị định thân.

Cô ta còn chưa kịp phản ứng lại.

Ngay lập tức đã ba người đánh một, chết rất thê thảm.

Hứa Thanh hít sâu một hơi.

Ánh mắt âm trầm hơn một tý, cứ tiếp tục như vậy, nhân vật này của cô ta phải phế luôn rồi.

Trận game đã tiến hành mười lăm phút.

Hứa Thanh bên này cục diện rất không ổn.

Các loại cạm bẫy, không chỉ đào cho mỗi Hứa Thanh.

Đối diện năm nhân vật cơ hồ đều bị dính chương.

Cái gì, bạn nói đoàn chiến?

Không, đoàn chiến còn khủng khiếp hơn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Tôi không có khả năng xài hack 42

Một nhân vật kỹ năng cooldown nhanh, cùng cỡ với hack.

Nhưng mà, một số nhân sĩ chuyên nghiệp đã đặc biệt kiểm tra thử.

Không, không có dùng hack.

Mộ Ngôn kỹ năng cooldown nhanh, là do dùng phù văn và trang bị giảm thời gian cooldown mà ra.

Cái gì, bạn nói đoàn chiến?

Đoàn chiến càng biến thái hơn.

Vốn dĩ một đám người đang tập trung, đánh đánh, phe đối phương bỗng dưng biến mất không thấy.

Sau đó, khi toàn bộ giao diện màn hình đều bay đầy đại chiêu của Đại Kiều, đại gia cảm thấy không ổn, đang tính bỏ chạy.

Phe đối diện hồi đầy máu quay về.

Anh hùng đầy máu và anh hùng tàn máu liếc nhìn nhau một cái.....

Bầu không khí yên tĩnh.

Sau đó, Mộ Ngôn ném một skill trăm mặc đi qua, mấy khuôn mặt bỗng nhiên bùng tỉnh.

Nhưng rất tiếc, đã muộn màng.

Đoàn chiến hai lần, bị diệt đoàn hai lần.

Này trách ai sai?

Trách Đại Kiều!

Nhân vật quá con mẹ nó biến thái, thao tác quá con mẹ nó biến thái!

Vừa mẹ nó âm, lại vừa mẹ nó biến thái!

Ngay cả Hứa Thanh, ở trong mấy trận trước, một mình quét ngang toàn trường, trận này, cũng giống như bị gặp phải nhân vật khác chế vậy.

Bị dồn đến cứ luôn phải hoài nghi cuộc đời.

Hơn nữa, Hứa Thanh vĩnh viễn đều sẽ chết ở trong tay của Lý Bạch, dưới sự trợ công của Đại Kiều.

Hứa Thanh: "....."

Game tiến hành đến giai đoạn cao trào.

Mộ Ngôn vẫn luôn nhìn chuẩn Điều Thuyền, đủ các kiểu âm người, ném trầm mặc.

Do trước đó, Lâm Dịch và Mộ Ngôn vẫn luôn chơi Vương Giả cùng nhau, cộng thêm hai người này kỹ thuật lại không kém.

Độ ăn ý đã không cần bàn cãi nữa, vừa ra tới chính là giết trong vòng một nốt nhạc.

Đánh suốt bốn mươi phút, tỷ lệ đầu người của hai phe là 20/36.

Phe Mộ Ngôn đã chết hai mươi lần, mà phe Hứa Thanh thì đã chết ba mươi sáu lần.

"victory! (thắng lợi)"

Một trận đấu xong, người xem vẫn như cũ chưa đã thêm.

Các đồng đội của Lâm Dịch thì vẫn còn mơ mơ màng màng, toàn trận cơ hồ đều do Mộ Ngôn vững vàng dẫn dắt tiết tấu.

Chiến thuật điều lệ.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 quả nhiên, phân thân vẫn đánh không lại chân thân sao?

Chơi xong, Mộ Ngôn ném xuống di động, đảo mắt ngo qua Lâm Dịch.

Trong quá trình đó, Lâm Dịch chỉ liếc nhìn Mộ Ngôn một cái, sau đó quay đầu đi không nói một lời.

Trận chung kết kết thúc.

Mộ Ngôn và Hứa Thanh gặp nhau, sắc mặt Hứa Thanh không được tốt cho lắm.

Trong trò chơi, ai cũng nhìn ra, Hứa Thanh bị nhằm vào tới mức quả thực muốn hoài nghi cuộc đời.

Toàn bị âm bất ngờ không kịp phòng bị.

Trận chung kết cạnh tranh kim bài đã kết thúc, không hề ngoài ý muốn, phòng game của Lâm Dịch cầm kim bài, cộng thêm mấy vạn đồng tiền thưởng.

Vừa nghe nhắc đến mấy vạn tiền thưởng..

Lâm Dịch đã nhớ tới con số thiên văn trong tài khoản của mình ngày đó.

Liếc xuống Mộ Ngôn phía dưới đài.

Hai người tầm mắt chạm nhau trong không trung.

Mộ Ngôn hướng anh nhoẻn miệng cười.

Còn Lâm Dịch thì dời đi tầm mắt, không cùng cô đối diện.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Tôi không có khả năng xài hack 43

"Mộng tiểu thư, xin hỏi lần này ngài chơi Đại Kiều, có xài hack hay không?"

"Thời gian cooldown kỹ năng của Đại Kiều giảm đến mức để người ta không thể tưởng tượng nổi."

Với trình độ của Mộ Ngôn hiện giờ, có rất nhiều truyền thông đều chú ý.

Mà có một số truyền thông, lá gan lớn trực tiếp hỏi ra lời như vậy.

Mộ Ngôn đối với việc này, chỉ nhàn nhạt cười một tiếng, "phù văn giảm 150 cooldown, trang bị giảm 40% cooldown, anh có thể đi test thử xem."

"Có phải hack hay không." Mộ Ngôn nhìn cameras, chân mày nhướng lên, "Nói ra, chứ vị có thể không tin, tôi kỹ thuật thao tác so với hack càng bảnh trướng hơn nga."

Phóng viên: "....."

Cần rồi!

Đương nhiên, livestream qua đi, Mộng Trạch Ưu antifan như cũ anti.

Đại đa số đều mắng Mộ Ngôn đê tiện, ba người đánh một còn chưa tính, còn chơi âm nữa.

Nhưng mà phun Mộ Ngôn hack đã ít lại càng ít đi.

Trên mạng đã chứng thực.

Như vậy.....

Cái tin Mộng Trạch Ưu chơi hack rốt cuộc là do kẻ nào tung ra?

—

Trong khoảng thời gian ngắn, rất nhiều bạn bè trên mạng đều đang điều tra chuyện này.

Không sai, là bạn bè ở trên mạng.

Nhưng mà, bảo mật Internet thật sự quá tốt, các bạn bè trên mạng tra xét mất nhiều ngày vẫn luôn điều tra không ra.

khóc, Mộng đại lão của chúng ta, chứng minh trong sạch đã hủy ở trong tay phần mềm của mình rồi

Gần nhất một status như vậy bị đẩy lên đầu hot search.

Bên trong là tự thuật của một người bạn trên mạng, chuẩn bị bằng mọi loại thủ đoạn muốn điều tra chuyện này.

Nhưng mà, bất luận anh ta dùng phương pháp gì, anh ta đều đủ loại không dùng được.

Cuối cùng, còn phụ trương thêm một tấm ảnh chụp, là cảnh cáo đến từ tiểu cảnh sát q bản.

Chuyện này làm cho người bạn đó có chút khóc không ra nước mắt a.

Ông đây là đang thay đại Boss người sáng tạo ra mày bất bình, sao còn không cảm kích?

Cuối cùng, ở cuối bài viết, người bạn đó còn bình luận một câu.

Thật con mẹ nó chuyên nghiệp.

Vì thế, Mộ Ngôn lấy bài viết này đem share, còn tặng kèm một câu.

Ừ, tôi chuyên nghiệp.

Bạn trên mạng: "....."

Đại lão giống như không một chút hiếu kỳ rốt cuộc là ai đã hắc cô chơi gian lận a.

-

Trên thực tế là, Mộ Ngôn căn bản không có thời gian để quan tâm. Căn bản còn không nhớ tới nó nữa.

Hiện tại cô đang đối mặt với một vấn đề nghiêm túc.

Bởi vì từ hôm chơi xong, Lâm Dịch đã không còn để ý đến cô nữa.

Đương nhiên, Mộ Ngôn tự nhiên sẽ không để tâm Lâm Dịch có để ý đến cô hay không.

Bất quá, Lâm Dịch không ăn cơm, vậy thì cô có chút để tâm rồi.

Ngày thứ ba, Mộ Ngôn trầm mặc nhìn thoáng qua đồ ăn để trên bàn.

Sau đó, đem mớ đồ ăn này đổ đi.

Đầu tiên, cô gõ gõ cửa phòng của Lâm Dịch, không có người trả lời.

"Có ở nhà không?"

【 ở. 】 chúa tể hệ thống đáp lại Mộ Ngôn một câu.

Đột nhiên nhớ tới cái gì đó.

Chúa tể hệ thống: 【 tiểu tỷ tỷ, cô không đi làm nhiệm vụ chi nhánh sao? 】

Mộ Ngôn vặn thử chốt cửa thì thấy cửa dễ dàng mở ra.

Chúa tể hệ thống nhìn thấy một màn này, tầm tắc, còn chơi đùa cửa loại thao tác này nữa.

Anh ta sợ là không thể tưởng được, ký chủ của nó là một người có tiết tháo đi!

Nhưng mà, chúa tể hệ thống lại nhìn thấy Mộ Ngôn không hề có áp lực gì đi vào trong đó.

Chúa tể hệ thống:!!! Đã nói có tiết tháo đâu?

【 ký chủ tiểu tỷ tỷ, không phải cô nói xông vào nhà dân là phạm pháp sao? 】

Trong phòng tối đen một mảnh, Mộ Ngôn mở đèn lên.

Nhàn nhạt trả lời, "Hiện tại không giống."

Thân phận không giống.

"Tôi là được sự cho phép." Mộ Ngôn chậm rì rì nói.

【 →_→ 】

【 vậy mảnh linh hồn của cô thì sao? 】

Nhắc tới điều này, Mộ Ngôn lông mày hơi nhíu lại, "Cô ta quá ngây ngô, để cho cô ta trưởng thành lên đã."

Ý là, từ bỏ.

Chúa tể hệ thống:???

Trò gì vậy?

Nó vốn nghĩ cái này dễ đối phó, nên mới chọn cái có tính nguy hiểm yếu nhất.

Kết quả, ký chủ của nó nói, quá yếu, không cần???

Chúa tể hệ thống cảm thấy hình như mình đã làm chuyện xấu rồi, vì thế bèn im lặng ghen lại chuyện này trong bụng.

Rõ ràng cộng bốn sức chiến đấu bằng 5 bày ra tại đó, còn muốn khiêu chiến lợi hại hơn.

Nó chỉ là nhìn sơ qua, trong bảy cái mảnh vỡ linh hồn đó, mảnh linh hồn nguy hiểm nhất quý súc đến cỡ nào.

Đó còn là chúa tể hệ thống thông qua gương thần nhìn thấy được.

Quý súc đến mức có hơi đáng sợ nha.

Kết quả con hàng này còn ghét bỏ nó tìm cho cô ta đứa yếu nhất.

Chúa tể hệ thống theo bản năng đem mảnh ghép linh hồn và Mộ Ngôn tách riêng ra.

Quên mất, khi những mảnh ghép linh hồn đó quay trở về trong linh hồn của Mộ Ngôn thì,

Có phải hay không, ký chủ cũng sẽ quý súc như vậy...

-

Lâm Dịch mới vừa tắm gội xong ra, đã trông thấy cô gái đang ngồi trên giường của anh.

Cô gái một chân thon dài gác trên giường, một chân đạp trên sàn nhà, nhướng mi nhìn Lâm Dịch.

Lâm Dịch mới vừa tắm rửa xong xuôi, trên người hơi nước mịt mờ, sợi tóc ướt sũng.

Đèn trong phòng đèn bị bật lên, có hơi loá mắt.

Cặp mắt hẹp dài mờ mịt sưng mù mông lung, hơi có vẻ lười biếng.

Hai người trầm mặc liếc nhìn nhau một lát.

Lâm Dịch cứ nhiên theo bản năng siết chặt áo choàng tắm lại.

Mộ Ngôn: "....."

*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Tôi không có khả năng xài hack 44

Lâm Dịch nhận ra ánh mắt của Mộ Ngôn không thích hợp.

Chột cảm thấy trên mặt nóng ran lên.

Anh buộc mình bình tĩnh thả tay xuống, áo choàng tắm lỏng lẻo phủ trên người.

Trước ngực, lộ ra một mảng da thịt trắng muốt.

Mộ Ngôn liếc nhìn một cái, dời mắt đi, đứng dậy, bước chân ra ngoài, "Thay quần áo xong ra ngoài nói chuyện."

Lâm Dịch mím môi, tìm hai món quần áo tròng lên.

Sau đó liền đi theo Mộ Ngôn ra ngoài.

Chàng trai mặc một chiếc áo đơn màu vàng nhạt, quần đen dài rộng thùng thình, đứng ở cửa, im lặng nhìn Mộ Ngôn.

Sắc mặt tái nhợt do vừa tắm xong, nổi lên hây hây đỏ.

Mộ Ngôn hai tay khoanh ngực, cười như không cười nhìn Lâm Dịch.

"Như vậy, vị tiên sinh com chiều cũng không ăn này, có thể giải thích một chút đạo gần đây anh làm sao vậy không?"

Lâm Dịch hậm hực nhìn cô, khẽ hừ một tiếng, tiếng hừ từ chóp mũi nhẹ nhàng trào ra.

Mộ Ngôn nghe hừ một tiếng, không hiểu ra sao cả nhìn anh.

Về mặt anh so với ban nãy càng lạnh nhạt hơn, tìm ghế sofa ngồi xuống.

Liếc nhìn Mộ Ngôn.

"Ba ngày."

"A, con gái." Lâm Dịch cười lạnh lên khác biệt hoàn toàn với dáng vẻ ngoan ngoãn thường ngày.

Về mặt lạnh lùng như đang ra sức trào phúng Mộ Ngôn vậy.

Mộ Ngôn:???

Mộ Ngôn sững sốt trong một giây, nhìn Lâm Dịch.

"Ba ngày gì vậy chứ?"

Vốn là tới hưng sư vấn tội, Mộ Ngôn khí thế giống như đột nhiên bị đè bẹp.

Ba ngày, ba ngày làm sao vậy?

Cô làm gì ư?

Không có mà?

Mộ Ngôn tự mình hồi ức sâu sắc một chút, xác định mình chưa có làm chuyện gì thương tổn đến Lâm Dịch.

Biết điểm này rồi, Mộ Ngôn biểu tình liền ổn định lại.

Chúa tể hệ thống: 【.....】tình yêu kiểu mì ăn liền rồi.

Đang giận cũng nhìn không ra sao?

Người ta trách cô ba ngày không đi dỗ người ta đó, ngốc thấu!

Chúa tể hệ thống im lặng phi nhỏ Mộ Ngôn.

Lâm Dịch lạnh lùng ha một tiếng, nhìn cô, "Trong tài khoản của anh số tiền đó là sao vậy?"

"Cho anh a."

"Cho anh làm gì." Lâm Dịch hí mắt nhìn cô, cô nếu mà nói sai một câu, anh bóp chết cô ngay lập tức.

"Cho anh xài thôi a." Mộ Ngôn không cảm thấy có chỗ nào không ổn.

Lâm Dịch: "....."

Cho anh xài thôi?

Mộ Ngôn thấy Lâm Dịch im lặng không nói gì, có hơi không thể hiểu nổi.

Không lẽ tại cô cho ít quá?

"Đó là toàn bộ tiền lương của em rồi, trừ phí sinh hoạt ra em toàn cho anh hết, không còn nữa đâu."

Vì thế Mộ Ngôn lại bổ sung thêm một câu.

Lâm Dịch thân hình cứng đờ, "Toàn, toàn bộ?"

Mộ Ngôn: "Vẫn chưa toàn bộ."

Cô có vẻ bất đắc dĩ từ túi quần móc ra mấy tờ tiền, đưa cho Lâm Dịch, "Giờ mới là toàn bộ."

Chúa tể hệ thống: 【.....】

Tốt, tha thính một cách rất thực tế.

Lâm Dịch đại ra nhìn mấy tờ tiền đó.

Toàn, toàn bộ...

Không đợi anh lần nữa nói chuyện, đã nghe được tiếng Mộ Ngôn nhàn nhạt, "Tiền lương đều đã đưa hết cho anh rồi, anh còn chuyện gì nữa? Không còn chuyện gì thì đi ăn cơm ngay cho em."

Lâm Dịch: "....."

Làm gì mà, giọng điệu của cô như thể anh đang vô cớ gây sự vậy?

Lâm Dịch nhướn mắt lên thì nhìn thấy lông mày của Mộ Ngôn đang khẽ chau lại.

Im lặng một hồi nữa, anh mới thử nhỏ giọng cẩn thận, nói một câu, "Không đi."

Mộ Ngôn vừa nghe, thích đi thì đi, hất ngẩ!

Cô xoay người, đang định bỏ đi.

Nhưng mà chân giống như bị dính chặt trên mặt đất vậy.

Nhích cũng nhích không nổi.

Cô hít sâu vào, đợi khi nào có thể quay trở về, cô nhất định tay xé gia quy.

Nói được thì làm được.

"Bây giờ lại vì cái gì nữa?" Mộ Ngôn giữ vững nụ cười.

Lâm Dịch hừ lạnh một tiếng, quay đầu sang một bên, "Hiện tại mới giải thích, muộn rồi."

Mộ Ngôn: "....."

"Vậy anh muốn thế nào?" Cô hỏi.

Lâm Dịch nở rộ một nụ cười, "Chẳng muốn gì." Chỉ là không ăn cơm.

"....." Gọi đòn.

Vài giờ tiếp theo, Mộ Ngôn thời gian đều thua ở trên người Lâm Dịch.

"Ăn hay không?"

"Không ăn."

"Không ăn..." Tôi ăn chết anh.

*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Tôi không có khả năng xài hack 45

Qua lại mấy lần xong, Mộ Ngôn nụ cười dần biến thái.

Tục tụng ngoan ngoãn quý sứ gì, đều là giả, giả!

Dối lừa nhau!

Nhưng cũng may, trong lúc Mộ Ngôn đang muốn lập tức biến thái, Lâm Dịch đã ăn cơm rồi.

Mộ Ngôn: "....." Ăn rồi thì tôi cũng muốn ăn chết anh.

Nhưng dù vậy, trên mặt Mộ Ngôn vẫn treo nụ cười nhàn nhạt, hoà nhã.

Cô mặt mũi ôn hòa, nói: "Ngoan chút, có được không?"

Đụng đến ánh mắt của Mộ Ngôn, tim Lâm Dịch đập có chút nhanh, anh như bị điện giật dờ đi ánh mắt đang cùng Mộ Ngôn chạm nhau.

Về mặt anh không khác mấy bình thường, không nhìn ra biến hoá gì.

Để người ta cảm thấy anh ngoan ngoãn, nhưng mà, Lâm Dịch lại nhàn nhạt phun ra một chữ, "Không."

"....."

Mộ Ngôn nụ cười hơi biến đổi, nhưng ý cười trên khóe môi gia tăng thêm một chút, "Không, ngoan cũng không có việc gì." Cùng lắm cô cũng chỉ ghen đến nội tâm biến thái mà thôi.

Xác định quan hệ bạn trai bạn gái xong, hai người đã không phải người xa lạ quen thuộc nữa.

Cho nên, Lâm Dịch bại lộ ra, một mặt cùng bình thường hoàn toàn bất đồng.

Trong lúc chơi game ——

Lâm Dịch ở bên cạnh, bỗng dừng ngẩng đầu, nhìn Mộ Ngôn, "Mộng Trạch Ưu."

Lâm Dịch lười nhác mở miệng.

"Có việc?" Mộ Ngôn không rảnh ngược mắt, cô hai mắt không chớp nhìn chăm chú màn hình.

Trong game cô đang carry toàn trường, liền ở lúc sắp giết được một người cuối cùng, lập tức sẽ ngũ sát.

Lâm Dịch nói, "Anh muốn đầu người."

Tay Mộ Ngôn khựng lại, phanh lại trong tức thì.

Nhân vật của đối phương bị Mộ Ngôn đập cho sây xảm mặt mày, chỉ kém thêm chút máu nữa, là đã bị Mộ Ngôn giết.

Nhưng ai biết, Mộ Ngôn đột ngột ngừng lại.

Vẫn luôn đi theo sau cô, tiểu phụ trợ dong dong dài dài chen lên, sau đó nhẹ nhàng đánh một cái.

Đúng vậy, là nhẹ nhàng đánh một cái.

"t down! (chung kết)"

Lâm Dịch tức khắc cười rộ lên, ngẩng đầu nhìn Mộ Ngôn.

Gặp phải Mộ Ngôn ánh mắt hậm hực, anh đột nhiên sáp lại gần, hôn một cái lên sườn mặt Mộ Ngôn.

Sau đó không đợi Mộ Ngôn kịp phản ứng, anh ngược lại đỏ mặt trước.

Bị hôn một cái, Mộ Ngôn: "....."

Ngũ sát đối lấy một nụ hôn, cảm giác này như thế nào?

Không! Một chút cũng không hay ho gì!

Cô muốn ngũ sát!

Chúa tể hệ thống im lặng trôi lên, 【 game cùng bạn trai chọn cái nào? 】

"Game." Mộ Ngôn không chút do dự.

Chúa tể hệ thống: 【→ _ →】

Cô đời này cứ sống chung với game đi.

Cũng chỉ có hệ thống xui xẻo như nó mới khế ước trúng cô thôi!

-

Mộ Ngôn dùng phương thức riêng của mình hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyến.

Thậm chí, còn làm internet sạch sẽ hơn rất nhiều.

Về sau, cô trừ bỏ viết trò chơi cho Lâm Dịch ra, phần mềm đưa ra thị trường cũng chỉ có mỗi cảnh sát mạng của toàn dân.

Phần mềm này cần cách một đoạn thời gian phải cập nhật lại một lần, chậm rãi cải tiến.

Đương nhiên Mộ Ngôn không phải toàn năng, cũng không phải loại hình hoàn mỹ.

Chỉ có thể nhìn xem các bạn trên mạng yêu cầu cái gì, rồi sau đó chậm rãi cải tiến.

Còn về Hứa Thanh, mảnh linh hồn của Mộ Ngôn...

Hứa Thanh lúc mới bắt đầu còn muốn theo đuổi Lâm Dịch.

Nề hà, Lâm Dịch hoàn toàn không cho cô ta bất luận cơ hội gì.

Mặt ngoài cao lãnh một đám.

Nói chuyện cũng lười nói chuyện với người ta, đừng nói chi lời kéo làm quen.

Về phần Nghiêm Trạch, người bồi nhọ Mộ Ngôn dùng hack,...

Mộ Ngôn vẫn luôn lười đi tìm hấn ta tính sổ.

Không thú vị.

Mộ Ngôn người này tương đối Phật hệ, trừ bỏ trên chuyện nào đó, bình thường cô tính tình luôn rất tốt.

Căn bản không cần báo thù.

Tại vì không cần thiết, thực lực sẽ chứng minh hết thảy.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 thần con mẹ nó lý do, rõ ràng chỉ là lười!

Đi điều tra một chút sẽ chết a!

Ký chủ nhà hệ thống người ta, còn giẫm đạp cận bã đủ kiểu.

Đương nhiên, chúa tể hệ thống nhiệm vụ chính cũng không phải giẫm lên cận bã.

Ký chủ nhà nó auto- chặn cận bã, thậm chí còn không đi để ý nam chính, nữ chính ra sao như thế nào nữa.

Nhưng mà chúa tể hệ thống không ngờ tới chính là, ở mấy vị diện sau, nó rốt cuộc phát hiện Mộ Ngôn cùng những ký chủ ngược cận bã khác có cái gì bất đồng rồi.

Người ta dùng chân giẫm cận bã, chân cô lại giẫm lên mảnh linh hồn của mình.

Nói rõ công lược đâu!

Đương nhiên, đây đều là lời nói lúc sau.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 1

Mộ Ngôn mãi đến đem phần mềm cảnh sát mạng của toàn dân hoàn toàn thắng hoa xong, mới rời khỏi vị diện nhiệm vụ.

Lúc đó, cô đã 5-60 tuổi.

Mà Lâm Dịch so với Mộ Ngôn lại chết sớm hơn 5 năm.

Lâm Dịch dạ dày không tốt, cứ việc đã rất dụng tâm chăm sóc, nhưng chết vẫn còn hơi quá sớm.

Nghịch ngợm tiểu yêu tinh rốt cuộc đã chết.

Mộ Ngôn nhẹ nhàng thở ra, thể xác và tinh thần đều mỏi mệt, nhưng cô lại không biết, ở vị diện sau, thể xác và tinh thần cô sẽ bước vào trạng thái già cả

ngay thôi.

*

Mộ Ngôn vừa cùng thân thể dung hợp, bỗng nhiên thấy ngực lói lên.

Mộ Ngôn còn chưa kịp phản ứng, trong miệng đã bốc lên mùi vị tanh ngọt.

"Phốc!" Một búng máu cứ như thể mất kiểm soát mà nôn ra.

Đôi mắt Mộ Ngôn mở to mở to, nhưng mí mắt giống như nặng trĩu không thể mở ra được.

Cho dù gắng sức mở, tầm mắt vẫn cứ một mảng mông lung.

Sau đó, mắt Mộ Ngôn sụp xuống, lâm vào vô tận hôn mê.

Cô ngã xuống, ngã xuống ở vùng hoang vu đã ngoai.

Bầu trời trong xanh, ánh nắng óng ả xuyên thấu qua những tán cây rậm rạp, chiếu rọi lên gương mặt nhợt nhạt của Mộ Ngôn.

Sắc môi cô trắng một màu bệnh trạng, khóe môi trào ra bọt tanh đỏ.

Không biết qua bao lâu, từ trong rừng đi tới một thiếu niên đang cống sọt, tay cầm lưỡi hái, người mặc áo tang vải thô.

Thiếu niên màu da ngăm đen, tóc quăn trên đầu, cuốn thành một búi tròn, ống tay áo xắn đến mức tận cùng.

Lộ ra làn da trắng nõn nà bên trong, không tương xứng với khuôn mặt.

Thiếu niên có đôi mắt to ngập nước, bên trong hơi nước mông lung, trong suốt vô ngần.

Hắn nhìn thấy một người nằm ngã ở trước mặt, bĩu bĩu môi, đang định đi vòng qua.

Lại vô tình thấy dung nhan của người nọ.

Tức khắc, cả người đều nhích chân không nổi rồi.

Đó thoát nhìn là một nữ nhân, một thân bạch y áo gấm, mi mực như họa, đẹp đến người ta không sao rời mắt nổi.

Gương mặt tuyệt mỹ đó phụ thêm một ít nhợt nhạt, làm nàng trông có vẻ vô cùng ốm yếu.

Cho dù nhắm hai mắt, vẫn như cũ có thể khiến người cảm nhận được hơi thở ôn nhuận của nàng.

Thiếu niên trong mắt đột nhiên phát ra ánh sáng lấp lánh.

Hình tượng thê chủ hoàn mỹ trong lòng của hắn!

Thiếu niên ném lưỡi hái trong tay đi, chạy chậm qua, từ trên xuống dưới cẩn thận nhìn Mộ Ngôn.

Ánh mắt ngấp nghé, chần chờ một lúc, cuối cùng dừng trên gương mặt đó, hắn cắn chặt răng.

Cuối cùng, vẫn đem Mộ Ngôn mang về.

Son gian đồng ruộng, tiếng chim chóc kêu dí thường rõ ràng.

Thiếu niên lúc mang Mộ Ngôn về đến nhà, đã mệt thở hồng hộc.

Hắn thở hỗn hà hỗn hển dời Mộ Ngôn lên giường của mình.

Đứng ở mép giường, không biết nghĩ tới điều gì, có vẻ thẹn thùng đỏ ửng khuôn mặt.

Hắn nhanh chóng đi mời đại phu đến xem bệnh cho Mộ Ngôn, rồi đi mua thuốc, sắc thuốc.

Lúc làm những việc đó, hắn vẫn luôn duy trì thái độ đặc biệt tích cực.

Khiến chúa tể hệ thống bỗng dung có dự cảm không hay.

Quả nhiên, thiếu niên sắc thuốc xong, rất cẩn thận đi đến mép giường.

Nhìn ngấm dung nhan của Mộ Ngôn.

"Cha, cha nói, nam nữ thụ bất thân, nàng, nàng ngủ giường của ta, còn chạm vào ta, theo lý nên chịu trách nhiệm."

Thiếu niên nói đến đây, đặc biệt thẹn thùng cúi đầu, bên tai hần hơi nóng lên.

"Cha, cha còn nói, ân cứu mạng, nên lấy thân báo đáp."

"Ta, ta cứu nàng, nàng hẳn là phải báo đáp ta."

Nói đến đây, thiếu niên lấy hết can đảm, bưng thuốc trong tay, "Mua thuốc, mời đại phu cũng phải tiêu rất nhiều tiền, nàng, nàng nếu đáp ứng, sau khi tỉnh lại cưới ta, ta, ta mới dứt nàng uống thuốc."

"Không, không đáp ứng, ta, ta liền ném nàng ra ngoài."

Lúc đó, Mộ Ngôn đã hôn mê bất tỉnh.

Hoàn toàn nghe không được thiếu niên nói cái gì.

Thiếu niên rất hiển nhiên cũng minh bạch điều đó, hần chậm rì rì nói, "Không nói lời nào, ta coi như nàng đáp ứng đó."

Thiếu niên chờ trong giây lát, không ai đáp lại.

"Tốt, nàng đáp ứng rồi."

*

Nữ tôn vị diện.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 2

Chúa tể hệ thống: Cường mua buộc bán!

Nhưng mà ký chủ của nó vẫn đang hôn mê, đối với sự việc bên ngoài không mấy may hay biết.

Nói xong những lời đó, thiếu niên mặt đã đỏ như con tôm luộc, hần ngồi lên mép giường.

Ngượng ngùng nhìn mặt Mộ Ngôn, sau đó dịu dàng đem thuốc đặt ở bên môi thỏ thỏ, bắt đầu dứt thuốc.

Nhưng vì Mộ Ngôn hôn mê, nên thuốc không dứt vào được.

Thiếu niên nhìn nhìn Mộ Ngôn, lại nhìn nhìn bát thuốc đen như mực, mặt hần nhó như bánh bao.

Làm sao bây giờ chứ?

Thiếu niên cắn môi suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng mắt sáng lên.

Hai mắt hần bắt đầu nhìn loạn, ánh mắt đảo tới đảo lui xung quanh môi Mộ Ngôn.

Đầu tiên là liếc một cái, sau đó nhanh chóng rời đi.

Mặt lại bắt đầu đỏ như phát sốt.

Hần giống như làm ăn trộm lén lút nhìn môi Mộ Ngôn.

Cứ như có ai đang ở bên cạnh nhìn hần vậy.

Nhìn một chốc, lại bay nhanh rời mắt đi.

Tới tới lui lui rất nhiều lần như vậy.

Chúa tể hệ thống cảm thấy mình cả người đều không khỏe.

Muốn miệng đối miệng dứt thuốc thì dứt đi, anh như vậy là đang nháo cái trò gì!

Cuối cùng, thiếu niên tựa hồ đã hạ quyết tâm.

Thẹn thùng nhìn sang Mộ Ngôn, sau đó nhẹ giọng nói, "Ta, ta không phải cố ý, ai ai bảo nàng không uống thuốc."

Sau đó hắn nhắm mắt lại, hóp một ngụm thuốc trong chén.

Rồi chu miệng ra, môi đối môi, lùa vào trong miệng Mộ Ngôn.

Nếu có nhiệt kế để đo lường sức nóng trên mặt thiếu niên lúc này, đại khái sắp có chừng bốn mươi độ.

Thiếu niên mở to mắt nhìn Mộ Ngôn.

Nhìn gần, đôi phương làn da tinh tế, nhắm hai rèm mắt, lông mi dài lại rậm rạp xuống, cong cong.

Thiếu niên chớp chớp mắt, sau đó vươn tay, thật cẩn thận chọc lên mặt của Mộ Ngôn.

Làn da cô mỏng manh, chỉ chọc nhẹ một cái, cư nhiên đã để lại một ấn đỏ.

Đôi mắt thiếu niên hơi tròn tròn, lập tức thu nhanh tay về.

Thuốc trong miệng đã dứt xong.

Vị hơi chua đắng, thiếu niên lông mày nhăn lại, đầu lưỡi không cẩn thận chạm phải môi Mộ Ngôn.

Mềm mại, cảm giác tê dại khác thường nháy mắt đánh ụp lại.

Mặt thiếu niên càng đỏ hơn.

Bất quá hắn cũng không rời khỏi cánh môi của Mộ Ngôn, ngược lại còn liếm liếm.

Ngô, có hơi ngọt.

Thiếu niên có chút vui a tiếp tục bắt đầu dứt thuốc.

Nhưng mà, thiếu niên cũng không nhận thấy được, mỗi lần hắn dứt thuốc xong, liền có một sợi tơ vàng len vào trong thân thể hắn.

Lập đi lập lại nhiều lần, ở sau cổ hắn nổi lên một ấn ký kim sắc.

Ấn ký đó mỏng manh loé lên một chút, liền ẩn đi.

Việc này thần không biết quỷ không hay, ngay cả chúa tể hệ thống cũng không phát hiện.

*

Ngày hôm sau.

Mộ Ngôn chỉ cảm thấy đầu óc nặng nề, lồng ngực nhói đau.

Cô thử nâng nâng mắt, có điều mí mắt nặng trĩu vô cùng, Mộ Ngôn thử rất nhiều lần, mới mở được hai mắt.

Tầm mắt từ mơ hồ chuyển dần sang rõ nét.

Đập vào mắt chính là mái hiên, đôi mắt hoạt động trở lại.

Cổ hương cổ sắc.

Đây là một gian phòng nhỏ có vẻ đơn sơ, cổ đại.

Cuối cùng, tầm mắt cô tạm dừng ở bóng người đứng cách đó không xa.

Thiếu niên thân hình mảnh khảnh, một bộ áo tang vải thô màu xanh lá, đôi tay có vẻ co quắp vo vo vạt áo.

Một đôi mắt to lung linh sóng nước nhìn chằm chằm vào cô.

Mộ Ngôn trước là có chút mê mang, nhưng sau khi tầm mắt rõ dần, cô tựa như bị sét đánh.

Sượng đơ ở trên giường, cả người đều không ổn.

Thiếu niên này, linh hồn có mùi vị quen thuộc, cùng Bertha và Lâm Dịch là một người!

Mộ Ngôn: "....."

"Nàng, nàng tỉnh rồi, khá hơn chút nào chưa?"

Thiếu niên ánh mắt quái dị, đôi mắt đen láy chuyên chú nhìn cô.

Đáy mắt chợt lướt qua vẻ ngượng ngùng.

Hơi rũ đầu, đôi mắt nhỏ đầu tiên là nhìn nhìn cô, sau đó lập tức cụp xuống.

Khuôn mặt nhỏ không tính là trắng, đỏ lên một mảng quý dị.

*

Có một loại bá vương, kêu là Nguru bá vương.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 3

Mộ Ngôn cảm thấy hiện giờ cô không ổn một tý xíu nào, vô cùng không ổn.

Cô duy trì động tác bị sét đánh, chết trân trên giường, nhìn chằm chằm thiếu niên áo xanh nọ.

Cô đọc ánh mắt của thiếu niên một hồi lâu, bây giờ mới hiểu ánh mắt đó chính là, liếc mắt đưa tình, dục cụ còn ngênh, hai mắt sáng rỡ, giống như con sói nhìn chằm chằm vào thức ăn của nó vậy.

Mặt hắn trông hơi nhỏ, màu da hơi ngăm, thiên về đen thô ráp, nhưng lại có một đôi mắt to ngập nước.

Tại sao lại gặp anh ta nữa!

Mộ Ngôn hít sâu, ổn định chính mình, sau đó nhìn thiếu niên hỏi, "Ta, sao lại thế này?"

Thiếu niên đến gần cô một chút, rồi cúi đầu, nhỏ giọng nói, "Đại phu nói, nàng bệnh cũ tái phát, nhất thời khí huyết không thông, ngất đi, là ta mang nàng về."

Thiếu niên nói, hắn vẫn giữ nguyên dáng vẻ cô vợ nhỏ co quắp, nhưng trong mắt lại toát lên vẻ nghi hoặc.

Nếu là người bình thường, đối với việc mình tỉnh lại ở một nơi xa lạ, hoài nghi, kích động, trước nhất chính là hỏi, người là ai, đây là đâu, rồi mới chú ý tới ta sao lại thế này.

Mà người này tỉnh dậy lại không nói một lời nào nhìn hắn, sau đó còn bình tĩnh hỏi mình sao lại thế này.

Thiếu niên tự nhiên không biết mức độ hồng mắt của Mộ Ngôn khi nhìn thấy hắn, ở trong mắt hắn, Mộ Ngôn khuôn mặt nhàn nhạt, vân đạm khinh phong, ánh mắt toát ra vẻ nhàn nhạt ôn nhu.

Đôi mắt đó bình đạm như nước ấm.

Thiếu niên nhìn mà tim đập thành thịch.

Quá thẹn thùng, đây là thê chủ hắn nhặt được, hình như có vẻ lợi hại.

Vui!

Mộ Ngôn đang lúc trầm tư, trong óc cô bỗng dưng vang lên một giọng nói.

Thê chủ của hân trông không đơn giản, lớn lên đẹp nữa, vui!

Đột nhiên nghe được mấy giọng nói này, về mặt Mộ Ngôn sững sờ ngẩng đầu lên nhìn thiếu niên.

Thiếu niên hai tay vẫn còn duy trì đặt ở trước người, bẻ bẻ ngón tay, đôi mắt lung linh ánh nước nhìn cô.

Mộ Ngôn run lên một cái, nhanh chóng rời mắt đi.

"Tiêu hệ thống, cậu làm?" Mộ Ngôn hoài nghi là chúa tể hệ thống đem lời độc thoại nội tâm của thiếu niên truyền cho cô.

Thê chủ là chơi cái quý gì?

Chúa tể hệ thống: 【 cái gì mà tôi làm? 】

Nó đang định truyền cốt truyện cho Mộ Ngôn, đột nhiên nghe được Mộ Ngôn hỏi, chúa tể hệ thống về mặt đại ra.

Nó sững sờ, Mộ Ngôn cũng sững sờ.

Lông mày cô nhăn lại, muốn hoạt động thân thể một cái.

Nhưng vừa mới cử động tay mình, cô đã cảm thấy lồng ngực khí huyết dâng trào.

Trong cổ họng lại một mùi tanh ngọt.

Sắc mặt Mộ Ngôn càng thêm tái nhợt, cô mạnh mẽ nén xuống một ngụm máu.

Mặt trắng đi ho sù sù hai tiếng.

Thiếu niên trước mặt nghe thấy Mộ Ngôn ho, tức thì bước tới.

Giọng hân nhẹ nhàng mềm mại, "Đại phu nói, nàng cần tĩnh dưỡng, không nên lộn xộn."

Thiếu niên tự quen thuộc đắp chăn cho Mộ Ngôn.

Hai người gần gũi nhìn nhau một chốc.

Mộ Ngôn một thân áo trong màu trắng, tóc đen như thác nước trút xuống, khuôn mặt ôn nhu như ngọc, nhìn gần làn da cô trông càng tinh tế.

Sắc môi cô nhàn nhạt, vành môi mỏng.

Mắt như đào, mi như sơn, mi mực như họa, thiếu niên nhìn mà ngẩn ngơ cả người.

Vì thế bèn mở to một đôi mắt, chớp cũng không chớp lấy, nhìn chăm chăm Mộ Ngôn.

Bầu không khí yên tĩnh trong một phút đồng hồ...

Hai phút...

Mười phút sau.....

Yết hầu Mộ Ngôn có chút ngứa ngáy, ho lên dữ dội.

Lúc này mới làm bừng tỉnh thiếu niên.

Vì thế thiếu niên giống như bị điện giật, nhanh chóng rời đi ánh mắt.

Mặt càng đỏ hơn.

Thê chủ nhìn thật đẹp.

Nghe được lời độc thoại nội tâm của thiếu niên, Mộ Ngôn: "....." Cái trò gì thế này?

Mộ Ngôn cảm thấy có thể là ở vị diện trước bị Lâm Dịch tiểu yêu tinh tra tấn, nên hiện tại chỉ số IQ của cô có lẽ vắng mắt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 4

Lúc này, thiếu niên bỗng nhớ ra điều gì, hẳn đầu tiên là đứng vụt dậy, sau đó bước vội ra ngoài.

Mộ Ngôn nhìn chăm chăm theo hình bóng của thiếu niên, không biết tại sao, trong lòng cô bỗng sinh ra, một dự cảm chẳng lành.

【 Mộ Ngôn tiểu tỷ tỷ, tiếp thu cốt truyện nè. 】

Vào lúc này, giọng nói của chúa tể hệ thống vang lên.

Chúa tể hệ thống đương nhiên biết tại sao Mộ Ngôn đến chỗ này.

Nó có chút vui sướng khi người gặp họa, đương nhiên sẽ không nói cho Mộ Ngôn biết trong lúc cô hôn mê, đã bị ăn bao nhiêu đậu hủ đâu.

Vị diện này thực thần kỳ.

Thế giới nữ tôn, nữ tôn nam ti, khiến Mộ Ngôn cảm thấy càng lạ lẫm đó là, nơi này nam nhân sinh con.

Cũng tức là đồng nghĩa với, nam nhân và nữ nhân địa vị chuyển hoán cho nhau.

Nữ tử có thể vào triều làm quan, nam tử ở nhà giúp vợ dạy con.

Vậy thì không khó giải thích đáng về cô vợ nhỏ vừa rồi của thiếu niên là thế nào, mà thê chủ ý tứ, đồng nghĩa với lão bà.

Khi này, thiếu niên ở trong lòng gọi Mộ Ngôn là thê chủ.

Cũng tức là đồng nghĩa với đã kết hôn?

Ánh mắt Mộ Ngôn bỗng nhiên tối sầm đi, hơi thở quanh người bỗng chốc âm lãnh hẳn.

Nếu có người ngoài ở đây, nhất định sẽ thấy được biểu tình của Mộ Ngôn đã biến đổi.

Nữ chính là xuyên qua lại đây, một buổi sáng xuyên thành nữ hoàng của một quốc gia, hậu cung nam phi vô số.

Nữ chính các loại ngược ngồng khó xử, nhưng bị buộc bắt đắc dĩ, phải ở thế giới này sinh tồn tiếp.

Những nam nhân ở trong hậu cung của nàng ta đã làm nàng ta động tâm.

Nếu một hai phải dùng loại hình tiểu thuyết để nói, đây sợ là một quyển tiểu thuyết np.

Thế giới này tam quốc thế chân vạc, đều là quốc gia nữ tôn.

Nữ chính trong khi cùng nam chính chơi trò tình cảm, cũng đồng thời ôm chí khí to lớn nhất thống giang sơn.

Thời đại Chiến Quốc, thương vong vô số, bá tánh một mảnh khóc than.

【 nhiệm vụ chủ tuyến: Phổ độ chúng sinh, chúng sinh toàn khổ, vinh dự chúa cứu thế xin trao tặng cô, hãy bằng từ thương nhỏ nhất, phụ trợ một quốc gia thống nhất. 】

【 chiến tranh làm cho oán linh vô số, khi quốc gia thống nhất, dân sinh hài hòa, chiến tranh sẽ giảm bớt, tôn chỉ của chúng ta chính là: Lấy hoà bình làm trung tâm, xây dựng niên đại hoà bình. 】

Mộ Ngôn: "....."

Thật lâu sau, Mộ Ngôn từ từ phun ra một câu, "Nhiệm vụ này, quá vĩ đại rồi."

【 còn phải nói, bọn tôi là hệ thống có phong cách mà, gặp gỡ bốn hệ thống xem như cô may mắn. 】

【 chúng ta nhiệm vụ có phải hay không quá có phong cách, muôn vàn thế giới do chúng ta chúa tể, thế nào, ký chủ có hay không cảm thấy cô là kẻ trên cơ người rồi. 】

Chúa tể hệ thống giọng nói thập phần kiêu ngạo.

Mộ Ngôn: "Có phải cậu đã hiểu lầm ý nghĩa từ chúa tể rồi hay không?"

Chúa tể hệ thống còn có chút bay bổng, 【 sao có thể. 】

Mộ Ngôn cảm thấy nhiệm vụ này vẫn còn có thể cứu vớt một chút, "Nhiệm vụ này quá sức vĩ đại rồi, tôi nhin không nổi sinh ra lòng kính ngưỡng với nó, nó khiến tôi không thể nào bắt tay vào làm nổi."

【 không sao, tôi tin tưởng cô!】 chúa tể hệ thống khó có được thấy Mộ Ngôn khiêm tốn, rất hài lòng.

【 tôi chính là cố ý định vị vị diện này cho cô đó. 】 vị diện này mảnh linh hồn có vẻ hơi trâu.

Mộ Ngôn: "... Làm phiền cậu rồi."

Tiếp thu cốt truyện xong, Mộ Ngôn cũng vẫn không có ký ức của thân thể này.

【 vì để cho cô hoàn thành nhiệm vụ vĩ đại này tốt hơn, tôi còn cố ý tìm cho cô một thân thể rất trâu bò đó. 】

Trâu bò?

Mộ Ngôn nhìn nhìn chính mình, cô chỉ cần cử động một chút, là sẽ học máu ngay.

Cảm giác như ngũ tạng lục phủ đều đã vỡ nát vậy.

【 có điều như vậy, ở lúc xuyên đến đây, thân thể này đang độ kiếp, bị sét đánh chết, sau đó lại từ trên cao rơi xuống. 】

【 có vẻ như, bị đập hỏng rồi. 】

【 nhưng mà tôi đang cứu chữa!】 chúa tể hệ thống giải thích, 【 nhưng không hiểu sao nữa, nó từ một cường giả, rớt xuống thành sức chiến đấu của chip bông rồi. 】

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 5

Mộ Ngôn: "... Tôi cảm ơn cậu nhé."

【 đừng khách khí, đừng khách khí!】 chúa tể hệ thống hôm nay không hiểu sao quá vui vẻ, vì thế thực khiêm tốn tiếp nhận lời cảm ơn của Mộ Ngôn.

Nét mặt Mộ Ngôn vẫn nhàn nhạt, nội tâm cô cũng bình tĩnh, thậm chí còn phun ra một ngụm máu để bày tỏ nội tâm cô bình tĩnh.

Nôn ra máu xong, Mộ Ngôn còn hết sức bình tĩnh lau miệng lại, học máu tốt, học máu nhiều khí huyết mới lưu thông.

Cô nói giọng bình tĩnh, "Tại sao tôi lại gặp anh ta nữa."

Chúa tể hệ thống tự nhiên cũng biết thiếu niên mới vừa rồi cùng Lâm Dịch và Bertha là một người.

Giọng nó tỏ vẻ khó hiểu, 【 nói tới người này, quá trình có chút phức tạp. 】

Chúa tể hệ thống đã điều tra rõ lai lịch của thiếu niên.

Nhưng mà giải thích thì có vẻ hơi phức tạp, chúa tể hệ thống có chút lười phải giải thích.

"Nói ngắn gọn."

【 nhưng mà nói ngắn lại cũng rất phức tạp. 】

Chúa tể hệ thống chưa tổ chức ngôn ngữ xong.

"Vậy áp súc đến tinh hoa đi."

【 nga, chính là anh ta có thể xuyên qua rất nhiều vị diện. 】

Mộ Ngôn: "... Thật rất tình hoa."

"Vậy tại sao anh ta lại gọi tôi là thê chủ?"

Thê chủ đại biểu cho đã kết hôn rồi, mà ở trước đó, Mộ Ngôn cũng chưa xuyên vào thân thể này.

Mộ Ngôn rất ích kỷ, cho dù cô có ghét bỏ tiểu yêu tinh kia thế nào đi nữa, nhưng anh ta đã bị cô dấu hiệu.

Là của cô tức là của cô rồi, nếu bị người khác nhúng chàm.

Mộ Ngôn bỗng cười ôn hoà.

Mộ Ngôn liền tính có ghét bỏ tiểu ma quỷ đó, nên làm cô vẫn sẽ làm. Nếu nói lần đó, tiểu ma quỷ bởi vì cô ngoài ý muốn mà bị mạnh mẽ trói vào người cô.

Vậy thì liền tính anh ta lại vô cớ gây rối thế nào đi nữa, Mộ Ngôn cũng có thể chịu đựng.

Vì đó là cô áy náy nên hồi báo.

Bất quá, cũng may chuyện không phải như cô nghĩ vậy.

【 cái này.....】 chứa tẻ hệ thống cười vẻ đáng khinh, 【 ký chủ cô sẽ biết. 】

Không qua bao lâu, bên ngoài thiếu niên đã thật cẩn thận bụng thuốc vào.

Mộ Ngôn quan sát nhìn chung quanh một cái, không khó nhìn ra nơi này có vẻ đơn sơ.

Có thể nói, thiếu niên là người không có tiền gi.

Thiếu niên rất dễ thẹn thùng, hắn vừa nhìn thấy Mộ Ngôn đã ngượng ngịu cúi đầu.

Đưa thuốc cho Mộ Ngôn, "Nàng uống."

Mộ Ngôn tiếp nhận thuốc, nhìn thiếu niên, cô thôi thôi thuốc, hóp nhẹ một ngụm, "Ngươi tên gì?"

Thiếu niên thập phần ngại ngùng, "Yêm kêu Quý Lan Âm, người trong thôn bọn yên gọi yên Quý Nhị Ngưu."

Thiếu niên ngược ngược mắt, đôi mắt nhỏ liếc nhìn Mộ Ngôn, rồi lại cúi đầu, cười hắc hắc, "Nàng có thể gọi ta Ngưu Ngưu."

"Phốc!"

Thuốc Mộ Ngôn mới vừa uống vào thỉnh linh bị phun ra.

Thiếu niên ngẩng đầu, hoang mang nhìn cô.

Mộ Ngôn ho mạnh một tiếng, lồng ngực giựt mạnh, Ngưu, Ngưu Ngưu...

Cô bụng thuốc, vẻ mặt tựa hồ có chút sững sờ, nhìn thiếu niên.

Thiếu niên thập phần ngượng ngịu, thấy Mộ Ngôn nhìn hắn, hắn cứ thẹn cúi thấp đầu, cứ việc làn da hắn có hơi ngăm đen, nhưng Mộ Ngôn vẫn có thể nhìn ra mặt đã đỏ như tôm luộc.

Đen đỏ đen đỏ.

Mộ Ngôn ý đồ cứu vớt một chút cái xưng hô này, "Âm Âm suy xét một chút không?"

Thiếu niên càng thẹn thùng, cúi đầu, lại ngẩng đầu, đôi mắt nhỏ nguyền cô một cái, sau đó lại nhanh chóng cúi đầu.

Tiếp đó...

Thẹn thùng cười duyên một tiếng, lúc sau lại ngẩng đầu, cắn môi cười hết sức ngượng ngùng.

Tiếp đó đi qua, nắm tay nhỏ đầm đẩm ngực Mộ Ngôn, "Hừ, nàng hừ, nhất định đã lấy lòng rất nhiều nam tử như vậy rồi."

"Cần rồi."

Mộ Ngôn: "....."

Cô bị nắm tay nhỏ này đâm có chút mạnh, cô có chút muốn học máu.

"Hừ."

Thiếu niên ra vẻ hung hăng dậm chân một cái, sau đó thẹn thùng chạy ra ngoài.

Lưu lại Mộ Ngôn bùng thuốc hỗn độn trong gió, cô hình như biết, thân thể này khi bị sét đánh trúng có cảm giác gì rồi.

Nhưng mà rất nhanh, Mộ Ngôn đã ổn định lại.

Khả năng tiếp nhận tâm lý của cô vẫn còn được.

Mộ Ngôn bình tĩnh uống xong thuốc, sau đó nằm xuống.

Ngủ.

Hiện tại Mộ Ngôn, chỗ nào cũng đi không nổi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 6

Ngủ một giấc tỉnh dậy, Mộ Ngôn vừa mở mắt đã nhìn thấy một đôi mắt trong veo.

"....."

Bốn mắt nhìn nhau.

Quý Lan Âm chớp chớp mắt, rồi bỗng rời mắt đi, hơi cúi thấp cái đầu nhỏ, "Nàng, nàng đói bụng chưa?"

Trong lúc Mộ Ngôn nghi ngại, Chúa tể hệ thống đã chữa trị cho thân thể này một chút.

Tuy đã không còn nghiêm trọng, nhưng cũng vẫn rất yếu.

"Chưa đói bụng." Mộ Ngôn ho khan vài tiếng, sau đó ôn hoà cười với hân, "Làm phiền người."

Cô vừa cười lên, khuôn mặt nhợt nhạt hơi ửng đỏ, đường nét gương mặt tinh tế như yêu tinh.

Quý Lan Âm bị sáng loà cả mắt, chột ngẩn người ngó Mộ Ngôn lom lom.

Ngay cả Mộ Ngôn nói chuyện cũng đã quên đáp lại.

Một phút đồng hồ...

Hai phút.....

Nụ cười của Mộ Ngôn đã hơi đơ, hỏi, "Đẹp không?"

Quý Lan Âm theo bản năng gật đầu.

Vốn dĩ do nàng đẹp nên hân mới cứu nàng.

Độc thoại nội tâm của Quý Lan Âm dần dần vang lên trong đầu của Mộ Ngôn.

Nghe thấy Quý Lan Âm cos, Mộ Ngôn: "....." Giữ vững nụ cười nhạt.

Tại sao cô lại biết Quý Lan Âm đang suy nghĩ cái quỷ gì?

Không lẽ do thân thể này có khả năng đặc biệt?

Quý Lan Âm hoàn hồn, tức thì mặt ửng đỏ, "Cô, cô nương tên gọi là gì?"

Mộ Ngôn hơi hé môi, ngừng từng tiếng, "Mộ Ngôn."

"Mộ Ngôn." Quý Lan Âm lặp lại một lần.

Mặt hần toát ra nụ cười mê người, người đẹp, tên cũng hay.

Vui về!

Mộ Ngôn: Cảm ơn khách lệ.

Quý Lan Âm ngồi ở mép giường, Mộ Ngôn đáp lời với hần nên hần thẹn thùng cứ cúi gằm mặt.

Khi hần cúi đầu, ấn ký kim sắc nơi cổ chột loé lên mấy cái, tự nhiên mà bị bại lộ.

Mộ Ngôn bị ánh sáng đó xông thẳng vào mắt, định thần nhìn lại, về mặt cô thoát cái biến đổi.

Duỗi tay giữ chặt Quý Lan Âm, Quý Lan Âm còn chưa kịp phản ứng, đã đâm xầm vào một cái ôm ấm áp.

Đôi mắt Quý Lan Âm mở to thêm, về mặt sững sờ, Mộ Ngôn thì đưa tay muốn vạch xuống cổ áo của hần để xác nhận mình có nhìn lầm hay chẳng.

Nhưng Quý Lan Âm phản ứng vô cùng nhanh, túm lại tay của Mộ Ngôn.

Hần thẹn đỏ cả mặt, quỳnh quáng đứng dậy, "Không, không thể."

Mộ Ngôn nhú mày, mắt nhìn chăm chăm vào sau gáy của Quý Lan Âm, tay giật lại.

Giật không ra.

Cô cảm thấy giờ mình cần bình tĩnh, nên trên mặt lộ ra một nụ cười ôn hoà và vô hại.

Mặt mũi tinh tế, giống như từ trong tranh bước ra.

Cô nói, "Ngoan, đừng động đây, để ta nhìn một cái thôi."

Tiếng cô lặng lẽ và dịu dàng, Quý Lan Âm nghe mà ngán cả người.

Nhất thời không chuẩn bị, lại bị Mộ Ngôn kéo qua.

Nhưng anh chàng thô lỗ này hoàn hồn lại rất ư là nhanh.

Mộ Ngôn vừa định vạch cổ áo hần lần nữa, hần đã nắm tay Mộ Ngôn lại.

Mộ Ngôn: "....."

Đôi mắt Quý Lan Âm như ngập nước, nhìn Mộ Ngôn, tiếng nói chuyện đã lắp bắp, "Không, không được."

"Ta chỉ nhìn một cái."

Mộ Ngôn quay qua lại muốn vạch áo Quý Lan Âm, nhưng người này quá sức trâu, Mộ Ngôn không thể cử động nổi dù chỉ một chút.

Rồi Mộ Ngôn nhìn thấy Quý Lan Âm hít sâu một hơi, đôi mắt lung linh như muốn tràn ra nước.

Trông hần có vẻ rất thẹn thùng, vùi đầu vào ngực Mộ Ngôn, thổn thức, "Không, không được, tuy nói ân cứu mạng nên lấy thân báo đáp, nhưng, nhưng hiện tại còn sớm quá."

Thiếu niên thẹn thùng cắn môi, "Cha nói, thành thân rồi mới được."

Mộ Ngôn: "....." Hần là ma quỷ đi!

"Ta nhìn thấy có con sâu ở trong cổ người, muốn xem thử một cái." Mộ Ngôn mặt không đổi tim không đập, nói lung tung.

Thiếu niên nghe vậy, đôi mắt nhỏ quét ngang người Mộ Ngôn, sau đó bóp một tiếng, cho Mộ Ngôn một bạt tay nhỏ, không dùng nhiều sức.

"Ghét, nàng dùng có này lừa bao nhiêu nam tử rồi."

"Lừa mạnh."

Mộ Ngôn: "....."

Chương 92: Mỹ nhân lựa đồ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 7

Mộ Ngôn đầu hơi lệch một bên, vẫn giữ nguyên động tác cũ.

Về mặt cô cũng bảo trì ở trạng thái đại ra.

Mất rất lâu sau, cô mới tìm lại giọng nói của mình.

"Thành thân?"

Quý Lan Âm nghiêm túc gật đầu, liếc mắt đưa tình với Mộ Ngôn, tỏ vẻ nghiêm nhiên như đang nhìn thê tử của mình vậy.

"Ta cứu nàng, mệnh của nàng là của ta."

"Cha nói, ân cứu mạng, đáng nên lấy thân báo đáp, nàng phải cưới ta a."

Quý Lan Âm nói như đương nhiên.

Chính hắn cũng cảm thấy không có gì không ổn.

Mộ Ngôn: "....."

Ân cứu mạng là phải lấy thân báo đáp, thật là đương nhiên.

Mộ Ngôn cảm thấy đầu đau quá, cưới thì cưới đi, cô đâu có sợ.

Ánh mắt cô lại ngó về hướng gáy của Quý Lan Âm, tay còn chưa kịp thò qua, đã bị Quý Lan Âm chụp một cái bốp.

Không nhẹ không nặng, lại làm tay Mộ Ngôn đỏ lên.

Mộ Ngôn: "....."

Quý Lan Âm phản ứng lại, đồ khuôn mặt lui ra khỏi lòng Mộ Ngôn, rồi sau đó trừng mắt với cô.

Nói thật, nếu không phải thân hình Quý Lan Âm còn tính nhỏ nhắn, da mặt hắc và da sau cổ không đều màu, khuôn mặt còn có vẻ thô ráp, trông thật giống anh nông dân.

Cho nên, nét mặt Mộ Ngôn khá phức tạp.

Khuôn mặt này rốt cuộc đã bao lâu chưa rửa rồi?

Mấy ngày sau đó, Mộ Ngôn uống thuốc để sống, cộng thêm dùng mọi cách để nhìn được gáy của Quý Lan Âm.

Nhưng mỗi lần đều bị kết thúc bởi một cái tát.

Cố tình Mộ Ngôn lại như một con gà bệnh, bởi thế đã tạo nên một cục diện ——

Quý Lan Âm ăn đậu hủ của Mộ Ngôn đủ kiểu, còn Mộ Ngôn muốn xem gáy của Quý Lan Âm một cái thì lại bị một cái tát chụp văng.

Mộ Ngôn: "....."

Kẻ trước kia từng tát tay cô, căn bản không có!

Nhưng mà, bị khi dễ đến mức ấy, Mộ Ngôn vẫn có thể giữ nụ cười.

Có thể thấy được tính tình của cô tốt tới mức độ thần kỳ nào rồi.

Đương nhiên, nguyên nhân nói đúng hơn là do, linh hồn của cô không trọn vẹn.

Sau nửa tháng tu đường, Mộ Ngôn đã có thể bước xuống giường.

Trong những ngày này, vì chỉ có một cái giường nên Mộ Ngôn và Quý Lan Âm phải ngủ cùng nhau.

Lại do cô uống thuốc nên Mộ Ngôn mỗi ngày ngủ sớm hơn Quý Lan Âm, dậy muộn hơn Quý Lan Âm.

Nên cũng hoàn toàn không nhìn được ấn ký phía sau cổ Quý Lan Âm rốt cuộc có phải là cái cô nghĩ hay không.

Mộ Ngôn vịn khung cửa, đứng ở cạnh cửa, nhìn ra ngoài.

Quý Lan Âm ở là một gian nhà gỗ nhỏ, thấp phân đơn sơ.

Trong viện trừ bỏ cỏ dại thì cũng chả có cái gì.

Bên cạnh gian nhà chính có một gian phòng bếp làm từ cỏ rom khô.

Lúc Mộ Ngôn đi ra, nơi xa vừa lúc Quý Lan Âm đang công rỗ, cả người nhếch nhách trở về.

Quý Lan Âm và Mộ Ngôn đưa mắt nhìn nhau.

Mặt hấn sừng sờ, nhìn Mộ Ngôn.

Trên người Mộ Ngôn mặc một bộ đồ y trường bào màu xám, tóc đen chưa buộc, ba ngàn sợi tóc khoác sau người.

Mi mịch như họa, đứng ở nơi đó tựa như một bức tranh thủy mặc.

Gương mặt cô vẫn như cũ nhìn nhợt nhạt, khóe môi là nụ cười nhàn nhạt, nhưng ánh mắt lại mang vẻ xa cách, hững hờ.

Mộ Ngôn liếc nhìn Quý Lan Âm thì thấy Quý Lan Âm vứt bỏ đồ trong tay lao nhanh về phía cô.

Mí mắt Mộ Ngôn giật mạnh, có dự cảm chẳng lành.

Còn chưa bắt đầu lui về sau, trên người đã nặng trĩu, một mùi bùn đất ập đến.

Mộ Ngôn có chút hold hông nổi, tại vì cả người Quý Lan Âm đều treo hết lên mình cô.

Chân cô mềm nhũn, ngã về sau, đặt mông ngồi bệch dưới đất.

Thế nên đã trở thành, Quý Lan Âm cười ngồi trên người Mộ Ngôn.

Mộ · chớp bông · Ngôn: "....."

Mông của cô!

Mộ Ngôn hít sâu một hơi, khuôn mặt càng thêm nhợt nhạt, trọng lực nặng như vậy.

Làm cô hơi khó chịu.

Tuy nhiên, người ở trong lòng lại toàn thân lạnh lẽo, run rẩy lợi hại.

Lông mày Mộ Ngôn cau lại, đưa tay vịn lên vai Quý Lan Âm.

Tay cô vừa mới chạm vào vai Quý Lan Âm, một số hình ảnh đã nhao nhao truyền vào não Mộ Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 8

Trong hình ảnh là Quý Lan Âm đánh nhau với người ta.

Quý Lan Âm lên thị trấn giúp Mộ Ngôn mua thuốc, trên đường đi gặp một nam một nữ, một nam một nữ này ăn mặc cẩm y ngọc phục, đeo vàng nạm bạc.

Trên mặt chỉ thiếu không viết lên mấy chữ nhà tao giàu.

Một nam một nữ này nhìn thấy Quý Lan Âm, thì nữ về mặt tươi cười dâm đãng, động tay động chân với Quý Lan Âm.

Nam thì ôm ngực châm chọc Quý Lan Âm xấu xí, tỷ hấn ta coi trọng hấn là phúc khí của hấn.

Vì thế trên đường cái đã trình diễn một tuồng cường đoạt dân nam.

Mí mắt Mộ Ngôn giật giật, nữ kia tuy người mập như con heo, vừa xấu vừa khó coi.

Nhưng nhan sắc của Quý Lan, cũng đâu có đẹp đến mức ra ngoài đường bị cường đoạt dân nam.

Tuy nhiên hình ảnh kế tiếp, lại khiến Mộ Ngôn bị sét đánh hơn.

Quý Lan Âm hiển nhiên không yếu ớt như nam tử bình thường.

Hấn tuy ngoài mặt tỏ vẻ rất sợ hãi ôm ngực ra dạng đàng hoàng phụ nam thể sống chết không tuân theo.

Nhưng trên tay lại không hề hàm hồ, một lưỡi hái phang thùng một lỗ trên đầu nữ kia.

Trường hợp hoàn toàn rối loạn.

Nữ nhi nhà địa chủ kia trọn hai mắt nhìn, vẻ mặt không thể tin được, hiển nhiên không ngờ nam tử thân hình nhìn có vẻ nhỏ nhắn, nhu nhu nhược nhược lại buh hấn như vậy.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Quý Lan Âm nhân lúc hỗn loạn nhanh chân chạy về nhà.

Mấy tên gia đình đó tự nhiên không dám buông tha cho Quý Lan Âm.

Cho nên bèn đuổi theo sau.

Đó cũng là nguyên nhân tại sao Quý Lan Âm cả người đều lấm lem bùn đất.

Cho nên ——

Mi mảy Mộ Ngôn giật mạnh, hấn di chứng sợ hãi cũng kéo dài hơi lâu đi...

Hình ảnh nữ nhi của địa chủ ôm gáo vỡ còn ở trong đầu, vút mãi không đi, Mộ Ngôn hỗn độn trong gió.

Kịch bản rõ ràng không phải như thế.

Tuy vậy, lúc này Mộ Ngôn chợt nghĩ tới lại không phải là đi hỏi Quý Lan Âm đã xảy ra chuyện gì, mà là dò mắt qua phía sau cổ hấn.

Đang lúc muốn đuổi tay ra.

Quý Lan Âm bỗng ngẩng đầu dậy, hốc mắt hấn còn hồng hồng, nhìn chăm chăm vào gương mặt ôn nhu như ngọc của Mộ Ngôn.

Sau đó hung hăng lau nước mắt, nói, "Chúng ta phải chuyển nhà."

Đầu óc nhảy nhanh quá.

Mộ Ngôn còn chưa kịp nhìn gì, đã nghe Quý Lan Âm nói.

Cô như rụng mảy, trong khoảng thời gian ngắn cũng quên luôn tư thế giữa hai người.

"Chuyển nhà?" Giọng cô hữu khí vô lực, rất rõ ràng là bị Quý Lan Âm đè có hơi đau.

Nhưng mức đề này còn chưa đến độ phải học máu, nên Mộ Ngôn đành im lặng nuốt xuống một ngụm tanh ngọt vừa mới trào lên.

Quý Lan Âm hiển nhiên cũng chú ý tới sắc mặt của Mộ Ngôn, hấn lại đỏ hồng mặt, tay lấm lem bùn đất nâng mặt Mộ Ngôn dậy.

Tay hấn vẫn lạnh, run lên nhè nhẹ.

Giọng nói cũng lắp ba lắp bắp, "Ta, ta vừa mới gặp nữ nhi nhà địa chủ, quý háo sắc đó muốn phi lễ ta."

"Ta, ta thất thủ..."

Quý Lan Âm cắn nhẹ môi, tựa hồ đang châm chước điều mình nói ra, có thể khiến Mộ Ngôn hiểu lầm hẳn quá buồn hân, không tốt bằng nam tử tiểu gia bích ngọc bình thường hay không.

Nhưng mà châm chước một hồi, hẳn vẫn ăn ngay nói thật.

"Ta, ta nhất thời thất thủ, nện thùng đầu ác bá đó."

Thân mình Quý Lan Âm run rẩy, trong đôi mắt như mặt hồ toát ra vẻ sợ hãi.

Để biểu hiện mình sợ hãi, Quý Lan Âm còn ôm cổ Mộ Ngôn, tựa vào trong lòng cô.

Dáng vẻ như lung lay sắp đổ, "Trên đầu ả ta có cái lỗ, xấu quá, ta sợ."

Mộ Ngôn: "....."

Môi cô bất động thanh sắc giật giật.

Cho nên, đó là nguyên nhân cô bị vồ ngã?

Đương nhiên, cũng chưa phải thôi đâu.

Quý Lan Âm còn nghĩ sẵn chuyện sẽ phát sinh mặt sau nữa.

Về nhu nhược, thẹn thùng trên mặt hẳn biến mất, thay vào đó là sự nghiêm túc, "Chúng ta phải chuyển nhà, nhà địa chủ đó còn có đứa con trai."

"Nàng đẹp như vậy, hẳn nhất định sẽ coi trọng nàng."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 9

"....."

Quý Lan Âm nói không sai, ở một vùng quê nghèo hẻo lánh xa cách đô thành này, nhan sắc thân thể này của Mộ Ngôn là thượng thượng đẳng.

Nữ tử đẹp như thế, Quý Lan Âm liếc mắt một cái đã nhìn trúng, hướng chi là người khác.

Nhưng mà chuyển nhà.....

Mộ Ngôn nhìn lại mình, nhu nhược đến một trận gió cũng có thể thổi bay.

Chuyển nhà, để cô chết ở dọc đường đi.

Mộ Ngôn vỗ vỗ bờ vai hẳn, giọng nói có thể coi như nhỏ nhẹ, "Ủy khuất rồi phải không?"

Quý Lan Âm sững sốt một cái, nhìn Mộ Ngôn.

Mấy ngày nay hẳn với Mộ Ngôn cũng không tính giao lưu nhiều.

Mộ Ngôn khí chất, dung mạo như thế, đã không phải tiểu thư nhà bình thường, thân phận nhất định tôn quý.

Ban đầu, Quý Lan Âm ham vui, học dáng vẻ ngượng ngùng của mấy thanh quan ở trên trấn, xem vẻ mặt Mộ Ngôn như bị sét đánh trúng, hẳn thật tình càng xem càng cảm thấy Mộ Ngôn đẹp.

Trong lòng cũng càng thêm thích đùa giỡn, thích nhìn Mộ Ngôn bộ dạng phức tạp.

Có điều, lúc hẳn vừa về đến nhà thấy Mộ Ngôn đứng thẳng người bên khung cửa, ôn nhu như ngọc, lãnh đạm điềm nhiên.

Chẳng hiểu tại sao trong lòng lại nổi lên ỳ khuất.

Bởi thế mới có một màn vồ ngã Mộ Ngôn.

Người này mặt ngoài trông như ôn nhu, trên thực tế rất khó tiếp xúc.

Mấy lần ở chung, đều do hắn chủ động nói chuyện.

Giờ nghe Mộ Ngôn nói lời ảm áp, hắn xác thật ngẩn ngơ người, cơ hồ quên cả giọng nói của mình.

Từ khi Quý Lan Âm hiểu chuyện, đã sống lẻ loi một mình ở trong thôn.

Hắn sống thật sự gian nan, khi còn bé toàn dựa vào người dân hiền lành trong thôn tiếp tế, sau lại trưởng thành, tự mình dựng một gian nhà gỗ.

Hắn chịu đựng cũng nhiều.

Thế nhưng, hắn lớn như vậy, chưa từng có lúc nào, có người nào nhẹ nhàng hỏi, có chịu ủy khuất hay không.

Không biết tại sao, hắn bỗng dưng cũng cảm thấy rất ủy khuất, hắn cũng là nam tử, xảy ra chuyện như hôm nay, hắn tự nhiên sợ hãi.

Nhưng nỗi sợ này bị nén vào lòng, hắn chỉ nghĩ phải làm sao để thoát thân.

Chỉ là hiện tại bị Mộ Ngôn bắt ngờ hỏi một câu như thế.

Hắn bỗng nhiên cảm thấy rất ủy khuất, sự ủy khuất từ trong lòng thoáng cái xông thẳng lên hốc mắt.

Hốc mắt hắn lại đỏ au, tầm nhìn bị nước mắt làm cho mờ hồ, nước mắt nóng hổi tuôn trào ra.

Khác với khi nãy giả bộ.

Hắn oa một tiếng trực tiếp khóc lên, nước mắt không cần tiên trào ra.

Ôm cổ Mộ Ngôn hung hăng khóc.

"Ta sợ hãi!"

Thình lình xảy ra một màn khóc to, làm Mộ Ngôn ngờ cả người, vạt áo thì bị ướt sũng, nóng bỏng một mảng.

Lại khóc nữa.

Mộ Ngôn đích xác không hiểu cảm giác ủy khuất ở trong lòng Quý Lan Âm.

Cô hơi bất đắc dĩ, vỗ vỗ bờ vai của hắn, "Người không phải phang nhân gia một lỗ rồi sao, sợ cái gì nữa?"

"Nàng phi lễ ta!" Quý Lan Âm nghẹn ngào, "Nàng xấu như vậy, còn dọa ta!"

Mộ Ngôn: "....." Người lớn lên cũng khó coi a.

Lời này Mộ Ngôn không dám nói, bằng không có khả năng sẽ một bạt tay chụp vào mặt, hoặc là bị Quý Lan Âm còn trong kích động bóp chết.

Mộ Ngôn bị hắn giầy vò, lại ngồi trên nền đất lạnh băng, thân thể có chút ớn lạnh không tiêu.

Cô điềm nhiên nói, "Ta giúp người giáo huấn nàng ta?"

Quý Lan Âm khóc đủ, ngẩng đầu lên, đầu đầu cũng có nước mắt nước mũi, còn dây lên người Mộ Ngôn.

Đôi mắt nhỏ nhìn Mộ Ngôn, nói bằng giọng mũi khịt khịt, "Thôi bỏ đi, ta còn cần nhiều tiền mua thuốc cho nàng lắm."

"Không có tiền để mua quan tài cho nàng đâu."

Mộ Ngôn: "....."

Cô cúi đầu nhìn vạt áo mình ướt sũng một mảng lớn, còn có dịch nhầy khả nghi ở trên đó.

Cô hết sức bình tĩnh nhìn Quý Lan Âm, thân thể vừa mới có thể ngồi dậy tất nhiên không đủ để cô chống đỡ lâu như vậy.

Mộ Ngôn một tay chống mặt đất, xúc cảm lạnh lẽo từ đầu ngón tay lan truyền đến tận ngũ tạng lục phủ.

Cô có chút bất đắc dĩ duỗi tay lau nước mắt trên mặt Quý Lan Âm, "Không cần quan tài, đem ta hoá táng là được."

Mộ Ngôn điềm nhiên cười, nụ cười hơi có vẻ quỷ dị khó có thể nói rõ, nếu như bị tiểu yêu tinh này đè chết, cô sẽ chết không nhắm mắt.

Rồi sau đó, té xỉu ở trong ánh mắt sùng sờ của Quý Lan Âm.

Quý Lan Âm "....."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 10

Ở trong tíc tắc Mộ Ngôn ngã xuống, Quý Lan Âm vội vàng nhoài người tới bảo vệ đầu của Mộ Ngôn.

Tư thế của hai người lại càng thêm ái muội.

Quý Lan Âm tự mình thẹn thùng đỏ thắm mặt, rồi vô cùng cẩn thận hôn lên mặt Mộ Ngôn một cái.

Sau đó hi hi cười, hết sức vui vẻ.

Thê chủ này mình nhật, quá tốt.

Nhưng nhoáng cái, hần lại buồn rầu, hần nhìn chính mình, lại nhìn nhìn Mộ Ngôn.

Trên người của Mộ Ngôn bị hần lăn lộn đầy bùn đất, vừa nước mắt lại vừa nước mũi.

Khăng định là phải thay y phục.

Chỉ là y phục.....

Quý Lan Âm từ Mộ Ngôn trên người đứng dậy, thật cẩn thận che chở Mộ Ngôn, đôi mắt trong veo loé loé.

Giống như đang sáng lên.

Hần hết sức thẹn thùng, cắn môi do dự vài lần.

Cuối cùng, định chủ ý.

Thê chủ của hần lớn lên đẹp như vậy, đám quý sứ muốn tranh với hần khăng định nhiều.

Quý Lan Âm cảm thấy mình phải làm chút gì đó.

Càng nghĩ Quý Lan Âm càng cảm thấy đúng, rồi hần giống như đồng ý mà gật đầu, sau đó bế ngang người Mộ Ngôn lên.

Quý Lan Âm sức lực không yếu, có thể nói do từ nhỏ làm việc đồng án nặng nhọc tạo nên.

Cộng thêm trọng lượng của Mộ Ngôn cũng không nặng, cho nên bế cô lên dễ như trở bàn tay.

Quý Lan Âm đầu tiên là đặt Mộ Ngôn lên giường, sau đó đi chuẩn bị nước ấm.

Hần bưng nước ấm đi vào, đỏ mặt cúi móng vuốt về phía Mộ Ngôn.

Nhắm mắt lại hai ba năm cái đem y phục của Mộ Ngôn cởi sạch.

Hần hơi hé hai mắt, đập vào mắt là một mảnh da thịt trắng muốt như tuyết của Mộ Ngôn.

Quý Lan Âm ầm một cái mặt đỏ bừng, giống như quá trình nung thức ăn trong nồi áp suất vậy, từ từ nóng lên.

Hần vội vã rời đi hai mắt.

Nhưng ở trong lúc thay y phục cho Mộ Ngôn, đôi mắt nhỏ sẽ lại thỉnh thoảng nhìn Mộ Ngôn một cái, rồi nhanh như chớp rời đi.

Sau khi làm xong hết thảy, Quý Lan Âm lại nhanh chóng đi mời đại phu tới.

Đại phu này cũng là đại phu y thuật tốt nhất trong thôn, cùng Quý Lan Âm có quen biết.

Đại phu là nữ nhân sắp bước vào tuổi lão niên, bà cống hòm thuốc, bị Quý Lan Âm vừa lôi vừa kéo vào nhà.

Vô cùng bất đắc dĩ.

"Nhị Nguru, bình thường cũng đâu thấy con có lòng tốt như vậy."

"Giờ với nữ tử không rõ lai lịch này lại để bụng như thế." Nữ đại phu bất đắc dĩ nhìn Quý Lan Âm.

Bà nhìn Quý Lan Âm lớn lên, đứa nhỏ này cuộc sống không quá dễ dàng bà cũng biết.

Cho nên cả giúp Mộ Ngôn xem bệnh bà cũng không lấy tiền.

Quý Lan Âm mặt đỏ hồng, nhưng thật không có kỳ ba như ở trước mặt của Mộ Ngôn, ngược lại nhìn có vẻ ngoan ngoãn.

Hắn nhẹ giọng nói, "Nàng là thê chủ của con."

Nữ đại phu tức giận trừng mắt với hắn, "Con nhưng đừng thấy nàng ta đẹp là bị mê choáng váng đầu óc."

"Nữ tử này nhìn y phục diện mạo, đã biết không phải người bình thường, con nhưng có rõ ràng nhà nàng ta ra sao?"

"Ngây ngốc chữa bệnh cho nhân gia, nói không chừng nhân gia cũng chẳng coi con là gì." Nữ đại phu kiến thức nhiều, nói chuyện cũng liến liêu.

"Nàng ta vừa nhìn đã biết là tiểu thư gia đình giàu có, tiểu thư nhà giàu ở trong nhà hầu phu cũng không biết có bao nhiêu người, người người đều mỹ nhân bích ngọc, con so tự nhiên kém các thiếu gia kiêu nộn đó."

"Hiện giờ con cả cuộc sống cũng duy trì không xong, nàng nếu là người tốt, niệm ân cứu mạng, cho con một danh phận."

"Nếu không tốt, con chữa khỏi cho nàng, nàng quẳng con mặc kệ, con phải làm sao?"

Nữ đại phu bắt mạch cho Mộ Ngôn, thở dài nói, "Tiểu thư này thân thể không tốt, phải dùng được quý để treo."

"Cũng không biết là tiểu thư quý báu nhà ai, thể nhưng còn thân kiều thể nhược hơn cả nam tử." Đại phu nói rất lâu, lời nói thâm thúy nhìn Quý Lan Âm.

"Nhị Nguru, con đã hiểu chưa?"

*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Mỹ nhân lụa đỏ khếp hờ: Thê chủ, động phòng đi 11

Quý Lan Âm gục đầu, cũng không biết có đang nghe hay không.

Sẽ không.

Hắn ở trong lòng nghĩ, nàng cái mệnh là do hắn nhặt được, nếu nàng dám phụ hắn, hắn một lưỡi hái đâm chết nàng thôi.

Nữ đại phu sau khi xem mạch xong thì nói, "Không có trở ngại gì, thân thể quá yếu, bị trúng lạnh, mua ít thuốc làm ấm thân cho nàng là được."

Quý Lan Âm gật đầu.

Nữ đại phu kia nói tiếp, "Mấy hôm trước, ta nghe Vương gia đại nữ nhi có ý với con, hỏi thăm ta về con, con lại một thân một mình, tìm cái chỗ dựa tốt hơn."

"Con nếu có ý, ta có thể làm mai mối cho hai đứa."

Quý Lan Âm ngược mắt, cả đôi mắt ngập nước đều tỏ vẻ ngạc nhiên, "Vương gia đại nữ nhi có ý với con?"

Nữ đại phu gật đầu, cười nói, "Nói đến cũng buồn cười, con cái tính tình hung hãn này, thê gia gần xa đều e sợ con chạy không kịp, Vương gia nữ nhi nghe nói ngày nọ vô tình thấy mặt con một lần, liền bị bệnh tương tư."

Quý Lan Âm chớp nhẹ mắt, cảm thán nói, "Con mị lực lớn đến thế à?"

Hắn tự động xem nhẹ đi hai chữ hung hãn.

Nữ đại phu: "....."

Trên mặt bà hơi tỏ vẻ đồng tình nhìn lướt qua Mộ Ngôn trên giường.

Cũng không biết tiểu thư nhà ai xui xẻo như vậy, bị Quý nhi lang coi trọng.

Nam tử rụt rè ở trên người của nó không thấy một điểm nào cả.

Nữ đại phu thở dài.

Sau đó ôm hòm thuốc thì đi.

Vì thân thể của Mộ Ngôn, Quý Lan Âm cuối cùng vẫn không chuyển nhà.

Ngược lại, cầm xẻng ở trong sân đào một cái hố to, vừa đào vừa thở hồng hộc.

Còn Mộ Ngôn thì mặc một thân vải thô áo tang đồng kiểu với Quý Lan Âm, tóc đen chưa buộc, mi như viễn sơn.

Môi mỏng nhàn nhạt, gợn nên một độ cong ôn nhu.

Bộ dạng của Mộ Ngôn không anh khí lãnh ngạo giống như nữ tử trong nữ tôn, ngược lại giống với nam tử ở đây hơn.

Nam tử ở nơi này đều thiên về loại hình nhu nhược, đi vài bước đường đã lung lay muốn ngã kiêu ấy.

Cố tình Mộ Ngôn cả hai dạng đều chiếm.

Mộ Ngôn dọn băng ghế nhỏ, ngồi ở đằng đó, mí mắt giật giật nhìn Quý Lan Âm đào hố.

"Người đang làm gì?"

Quý Lan Âm đào đào, đào cả mình vào trong hố.

Hắn nghe được tiếng của Mộ Ngôn, vội ngẩng đầu lên, "Đang đào đây."

Trả lời xong, Mộ Ngôn thấy hắn lại bắt đầu thở hổn hển đào hố.

Đào suốt một buổi sáng, Mộ Ngôn mơ màng sắp ngủ, bị tiếng gào to của Quý Lan Âm làm bừng tỉnh.

"Mộ Ngôn!"

Mộ Ngôn ngược ngược mắt, nhìn nơi nơi, cuối cùng đưa mắt dừng trên cái hố to trong viện.

Cô đứng dậy, điềm nhiên vỗ vỗ vạt áo, chậm rãi đi đến trước mặt hố.

Đi tới nhìn thử.

Vừa nhìn, khoé mắt cô co rúm lại, Quý Lan Âm đào cái hố sâu hẳn hai mét.

Chạm phải đôi mắt lung linh, ủy khuất hiu hiu của Quý Lan Âm, hắn dùng cánh tay lấm lem bùn đất lau mặt một phen, giọng nói mềm mại, "Thê chủ, ta lên không được."

Mộ Ngôn mặt không cảm xúc: "....." Thăng đàn.

Cuối cùng, Mộ Ngôn vẫn phải tìm sợi dây thừng, cột vào cây cọc gỗ trong viện, bảo Quý Lan Âm tự trèo lên.

Quý Lan Âm trèo lên tới nơi, ngó Mộ Ngôn cười ngây ngô.

Mộ Ngôn không nỡ nhìn thẳng rồi mắt đi.

Quý Lan Âm và Mộ Ngôn chiều cao xấp xỉ nhau, thân thể này của Mộ Ngôn không tính quá cao, nhưng thân hình của hắn so với Mộ Ngôn lại còn mảnh khảnh hơn nữa.

Nhìn nhỏ nhỏ một con.

Mộ Ngôn thoáng nhìn khuôn mặt hắn, sau đó tự mình đi bê bồn nước ấm.

Vẫy tay bảo hấn sang.

Quý Lan Âm tung ta tung tăng đi qua, đôi mắt sáng sáng, lông mi hấn vừa xoắn vừa dài, chớp chớp chớp chớp nhìn cô.

"Thê chủ muốn giúp ta rửa mặt sao?"

Quý Lan Âm còn nháy mắt quỵên rũ với Mộ Ngôn, giờ phút này mặt hấn dơ hề hề, cứ như vậy nháy mắt.

Có hơi đau mắt

Mộ Ngôn bị giật đến khòe miệng giật giật.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 12

Cô bị giật đến chà nói nổi lời nào kéo hấn qua, Quý Lan Âm ngoan ngoãn mặc cô bài bố.

Trên người nàng thơm mùi thuốc nhàn nhạt, thật dễ ngửi.

Quý Lan Âm khó được an tĩnh, Mộ Ngôn nhọc lòng mà thờ phào nhẹ nhõm, sau đó giúp Quý Lan Âm rửa mặt.

Da mặt Quý Lan Âm có hơi sạm đen, có điều, đen thì hơi đen nhưng xúc cảm lại khá trơn mượt.

Mộ Ngôn lau vài lần, cả bốn thùy đều đen thui.

Màu da hấn mới bắt đầu trắng lên dần.

Rửa mặt xong, Mộ Ngôn im lặng nhìn Quý Lan Âm.

Rửa sạch sẽ, Quý Lan Âm, cùng khi trước làn da ngăm sạm, Quý Lan Âm, hoàn toàn khác biệt.

Mặt hấn trắng nõn tinh tế, vừa trắng lên, ngũ quan tinh xảo đều lộ ra, thiên về kiểu đáng yêu.

Màu môi đỏ ửng, đôi mắt lung linh nhìn cô, như lấp lánh ánh sáng, trong mắt chỉ có mỗi một mình Mộ Ngôn.

Một màn này, nếu đổi bất kỳ một nữ tử nào trong thế giới này, đều sẽ không nhịn nổi, muốn lập tức vô ngã người trước mặt để hung hăng chà đạp.

Nhưng Mộ Ngôn thì không

Im lặng nhìn vào nhan sắc chân chính của Quý Lan Âm xong.

Cô ngồi trên ghế con, duỗi tay là có thể chạm đến mặt đất.

Cô chà chà mấy cái, giờ tay thoáng nhìn lại tay mình.

Sau đó không biểu cảm trét mấy cái lên khuôn mặt nhỏ sạch sẽ của Quý Lan Âm. Chạm phải đôi mắt nhỏ như đại ra của Quý Lan Âm, Mộ Ngôn bình tĩnh buông tay, cười bộ dạng phúc hậu và vô hại, sờ sờ mái tóc đẹp của Quý Lan Âm, "Như vậy càng đẹp hơn."

Quý Lan Âm: "....."

Nam được người mình thích khen mà vinh, những lời này không sai.

Nhưng mà Quý Lan Âm vẫn tức giận phui tay Mộ Ngôn ra, hừ lạnh một tiếng.

"Ta đẹp không?"

Mộ Ngôn thẩm mỹ của người đàn ông chân chính: "Đẹp."

"Vậy nàng hôn ta một cái." Quý Lan Âm chu miệng ra, hướng tới gần Mộ Ngôn.

Hắn cách Mộ Ngôn chỉ một khoảng cách nhỏ, đang sắp hôn đến Mộ Ngôn, lại bị Mộ Ngôn dùng ngón trỏ chống lên trán, Mộ Ngôn đối diện với đôi mắt tui thân hiu hiu của Quý Lan Âm, mặt không biểu cảm, học giọng điệu thường ngày của Quý Lan Âm, "Ma quý, tránh ra."

Quý Lan Âm "....."

Mặt không cảm xúc gì mà đùa giỡn, thỉnh con mẹ nó to, làm sao bây giờ!

Thê chủ của ta tại sao lại đáng yêu như thế!

Mộ Ngôn:???

Cô dùng ánh mắt với vẻ quái dị nhìn Quý Lan Âm, bất đắc dĩ giật giật khóe môi, "Người đáng yêu hơn, không cần cảm ơn."

Đáng yêu như quý rồi.

Quý Lan Âm sững sốt, như thế nào ăn khớp với suy nghĩ của hắn như vậy?

Mộ Ngôn thân thể tốt hơn lúc trước không ít, bên trong đình viện, cái hồ to kia vẫn còn.

Tùy thời đều đang chờ người nhà địa chủ đến.

Mộ Ngôn người toàn năng ở trong việc nhà nông, cơ hồ là cùi mực.

Làm ruộng thao tác này cô trước giờ chưa từng học.

Duy nhất có chút tác dụng đó là, nấu ăn.

Nhưng ở nhà của Quý Lan Âm cả lá xanh cũng không có.

Ngẫu nhiên đều là Quý Lan Âm tự mang thức ăn về.

Trên bờ vai nhỏ của Lan Âm, phải gồng gánh rất nhiều thứ, giống như hiện tại, gánh nặng tiền thuốc men của Mộ Ngôn vậy.

Quý Lan Âm không có tiền, thậm chí rất bần cùng, nhưng hắn cắn răng không hề than vãn với Mộ Ngôn.

Chỉ trái một ngục thê chủ, phải một ngục kê cao ngất, dính người đến không chịu nổi.

Nhưng.....

Hiện tại thân thể của Mộ Ngôn đã dần chuyển biến tốt đẹp hơn, vậy thì không giống nữa.

Hôm nay, Mộ Ngôn bị một chuỗi âm thanh hùng hùng hổ hổ bên ngoài đánh thức.

Đầu tiên, cô không chút hoang mang, đứng dậy, mặc xong quần áo.

Đi vào đình viện.

Ở trong đình viện, cái hồ to nọ đã trống rỗng, lúc trước bị Quý Lan Âm che đậy kín mít không dễ nhận ra.

Nay đã mở ra hoang hoác, có người đã rơi xuống.

Mộ Ngôn đứng ở mặt trên bãi, nhìn xuống dưới.

Rơi xuống hồ, chắc hẳn bốn, năm người.

Người chòng lên người, căn bản đếm không ra.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 13

Mộ Ngôn đứng ở trên, rũ mắt nhìn mấy người, trong lơ đãng đuôi mắt giật giật.

Cô phải khen Quý Lan Âm có dự kiến sẵn, hay là phải châm chọc những người này IQ không đủ dùng đây?

Mộ Ngôn liếc mắt bên trái một cái, bên cạnh hố có dựng một tấm biển.

Mặt trên có mấy chữ ——

Phía trước có hố, đi đường vòng.

Tất nhiên đó còn là do Quý Lan Âm đã không chỉ một lần ra cửa rơi xuống hố do chính mình đào ra, cộng thêm chúa tể hệ thống dài đến một giờ giáo dục về giá trị của cuộc sống. Mộ Ngôn mới làm tấm biển này.

Hiện tại ——

Mộ Ngôn có chút không nở nhìn thẳng.

Mấy tên gia đình nhìn lên trên xem, ánh mặt trời hắt nắng làm thân hình Mộ Ngôn có vẻ mông lung, mấy ả gia đình nheo mắt, nhìn mãi hồi lâu, cũng nhìn không ra ai ở đó.

Người ta khoanh tay, biểu cảm nhàn nhạt, mắt cụp xuống có vẻ như đang trông xuống các nàng.

Trông thì không nhận ra nam hay nữ.

Nhưng nhìn thân hình Mộ Ngôn thì có vẻ mảnh khảnh, mấy tên gia đình tưởng rằng cô là nam tử.

Vì thế bèn cả giận nói, "Ngươi cái thứ cho mặt mũi mà không biết xấu hổ! Thế nhưng còn dám đào hố âm lão tử!"

"Thả lão tử lên, xem lão tử có đánh chết thằng tiện nhân ngươi không cho biết!"

Mộ Ngôn híp híp mắt, trên mặt ý cười như tăng thêm, "Các người đang nói ai?"

Tiếng nói cô nghe hơi khàn khàn, nhưng rõ ràng không phải giọng nam tử.

Mấy tên gia đình sững sốt.

Trong đám, tên gia đình ở dưới cùng, cùng Mộ Ngôn ngó mắt nhìn nhau.

Sau lưng tên gia đình chợt lạnh, "Nàng là nữ."

Mấy tên gia đình bỗng chốc ngây người.

"Nữ?"

Nhìn người đứng ở trên đó, trông thật sự có hơi quá ốm yếu rồi, hoàn toàn không phù hợp với diện mạo của nữ tử nữ tôn quốc.

Chỉ là.....

Các nàng nheo mắt cẩn thận nhìn lại, hình như, là nữ nhân thật...

Sắc mặt mấy người vèo biến đổi.

Một tên gia đình trong đó phản ứng siêu nhanh, vội vàng cười, "Không không không, là chúng ta có mắt không trông, nhận nhầm cô nương thành nam tử."

"Rất xin lỗi, xin lỗi."

"Làm phiền cô nương cứu chúng ta lên, chủ nhân nhà ta nhất định sẽ đáp tạ cô nương."

Tên gia đình này thoát nhìn còn không tính quá ngốc, biết xem người.

Mộ Ngôn nhìn mấy tên gia đình, cười nhạt một tiếng, "Nga? Tại sao tới đây?"

Vừa hỏi tới việc này, đám gia đình hăng hái, "Nơi này có chẳng người tên Quý Nhị Ngưu, chúng ta là tới tìm hắn."

"Bát phu này hại chủ nhân nhà chúng ta còn lặn mất."

Bát phu...

Khóe miệng Mộ Ngôn nhin không được giật giật, thần con mẹ nó bát phu.

Vì thế Mộ Ngôn mặt không đổi sắc, cứu mấy người này lên.

"Ở đây không có ai kêu Quý Nhị Ngu." "

Mấy tên gia đình chặt vật phui phui quần áo của mình.

Nghe Mộ Ngôn nói có hơi ngán tò te, ngẩng đầu nhìn mặt Mộ Ngôn, thoát cái ngây người.

Ở nông thôn hoang dã, có thể tìm ra người đẹp đã không dễ dàng gì.

Nhưng người ở trước mặt này, trông lại còn đẹp hơn cả nam tử, cũng muốn yếu ớt hơn nam tử một chút.

Người này môi mang nụ cười, cứ việc mặc vài thô áo tang, cũng khó nén nổi một thân quý khí, rất có cảm giác như ẩn sĩ ẩn cư nơi núi rừng.

Muốn nói Mộ Ngôn hiện tại gì khác không có chứ, bản lĩnh đối gạt nhưng thật ra một tay một tía.

Gia đình trải qua thăm hỏi, xác định Quý Lan Âm ở nơi này, nhưng ra tới lại là một nữ tử nhìn rất xinh đẹp.

Bọn gia đình bán tín bán nghi.

Vì thế hỏi tiếp, "Xin hỏi, tại sao đào một cái hố to như vậy ở trong đình viện làm chi."

Mộ Ngôn nhàn nhạt mỉm cười, ôn hòa như ngọc, "Tại hạ cảnh bần hàn, nguồn nước lại cách nơi này khá xa."

"Đêm qua xem thiên tượng, mấy ngày nay đúng lúc mưa rơi nhiều, bèn đào cái hố to để hứng nước."

Mộ Ngôn nói chuyện toàn văn vẻ, khí phách thư sinh, nghe tới đám gia đình có chút ngốc.

Nhưng vẫn nghe hiểu một ít.

Lại thấy Mộ Ngôn giơ tay chỉ một cái, "Vì để tránh người đến bãi phóng rơi xuống hố, tại hạ đã cố ý dựng lên tấm biển cảnh báo này."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 14

Lời này nghe có hơi không ổn, nhưng bọn gia đình nhưng thật ra nắm bắt được trọng điểm mà Mộ Ngôn muốn cho bọn họ bắt lấy.

"Cô nương còn biết xem thiên tượng?" Bọn gia đình nhìn Mộ Ngôn, giọng nói mang vẻ khiếp sợ.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 bắt nhầm trọng điểm rồi!

Trọng điểm là, người nha đào cái hố to như vậy ở trước cửa nhà hứng nước có phải bị bệnh hay không a!!

Nhưng mà, cũng không biết có phải do gương mặt của Mộ Ngôn quá dễ gạt người, hay là đám gia đình này hiếm khi thấy việc lạ, nên đặc biệt dễ dàng bị dụ.

Vì thế Mộ Ngôn thần côn nhàn nhạt cười, "Hoi hiểu, hoi hiểu."

Còn khiêm tốn nữa!

Đám gia đình này đều là một ít nữ nhân cao to thô kệch, thân hình không khác biệt mấy cùng khổ với nam nhân trong xã hội nam tôn.

Mộ Ngôn ở trước mặt các nàng hoàn toàn là một con gà bệnh, nhưng không biết có phải do đàn gia đình này gia giáo quá tốt hay không.

Đối với văn học đặc biệt tôn trọng.

Mộ Ngôn nghiêm trang mà nói hươu nói vượn, vậy mà bọn họ toàn tin.

Còn đối với lời Mộ Ngôn nói tin tưởng không nghi ngờ.

Vì tiện đối lừa, Mộ Ngôn còn mang mấy vị gia đình vào trong nhà nói chuyện, chậm rì rì rót mấy chén nước cho mấy người.

Rồi bản thân mình thì nhàn nhã, điềm nhiên chậm rãi nói.

Mộ Ngôn nói linh ta linh tinh, nhưng nói linh ta linh tinh một cách có nội hàm, nội dung lời nói ước chừng đều là quốc thái dân an.

Nói tới kích động lên, một gia đình vỗ bàn đứng bật dậy.

Trong nhà Quý Lan Âm, duy nhất một cái bàn không thiếu chân bởi vậy lao đao, gãy một chân.

Mộ Ngôn neho mắt, bình tĩnh hớp một ngụm trà, "Như thế nào?"

"Con mẹ nó! Ta nếu có bản lĩnh thông thiên, nhất định bảo vệ quốc gia!"

"Đúng vậy!" Một gia đình khác cũng chụp bàn đứng lên.

Rắc một tiếng.

Mộ Ngôn mí mắt lại giật mạnh, cô như cũ điềm nhiên ngồi trên bàn, quả nhiên là nhất phái ôn hòa như ngọc, thanh lãnh trích tiên.

"Cha yếm còn bảo yếm thành gia! Thành cái rắm chứ gia! Hiện giờ thế thái hỗn loạn! Ta nếu có bản lĩnh, nhất định đầu tranh anh dũng!" Lại một gia đình nữa đập bàn vùng dậy.

Rầm!

Cả cái bàn đều sụp xuống, hất lên một lớp tro bụi, chúng gia đình đang ngửi khí đồng đặc hùng hồn, tràn ngập nhiệt huyết, nhưng không biết vì sao, sau lưng bọn họ chợt lạnh.

Cảm giác không khí vừa ban nãy còn ôn hòa nháy mắt lạnh căm, mấy tên gia đình không tự chủ được ôm ôm cánh tay.

Gió nơi này tới?

Tro bụi rơi xuống, Mộ Ngôn nụ cười nơi khóe miệng nhàn nhạt, một bộ khí chất thư sinh, cô chậm rãi phất phất vạt áo, "Chư vị có nhiệt huyết này, tự nhiên là chuyện tốt."

"Tại hạ có tài nhưng không gặp thời, uống có một thân muốn báo quốc, lại không chỗ để an, mà nay thân thể cũng càng ngày càng suy yếu..."

Mộ Ngôn ngẩng đầu nhìn nhìn mái hiên, bốn mươi lăm độ, ánh mắt mang vẻ nhàn nhạt u buồn, khóe miệng lại treo nụ cười nhàn nhã ôn nhu.

Giống như tranh sơn thủy, chung quanh cô tựa hồ xoay vần một luồng khí tức bi thương.

Mấy gia đình tức khắc tự nghĩ ra vô số câu chuyện bi thương ly biệt.

Đám gia đình vô cùng đồng tình, vì thế mỗi người xuất tiền túi ra.

"Cầm, cô cầm!"

"Cô người này tương lai nhất định là vĩ nhân! Cô sống gian nan đến thế, chúng ta cũng nói chuyện thập phần vui sướng, coi như là bằng hữu viện trợ nhau!"

"Không nghĩ tới cô thảm như vậy!" Một em gái cao lớn thô kệch cũng ráng cổ gắng mà nặn ra vài giọt nước mắt.

"Nhớ tới tiểu thư nhà chủ nhân ta trên trán bị mở gáo cũng không thấy đáng thương bằng cô."

Vừa nhắc tới tiểu thư nhà các nàng, mấy tên gia đình nháy mắt như sức nhớ điều gì.

"Bọn ta còn có việc, xin hỏi cô nương tên họ là gì."

Mộ Ngôn cong đôi mắt, gương mặt tinh tế toát lên nhẹ nhẽ ý cười, cả đám gia đình nhìn đến ngẩn ngơ.

"Không họ, danh Toàn Cơ."

"Toàn Cơ cô nương, chúng ta phải đi làm chính sự, đợi lần sau chúng ta có rảnh, lại đến tìm Toàn Cơ cô nương nói chuyện."

Được bạc Mộ Ngôn cũng cười thực tình thực dạ hơn mấy phần, "Chư vị đi khỏe."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 100: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 15

Thấy toàn bộ câu truyện chứa tể hệ thống: 【.....】

Moá nó?

Là tại đám gia đình đó quá dễ dụ, hay tại vàng hào quang của Mộ Ngôn quá dày đặc??

Chứa tể hệ thống tới tới lui lui điều tra thử Mộ Ngôn có phải có vàng hào quang của nữ chính hay không, nhưng trên thực tế, cũng không có.

Mộ Ngôn có thể nhanh chóng bắt được hảo cảm của đám gia đình, bắt quá là do trong hành vi, cử chỉ lúc nói chuyện cho đối phương sự tôn trọng nên có.

Cô nói chuyện dễ người nghe cảm thấy rất thoải mái, lẽ nên có, tất cả đều có.

Lẽ của cô cũng không nhằm vào cá biệt một ai, mà giành cho mọi người, cũng như ở vị diện trước, trước lúc cô cùng Lâm Dịch kết giao, cô quyết sẽ không tự tiện tiến vào nhà Lâm Dịch.

Như vậy rất dễ dàng gây nên hảo cảm cho đám gia đình họ.

Lại thêm đám gia đình đó lại còn là một đám gia đình có tâm huyết, ngôn ngữ tục tĩu nhưng không để cho người chán ghét.

Có thể thấy được nhà địa chủ gia giáo cũng không tệ lắm, có thể dạy ra một đám đàn độn như vậy.

Đến cả chứa tể hệ thống còn cảm thấy, ở mấy cái vị diện này, ký chủ của nó trừ bỏ có chút thói không biết xấu hổ, còn không thích chịu trách nhiệm, còn là cái tâm cơ girl, còn là tên rác rưởi ra.

Những mặt khác đều rất tốt.

Mộ Ngôn cũng không biết chứa tể hệ thống đánh giá cô ra sao, cô hiện tại ném ném túi tiền, bên trong có một ít ngân lượng.

Đều là của đám gia đình đáng yêu đó tặng.

Mộ Ngôn có chút đau che ngực ho khan một tiếng, đôi mắt nhẹ khép lại, chuyện của nhà địa chủ phải nhanh chóng giải quyết.

"Nhiệm vụ chủ tuyến thật sự phải vĩ đại như vậy mới được sao?"

Mộ Ngôn còn muốn cứu vớt thêm tý nữa, bằng không cô thế nào cũng phải làm Đường Tăng phiên bản nữ đi Tây Thiên thỉnh một đợt kinh xong quay về tây nảo, a không phải, là tuyên truyền ý nghĩa của hai chữ hài hòa.

Vậy thì có hơi mệt.

Mộ Ngôn cảm thấy cô có khả năng ở dọc đường tuyên truyền, thì đã chết.

Bệnh chết.

【 vĩ đại! Ký chủ! Tôi mừng vàng tin tưởng cô là người vĩ đại! Cố lên, ganbatte ~】 cũng không biết chứa tể hệ thống có phải cũng bị thao tác của Mộ Ngôn hôm nay tây nảo luôn rồi chăng nữa.

Cho nên đối với Mộ Ngôn ôm ấp thiên đại kỳ vọng.

"....." Cha nuôi cha đang làm gì?

Đội Quý Lan Âm lấm lem bùn đất trở về nhà, Mộ Ngôn cũng đã làm xong thức ăn đang chờ hân.

Cái bàn mới tinh ở trong gian nhà gỗ cũ nát đơn sơ có vẻ phá lệ nổi bật.

Cộng với mấy cái đĩa trên đó.

Quý Lan Âm mới từ trong ruộng trở về, nhìn thấy cái này bị sùng sốt, không rõ nguyên do chớp chớp mắt.

Thoắt cái hấn lại chú ý tới, có người từng roi xuống hổ.

Quý Lan Âm chỉ vào cái hổ, nét mặt khấn trương, "Mộ, Mộ Ngôn, có phải có người đã tới không?"

Mộ Ngôn và Quý Lan Âm xa xa nhìn nhau, cô điềm nhiên đưa mắt nhìn cái hổ to, nhàn nhạt lắc đầu.

"Vây, vậy cái này....."

Sắc mặt của thiếu niên rõ ràng đã hết sức khấn trương, buông lưới lê sải bước nhanh đi chung quanh Mộ Ngôn, nhìn hai ba bận.

Xác nhận Mộ Ngôn không có chuyện gì, bắt giờ mới nhẹ nhõm thở phào.

"Gà của ngươi không biết chữ, đâm trúng hổ của ngươi, ngã xuống chết."

Quý Lan Âm???

Mộ Ngôn đối diện với ánh mắt gấp gáp của Quý Lan Âm, cô nhàn nhạt cười, "Sau đó ta mần thịt chúng."

Quá trình mần cũng chỉ có mấy bước, nhổ lông gà, cắt nội tạng, chặt thành khối, xào thịt, nấu canh gì đó một nồi to...

Quý Lan Âm "....."

Gà của hấn!!!

Quý Lan Âm đích thực nuôi mấy con gà, còn là gà rừng hoang dã không biết lúc trước hấn ở nơi nào nhặt được.

Ở trước đó, con gà rừng kia còn là cực lớn một con, bị hấn nhặt về xong, gầy thành gà da bọc xương.

Đã thế Quý Lan Âm còn hết sức thiện (quý) lương (súc), hấn nhặt gà này về, không phải để ăn, không phải để bán.

Mà là để, nuôi như thú cưng.

Quý Lan Âm chỉ vào một đồng thịt gà đủ mọi kiểu dáng trên bàn, môi hơi giật giật...

Hấn nghĩ, một con gà mần thì mần thôi, nhưng mà lạnh lùng như thế phải chăng sẽ có vẻ hấn quá không nhân từ?

Vì thế Quý Lan Âm thay đổi nét mặt, cực kỳ bi thương, xoay người vọt vào lòng Mộ Ngôn, "Gà của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Mỹ nhân lựa đồ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 16

Mộ Ngôn duỗi ngón tay chống lên trán Quý Lan Âm, tỏ vẻ ghét bỏ lùi về sau.

"Gà của ngươi ở kia."

Đầu của Quý Lan Âm bị đẩy lệch qua, nhìn bàn thức ăn, hấn chớp mắt, buông eo Mộ Ngôn ra.

"Nàng làm?"

Quý Lan Âm quay lại nhìn cô, mắt tỏa sáng lấp lánh.

Mộ Ngôn cúi đầu phui y phục, tùy ý ừ một tiếng, vừa mới ngẩng đầu lên thì bên hông bị ghi nặng.

Quý Lan Âm nhaoáng cái đã phóng lên người Mộ Ngôn, ôm cổ cô, chu môi nhắm ngay miệng Mộ Ngôn mà hôn.

Hai chân hấn nhẹ nhàng câu lấy eo Mộ Ngôn, treo cả người lên mình Mộ Ngôn, lực tương tác đẩy Mộ Ngôn lùi mạnh về sau mấy bước.

Cũng may lưng tựa lên khung cửa, cô còn chưa kịp phản ứng lại, một vật mềm mại đã phủ lên môi.

Quý Lan Âm chụt một cái, vang dội.

Rồi sẵn Mộ Ngôn chưa kịp chuẩn bị, lại hôn một cái rõ to lên mặt cô.

"Thê chủ, nàng tốt nhất!"

Ở nữ tôn quốc, trên cơ bản không có, hoặc là rất hiếm thấy nữ tử xuống bếp nấu cơm cho nam tử.

Nên Quý Lan Âm vui quá sức.

Sự vui vẻ, tất nhiên, đã thông qua tiếng lòng truyền đạt cho Mộ Ngôn.

"....."

Mặt đen đã không thể diễn tả nổi tâm trạng của Mộ Ngôn lúc này.

Mộ Ngôn cảm thấy mình bị Quý Lan Âm chiếm tiện nghi đến da đầu tê rần lên, cô đau đầu, dòi đầu của Quý Lan Âm ra.

Theo động tác của cô, Quý Lan Âm tách ra khỏi Mộ Ngôn một chút, vui vui vẻ vẻ.

Nhảy xuống người Mộ Ngôn, hoan hỉ nói, "Chúng ta thành thân đi!"

Mộ Ngôn hơi hoảng rồi, đỡ lấy khung cửa, quay sang nhìn Quý Lan Âm, "Khi nào?"

"Đêm nay!"

Mộ Ngôn: "....."

Xin lỗi, cô hơi nhát rồi.

"Có phải hơi nhanh rồi không?" Mộ Ngôn cảm thấy mình có chút sợ kẻ ma quỷ này.

Quý Lan Âm lắc đầu, "Không nhanh không nhanh, thiên thời địa lợi nhân hoà."

Mí mắt cô giật lia lịa, "Chỗ, chỗ nào thiên thời địa lợi nhân hoà..."

Cô một chút cũng không hòa.

Quý Lan Âm cười hi hi, cười như tên ngọc, chỉ chỉ bàn đồ ăn, "Lần đầu ăn món ngon như vậy, ta muốn cho gà của ta chết có ý nghĩa, để nó chúc mừng cho hôn lễ của chúng ta, thế nào."

Đôi mắt Quý Lan Âm phát sáng lấp lánh, ngóng trông nhìn Mộ Ngôn.

Nói thật tình —

Mộ Ngôn đối với ánh mắt đó chả có tí cảm xúc nào, trong lòng hết sức dửng dưng.

Nhưng miệng lại phun ra lời trái với lương tâm, "Tốt."

Nói câu đó xong, Mộ Ngôn: "....."

Không, không tốt tí nào cả!

Quý Lan Âm nghe được tiếng Mộ Ngôn, thiếu chút nữa không cao hứng muốn bay lên, hấn giang rộng tay, muốn lao về phía Mộ Ngôn.

"Vậy chúng ta bắt đầu ngay đi!"

Mộ Ngôn giờ này luống cuống thật rồi, liên tục lùi mấy bước, hai tay trực tiếp chặn trước ngực Quý Lan Âm.

Không thể nhịn nữa, "Tránh ra đi khốn!"

Chúa tể hệ thống: 【!!! Mộ Ngôn cầu tử cô vậy mà nói tục. 】

Mộ Ngôn hít sâu, chạm phải đôi mắt tỏ vẻ bi thương, nước mắt lưng tròng của Quý Lan Âm, giữ nguyên nụ cười, "Ta là nói, ăn cơm trước, lại đi tắm rửa....."

Mộ Ngôn nhìn y phục của mình, mí mắt giật liên ba cái.

Đầu đau.

Hết sức đau.

Đối với Mộ Ngôn mà nói, bữa tiệc gà toàn tập của cô đòi lấy Quý Lan Âm lấy thân báo đáp.

Đối với Quý Lan Âm mà nói, hấn hiến thân vì một buổi tiệc gà.

*

Đây sợ là hôn lễ rẻ bèo nhất trong lịch sử.

Vì cái gì cũng chẳng có.

Khăn voan không có, hôn phục nghèo đến chỉ có thể mặc y phục đồ thay thế.

Khăn voan đỏ, là cái gì, hoàn toàn không cần thiết.

Rượu là cái gì?

Không có, uống nước lã đi.

Tham gia hôn lễ...

Chỉ mỗi con gà gầy còm đợi mần thịt, cộng với một con đã bị Mộ Ngôn làm thành tiệc gà trước đó.

*

Mộ Ngôn: Lão tử cứ như vậy bị an bài.

Tác giả: Động phòng là gì, vĩnh viễn cũng sẽ không động phòng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Mỹ nhân lựa đồ khế hờ: Thê chủ, động phòng đi 17

Đêm động phòng hoa chúc, Mộ Ngôn nín lặng nhìn Quý Lan Âm ngồi trên giường, ánh mắt rạng ngời nhìn cô.

Hôm nay là ngày đặc biệt nên Mộ Ngôn đem mặt Quý Lan Âm rửa sạch sẽ.

Quý Lan Âm hiện giờ trông giống như một con yêu tinh, dùng từ yêu tinh để hình dung không sai.

Thiếu niên có hơi ngượng ngùi ngồi nơi mép giường, hai tròng mắt trong như nước, lại sáng ngời hữu thần, gương mặt trắng nõn của hấn ứng đỏ lên một lớp, càng quyến rũ như yêu.

Thiếu niên lưu loát lặn vào trong giường, vỗ vỗ vị trí bên cạnh, "Ngủ."

Mí mắt Mộ Ngôn giật giật, cởi áo ngoài ra nằm xuống cạnh hấn.

Thiếu niên dường như rất thận trọng, sát lại gần Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn nghiêng đầu qua nhìn hấn.

Khó được cùng Quý Lan Âm nói chuyện phiếm, cô hơi nhướn mày, "Người xác định muốn thành thân với ta?"

Thiếu niên hớn hờ gạt đầu, lặn qua ôm lấy eo Mộ Ngôn, "Ta thích nàng, từ ánh mắt đầu tiên đã rất thích."

Mộ Ngôn là khoản hấn thích.

Thiếu niên tựa vào ngực Mộ Ngôn, im lặng nghe tiếng tim Mộ Ngôn đập.

Hấn bỗng ngừng đầu lên, chụt một cái lên môi Mộ Ngôn, sau đó mặt đỏ bừng, vùi đầu vào ngực Mộ Ngôn.

"Ta hôn nàng mấy cái rồi, có thể mang thai không?"

Mộ Ngôn: "....."

Cô hơi muốn đẩy tên gốc này ra rồi.

Từ từ...

Mấy cái?

Mặt Mộ Ngôn đỏ sặc, thỉnh linh xóc lên cổ áo sau của Quý Lan Âm, nơi cổ Quý Lan Âm đang nhấp nháy một tiêu chí màu vàng.

Tia sáng mỏng manh thoáng cái lóe hai mắt của Mộ Ngôn.

"....."

Tiêu chí này...

Mộ Ngôn hỗn độn trước gió, tuyệt không có khả năng!

Không nghe Mộ Ngôn nói gì, Quý Lan Âm hơi ngược lên nhìn Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn vẫn giữ nguyên biểu cảm, động cũng không động một cái, Quý Lan Âm hơi nghiêng đầu, duỗi tay hươu hươu trước mặt Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn hoàn hồn.

Nét mặt cô hết sức phức tạp nhìn Quý Lan Âm, thậm chí không thể tin đây là sự thật!

Cô trước thu lại biểu cảm trên khuôn mặt, lộ ra nụ cười ôn hoà chưa từng có.

"Không có việc gì, ngủ đi."

Quý Lan Âm hơi gật đầu, không cảm thấy Mộ Ngôn nói có gì không ổn, hần hít chặt eo Mộ Ngôn, khoe môi nhoẻn cười, nhắm hai mắt lại.

Lúc ngủ hần cũng vẫn cười, nổi lên hai lúm đồng tiền bên má.

Quý Lan Âm ở phương diện này có hơi thuần khiết, cho rằng đêm tân hôn ngủ với nhau là sẽ mang thai.

Nên khi trước cùng Mộ Ngôn ngủ chung một giường, hần chỉ dám cuộn tròn một cụm nho nhỏ, giữa hai người tất có một vật ngăn.

Nên hiện tại hần ôm Mộ Ngôn siết sao, thậm chí còn ngọt ngào nghĩ, ngày mai nói không chừng sẽ có thai.

Mộ Ngôn đương nhiên biết suy nghĩ trong lòng Quý Lan Âm, bị sét đánh một lúc, sau đó thôi kệ hần đi.

Cô lơ ngơ ngêch ký khế ước, quỳ cũng phải sùng đến cùng.

Nhưng mà ——

Ấn ký vừa rồi..

Nét mặt Mộ Ngôn phức tạp, căn nguyên lực lượng cả cô cũng không dùng được, bị Quý Lan Âm hôn mấy cái đã chạy sang người hần?

Cứ thế mà chạy sang người Quý Lan Âm, lại còn bị phong ấn lại!

Mộ Ngôn tỏ vẻ phức tạp nhìn đỉnh đầu Quý Lan Âm, ánh mắt sâu thẳm lại tối tăm.

Nếu là trước đây, cô có thể giết hần đoạt lại.

Nhưng mà, hần có khế ước bảo hộ, Mộ Ngôn không thể đụng vào hần.

"....."

Này thực bức bối.

Mộ Ngôn nhắm mắt lại, xoay người qua, ôm lại hần.

Quý Lan Âm người rất mềm, lúc ngủ, cuộn tròn một cụm, hai tay trong vô thức từ từ thả lỏng eo Mộ Ngôn.

Quý Lan Âm một tay nắn hờ vạt áo Mộ Ngôn.

Ánh nền vàng mờ ảo trong phòng thoáng chút lay động, từng chút từng chút một ăn mòn.

*

Ngày hôm sau.

Mộ Ngôn tỉnh lại, hầu như toàn bộ quá trình, hưởng thụ đôi mắt nhỏ ngượng ngùng e lệ đến từ Quý Lan Âm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 18

Sau đêm đó, Quý Lan Âm có biến hóa rõ rệt, hắc tóc đen búi lên, khuôn mặt nhỏ hồng hồng.

Đôi mắt càng như được dòng nước trong xoa dịu, tất nhiên, Mộ Ngôn hết sức rõ ràng cô chả có làm cái gì Quý Lan Âm cả.

Thân thể Mộ Ngôn cũng chưa thể tính tốt, vẫn cần phải dùng được để treo.

Mang khối thân thể tùy thời chờ chết, cũng mất công Quý Lan Âm có thể coi trọng cô được.

Quý Lan Âm rất ít nói chuyện nội tâm, trừ bỏ lúc hắc hoa si Mộ Ngôn, nên Mộ Ngôn cũng không đoán được bước tiếp theo hắc sẽ làm gì.

Tất nhiên, trong lòng hắc còn một nỗi bất an rằng Mộ Ngôn sẽ bỏ hắc.

Sự bất an đó cũng làm Mộ Ngôn nhận ra.

Quý Lan Âm không rõ thân phận của Mộ Ngôn, thậm chí cũng không hỏi, nửa chữ không nhắc tới.

Ngày này.

Mộ Ngôn bị sặc tỉnh, lúc tỉnh lại, ánh mắt đầu tiên nhìn thấy chung quanh sương khói mịt mờ.

Khói len vào trong xoang mũi cô, cô hít xì đến ngũ tạng lục phủ muốn tung ra.

"Khụ khụ."

Mộ Ngôn thật vất vả đi ra ngoài, thiếu điều không bị khói sặc chết.

Cô bịt miệng, nhìn khắp nơi, ánh mắt dừng hình nơi phòng bếp, gian phòng bếp hồi lâu chưa được sử dụng.

Lông mày cô giật giật, bước chân nhanh hơn một tý, đi đến phòng bếp, mùi khói càng nồng sặc người.

Làn khói dày đặc từ bên trong lan ra ngoài.

"Khụ khụ."

Mộ Ngôn phẩy phẩy muốn gần tắt thở, cau mày tìm kiếm người trong bếp.

Rốt cuộc tìm được một nhúm đen thui.

Nếu nói Quý Lan Âm lúc trước đen mỗi mặt do không rửa sạch sẽ, thì bây giờ Quý Lan Âm toàn thân trên dưới đều đen.

Trừ bỏ cặp mắt sáng lấp lánh.

"Chàng đang làm gì?" Mộ Ngôn đỡ khung cửa, khóe môi nhin không nổi giật giật.

Người này là ma quỷ đi?

Sao xuẩn nên nổi này.

Quý Lan Âm nghe thấy tiếng Mộ Ngôn, mắt sáng rực lên, theo bản năng muốn lao về phía Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn lại ghét bỏ một ngón tay chặn trên trán hắn, cô có chút nghĩ mà sợ lui về sau mấy bước, "Đứng thẳng."

Quý Lan Âm lập tức đứng nghiêm.

Mắt chớp chớp, hai mắt rạng ngời nhìn Mộ Ngôn, "Thê chủ, nàng tỉnh rồi."

"Chàng đang làm gì?"

Mộ Ngôn nhìn nhìn trong bếp, luẩn quẩn trong lòng muốn tự sát cũng không cần như thế đi.

Quý Lan Âm ra về mắc cỡ cúi đầu, nhỏ tiếng nói, "Cha ta nói, gã vợ phải thay thê chủ chuẩn bị cơm sáng chiều, ở nhà giúp vợ dạy con."

Mộ Ngôn: "....." Ta sợ bị người độc chết.

Nói là nói thế không sai, nhưng hai tay Quý Lan Âm lại giấu kín sau người.

Hiển nhiên, đối với trù nghệ của mình, Quý Lan Âm cũng có sự hiểu biết nhất định, hắn tuyệt đối không dám đem một mâm vật thể không rõ ràng sau lưng đưa cho Mộ Ngôn xem.

Hiểu thấu tiểu tâm tư của Quý Lan Âm, Mộ Ngôn: "....."

Cô che miệng ho vài tiếng, tay vẩy vẩy Quý Lan Âm, Quý Lan Âm do dự một lát.

Sau đó liếc Mộ Ngôn một cái, nhanh chóng ném cái mâm trong tay qua một bên, rồi làm bộ như không có gì đi đến trước mặt Mộ Ngôn.

Đôi mắt long lánh nhìn Mộ Ngôn, như đang chờ cô khen ngợi.

Trên gương mặt sắp đen kín tỏ vẻ, mau khen ta mau khen ta.

Mộ Ngôn mặt không cảm xúc, "Đi rửa cho sạch, không cho tới gần phòng bếp."

"Tại sao chứ?"

Mộ Ngôn cười nhẹ một tiếng, duỗi tay muốn sờ đầu Quý Lan Âm, lại phát hiện.....

Sờ ra một tay dầu mỡ.

Mặt cô không đổi sắc buông tay, "Phòng bếp không thích hợp với chàng, ngoan."

Quý Lan Âm mím môi, gục đầu xuống, thật lâu sau mới rầu rĩ nói, "Có phải nàng ghét bỏ ta rồi không?"

Mộ Ngôn: "Không có."

Cô cơ hồ nhanh như bay mà nói.

Bầu không khí im lặng mất mấy giây, Quý Lan Âm bỗng ngẩng đầu, nhích lại gần, hôn lên sườn mặt Mộ Ngôn một cái.

"Thê chủ, nàng thật tốt."

Lại bị phát thê người tốt, Mộ Ngôn hết sức bình tĩnh, nhưng nụ cười trên gương mặt đã biến thái dần.

*

Lời tác giả: Gia quy chỉ có tác dụng bảo hộ nam 9, đôi khi sẽ làm nữ 9 không cần quá lãnh đạm với nam 9.

Nhưng căn nguyên lực lượng, và cái ấn ký đó, cùng gia quy không quan hệ, mà có quan hệ tới thân phận của nam 9.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Mỹ nhân lựa đồ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 19

"Không phải ta không nhận người, mà người may vá thật sự quá kém."

Trên trần nhỏ, lão bản vô cùng ghét bỏ nhìn thiếu niên lang trước mặt.

Quý Lan Âm hơi gục đầu, nhỏ tiếng nói, "Ta đã biết, cảm ơn."

"Đi mau đi mau." Lão bản ghét bỏ phẩy phẩy tay.

Lão bản đã tỏ rõ mình không muốn nhận Quý Lan Âm, nên Quý Lan Âm cũng không nán lại lâu.

Trên trần, người đến người đi, nơi này đối với nam tử cũng không tính quá trời buộc, chúng nam tử đều tương đối thoáng.

Quý Lan Âm khi ra cửa đã được Mộ Ngôn đặc biệt hóa trang cho, xấu đến không còn bạn bè, nên lão bản hầu như không dám nhìn Quý Lan Âm thêm một cái.

Nhưng ——

Quý Lan Âm mím môi, vậy thì hẳn sẽ không có tiền mua thuốc, không có tiền mua thuốc, thân thể Mộ Ngôn sẽ không khỏe lên được.

Quý Lan Âm cũng không biết Mộ Ngôn đi theo sau hẳn.

【 đình, nhiệm vụ chi nhánh. 】

【 thu thập mảnh nhỏ, Thảm Bạch. 】

Lúc này, Mộ Ngôn thỉnh linh thu được âm thanh từ chứa tế hệ thống.

Mộ Ngôn chỉ khựng lại một chút, rồi tiếp tục không chút vết tích đi theo sau Quý Lan Âm.

Hầu như không nhà ai muốn nhận Quý Lan Âm, không chỉ có không cần, còn nói chuyện mang trào phúng.

Quý Lan Âm ở trên trần nhỏ vẫn có một số người biết hẳn.

Đa phần đều là nam tử, châm chọc Quý Lan Âm hành vi cử chỉ không giống nam tử, lớn lên lại xấu, không có nữ tử cần.

Quý Lan Âm ở trên trần nhân duyên cũng không tốt, đại đa số đều trào phúng Quý Lan Âm, cảm thấy hẳn chính là trò cười.

Nhưng Quý Lan Âm trên mặt vẫn như thường, hẳn đối với những chuyện này đã tập mãi thành thói quen rồi.

Mộ Ngôn nhú mày, đang muốn bước đến, bước chân cô bỗng nhiên khựng lại.

Mặt sau Quý Lan Âm, mấy chiếc xe ngựa đang phi nhanh mà đến, Quý Lan Âm lúc này lại đi giữa lòng đường.

Mộ Ngôn sừng sốt, cơ hồ không có bất luận ý tưởng gì, đang lúc muốn chạy thật nhanh đến chỗ Quý Lan Âm.

Bất ngờ, người chạy trên lưng ngựa ở đằng trước, cánh tay dài vung tới, nhanh chóng mang người vào lòng mình.

Quý Lan Âm về mặt sừng sờ còn chưa biết mình đang ở đâu.

Chờ lúc phản ứng lại, người nọ từ trên lưng ngựa dựng người lên, mũi chân nhón nhẹ một cái, mặc bào xoay tròn trên không trung, khí tràng cường đại, hơi rét tràn ra.

Cả con phố phùng phực sát khí.

Trên đường phố, im phăng phắc mấy giây, sau đó chạy không còn bóng.

Mộ Ngôn thấy Quý Lan Âm được cứu, chân lui lại vài bước, đứng ở mặt sau một quán nhỏ.

Ánh mắt không gọn sáng, nhìn giữa lòng đường.

Nữ tử áo gấm đen một tay ôm Quý Lan Âm, vô pháp kéo cung tiễn.

Người ở trong lòng thân thể mềm mại, làm tim nàng ta đập hơi thoáng nhanh nên không muốn buông tay.

【 đình, Thảm Bạch đối với Quý Lan Âm hảo cảm +10. Ký chủ, nam nhân của cô bị mãnh linh hồn của cô mơ ước. 】

Mộ Ngôn: "....."

"Cẩn thận nga." Giọng nói trầm thấp lười biếng ở bên tai Quý Lan Âm vang lên.

Quý Lan Âm còn chưa phản ứng lại, cả người đã bị tung lên cao, thế nhưng bị ném thẳng lên trời.

"....."

Cùng lúc đó, huyền y mặc bào nữ nhân hơi hơi xoay người, một cung bốn mũi tên, phá không lao ra.

Nàng ta môi mòng khát máu hơi cong lên, kinh công phi lên, đem Quý Lan Âm đã sắp ngã xuống, ôm ngang người dựng lên.

Mặc bào xoay tròn, thế nhưng cứ thế đứng thẳng trên lưng ngựa.

【 hảo! Trận này còn hơn cả show diễn! 】 chúa tể hệ thống ở trong đầu của Mộ Ngôn vỗ tay.

Thảm Bạch lên sân khấu quá mức huyền ảo.

【 ký chủ, nam nhân của cô và mảnh linh hồn của cô hơi bị xứng đó nha! 】

Đế vương công và tiểu bạch thụ.

Hợp như trời.

Ngược lại, so sánh với ký chủ chip bông, chúa tể hệ thống nháy mắt chuyển fan.

Mộ Ngôn: "....."

Nụ cười nhạt theo tiêu chuẩn của cô đã dần ngưng đọng lại.

Nụ cười dần biến mất.

Nụ cười chuyển dần sang vẻ biếm thái.

Người ở trên lưng ngựa đằng sau bị mũi tên bắn trúng, cuối cùng rơi xuống đất chết không kịp hối tiếc.

*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 20

【 tình yêu là một luồng sáng, xanh biếc làm ký chủ hốt hoảng. 】 chúa tể hệ thống ở trong đầu Mộ Ngôn im lặng nói.

Quý Lan Âm khí chất thuần bạch cùng nhân gia đế vương công khí chất quá xứng.

Đã nói mảnh vỡ linh hồn ở vị diện này rất quý sức rồi mà, ký chủ của nó hold nổi không đây?

Không, hold không nổi.

Cùng nhân gia so sánh, ký chủ của nó chỉ biết chơi vãn, nhân gia lên sân khấu đã biểu diễn một tuồng võ kỹ.

Ở trong số liệu của chúa tể hệ thống ——

Mộ Ngôn vs Thảm Bạch

Thảm Bạch k.o Mộ Ngôn.

Nhưng hiển nhiên, chúa tể hệ thống hoàn toàn không nghĩ đến Mộ Ngôn sẽ còn có hậu chiêu.

Quý Lan Âm và Thảm Bạch tới một cái bốn mắt nhìn nhau, hai người lặng im.

Thảm Bạch là bị nhan sắc của Quý Lan Âm giật từ trong ra ngoài, ngoài khét trong sống.

Dung mạo này có hơi sai sai với cảm xúc lúc ôma!

Hiển nhiên, không phải ai cũng có thể giống Mộ Ngôn thừa nhận nổi nhan sắc của Quý Lan Âm, huống hồ Quý Lan Âm còn bị Mộ Ngôn cố ý vẽ cho xấu đi nữa.

Ra ngoài cửa, Mộ Ngôn không có năng lực bảo vệ Quý Lan Âm, mà Quý Lan Âm lúc trước cũng là dùng loại phương pháp tự bôi xấu này để bảo vệ chính mình.

Mộ Ngôn hồi tưởng bộ tôn dung đó của Quý Lan Âm đi trên phố còn có thể bị đùa giỡn, nên bèn đem Quý Lan Âm vẽ càng xấu hơn.

Vì thế, Mộ Ngôn đeo nụ cười biến thái nhìn Thẩm Bạch sượng ngắc cả người bị Quý Lan Âm tát một cái như trời giáng.

Sau đó Quý Lan Âm xoay người từ trong lòng Thẩm Bạch rút xuống.

Lưng ngựa cộng thêm Thẩm Bạch, độ cao hiển nhiên không thấp.

Nhưng Quý Lan Âm lại thật cứ thế mà quăng mình xuống.

Mộ Ngôn bỗng vui mừng, tốt xấu lúc vấp mặt người khác, và nặng hơn cô.

"Ngô."

Hắn ăn đau cắn cắn môi dưới, cũng hiểu mình tát là dạng nhân vật nào, vừa mới nằng ta là thật sự giết người.

Quý Lan Âm trong lòng tự nhiên cũng rõ.

Nhưng hắn chỉ cảm thấy nhục nhã ê chề, hắn vừa cùng thê chủ của hắn thành thân, lại bị một nữ nhân khác ôm.

Hắn bỗng cảm thấy, hắn thực có lỗi với thê chủ của hắn.

Hai mắt hắn vì đau mà phủ kín nước mắt lạnh căm lườm Thẩm Bạch một cái, sau đó xì một tiếng khinh thường, "Dê xôm!"

Nói xong câu đó, hắn nhanh chóng khập khiễng chạy đi.

Hắn lần này bị dọa thật rồi.

Hắn chỉ là một nam tử sống vùng hương dã, còn Thẩm Bạch là một nữ nhân vừa mới giết người ở trước mặt Quý Lan Âm.

Hắn vừa rồi lại tát Thẩm Bạch một cái, tự nhiên sợ bị Thẩm Bạch giết.

"....."

Cái tát đó tự nhiên Quý Lan Âm dùng lực cũng không phải như khi đánh Mộ Ngôn.

Thẩm Bạch đầu bị tát hơi vẹo sang một bên, khuôn mặt yêu dã bởi vì một cái tát mà nháy mắt âm trầm hẳn.

Phủ đầy sát ý.

Nàng ta ngẩng đầu lên, nhìn quanh bốn phía, nơi nào còn thấy được vật nhỏ vừa rồi.

Lúc này, trên đường cái vắng tanh chậm rãi đi đến một nữ tử.

Nữ tử thân hình mảnh mai, gương mặt tinh tế mang theo nụ cười nhàn nhạt, một thân áo tang vải thô xanh.

Khuôn mặt nàng nhợt nhạt, màu môi trắng tái, cứ như thế đi thẳng đến trước ngựa của Thẩm Bạch.

Thẩm Bạch một bộ cảm y mặc bào, đầu đội mũ ngọc, đuôi mây nhướng lên, môi mỏng mím hờ, một đôi mắt mảnh dài, giữa mày là âm lãnh vô tình.

Đôi mắt nàng ta âm lãnh đối nhìn Mộ Ngôn.

Trên mặt đất, nàng kia như cảm giác được ánh mắt của Thẩm Bạch, nàng thân nhiên cười, điềm nhiên hướng Thẩm Bạch gật đầu, "Còn thỉnh cô nương đem thi thể xử lý một chút."

Rồi sau đó, thoáng về bình tĩnh rồi đi.

Tâm trạng của nàng hiển nhiên khá tốt, nhưng Thẩm Bạch nhìn vào mắt, lại có vẻ quý dị nói không nên lời.

Vừa mới bị một cái tát, Thẩm Bạch, vừa mới thể hiện một trận, Thẩm Bạch: "....."

Khoé miệng nàng ta nháy mắt toét lên nụ cười u ám, được lắm.

Tiểu gia hỏa này thành công thu hút sự chú ý của nàng ta.

Chúa tể hệ thống: 【..... mảnh linh hồn này bệnh hơi nặng rồi a.

Nháy mắt, chúa tể hệ thống fan biến sang anti.

Vẫn là ký chủ của nó đáng yêu hơn.

Chúa tể hệ thống: Mộ Ngôn vs Thẩm Bạch.

Mộ Ngôn k.o Thẩm Bạch!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 21

Quý Lan Âm chạy nhanh trốn Thẩm Bạch xong, lánh trong một con hẻm nhỏ, nhìn chân mình bị té rạn xương.

Hắn cắn nhẹ môi.

Hơi tức giận nhặt lấy hòn đá trên mặt đất ném lên vách tường đối diện.

Mạch não của Quý Lan Âm khác với người thường, hắn đầu tiên nghĩ đến không phải là người đó cứu hắn, mà là người đó đã ôm hắn.

Thê chủ của hắn còn chưa ôm hắn,

đã bị một nữ nhân xa lạ ôm.

Quý Lan Âm nghiêng rặng, cúi đầu nhìn mắt cá chân mình hơi sưng lên, mặt nhăn nhó như bánh bao chiên.

Hắn về nhà bằng cách nào?

Đang trong suy tư, trước mắt hắn xuất hiện một đôi chân, Quý Lan Âm ngược đầu.

Chạm phải khuôn mặt ôn nhu của Mộ.

Hắn kinh hoàng tại chỗ, cứ thế sững sờ ngược nhìn cô.

Hắn hơi héch môi, hoàn toàn không nghĩ tới Mộ Ngôn sẽ xuất hiện ở chỗ này.

Mộ Ngôn ngồi xổm xuống, cầm bàn chân trắng nõn không tính quá to của hắn, chạm vào có hơi mềm mại.

Cô véo nhẹ một cái thì nghe Quý Lan Âm a một tiếng.

"Rất đau?" Mộ Ngôn nhỏ nhẹ hỏi.

Ánh mắt Quý Lan Âm lập tức đọng đầy nước mắt, ầm ục gật đầu, "Đau."

Mộ Ngôn vỗ vỗ đầu hắn, sau đó quay lưng về phía hắn, vỗ vỗ lên vai mình, "Lên, ta công chàng."

Mắt Quý Lan Âm đầu tiên sáng ngời, rồi tức thì ảm đạm, giọng hắn nghe còn có vẻ khàn khàn, đau, "Không cần."

Mộ Ngôn hắn đã bị Thẩm Bạch bế Quý Lan Âm khi nãy kích thích, rất hiển nhiên, không tin mình cái thân này ngay cả nam nhân cũng công không nổi.

Nên cô không màng phân trần, trực tiếp kéo Quý Lan Âm lên lưng mình.

Nhúc nhích chân, nhòm mình một cái..

Cũng không nổi.

Chúa tể hệ thống: 【 Mau xem, Mộ Ngôn tiểu tỷ tỷ của chúng ta muốn bắt đầu nhòm người! Cô ấy nhòm dậy! Không nhòm nổi! 】

【 Giờ thì có vẻ xấu hổ rồi đây, nhưng Mộ Ngôn tiểu tỷ tỷ của chúng ta về mặt trước sau bình tĩnh, phải chăng cô ấy sẽ thử lại lần nữa! Mau nhìn! Mau nhìn! Cô ấy lại nhòm! Lại nhòm rồi! Lần này..... Nga, cô ấy vẫn không cồng nổi nàng dâu nhà mình. 】

Mộ Ngôn giữ vững nụ cười nhạt.

Chúa tể hệ thống: 【 Mộ Ngôn tiểu tỷ tỷ của chúng ta giờ phút này vẫn giữ nụ cười! Cô ấy sẽ cồng cho bằng được nàng dâu hay là sẽ thả xuống.....】

Chúa tể hệ thống còn chưa nói hết câu, Mộ Ngôn đã chặn nó.

Giọng nói thoáng về điem nhiên, "Shut up. (câm miệng)"

Cuối cùng vẫn là Quý Lan Âm thiện giải nhân ý ôm lấy cổ Mộ Ngôn, nhỏ nhẹ nói, "Thê chủ, ta tự đi được mà."

Hắn cup mắt leo xuống người Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn xác thật không cồng nổi Quý Lan Âm, đây là một vấn đề hết sức lúng túng.

Mộ Ngôn sợ Quý Lan Âm nghĩ cô ngại hấn nặng, sờ cái mũi, nhỏ tiếng nói, "Không phải do chàng nặng, tại ta cồng chàng không nổi."

Quý Lan Âm vừa định vịn tường mà đi, nghe Mộ Ngôn nói, chân lão đảo.

Hắn đen mặt quay sang nhìn Mộ Ngôn, "Nàng chê ta nặng!?"

Mộ Ngôn: "....." Cô không phải ý đó.

Nhưng mà rất rõ ràng, Quý Lan Âm không nghe.

Một hồi sau ——

Mộ Ngôn diu cánh tay Quý Lan Âm, hai người chậm rãi mà đi.

Quý Lan Âm siêu hung, "Tại sao nàng ở đây."

Mộ Ngôn: "Đi theo chàng tới."

"Vậy nàng có thấy ta bị người ta phi lễ không?"

Mộ Ngôn âm khí mịt mù, "Thấy."

Mới vừa nói xong, đầu cô đã bị gõ nhẹ một cái.

Mộ Ngôn mặt đại ra.

Ngược lên thì thấy Quý Lan Âm đỏ hồng hốc mắt, hấn cơ hồ vừa nói vừa nức nở, "Ta muốn nàng bế về!"

Hai người đi trên con đường nông thôn nhỏ, chậm rãi đi từng bước chân.

Ráng chiều hoàng hôn chiếu xuống người họ, kéo dài chiếc bóng của cả hai.

Mộ Ngôn im phăng phắc một chập, gió lạnh thổi qua, làm vọng lại âm thanh của cô, "... Được."

*

Nam chủ có lẽ không lợi hại lắm.

Nhưng hắn cố chấp chuyên nhất nha.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 22

Kỳ thật yêu cầu này, có lẽ vĩnh viễn không thực hiện được.

Bởi vì Mộ Ngôn hiện tại chỉ là con chip bông, cần được để treo mạng.

Ngày hôm sau, vấn đề tới ——

Mộ Ngôn và Quý Lan Âm ở trên giường ngó nhau một hồi lâu.

Quý Lan Âm định xóc chăn lên thì lại bị Mộ Ngôn nhấn lại.

Hai người nhìn nhau mãi một lúc nữa, Quý Lan Âm mở miệng, "Ta muốn xuống giường."

Mộ Ngôn một tay ấn chăn, nét mặt nhàn nhạt, "Uhm, chàng cứ việc muốn đi."

Quý Lan Âm???

Hắn tròn tròn hai mắt, lom lom nhìn nữ tử ôn nhu như ngọc trước mặt.

Một hồi sau, hắn hơi bặm môi, chau mày, "Không, ta muốn đi xuống."

Mộ Ngôn không động đậy, cười như không cười nhìn hắn.

Thực tế, nếu Quý Lan Âm cương lên, Mộ Ngôn hoàn toàn không cần nổi, nhưng nể hà Quý Lan Âm bị Mộ Ngôn nắm tử mệnh trong tay.

Mí mắt Quý Lan Âm giật giật nhìn gót chân sen của mình bị Mộ Ngôn cầm trong tay, hắn không thể nhịn được muốn lôi cái người trước mặt ra ngoài đánh cho một trận toi bời.

Nhưng cái chân sung sung bị Mộ Ngôn nắm trong tay, véo nhẹ, Quý Lan Âm hít sâu một hơi, nét mặt trắng bệch.

Hắn trừng mắt với Mộ Ngôn, "Nàng muốn sao?"

Mộ Ngôn điềm nhiên nhìn hắn, hỏi ngược lại "Chàng muốn sao?"

Quý Lan Âm mím môi không nói lời nào.

Hắn hất nhẹ đầu qua, hắn nếu lưu lại nhà thì không có tiền mua thuốc cho Mộ Ngôn.

Đại phu đã nói, thuốc một ngày cũng không thể dừng.

Mộ Ngôn nghe được suy nghĩ trong lòng Quý Lan Âm, đôi mắt lấp láy, nhẹ nhàng ôm lấy Quý Lan Âm, "Chàng không cần lo chuyện tiền bạc."

Quý Lan Âm nghe Mộ Ngôn nói, quay đầu lại nhìn Mộ Ngôn.

Hắn đã bị Mộ Ngôn câu vào trong lòng, khoảng cách với Mộ Ngôn rất gần.

Lặng thinh không nói chuyện.

Cuối cùng, hắn lấy lại giọng nói, "Ta chưa từng hỏi nàng từ nơi nào tới."

"Không biết nàng ở đâu đến, tuy nhiên ta không dám hỏi."

Quý Lan Âm gục đầu xuống.

Mộ Ngôn đưa mắt nhìn hắn, "Ta từ trên trời rơi xuống."

Quý Lan Âm: "....."

Thần con mẹ nó từ trên trời rơi xuống, hắn nhìn giống ngốc từ không?

Quý Lan Âm mặt sắp đen thì nghe Mộ Ngôn chậm rãi nói, "Ta không cha không mẹ, sẽ không rời khỏi chàng."

Thế là Mộ Ngôn mặt không chút thay đổi bịa chuyện xưa cho Quý Lan Âm nghe.

Quý Lan Âm chớp chớp mắt, nghe Mộ Ngôn nói đến nhập thần, thoáng chốc cũng quên luôn mình muốn ra ngoài.

Một hồi lâu sau, môi Mộ Ngôn điềm nhiên nói một câu, "Chuyện tiền bạc chàng không cần phải lo."

Cô rút từ trên cao xuống bị thương, có chúa tể hệ thống trị liệu, đã muốn khỏe hẳn.

Lẽ dĩ nhiên, cái khỏe này cũng chỉ giới hạn ở, cô sẽ không yếu ớt như trước, không ra khỏi phòng được, không rời giường được mà thôi.

Người khỏe rồi, có thể ra ngoài, chúa tể hệ thống liền bắt đầu thúc giục Mộ Ngôn làm chuyện đại sự.

Mộ Ngôn tùy tiện bịa chuyện tự khen mình, khen mặt không đổi sắc, hoàn toàn không thấy có gì không ổn.

Làm Quý Lan Âm về mặt sùng bái.

Hắn chớp chớp mắt to trong veo, "Nói vậy, thê chủ nàng biết làm ruộng kiếm tiền?"

Mộ Ngôn mới vừa uống nước vô miệng, phụt một tiếng phun thẳng ra ngoài.

"Làm, làm ruộng?"

Cô làm ruộng mần chi?

"Đúng vậy, địa chủ trong thôn đều là thu thuế ruộng, mướn người trong thôn thay hắn cày cấy, kiếm rất nhiều tiền."

Mộ Ngôn: "....."

Làm ruộng, làm địa chủ có thể cứu vớt thiên hạ thương sinh, thống nhất quốc gia sao?

Mộ Ngôn không khỏi tưởng tượng, ở trên chiến trường, cô cầm một cây cuốc.

Nghiêm trang cho bọn lính tẩy não —— "Các đồng chí, làm ruộng tốt, làm ruộng diệu, làm ruộng khỏe kêu oa oa, làm ruộng thế giới hoà bình!"

Đây có lẽ là một chủ ý không tồi..

Bị Quý Lan Âm làm lạc đề, một thoáng mới quay lại.

Mộ Ngôn mí mắt giật giật, "Làm ruộng gánh nặng đường xa."

Cô không chơi chuyên măng ấy.

Không biết, đốt đặc cán mai.

"Vậy thê chủ biết làm gì?" Quý Lan Âm chớp đôi mắt nhìn cô.

"Nhà của chúng ta chỉ có mỗi mẫu ruộng đó thôi."

Mộ Ngôn: "....."

Thần con mẹ nó mỗi mẫu ruộng, cô chưa chơi cày ruộng bao giờ a!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 23

"Không làm ruộng" Thao tác cấp cao như vậy, đợi về sau cô tìm cái trường học đi.

Mộ Ngôn một cái đầu cụng qua, Quý Lan Âm ăn đau ôm trán, thấy Mộ Ngôn đứng dậy.

"Nàng đi đâu?"

Mộ Ngôn tạm ngừng bước, nhướn mi, giọng hơi khẽ cười nói, "Kiếm ngân phiếu cho chàng."

Nữ tử vành môi hơi nhoèn, mi mực như họa, trông càng ôn hoà.

Quý Lan Âm nhìn không khỏi ngáy người, chờ hấn phục hồi tinh thần lại, Mộ Ngôn đã sớm đi rồi.

Quý Lan Âm "....."

Từ từ!

Nàng biết đường đi hồi nào hả!

"Mộ Ngôn!" Quý Lan Âm gấp đến kêu lên một tiếng, nhưng không được bất cứ hồi đáp gì, còn ngã từ trên giường xuống đất.

"....."

Quý Lan Âm gượng dậy, chậm chạp nhìn thoáng qua chân mình.

Con đau thấu xương khiến mặt hấn trắng bệnh, có điều lòng mảy hấn không mảy may chau lại.

Người xem hấn khóc đã không ở, nước mắt rơi cũng không hề ý nghĩa.

Trẻ con biết khóc có kẻo ăn, đó là Quý Lan Âm lẻ loi một mình lớn lên, tự ngộ ra.

Chân Quý Lan Âm xác thật không thể hoạt động, bắt đắc dĩ hấn chỉ có thể ở nhà đợi Mộ Ngôn về.

Tất nhiên, nỗi bất an lại lặng thinh mà len lỏi nơi đáy lòng.

Hấn vẫn sợ, sợ Mộ Ngôn sẽ bỏ lại hấn.

*

Lần trước Mộ Ngôn cùng mấy gia đình làm tốt quan hệ, mấy gia đình cũng có một số bằng hữu khác.

Gia đình nhà địa chủ gia nuôi đều là một đàn đáng yêu sùng văn thượng võ.

Thích cùng Mộ Ngôn nói chuyện phiếm.

Lúc Quý Lan Âm không ở nhà, cũng thường hay đến tìm cô.

Quý Lan Âm lần trước bỏ đầu nữ nhi nhà địa chủ, địa chủ tự nhiên không có khả năng không tìm đến cửa.

Nhưng phát hiện chỉ có Mộ Ngôn.

Cố tình Mộ Ngôn lại giả bộ thể ngoại cao nhân, cộng thêm, địa chủ này cũng không phải người bình thường.

Sau một phen giao du, địa chủ chuyện lớn hoá nhỏ, chuyện nhỏ hoá không.

Còn mở cho Mộ Ngôn một cánh cửa.

Địa chủ: "Cô nương tài hoa là thế, nếu có thể đến phủ, giáo dục nữ nhi không nên thân của ta, cảm kích không gì bằng."

Mộ Ngôn: "Tự nhiên tự nhiên."

Nhà địa chủ này họ Hoàng, nữ nhi lúc trước trêu ghẹo Quý Lan Âm, tên là Hoàng Diệp Toàn.

Hoàng Diệp Toàn không học vấn không nghề nghiệp, hàng ngày cũng chỉ lên phố trêu chọc nam tử trên đường.

Nàng ta lớn lên da dầy thịt béo, một thân thịt mỡ làm nhoe đi ngũ quan.

Và hiện tại —

Nam tử nhà họ Hoàng đang rụt rè ngượng ngịu hỏi thăm ngũ hành bát tự của Mộ Ngôn, tên họ là gì, nhà ở nơi đâu.....

Mộ Ngôn một tay chấp sau lưng, trong tay không biết từ đâu ra cây quạt gấp, điềm nhiên cười, để cho nam tử đó mặt lại đỏ hơn.

Mộ Ngôn tức thì thu hồi nụ cười, "Trong nhà đã có phu lang."

Nghe xong lời này, nam nhân mặt trắng bệch, nhây nhây môi, ném túi tiền lên người Mộ Ngôn, "Người người này sao tự luyến thế, nhân gia nhưng đâu nói có ý với người."

Nam tử kia hung hăng nguyệt Mộ Ngôn một cái.

Sau đó dậm chân, hẩy mông hẩy mông rồi đi.

Mộ Ngôn: "....."

Bỗng dung cô cảm thấy, ở trước mặt nhi tử nhà địa chủ, bộ dáng dậm chân đỗi bỏ đi của Quý Lan Âm, giống như học trộm mà không thành công vậy.

Con trai nhà địa chủ nhất cử nhất động, quả thực là tiêu chuẩn tiêu thư khuê các...

Mộ Ngôn bị sét đánh đến trong chín ngoài khét, hoàn toàn trụ thành tro.

Không so sánh thì không có tổn thương, hiện giờ cô có phải nên may mắn Quý Lan Âm đi đường còn chưa lắc mông hay không?

Hoàng Diệp Toàn ngó bộ dạng Mộ Ngôn, khuỷu tay huýt Mộ Ngôn một cái, giọng điệu khinh thường, "Chỉ người mà còn trong nhà có phu lang, người không phải chưa chạm qua nam nhân sao?"

Mộ Ngôn bị huýt lui về sau mấy bước, hơi há miệng, cổ họng ngứa nhẹ.

Cô che môi ho vài tiếng, điềm nhiên liếc Hoàng Diệp Toàn, "Làm phiền Hoàng tiểu thư lại chạy thêm ba vòng nữa."

Mộ Ngôn thán nhiên cười, "Hoàng tiểu thư còn nói chuyện được, là còn sức."

Hoàng Diệp Toàn: "....." Muội, con ma ốm chết tiệt!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Mỹ nhân lựa đồ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 24

Hoàng Diệp Toàn nương nàng ta cũng là người nhìn xa trông rộng, biết con gái mình thật sự quá béo rồi.

Lúc trước cũng từng nghĩ để nàng ta giảm béo, nhưng nê hà nữ nhi quá lì, hoàn toàn không nghe lời.

Nhưng cũng không hiểu vì sao, Hoàng Diệp Toàn tuy ghét Mộ Ngôn, nhưng lại rất nghe lời Mộ Ngôn nói.

Nàng ta giờ trên đầu hầy còn quán băng gạc, đã bị Mộ Ngôn tra tấn.

Thịt mỡ cả người nàng ta, chạy là bắt đầu rung lên, nhưng hiện tại thế đạo không yên bình, ai biết mấy tên quan binh đó khi nào lại đến bắt người?

Vì giúp nữ nhi mình về sau chạy trốn nhanh hơn một chút, giảm béo từ giờ phải bắt đầu thôi.

Vùng hương đã xa xôi hẻo lánh thế này, tiên sinh dạy học cũng chả có mấy ai, có mấy cái mà trong bụng cũng đựng toàn là bùn đất.

Hoàng Diệp Toàn nương nàng rất rất cao ngạo, chướng mắt đám tiên sinh đó.

Giờ Mộ Ngôn thoát nhìn trông có vẻ thư sinh văn nhược, là cái loại vào kinh đi thi, trong bụng cũng chứa ít mực nước.

Còn biết tý võ công.

Nên Hoàng Diệp Toàn nương nàng bèn tiêu số tiền lớn mời Mộ Ngôn về.

Địa chủ: Ta cái gì cũng thiếu, chỉ không thiếu tiền.

Địa chủ này cũng người ngốc, trừ có cái nữ nhi rất biết phá sản ra, thì cũng chẳng giống địa chủ ác ôn ở điểm nào.

Bằng không đám gia đình cũng sẽ không dễ nói chuyện như thế.

Địa chủ ở nhà một ngày, thấy con gái nhà mình dốc lòng tiến tới như thế, địa chủ nhưng vui nha mừng nha.

Thế nên tay vung lên, cho Mộ Ngôn một tấm ngân phiếu.

Địa chủ nhìn Mộ Ngôn, "Toàn Cơ tiên sinh thân thể trông có vẻ không tốt a, Quý Nhị Ngưu tình hình ta cũng hiểu đôi chút."

Quý Nhị Ngu...

Mộ Ngôn rùng mình, hồi tưởng lại Quý Lan Âm câu kia ——

Người trong thôn yêm đều kêu yêm Nhị Ngu...

Này nguyên lai không phải nói đùa.

Mộ Ngôn vẫn duy trì nụ cười nhàn nhạt cao thâm khó đoán như cũ.

"Cái này thì không nhọc ngài lo lắng, ta trong lòng hiểu rõ."

Địa chủ gật đầu.

Nhìn nhìn Mộ Ngôn, nhin không được nói, "Hiện giờ thế đạo hỗn loạn, ta nghe nói thôn lân lân lân lân cận rất nhiều nữ đinh đã bị bắt đi tham gia quân ngũ."

"Không biết khi nào đến phiên chúng ta nơi này, nguoi thân thể này..."

Địa chủ nhìn quét Mộ Ngôn một cái, "Tuyển tự nhiên là không tuyển trúng, phu lang nhà nguoi ngược lại không cần lo lắng."

Tuyển không trúng.....

Chúa tể hệ thống: 【tuyển không trúng!!!?】

Không phải đâu, tuyển không trúng còn chơi tòng quân cứu vớt hoà bình thế giới sọi len a!

Địa chủ lấy lòng nhìn Mộ Ngôn, "Diệp Toàn nhà chúng ta nhìn đã biết góc, nếu tiên sinh có thể giúp Diệp Toàn nhà ta..."

"Ta sẽ cho người an bài tốt cho phu lang nhà nguoi."

Địa chủ ý tứ bày ngay ra đó, chính là đến lúc đó, muốn Mộ Ngôn đi chung với Diệp Toàn.

Làm tham mưu, nếu có thể trợ Diệp Toàn lập công thăng quan càng tốt.

Đa số tướng quân đều từ trong quân mà ra đó thôi.

Đối với việc này, Mộ Ngôn chỉ cười nhẹ, "Xem lại đi."

Lời này, tuy ba phải cái nào cũng được, lại khiến địa chủ hai mắt sáng ngời.

Có hấp dẫn.

Địa chủ lại nhét cho Mộ Ngôn một tấm ngân phiếu, "Cho nguoi, điều dưỡng tốt thân mình."

Mộ Ngôn cùng địa chủ nhìn nhau.

Địa chủ ném qua ánh mắt nguoi hiểu mà.

Mộ Ngôn ra dáng ra hình đáp lại bằng ánh mắt ta hiểu ta đã hiểu.

Địa chủ: Tiểu muội nha không tệ, có nhãn lực!

Mộ Ngôn từ nhà địa chủ trở về thì trời đã chạng vạng tối.

Đồng thời còn dẫn theo đại phu.

Quý Lan Âm vừa mới đỡ tường định đi uống nước thì thấy Mộ Ngôn, ánh mắt rạng ngời.

Giang hai tay đang muốn ôm Mộ Ngôn.

Đôi mắt lại thấp thoáng thấy đại phu đứng ở phía sau vẻ mặt hơi xấu hổ.

Đại phu này là một nam tử.

Quý Lan Âm không hiểu nhìn Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn đón được Quý Lan Âm, chỉ chỉ chỗ chân sưng của hắn.

"Nói xương."

Đại phu phía sau phôi hợp cho Quý Lan Âm một nụ cười ôn nhu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Mỹ nhân lựa đồ khế hờ: Thê chủ, động phòng đi 25

Có tiền rồi, Mộ Ngôn mang Quý Lan Âm lên trấn ở, có sẵn tiền, Mộ Ngôn mua cho Quý Lan Âm rất nhiều quần áo đẹp.

Cũng không trang điểm xấu cho Quý Lan Âm nữa, hiện tại Quý Lan Âm, không coi như khuynh quốc khuynh thành, nhưng càng nhìn càng đẹp.

Phù hợp thẩm mỹ về nam tử ở nữ tôn quốc, mới nhìn là loại hình ôn nhu đáng yêu.

Nhưng tính cách thì lại nóng bỏng như lửa.

Lúc nên hung, siêu hung.

Hoàng Diệp Toàn đã biết nàng dâu của Mộ Ngôn chính là người trước kia nàng ta đùa giỡn, sờ sờ gáo mình, nơi đó hãy còn thấy đau.

Nàng ta ấp úng nói, "Người phu lang cũng quá hung đi, không phải sờ tay thôi sao, vậy mà sờ gáo ta luôn."

Sờ tay...

Mộ Ngôn mỉm cười, ôn hoà bảo Hoàng Diệp Toàn lại chạy thêm mấy vòng nữa.

Liên tục vài tháng như vậy, Hoàng Diệp Toàn đã có biến hoá kinh người.

Mỗi lần Mộ Ngôn ở bên cạnh vừa uống trà vừa giám sát Hoàng Diệp Toàn giảm béo, cộng thêm nghiêm trang tẩy não.

Thì Quý Lan Âm đợi ở bên cạnh, hai tay nâng cằm, đôi mắt sáng lấp lánh nhìn Mộ Ngôn.

Trong đầu cuồng spam.

Thê chủ sao lại ưu tú như vậy.

Thê chủ sao có thể đẹp đến thế...

Tiểu mê đệ điên cuồng của thê chủ đã online.....

Làn tin nhắn thông qua cảm ứng tâm linh truyền tới Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn: "....."

Tiểu tử này nội tâm diễn sao nhiều như thế.

Mỗi ngày mỗi tiêm nhiễm, Quý Lan Âm thể nhưng cũng học được một ít mực nước.

Muốn nói Quý Lan Âm bất đồng với các nam tử khuê các chỗ nào, đó là hấn không biết thêu thùa, không biết nấu cơm, nhưng nữ nhân nên biết, hấn tất cả đều có thể làm.

Sức cũng rất trâu.

Lúc vui vẻ, thể nhưng bé hấn Mộ Ngôn lên.

Ngày hôm nay.....

Địa chủ và Mộ Ngôn nói chuyện, Quý Lan Âm ở sau cửa lắng nghe.

Địa chủ: "Ta nghĩ không quá mấy ngày, quan binh sẽ đến trấn này chiêu binh."

"Nhưng thật ra chờ đến, người nhưng mình bạch?"

Địa chủ phải thay con gái không nên thân của mình tính toán.

Chỉ ít Mộ Ngôn thoạt nhìn có vẻ trí thông minh online, mà nữ nhi ngốc nghếch của bà ta thì một cọng gân cái gì cũng chẳng biết.

Mộ Ngôn không cự tuyệt loại chuyện đôi bên cùng có lợi.

Hoàng Diệp Toàn yêu cầu một tham mưu, mà Mộ Ngôn can chính là, Hoàng Diệp Toàn tư chất có thể luyện võ.

Hoàng Diệp Toàn nhân phẩm còn tạm ổn, tuy yêu thích nam sắc, nhưng trọng tình nghĩa.

Vừa hay bù đắp cho chỗ thiếu hụt của Mộ Ngôn.

Sức chiến đấu cộng bún bằng 5 nha!

Thấy Mộ Ngôn nhẹ như bẫng mà đáp ứng, địa chủ thờ ra một hơi nhẹ nhõm.

Vỗ vỗ vai Mộ Ngôn, rồi xoay người đi ra ngoài.

Quý Lan Âm nghe rõ hết thấy, hẩn từ sau cửa bước ra.

Đôi mắt mỗi thời mỗi khắc đều tỏa sáng giờ phút này có vẻ hiu quạnh mấy phần.

"Nàng phải đi rồi, có phải không?" Quý Lan Âm ngữ điệu bình tĩnh.

Mộ Ngôn gật gật đầu.

"Ta muốn đi theo nàng."

Mộ Ngôn gật gật đầu.

"Ta biết nàng sẽ không đáp ứng..."

Khoan đã...

Tiếng nói Quý Lan Âm bỗng nhiên im bặt, hơi sững sờ nhìn Mộ Ngôn.

"Nàng đáp ứng?!"

Mộ Ngôn gật gật đầu.

Quý Lan Âm suy nghĩ thật lâu mới nghĩ ra lý do để thuyết phục, kết quả còn chưa nói, Mộ Ngôn đã đáp ứng rồi.

Quý Lan Âm "....." Hẩn tổng cảm giác tiền triển có hơi sai sai.

"Sao lại không đáp ứng?" Hẩn không đi theo, cô đi chỗ nào cho được.

Thế nên, cuộc tranh chấp trong tưởng tượng của Lan Âm đã không còn, ngược lại cùng ngã xuống giường đàm luận làm sao để Quý Lan Âm thân nam tử được tuyên trúng.

"Ta, ta là nam tử, có thể đi theo nàng?"

Trong đêm khuya, giọng Quý Lan Âm yếu ớt vang lên.

"Không việc gì, chàng có thể mặc nữ trang." Trước ngực lại nhét vào hai cái bánh bao là ổn.

Quý Lan Âm "....." Thê chủ, nàng có phải đã tính sẵn hết rồi không.

"Việc như thế không cần tính."

Quý Lan Âm "....." Thê chủ là con giun trong bụng hẩn sao?

"Vây, vậy bị phát hiện thì có sao không?"

"Không sao, cùng lắm chết một chấp thôi."

"....."

Chương 111: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 26

Chỉ là, bất ngờ luôn nằm ngoài dự tính của mọi người.

Không chờ được đến ngày chiêu binh, trấn nhò lại phải chịu tai ương diệt trấn.

Ngày hôm ấy, cung tiền phi đầy trời, ngọn lửa vàng rực cháy lên.

Trong đêm khuya, trấn nhò sức nóng tăng vọt như bay, bên ngoài tiếng mọi người hò hét chói tai chạy đi.

Mộ Ngôn vọt mở mắt ra, ánh lửa đỏ rực phả lên mặt cô.

Khói lửa bịt bùng, chỉ hít vào một cái, cô đã ho sặc sụa.

Mộ Ngôn từ trên giường ngồi dậy, cô giật giật ngón tay, cả người không phát ra nổi sức lực, cô nhú mày.

Quý Lan Âm rõ ràng cũng nhận ra không ổn, vừa mở mắt, đã nhìn thấy ngoài phòng ánh lửa bịt bùng.

Thế lửa lan ra phi thường nhanh.

Quý Lan Âm tích tắc từ trên giường lúi dúi, cháy rồi!

Hắn níu tay áo Mộ Ngôn bên cạnh.

Lại chạm phải ánh mắt Mộ Ngôn, Mộ Ngôn miệng giật giật, "Trốn đi."

Bên ngoài có rất nhiều tiếng bước chân đi đến.

Tiếng bước chân dần đến gần căn phòng, Quý Lan Âm mặt trắng bệch đi, có ngốc cũng hiểu nổi là tình huống gì.

Hắn y theo Mộ Ngôn nói, nhanh chóng từ trên giường bò dậy.

Không nói một lời, thế nhưng trực tiếp công Mộ Ngôn lên.

Mộ Ngôn cũng không nói nhiều, nhỏ tiếng bảo Quý Lan Âm cập sát cạnh cửa, trong tay cô không biết từ nơi nào cảm lấy một cây côn.

Mấy bóng người dần dần tới gần, cuối cùng cửa phòng bị đá văng ra.

Mộ Ngôn tay mất lạnh lẽ, thoát cái cho hai người hai côn lên mệnh môn.

Lực cũng không nhỏ, nện thẳng lên huyệt vị của hai người nọ.

"Bịch."

Hai người ngã xuống, nương ánh lửa, Mộ Ngôn và Quý Lan Âm nheo mắt nhìn, là hai hắc y nhân với thanh đao đầm máu.

"Chạy."

Gần như chỉ một chữ, Quý Lan Âm liền chạy vèo ra ngoài.

Bên ngoài có rất nhiều hắc y nhân đang tra xét từng gian phòng một.

Trông vẻ là bọn họ muốn đồ trấn, một người sống cũng không buông tha.

Mộ Ngôn từ trên người Quý Lan Âm bước xuống, ôm ngực bình tĩnh một lát, sau đó dắt tay Quý Lan Âm nhanh chóng trốn ra ngoài.

Thành công né khỏi mấy hắc y nhân.

Đầu ngón tay Quý Lan Âm hơi lạnh, lần đầu tiên trông thấy cảnh tượng như thế.

Mộ Ngôn và Quý Lan Âm còn ở trong nhà địa chủ, không mất bao lâu thì gặp Hoàng Diệp Toàn cả người đầy máu đang chống chọi với hắc y nhân.

Hắc y nhân nọ võ công ở trên Hoàng Diệp Toàn, không quá mấy chiêu, Hoàng Diệp Toàn trên người đã tăng thêm vài vết thương.

Mộ Ngôn xoay người muốn đi, lại vừa vặn đối mặt với hắc y nhân đang cầm thanh đao chia vào cô.

Bốn mắt nhìn nhau.

Mộ Ngôn im lặng một phút, giờ tay lên cao, tỏ vẻ mình thân phục.

*

Đồ trấn là có mục đích.

Mà Mộ Ngôn, Hoàng Diệp Toàn và Quý Lan Âm vừa khéo chính là ba người cuối cùng còn tồn tại.

Hoàng Diệp Toàn bị thương khắp người, hơi thở thoi thóp.

Nằm ở một bên.

Trần nhỏ mặt mừng ánh lửa, mấy hắc y nhân gác đao lên cổ Mộ Ngôn và Quý Lan Âm.

"Hỏi người mấy câu..."

Tiếng nói trầm đục khàn khàn, từ miệng một nữ nhân vọng lại.

Mộ Ngôn vẫn không nhúc nhích, mấy lưỡi đao này sắc bén vô cùng, tùy tiện chạm một tý cũng sẽ rạch một đường.

Người cầm đầu mở ra bức họa.

Mặt trên họa là một nữ nhân huyền y mặc bào.

Đúng là Thẩm Bạch.

"Từng gặp người này chưa?" Giọng nữ lạnh băng vang lên.

Mộ Ngôn không chút xúy ngập ngừng nào, gật đầu.

Tên cầm đầu vốn định giết Mộ Ngôn, nhưng nào ngờ, Mộ Ngôn lại gật đầu.

Tên cầm đầu mắt sáng lên, "À ta hiện giờ ở đâu?"

Mộ Ngôn liếc liếc thanh đao đặt trên cổ cô.

Tên cầm đầu ngẫm hiểu, phẩy phẩy tay, cho người thu đao lại khỏi cổ Mộ Ngôn.

"Phải nói cho rõ ràng rành mạch."

Tên cầm đầu nhướng mày, nhìn về phía Quý Lan Âm, "Đó là phu lang của ngươi, nhưng thật ra khuynh quốc khuynh thành..."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 27

Mộ Ngôn nhìn sang, tên cầm đầu giọng nói bỗng ngưng bật lại.

Chỉ bằng quơ liếc nhẹ một cái, tên cầm đầu đã cảm thấy có chút khủng hoảng, giống như bị thứ gì đó theo dõi.

Rất lâu sau, Mộ Ngôn che miệng ho nhẹ.

"Nữ tử này sao, mấy ngày trước ở trên tiểu trấn bán chết mấy hắc y nhân..."

"Nàng ta ở đâu!" Lời còn chưa nói xong, tên cầm đầu đã cấp bách cắt ngang lời Mộ Ngôn nói.

Mộ Ngôn chậm rì rì nhìn ả, không nói tiếng nào, tựa hồ đang đợi ả nói xong.

Bầu không khí yên tĩnh vài giây, sau lưng, trần nhỏ dần bị một trận lửa lớn chôn vùi, Quý Lan Âm đầu hơi cúi thấp, bị một đám nữ nhân ghì nặng bên cạnh.

Khuôn mặt nhỏ của hắn hơi tái, lại một tiếng cũng không dám thốt ra.

Tên cầm đầu còn cùng Mộ Ngôn nhìn nhau.

Mãi một hồi lâu, Mộ Ngôn mới chậm rãi mở miệng, "Ngài còn gì muốn hỏi nữa? Nếu có thể, xin để ta an tĩnh nói xong, cảm ơn."

Tên cầm đầu lông mày dựng ngược, "Ngươi còn rất ngang!"

Mộ Ngôn lại ho thêm cái nữa, cô hít phải một ít khói, lồng ngực rất đau.

Quý Lan Âm ngược lên nhìn cô, đôi mắt chứa đầy sự lo lắng, nhưng cũng biết hiện tại không phải lúc nói chuyện.

Mộ Ngôn ra hiệu với Quý Lan Âm, chứng minh mình không có việc gì.

Cô giọng hơi khàn, "Cũng đỡ đỡ, chỉ ngang thường thôi."

Thanh đao lại lần nữa gác qua cổ Mộ Ngôn.

Nhưng cô cũng chẳng thèm nhìn một cái, nhạt giọng nói, "Nữ tử này khí độ bất phàm, ngày ấy vừa lúc cùng phu lang đi dạo phố, ta thấy được."

"Ở đâu..."

Tiếng nói Mộ Ngôn tạm dừng, hơi nhoen lên chút ý cười, "Ta thân thể không tốt, nhưng tin tức còn khá linh thông."

Đám người này, không phải cùng một nhóm, đồ trấn cũng không biết xuất phát từ nguyên nhân gì.

"Nếu như, đoán không sai, nàng ta chính là tứ vương gia Bắc Nhạc Quốc, Thẩm Bạch."

Người nọ kinh ngạc như ong mầy, nhìn Mộ Ngôn vẽ mặt biến hoá hắn, "Ngươi biết?"

Mộ Ngôn cười nhạt nhìn trả lại.

Thua người không thể thua thế, trước nói dối đã, viên tròn lại sau.

Có quan hệ tới Thẩm Bạch, lại đang tìm Thẩm Bạch, còn với khí thế này, là kẻ thù.

Có điều, tên cầm đầu cũng không phát hiện, ả ta hỏi Mộ Ngôn Thẩm Bạch ở đâu lâu như vậy, Mộ Ngôn nhìn như trả lời, trả lời lại không theo ả ta hỏi.

Chỉ dăm ba câu, đã để lộ mình thân phận không bình thường, còn có vẻ rất trâu bò nữa.

Tên cầm đầu lập tức hứng thú lớn dần với Mộ Ngôn, rốt cuộc nông thôn tích dã thế này, sẽ có một nữ tử tu dung, khí độ bất phàm, gặp nguy không loạn, dung mạo còn có thể sánh với nam tử đích xác rất kỳ quái.

Tên cầm đầu chuyển ánh mắt qua người Quý Lan Âm, chậm rì liếc nhìn mấy cái.

Sau đó vung lên bàn tay to, "Mang đi hết!"

Hoàng Diệp Toàn cả người đầy thương, hơi thở thoi thóp cũng nhân tiện bị mang theo.

Hoàng Diệp Toàn võ công không kém, có giá trị lợi dụng.

*

Đi liên tiếp hai ba ngày, Mộ Ngôn cũng biết thân phận mấy người này.

Trần nhỏ là nằm ở chỗ ranh giới Đông Ngô, còn những kẻ này là người trong triều đình.

Hiện nay hai nước giao chiến, Đông Ngô ở vào nước yếu thế, cũng vừa lúc là quốc gia của nữ chính.

Về phần nguyên nhân đồ trấn, thì có hơi phức tạp.

Thẩm Bạch trà trộn vào quốc gia của nữ chính, nhân tiện tính kế nữ chính một phen, còn đoạt nam nhân của nữ chính.

Mà Thẩm Bạch nhân tuyển vừa hay ở trong trấn này, thà giết sai một ngàn cũng sẽ không bỏ sót một người.

Đám người Mộ Ngôn, có thể nói là bia đỡ đạn bị lôi vào trong cốt truyện chủ tuyến.

Chúa tể hệ thống thôn thức một phen, 【mảnh linh hồn của cô làm gì không thể, sao cứ phải đóng vai ác.】

Chúa tể hệ thống cũng không mong cách cốt truyện chủ tuyến của vị diện này quá gần.

Tuyên bố nhiệm vụ cũng không dây vào vai chính như ở vị diện trước.

Nó ở trong các vị diện tìm kiếm một nhân vật người qua đường thôi, kết quả mảnh linh hồn so với bản thể còn ngầu hơn, trực tiếp đỡ ngói thành vai ác.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Mỹ nhân lựa đồ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 28

Mộ Ngôn cũng không nói lời nào, chỉ hỏi chúa tể hệ thống thêm một ít thông tin về Thẩm Bạch.

Nói như thế nào ——

Cái mảnh linh hồn này có vẻ phóng đảng không kèm chế, thủ đoạn tàn nhẫn, âm hiểm xảo trá, thanh danh không coi là tốt.

Mộ Ngôn sau khi biết thông tin về Thẩm Bạch, trong mắt không tỏ rõ về gì, chỉ nhạt giọng nói một câu, "Cũng không biết độ phù hợp là bao nhiêu."

Chúa tể hệ thống: 【???】 độ phù hợp 9?

Quý Lan Âm và Mộ Ngôn đi tương đối gần, vẫn luôn im lặng chiếu cố Mộ Ngôn.

"Sợ không?" Mộ Ngôn nhẹ giọng hỏi.

Quý Lan Âm khẽ lắc đầu, khuôn mặt nhỏ của hắn vẫn còn hơi tái xanh.

Mấy ngày nay vẫn luôn băng rừng mà đi, Mộ Ngôn vốn thân thể không tốt lại trông càng hư nhược.

Nhưng do trước đó cô khiến người cầm đầu nhìn thấy giá trị và lợi ích có thể đạt đến trên người mình.

Nên tên cầm đầu mới không giết Mộ Ngôn.

Chỉ có điều Quý Lan Âm, một nam tử xinh tươi mọng nước đi giữa một đàn nữ nhân thì có vẻ không ổn rồi.

Tuy rằng Mộ Ngôn đem Quý Lan Âm bảo vệ rất kỹ, nhưng lại chán không được ánh mắt trần trụi của những người đó nhìn Quý Lan Âm.

Đêm hôm đó, mấy người tìm được một căn khách điếm.

Xếp đặt đang trong khôi phục Hoàng Diệp Toàn và Mộ Ngôn cùng một gian phòng, cũng không biết có phải cố ý hay không, lại phân Quý Lan Âm một mình một gian.

Mộ Ngôn tự nhiên chú ý điểm này, vành môi chợt nhòe một nụ cười tăm tối, lại không nói gì.

Trước nhiều cặp mắt nhìn, Mộ Ngôn sờ đầu Quý Lan Âm, "Đừng sợ, ai động chàng thì giết ả, rõ chưa?"

Cô chuyển thanh chùy thủ trong tay cho Quý Lan Âm, giọng nói ôn nhu, rồi lại rét lạnh không sao tả nổi.

Lúc Mộ Ngôn đưa chùy thủ, là ở góc chết, đám người đó nhìn không tới.

Một nam nhân mà thôi, tên cầm đầu hiển nhiên cũng có ý, nên đối với việc này cũng chỉ mở một mắt nhắm một mắt.

Quý Lan Âm giấu chùy thủ dưới tay áo, đôi mắt to tròn toát ra vẻ lạnh lẽo.

Hắn gật đầu.

Hoàng Diệp Toàn thương cũng gần như tốt lên.

Những người này lấy thái độ phé vọt lợi dụng cho đủ, mà lưu trữ Hoàng Diệp Toàn.

Chiến loạn, nhân thù bức thiết thiếu, tên cầm đầu rõ ràng muốn đem Hoàng Diệp Toàn ném vào trong quân.

Ở trước lúc đó, tên cầm đầu không chỉ một lần tẩy não cho Hoàng Diệp Toàn.

*

Đêm, lặng thinh buông xuống.

Quý Lan Âm nằm ở trong phòng, tay nắm gát gao thanh chuỷ thủ Mộ Ngôn đưa hấn.

Lúc này, cửa phòng đột ngột mở ra.

Tay Quý Lan Âm nắm chặt thanh chuỷ thủ, ánh đao sắc bén thoáng chốc loé lên, lúc đang muốn đâm về phía người nọ.

Cổ hấn đau nhói, chuỷ thủ trượt khỏi tay, thân hình mềm nhũn, ngã xuống đất.

Ngay khi hấn muốn rơi xuống, bóng đêm dần hiện ra một bóng người, một tay đón lấy Quý Lan Âm

Bế ngang người.

Trong bóng đêm, chỉ nghe thấy tiếng người nọ lạnh lùng, khát máu.

"Giết sạch."

Thanh âm đó thoáng nhẹ, chỉ thấy vài cái bóng nhoáng lên trong đêm tối.

Rồi để lại một phòng an tĩnh.

Cửa sổ bị gió thổi ra, ánh trăng óng ả chiếu lên thân người nọ.

Lại chỉ có thể thấy thấp thoáng khuôn mặt nghiêng của người đó, môi mỏng khát máu.

Thảm Bạch rũ mắt, nhẹ nhàng băng quơ nhìn người trong lòng ngực.

Tà tứ vênh môi, tiếng nói lười biếng lại rất đủ trầm thấp, "Thật khéo, lại gặp mặt."

Đáp lại nàng ta, chỉ là một phòng yên tĩnh.

Đêm nay, chú định không bình tĩnh.

*

Ba năm.

Đông Ngô Bắc Nhạc đã giao chiến ba năm.

Ba năm này, dân chúng lầm than, nạn đói nghiêm trọng.

Hiện giờ, Đông Ngô thỉnh linh xuất hiện một vị tướng quân danh dương thiên hạ, đánh đâu thắng đó.

Tướng quân đi theo bên mình một vị bạch y khanh tướng.

Từ đó về sau, Đông Ngô chiến thắng liên hồi.

Tướng quân mặt đeo mặt nạ bạc, võ công cao cường.

Về phần bạch y khanh tướng, nữ sinh nam tướng, trích tiên như ngọc, khi nói khi cười đều tác động tâm hồn người.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 29

Chỉ có điều, nhị vị này trên chiến trường có chút khác người ——

Đặc biệt là vị mỹ nhân khanh tướng như trích tiên nọ càng lạ đời hơn.

*

Cuồng phong bay lượn, cuốn tung cát bụi trên mặt đất.

Trên chiến trường, hai đại quân đang đứng ghìm nhau.

Trung gian chỉ cách một đoạn Sở hà Hán giới, nữ tử trên lưng ngựa, một thân chiến bào đỏ, thân hình cao gầy, tay cầm thương bạc, mặt mang mặt nạ bạc.

Cả người giết chóc chi khí.

Sau lưng nàng ta là một vạt kỵ binh, khí thế bàng bạc.

Quân kỳ Đông Ngô cao cao giương lên, trên bục cao đang đứng một vị váy dài nguyệt bạch, ba ngàn sợi tóc đen chỉ dùng một sợi dây trắng buộc chặt.

Tóc đen theo gió khẽ tung bay, tay nàng ta cầm quạt lông, ôn nhu như ngọc.

Khuôn mặt tinh tế như tác phẩm nghệ thuật mà thượng thiên để lại, cánh môi khẽ héch, dáng vẻ bầy mưu lập kế.

Gió hát qua vạt áo, phất phơ như tiên.

Nhưng mà ——

Khí thế này, tạo dáng đó, dàn trận này đã bày ra hơn một canh giờ rồi.

Tướng quân đối diện có hơi khó chịu, đứng trên chiến mã, cảm ngân thương, chỉ về phía Mộ Ngôn bên này.

"Mẹ nó, rốt cuộc có đánh không!"

Đứng hơn một canh giờ rồi, hóp gió Tây Bắc một canh giờ, căn cứ theo tinh thần địch bất động ta bất động, nhưng ai ngờ, đối diện thật đúng là cứ bất động.

Cách Sở hà Hán giới nhìn nhau.

Tạo dáng hả? Hừ ai thế?

Mỗi một lần đối chiến đều toàn quân bị diệt, nên tướng quân mới tới này, cũng chưa hiểu sâu kịch bản của Mộ Ngôn.

Thế nên ——

Tướng quân đeo mặt nạ bạc liếc thủ hạ một cái, thủ hạ hiểu ý, cầm ra một chiếc loa.

"Nghe đây, quân đối diện nhìn qua nhìn qua!"

"Chúng ta Đông Ngô tài nguyên dồi dào, mỹ nam đông đúc, đề nghị ngươi suy xét một chút."

Đối diện: "....." Đây là bị ngu đi?

Nhưng mà, này còn chưa thôi đâu.

Bác Nhạc tướng quân một câu đó như thể phá tan sự im lặng vậy.

Chỉ thấy đội quân đối diện như được huấn luyện thành thạo, nhanh chóng căng rộng một tấm biểu ngữ đỏ.

Mặt trên viết mấy chữ to ngất trời ——

"Chúng ta đều là người ưa chuộng hoà bình, không giết người, không gây sự, ngươi sang đây, chúng ta bảo đảm không giết người!"

Đội quân Bắc Nhạc mặt không cảm xúc đọc xong, trong đầu chúng tướng sĩ, đồng loạt hiện lên cùng một từ.

Con bệnh.

Trên chiến trường không giết người, hù ai chứ!

Tiếp sau đó, một tấm biểu ngữ khác đã xuất hiện.

"Nếu các ngươi không tin, vậy chúng ta chơi một trò chơi đi, tới bắt ta! Bắt được chúng ta, chúng ta để cho ngươi, hắc hắc hắc!"

Đông Ngô chúng tướng sĩ mặt không cảm xúc căng rộng tấm biểu ngữ phong tao này.

Mộ Ngôn phe phẩy quạt lông, hơi che nửa khuôn mặt, chỉ chừa một đôi mắt dài ôn nhu xinh đẹp.

Cô hơi quay đầu đi, tấm biểu ngữ ngốc như vậy, tất nhiên không phải cô làm ra.

Chúa tể hệ thống thăng dần ấy cảm thấy trường hợp như thế thập phần hi cảm, mãnh liệt yêu cầu làm thế.

Còn tặng kèm biểu ngữ nữa.

Bắc Nhạc tướng quân mặt không chút cảm xúc, "Không nghĩ tới nghe đồn tướng quân Đông Ngô, đánh trận nào thắng trận đó, thế nhưng tâm xàm cỡ ấy."

Tướng quân mặt đeo mặt nạ bạc không phải ai khác, chính là Hoàng Diệp Toàn.

Ba năm thời gian, khiến cô ta thay đổi thật nhiều.

Hiện giờ càng là, toàn thân tản ra một luồng khí tà bỉ, dưới mặt nạ làn môi cong cong, "Đánh trận lâu như vậy, tới chút có ý tứ?"

Giọng cô ta khàn khàn.

Đông Nhạc tướng quân hiển nhiên không quá tán đồng, "Hừ, muốn đánh thì đánh, nói nhảm cái khi gì!"

Tướng quân vung bàn tay lên, "Xông lên!"

Tức khắc, phía đối diện vang lên một tràng khí thế bàng bạc, sĩ khí xôn xao.

Thế tới rào rạt, vạn mã lao như bay.

Trái lại Đông Ngô bên này, các tướng sĩ mặt không cảm xúc nhìn ngựa phi như bay mà đến, cùng với tro bụi bị đẩy lên.

Ngay sau đó, chính ở đường biên giới cách Đông Ngô không quá mười mét.

Thình lình ——

Toàn quân tất cả đều rơi xuống hố.

Một cái hố thật to, cực sâu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 30

Đông Ngô tướng sĩ mặt không cảm xúc nhìn những người đó, từng loạt từng loạt rơi xuống hố.

Cả người lẫn ngựa.

Mộ Ngôn khẽ nhướn đuôi mắt, quạt lông buông xuống, "Ta gấp quá nên quên, rơi xuống sẽ không cẩn thận bị kiếm không có vỏ thọc chết."

Chúa tể hệ thống: 【.....】

Nhưng đã như vậy, Đông Ngô binh lính bên này còn nhanh chóng nâng hai túi mông hân được, sau đó trút xuống hố.

Sau khi xong.

"Báo! Tướng quân! Hố đào đúng chỗ, nhân số đúng chỗ! Mông hãn được đúng chỗ!"

"Bác Nhạc cung tiễn thủ đều bị tróc nã, đúng chỗ!"

Hoàng Diệp Toàn vẻ mặt như thường, phất phất tay, "Lui lại."

"Là!"

"....."

Gió lạnh thổi qua chiến trường, trận chiến này còn chưa bắt đầu đã kết thúc.

Hoàng Diệp Toàn quay đầu lại, bèn thấy Mộ Ngôn đứng trên đài cao, lúc này gió thổi vạt áo cô, cho người ta một cảm giác di thể độc lập, phiêu nhiên dục tiên.

Hoàng Diệp Toàn tức giận thoáng nhìn, "Đứng cao như vậy, cũng không sợ trúng gió chết người."

Mộ Ngôn chậm rãi từ trên chiến đài đi xuống, liếc nhìn cái hố to ở sau, thản nhiên nói, "Đi thôi."

Hoàng Diệp Toàn im lặng, đi theo sau Mộ Ngôn.

Cô ký ức hồi tưởng lại ba năm trước.

Cô thương thế đã muốn khởi, đang dự định đêm đó chạy trốn.

Cũng không biết từ nơi nào toát ra rất nhiều kẻ võ công cao cường như vậy, vừa tới đã muốn lấy mạng bọn cô.

Sau đó ——

Hoàng Diệp Toàn ký ức thoáng chút mơ hồ, thế nhưng không nhớ nổi ngày ấy mình như thế nào xông ra.

Chỉ là, sau khi tỉnh lại, hai người đã được người cứu.

Mộ Ngôn thương còn nặng hơn Hoàng Diệp Toàn.

Điều dưỡng suốt hai năm mới tốt lên một chút, sau đó hai người liền vào trong quân.

Lại nói tiếp, Hoàng Diệp Toàn uống có một thân võ công cao cường, lại chưa từng giết một ai.

Gì chứ, người nói cô ta đánh trận nào thắng trận đó từ đâu ra?

Đánh ra a.

Cũng không biết Mộ Ngôn là ai, một thân bản lĩnh hết sức quái dị.

Lúc Hoàng Diệp Toàn hỏi, Mộ Ngôn chỉ thản nhiên nói, chỉ là một ít kỳ hoàng chi thuật mà thôi.

Đánh trận liên tục một năm, thắng là thắng vài trận, mỗi một trận quân đối diện đều toàn quân bị diệt.

Chẳng qua.....

Những người đó cũng không phải bị giết, mà là bị nhốt ở một nơi.

Nơi đó kêu trời trời không thấu, kêu đất đất không nghe.

Theo lời Mộ Ngôn nói là kẻ sách dụ địch.

Đánh hai ba trận, chính là cứ vậy đánh tới.

Nhưng mà, Hoàng Diệp Toàn vẫn luôn biết, sau ngày đó ba năm trước, cô ta đã không còn gặp lại Quý Lan Âm.

Cũng không nghe Mộ Ngôn nhắc đến Quý Lan Âm.

Hoàng Diệp Toàn nghĩ rằng Quý Lan Âm đã chết.

Mộ Ngôn và Hoàng Diệp Toàn ở tuốt nơi biên giới, cũng bồi đường ra một chi đội ngũ huấn luyện thuần thực.

Có thể công có thể tẩy não.

Vùng biên giới khí hậu không tính quá khắc nghiệt, còn ở phạm vi Mộ Ngôn thừa nhận được.

Hai người ở trong lều ngồi một lát, chờ tướng quân Bắc Nhạc tỉnh lại.

Vị tướng quân Bắc Nhạc này vừa tỉnh, phản ứng lại mình thế nhưng bị bất nhục nhả như vậy.

Phì một tiếng khinh miệt, "Đê tiện!"

"Ai đê tiện?" Hoàng Diệp Toàn vênh cao mày.

"Các nguoi! Các nguoi đàn tiểu nhân đê tiện này!"

Bắc Nhạc tướng quân lúc rớt xuống về mặt ngu ra.

Các nàng đào hồ lúc nào sao cô ta không biết.

Thua không sao hiểu nổi, thua mất mặt quá chừng.

"Máng há?" Hoàng Diệp Toàn hừ nhẹ một tiếng, sau đó xoắn tay áo, xách Bắc Nhạc tướng quân lên là một trận đòn hiểm.

Bên đánh bên cười lạnh, "Tướng quân chính là tướng lĩnh, các nguoi Bắc Nhạc toàn là cái dạng này?"

Bắc Nhạc tướng quân bị đánh da xanh xao mặt sưng phù, nhưng một ít ngạo khí vẫn còn ở, "Âm hiểm tiểu nhân!"

Vừa dứt lời, Hoàng Diệp Toàn một nắm tay lại nện qua.

Đem Bắc Nhạc tướng quân đánh ngã lăn ra đất.

Lúc này Bắc Nhạc tướng quân cốt khí cũng còn, cô ta hơi thở mỏng manh, "Chờ, chờ, tứ vương gia của chúng ta sẽ giết, giết sạch các nguoi!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 31

Mộ Ngôn khép lại quạt lông, nhẹ như bẫng đi đến trước mặt tướng quân Bắc Nhạc, "Tứ vương gia? Thẩm Bạch?"

Người trước mặt, mi mực như họa, cả người tán mát khí thế tự phụ.

Bắc Nhạc tướng quân hoa cả mắt, âm dương quái khí cười, liếc Mộ Ngôn, "Hừ, đều nói quân sư đi theo Đông Ngô tướng quân mỹ mạo khuynh thành, bây giờ gặp mặt, quả nhiên là thế, nữ sinh nam tướng, yêu nghiệt!"

Bị khen giống nam sinh, Mộ Ngôn: "....."

Mặt cô không cảm xúc gì nhìn Hoàng Diệp Toàn bên cạnh, "Nàng mừng ta."

Hoàng Diệp Toàn ghét bỏ lườm Mộ Ngôn, sau đó một chân đá hôn mê tướng quân Bắc Nhạc, "Vậy được chưa?"

Mộ Ngôn nhẹ nhàng cười, Hoàng Diệp Toàn nhìn lom lom Mộ Ngôn một chốc.

Rời mắt đi, "Nguoi đừng cười, cười lâu từ muốn đè nguoi xuống."

"....."

*

【 tiểu tỷ tỷ, nàng dâu của cô sắp theo mảnh linh hồn của cô quay lại rồi nha. 】

Hôm nay, chúa tể hệ thống nhắc nhở đúng lúc Mộ Ngôn đang chơi cò.

Tay Mộ Ngôn khựng lại, không có bất luận phản ứng nào.

Quý Lan Âm bị Thẩm Bạch mang đi, có lẽ vì, mảnh linh hồn cũng đại diện cho một phần của Mộ Ngôn, nên Mộ Ngôn cũng không quá bị hạn chế.

Chỉ riêng chúa tể hệ thống là cảm thấy khá lạ lẫm, bởi vì tự mình đoạt nam nhân của mình, loại chuyện như vậy vừa vặn xảy ra trên người ký chủ của nó.

Chúa tể hệ thống có hơi tò mò, 【 Mộ Ngôn tiểu tử tỷ, cô tính toán làm sao thu thập mảnh linh hồn? 】

Mộ Ngôn chậm rì rì đi một nước cờ, "Xem thời cơ, xem thiên ý."

Chúa tể hệ thống: 【 chúng ta còn có vị diện đứng đắn phải làm nữa đó! 】

Kế hoạch to lớn của nó còn chưa bắt đầu đâu.

*

Hôm nay, trong quân doanh, Mộ Ngôn gặp được Thẩm Bạch.

Thẩm Bạch thoải mái ngông nghênh chỉ mang theo vài thân vệ cứ thế đến đàm phán.

Ngày này, Mộ Ngôn đứng bên cạnh Hoàng Diệp Toàn, hai mắt lúng liếng, cùng Thẩm Bạch tới một cái bốn mắt nhìn nhau.

Nữ tử đối diện một thân áo tím huyền ảo, tóc đen mũ ngọc, mắt phượng như rồng, trong mắt thấp thoáng vẻ yêu tà tùy ý.

Không kiêng nể gì đánh giá Mộ Ngôn.

Không giống mảnh linh hồn ở vị diện trước sợ hãi Mộ Ngôn, khí thế của Thẩm Bạch hoàn toàn không thua kém gì Mộ Ngôn.

Thậm chí, còn mạnh mẽ hơn.

Cô ta chống đầu lười nhác, môi mỏng khát máu nở nụ cười, ngược lại cướp quyền lên tiếng trước, "Sớm đã nghe nói quân sư Đông Ngô dung mạo, dù là thiên hạ đệ nhất mỹ nam cũng thua kém, hôm nay vừa gặp, quả nhiên là thế."

Mộ Ngôn quạt lông che hờ mặt, chỉ lộ một đôi mắt hẹp dài như hồ ly, nơi đó bình yên như sóng lặng.

Cô phẩy nhẹ quạt, "Vương gia bậc dung nhan này, thiên hạ tuyệt vô cận hữu, tại hạ so cùng Vương gia, cũng chỉ thường thôi."

Ánh mắt Thẩm Bạch âm trầm hẳn đi.

Suy cho cùng, một cái thuộc loại lãnh khốc yêu tà, một cái lại là loại hình ôn nhu như ngọc.

Nhưng đều có mỹ mạo kinh người, để người chỉ liếc nhìn một cái đã không rời mắt được.

Tuy nhiên, nữ tử ở nữ tôn quốc đa phần đều rất dương khí, mà bộ dạng của Thẩm Bạch ở nữ tôn quốc, có thể coi như âm nhu.

Thẩm Bạch cũng ghét cực người khác đàm tiếu về bộ dạng của cô ta.

Mộ Ngôn ý tứ ngầm còn không phải chỉ, người trông còn yêu nghiệt hơn ta, còn làm bộ không biết xấu hổ nói ta.

Thẩm Bạch nheo mắt, cuối cùng khẽ cười một tiếng, "Quân sư cái miệng cũng thật ngọt."

Mộ Ngôn cũng cười khẽ một tiếng, "Cũng thường thôi, thường thôi."

Hoàng Diệp Toàn hoàn toàn không lên tiếng.

Cô chỉ có khí tràng từ chiến trường luyện ra, đàm phán loại chuyện này lại làm không nổi.

Cho nên, vẫn luôn đều là Mộ Ngôn và Thẩm Bạch nói.

Lại không nghĩ đến, nói nói ước chừng một canh giờ trôi qua, cũng chẳng ai nói qua ai.

Giữa chừng Mộ Ngôn ho khan mấy chap.

Thẩm Bạch lười nhác liếc Mộ Ngôn, sau đó nói, "Xem quân sư như vậy, sợ là chưa hưởng qua tư vị của nam nhân đi."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 117: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 32

"Xem thể chất của quân sư, sợ là không được rồi, người sắp chết, vẫn nên ném thử một ít sự mỹ diệu của thế gian."

"Không bằng ta đưa tặng quân sư vài vị nam tử tuổi trẻ mỹ mạo?"

Thẩm Bạch vận khí lười biếng, nhẹ nhàng băng quơ nhìn Mộ Ngôn.

Đối với việc này, Mộ Ngôn mặt không biểu cảm dỗi lại, "Đa tạ ý tốt của Vương gia, người sắp chết, túng đục quá độ chết càng nhanh hơn."

"Mỹ nhân càng thích hợp với dạng người thân kinh bách chiến như Vương gia."

"Phốc!" Hoàng Diệp Toàn vừa uống nước xong toàn bộ phun ra.

Đang nói chuyện đằng hoàng, như thế nào đột nhiên nhắc đến nam nhân chứ.

Mộ Ngôn và Thẩm Bạch mắt chạm nhau, hai người tựa hồ đều thấy được rét lạnh phả ra từ ánh mắt của đối phương.

Hồi lâu sau, Thẩm Bạch đứng dậy, mặc bào theo động tác của cô ta khẽ vung lên, "Sớm nghe nói, quân sư Đông Ngô thần thông quảng đại, giờ bốn vương ngược lại muốn kiến thức thử, quân sư thần thông quảng đại cỡ nào."

Mộ Ngôn phẩy nhẹ quạt, nhỏ tiếng cười nhạt, "Vương gia nói đùa, thanh danh tại ngoại, ta năng lực bao lớn, tin hay không đều do Vương gia."

Thẩm Bạch chỉ cười, nhưng chớp mắt đã lao đến cạnh Mộ Ngôn.

Tay duỗi thành trào, muốn vỗ tới Mộ Ngôn.

Kinh phong đẩy lên những lọn tóc của Mộ Ngôn.

Đôi mắt cô chớp cũng không chớp lấy một cái, chỉ cảm quạt lông gỗ nhẹ lên mu bàn tay của Thẩm Bạch.

"Bang" một tiếng.

Không nhẹ không nặng, lại chuẩn xác đánh trúng Thẩm Bạch.

Thẩm Bạch thật không có thật sự vận nội lực, chỉ tốc độ hơi nhanh mà thôi.

Tay cô ta ở cách cổ Mộ Ngôn thì dừng lại.

Thẩm Bạch cũng không thật sự muốn giết Mộ Ngôn, cô ta chỉ hơi có vẻ thú vị nhìn Mộ Ngôn.

Rồi thu tay về, liếm liếm khóe môi, ý cười trong mắt lạnh cầm lại khát máu.

Cô ta giống như bị kích phát chiến ý, "Có chút ý tứ."

Thẩm Bạch một chiêu ban nãy, Hoàng Diệp Toàn cả thời gian phản ứng cũng không có.

Chờ lúc cô ta tay cầm chén trà, phản ứng kịp, Thẩm Bạch đã quay lại chỗ ngồi nguyên bản.

Thẩm Bạch khoanh tay cùng Mộ Ngôn nhìn nhau.

Cô ta híp đôi mắt, ở đối diện, Mộ Ngôn vẫn duy trì nụ cười nhạt như cũ, khuôn mặt xa cách, điềm nhiên.

Thình lình, cô ta có chút muốn biết nguyên nhân vì sao, Quý Lan Âm từ lúc mang về đến nay, mặc kệ cô ta đối xử với hắn ta muôn tốt vạn tốt thế nào.

Hắn cũng chưa từng mấy may động tâm.

Hoàng Diệp Toàn đứng dậy, mắt lạnh nhìn Thẩm Bạch.

"Làm gì? Nói không lại liền động thủ?"

Thẩm Bạch trầm giọng khẽ cười một tiếng, "Đàm phán thất bại, trên chiến trường gặp mặt."

Mộ Ngôn nhẹ nhàng phe phẩy quạt lông, bộ dạng như bày mưu lập kế.

"Vương gia nhưng chậm đã."

Cô hơi giương quạt lông lên, chỗ tối có ánh vệ đi ra, ném ra mấy người đã nửa sống nửa chết.

"Vương gia nếu có thể lưu lại chỗ này tiếp tục uống trà thì càng tốt nha."

Chỉ mấy câu, khí vị giết chóc đã lan tràn trong quân doanh.

Người đưa tới cửa, có gì còn phải thả về?

Thẩm Bạch cũng không phải không có bất luận chuẩn bị gì.

Cô ta cười tà tử, "Trong nhà còn có kiểu phu đang chờ bốn vương."

"Bốn vương đi trước một bước."

Dứt lời, Thẩm Bạch lui về sau mấy bước, thân vệ sau người, cùng với binh lính của Mộ Ngôn bên này, bắt đầu binh nhung tương kiến.

Cuối cùng, Thẩm Bạch như cũ không tổn hao lông tóc gì mà rời khỏi.

Hai ngày thời gian, Thẩm Bạch dẫn dắt đội quân Bắc Nhạc liền bắt đầu tấn công.

Cũng không có bất cứ điều gì báo trước.

"Ông."

Tiếng đàn khê khảy, thoát chốc trào dâng, bỗng dưng thâm thiết.

Binh lính Bắc Nhạc so với lần trước, lần này có vẻ thể tới rào rạt hơn.

Vừa mới bắt đầu đã dừng mãnh tiến công.

Theo tiếng đàn, Thẩm Bạch như đại gia nằm ngửa trên một tấm đệm được binh lính khiêng, một tay chống đầu.

Mắt phượng lười biếng nhếch hờ, nhìn cửa thành bị công.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 33

Ở bên cạnh cô ta, một nam tử áo đỏ mặt che sa mỏng, mắt hơi sụp xuống, lông mi dài lại xoắn rung rung, dung nhan như ẩn như hiện ở trong sa đỏ.

Gió nhẹ phất ngang mạng che mặt của hắn, nhắc nhẹ một góc khăn, trong khoảnh khắc để lộ khuôn mặt tinh tế tuyệt mỹ của nam tử.

Ngón tay ngọc óng ả khảy lên dây đàn, làn điệu du dương.

Ba ngàn sợi tóc đen rũ xuống, dây cột tóc đỏ hơi tung bay, sau một lúc, đôi mắt của nam tử mới như mở nhẹ lên.

Đó là một đôi mắt sáng trong rồi lại vắng lặng, từ trên người hắn dường như có thể cảm nhận được nồng đậm sự bi thương.

Nam tử giữa trán rũ xuống một viên ngọc thạch trong veo ướt át hình giọt nước, trông càng xinh đẹp tuyệt vời.

Ánh mắt hắn ngưng tụ về nơi xa, nhìn về khoảng không, đầu ngón tay tiếp tục khảy dây đàn.

Thẩm Bạch ở bên cạnh xoay người qua, ánh mắt liền ngừng trên người nam tử này.

Trong mắt thoáng hiện nồng đặc âm u và chiếm đoạt.

Qua một lát sau, cô ta cười lạnh, "Giữa lúc chiến tranh, người đàn khóc lóc thâm thiết, là muốn kể nỗi ưu thương của mình, hay là nguyên rủa bốn vương

thua trận? Ân?"

Tiếng đàn bỗng im bất.

Nam tử một chữ chưa nói, chỉ đổi sang một khúc khác.

Ngón tay ngọc nhanh chóng khảy dây đàn, tiếng nhạc đồng tấu hùng hồn từ trường cầm vang lên.

Một khúc này cực kỳ ủng hộ sĩ khí.

Phe Bắc Nhạc nhờ khúc này, sĩ khí dâng trào, bắt đầu tăng mạnh thế công.

Muôn vạn cung tiễn đánh úp lại.

Nhưng, Đông Ngô tướng sĩ nhanh chóng lấy ra người rom tự chế, dựng thẳng trước mặt.

Một đám được huấn luyện thuần thục, nhanh chóng né tránh cung tiễn.

"Mở cơ quan!"

Tướng lĩnh hét to một tiếng, tức thì, các tướng sĩ một đám khởi động chốt mở phần mình.

Gần như chỉ trong nửa khắc, bên dưới đã một mảnh hỗn loạn.

Thẩm Bạch thế công mạnh mẽ, trực tiếp đánh tới 10 m trước cửa thành của nhân gia, kiêu ngạo cực kỳ.

Lại không biết, càng cách thành gần, tức càng nguy hiểm.

Bởi vì có quá nhiều cơ quan và bẫy rập nên đội hình đối diện chớp mắt đã bắt đầu tan rã.

Thẩm Bạch thấy một màn như thế, mày hơi nhướng lên, từ trên giường nệm đứng dậy.

Còn không quên búng búng vạt áo của mình.

Mặc bào theo gió tung bay, cô ta khoanh tay mà đứng, phảng phất như bề nghệ thế gian, quân lâm thiên hạ.

Chỉ thấy cô ta biếng nhác cười, rồi bỗng vẫy tay.

Mặt sau ba ngàn kỵ binh liền như ong tràn khỏi tổ.

Những người này võ công cao cường, không mất bao lâu đã đến phạm vi ngoài cổng thành.

Tung người lên, ý đồ phi thân mà tới.

Lúc này, một nữ tử tay cầm ngân thương, người mặc chiến bào ngân bạch, xuất hiện.

Nữ tử hơi vung ngân thương, ánh mắt ở ngày thường lười biếng và tản mạn thoáng chốc biến đổi, trở nên đầy áp lực khí và sát ý, cô ta phi thân vào giữa chiến trường.

Tốc độ nhanh kinh người, chỉ có thể trông thấy tàn ảnh của cô ta.

Lúc này, cửa thành mở ra.

Bắc Nhạc tướng sĩ không tự chủ được dừng lại, nhìn vào phía trong cửa thành.

Đông nghìn nghịt một mảnh tất cả đều là người.

Chiến y của họ mỗi người mỗi màu sắc không đồng đều, nhưng loáng thoáng có thể nhận ra chữ viết trên đó.

"Hoà bình!"

"Bảo vệ hoà bình!"

"Chúng ta yêu hoà bình!"

Khí thế to lớn, hô vang khẩu hiệu, ngay sau đó, một tiểu tướng nhanh chóng cầm loa bước ra ngoài rống lên.

"Tướng lĩnh đối diện nghe rõ!"

"Ta, chúng ta Lý Thúy Hoa! Ưu tú là các người đuổi không kịp, giết không xong, không tin các người chạy, chúng ta đuổi!"

"Đuổi kịp người để cho chúng ta hắc hắc hắc!"

Sau khi nói xong, tiểu tướng kia ném bỏ loa, cầm lên trường thương.

Thét to một tiếng, "Xông lên a!"

Tức khắc, một mảnh đen nghìn nghịt tràn ra bên ngoài.

Mà số lượng ấy, nhiều đến kinh người.

Những người này, mặc y phục đồng kiểu, nhưng màu sắc bất đồng, khiến người hoa cả mắt.

Đủ mọi sắc màu.

Nơi xa, Mộ Ngôn một bộ bạch y, một chiếc quạt lông, sâu kín nhìn qua hướng đó.

Chúa tể hệ thống: 【 dùng bá tánh để lẫn lộn thật giả có thể chăng...】

Nó còn chưa nói xong, Bắc Nhạc tướng sĩ đã giống như gặp phải quái vật hay gì đó.

Quay bước chạy ngay về.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 34

Chúa tể hệ thống: 【..... Này đã động thủ đâu, chạy cái gì? 】

Chúa tể hệ thống không biết, y phục những binh lính đó mặc, chính là một cái huyền cơ trong bát quái trận của Mộ Ngôn.

Bên dưới một mảnh hỗn loạn, thường xuyên vang lên tiếng chém nhau.

Tuy rằng Mộ Ngôn đã đem tỉ lệ tử vong trên chiến trường giảm đến thấp nhất, nhưng không đại biểu sẽ không có người chết.

Rất xa, Mộ Ngôn thấy Thẩm Bạch, hơn nữa cùng Thẩm Bạch đưa mắt nhìn nhau.

Chỉ nhìn Thẩm Bạch một cái, lại chuyển mắt sang người Quý Lan Âm bên cạnh Thẩm Bạch.

Thẩm Bạch nuôi Quý Lan Âm thật quá tốt, quả thực đã nuôi nam hài thành một con heo tính xảo.

Quý Lan Âm hiện giờ, hoàn toàn không nhìn ra khí chất hán tử thô kệch đã từng, cả người u buồn, khuynh quốc giai nhân ở trước mặt hắn cũng bất quá là thế.

Đẹp đến để người hít thở không thông.

Nhưng mà người đàn ông chân chính Ngôn lại nhú mày, không quá vừa ý.

"Quá tính xảo."

Tốt, chúng ta đem Quý Lan Âm Mộ Ngôn dưỡng lúc trước và Quý Lan Âm Thẩm Bạch dưỡng ra so sánh một chút.

Mộ Ngôn (phiên bản người đàn ông chân chính) Quý Lan Âm Một bộ áo tang vải thô, khuôn mặt ngăm đen, hai mắt lung linh tỏa sáng, ngẫu nhiên ra vẻ thẹn thùng, hơi xấu (tự mình nào bỏ phiên bản Nhị Ngưu sét đánh người)

Thẩm Bạch (thẩm mỹ cấp cao) Quý Lan Âm Một hồng y nam tử mặt mang sa mỏng, đôi mắt nhẹ rũ, lông mi dài lại xoắn rung rinh, trong sa đỏ, dung nhan như ẩn như hiện.

Gió nhẹ thổi qua mạng che mặt của hắn, nhấc nhẹ một góc khăn, khuôn mặt tính xảo tuyệt mỹ của nam tử trong nháy mắt lộ ra. (phiên bản lung linh kỳ ảo xinh đẹp tuyệt vời)

Chúa tể hệ thống tự mình đem Quý Lan Âm trước và sau so sánh một chút.

Im lặng đem thẩm mỹ của Mộ Ngôn quy về thẩm mỹ chuẩn mực.

Cho nên ký chủ tiểu tỷ tỷ nhà nó là đầu sai thai đi.

Nhìn xem mảnh nhỏ người ta, dạy dỗ ra nam nhân, tặc có ý nhị.

Lại nhìn lại ký chủ tiểu tỷ tỷ của nhà nó, chúa tể hệ thống hồi tưởng lại khuôn mặt nhỏ xanh xao của Mộ Ngôn thường xuyên dính dấu tay nhỏ đen thui, rất hiển nhiên là dấu tát tay của Quý Nhị Ngưu.

Có thể tính xảo hơn một chút hay không, người ta đang hoảng một nam hài, ở bên cô liền thành bát phu kịch cỡm.

Thẩm Bạch đương nhiên chú ý tới tầm mắt của Mộ Ngôn, ánh mắt lạnh lùng, trực tiếp kéo Quý Lan Âm vào lòng mình.

Ẩn mạnh vào lòng, không màng Quý Lan Âm giãy giụa, mạnh mẽ bá đạo cực kỳ.

Chỉ thấy Thẩm Bạch hướng cô cười lạnh lùng, môi mỏng vẽ một độ cong khát máu rét lạnh.

Tư thế này, khí phách vô cùng.

Ánh mắt Mộ Ngôn sâu thẳm, lạnh nhạt hỏi một câu.

"Ba năm này, cô ta đã làm gì với Quý Lan Âm?"

【 ký chủ tiểu tỷ tỷ, cô hiện tại mới nhớ tới hỏi a → _ →】

Lúc trước mỗi lần nó muốn kể cho Mộ Ngôn nghe, Mộ Ngôn đều chặn nó ngay lập tức.

【 không có làm gì, cũng chỉ cường hôn, chọc ghẹo, cưỡng ô, còn...】

Đôi mắt Mộ Ngôn bỗng nhiên nheo lại một cách nguy hiểm, trông mắt đen mun thâm thúy mà quỷ quyết, "Còn gì nữa?"

Giọng cô hết sức hoà nhã.

Nhưng chúa tể hệ thống lại không hiểu sao cảm thấy hơi rợn người, 【 ăn hai, ba, năm cái bạt tay của Nhị Ngưu có tính không?】

Bàn tay Mộ Ngôn vuốt ve mép quật, "Quý Lan Âm thích cô ta?"

【 không, không có, tự sát rất nhiều lần. 】

Lại nói tiếp, hành vi của Thẩm Bạch thần kỳ y như thể bá đạo tổng tài trong tổng tài văn vậy.

Cường đoạt năng dâu của nhân gia, còn lừa Quý Lan Âm nói ký chủ tiểu tỷ tỷ nhà nó đã chết.

Sau đó đủ kiểu tiết mục bá đạo tổng tài.

Mới đầu, Quý Lan Âm tiểu ốt cay đương nhiên không chịu thua.

Bạt tay quăng qua các kiểu.

Đôi lấy kết quả ——

Thẩm Bạch tà tứ cười, "Vật nhỏ thú vị, thành công thu hút sự chú ý của bản vương....."

Quý Lan Âm???

Tức khóc.

Rồi sau đó, Quý Lan Âm học ngoan, làm ra vẻ, học điệu bộ tiểu thư khuê các, của những nam tử đó.

Lúc này, bèn trình diễn kiểu đoạn bá đạo tổng tài ngược luyến.

Thẩm Bạch đủ kiểu ngược tâm Quý Lan Âm.

Đầu tiên là tới một đòn nghiêm trọng, thể chủ của người đã chết, bệnh chết.

Sau đó ——

Thẩm Bạch cường thể nâng cằm Quý Lan Âm, giọng điệu lạnh băng khát máu, "Người tình nguyện thủ tiết cũng không muốn ở bên cạnh bốn vương?"

Quý Lan Âm "....." Biến thái! Con lạ đời!

Quý Lan Âm sống không còn gì luyến tiếc, tự sát rất nhiều lần.

*

Mộ Ngôn: Mảnh ghép điều vương như vậy ta có thể diệt ngay và luôn không?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 35

Mộ Ngôn nghe xong chúa tể hệ thống nói, đầu tiên nhú mày một chút, tự sát rất nhiều lần?

Sau đó, bỗng nhiên nghĩ đến ——

Vì sao mảnh linh hồn có thể đủ kiểu cường bức đủ kiểu ngược?

Không khoa học?

Mộ Ngôn nụ cười càng thêm biến thái, này hoàn toàn không công bằng, cô dù là muốn mặc kệ Quý Lan Âm cũng không được nữa.

"Cậu vừa nói, cường hôn, cường bạo?" Mộ Ngôn âm hàn nhìn về phía đối diện.

【 đúng đúng đúng!! 】 thì hôn lên mặt cũng coi như cường hôn đi.

Không sai, chính là cường hôn!

【 Mộ Ngôn tiểu tỷ tỷ, đỉnh đầu cô xanh rồi... 】

Chúa tể hệ thống còn chưa nói xong, đã bị Mộ Ngôn chặn lại.

Chúa tể hệ thống: Fck! Một lời không hợp chơi chặn nhau!

Mộ Ngôn cup mắt, nhìn dưới thành, các tướng sĩ mặc là quần áo đồng khoản bất đồng màu sắc, chính thể nhìn qua tựa như không có biến hoá gì, nhưng người ở bên trong lại đang dựa theo trận hình mà dàn trận.

Khiến cho trận pháp đạt được hiệu quả của nó.

Gió nhẹ hát tung vạt áo của cô, Mộ Ngôn nhìn về phía Quý Lan Âm phương xa.

Lúc này, Quý Lan Âm đã mặt bình tĩnh đẩy Thẩm Bạch ra, rồi lập tức lui về sau mấy bước, bảo trì khoảng cách với Thẩm Bạch.

Mộ Ngôn nhìn nhìn một tướng sĩ ở bên cạnh, "Lấy cung tiễn."

"A?"

Tướng sĩ mặt như gặp ma nhìn Mộ Ngôn, "Đại, đại nhân, cô muốn lấy cung tiễn?"

"Ân."

Thấy Mộ Ngôn vẻ mặt bình đạm, nhìn không ra điều gì, tướng sĩ cũng không dám cãi lệnh, chạy nhanh đi lấy cung tiễn tới.

Đưa đến trong tay Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn tiếp nhận cung tiễn, kết quả tay nặng trĩu, dưới chân lão đảo một cái, thiếu chút nữa không cùng cung tiễn rơi xuống đất.

Tướng sĩ: "....."

Mộ Ngôn: "....."

Một tay hình như cầm không nổi.....

Mộ Ngôn ngược đầu nhìn tướng sĩ đó, theo ánh mắt ấy, tướng sĩ quay mặt đi, nhìn trời, còn cách Mộ Ngôn xa một chút, tỏ vẻ mình chưa nhìn thấy gì cả.

Mộ Ngôn: "....."

Đây là cảm thấy cô bắn tên không nổi? Chê cười!

"Xẹt."

Mộ Ngôn xé xuống một mảnh áo trên người mình, lại đem mảnh áo xé thành hai nửa, một nửa quấn quanh tay, ngồi xổm người, dính dính máu của tướng sĩ bị thương bên cạnh.

Chạm phải ánh mắt như đại ra của tướng sĩ đó.

Mộ Ngôn ôn nhuận cười, "Lau máu cho người."

Mỹ nhân cười, như tắm mình trong gió xuân.

Tướng sĩ ngây ngẩn nhìn Mộ Ngôn, bởi thế, máu mũi chảy ra.

Tướng sĩ quẹt quẹt mũi mình, nữ nhân thân thể cường tráng, cười như nhị ngọc tử, giọng nói hàm hậu, "Quân sư đại nhân, cô thật là đẹp."

Gân xanh nổi trên trán Mộ Ngôn, nụ cười trên mặt thu lại, xoay người ở trên mảnh vải trắng còn lại viết mấy chữ.

Lúc đang viết, Mộ Ngôn thật đúng là có chút không nổi, cô nhanh chóng viết cho xong, sau đó cột lên đầu một mũi tên.

Làm xong những việc này, cô cũng đã mệt thở hồng hộc.

Tổ chất cơ thể này, ở trên chiến trường, liên tính không chết cũng chết khiếp ở dọc đường.

Đây là thân thể cực trâu bò mà chúa tể hệ thống lựa chọn cho Mộ Ngôn đó.

Mộ Ngôn một bàn tay kéo mũi tên không nổi, nên đem mũi tên đặt ở trên kẽ hở của cổng thành.

Lưu loát ráp mũi tên lên cung, nhắc chân, căng dây cung, ghì chặt mũi tên.

Nhắm về phía mục tiêu, thân thể ngã mạnh về sau, bấy giờ mới thành công kéo nổi dây cung.

Tướng sĩ đứng cạnh xem mà há mồm tròn mắt, kéo cung phương thức này, y như tiểu hài tử, có thể bắn xa sao?

Nhưng chỉ thấy Mộ Ngôn nhìn chăm chăm Quý Lan Âm phương xa, eo hạ thấp chút nữa, mũi tên đầu cột một miếng vải trắng, đang vận sức chờ phát động.

Nhắm trúng mục tiêu xong, Mộ Ngôn buông lỏng tay.

Mũi tên như tia chớp lao ra ngoài, đã không còn lực kéo Mộ Ngôn đặt thẳng mông ngồi dưới đất.

Gương mặt tái nhợt đỏ ửng lên, có hơi quỵến rũ, cô phì phò nhẹ thở.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Mỹ nhân lựa đồ khế hờ: Thê chủ, động phòng đi 36

Mũi tên lao như phi, nhưng do lực độ không đủ, vừa hay bắn trúng dưới bàn chân của Quý Lan Âm.

Quý Lan Âm cúi đầu, hơi nhìn sang Thẩm Bạch bên cạnh.

Thẩm Bạch đang đứng trên bục cao, đưa lưng về phía Quý Lan Âm, khoanh tay mà đứng, mắt phượng hẹp dài nheo lại, nhìn phía trước, tựa hồ đang

nghĩ đối sách.

Vì thế Quý Lan Âm cúi đầu nhẹ nhàng rút mũi tên lên, vốn cũng không sâu.

Mặt trên cột một mảnh vải trắng.

Quý Lan Âm tháo xuống, mở ra đọc thử.

Mặt trên là mấy nét chữ to ướt máu.

"Nguru Nguru, nhìn ta."

Tay Quý Lan Âm run lên, nét mặt trắng bệnh, cơ hồ theo phản xạ có điều kiện ngẩng đầu lên.

Đôi mắt vốn tinh mịch của hắn nhoáng cái rạng ngời, long lanh ánh sáng, cơ hồ trong chớp mắt, hắn kéo xuống mạng che mặt của mình, đôi mắt tìm kiếm nơi nơi.

Lại chưa nhìn thấy gì.

Quý Lan Âm hung hăng cắn môi, tìm kiếm trong đám người.

Cuối cùng, đồng tử hắn hung hăng thu lại.

Đối diện không quá mười dặm, đang đứng một bạch y nữ nhân, dung nhan không thể lại quen hơn đó ánh vào mi mắt của Quý Lan Âm.

Như cũ ngậm nụ cười, làn da tái nhợt thoạt nhìn có vẻ ốm yếu, mặt mày lại mang nét ôn hoà.

Người nọ tay cầm quạt lông, ánh mắt như đang nhìn hắn.

Không biết tại sao, Quý Lan Âm miệng mếu máo, hốc mắt nóng lên, tầm nhìn hai mắt bị nhòe đi, mông lung hết sức.

Hắn không nói một lời, dùng tay áo lau khô nước mắt của mình.

Thê chủ của hắn không chết!

Thê chủ của hắn còn sống!

Quý Lan Âm bỗng dung cảm thấy mình túi thân quá sức, hắn nhấc chân muốn qua đó, lại không muốn để Thẩm Bạch phát hiện.

Bị phát hiện thì hắn không thể chạy thoát.

Quý Lan Âm xa xa nhìn Mộ Ngôn.

Do khoảng cách gần, Mộ Ngôn đọc được suy nghĩ trong lòng Quý Lan Âm, xa xa ra hiệu với Quý Lan Âm.

Ra hiệu là, chờ ta.

Cũng không biết Quý Lan Âm có hiểu không nữa.

Rời đi tầm nhìn, hai tay chấp sau lưng, lấy ra ống sáo.

Đặt bên môi, nhẹ nhàng thổi, tiếng sáo trầm bổng vang lên.

Đang truy đuổi binh lính Bắc Nhạc, cả đám lính Đông Ngô đều dừng lại.

Rồi sau đó nhanh chóng biến hoá trận pháp.

"Sát trận!"

Các binh lính Đông Ngô hưng phấn, dĩ vãng quân sư huấn luyện các nàng, mặc dù có dạy, cũng không cho phép các nàng giết người.

Chiến sĩ sao có thể không chạm vào máu tanh.

Cho nên, các binh lính Đông Ngô hưng phấn, một đám giương cao trường thương, khí thế tận trời.

Trên đài cao, Thẩm Bạch mặc y huyền bào khoanh tay mà đứng, ngón tay ngọc thon dài gõ gõ mặt bàn.

Sự khát máu hiện rõ dần trong đôi mắt hẹp dài.

Cô ta vênh vênh môi mỏng, như thể bề nghệ hết thầy bên dưới.

Cao ngạo, tôn quý, không sao chạm tới.

Đây là một trong số những mảnh linh hồn của Mộ Ngôn.

Thảm Bạch quý súc lãnh khốc đến cùng cực, một khi động thủ thì tàn nhẫn tất thấy máu người, há có phải dễ đối phó như thế.

Thủ đoạn càng khiến người không sao nắm bắt.

Chỉ thấy cô ta mặc bào thoáng nhấc lên.

Tiếng nói không nhẹ không nhạt lan truyền trong tai mỗi một tướng sĩ.

"Giết."

Chỉ một chữ, Bắc Nhạc chiến sĩ lại toàn thân chấn động, trọng chấn chiến tuyến.

Thế nhưng cũng dần thành đội hình, hùng lực khí thế.

"Giết! Giết!" Chúng tướng sĩ thanh âm vang tới tận chân trời, toàn bộ không trung đều như vọng lại giọng các nàng.

Tuyên bố mệnh lệnh xong, Thảm Bạch lại lười nhác trở lại, mắt khẽ nhướng nhìn đội hình, một bộ tàn mạn không để tâm.

Tựa hồ nhỏ nhỏ một Đông Ngô, ở trong mắt của cô ta không hơn một con kiến.

Nhưng thật là vậy.

Độ đáng sợ của Thảm Bạch, ở chỗ đầu óc, ở chỗ thực lực.

Biến thái vô cùng.

Ngay cả chúa tể hệ thống cũng có hơi sợ cái vai ác Boss trong cốt truyện này.

So sánh với ký chủ chip bông nhà nó, kéo cung còn phải hai tay hai chân cùng sử dụng mới nổi, ký chủ của nó quá yếu.

Nhưng chúa tể hệ thống hoàn toàn quên, Mộ Ngôn vốn dĩ cũng không yếu đến thế.

Là do vốn đã thuộc tính cộng bún sức chiến đấu bằng 5, kết quả chúa tể hệ thống còn tặng kèm thêm một khối thân thể đã sắp chết.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 37

Chiến trường hồi lâu chưa nhuộm máu, nhưng chỉ trong thời gian ngắn, chưa đến nửa canh giờ, đã máu nhuộm đầm chiến trường.

Bắc Nhạc đã đổi một tướng lĩnh.....

Nga không, là đổi toàn đội quân, thực lực cũng khác xa trước.

Thế lực gờ ngang nhau.

Không những thế, cường giả còn rất nhiều.

Một mình Hoàng Diệp Toàn ứng phó mười người, cũng sắp ứng phó không nổi.

Lúc này, tiếng sáo du dương xé trời mà ra.

Các chiến sĩ Bắc Nhạc giống như bị thứ gì đó mê hoặc vậy, tâm thần không xong, thế nhưng không phân rõ đông nam tây bắc, có một số thậm chí còn giết ngược người một nhà.

Trên đài cao Thảm Bạch cặp mắt lười biếng hé mở, tay gõ trên mặt bàn hơi sừng lại, đưa mắt nhìn về người phương xa, một mặt y phục nguyệt bạch, phiêu nhiên như trích tiên.

Mi như mực hơi nhếch cao tựa hồ thoáng chút kinh ngạc, trong khoảnh khắc cô ta cũng không chú ý tới Quý Lan Âm ở bên cạnh, cặp mắt đang phát sáng lên.

Thảm Bạch nheo đôi mắt, cuối cùng, cong khóe môi lãnh khốc.

Mệnh người bên cạnh mang cung tiễn tới.

Tư thế bắn tên của Thảm Bạch và Mộ Ngôn hình thành sự đối lập mãnh liệt.

Hai bên cách một Sở hà Hán giới, Mộ Ngôn từ chỗ cô bên đó bắn tới Thảm Bạch bên này, phải vận dụng sức lực cả người mình.

Mà ở trước đó, Mộ Ngôn còn phải dùng đầu óc, tính phương trình vật lý toán học, tính lực độ của mình, để có thể bắn trúng nơi chân của Quý Lan Âm. Còn Thảm Bạch thì không giống vậy.

Bàn tay thon dài trắng nõn kéo dây cung một cách dễ dàng, đón gió mà đứng, giữa mày là vẻ lạnh lùng khát máu giống y như mũi tên trong tay cô ta.

Sắc bén, có khí thế xé rách rạch trời.

Một con mắt cô ta hơi nheo lại, đôi mắt hẹp dài quyến rũ hoàn mỹ bày ra.

Tay nắm dây cung, kéo mạnh một cái, thả ra.

"Vèo" một tiếng, mũi tên lao về phía Mộ Ngôn.

Sát khí mười phần.

Mũi tên khóa thẳng yết hầu, muốn trực tiếp lấy mệnh Mộ Ngôn.

Quý Lan Âm ở bên cạnh nhìn mà thót tim, âm thầm nắm chặt ống tay áo.

Ngay khi mũi tên cách Mộ Ngôn không xa, Hoàng Diệp Toàn không biết từ đâu nhảy ra, trực tiếp quét sạch hai mũi tên này.

Hồng bào chiến giáp, tay cầm ngân thương.

Tiếng sáo bỗng ngưng bặt.

Mộ Ngôn xoay ống sáo trong tay một vòng, nhẹ nhàng băng quơ nhìn sang Thảm Bạch đối diện.

Thoáng thấy Thảm Bạch cười với cô, tựa hồ một chút cũng không giận không bắn trúng Mộ Ngôn vậy.

Mộ Ngôn che ngực ho khan một trận, đến khi khoang miệng trào ra một mùi tanh ngọt.

Tên không bắn trúng Mộ Ngôn, nhưng luồng khí của nó đã gây thương tích cho Mộ Ngôn.

Chậc.

Mộ Ngôn khoé môi kéo ra nụ cười mát lạnh, đồng tử trong mắt sâu thẳm.

Mảnh linh hồn này, cũng đủ mạnh rồi.

Nhưng, làm thế nào bây giờ, vẫn muốn huỷ hoại nó.

Chúa tể hệ thống vẫn luôn chú ý chiến sự, không nhìn đến ở trong không gian, trong mặt gương thần mà Mộ Ngôn mang về ở vị diện đầu tiên phản chiếu một hình ảnh đáng sợ.

Nhìn hình ảnh, gương thần lặng thinh ôm lấy đuôi mình run lên bần bật.

Chung quanh Mộ Ngôn, vẫn luôn xoay vần một luồng hắc ám, tựa người phi người, ở bên cạnh Mộ Ngôn không rời không bỏ.

Như thể chiếc bóng.

Nếu nói hiện tại Mộ Ngôn là mặt quang minh, vậy bóng người bao trùm quanh người Mộ Ngôn, vẫn luôn đi theo, đó chính là mặt hắc ám.

Mà mặt hắc ám——

Thường thường chính là vắn vẹo, cừu hận, oán niệm, ác độc đủ các mặt phản diện không sao trấn áp nổi.

Hoặc là, tương đương với tẩu hỏa nhập ma loại đó.

Mà hiện tại bóng người này, lại đang dần muốn dung hợp với Mộ Ngôn.

Bên tai Mộ Ngôn vẫn luôn quanh quẩn một giọng nói đầy mê hoặc.

Đến đây đi, cùng ta dung hợp đi.

Ta có thể đoạt về những mảnh ghép không nghe lời của cô ~

Chắc chắn, nhìn xem cô hiện giờ, yếu ớt cỡ nào, ta xem cô thật giống như đứa trẻ đáng thương.

Đến đây đi, ta có thể cho cô sức mạnh cường đại.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 38

Thanh âm đó vẫn luôn quanh quẩn, dùng sức mạnh cường đại mà Mộ Ngôn từng có dụ dỗ cô.

Mộ Ngôn không dao động, chỉ nhàn nhạt nói một câu, trấn áp âm thanh nọ, "Hiện tại còn chưa phải lúc."

Ánh mắt cô chợt xẹt qua vẻ quý quyết.

Vốn tưởng rằng, sau khi chết, thứ này sẽ không còn đi theo cô nữa, ai biết rằng, mặc dù linh hồn đã chia tách, thứ này vẫn còn luôn quay xung quanh cô.

Thứ này là thứ gì, nơi nào tới, hiện tại Mộ Ngôn không một chút ký ức.

Chỉ là ——

Cô bài xích thứ ấy, điểm này không thể nghi ngờ.

Ho một trận xong, trông mặt Mộ Ngôn càng có vẻ nhợt nhạt.

Hoàng Diệp Toàn nhìn thấy cô như thế, mày chau lại, đi đến bên cạnh Mộ Ngôn, ngữ khí có chút sùng sục, "Không việc gì đi?"

Mộ Ngôn lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không sao cả.

Luồng khí từ mũi tên ấy thẳng bức ngũ tạng lục phủ của Mộ Ngôn, bá đạo cực điểm, thiếu chút nữa không muốn luôn mệnh của Mộ Ngôn.

Trận chiến này vẫn luôn kéo dài đến chạng vạng tối, tới mặt sau, Bắc Nhạc ưu thế dần dần hiện ra.

Từ đầu đến cuối, Thẩm Bạch thậm chí cũng chẳng lộ mặt, trừ bỏ một mũi tên, thẳng thương Mộ Ngôn ấy.

Đông Ngô đã bắt đầu đánh không lại dần.

Không có người chỉ huy.

Nhưng ——

Ngay lúc sắp sửa chiến bại, Đông Ngô các tướng sĩ chơi một trận trơn như lươn, không có một chút cốt khí mà chiến sĩ nên có.

Cầm thương trong tay liền bắt đầu quay đầu chạy.

Thục mạng chạy.

Các tướng sĩ Bắc Nhạc đầu tiên là vẻ mặt sùng sò, đang đánh nhau như thế nào chạy?

Tiếp theo đó, phe đối diện tựa hồ sớm đã có chuẩn bị, muôn vạn cung tiễn yểm hộ đám tướng sĩ chạy trốn.

Cuối cùng, chúng tướng sĩ Bắc Nhạc trợn mắt há hốc mồm nhìn các tướng sĩ Đông Ngô chạy.

Bắc Nhạc: Quá, quá không biết xấu hổ rồi.

*

Trận chiến qua đi.

Lúc này, trong doanh trường Bắc Nhạc, các lộ tướng sĩ sôi nổi không dám ngôn ngữ.

Nhìn vị bên trên hồi lâu không nói năng gì.

Bắc Nhạc tứ vương gia, âm tình bất định, thủ đoạn lãnh khốc tàn nhẫn, giết chóc khát máu, lại cường đại, cả nữ hoàng cũng phải kiêng kỵ đôi phần.

Mà hiện tại, vị tứ vương gia trong truyền thuyết này, giống như trong lời đồn.

Có đủ mưu lược hùng mạnh, có thể tránh khỏi âm mưu của đám kỳ ôn Đông Ngô đó, cũng là nhờ nhân tài bên cạnh vị tứ vương gia này chỉ dẫn.

Chẳng qua ——

Thắng trận cố nhiên sáng, có điều nhìn mặt vị Vương gia này, còn đáng sợ hơn lên chiến trường nhiều.

Ít nhất hiện tại các tướng lĩnh cả thờ hơi mạnh cũng không dám.

Thật lâu sau, một giọng nói biếng nhác từ phía trên vang lên, "Chưa tìm được cách đi vào Đông Ngô? Ân?"

Ngữ điệu giương cao một cách nguy hiểm, rét mướt đầy lên.

Tướng lĩnh cả người phát run, lắp bắp nói, "Đông, Đông Ngô quân sư đó, được người bảo vệ nghiêm mật, không chỉ thế, trong ngoài ba vòng, đều bị vây kín mít, chúng ta nhưng cả phạm vi ngoài của doanh địa Đông Ngô cũng không đánh lên vào được."

Theo lý thuyết, sẵn hấn bệnh muốn mệnh hấn, ở trong lúc Đông Ngô điều dưỡng, giết sạch các nàng, dễ như trở bàn tay.

Tuy nhiên ——

Nạn đề tới.

Các nàng thế nhưng không vào được!

Đây quả thực quý dị, rõ ràng doanh địa Đông Ngô ngay trước mặt, nhưng mặc kệ các nàng nghĩ đủ mọi cách cũng không công vào được.

Mà người ở trong đó, như thể rùa đen súc đầu trong mai vậy.

Các nàng ta không ra, các nàng công không vào.

"Vô dụng."

Âm thanh không hề có tình cảm từ khoang miệng cô ta nhả ra.

Chỉ nhìn thấy mặc bào hất lên, trong chớp mắt, người nọ đã rời khỏi doanh trường thật xa.

Lưu lại mấy vị tướng lĩnh ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn ngơ ngác.

Lúc này, Quý Lan Âm đang nghĩ cách đào tẩu.

Hắn ở ban ngày, tận mắt trông thấy Mộ Ngôn học máu.

Thân thể của Mộ Ngôn hấn hiểu rõ hơn ai hết, Quý Lan Âm siết chặt nắm tay, cắn môi dưới, đem nước mắt bức trở về hốc mắt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 39

Quý Lan Âm nghe tiếng Thẩm Bạch đi ra ngoài, tròn mắt xoay tròn, cuối cùng, trên mặt lộ ra nụ cười.

Hai mắt sáng lên, kinh diễm hết sức.

Doanh địa Bắc Nhạc và doanh địa Đông Ngõ cách nhau cũng không xa.

Cho nên muốn chuồn qua, cũng không xa.

*

Lúc này, đang khó chịu uống thuốc, Mộ Ngôn cảm ứng được ý tưởng trong lòng Quý Lan Âm, thiếu chút nữa không phun ra một ngụm thuốc.

Cô che ngực ho sặc sụa, ráng uống một hơi cho xong.

Con hàng này thật sự nói đi là đi, hoàn toàn không chần chừ một chút.

Nhưng mà, Mộ Ngôn mí mắt giật giật, dừng chạy nửa đường thì lạc chết nha, doanh địa Đông Ngõ, đám tướng sĩ Bắc Nhạc, cũng không có cách gì vào được.

Huống chi ngốc nghếch như Quý Lan Âm.

Mộ Ngôn hiện tại còn chưa có khả năng bảo vệ Quý Lan Âm, cũng không tính mở cửa sau cho Quý Lan Âm, Thẩm Bạch cũng sẽ không giết Quý Lan Âm.

Thế nên, mới uống thuốc xong, Mộ Ngôn buồn ngủ quá, đi ngủ luôn rồi.

Đêm, vắng lặng vô cùng, giữa không trung, vắng trắng sáng tròn mang cho đêm đen một chút ánh sáng.

Lúc này, bên doanh địa Đông Ngõ, một thân hình nghiêng ngả lao đảo chạy tới.

Thân hình nho nhỏ này thoát ần thoát hiện giữa bóng đêm.

Quý Lan Âm hít thở có vẻ gắng sức, nhìn về phía trước, đưa tay dơ hờ hờ lau mặt.

Lúc này hần mặc một thân khôi giáp nặng trĩu, mỗi bước một gian nan.

Đi đi dừng dừng.

Ấn ký sau cổ hần chớp tắt ánh sáng, như đang dẫn đường cho Quý Lan Âm vậy.

Quý Lan Âm thật sự chỉ dựa vào một chút trí thông minh của mình, mà trà trộn vào Đông Ngõ.

Những trận pháp gây khó khăn cho các tướng sĩ Bắc Nhạc, với hần mà nói tựa như không tồn tại.

Đứng trong doanh địa to lớn.

Quý Lan Âm tránh tránh né né, xem như trốn khỏi một đội ngũ tuần tra.

Lúc này, trời đã rạng sáng, sắc trời cũng muốn sáng dần lên, Quý Lan Âm nhăn mày nhìn các doanh trưởng.

Cuối cùng, chọn đại một doanh trưởng, nhanh chân chuồn êm vào.

Tiến vào doanh trưởng, mùi thuốc chưa kịp xông thẳng vào mặt, Quý Lan Âm mắt sáng càng thêm rạng ngời.

Hần sờ soạn trong bóng tối, cuối cùng mò đến đầu giường.

Nương ánh sáng mỏng manh bên ngoài, nhìn thấy khuôn mặt của Mộ Ngôn.

Sắc mặt cô vàng vọt xanh xao, thậm chí còn trắng bệnh hơn cả ba năm trước, Quý Lan Âm mím môi.

Đứng bên mép giường Mộ Ngôn, không hề biết rằng ấn ký sau cổ hần nhấp nháy mấy cái thì tắt hần đi.

Gặp được Mộ Ngôn, hần rốt cuộc không còn áp lực nữa, nước mắt nóng bỏng ngập trong hốc mắt.

Khôi giáp trên người hần, cũng càng nặng nề thêm, Quý Lan Âm quỳ hần dưới mép giường của Mộ Ngôn.

Hai tay đặt bên mép giường của Mộ Ngôn, khoé mắt tựa hồ không thể ngăn trở suối mắt phun trào.

Hắn gất gao cắn môi, không để phát ra tiếng động, lẳng lặng không làm ồn Mộ Ngôn.

Vô tận tui hờn, đến lúc nhìn thấy Mộ Ngôn, liền giống như đã không nhận nổi.

Quý Lan Âm chỉ cuộn tròn ở một góc giường của Mộ Ngôn, hắn không đi quấy rầy Mộ Ngôn.

Đêm nay, Mộ Ngôn vô có nằm mơ gặp ác mộng.

Mơ thấy Quý Lan Âm khóc ở bên cạnh cô, bất luận đồ thể nào cũng không ngăn được cái loại ấy.

Dọa đến Mộ Ngôn mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, thẳng đến trời sáng, trực tiếp bùng tỉnh.

Mộ Ngôn đau đầu day day trán, xốc chăn giường dậy, trong nhất thời không để ý, dưới chân không biết đá phải thứ gì.

Mộ Ngôn lao đảo một cái.

Ngã lên một cơ thể lạnh băng.

Mộ Ngôn: "....."

Bốn mắt nhìn nhau.

Mộ Ngôn:???

Mộ Ngôn:!!!

Mộ Ngôn:?(?"'?)?

Người trước mắt khuôn mặt dơ hề hề, đôi mắt to ngăm đen tỏa sáng sáng.

Trong đó lóng lánh sóng nước, đôi đồng tử phản chiếu khuôn mặt của Mộ Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 40

Mộ Ngôn trong đầu xẹt ngang một chuỗi ta là ai, ta ở đâu, ta có phải hay không lại xuyên rồi.

Gương mặt lại vẫn duy trì điềm nhiên như cũ.

Cô nhắm mắt lại, mở mắt ra, xác định người trước mắt mình không có nhìn nhầm.

Mộ Ngôn: "Quý Lan Âm?!"

Quý Lan Âm đối diện với ánh mắt của Mộ Ngôn, giang hai tay ôm lấy Mộ Ngôn, nở rộ nụ cười, "Thê chủ!"

"....."

*

Qua một lát sau, Mộ Ngôn và Quý Lan Âm hai mắt nhìn nhau.

Mộ Ngôn vẻ mặt bình tĩnh, lời kéo y phục của Quý Lan Âm, "Cởi ra."

Quý Lan Âm gương mặt trắng bệch, tay khép chặt y phục mình, không cho Mộ Ngôn cởi, giọng hẩn nghe có vẻ lắp bắp, "Ta, ta....."

"Nàng ra ngoài ta lại đổi."

Thái độ và giọng điệu của hắn, hoàn toàn khác hắn ba năm trước đây.

Theo như lời chúa tể hệ thống, Quý Lan Âm xác thật đã tự sát nhiều lần.

Y phục hần rối tung, làn da bên trong trắng nõn như sứ, nhưng Mộ Ngôn lại có thể thấy rõ ràng vài vết thương bắt mắt.

Mùi vị tanh ngọt từ dưới ngực Mộ Ngôn trào lên, nhin không được ho lên sặc sụa, thấy Mộ Ngôn như thế, Quý Lan Âm có hơi sốt ruột, bèn muốn lại gần Mộ Ngôn.

Lúc này, trên người hần chợt lạnh, y phục bị rút đi.

Cơ thể trắng nõn, vốn nên hoàn mỹ không tí vết nay trải rộng vết thương.

Quý Lan Âm trắng bệnh cả mặt, cuống quít cầm y phục kéo lên.

"Nàng!"

Hần cắn môi, đuổi tay muốn đi cốc đầu Mộ Ngôn, nhưng sừng lại, hần thu tay về.

Mộ Ngôn cau mày, kéo tay Quý Lan Âm qua xem thử, "Chàng tự sát bằng cách lẳng trì?"

Quý Lan Âm theo bản năng quay đầu đi, "Không có! Ta, ta không biết hạ đao chỗ nào cho không đau!"

Quý Lan Âm vừa nói xong, bầu không khí lâm vào trong khoảng không yên lặng.

Quý Lan Âm trừng to đôi mắt, nhìn Mộ Ngôn.

"Nàng, nàng như thế nào....."

"Đoán."

Mộ Ngôn thay Quý Lan Âm mặc lại y phục, từng nút từng nút cài vô.

Ba năm không gặp, Quý Lan Âm ngược lại câu thúc, cứ việc Mộ Ngôn cách hần rất gần, cũng không nhào qua.

Quý Lan Âm nhìn khuôn mặt Mộ Ngôn xanh xao.

Im lặng gục đầu xuống, siết chặt nắm tay mình, hần toàn thân lạnh lẽo.

Quý Lan Âm còn chưa bắt đầu miễn man suy nghĩ, đỉnh đầu chợt nặng, Mộ Ngôn vuốt ve đầu hần.

Giọng ôn nhu nói, "Đi bao lâu rồi?"

Quý Lan Âm ngẩn đầu lên, ngây ngốc nhìn Mộ Ngôn.

Mắt hần còn hơi sưng, không khó nhận ra đã khóc cả đêm qua.

Hốc mắt Quý Lan Âm tức thì lại đỏ, nước mắt trong veo thoáng chốc ngưng về nơi khoé mắt.

"Ô."

Hần đầu tiên mếu miệng, khịt khịt nước mũi, giọng nói nghẹn ngào,

"Một buổi tối."

Vừa nói xong, thì Quý Lan Âm trực tiếp bỏ nhào vào lòng Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn ngồi ở trên giường, vừa nhào như thế, hai người ngã ngay xuống.

Mộ Ngôn đầu tiên hơi sừng lại, sau đó đuổi tay, ôm Quý Lan Âm dịch dịch lên trên, sát sẹo an ủi, "Đừng khóc."

Cô càng nói, Quý Lan Âm khóc càng hung.

Kinh thiên động địa quỷ khiếp thần sầu, nước mắt nước mũi trào cả lên người Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn: "....."

Cô nhớ rõ ràng lúc cô mới gặp lại Quý Lan Âm, còn là một heo heo nam hài tính xảo.

Nhan sắc đó, khí tràng đó...

Khác xa hoàn toàn với dáng vẻ ngốc nghếch hiện giờ.

Vì thế, Mộ Ngôn chỉ có thể chờ cho Quý Lan Âm khóc đủ.

Rất lâu sau đó, Quý Lan Âm vui đùa giữa cổ Mộ Ngôn không chịu tránh ra.

Chỉ nghe thấy giọng hần rầu rĩ, "Sẹo trên người ta có phải xấu lắm hay không."

Mộ Ngôn: "Cũng bình thường."

"Nàng có chê ta không?" Tay Quý Lan Âm siết chặt y phục của Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn: "Không chê." Trước giờ đã luôn chê.

Quý Lan Âm hít hít cái mũi, "Ta nặng không? Đe nàng đau không?"

Mộ Ngôn giữ vững nụ cười, "Không nặng, không nặng chút nào cả."

Cô chịu đựng, ráng nuốt xuống một ngụm máu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 41

Quý Lan Âm chỉ trầm ngâm một lúc, sau đó rời khỏi người Mộ Ngôn, đôi mắt có hơi sưng, còn túi thân hiu hiu khụt khụt mũi một hồi.

Mộ Ngôn thoáng nhìn lại y phục mình, im lặng lầm lợ đi một mảng ướt sũng trên y phục.

Quý Lan Âm nằm bên cạnh Mộ Ngôn, nghiêng người hơi cuộn mình, một bàn tay níu áo Mộ Ngôn.

Ngửi mùi thuốc trên người cô.

Hít hít cái mũi của mình, giọng hơi mất tiếng, "Nàng ta nói với ta nàng đã chết."

Mộ Ngôn nghiêng người sang đuỗi tay lau nước mắt cho Quý Lan Âm, "Rồi sau đó?"

Quý Lan Âm lại siết lại gần Mộ Ngôn, giọng nói nhẹ nhàng, "Nàng ta không để ta đi, còn muốn cưới ta, ta thề sống chết không theo."

"Sau đó thì nàng ta không cưới ta nữa, ta thành người hầu bên người nàng ta."

"Trong vương phủ có rất nhiều quy củ..." Quý Lan Âm nhẹ nhàng kể ra.

Vương phủ quy củ rất nhiều, kinh thành cũng có vô số nam tử ưu tú, cảm kỳ thư họa ôn tồn lễ độ.

Mà hần, lại cái gì cũng không biết.

Vì thế dần dần, hần đi theo những nam tử đó học, cảm kỳ thư họa đều học.

Hần học rất nhanh, cũng rất biết giả bộ, đi theo Thẩm Bạch, Thẩm Bạch là vương gia, kẻ bên người người lừa ta gạt.

Mới đầu Quý Lan Âm còn sẽ trúng chiêu, nhưng về sau, hần cũng học được nguy trang, ẩn dấu.

Giữa lúc đó, hần tự sát không chỉ một lần, đặc biệt là Thẩm Bạch thường hay bức bách, nhưng, Quý Lan Âm không nghĩ tới, sống đã khó khăn, muốn chết, cũng cần kỹ thuật.

Tự mình hại mình rất nhiều lần, đều không chết thành công.

Ở dưới mí mắt của Thẩm Bạch, căn bản không chết được.

Vì thế, Quý Lan Âm cũng dần dạn dĩ, danh hào Bắc Nhạc đệ nhất công tử cứ như thế mà truyền đi.

Ai cũng biết, đệ nhất công tử này là người của Bắc Nhạc tứ vương gia.....

Lại không ai biết, Quý Lan Âm ở trước đó, còn bất quá là một thôn phu hương dã.

Mộ Ngôn nghe, nhìn nhìn Quý Lan Âm, im lặng một hồi sau, lại sờ sờ mái tóc hắn, "Ân, ưu tú!"

Tên ngốc này có thể lẫn lộn trở thành đệ nhất công tử, cũng là có khả năng.

Mắt đen lay láy hơi sáng lên, không còn một chút vẻ tỉnh mạch nào như khi Mộ Ngôn vừa gặp lại hắn.

Muốn nói Quý Lan Âm nơi nào đẹp nhất, đó là lúc hai mắt sáng ngời lên.

"Thê chủ, nàng có thể chết hay không?" Quý Lan Âm nhìn Mộ Ngôn, hắn biết Thẩm Bạch võ công cao cường ra sao.

Mộ Ngôn che môi ho sụ lên, "Chàng chết ta cũng sẽ không chết."

Chết, hệ thống ngu xuẩn sẽ làm rớt cô luôn, trừ phi cô hoàn thành nhiệm vụ.

Quý Lan Âm tiếng nói nặng nề, "Ta sẽ bồi nàng cùng chết."

Mộ Ngôn: "Nga." Chẳng lẽ ngươi còn muốn sống một mình sao? Không có khả năng.

Tổ khổ xong xuôi, Quý Lan Âm bắt đầu tiến vào chủ đề chính.

Hắn lôi kéo y phục Mộ Ngôn, ngược mặt nhìn cô, "Ta không ở bên, thê chủ nàng có nam nhân khác hay không?"

Thẩm Bạch cũng có rất nhiều nam tử bên người, những nam tử đó đều ưu tú thực sự, Quý Lan Âm nghe nói những nam tử đó là phu hầu của Thẩm Bạch.

Ở thế giới nữ tôn nam tị, nữ tử có rất nhiều phu hầu là chuyện rất bình thường, đặc biệt là vương gia.

Mộ Ngôn mặt không cảm xúc, "Không có."

Nam nhân như Quý Lan Âm, có một là đủ rồi.

Nhiều thêm mấy cái cô còn sống nổi nữa không.

Quý Lan Âm nga một tiếng, khoe môi đầy ắp nụ cười, "Thê chủ, nàng thật tốt."

Mộ Ngôn ừ một tiếng, "Cũng chỉ mười tốt thôi."

"....."

Tự ngày đó xong, bên cạnh quân sư mê đảo muôn vàn thiếu nam liền nhiều thêm một tùy tùng nhỏ.

Tùy tùng này có thể đi theo Mộ Ngôn đến bất cứ nơi đâu.

Hơn nữa ——

Khi tùy tùng nhỏ nhìn quân sư trích tiên của các nàng, ánh mắt đều sẽ phát sáng.

Đang nói chuyện quân cơ, muốn xem nhẹ cũng không được.

Đối với điểm này, quân sư đại nhân cao lãnh là thế, vậy mà dung túng cho nam tử không hiểu lý lẽ này.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Mỹ nhân lựa đồ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 42

Bởi thế, Hoàng Diệp Toàn mỗi ngày nhìn đến cơ hồ mỗi ngày đều là ——

Lúc Mộ Ngôn ăn cơm——

"Thê chủ." Quý Lan Âm giọng nói mềm nhuyễn, đôi mắt chớp chớp nhìn cơm trong chén Mộ Ngôn, "Ăn ít quá nha."

Quý Lan Âm gõ gõ đũa, đôi mắt ngậm ánh sáng lập loè, nói với vẻ ngượng ngùng, "Đây là tự tay ta làm cho thê chủ, ăn hết đi được không?"

Hắn cười hết sức đáng yêu.

Mộ Ngôn cúi đầu nhìn, sau đó yên lặng bụng chén lên, quét sạch những gì còn sót lại trong đó.

Hai mắt Quý Lan Âm sáng lấp lánh, "Ăn ngon không?"

Mộ Ngôn no nắc một cái, "Ngon."

Trù nghệ ma quỷ của Quý Lan Âm đã khá hơn rất nhiều.

Hoàng · cầu độc thân · bóng đèn · Diệp Toàn cúi đầu nhìn lại chén mình, thanh đạm vài cục thịt, màn thầu.

Cô nghiêng rằng một cách hung tợn, cô nên cưới chồng!

Khi Mộ Ngôn uống thuốc——

Quý Lan Âm đưa mút hoa quả đã chuẩn bị sẵn cho Mộ Ngôn, "Ăn một viên không? Rất ngọt."

Mộ Ngôn ai đến cũng không chối từ, ăn mút hoa quả.

Mắt Quý Lan Âm rạng ngời, "Ngọt không?"

Mộ Ngôn: "Ngọt."

Quý Lan Âm sẵn Mộ Ngôn không chú ý, ôm Mộ Ngôn đổi miệng chụt một cái, sau đó liền ngượng ngịu buông ra, xoay mặt qua một bên.

Giọng nói mềm mại, "Thê chủ quá ngọt."

Bị ăn đậu hủ, Mộ Ngôn: "....."

Hoàng · cầu độc thân · bóng đèn · Diệp Toàn im lặng, một hơi uống sạch thuốc trong bát, sau đó hết sức bức bối gọi tướng sĩ đến.

"Đi mua một tá mút hoa quả về cho lão tử!"

Tướng sĩ: "Báo cáo tướng quân! Không có mút hoa quả."

Hoàng Diệp Toàn: "....."

Lúc Thẩm Bạch phát hiện ra Quý Lan Âm chạy trốn, Quý Lan Âm đã nghiêng ngả lão đảo chạy đến trước doanh địa của Đông Ngô.

Đuổi theo đến nơi thì Quý Lan Âm đã vào bên trong trận pháp.

Mà người của Thẩm Bạch thì lại không có cách đi vào.

Thẩm Bạch nổi giận gết vài người, sau đó nhốt mình trong phòng suốt ba ngày không ra.

Chờ sau khi Thẩm Bạch ra tới, hơi thở tối tăm thị huyết trên người cô ta càng nồng đậm.

.

Ngày hôm sau, Thẩm Bạch trực tiếp sai người tới công, mấy vạn người.

Một cái trận pháp, có vẻ hoàn toàn không làm khó được Thẩm Bạch, cô ta giải quyết một cách nhẹ nhàng.

Chiến tranh bắt đầu.

Dưới tình huống thế lực ngang nhau, trực tiếp giăng co vài tháng.

Mãi đến——

Nữ chính mang theo các nam chính của mình tới.

Nữ hoàng giá lâm, mới đầu cũng chả làm được mẹ gì.

Lúc nữ chính tiếp kiến.

Hoàng Diệp Toàn hai mắt nhìn thấy chính là một hàng dài khí thế bàng bạc đằng sau nữ chính.

Hồng, xanh, trắng, tím.....

Đôi mắt nhìn qua, con mẹ nó đều toàn là mỹ nam.

Còn đủ loại kiểu dáng màu sắc nữa.

Ôn tồn lễ độ, đậm mạc cao lãnh, tà tử quyến rũ, đáng yêu shota, ngạo kiều công tử.....

Vâng vâng.

Nữ chính một thân cảm y ngọc phục, ánh mắt mang theo ngạo khí như thể áp đảo phía trên mọi người.

"Các người quân sư kia đâu?" Nữ hoàng hỏi chuyện, không nhìn thấy quân sư mê đảo muôn vàn thiếu nam trong truyền thuyết.

Nhắc đến Mộ Ngôn ——

Hoàng Diệp Toàn ngoài cười nhưng trong không cười, "Quân sư thân thể không khoẻ..."

"Nga?" Nữ hoàng nhướn mày, "Trẫm ngược lại từng nghe nói quân sư thân thể hư, không sao, mang ta đi gặp quân sư đi."

Hoàng Diệp Toàn không mặn không nhạt liếc nữ hoàng một cái, chiến bào vung lên, dẫn đường.

Ở trong doanh trướng, Mộ Ngôn khoanh tay đứng trước bàn đồ, thân ảnh nho nhỏ bên cạnh thì thường hay thối tới trước.

Quý Lan Âm mắt nhỏ thoáng nhìn qua, "Ta biết Thảm..."

Còn chưa nói xong, Mộ Ngôn đã liếc hắt một cái, "Ngoan, sang bên kia chơi đi."

Nói xong lời này, Mộ Ngôn lại ngăn người.

Mấy ngày này Thảm Bạch vẫn luôn ăn thiệt, rốt cuộc không cần dùng ánh mắt dòm con kiến nhìn Mộ Ngôn nữa.

Thay vào đó, càng muốn giết Mộ Ngôn hơn.

Quý Lan Âm ngoan ngoãn đợi bên cạnh Mộ Ngôn, lúc này, bên ngoài vang lên một tràng tiếng nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 43

Mộ Ngôn ánh mắt hơi đổi, mấy người nọ đã muốn chạy đến cửa.

Nữ hoàng tiến vào, ánh mắt vừa vặn chạm phải Mộ Ngôn một thân bạch sam.

Người trước mặt, khỏe miệng ngậm nụ cười ôn hoà, có một gương mặt tái nhợt tinh xảo, thân hình mảnh mai.

Có thể nói, gương mặt này kinh diễm hơn bất cứ ai, nhìn thực thoải mái.

Mà bên cạnh nàng, đang đứng một nam tử làn da ngăm đen, đôi mắt to lấp lánh ánh sáng.

Chỉ thấy nữ tử không chút hoang mang, đi đến trước mặt nữ hoàng, hành lễ, động tác nước chảy mây trôi, sẽ không khiến người không thoải mái.

Quý Lan Âm cũng theo sau hành lễ, lễ nghi tiêu chuẩn.

Nữ hoàng nhìn Mộ Ngôn, người này thoát nhìn diễm nhiên vô cùng, dung mạo cũng xác thật như lời đồn, là tình nhân trong mộng của khuê trung nam tử.

Nữ hoàng không dấu vết nhìn nhìn mấy vị hoàng phu sau lưng, hầu như có một nửa đang đánh giá Mộ Ngôn.

Tất nhiên, đó không phải do thấy Mộ Ngôn đẹp, nên nhìn thêm mấy cái, mà là đang đánh giá Mộ Ngôn.

"Người là Toàn Cơ?" Một lát sau, nữ hoàng lên tiếng.

"Đúng vậy." Giọng Mộ Ngôn không mặn không nhạt trả lời.

"Bệ hạ đích thân tới, là muốn xem thế cục hiện tại?"

Mộ Ngôn lười cùng nữ hoàng vô nghĩa, trực tiếp vào thẳng chủ đề, nữ chính trong lòng hơi kinh ngạc, lại lần nữa không chút dấu vết nhìn kỹ người quân sư này.

Bên cạnh nữ chính có đủ loại người tài ba, nam chính mỗi người mỗi vẻ riêng, hậu cung đoàn đội vô cùng hùng hậu.

Sau khi nữ chính xuất hiện, Mộ Ngôn cảm thấy, mình sẽ nhẹ nhàng đi rất nhiều, cũng không cần lo lắng mình sẽ mệt đến chết nữa.

Nên nhẹ nhàng băng quơ nói một chút ý tưởng và phương châm chiến đấu của cô, rồi lấy bị thương vì tù, xin được nghỉ ngơi.

Nữ chính: Nàng sao cảm thấy quân sư, trong giọng nói hình như đang nhảy nhót.

Nhưng nét mặt của Mộ Ngôn lại bình tĩnh tự nhiên, nhìn không ra một chút khác thường nào.

Vốn dĩ nữ chính lại đây cũng muốn nhất thống giang sơn, nghe Mộ Ngôn giảng như vậy, nàng từ thế kỷ 21 đến, tự nhiên cũng muốn dùng tồn thất nhỏ nhất.

Nghe xong chiến lược của Mộ Ngôn, càng thêm một bỏ nhiệt huyết.

Cùng nhóm hoàng phu của mình thương lượng một chút, thực nhanh, nữ chính liền bắt đầu hành động.

Nữ chính ra tay, không giống với người thường.

Trận chiến đầu tiên đã bị Thẩm Bạch ngược đều từ trong ra ngoài, ngoài khét trong nộ.

Ở trên chiến trường, Thẩm Bạch vành môi cong thành nụ cười rét mướt âm u, không khí xung quanh cô ta hắc ám lại đè nén.

Cô ta một thân mặc bào chiến y, cả người trông hết sức âm u, phảng phất như hòa cùng một thể với chiến trường.

Lấy một địch trăm, không, lấy một chấn ngàn.

Từ xa nhìn lại, chỉ cảm thấy cô ta như một chiếc máy gặt thịt người.

Hiện tại, ở lúc nữ hoàng sắp sửa chiến bại, một tiếng đàn du dương vang vọng khắp chiến trường.

Mà khúc này, đúng là khúc lúc trước Quý Lan Âm đàn.

Thẩm Bạch động tác giết người hơi sững lại, khinh công nhảy lên, dẫm lên đầu một chiến sĩ, đưa mắt dõi nhìn.

Đôi mắt cô ta có sát ý chớp lóe, đáng sợ đến cực độ.

Nhưng người đang đánh đàn, cũng không phải người cô ta đang suy nghĩ, mà là Mộ Ngôn.

Làn điệu ấy như thể ma âm, truyền vào trong đầu Thẩm Bạch, khuấy động dây thần kinh của cô ta.

Thân thể của Thẩm Bạch nhoáng cái lung lay, tức thì, đầu cảm giác như muốn bùng nổ.

Không ai phát hiện, Mộ Ngôn mỗi lần khảy dây đàn, sợi kim sắc linh khí quanh quần quanh ngón tay cô cũng quần lên dây đàn.

Ở trong mắt Thẩm Bạch, tiếng đàn tựa hồ hóa thành từng đạo phù có tính công kích, từng đợt từng đợt len vào trong thân thể Thẩm Bạch.

Chúa tể hệ thống: 【 ký chủ, cô đang làm gì thế? 】

Hình như có linh khí di động, phát ra từ trên người ký chủ củi mục này của nó.

"Dẫn hồn."

Mộ Ngôn chậm rì rì nói, mắt cô nhìn về phía Thẩm Bạch.

Tiếng đàn ngày càng kích động, đồng đặc hùng hồn, ủng hộ sĩ khí.

Nghe vào tai Thẩm Bạch lại càng thêm bức bối, sát khí sôi trào trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Mỹ nhân lựa đồ khế hờ: Thê chủ, động phòng đi 44

Quý Lan Âm thì đứng ở bên cạnh, hai tay phụng tim, thê chủ của hắc đàn quá hay đi, còn hay hơn hắc nữa.

Tiếng đàn càng tấu càng nhanh, Thẩm Bạch cũng càng lúc càng không thể khống chế nổi sát ý trong lòng.

Cô ta chợt ngừng phất đầu lên, hướng Mộ Ngôn nhìn thẳng qua.

Trong mắt âm lãnh vô tận, rồi lại có vẻ cao cao tại thượng, như thể miệt thị con kiến mà nhìn Mộ Ngôn.

Cùng Thẩm Bạch trước đó giống nhau, lại có điều khác biệt.

Khác biệt là, khí tràng cao cao tại thượng, nhìn xuống chúng sinh trên người Thẩm Bạch, càng đủ hơn, cực giống một vị cường giả cư ngụ nơi tối cao.

Ánh mắt cô ta nhìn về phía Mộ Ngôn không còn là xa lạ và thù hận, mà là thần nhiên.

Bên này, giọng nói của chúa tể hệ thống vang lên ——

【đỉnh, mảnh linh hồn đã kích hoạt.】

Chúa tể hệ thống: 【.....】 kích, kích hoạt?

Đầu ngón tay Mộ Ngôn dừng lại trên dây cầm, nét mặt bình đạm thẳng nhìn lại Thẩm Bạch.

Trong mắt Thẩm Bạch không còn có cảm tình, mắt mang vẻ miệt thị nhìn Mộ Ngôn, môi mông khát máu của cô ta hơi cong lên.

Làm thành khẩu hình.

"Vọng tưởng."

Đến từ mảnh linh hồn mê chi trào phúng, ký ức của Thẩm Bạch đã thức tỉnh.

Ở trong muôn vàn thế giới du đăng, sớm đã có ý thức riêng của chính mình, cô ta đại biểu cho cường đại lãnh khốc và khát máu.

Cường giả chí cao vô thượng, sẽ không cam nguyện quay về với linh hồn của Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn nhìn lại cô ta, chắc một tiếng, thật không ngoan.

Sau khi khôi phục ký ức, Thẩm Bạch không thể nghi ngờ càng cường đại, rất dễ dàng bức lui Đông Ngô.

Đại quân Bắc Nhạc dần ép sát.

Đông Ngô liên tiếp bại lui.

Quý Lan Âm kẻ sát vào Mộ Ngôn, "Chúng ta sẽ thua không?"

"Hắn sẽ."

Mộ Ngôn vô cùng lý trí phân tích, dựa theo tình hình này, phải thua không thể nghi ngờ.

Thẩm Bạch, mảnh linh hồn này, có hơi bay lượn quá trốn rồi.

Tựa hồ, một chút cũng không chịu chủ hồn khống chế, bất đồng với mảnh linh hồn ở vị diện trước nhìn thấy Mộ Ngôn là sẽ sợ hãi.

Thẩm Bạch ngược lại muốn giết Mộ Ngôn.

Quý Lan Âm hơi trợn to đôi mắt, có chút sốt ruột ôm Mộ Ngôn, "Vậy hai ta chạy đi."

Quý Lan Âm đã chuẩn bị tư thế sẵn sàng, chỉ chờ Mộ Ngôn nói một tiếng chạy.

Mi mắt Mộ Ngôn giật giật, "Không cần."

Chạy cái gì mà chạy, trận này cũng đâu phải cô đánh, muốn thua cũng là nữ chính thua.

Không phải cô.

Đích xác, nữ hoàng đã bị Thẩm Bạch ép sát từng bước một, sắp lui về trong cảnh nội rồi.

Một trận này thua thực thảm, làm Thẩm Bạch đặc biệt bay bổng.

Đánh giặc đương nhiên không phải mục đích chính trong nhiệm vụ mà chúa tể hệ thống giao.

Có một nửa số quân đội của Bắc Nhạc bị Mộ Ngôn lừa vào trong một ngọn núi.

Bị nhốt hai ba tháng sau, Mộ Ngôn đem những người này thả cả ra.

Trong ba tháng này, những người này được hưởng thụ đãi ngộ tốt nhất, công bằng nhất.

Ba tháng, các nàng giống như muốn quên mất chính mình là chiến sĩ, mãi đến sau khi được thả ra.

Các tướng sĩ này đều hoảng hốt.

Trong một chốc không biết đi về đâu, mũi nhọn dĩ vãng giờ giống như bị đường phế rồi.

Các tướng sĩ hết sức mê mang.

Khi bị cho hay các nàng yêu cầu đi đánh giặc, giúp Bắc Nhạc đánh giặc.

Các tướng sĩ đó về mặt kháng cự, cuộc sống đang êm đẹp, tại sao phải đi đánh giặc?

Nhưng Mộ Ngôn đã không cung cấp địa bàn cho các nàng, các tướng sĩ này không thể nề hà, chỉ có thể quay về quốc thổ của mình.

Các tướng sĩ ngày xưa biến mất, đại bộ phận đều đã trở lại.

Nhưng mà, lần trở lại này lại mang đến tổn thương trí mạng cho Bắc Nhạc.

Ba người thành hồ.

Nhóm tướng sĩ đó sau khi trở về, bèn bốn phía tuyên dương cuộc sống của mình trong ba tháng qua.

Mới đầu còn có người không tin, nhưng mà về sau.....

Càng ngày càng nhiều người đều nói như thế.

Các nàng tin.

Các bá tánh Bắc Nhạc cũng tin, nhưng mà ——

Nhắc đến đây, các tướng sĩ lại bắt đầu thờ dài.

Cuộc sống tốt đẹp như vậy, có lẽ sẽ không được sống tiếp nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Mỹ nhân lựa đồ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 45

Sau trận bại đó.

Nữ chính căn bản không thắng nổi thế công mạnh bạo của Thẩm Bạch, liên tiếp bại lui.

Cuối cùng, vẫn nhờ Mộ Ngôn lâm thời ra tay, mới không để Thẩm Bạch hoàn toàn công vào thành trì.

Đồng Ngô doanh địa.

Nữ chính nét mặt khó coi, trên người nàng ta lây nhiễm một ít máu.

Nàng ta từ trong ra ngoài đang hoài nghi chính mình, vì cái gì nữ chính khác xuyên qua đánh giấc đều hô mưa gọi gió, tới phiên nàng ta, nàng ta muốn thống nhất quốc gia cũng khó như vậy?

Nữ chính khó chịu.

Vì thế bèn đi tìm Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn nghe vậy, quạt lông khê vung lên, chớp chớp mắt, "Bệ hạ, ở trong tứ quốc, thuộc ta Đồng Ngô yếu nhất."

"Còn ráng xông lên đánh, tự nhiên không thể thắng."

Nữ chính hồ nghi thoáng nhìn Mộ Ngôn, "Vậy tại sao ngươi thắng?"

"Tự nhiên bởi vì đối thủ không phải Bắc Nhạc tứ vương gia."

Mộ Ngôn chỗ nào cũng tốt, chỉ là đánh không lại Thẩm Bạch.

Bằng không, cũng sẽ không co rục ở chỗ này.

Mộ Ngôn hơi ngẩng đầu, một góc bốn mươi lăm độ ưu thương nhìn trời, "Thần thân hiểm, niên thiếu nhiều bệnh tật, không thể tập võ, uống có đầu óc, cũng vô dụng."

Nữ chính nhìn thân thể của Mộ Ngôn, đồng ý gật đầu, "Đúng vậy, nếu ngươi có phu lang, đi theo ngươi sợ cũng phải phòng không chiếc bóng."

Mộ Ngôn: "....."

Quý Lan Âm ở cạnh trước là sừng sốt, sau đó mặt nhóang cái đỏ rực lên, ánh mắt hẩn như nước, liếc nhìn gia hỏa nào đó nụ cười đã sưng ngắt nơi khóe môi.

Cặp mắt kia ám ám sáng lên.

"Thần đang nói chuyện đứng đấy."

Nữ chính nghiêm túc gật đầu, "Ngươi nói, trẫm đang nghe."

Mộ Ngôn: "Bệ hạ cũng phải tiết chế."

Chuyến này nam chính đi theo lại không có tám cũng có bảy cái.

Mọi màu rực rỡ, Mộ Ngôn lười đến nhìn cũng không nhìn.

Nữ chính gật đầu, cảm thấy Mộ Ngôn nói không sai, "Nhưng mà chiến tranh cùng trầm tiết chế có liên quan gì đâu?"

"Tình tròng lên não sẽ ảnh hưởng đến bệ hạ." Bị dối không thôi, Mộ Ngôn mặt không cảm xúc dối lại.

Dối xong hai câu, Mộ Ngôn liền bắt đầu cùng nữ chính nói chuyện đối sách.

Mấy vạn tướng sĩ đó thả ra ngoài, chính là Mộ Ngôn dùng để trải đệm cho nữ chính nhất thống thiên hạ, chỉ cần nữ chính làm theo cô.

Nhất thống thiên hạ chỉ là vấn đề thời gian xử lý Thẩm Bạch thôi.

"....."

*

Đêm hôm đó, Quý Lan Âm ăn mặc xinh xinh đẹp đẹp, hai má ửng đỏ từ bên ngoài vội vã chạy về.

Quý Lan Âm không trang điểm còn đỡ, vừa trang điểm lên, lại cộng thêm khí tràng làm Bắc Nhạc đệ nhất công tử mấy năm qua, quả thực khiến người trông mắt sáng ngời lên.

Quý Lan Âm mặc trên người là nguyệt bạch trường bào đồng khoản với Mộ Ngôn.

Lúc không nói lời nào, là mỹ nam tựa như ngọc.

Nhưng chỉ thấy hần vội vội vàng vàng chạy về, thấy Mộ Ngôn mới từ ngoài về đến, hần không nói hai lời liền ôm lấy Mộ Ngôn.

Hần lực ôm không lớn, nhưng vẫn đẩy Mộ Ngôn liên tục lùi về sau.

Quý Lan Âm trên người có vẻ hơi nóng, vừa dán sát, Mộ Ngôn cả người liền có cảm giác nóng nực hần.

Mộ Ngôn đem người buông ra một chút, "Làm sao vậy?"

Vừa nghe Mộ Ngôn hỏi, mặt Quý Lan Âm càng đỏ hơn.

Đôi mắt thấp thoáng ánh nước, gợn sóng long lanh.

Hần ấp úng nói một câu, ngữ tốc quá nhanh, Mộ Ngôn nghe không quá rõ.

Nghi hoặc nhìn sang Quý Lan Âm.

Quý Lan Âm cắn cắn môi, lại nhìn Mộ Ngôn, cúi đầu hết sức thẹn thùng lặp lại một lần nữa.

"Ta, ta nhìn thấy....."

Nghĩ đến đó, mặt Quý Lan Âm cũng càng đỏ.

Đối diện với ánh mắt nghi hoặc của Mộ Ngôn, Quý Lan Âm cắn môi, ghé sát vào tai Mộ Ngôn lén lút nói, "Ta, ta nhìn thấy nữ hoàng bệ hạ, và và phu hầu của nàng ta ân ân ân....."

Mộ Ngôn: "....."

Cô theo bản năng hỏi một câu, "Mấy người?"

Quý Lan Âm vươn hai ngón tay, giọng càng nhỏ, "Hai người."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 46

Ở bên cạnh nữ chính có một nam chính bánh bao, Quý Lan Âm và nam chính bánh bao chơi chung, nam chính bánh bao và Quý Lan Âm có tình nghĩa huynh đệ.

Nên một hai phải giúp Quý Lan Âm trang điểm.

Sau khi xong, nam chính bánh bao dẫn Quý Lan Âm ra ngoài đi dạo.

Mà vì đó, ở đã ngoài, nam chính bánh bao gặp được nữ chính và một nam chính khác đang ở ngoài trời hi hục hi hụi.

Quý Lan Âm tự nhiên cũng thấy.

Hần lập tức quay đầu đi, cả khuôn mặt nổi lên một rặng mây đỏ.

Kết quả, vị nam chính bánh bao bên cạnh, thế nhưng ném lại Quý Lan Âm, gia nhập vào.

Thấy hết thấy, Quý Lan Âm: "....."

Cứ việc sau khi tách khỏi Mộ Ngôn, Quý Lan Âm đã biết việc động phòng giữa phu thê không phải hai người nằm ngủ bên nhau là sẽ mang thai.

Mà cần phải làm chuyện xấu hổ, xấu hổ, nhưng biết là một chuyện, tận mắt chứng kiến lại là một chuyện khác.

Thế là, Quý Lan Âm tò mò, bèn nhìn thêm một cái.

Nhìn một cái xong, hấn cả người đều nóng, sau đó nhận thấy không ổn, tức khắc chạy về phòng.

Mộ Ngôn: "....."

Nhìn khuôn mặt nhỏ đỏ bừng của Quý Lan Âm, Mộ Ngôn chịu không nổi lui về sau mấy bước, cô, cô không được.

Cô chỉ một thoáng đã hiểu ra ý tứ ngầm của Quý Lan Âm.

Quả nhiên, Quý Lan Âm liền níu lấy y phục của cô, hết sức ngượng ngịu.

"Ta muốn..."

Trên mặt Mộ Ngôn đã hoảng loạn, không cần ma quỷ như vậy đi, cô làm không được đâu.

"Ta muốn..." Đôi mắt Quý Lan Âm sáng lấp lánh nhìn Mộ Ngôn, "Thê chủ, nàng hôn ta đi."

Nói xong, Quý Lan Âm còn hết sức thẹn thùng.

Hai tay hấn câu lấy cổ Mộ Ngôn, khoảng cách của hai người có chút gần.

"Ta, chúng ta thành thân đã nhiều năm, ta cũng muốn hôn."

"....." Còn không phải hôn một cái sao, dễ xử.

Mộ Ngôn thoáng thở ra nhẹ nhõm, sau đó nâng cằm hấn lên, đối với miệng Quý Lan Âm hôn một cái.

Hôn xong liền buông ra.

Đang chu môi nhắm mắt chờ, Quý Lan Âm: "....."

Mộ Ngôn vỗ vỗ hấn đầu, "Hôn rồi, đi ngủ thôi."

"....."

Nét ửng đỏ trên gương mặt Quý Lan Âm đã lặn tí, hấn mở choàng mắt, nghiêng răng nhìn Mộ Ngôn.

"Ta không cần hôn cái này!" Hấn nghiêng răng nghiêng lợi.

Mộ Ngôn đưa mắt qua nhìn hấn, đang nghi hoặc thì trong đầu truyền đến hình ảnh cô ôm nghiêng người Quý Lan Âm, hôn môi hấn.

Trong ảnh, cô đem Quý Lan Âm hôn đến cả người nhũn ra.

Mộ Ngôn: "....."

Cái này cô biết, hôn, hôn lưỡi.....

Vành tai Mộ Ngôn nóng lên một cách lạ lùng, nhưng trên mặt cô vẫn giữ vẻ nghiêm trang và bình tĩnh.

Đang tính nói gì đó, Quý Lan Âm đã thành linh nhón chân, đột kích chặn miệng Mộ Ngôn.

Tư thế hôn của hai người không chính xác.

Quý Lan Âm chu môi, dùng sức quá độ, va phải hàm của Mộ Ngôn.

Nhưng hấn cố chấp không buông Mộ Ngôn ra, hấn không biết hôn thế nào, chỉ dán môi lên môi Mộ Ngôn, cùng Mộ Ngôn mắt to trừng mắt nhỏ.

Quý Lan Âm cả người nóng ran, gương mặt ửng đỏ, hết sức mị hoặc.

Hấn có hơi tức trặc cọ cọ môi Mộ Ngôn.

Bị cường thế đè lên cột trụ trong doanh trướng, Mộ Ngôn.

Tâm trí cô trống rỗng, đại não vẫn luôn lý trí lúc này bỗng quên vận hành, chỉ mở to mắt nhìn Quý Lan Âm.

Lông mi Quý Lan Âm rất dài, vừa cong vừa vênh, làn da trắng như sứ, hoàn mỹ không tì vết, ai nhìn cũng muốn duỗi tay chọc lên.

Đại não Mộ Ngôn đại ra trong một chốc, rồi mới khôi phục lại lý trí.

Cô bắt đắc dĩ, duỗi tay kiềm eo Quý Lan Âm, kéo sát lại người cô.

Cơ thể nóng bỏng dán lại gần thân thể mát lạnh của cô.

Mộ Ngôn duỗi tay che mắt Quý Lan Âm

Môi Quý Lan Âm thực mềm, giống như ăn một viên kẹo vậy.

Mộ Ngôn nạy ra răng môi hân.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 47

Thiếu niên môi miệng rất ngọt, đầu lưỡi chạm nhau, một luồng cảm giác tê tái khác thường tức thời lan tỏa khắp người.

Mộ Ngôn không có kinh nghiệm gì, cùng Quý Lan Âm dây dây đưa đưa, cuối cùng hai người đều hít thở không xong.

Quá ngọt.

Mộ Ngôn liếm liếm đầu lưỡi của thiếu niên, nguyên bản Quý Lan Âm đè lên người Mộ Ngôn, nhưng giờ lại thành nép vào lòng Mộ Ngôn.

Nhữn.

Mộ Ngôn cũng không tốt đi đâu, nếu không có vách tường đằng sau chống đỡ, cô đã sớm ngã khuya rồi.

Hôn cái thôi vì cái gì mệt như vậy?

Ráng hồng nhuộm đỏ khuôn mặt trắng bệnh của Mộ Ngôn, phủ thêm phần mị hoặc cho gương mặt tinh tế mà ngày thường vẫn luôn lạnh nhạt.

Cuối cùng, Mộ Ngôn và Quý Lan Âm đồng thời mở mắt ra.

Hai người sóng mắt lân lân, quấy rối vũ mị.

Nhưng mà, Mộ Ngôn và Quý Lan Âm đồng thời tách khỏi môi đối phương, từng ngậm từng ngậm hít thở.

Mệt môi quá.

Thấy toàn quá trình hôn môi, chúa tể hệ thống: 【.....】 nguyên lai ký chủ của nó cũng gả mợ trên phương diện này.

"Mệt môi quá." Giọng của Quý Lan Âm còn vương chút mềm mại, tăng thêm phần gợi cảm.

Mộ Ngôn tán đồng gật đầu.

Quý Lan Âm rất tán đồng, lại gật đầu.

Hai người vẫn còn duy trì tư thế vừa rồi, không khí ái muội lan tràn giữa hai người.

Cuối cùng, Quý Lan Âm lên tiếng.

"Thê chủ, chúng ta..." Mặt Quý Lan Âm đỏ bừng, "Chúng ta về sau ít hôn nhau đi."

Mộ Ngôn gật đầu, cảm thấy không sai, hôn cái muốn mạng người, hít thở cũng không xong, "Àn."

Cô hơi bị mất giọng, thanh tuyến nghe phá lệ mê người.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 cho nên, đây là sau khi các người hôn nhau, đưa ra kết luận ư?

Các người sợ không phải ma quỷ đi???

Đầu óc thanh kỳ gì thế này?

Hai kẻ ngu xuẩn!

Chúa tể hệ thống bị sét đánh không ngừng, sau đó đem sự tích của Mộ Ngôn và Quý Lan Âm, viết thành một bài, treo lên diễn đàn của các hệ thống.

#hôm nay, ký chủ và nam nhân của ký chủ hôn nhau, hôn xong bọn họ thế nhưng.....# thế nhưng nói! Về sau ít hôn lại đi!!!

Thần con mẹ nó quái.

Tiêu đề này đặt cũng hay, các vị diện xuyên qua giả đang dạo chơi trên diễn đàn giới hệ thống, đều trông thấy.

Mở thiệp ra xem thử.

Các vị diện xuyên qua giả: "....."

Xem xong bài viết, im lặng một vài giây, người đã xem bài viết, đều cười như heo kêu.

Liêu nam thần, công lược giả: Này sợ không phải hai tên đàn đi! Có còn biết thờ hay không? Ha ha ha ha ha ha.

Nam xứng người đừng chạy: Ha ha ha ha ha ha, không biết thờ cũng là tuyệt, một cái không biết còn chưa tính, thế nhưng hai cái đều không biết ha ha ha ha ha!

Nam chính người là tiểu yêu tinh: Ha ha ha ha ha ha, cười như heo ký chủ nhà ai, hồn nhiên như thế, tìm nam nhân cũng thuần khiết như vậy?

Tiền nhiệm hệ thống: Chị nhỏ này có tiền đồ nha ha ha ha ha, công lược giả nhà ai đây.

Bài viết tức thì bị đẩy lên hot search trên đầu diễn đàn.

Chúa tể hệ thống cảm thấy trên người ký chủ của mình đầy điểm để than phiền.

Thế nên, nó bắt đầu cập nhật.

Ký chủ nhà ta sức chiến đấu cộng bốn bằng 5: Sở tay ghi chép ký chủ và tiểu yêu tinh hồ động——

Tiểu yêu tinh: Thê chủ, một mối quá.

Ký chủ đồng ý gặt đầu: Có chút mệt.

Tiểu yêu tinh: Vậy chúng ta về sau ít hôn nhau đi.

Ký chủ rất đồng ý: Ân ân.

Diễn đàn giới hệ thống: "....."

"Ha ha ha ha ha ha, ngu xuẩn nhà ai."

Bên này, Mộ Ngôn tự nhiên không biết chúa tể hệ thống đang âm thầm thọc cô.

Thảm Bạch bên đó khá an phận, Mộ Ngôn cũng chưa nghe tin tức gì về Thảm Bạch.

Sau ngày hôn nhau, giữa Mộ Ngôn và Quý Lan Âm quấn quanh một sự thẹn thùng.

Mỗi lần ánh mắt chạm phải, Mộ Ngôn liền lập tức rời mắt đi.

Quý Lan Âm "....."

Quý Lan Âm???

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đừng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Mỹ nhân lựa đồ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 48

Quý Lan Âm cảm thấy thê chủ đạo này quái quái, như thể không dám nhìn thẳng hấn vậy, đã vậy còn luôn lén lút nhìn trộm hấn.

Hôm nay, Quý Lan Âm và nam chính bánh bao trò chuyện.

Nam chính bánh bao: "A, thê chủ của người thì ra là nàng a."

Quý Lan Âm gật đầu.

Nam chính bánh bao phồng phồng má, nói với Quý Lan Âm, "Nàng đích xác đẹp, ta còn ghen tị nữa, chỉ là thân thể hơi yếu."

"Không thì đã hoàn mỹ rồi."

"Nàng chỉ có người một phu hầu thôi sao?" Nam chính bánh bao hỏi Quý Lan Âm.

Quý Lan Âm tiếp tục gật đầu.

"Thật tốt."

Nam chính bánh bao chống cằm, "Vậy người phải xem cho chặt, uy danh của thê chủ nhà người đã sớm truyền đến đế đô rồi, nam tử kinh thành đều nhao nhao cướp muốn bức họa của nàng ta đó."

Quý Lan Âm: "....."

Cùng nam chính bánh bao trò chuyện trò chuyện, liền nói đến chuyện hài tử.

Nam chính bánh bao: "Người và thê chủ của người đã viên phòng chưa?"

Nam chính bánh bao hỏi trắng ra như thế, mặt hấn lập tức liền đỏ, gân cổ, nhẹ giọng nói, "Viên, viên rồi."

Nam chính bánh bao liếc Quý Lan Âm một cái, sau đó nga một tiếng.

"Thê chủ nhà người thân thể đó, vẫn là ít viên phòng đi." Nam chính bánh bao có hơi u oán, "Ta và bệ hạ đã lâu như vậy, bụng một chút động tĩnh cũng không có."

"Ta muốn sinh hài tử cho bệ hạ."

Quý Lan Âm ngẩn cả người, "Sinh, sinh hài tử?"

"Đúng vậy..."

Nam chính bánh bao nhắc đến hài tử, cao hứng phấn chấn, lôi kéo Quý Lan Âm nói chuyện thật lâu.

Thế nên, khi Quý Lan Âm quay về đã bị nam chính bánh bao đủ kiểu tẩy não.

Có hài tử đặc biệt thích, hài tử rất đáng yêu.....

Quý Lan Âm xuất thần nghĩ chuyện, ngay lúc này, sau lưng hấn chợt vang lên một chuỗi tiếng cười biếng nhác.

Quý Lan Âm toàn thân cứng đờ, ngược lên thì nhìn thấy nữ tử nào đó ngồi trên chạc cây.

Nữ tử mặc bào thả xuống, mắt phượng lười biếng, cặp mắt tối tăm âm u và quỷ quyệt nhìn Quý Lan Âm.

Quý Lan Âm theo bản năng lui về phía sau, hấn không tự chủ được rét run người.

Nữ tử môi mỏng cong cong, ngón tay thon dài ma sát ngọc bội trong tay

"Cùng nàng ở chung vui đến vậy?"

Quý Lan Âm không nói gì, ánh mắt tức thì lạnh xuống, hấn không cùng Thẩm Bạch vô nghĩa, há mồm liền muốn kêu lên.

Nhưng ngón tay Thẩm Bạch khẽ động, một viên đá búng lên huyệt vị của hấn.

Quý Lan Âm miệng há ra, đứng bất động tại chỗ.

Người phía trên nhẹ nhàng phóng xuống chạc cây, động tác ưu nhã phui phui vạt áo, đi qua chỗ Quý Lan Âm.

Cô ta chỉ đi một bước, thân hình lại như thể thuận di chớp mắt đã xông đến trước mặt Quý Lan Âm.

Ngón tay thon dài hơi nâng cằm hắn, tối tăm nhìn chăm chăm môi hắn, "Chắc, bốn vương hôn người một chút, đã sống không bằng chết, nàng người nhưng thật ra chủ động dâng lên."

Đồng tử Quý Lan Âm hơi co lại, cả người run rẩy, nhưng miệng hắn không thể nói, thân thể không thể cử động.

Mắt thấy Thẩm Bạch đã muốn kề sát mặt hắn, đột nhiên một viên đá bất ngờ ném về phía Thẩm Bạch.

Bóp một tiếng.

Tất nhiên, viên đá này không thể thương tổn thật sự đến Thẩm Bạch, nhưng đã thành công ngăn cản động tác của Thẩm Bạch.

Thẩm Bạch quay người lại thì thấy Mộ Ngôn đứng cách đó không xa, miệng ngậm nụ cười ôn lương, tay tung hứng một hòn đá không lớn không nhỏ.

Sâu trong đôi mắt ôn nhu xa cách của cô lấp lánh ánh sáng quý quý.

Thẩm Bạch ôm đầu, trước là sững sờ, sau đó phì cười một tiếng, "Như thế nào, người cảm thấy lấy người hiện tại ngăn cản nổi ta?"

Hai tay Mộ Ngôn chấp sau người, đôi mắt nheo lại, vẻ nguy hiểm chợt lộ lên rồi vụt tắt.

Mắt cô dừng dừng nhìn Thẩm Bạch, giọng nhàn nhạt, "Đương nhiên không có khả năng."

Mộ Ngôn phát tay, cung tiễn nhắm thẳng người Thẩm Bạch.

"Cẩn người làm gì, xử người thôi."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 49

Cung thủ dàn ra, trực tiếp bao vây Thẩm Bạch.

Thẩm Bạch chấp tay sau người, tư thái thần nhiên, cùng Mộ Ngôn độ tương tự cao tới 90%.

"Người ngồi xổm ta?"

Thẩm Bạch liếc nhìn cung thủ, cười nhạo, "Đã yếu còn muốn nhiều người như vậy bảo vệ người a."

Thẩm Bạch đọc miệng, lúc trước đã đọc miệng, sau khi khôi phục ký ức, lại càng đọc miệng.

Nhưng Mộ Ngôn cũng không thẹn quá hoá giận, nét mặt nhàn nhạt, "Thường thôi thường thôi, cũng chỉ yếu bình thường, còn chưa bị bắt lại."

Thẩm Bạch: "....."

Thẩm Bạch chỗ ột bị ném trúng, đầu đang nhói từng cơn, mũi tên lại mũi mũi chia vào Thẩm Bạch.

Nếu vừa rồi không bị viên đá của Mộ Ngôn ném trúng, Thẩm Bạch hiện tại còn có thể rời khỏi chỗ này.

Nhưng, viên đá của Mộ Ngôn cũng không phải ném uổng, thiếu chút nữa đã gây chấn thương sọ não.

Thẩm Bạch hiện giờ còn có chút xây xẩm, cổ nén mới không ngắt đi.

Đó còn là do Mộ Ngôn sức yếu, nếu không đã thủng hẳn một lỗ rồi.

Tuy nhiên, mặt ngoài Thẩm Bạch vẫn cường thế như cũ, bề ngoài Mộ Ngôn.

Cô ta cười khẽ một tiếng, tay đặt lên vai Quý Lan Âm, "Như thế nào? Cứ gấp như vậy muốn xử lý ta, là vì hắn?"

"Không cần để ý a, người còn không phải là ta sao."

Tay Thẩm Bạch gác trên động mạch của Quý Lan Âm, giọng nói biếng nhác.

Mộ Ngôn nhìn chăm chú vào tay của cô ta, một lát sau, mới rời mắt đi, "Ngu xuẩn."

Cô phát tay trực tiếp bảo cung thủ bắn qua.

Giống như không hề bận tâm sự an toàn của Quý Lan Âm vậy, nữ tử đứng ở ngoài xa, bình thản nhìn cung tiễn bắn về phía hấn.

Mặt không cảm xúc, khoảnh khắc đó, Quý Lan Âm giống như thấy được sự lạnh tình trên người cô, như một con người hoàn toàn không có tình cảm "Fck."

Thẩm Bạch ánh mắt chợt lạnh đi, xách theo Quý Lan Âm, khinh công phóng lên, tránh né cung tiễn.

Nhưng nào ngờ, Mộ Ngôn lại cho Hoàng Diệp Toàn ở phía sau ném đá tới.

Viên đá có kèm nội lực, bị ném trúng với Thẩm Bạch mà nói chính là rơi vào miệng cộp.

Thẩm Bạch nheo mắt lại, ôm Quý Lan Âm không thể động đậy chần trước ngực, muốn dùng Quý Lan Âm để chặn đá.

Nào ngờ, cô ta càng như thế, ấn ký ở sau cổ Quý Lan Âm càng chớp loé mãnh liệt.

Gây đau đớn thẳng cho linh hồn của Thẩm Bạch.

Thẩm Bạch ngó một tiếng, từ trên không trung rơi thẳng xuống.

Đá ném trật, cũng không trúng người Quý Lan Âm.

Ngược lại Thẩm Bạch không biết bị sức mạnh gì gây thương tổn, rớt xuống nền đất chậm chạp không thể cử động.

Mộ Ngôn bình thản đi qua, muốn đem Quý Lan Âm không thể động đậy, nhẹ nhàng từ trong lòng Thẩm Bạch rút ra.

Cô trước kéo một cái, kéo không nổi.

Mộ Ngôn: "....."

Chạm phải ánh mắt châm biếm của Thẩm Bạch, Mộ Ngôn mặt không cảm xúc ưu nhã vô cùng cho một chân, "Cơ trí."

Cô đã nói mà, cả cô còn bị gia quy khế ước quán gắt gao, mảnh linh hồn sao có thể lướt qua cô.

Ngu xuẩn.

Cuối cùng, Hoàng Diệp Toàn thay Quý Lan Âm giải huyệt đạo.

Mộ Ngôn muốn qua kéo Quý Lan Âm lên, thì bị Quý Lan Âm tròng mắt.

Sau đó, Quý Lan Âm hất văng tay Mộ Ngôn, thờ phỉ phò rời đi.

Mộ Ngôn: "....." Cô lại làm sai cái gì nữa?

Mộ Ngôn mờ mịt.

Cố tình tâm linh cảm ứng truyền lại chỉ có nỗi phẫn nộ ngập trời của Quý Lan Âm, còn tặng kèm Quý Lan Âm các kiểu gia bạo Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn tuy bày mưu lập kế, nhưng cố tình lại không hiểu nỗi suy nghĩ trong cái đầu ngốc nghếch của Quý Lan Âm.

Thẩm Bạch bị nhốt xong, Mộ Ngôn hoàn toàn không thủ hạ lưu tình.

Dù có là mảnh linh hồn của mình, cô cũng vẫn làm thế, các loại khổ hình đều cho Thẩm Bạch dùng thử.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 ký chủ quá dã man vô tình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Mỹ nhân lựa đồ khế hờ: Thê chủ, động phòng đi 50

Bất được Thẩm Bạch, trong thời gian ngắn Mộ Ngôn không có đi tìm Quý Lan Âm, mà đem Thẩm Bạch giày xéo qua lại.

Thiếu điều chưa ngược mắt nửa cái mạng.

Cuối cùng bị chúa tể hệ thống ngăn cản: 【 ký chủ, lúc trước đã nói không thể giết người.

Mộ Ngôn nhìn thoáng qua Thẩm Bạch nửa chết nửa sống.

Cho người đình chỉ tra tấn Thẩm Bạch.

Cô chậm rãi đi qua, nâng cằm Thẩm Bạch, ghé sát vào, đồng tử đen mun đối diện với Thẩm Bạch.

Thẩm Bạch mặc dù bị tra tấn đến hơi thở thoi thóp, nhưng cặp mắt vẫn còn rất sáng.

Thẩm Bạch nhếch môi, ánh mắt lại lạnh lùng không sao tả xiết, cười nhạt, "Người muốn thu ta, tới thử xem sao?"

Thẩm Bạch, mảnh linh hồn này, có thể nói thuộc tính rất cường đại, cũng có thể nói đã tâm bùng bùng, muốn thu hồi cô ta, trừ phi phải có nghị lực tinh thần cường đại.

Bằng không ——

Sẽ bị thừa cơ xâm nhập, tu hú chiếm tổ.

Giống như cuộc chiến giữa các nhân cách vậy.

Mộ Ngôn hơi mỉm cười, làm người cảm thấy như đắm mình trong gió xuân, "Không vội."

Thẩm Bạch tới sầm hai mắt, nhìn theo bóng dáng Mộ Ngôn rời đi.

Nói không cam lòng là có, cô ta bị bại bởi một con gà bệnh, nhưng mà...

Con gà này có vẻ cũng không phải dễ dàng bắt nạt a.

Lực lượng mà Mộ Ngôn sở hữu, đã toàn bộ chia sẽ cho bảy mảnh linh hồn, với trạng thái trước mắt của Mộ Ngôn, mạnh mẽ thôn phệ là sẽ bị phản phệ.

Cho mảnh linh hồn cơ hội, cướp đoạt ý thức của chủ hồn.

Trừ phi Mộ Ngôn phải có sức mạnh cường đại để áp chế, nhưng mà.....

Sức mạnh cường đại này, trước đó thì bị phong ấn, hiện tại nó vẫn bị phong ấn, nhưng đã chạy sang người Quý Lan Âm.

Nhắc đến chuyện này ——

Mộ Ngôn đi tìm Quý Lan Âm.

Kết quả Quý Lan Âm giận, thế nhưng rất giống Lâm Dịch ở vị diện trước, thấy Mộ Ngôn liền hừ lạnh một tiếng.

Mộ Ngôn: "....."

Cô làm sai gì chứ?

Người đàn ông chân chính Ngôn cảm thấy mình không làm sai gì cả, cũng chẳng hiểu Quý Lan Âm giận cái gì, thế nên, đi dỗ Quý Lan Âm một chút.

Kết quả, lại bị Quý Lan Âm tát cho một cái.

Mộ Ngôn sững sờ nhìn Quý Lan Âm.

Quý Lan Âm hừ lạnh, "Nàng đâu có quan tâm gì ta."

Mộ Ngôn: "Đâu có."

Quý Lan Âm liếc Mộ Ngôn, "Vậy nàng biết rõ mũi tên sẽ bắn trúng ta, sao còn bắn."

Chân chính không phải điều đó, Quý Lan Âm rõ ràng thấy rõ thái độ thờ ơ ở trong mắt cô.

Xa xa đứng đó, như thể hẳn là kẻ qua đường râu ria vậy.

Mộ Ngôn trước là sững sờ, sau đó khẽ cười, "Mũi tên bắn không trúng chàng."

Cùng lắm toàn bộ bắn trúng Thẩm Bạch mà thôi.

"Vậy nàng còn sai Hoàng Diệp Toàn ném đá ta."

Quý Lan Âm thấy rõ ràng.

Con hàng này lúc đó không chút lo lắng còn chưa tính, còn sai sử Hoàng Diệp Toàn chọi hấn.

"Đá cũng ném có trúng chàng đâu."

"Nhưng mà ta bị ôm, nàng cũng không giận nữa."

Mộ Ngôn: "... Vì, giận." Giận làm gì, xử lý thôi.

Quý Lan Âm liếc Mộ Ngôn một cái, hai người trầm mặc một lúc.

Không khí xấu hổ lúc trước gần như đã mất giờ lại quanh quẩn xung quanh hai người.

"Vậy tại sao nàng không nhìn ta?" Quý Lan Âm thiếu chút nữa giận cười, một bên dỗ hấn, hai mắt lại không biết lơ đi đâu.

Mộ Ngôn mắt không nhìn thẳng, "Ta nhìn chàng mà."

Quý Lan Âm "....."

Hấn giận đến không muốn nói chuyện với Mộ Ngôn nữa, sau đó mặc nguyên áo nằm xuống giường, ngủ.

Nên không thấy Mộ Ngôn thở phào nhẹ nhõm.

Mộ Ngôn dạo này trốn Quý Lan Âm, không vì lý do khác, chỉ vì lần trước, sau khi hôn xong.

Cũng không biết môi Quý Lan Âm hạ cái độc gì cho cô nữa.

Hôn rồi còn muốn hôn tiếp.

Ngọt ngào mềm mại.

Nhưng mà ——

Mộ Ngôn lạnh mặt, bản thân cô một chút cũng không muốn hôn, hôn nhau rất mệt mỏi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Mỹ nhân lựa đồ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 51

Bởi thế, chiến tranh lạnh giữa Mộ Ngôn và Quý Lan Âm đã bắt đầu.

Lẽ dĩ nhiên, cũng chỉ là Quý Lan Âm đơn phương chiến tranh lạnh.

Người dĩ vãng không lúc nào là không vây quanh người Mộ Ngôn đã không còn, cũng không ai nấu cơm và bung thuốc cho Mộ Ngôn nữa.

Mộ Ngôn phát hiện nhưng vẫn tỏ vẻ thản nhiên.

Tâm tư của cô không ai có thể hiểu, đã không đi dỗ Quý Lan Âm, cũng không biểu lộ ra bất cứ vẻ dị thường gì.

Thẩm Bạch bị Mộ Ngôn nhốt một trận, đến hôm nay ——

Bỗng nhiên truyền đến tin tức nói, Thẩm Bạch đã bị cứu.

Được cứu còn chưa tính, còn bị Thẩm Bạch đánh cắp cơ mật quân sự nữa.

Đối với việc này, Mộ Ngôn chỉ tỏ vẻ thờ ơ.

"Chúng ta có cơ mật sao?"

Hoàng Diệp Toàn: "Không có sao?"

"Có sao?"

"Không có sao?"

"Có sao?"

Hoàng Diệp Toàn cuối cùng miệng giật liên tục, con mẹ nó con cáo già, không có cơ mật quân sự, vậy Thẩm Bạch con ranh đó trộm cái quý gì?

Nhìn Mộ Ngôn cười ý vị sâu xa, Hoàng Diệp Toàn khỏi nghĩ cũng biết, Thẩm Bạch con ranh đó lại bị tính kế.

Nhưng mà ——

Trăm triệu không nghĩ đến, bị nhốt mấy ngày, Thẩm Bạch cũng có tính toán của cô ta.

Cho nên, điều dưỡng không đến nửa tháng, chiến tranh lại bắt đầu.

Lần này, do nữ hoàng tọa trấn.

Cũng tức là nữ chính, nữ chính ở phương diện chiến tranh cũng có mưu lược riêng của mình.

Mà bên Thẩm Bạch, không phải Thẩm Bạch tọa trấn, mà là một tướng lĩnh khác chưa gặp qua.

Chiến tranh chạm vào là bùng nổ.

Mộ Ngôn ở hậu phương, một bên bày trận, một bên khép quạt, ánh mắt nhìn về phương xa.

Bên tai là tiếng hô hào bằng bạc khí thế, và tiếng binh kiếm va chạm nhau.

Cô đứng ở mặt sau, dù có giấu trong đám người, cũng có thể dễ dàng bị nhận ra.

Mộ Ngôn đứng trong chóc lát, đã ho sù sụ lên.

Người cô thật ra cũng chẳng khỏe gì, lê lét tám thân ốm yếu, là một chuyện rất thống khổ.

Đang ở trong quân doanh, Quý Lan Âm trong bụng cũng hiểu điều đó, giận thì giận, nhưng trong lòng vẫn lo lắng.

Nam chính bánh bao đi theo Quý Lan Âm, ánh mắt có vẻ nóng lòng, "Các ca ca đều đi giúp bệ hạ, ta cũng muốn đi."

Quý Lan Âm nhìn bên ngoài đến xuất thần, hần tâm thần không yên, luôn cảm thấy có dự cảm bất ổn.

Nghe nam chính bánh bao nói, nhàn nhạt lắc đầu.

"Chiến trường rất nguy hiểm."

Quý Lan Âm không phải chưa gặp qua Thẩm Bạch đánh giặc, tàn nhẫn không chừa lối thoát cho kẻ khác.

Mấy ngày nay, Quý Lan Âm không phải chưa đi xem qua kết cục của Thẩm Bạch.

Trong lòng chỉ thấy lạnh nhạt, ở hần xem ra, trong sinh mệnh, trừ bỏ chính mình, và thê chủ của hần ra, những kẻ khác đều là người xa lạ.

Quý Lan Âm vốn dĩ là một người lạnh tim lạnh phổi, hần ở trước mặt Mộ Ngôn biểu hiện ra một mặt khác, tự nhiên bởi vì thích Mộ Ngôn.

Nước mắt cũng chỉ rơi ở trước mặt nàng, mới có ý nghĩa.

Cho nên, đối với Thẩm Bạch cũng chỉ thờ ơ, đương nhiên nếu có thể, hần cũng muốn giẫm thêm một chân.

Nam chính bánh bao thất vọng một hồi, "Được rồi."

Thấy Quý Lan Âm có vẻ tâm thần không yên, nam chính bánh bao bắt tri bắt giác bỏ một đao, "Nghe nói quân sư cũng đi."

"Hôm nay thời tiết không quá tốt, nhìn trời, hần sẽ có mưa."

Quý Lan Âm lông mày càng nhíu tọng, hần cũng không biết đã đứng dậy hồi nào.

Nhìn trời âm u, trong lòng lại nghĩ, nếu lát nữa trời mưa, nàng bị cảm lạnh thì làm sao.

Vốn đã nữa chết chưa chết, lại bị cảm lạnh, còn không phải muốn mệnh?

Quý Lan Âm giận Mộ Ngôn, chỉ vì cảm thấy nữ nhân này quá mức lạnh nhạt trong chuyện tình cảm, giận quá mới lạnh mặt một thời gian.

Chuyện tình cảm luôn hạ thấp trí thông minh của con người, hai người yêu nhau cãi nhau, chiến tranh lạnh cũng là chuyện bình thường.

Nhưng điều đó cũng không đại biểu, Quý Lan Âm không quan tâm Mộ Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137: Mỹ nhân lựa đồ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 52

Nghĩ thế, Quý Lan Âm nhắc chân muốn đi.

Lại bị nam chính bấu vào ngăn lại, "Người đi đâu?"

Nam chính bấu vào khó hiểu nhìn hấn.

Quý Lan Âm mím môi, sau đó vội nói, "Nhà xí."

Nam chính bấu vào: "....."

"Đi thôi đi thôi đi thôi."

Quý Lan Âm nhanh chóng ra ngoài, đi về phía phòng của Mộ Ngôn.

Cầm ra chiếc ô và hai tấm áo choàng.

Lúc định đi, Quý Lan Âm nhìn lại mình, sững lại một chút.....

Nửa giờ sau, một nam tử y phục mộc mạc, gương mặt có chút tang thương từ trong phòng Mộ Ngôn đi ra.

Tay hấn cầm theo ô che và áo choàng.

Trong quân doanh chỉ có vài đội nhân mã, những người khác đều đã đi đánh giặc, bởi vậy trông coi tương đối lỏng lẻo.

Quý Lan Âm thuận lợi chuồn êm ra ngoài.

*

Mà lúc này, thiên lôi cuộn cuộn.

Mây đen u ám, như muốn trút xuống.

Mộ Ngôn ngẩng lên nhìn trời, lại nhìn qua người bên cạnh, "Có mang dù theo không?"

Tướng sĩ kia a một tiếng, mặt mờ nhìn Mộ Ngôn, "Không, không có a, đại nhân."

Mộ Ngôn sững lại, sau đó ngón tay trắng bệch mà thon dài chỉ chỉ một chỗ trên bản đồ.

"Mai phục đi."

"Dạ!"

Tướng sĩ lĩnh mệnh, liền đi xuống truyền lời.

Trời sắp đổ mưa, khi đó tình hình sẽ càng thêm hỗn loạn, bỗng dưng một cơn gió lạnh thổi ngang.

Mộ Ngôn cảm giác toàn thân mình trên dưới đều bị cái lạnh rửa tội.

Cô che môi ho lên, ánh mắt đảo một vòng dưới chiến trường.

Thấy nữ hoàng mỗi bên đỡ một kiếm, cùng với nhóm phu hầu của nàng ta, võ công cực cao.

Trong khoảng thời gian ngắn, nữ hoàng bên đó đã dọn sạch một con đường.

Hoàng Diệp Toàn ở cách Mộ Ngôn không quá xa, phải biết rằng, Mộ Ngôn thật sự quá ưu tú, luôn rất nhiều người chú ý đến cô.

Người muốn giết cô càng nhiều.

Này còn không, đã có mấy mũi tên bắn về phía Mộ Ngôn, đều bị Hoàng Diệp Toàn đẩy sạch.

Hoàng Diệp Toàn tròn trắng mắt nhìn Mộ Ngôn, sau đó bắt đầu tiếp tục giết địch.

Nữ nhi nhà địa chủ, đã từng mập mạp, đôi mắt tí hí đáng khinh, giờ đây là tướng quân sát khí mười phần, khí thế cường đại.

Trong lúc đó, đã đi theo Mộ Ngôn rèn luyện rất nhiều.

Ngắn ngủn ba năm, Mộ Ngôn có thể huấn luyện Hoàng Diệp Toàn từ không chí tiến thủ đến như hôm nay, chứng tỏ năng lực rất khủng bố.

Mộ Ngôn ra dấu với Hoàng Diệp Toàn, ý bảo mình muốn quay về.

Lập tức muốn mưa, thời tiết lạnh lên, tám thân gầy còm của Mộ Ngôn chịu không nổi.

Hoàng Diệp Toàn chém chết người bên cạnh, quay đầu định qua đó đưa Mộ Ngôn về, chớp mắt lại bị rất nhiều người ngăn cản.

Mộ Ngôn cũng vừa quay qua, đã thấy không ít ám vệ vây xung quanh.

Ặc ặc.

Chân mày Mộ Ngôn giật không nhẹ, đứng thẳng giữa vòng vây không cử động.

Một đám ám vệ tay cầm lãnh kiếm, lạnh lùng nhìn Mộ Ngôn.

Vận sức chờ phát động.

Nhưng còn chưa tới gần, Hoàng Diệp Toàn đã lập tức tránh khỏi mấy người ngăn cản, nhanh chóng giết bọn họ.

Mùi máu tươi tràn ngập.

Mộ Ngôn chỉ điềm nhiên đứng tại đó, đối diện với đám tử thi đôi mắt cũng không hề chớp.

Ánh mắt bình thản, vài giọt máu tươi bắn lên vạt áo trắng tinh.

Tà váy dài nguyệt bạch càng đậm vẻ yêu tà.

Hoàng Diệp Toàn giải quyết xong mấy người, lại nhanh chóng xuất hiện thêm nhóm người mới.

Đám người này đều đến đối phó Mộ Ngôn.

Hoàng Diệp Toàn mắt cũng không màng chớp, hộ Mộ Ngôn sau người, dao sắc chặt đay rối.

Tới một giết một, tới một đôi giết một đôi.

Đúng lúc này, một luồng sát khí bỗng khoá chặt Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn khựng lại, hơi xoay người qua, thì thấy xa xa một mũi tiễn đang loé sáng.

Hai mắt cô sững lại, vừa ngẩng lên, thì thấy Thẩm Bạch đang cầm cung nỏ một cách tùy ý, ở cách đó không xa.

"....."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 138: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 53

"....."

Thẩm Bạch trừ bỏ sắc mặt có hơi tái, nhìn không ra đã từng bị Mộ Ngôn ngược nặng.

Cây nỏ kia ở giữa những ánh kiếm, chuẩn xác nhắm ngay Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn đờ mắt nhích qua, thì Thẩm Bạch cũng dời thanh nỏ theo cô.

Trong mắt toát ra vẻ châm chọc một cách hết sức rõ ràng.

Mộ Ngôn: "....."

"Tôi có lẽ phải treo rồi." Cô hết sức bình tĩnh trần thuật sự thật này.

Theo tình hình trước mắt, một nỏ này, cô trốn không thoát nổi.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 cô ngược mảnh ghép của mình thành như vậy, là nó cũng nuốt không trôi cục tức này.

Không giết cô không được.

【 vậy làm sao bây giờ? 】

"Bảo vệ tôi."

Chúa tể hệ thống: 【.....】 nó nhưng thật ra muốn bảo vệ a, nhưng mà.....

Nó căn bản không có thao tác đó.

Nhưng vì sự tôn nghiêm của mình, chúa tể hệ thống hết sức vô tình và lạnh nhạt nói một câu.

【 ở thế giới vị diện không cho dùng buff. 】 cái lý do này rất tuyệt.

"Vậy a..." Mộ Ngôn hết sức điềm nhiên, "Vậy thì tôi chỉ có chết."

"....."

Thẩm Bạch và đám người võ công cao cường bên cạnh cô ta không biết đã xuất hiện ở hậu phương từ lúc nào, cục diện hiện tại.....

Hình như cô không thể không chết.

Thẩm Bạch không hề cùng Mộ Ngôn vô nghĩa, phát động nỏ.

Một nỏ này mang theo nội lực, nhanh đến cơ hồ chỉ dùng giây để tính.

Mộ Ngôn dù trốn, cũng vẫn sẽ bị bắn trúng chỗ yếu hại.

Hình như, phải chết không nghi ngờ.

Trốn không xong, Mộ Ngôn cũng lười không trốn, chỉ cho Thẩm Bạch một nụ cười mang ý vị không rõ.

Lúc này, người cô bỗng nhiên nặng xuống.

Mộ Ngôn chịu không nổi sức nặng, trực tiếp té ngòai.

Chỉ nghe phụt một tiếng.

Là tiếng mũi tên đi vào cơ thể, Mộ Ngôn sùng sốt, trước mắt rõ ràng lên.

Đập vào mắt là một gương mặt thân quen.

"....."

Ấn ký sau cổ Quý Lan Âm chớp loé ánh sáng, luồng ánh sáng đó chảy xuôi vào cơ thể Quý Lan Âm.

Mũi tên cắm vững vàng ngay trên lưng hắn.

Mũi tên ngưng tụ nội lực hùng hậu, đáng lẽ nên xuyên hẳn qua người, lại ngoài ý muốn kẹt lại trong cơ thể hắn.

Một sự im lặng tối cao.

Thẩm Bạch nơi đó trợn to mắt, rớt hẳn xuống chạc cây.

"Tí tách."

Vừa vắn, trời đổ mưa to.

Từng giọt từng giọt, cuối cùng mưa như trút nước, trực tiếp quật vào người hai người.

Quý Lan Âm chớp chớp mắt, hắn thậm chí quay người nhìn ra sau lưng.

Mũi tên trên lưng bắt mắt như thế, nơi đó còn đang chảy máu.

Nhưng mà ——

"Ta hình như không đau." Giọng Quý Lan Âm mềm mại vang lên.

Mặt Mộ Ngôn không cảm xúc, "Chờ lát nữa sẽ đau."

Hai người phản ứng đều cực kỳ bình tĩnh, một người về mặt điềm nhiên, một người về mặt mê mang bỏ nhào vào người cô.

Giống như còn chưa ý thức được, sự tình nghiêm trọng.

Mãi đến hạt mưa lạnh băng phát vào người cả hai.

Quý Lan Âm bấy giờ mới nhớ ra, mình đến đây để làm gì.

Hắn gian nan đưa tay cầm chiếc ô mình mang theo.

Gian nan bung ra.

Chiếc ô to khởi động cả một góc trời, hạt mưa rớt xuống mặt ô.

Quý Lan Âm thoáng mỉm cười, nụ cười, khuynh quốc khuynh thành.

"Nàng thật ngốc." Giọng hắn nhẹ tênh.

Mộ Ngôn bình tĩnh nhìn hắn.

Trái tim cô vì khế ước mà đang quặn đau.

Như thế, mũi tên ấy bắn trúng người cô vậy.

"Ta như thế nào ngốc." Giọng nói như cũ ôn nhu, tựa như cát giấu vô hạn ôn nhu vào đó.

Quý Lan Âm chớp chớp mắt, sau đó nhoẻn cười, đồng tử đen lay lắt phản chiếu Mộ Ngôn.

"Nàng đúng là ngốc, ngay cả ta giận cái gì cũng không biết."

Quý Lan Âm cười, nụ cười, làm cả thiên địa đều ảm đạm thất sắc.

Huyết sắc trên mặt hắn đang xói mòn dần.

Quý Lan Âm chớp chớp mắt, có vẻ mệt mỏi, nhìn về phía Mộ Ngôn, "Ta buồn ngủ quá."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 54

Mộ Ngôn quay đầu, hơi lướt qua mũi tên trên lưng hấn.

Căn nguyên chi lực của cô ở trên cổ hấn đang chống đỡ hấn, bằng không Quý Lan Âm đã sớm trắng mắt, hôn mê bất tỉnh rồi.

Tay hấn có chút vô lực, chiếc ô nghiêng nghiêng, Quý Lan Âm cố tròn mắt, chống lại cơn buồn ngủ, dựng thẳng chiếc ô, để che mưa cho Mộ Ngôn.

"Đừng ngủ." Giọng Mộ Ngôn nhẹ nhàng thốt lên.

Đôi mắt cô sâu hút và hắc ám vô cùng.

Hấn sắp không ổn rồi nha.

Đến đây đi, dung hợp với ta đi.

Để chúng ta chung tay hủy diệt thế giới đi.

Xem mảnh linh hồn của cô kiều ngạo kia, nhìn xem, nàng kiều ngạo cỡ nào.

Giọng nói trong tâm trí mang theo âm điệu sung sướng.

Chắc chắn, thật đáng thương, đã từng cô huy hoàng cỡ nào, vậy mà giờ cả mảnh linh hồn của mình cũng giải quyết không xong.

Đến đây đi, hủy diệt đi, cùng ta thôi.

Hấn đã chết, cũng phải có người chôn cùng nha.

Giọng nói đó hư vô mờ mịt, lại bào mòn dần lý trí của Mộ Ngôn.

Phấn nộ.

Ngập trời phấn nộ, u ám trong lòng trong một thoáng như bị khuyếch trương.

Đồng tử hắc ám của cô dần sâu hút, nhưng mà ở giây phút cuối.

Mộ Ngôn tạm hold hắc hóa.

Cô gác tay bên hông Quý Lan Âm, "Đừng ngủ."

Giọng cô dần trở nên mất tiếng, ánh sáng lưu chuyển ở trong mắt là tối tăm, tà ác và không rõ.

Lúc này, ở trong không gian của hệ thống, gương thần cuộn mình run bần bật.

Trên mặt gương của hấn biểu hiện, bóng đen nọ đã hoàn hoàn toàn toàn dung hợp với Mộ Ngôn.

Khí tức cường đại trực tiếp nhiễu loạn không gian của hệ thống.

"Rẹt rẹt rẹt."

Không gian hệ thống không ngừng vang lên tiếng chập mạch điện xè xè xè.

Chứa tể hệ thống mặt đại ra.

Lại thấy trong giao diện không gian hệ thống viết như vậy ——

Họ tên: Mộ Ngôn

Tính nguy hiểm: Mãn cấp.

Hắc hóa báo động: Một sao (chôn cùng hấn)

Thuộc tính: Không ai địch nổi

【.....】

Wat?

excuseme?

Mà lúc này, Mộ Ngôn lại đột nhiên đứng dậy.

Ôm Quý Lan Âm trong lòng trực tiếp đứng dậy.

Thân thể đột nhiên vút lên, Quý Lan Âm còn có chút mờ mịt, hần mềm mại ngã vào lòng Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn cúi đầu nhìn hần, trong mắt có vẻ nghiền ngẫm, nhẹ nhàng nâng cằm Quý Lan Âm lên.

Gương mặt nhỏ trắng bệnh, yếu ớt đó hiện lên trong tầm mắt cô.

Mắt Mộ Ngôn dần sáng quắc, cô nhìn Quý Lan Âm một cách tà ác.

Chẳng giống chút nào đáng vẻ bình tĩnh và trịch tiên thường ngày của cô.

Khí chất hiện tại của cô, giống với Thẩm Bạch, lại càng nguy hiểm và đáng sợ hơn Thẩm Bạch.

Sự tối tăm, thị huyết, âm tình bất định trong lòng cô nháy mắt bị khuếch trương không chỉ gấp mười lần.

Hành vi của cô cũng có vẻ phóng đảng, khó kềm chế.

Làn váy dài nguyệt bạch bị một sức mạnh cường đại biến thành huyền bào màu đen.

Cặp mắt đào hoa lạnh lùng như bị điểm huyết, đuôi mắt thêm một chút đỏ tươi, yêu dị lại tà ác.

Cô hơi ngân giọng khẽ cười một tiếng, "Tiểu bảo bối, đừng ngủ a."

"Gia thật vất vả ra ngoài một lần, để thể hiện cho chàng xem a."

Vừa nói xong, từ dưới chân cô, núi rung đất lở.

Vết nứt răng rắc lan đến chỗ của Thẩm Bạch.

Thẩm Bạch nhìn thấy Mộ Ngôn như vậy, đồng tử hơi co lại.

Chỉ thấy người nọ nghênh không mà đứng, làn váy dài màu đen phát pho, trong lòng cô lơ lửng một nam tử.

Nam tử tay hơi buông thõng, đôi mắt lại mở to, cặp mắt vốn tan rã giờ như đại ra nhìn Mộ Ngôn.

Một tia sáng màu vàng quay xung quanh người hần.

Mưa to bành bạc, nhưng nước mưa lại một giọt cũng không rót trúng người cô.

Chúa tể hệ thống: $\sum(??\pi??\text{III})$

Tình huống gì, đã xảy ra vậy?

Trong ánh mắt sững sờ của Quý Lan Âm, chỉ nhìn thấy nữ tử cúi đầu.

Hơi thở ấm áp phả lên mặt hần, là hơi thở quen thuộc của Mộ Ngôn.

Nhưng mà, người trước mắt này, xa lạ đến cực điểm.

Người nọ trầm ngâm cười, giọng nói quý dị lãnh mị mà dễ nghe, "Tiểu bảo bối, nhìn ta làm gì, có phải ta soái lắm hay không."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: Mỹ nhân lụa đỏ khép hờ: Thê chủ, động phòng đi 55

Quý Lan Âm càng thêm ngây ngẩn, cặp mắt không chớp nhìn nữ nhân trước mặt.

Nàng không chỉ bé nổi hấn, còn bé công chúa nữa!

Quá, quá soái!

Nhưng mà, ánh mắt Quý Lan Âm nhìn Mộ Ngôn lại càng lúc càng mờ hồ, mí mắt hấn cứ như dính lại.

Như thể giây tiếp theo là sẽ ngủ.

Nhưng người trước mặt lại cười xấu xa, nâng cằm Quý Lan Âm lên, khom mình phủ lên đôi môi hơi lạnh ấy.

Cánh môi bị hung hăng cắn nhẹ, sự lạnh lẽo nổi thẳng linh hồn, Quý Lan Âm bỗng mở choàng mắt ra.

Liền chạm phải một đôi mắt đen thẳm sâu không thấy đáy.

Cảm xúc bên trong đôi mắt lại khác hẳn về ngoài cười tủm tỉm của cô, như một đầm băng sâu không thấy đáy, u lạnh và nguy hiểm.

Mộ Ngôn rời khỏi môi Quý Lan Âm, một tay ôm ngang người Quý Lan Âm, "Đừng nhìn ta như vậy, ta sẽ phạm tội."

Chung quanh cô im lặng như bị thời gian đóng băng, chỉ thấy cô bước một bước, thoát cái đã đến bên cạnh Thẩm Bạch.

Thẩm Bạch nhìn chằm chằm Quý Lan Âm trong lòng cô, còn chưa nói gì, đã thấy Mộ Ngôn khinh miệt liếc nhìn cô ta.

Cô không nói gì, đầu ngón tay chỉ ngoắt nhẹ, linh hồn của Thẩm Bạch đã bị rút ra.

Linh hồn đó là một nữ tử mặc trường bào màu tím sẫm, với khuôn mặt nguyên bản của Mộ Ngôn, chẳng qua mặt mày cô ta căng đầy sự quý quyết.

Không cam lòng.

Lại thấy Mộ Ngôn duỗi tay, linh hồn nọ không tình nguyện thu nhỏ lại, cuối cùng hóa thành một mảnh hồn nguyên, rơi vào trong tay Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn chắc lưỡi một tiếng.

Liếc cũng không liếc cái xác đã chết đi nọ.

Trong lòng ngực, Quý Lan Âm không biết khi nào, nhiệt độ cơ thể đã lạnh.

Mộ Ngôn cúi đầu nhìn xuống Quý Lan Âm, chỉ nhẹ nhàng như vậy, thân thể hấn bỗng hóa thành vô số điểm nhỏ.

Trong không khí loáng thoáng vang lên giọng cô mát lạnh, "A, đã đi rồi, còn chưa xem ta giết người đâu."

Chúa tể hệ thống: 【.....】

Giết, giết người!!!!

*

Một lát sau, phía trên chiến trường, cùng với mưa rơi, máu chảy thành sông.

Cả chiến trường, mấy vạn tướng sĩ Bắc Nhạc, thế nhưng trong khoảnh khắc, tất cả đều chết đi.

Thây phơi ngàn dặm.

Mà ở trên ngọn núi do thi thể xếp thành, một thiếu nữ đang khoanh tay mà đứng.

Thiếu nữ trên mặt mang nụ cười nghiền ngẫm, đôi tay trắng nõn thon dài.

Mắt cô chớp loé chớp loé hồng quang, sự mắt kiểm soát, mặt âm u bị vô hạn khuếch trương, cực kỳ đáng sợ.

Chúa tể hệ thống: 【!!! 】

【 Mộ Ngôn! Cô điên rồi! 】 nó bất quá là ngay người một giây thôi, mấy vạn sinh mệnh thế nhưng trong khoảnh khắc liền không còn.

Tiếng của chúa tể hệ thống kéo lại thần trí của Mộ Ngôn, cô chậm rãi liếc vào trong hư không một cái, "A, quên mất, còn có người."

Chỉ thấy cô duỗi tay chớp tới, một nhúm lông xù trắng trắng bỗng xuất hiện trong tay cô.

Mộ Ngôn nhắc nhúm bông trắng lên, nhìn nhìn.

Giống như chỉ là một nhúm tròn, không có mắt miệng.

Chúa tể hệ thống: 【.....】

Nó muốn giết nữ nhân này a a a!!!

Thấy có vẻ không thú vị, Mộ Ngôn tùy ý ném nhúm tròn đi.

Nhúm tròn biến thành một đường parabol.

Tiếp đó, Mộ Ngôn lại đem tầm mắt quay ngược về phía sau cô.

Mấy vạn tướng sĩ, nữ chính và Hoàng Diệp Toàn đang sững sờ nhìn cô.

Vành môi nhoeo lên nụ cười khát máu, đang muốn hành động.

Đầu cô bỗng đau nhói, linh hồn thoát ly, thân thể cứ thế ngã xuống trong những ánh mắt nhìn của phe Đông Ngô và nữ chính.

Chúng tướng sĩ: "....."

Vừa rồi, đó là quân sư?

Má ơi!

Quân sư!!

Đám tướng sĩ và Hoàng Diệp Toàn bị dọa nói không nên lời, cứ ngốc ngốc nhìn Mộ Ngôn ngã xuống.

Một lát sau mới phản ứng lại, có mấy người cuống quýt qua đờ.

Các nàng không biết, mình xuýt nữa đã mất một cái mạng.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141: Này đâu phải ta sai

Đông Ngô sơ niên.

Bắc Nhạc tổn thất thảm trọng, cuối cùng cửa thành bị công phá.

Nữ chính ủng trăm vạn dân tâm, nhất thống giang sơn làm đế.

Thế nhưng, vị quân sư nổi tiếng thiên hạ lại không biết đi về đâu, kể từ đó, lời đồn về quân sư có ngàn vạn loại phiên bản.

*

—— tướng quân Hoàng Diệp Toàn 【 phiên ngoại 】

Quân sư không còn nữa, tướng quân lấy chiến nổi tiếng thiên hạ còn đây.

Tướng quân tháo xuống mặt nạ, đó là một gương mặt kinh diễm kiểu gì.

Phía Bắc kinh thành trong một tòa nhà, một nữ tử hồng y váy dài xinh đẹp đang đứng, trước mắt nàng là một bức họa treo trên cây hòe.

Trên họa, nàng kia miệng ngậm nụ cười ôn nhu, tay cầm quạt lông, làn váy khẽ vung lên, tóc đen buộc sợi tơ hồng, cả người như muốn bay lên trời.

Hoàng Diệp Toàn nhớ lại ngày đó, vẫn như cũ không thể tin.

Giống như một người đang hiểu rõ bỗng nhiên biến đổi thành một người hoàn toàn khác, không bị lý trí khống chế, hoàn toàn điên cuồng.

Trong mắt chỉ còn mỗi giết chóc mà thôi.

Đêm khuya mộng về, Hoàng Diệp Toàn vẫn sẽ bị ánh mắt cuối cùng ấy dọa tỉnh.

"Mẫu thân."

Lúc này, sau lưng nàng vang lên một giọng nói mềm mềm êm êm, Hoàng Diệp Toàn cúi đầu nhìn, bé tiểu nhân nhi lên.

Tiểu nhân nhi đôi mắt xoay tròn, nghịch ngợm nhìn bức họa.

Khoé miệng nhỏ chảy giọt nước dãi trong veo, "Mẫu thân, vị tỷ tỷ này đẹp quá."

Tiếng tiểu hài nhi mềm nhuyễn vang lên, "Hài nhi sau này lớn lên muốn gả cho nàng."

Hoàng Diệp Toàn: "....."

Nàng tròn trắng mắt, con mẹ nó, đã chết còn yêu nghiệt như thế trêu chọc cả tiểu hài tử.

Nàng không chút khách khí nói, "Gả cho nàng ta làm gì, nàng ta là ma quỷ."

Tiểu hài tử không quá hiểu lời Hoàng Diệp Toàn nói, nghiêng đầu nghi hoặc nhìn Hoàng Diệp Toàn.

Thế là, Hoàng Diệp Toàn bổ sung tiếp một câu, nói năng thâm thía, lấy Mộ Ngôn làm tài liệu phản diện, ôm bảo bối nhi tử của mình.

Nói, "Về sau cần phải thấy rõ, thê chủ tương lai của ngươi nếu trông giống nàng, vậy thì nhất định phải tránh xa, nàng ta nhất định rất khác nghiệt, phi thường xoi mói."

Tính kẻ ngươi đến đứng quần cũng không tha.

Tiểu hài nhi vẫn thực nghi hoặc, hần mềm mại nói một câu, "Vậy muốn tìm cái dạng gì?"

Hoàng Diệp Toàn ho lên một tiếng, nghiêm trang nói, "Đương nhiên là phải tìm cái loại tiểu khả ái, thân phi thể trắng, cặp mắt nho nhỏ, trắng trẻo mập mạp."

"Người đó nhất định sẽ rất hiền lành." Giọng nàng vậy đó.

Bức họa Mộ Ngôn: "....."

Phu lang mới vừa bước ra của Hoàng Diệp Toàn: "....."

"Hoàng Diệp Toàn! Lại con mẹ nó nói bừa, lão tử một roi quất chết ngươi!"

Yên lặng một lát, trong đình viện vang lên một tràng rống giận.

Chỉ dư lại con gió nhẹ thoáng cuốn lên bức họa.

Tiểu hài tử bị ném lại nơi đó, ngưỡng cổ, ngẩng lên nhìn bức họa.

Nàng trên họa vẫn giữ nguyên ý cười không đổi, nụ cười đó khiến người cảm thấy như tắm mình trong gió xuân.....

——【 phiên ngoại xong 】

【 Mộ Ngôn, cô là con cầm thú! 】

【 làm cận bã thì làm cận bã đi, cô còn hắc hóa! 】

【 thứ đó rốt cuộc là cái quỷ gì! 】

【 cô giải thích rõ ràng cho lão tử, cô biết không cô gây động tĩnh lớn như thế chúng ta đều bị người của cục quản lý thời không vị diện chú ý rồi! 】

【 cô người đàn bà âm hiểm xảo quyệt, tâm địa độc ác, không có một tí lòng nhân ái, đáng khinh xấu xa này! 】

Trong không gian, nữ tử một bộ đạo phục màu trắng, ẩn đường một nốt chu sa, khiến cô trông càng giống như tiên nữ.

Mộ · âm hiểm xảo quyệt · tâm địa ác độc · đáng khinh xấu xa · Ngôn liên tục nghe hệ thống thóa mạ hai giờ liền.

Chóp chóp mắt, vẻ mặt hết sức vô tội, "Này đâu phải tôi sai."

Chúa tể hệ thống: 【!!! Không phải cô sai?! Vậy cô mẹ nó giải thích cho lão tử! Chẳng lẽ còn là lão tử sai? 】

Trời biết, nó lúc ấy bị dọa tung như choá.

Đó con mẹ nó là cái thứ quỷ gì, sử dụng xong, Mộ Ngôn hoàn toàn như biến thành một người khác.

"Tính tình tôi, ngăn cũng ngăn không được, cậu hiểu mà, tôi yếu."

【.....】 lần đầu nghe thấy lấy mình rất yếu làm lý do, còn đúng lý hợp tình như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Anh trai, máu anh quá ngọt 1

<< Vị diện nì đam mỹ, đam mỹ, đam mỹ nha~ Chuyện quan trọng nói 3 lần!>>

Chúa tể hệ thống giận muốn bay lên, sau đó nói, 【 làm sao giờ, làm sao giờ, cô gây động tĩnh lớn như thế, nhất định sẽ bị đám phiến chết người mấy bộ môn đó phát hiện. 】

Mộ Ngôn hết sức bình tĩnh, "Phát hiện thì sao."

Chúa tể hệ thống: 【 thì chết a! 】

Mộ Ngôn càng bình tĩnh, "Chết thì chết thôi."

Chúa tể hệ thống thấy cả con thống đều hết khỏe, 【 một số kẻ điên trong đó sẽ bắt cô đi nghiên cứu đó. 】

Cái này thì Mộ Ngôn trăm mặc rồi, thật lâu, thật lâu sau, nhướn nhướn mắt đẹp, "Linh hồn cũng có thể nghiên cứu?"

【 vô nghĩa! 】

"Cậu không phải chúa tể hệ thống sao? Chúa tể muôn vàn hệ thống? Hệ thống bộ hạ của cậu đâu?" Mộ Ngôn chẳng chút vội vàng.

【.....】 thần con mẹ nó hệ thống bộ hạ, lão tử chỉ nỗ thôi nhìn không rõ sao a! Ngu xuẩn!

Chúa tể hệ thống giận tới hết muốn nói chuyện, sau đó đá Mộ Ngôn vào vị diện.

*

"Ngô vương, chúng thần cung nghênh ngài thức tỉnh."

Vừa mới ráp vào thân thể xong, chung quanh bỗng vang lên một chuỗi tiếng chú ngữ trầm trọng.

Theo linh hồn từng chút một dung nhập vào cơ thể, xúc giác của cơ thể cũng trở nên nhạy bén,

Lạnh, một cơn lạnh thấu xương.

Mộ Ngôn mở mắt ra, đập vào mi mắt là sàn nhà cổ xưa, trên sàn trải rộng những hoa văn kỳ lạ.

Mộ Ngôn ngửi thấy mùi máu, cô nhìn xuống cổ tay của mình, nơi đó có một vết thương dữ tợn.

Máu men theo những khe rãnh hoa văn.

Cháy dài đến quan tài nằm ở trung ương.

Mặt Mộ Ngôn tái đi từng chút một, nhưng lại có một sức ép khổng lồ ở trên mình, ép cô không sao nhấc người lên nổi.

Mặt người bài bố.

Thế giới này có chút thần kỳ.

Thế giới này có vampire trong truyền thuyết.

Kể về câu chuyện tình yêu giữa nữ chính và nam chính huyết tộc.

Vị diện này có vampire cũng có huyết sắt.

Mà không khéo, nữ chính là truyền nhân của huyết sắt, trong khi nam chính lại là bá tước của huyết tộc.

Cổ tình, hai người có lập trường như nước với lửa đó lại yêu nhau, bước tiếp theo chính là tương ái tương sát.

Cuối cùng, nữ chính vì tình yêu, trợ giúp nam chính bước lên đỉnh cao của cuộc đời, diệt sạch huyết sắt.

【 nhiệm vụ chủ tuyến: Chúng ta là nhân loại! Phải giữ gìn nền hoà bình cho nhân loại! Xin hãy trở thành một huyết sắt hợp cách. 】

【 nhiệm vụ chi nhánh: Cầm tù huyết tộc chi vương. 】

Nhiệm vụ này, còn có thể tiếp thu, rốt cuộc cũng không phải nhiệm vụ đặc biệt vĩ đại gì.

Có điều.....

Nhiệm vụ chi nhánh là cái quỷ gì thế này?

Thân thể của Mộ Ngôn tên gọi Đường Kha, là một người thường.

Nhưng cái người thường này cũng chả bình thường.

Bởi vì máu đặc biệt, nên hắn bị huyết tộc bắt đi hiến tế để giải trừ phong ấn cho huyết tộc Vương.

Kết quả, một thể hệ huyết vương trào ra ấy vậy mà lại là một thằng nhóc.

Không chỉ thế, vì máu, nên thằng nhóc này rất dính Đường Kha.

Thế cho nên, Đường Kha tự nhiên mà vậy trở thành quân gia nô bộc cho huyết vương nhỏ này.

Đồng thời, cũng là lương thực dự trữ của huyết vương.

Một đám huyết tộc đều thêm nhỏ dãi máu của hắn, nhưng Đường Kha đã bị đóng mác của huyết vương, nên dù có thêm, huyết tộc cũng không dám động đến Đường Kha.

Đường Kha chăm chút huyết vương cho đến lớn, huyết vương ở tuổi thiếu niên, dung nhan càng thêm tuấn mỹ và tinh tế, lạnh lùng như băng sương, ngũ quan hoàn mỹ hoàn toàn thuyết minh sức cảm dỗ trí mạng của huyết tộc.

Thế nên, Đường Kha dần dà, cong.

Cong veo với thiếu niên huyết tộc, nhưng, huyết tộc chi vương tôn quý há để cho hắn mơ ước?

Thế là, Đường Kha bị pháo hồi.

Cốt truyện mới tiếp thu đến đó, vàng sáng khé ước bỗng loé lên.

Phong ấn khé ước đã giải trừ thành công.

Tiếng niệm chú trầm trọng ngừng lại, sức ép nặng nề trên người Mộ Ngôn cũng tan biến theo.

Mộ Ngôn ngồi bệch dưới sàn nhà, ngó xuống cổ tay mình.

Vừa ngước mắt lên, đã đụng phải những ánh nhìn tham lam và thèm thuồng của những huyết tộc ở xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 143: Anh trai, máu anh quá ngọt 2

Mộ Ngôn lại nhìn xuống cổ tay mình, nơi đó đã hình thành một lớp mài.

Nhưng, ở chỗ này, vẫn như đưa dê vào miệng cạp a, Mộ Ngôn tuy là nghĩ vậy, nhưng cũng vẫn không động đậy.

Vì Đường Kha là để hiến tế cho huyết vương, nên sẽ chẳng có huyết tộc nào động đến.

Lúc này, quan tài rung rinh, cả đám huyết tộc nơi đó mắt lộ vẻ kinh hãi, tay phải đặt nơi ngực trái.

Cúi người một góc chín mươi độ, "Cung nghênh Vương của ta!"

"Lạch cạch."

Một bàn tay nhỏ nhắn trắng nhợt nắm mép quan tài, từ trong quan tài gắng sức trèo ra.

Bạn nhỏ cố sức leo ra ngoài, sau đó sẩy chân một cái, rầm một tiếng, một đoàn nho nhỏ lăn thành thạch đến bên chân Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn và bạn nhỏ bốn mắt nhìn nhau.

Đó là một đôi mắt mang màu đỏ tươi như đá quý, trong veo thấy đáy.

Ngũ quan của bạn nhỏ tinh tế, làn da nhợt nhạt như mất đi sắc máu, hai đồng tử to tròn, lông mi rậm rạp lại cong veo.

Là một đứa trẻ kháu khinh và đáng yêu.

Mắt to tròn mắt nhỏ.

Bạn nhỏ há miệng, hai chiếc răng nanh sắc nhọn trồi ra, sau đó "ngao ô" một tiếng vồ ngã Mộ Ngôn.

Vừa mới mất đôi mắt và xác nhận đứa nhỏ này là Quý Lan Âm ở vị diện trước, Mộ Ngôn: "....."

Ấn trong cơ thể nho nhỏ của bạn nhỏ là một sức mạnh khổng lồ, mới vồ lên người Mộ Ngôn, Mộ Ngôn đã không thể động đậy nổi.

Bạn nhỏ ngường cổ, sau đó "ngao ô" một tiếng, cắn lên động mạch cổ của Mộ Ngôn.

Dòng máu ấm áp và ngọt lành chảy xuôi vào khoang miệng.

Máu tươi quá mỹ vị.

Bạn nhỏ tựa hồ đói khát, điên cuồng mà hút máu của Mộ Ngôn.

Không bao lâu sau, da mặt Mộ Ngôn vốn đã xanh xao do mất máu quá nhiều, giờ trông lại càng nhợt nhạt như một trang giấy trắng.

Sau cổ bạn nhỏ chớp nháy một tiêu chí màu vàng kim.

Tiêu chí của Mộ gia.

Trán Mộ Ngôn ứa ra từng giọt mồ hôi lạnh.

Bị huyết tộc hút máu, là một quá trình rất thông thả mà mỹ diệu, giống như là ——

Cảm giác sex trong nhân loại.

Tà niệm sinh sôi, đủ loại hình ảnh bèn hiện lên trong đầu Mộ Ngôn.

Bất quá, Mộ Ngôn giữ ổn định.

Ngay khi cô sắp mất đi ý thức, bạn nhỏ trên người bỗng ngừng đầu dây, đồng tử của hắn đã mất đi màu đỏ rực, mà đổi thành màu hổ phách xinh đẹp.

Bạn nhỏ liếm liếm môi, rời khỏi người Mộ Ngôn.

Thân thể nho nhỏ được chống đỡ bởi một khí thế hào hùng, hắn mặc một bộ trường bào cổ xưa màu đen, mái tóc bạc xoã dài sau lưng.

Đẹp một nét cổ điển.

Chất giọng trẻ con non nớt nhưng lạnh lùng, hình thành một luồng áp suất nén khổng lồ vang lên.

"Mang nhân loại này đi."

"Dạ, đại nhân."

Tiếp theo đó, liền có huyết tộc tới dọn Mộ Ngôn đi.

Huyết tộc sức trâu như choá (nguyên văn), nhắc Mộ Ngôn đã cạn kiệt sức lực lên là đi.

Mộ Ngôn: Tư thế này hơi bị bất nhã rồi a!

Mấy ngày sau,

Mộ Ngôn bị ném trong lau đài lạnh băng, dưỡng mấy ngày, mới dưỡng về mấy kg máu đã bị hút.

Trong lau đài chỉ có Mộ Ngôn một con người, tất nhiên, còn lại đều là con huyết tộc.

Huyết vương vừa thức tỉnh, có rất nhiều chuyện để bận bịu, Mộ Ngôn đến giờ cũng chẳng gặp huyết vương được một lần.

Bất quá.....

Mộ Ngôn lười nhắc nằm ở trên giường, tay lướt di động, "Cầm tù huyết vương là sao?"

Ở lúc Mộ Ngôn nhận ra huyết vương, chúa tể hệ thống cũng đã nhận ra huyết vương này chính là dã nam nhân đã dây dưa với ký chủ của nó qua mấy vị diện.

【 nhiệm vụ chỉ nhánh là tùy cơ mà tuyên bố. 】 chúa tể hệ thống tức giận nói, 【 giờ thì càng thành toàn cho các người. 】

【 bondage play chúc các người chơi vui vẻ, không cần cảm ơn! 】

Mộ Ngôn nga một tiếng, cũng không tiếp tục đề tài đó, "Trở thành một huyết săn đủ tư cách là phải làm gì?"

【 người ưu tú như chúng ta, tất nhiên phải làm huyết săn ưu tú nhất! Tỷ như, tất cả huân chương vinh dự của huyết săn đều gom về tay. 】

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Anh trai, máu anh quá ngọt 3

Mộ Ngôn đưa mắt dừng trên màn hình, huyết săn huân chương thành tựu, mười hai huân chương.

Thành tựu thứ nhất, tỷ phú.

Thành tựu thứ hai, xử lý một huyết tộc quý tộc.

Thành tựu thứ ba: Xử lý một trăm huyết tộc trở lên.

...

"....."

"Cậu hiểu làm gì rồi." Thật lâu sau, Mộ Ngôn mới chậm rãi mở miệng, "Tôi chưa bao giờ cảm thấy tôi ưu tú cả."

【 không, tôi biết cô ưu tú là được. 】 trâu choá đến lùi thẳng lên trời, lùi trời nữa đi, tiếp tục nha.

Mộ Ngôn chậm rì rì click mở thanh thuộc tính của mình, cô nghĩ thanh thuộc tính hẳn đã trở lại bình thường.

Tay Mộ Ngôn điểm điểm trong hư không, mặt trên hiện lên mấy chữ to, ánh vàng lấp lánh.

Sức chiến đấu cộng bún bằng 5.

Mộ Ngôn: "Mấy chữ này, đọc hiểu đi."

【 không có việc gì, ký chủ tôi tin tưởng cô! Đến đây đi, để chúng ta cùng nhau bước lên đỉnh cao của huyết săn đi! 】

Chúa tể hệ thống nói nói, lại bắt đầu tiện lên, 【 hơn nữa, nam nhân của cô là huyết tộc vương, hậu trường vững mạnh nha tiểu tỷ tỷ, tôi cảm thấy trận này chúng ta có thể nằm thắng. 】

Mộ Ngôn sừng lại, vừa định phản bác, nhưng cô thắng lại kịp.

Được đi, trước khi giải quyết xong khế ước, hấn là của cô.

Hôn cũng hôn rồi, chẳng lẽ còn không định chịu trách nhiệm?

Mộ Ngôn ngâm miệng, của cô thì của cô đi, dù sao trên người người ta cũng đã có tiêu chí của cô rồi.

Bất quá ——

"Cậu sợ là có hiểu lầm gì với tên ngọc đó rồi." Nằm khi chứ nằm, là vương giả thì không thể nằm.

Đang nghĩ đến đó, bỗng dung một bóng người nho nhỏ đã đứng ở ngoài cửa phòng của Mộ Ngôn.

Cô ngưng thần nhìn sang thì chạm phải một đôi con ngươi thâm trầm màu hổ phách.

Bạn nhỏ đứng chưa cập gối của Mộ Ngôn, khuôn mặt nhỏ xinh như ngọc mài thành trông có vẻ thần nhiên, mái tóc bạc xoã sau lưng, thân hình nho nhỏ mặc một chiếc áo choàng có hoa văn lạ nét.

Hắn vừa xuất hiện, nhiệt độ trong phòng đột ngột giảm đi vài độ.

Nhìn nhau trong giây lát.

Ánh mắt Mộ Ngôn quá sức bình tĩnh, nhưng thật ra để cho bạn nhỏ quay mặt đi trước.

Tiếng bạn nhỏ thanh đậm vang lên, "Lại đây."

Nói xong, bạn nhỏ xoay người đi thẳng.

Tuổi hiện tại của Đường Kha không quá mười tám tuổi, vẫn còn đáng vẻ thiếu niên ngây ngô.

Mộ Ngôn không nhanh không chậm đi theo bạn nhỏ ra ngoài.

Nơi phòng khách đang đứng không ít huyết tộc, trông thấy một thiếu niên nhân loại đi theo đằng sau Vương đáng kính của bọn họ, cả đám ánh mắt đều lộ rõ vẻ ngạc nhiên.

Nhưng, lập tức, mấy huyết tộc lại bị một mùi máu thập phần quyến rũ hấp dẫn.

Cả đám nhe ra răng nanh, lại thấy thiếu niên nhân loại đứng ở đằng sau người huyết vương nho nhỏ của họ.

Ánh mắt chẳng mấy may sợ hãi, môi đã vậy còn ngâm nụ cười nhàn nhạt, nhìn thẳng vào mấy huyết tộc.

Bạn nhỏ cử chỉ thanh nhã, khí chất ở mặt nào đó thể nhưng khá giống với Mộ Ngôn.

Uy áp của huyết vương khiến một đám huyết tộc cúi thấp đầu, không dám nhìn loạn.

Những huyết tộc này đều là vampire quý tộc, trang phục trên người họ, đã tinh xảo lại phong nhã.

Không có huyết tộc khó coi, dùng vẻ ngoài mỉa mai và cuốn hút để che khuất đi nội tâm tham lam và dơ bẩn của họ.

"Hấn, đã đánh dấu của bọn vương."

Thật lâu sau, mới nghe giọng trẻ con rét mướt và âm u đó nói.

"Là người của ta."

Bạn nhỏ nói xong những lời ấy, cả đám huyết tộc đều kinh ngạc ngẩng phắt đầu lên, nhìn về thiếu niên đứng ở sau huyết vương.

Thiếu niên thấy những ánh nhìn kinh ngạc của nhóm huyết tộc, chậm rãi nhô môi, gương mặt tuấn tú trông có vẻ ôn nhu và nho nhã nở rộ một nụ cười.

Huyết tộc: Vương, ngài xem hấn cười đắc ý kìa!

Nhân loại nên hút đi thôi!

Nhưng mà, bạn nhỏ cũng chẳng màng đến suy nghĩ của họ, chỉ tuyên bố thân phận của Mộ Ngôn mà thôi.

*

Và lúc này, trong lâu đài to lớn, cũng chỉ có Mộ Ngôn và bạn nhỏ đáng yêu, tinh xảo với nét mặt nhàn nhạt ở trước mặt.

Bạn nhỏ ngồi trên ghế cao, ánh mắt dừng dừng không gọn sóng nhìn Mộ Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đỉnh Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Anh trai, máu anh quá ngọt 4

Hắn nhìn thiếu niên ở trước mặt, hơi nghiêng đầu, chớp chớp mắt, "Anh trai quân gia, nhanh lên nha, tôi đói bụng."

Phong cách cao lãnh của huyết vương biến đổi quá đột ngột.

Mộ Ngôn thì một tay cầm dao, đặt lên mạch máu mu bàn tay mình, mặt không mang cảm xúc.

Mà một màn này phải kể lại từ buổi sáng ngày hôm sau khi Mộ Ngôn làm quân gia.

Vưu Tư đã từ trong quan tài treo ra từ sớm, rồi không biết từ lúc nào đã leo lên giường của Mộ Ngôn.

Miệng hơi há, hai chiếc răng nanh sắc nhọn nhô ra, ngay khi sắp sửa chạm đến Mộ Ngôn, Mộ Ngôn đột nhiên tỉnh giấc.

Mắt to trừng mắt nhỏ.

Vưu Tư mê mang chớp chớp cặp huyết đồng, lúc hắn đói khát, đồng tử sẽ biến ngay sang màu máu.

Rồi sau đó, thì hắn khó chịu, Mộ Ngôn thế nhưng cả gan ngăn cản hắn, đang định hút tới luôn.

Thì thấy Mộ Ngôn xách hắn lên một cách nhẹ như bâng, sau đó để chân trần bước xuống giường. Lâu đài to như vậy chỉ có hai người bọn họ.

Mộ Ngôn đặt Vưu Tư lên ghế, cầm lấy chiếc cốc, máu cô đã nuôi rất lâu mới nuôi trở lại.

"Vương, cậu muốn uống bao nhiêu?" Mộ Ngôn giữ nụ cười ưu nhã kiểu quý tộc, hỏi bằng chất giọng ôn hoà.

Tiểu thiếu niên này tựa hồ vừa thức dậy nên còn mê mang, nghiêng đầu, nghe thấy Mộ Ngôn hỏi.

Đầu lưỡi mềm mại liếm chiếc răng nanh, "Rất nhiều rất nhiều."

Mộ Ngôn: "....."

Bởi thế, mới có một màn đó——

Vưu Tư đứng đưa chân, trên mặt mang nụ cười ngây thơ hồn nhiên, "Anh trai, anh cất nha?"

Thế là, Mộ Ngôn mặt không cảm xúc rạch một đường xuống tay mình.

Khuôn mặt tuần mỹ ngây ngô trắng nhợt đi, nhưng giữa hàng mi lại không chau lấy một cái.

Đôi đồng tử đỏ sậm như máu của Vưu Tư sâu thẳm, đưa mắt nhìn chăm chăm vào chiếc cốc chân dài nọ.

Máu đỏ tươi từng chút từng chút dâng lên bên trong cốc, đã yêu mị lại quyến rũ chết người.

Đợi tới nửa ly, Mộ Ngôn thu hồi tay.

Vưu Tư lại ngược mắt nhìn Mộ Ngôn, sau đó cười cười, hai chiếc răng nanh trôi ra, nụ cười ngọt ngào.

"Lại đây."

Vưu Tư hướng Mộ Ngôn ngoắc ngoắc tay, chờ lúc Mộ Ngôn đến, Vưu Tư cầm tay Mộ Ngôn lên.

Trên đó có một vết thương đỏ thẫm.

Tay thiếu niên trắng nõn và thon dài, vết thương đỏ tựa như chút tí vết ở trên một tác phẩm nghệ thuật vốn nên hoàn mỹ.

Vuru Tư cúi người, dán cánh môi mềm mại lên miệng vết thương.

Mộ Ngôn sững lại, ánh mắt dừng ở trên người Vuru Tư.

Mu bàn tay hơi ngứa ngáy, hơi thở lạnh lẽo xuyên qua mu bàn tay lan dọc toàn thân.

Một lát sau, Vuru Tư ngẩng đầu, cũng không nhìn Mộ Ngôn, duỗi tay cầm lấy chiếc cốc chân dài.

Mộ Ngôn nhìn mu bàn tay, vết thương chỗ đó đã phục hồi như cũ.

Liếm một cái là khỏi hẳn?

Cô nhượng mị, ánh mắt dừng trên đôi môi nhỏ nhắn của Vuru Tư nhìn một hồi, sau đó rời mắt đi.

Máu của Mộ Ngôn không thể nghi ngờ là thức uống bổ dưỡng nhất cho Vuru Tư, không bao lâu sau, cặp đồng tử huyết hồng của bạn nhỏ đã dần trở về màu hồng phách.

Về bình tĩnh cũng quay trở lại.

Vuru Tư quay đầu qua, chạm phải ánh nhìn mang ý vị không rõ của thiếu niên ở đối diện.

Hắn mím môi, đôi mắt hồng phách nhìn trả lại.

Thì thấy thiếu niên tùy ý buông xuôi tay, đứng ở một bên, môi ngậm nụ cười hoàn mỹ không tí vết.

Rồi nghe thấy tiếng thiếu niên sáng sủa vang lên, "Vương, cần phải đi rồi."

Vừa mới đàn sinh, huyết vương không thể nghi ngờ, bạn.

Chúng trưởng lão huyết tộc nghĩ rằng Vuru Tư chưa truyền thừa ký ức đời trước, nên vọng tưởng muốn khống chế Vuru Tư.

Còn Vuru Tư thì mang bộ dạng cao lãnh, một đôi mắt trong trẻo, ngồi nghe trưởng lão hỏi chuyện.

Rồi đôi mắt trẻo đó nhìn qua Mộ Ngôn, "Anh trai quản gia, anh nghĩ sao nào?"

Vuru Tư bán đồng đội một trận quá tuyệt, quả nhiên, trưởng lão liền nhũn mảy, không vui nhìn về phía Mộ Ngôn.

Không vui tự nhiên là vì, đường đường huyết vương thế nhưng gọi một nhân loại hèn mọn là anh trai.

Vì thế, đôi mắt với những ánh mắt ghim ngập sát ý của đông đảo huyết tộc.

Khoé môi của Mộ Ngôn không mất ý cười, "Vương, tôi cho rằng không ổn."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Anh trai, máu anh quá ngọt 5

Lời này thốt ra, càng nhiều huyết tộc sát khí phùng phục nhìn Mộ Ngôn hơn.

Vốn dĩ, nhân loại này có thể đi theo huyết vương hoàn toàn là nhờ vào máu của hắn, lại không nghĩ đến người này thật đúng là rất dám nói.

Chạm phải ánh mắt ăn thịt người của trưởng lão, Mộ Ngôn không mấy may sợ hãi.

Trưởng lão: Sớm hay muộn cũng giết chết nhân loại này.

Nhưng mà ——

Người tốt sống không lâu, tai họa để lại muôn đời.

Mộ Ngôn không chỉ không bị giết, còn sống đến mười năm.

Bởi thế, trong nội bộ huyết tộc đều biết, Vương chí cao vô thượng của họ giận không quan trọng, nhưng đắc tội với gã đàn ông thoát nhìn ôn nhu vô hại

bên cạnh vương, đó chính là sống không bằng chết.

Mười năm, thiếu niên đã trưởng thành thành thanh niên, trên người tràn ngập khí chất nho nhã như thiếu gia quý tộc cổ điển.

*

"Cạc cạc."

Trăng tròn nhô cao, ánh trăng sáng ngời chiếu xuống khu rừng, mông lung mà thần bí.

"Uyển Uyển, chúng ta vẫn là chạy nhanh trở về đi thôi."

Lúc này, trong khu rừng truyền ra một giọng nói run rẩy bất an.

"Nghe nói nơi này đều là huyết tộc cao giai, bị bắt được sẽ chết."

Giọng nữ rất dè dặt, phát âm còn nghe rung rung.

Ngay sau đó, hai cô gái từ sâu trong khu rừng bước ra, hai người mặc đồng phục mang tiêu chí huyết sắc, trang bị toàn thân.

Một thân bó sát dáng người nóng bỏng.

Hai người đứng ở ngoài khu rừng, nhìn về phía tòa lâu đài cổ xưa nằm dưới ánh trăng với vẻ mặt kinh diễm.

"Đó chính là tòa lâu đài trong truyền thuyết?" Cô gái được gọi là Uyển Uyển trong ánh mắt tràn ngập vẻ kinh diễm.

Nhưng cô gái đi bên cạnh cô ta thì ánh mắt tràn đầy hoảng sợ, "Uyển Uyển, hay là chúng, chúng ta chạy nhanh đi thôi."

"Sao được, khó khăn lắm đến một lần, dù gì mình cũng phải kiếm cái gì đó mang về lãnh công chứ."

Giọng nói của Uyển Uyển mang theo vẻ nóng lòng muốn thử, "Chúng ta đi vào đó xem đi."

Cô gái đi cạnh cô ta hiển nhiên không quá tán đồng.

Đúng lúc này, hướng bên đó xuất hiện một vài động tĩnh.

Hai cô gái sợ tới mức nhanh chân trốn trở vào khu rừng.

Có tiếng đánh nhau kèm theo mùi máu tươi lan trong không khí.

"Cạc cạc."

Đàn quạ trong khu rừng bởi động tĩnh mà bay lên trời.

Ngay sau đó, dáng một người đàn ông đang đi không nhanh không chậm bỗng hiện ra trong tầm mắt của hai cô gái.

Bóng đêm mông lung, người đàn ông đập ánh trăng từ từ mà đi tới, đêm sáng mông lung làm mờ hồ đi dung mạo của anh ta.

Chỉ thấy thân hình anh thon dài như tùng trúc.

Người đàn ông mặc trang phục đơn giản màu đen. Sợi dây chuyền thập tự giá đen đeo trên cổ, ở dưới ánh trăng tàn mác ra ánh sáng biêng biếc.

Người đàn ông thông dong đi tới trước, bỗng nhiên, ánh mắt anh ta sững lại, dừng ở ngay trong bụi cỏ chỗ hai cô gái.

Tức khắc, hai người giật thót người.

Thì thấy anh ta thể nhưng cất bước đi về phía các cô.

Hai người!!!

Xong đời, bị phát hiện.

Người đàn ông đi tới gần, hai người cũng thấy rõ dung mạo của anh ta.

Mi mục như họa, nếu trên người không phải đang mặc bộ trang phục hủ nhân, thì trông khí chất chả khác gì thư sinh thời cổ đại.

Thanh niên mặt mũi ôn hòa, khoé môi ngậm cười, cùng hai cô gái mắt đối mắt.

Uyển Uyển há miệng hít sâu, suýt chút nữa muốn kêu ra.

Nhưng thấy anh nhỏ đối diện bỗng duỗi tay chặn trước miệng.

"Suýt."

Một tiếng trầm thấp từ tính bật ra, hai cô gái ngó người nhìn anh ta.

Thì nghe thấy chất giọng trầm thấp ôn hòa đó ngấm cười, "Nơi này rất nguy hiểm, đi nhanh thôi."

Anh ta vừa dứt lời, thì phía sau lưng anh bỗng vang lên một tiếng gào rống.

Sợ tới mức hai chị em cả người run bắn bật, vội vã muốn chạy đi.

"Từ từ."

Đang định đi thì bị anh nhỏ xinh trai ôn nhu đối diện gọi lại.

"Các cô là huyết sản sao?"

Hai chị em gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Anh trai máu anh quá ngọt 6

Thế là, hai chị em lại thấy anh nhỏ đối diện cười như tắm mình trong gió xuân.

"Tại hạ Đường Kha."

"....."

Gió lạnh thổi nhẹ ngang, hai chị em đơ người ra đứng đó.

Hai cặp mắt tròn tròn, tỏ vẻ không dám tin, đầu óc còn chưa kịp phản ứng, đã thấy anh nhỏ đối diện xua xua tay, "Đi thôi đi thôi."

Hai cô mặt dại ra chạy lùi đi.

Đường, Đường Kha!!!

Cái người chiếm ngôi đầu bảng phú hào huyết sản! Đạt được mười hai tấm huân chương!

Giọng nói siêu tuyệt, nhan sắc siêu xinh, siêu lợi hại, vẫn còn độc thân, anh nhỏ Đường Kha?!

Lúc này, Mộ · giọng nói siêu tuyệt · nhan sắc siêu xinh · siêu lợi hại · cầu độc thân · Ngón quay người lại, hết lời nhìn hai con huyết tộc đang đánh nhau, sần sần bất phân người ta ở trước mặt.

Hai con hàng này đã cấu xé nhau một quãng đường, chỉ vì chuyện ai hút máu Mộ Ngón trước.

Mà một màn này phải kể lại từ nửa tiếng trước ——

Mộ Ngón đang định quay trở về lâu đài, giữa đường thì gặp phải hai con huyết tộc to gan lớn mật muốn hút máu cô.

Đừng nhìn Mộ Ngón ở bên ngoài vang danh lợi hại, trâu bò cỡ nào, ra sao, nhưng sự thật Mộ Ngón chỉ là con chip bông, đây là không thay đổi.

Thế nên, Mộ Ngón nhìn qua hai tên đó.

"Như vậy, hai người tính cùng hưởng tôi?"

Mộ Ngón vừa nói thế, hai huyết tộc tức thì liếc nhìn đối phương.

Ước định lúc ban đầu của chúng nó thì đúng là thế.

Bất quá, chúng nó gặp Mộ Ngôn.

Không đợi hai người nói gì nữa, Mộ Ngôn đã không tí hoang mang, cười như không cười nói một câu, "Máu của tôi nếu hai người cùng uống sẽ chẳng có tác dụng là mấy."

Cũng không biết có phải bị Mộ Ngôn mê hoặc không, mà hai con huyết tộc này thế nhưng đúng là lao vào đánh nhau thật.

Mới đầu Mộ Ngôn còn đứng xem một hồi, nhưng mà sau cô nhìn đồng hồ, đã không còn sớm.

Vì thế bèn đuổi eo lười, rồi đi về hướng lâu đài.

Thế là, huyết tộc ở đằng sau vẫn luôn đi theo anh, vừa đánh vừa đuổi theo.

Thỉnh thoảng còn biến thành doi mà cầu xé.

Trường hợp hoàn toàn có thể so sánh với khi người đàn bà đánh nhau.

Nhưng, hai con huyết tộc đã thả bay chính mình này, hoàn toàn không hề hay biết, chúng nó đã đánh tới địa bàn của Vương bọn chúng.

Thế nên ——

Mới có một màn lúc trước.

"Đánh xong chưa?"

Giọng nói ôn nhu vang lên.

Hai huyết tộc tức thì ngưng chiến, hai khuôn mặt dữ dằn với ánh mắt đỏ ngầu nhìn sang Mộ Ngôn.

"Hắn chơi chúng ta!"

"Giết hắn!"

Thấy thanh niên mặt mỉm cười, hai huyết tộc không hện mà cùng nghĩ tới một điểm.

Hai huyết tộc cũng không tranh nhau nữa, mà một trước một sau công kích Mộ Ngôn.

Nhưng, đúng lúc này ——

Một luồng gió mạnh mẽ hất tung hai người.

Chớp mắt đã văng ra xa mười mấy mét.

Bay về phía chân trời.

Mộ Ngôn hơi ngượng đầu, dõi nhìn theo hai huyết tộc bị ném ra xa.

Ánh mắt cô nhìn đến giữa không trung, chợt khựng lại.

Ánh trăng óng ả chiếu lên người thiếu niên với màu áo tối đứng trong không trung.

Thiếu niên từ trên cao dõi mắt xuống cùng Mộ Ngôn nhìn nhau, mái tóc bạc phát phơ sau lưng hắn, gương mặt đó đẹp đến ánh trăng cũng phải nhạt nhoè.

Mắt đào hoa rạng ngời, môi mỏng khát máu, một nốt chu sa điểm nơi khoé mắt, càng tô đậm vẻ yêu nghiệt.

Đôi mắt hồ phách chớp nhẹ, nghiêng đầu, nở một nụ cười hồn nhiên.

Mộ Ngôn nheo mắt lại, chân không kiềm nổi rụt về sau một bước.

Còn chưa kịp chạy đi, trên người đã nặng trĩu xuống, trong lòng ngực nhiều thêm một cơ thể lạnh lẽo.

Tiếp đến, thiếu niên không biết từ khi nào đã câu lấy người cô, đôi chân thon dài quấn quanh hông cô, hai tay ôm chặt cổ cô.

Nghiêng đầu cười cười, hai chiếc răng nanh đáng yêu nhú ra bên ngoài, "Anh trai quản gia, chào buổi tối, đi ra ngoài chơi vui không?"

Thiếu niên không quá nặng, Mộ Ngôn còn có thể đứng vững được.

Cô mắt không nhìn thẳng, mặt cười ưu nhã, "Thiếu gia, ngài đã quên, tôi ra ngoài giúp thiếu gia làm việc, không phải đi chơi."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Anh trai máu anh quá ngọt 7

Thiếu niên nghiêng đầu, "Vậy sao?"

"Ân."

Một giây chưa đến, mắt thiếu niên nhoáng cái đã lạnh băng, đôi mắt hồ phách dần sâu hút.

Âm trầm quý quyết.

Thiếu niên ghé sát vào Mộ Ngôn, "Nhưng mới này tôi thấy quần gia cười rất tươi với hai cô gái ấy đấy."

"Anh còn chưa có cười với tôi đâu."

Giọng thiếu niên trong trẻo nhưng nghe bỗng khiến người thấy rét căm căm, như bị loài rắn độc dõn theo vậy.

Mộ Ngôn bình thần nhìn lại thiếu niên, sau đó chẳng chút hoang mang, kéo thiếu niên đang treo trên người xuống.

Cứ vậy xách lên, rồi đặt thiếu niên xuống đất, "Đừng làm rộn."

Thế là, ở trong ánh mắt sa sầm của thiếu niên, cô vừa lồi vừa kéo Vu Tu đi vào trong lâu đài.

Nhưng chưa đi bao lâu, lưng cô bị ghì xuống, một đôi chân nhoáng cái đã quán qua hông.

Cần cổ bị đôi cánh tay lạnh lẽo câu cứng, hơi thở rét mướt phả lên cổ Mộ Ngôn, thiếu niên đầu đã gác lên vai cô.

Giọng nói thanh lãnh, "Cổng."

Chân Mộ Ngôn khựng lại, cuối cùng, sải bước dài đi vào trong lâu đài.

Không biết có phải bởi câu nói của Quý Lan Âm ở vị diện trước hay không ——

"Ta muốn nàng bé về."

Mà ở vị diện này, Vu Tu đủ kiểu đòi ôm, hầu như có mặt Mộ Ngôn là đều phải đu lên người Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn ưu nhã mỉm cười trong con biến thái: Thật hay cho cậu.

.

Mười năm này, Mộ Ngôn theo lẽ mà trở thành huyết sản.

Tất nhiên, những tấm huân chương đó, thân là con gà còn một nghèo hai trắng, lại bị Vu Tu nửa quần nửa nhốt, Mộ Ngôn như thế nào mà đạt được đây?

Tiền, tự nhiên là Mộ Ngôn hồ đầm quý tộc huyết tộc mấy năm qua mà hồ được.

Huân chương, tự nhiên cũng là kiếm trở về.

Nhưng mà, chính là một con chip bông như thế, thanh danh ở trong thế giới nhân loại, lại siêu nổi.

Tất nhiên, những việc này Vu Tu tự nhiên đều biết.

Những năm qua, sự ỷ lại của Vu Tu đối với Mộ Ngôn càng lúc càng quá mức.

Đi vắng còn mỗi ngày hút máu của Mộ Ngôn, nhưng theo thời gian trôi đi, Vu Tu ngày càng không nỡ hút máu của Mộ Ngôn.

Vuru Tư không cảm thấy mình sẽ yêu phải một người đàn ông.

Huyết tộc vô tâm nhất.

Huống hồ đừng nói.....

Vuru Tư nuốt xuống họng cái từ lãnh khốc vô tình mà hắn vừa mới gán cho Mộ Ngôn.

Thân là quân gia, Mộ Ngôn chiếu cố Vuru Tư hoàn mỹ không chê vào đâu, chẳng sai sót tí gì.

Tìm không ra chỗ để trách.

Nhưng, Vuru Tư lại cảm thấy người đàn ông nhân loại này còn muốn máu lạnh hơn cả hắn. Nguyên nhân là, mấy ngày nay, cũng không biết có phải Vuru Tư đã nghĩ thông suốt chuyện gì rồi hay không, mà bắt đầu không ngừng trêu chọc Mộ Ngôn.

Thế nhưng đối phương lại thờ ơ.

Vuru Tư dán cho quân gia của mình cái mác lãnh khốc vô tình, xong rồi lại tiếp tục trêu ghẹo.

Nhưng mà, cũng chả làm được mịa gì.

Mộ Ngôn chỉnh cho Vuru Tư nằm ngay ngắn trong quan tài của cậu, rồi ưu nhã hành lễ chúc ngủ ngon, "Ngủ ngon, Vương của tôi."

Giọng anh trầm thấp, là đôi chút ám áp còn sót lại bên trong cung điện lạnh như băng này.

Ở nơi đây, thời gian giống như thà chậm đi rất nhiều lần, quá mức thanh tĩnh.

Vuru Tư nằm trong quan tài, nghe tiếng Mộ Ngôn nói, mí mắt nặng trĩu dần, khàn khàn đáp lại, "Ngủ ngon."

Hắn vừa ngủ, nét cười trên khuôn mặt Mộ Ngôn cũng biến mất.

"Hắn hôm nay đi làm gì?" Mộ Ngôn hỏi chúa tể hệ thống.

Chúa tể hệ thống áp ứng trả lời, 【tôi đâu biết đâu, chuyện không quan hệ đến nhiệm vụ tôi đều không...】

Nhận ra nét cười như có như không trong ánh mắt của Mộ Ngôn, chúa tể hệ thống tức thì sửa miệng.

【chính là, luôn có điều dân muốn soán ngôi, cái này cô hiểu đi.】

【không, không sao đâu, chỉ là đấu tranh nội bộ nho nhỏ trong huyết tộc thôi, tôi thấy Vuru Tư có thể giải quyết được.】

Mộ Ngôn nga một tiếng, "Vậy thì vấn đề không lớn."

【cô muốn làm gì?】 chúa tể hệ thống hỏi một câu.

Chỉ thấy Mộ Ngôn chậm rì rì đáp lại, "Đi nằm nghỉ."

【.....】tôi tin cô mới có quý, cô cái lão nhân xấu xa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Anh trai máu anh quá ngọt 8

Hôm nay Vuru Tư không dây dưa Mộ Ngôn, mà vừa về đến nhà đã ngủ, mặt ngoài trông như hắn không có việc gì.

Nhưng mà Mộ Ngôn vẫn phát hiện.

Tiểu yêu tinh trở nên bình thường?

Tuyệt không có khả năng.

Ngày hôm sau.

Vưu Tư bị mùi máu tươi huân tình.

Hắn từ trong quan tài ngồi dậy, chân trần bước xuống đất, mái tóc bạc xoã dài ngang hông, thiếu niên vừa tỉnh giấc, đôi mắt màu hổ phách gặp gờn sóng nước mông lung.

Hắn tìm theo mùi vị ngọt ngào đó, thì thấy một ly máu đỏ tươi ở trên bàn ăn, kèm theo một quả cà chua.

Miệng Vưu Tư giật giật, răng nanh hắn đã hơi ngứa ngáy, dần trôi lên.

Vưu Tư đi qua đó, thì thấy trên bàn com đặt một tờ giấy, nét chữ trên đó mỏng manh và thanh tú, rất đẹp.

Nhưng mà.....

Đồng tử của thiếu niên sâu thẳm, một tiếng hừ lạnh từ trong xoang mũi phát ra.

.

Đại bộ phận huyết sắc đều biết, Đường Kha có một team nhỏ.

Ở trong team không một ai không phải nhân tài ưu tú, tỷ lệ vampire chạy thoát khỏi bàn tay của họ chỉ là con số nhỏ nhoi.

Tất nhiên, trừ bỏ những gã đủ lợi hại ra đi.

Mà trong đó, đội trưởng của team, Đường Kha, là lợi hại nhất.

Tất nhiên, đó đều là tin đồn.

Trong team tổng cộng năm người, chưa ai từng nhìn thấy Mộ Ngôn ra tay cả.

Nhưng, một khi Đường Kha đã ra tay, thì anh còn chưa động thủ, huyết tộc đều đã chạy mất dép.

Lần này, cũng như thế.

Bốn người trong team mặt không cảm xúc nhìn Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn lắc lắc thập tự giá trong tay, ném nôi trong một nốt nhạc, "Chuyện không liên quan tôi."

Thành viên trong team hết sức bất đắc dĩ.

Cuối cùng, một thanh niên bước ra, đỡ đỡ gọng kính mạ vàng, "Đường Kha, về sau anh vẫn đừng ra tay đi."

"Đứng đứng đứng, anh coi như tham mưu đi."

Huyết tộc thấy Đường Kha đều như thấy ma hay sao đó, chạy nhanh còn hơn chó.

Mộ Ngôn nho nhã cười, "Lương tâm tôi sẽ ngại ngùng lắm."

Bốn đội viên: "....." Cũng chả thấy lương tâm anh ngại ngùng bao giờ.

"Được rồi." Mộ Ngôn tung hứng quả cà chua trong tay, "Còn có chuyện, ngày mai gặp lại."

Thanh niên cười như tắm gió xuân, mấy đồng đội nhìn mà cứ ngẩn ngơ mãi.

Người này, khuôn mặt sắc xảo yêu nghiệt còn chưa tỉnh, lúc cười lên càng là để người hold hồng nôi.

Người này nơi nào tới làm thợ săn chứ, ông trời ơi, phái người xuống bảo vệ con đi.

Bốn đồng đội tròn trắng mắt ra nhìn Mộ Ngôn.

Thì thấy bóng người cao ráo đó đã đi xa dần.

Cái người lai lịch thần bí, không chỉ có tiền, còn mạnh đến nỗi chưa tay mà huyết tộc đối phương đã bỏ chạy này.

Rốt cuộc là ai?

-

"Cậu ấy đẹp trai quá a."

"Má ơi, soái như nam chính từ trong truyện tranh bước ra luôn."

"Nhìn kia, cậu ta nhìn sang đây."

"Là lớp nào nha."

Ở trung tâm thành phố, trước cổng một ngôi trường trung học, các nữ sinh đứng cách thiếu niên nọ không xa, thẹn thùng nhìn ngắm thiếu niên.

Thiếu niên mặc bộ đồng phục hơi rộng, thân hình mảnh dẻ, đội chiếc mũ lưỡi trai đen, chỉ nhìn được nửa khuôn mặt dưới cửa kính.

Nghiêng đầu nhìn, có thể thấy làn da thiếu niên trắng nhợt tinh tế, những mạch máu nhợt nhạt màu xanh nổi rõ trên cẳng cổ trắng nõn.

Môi đỏ mím hờ, tuy nhìn không rõ mặt, nhưng thấy khá cao lãnh.

Thiếu niên trên cổ đeo một thập tự giá màu đen, rất bình thường nhưng đi kèm với khí chất thanh lãnh của hắn, nhìn rất đậm phong cách.

Hắn cúi đầu nhìn xuống mũi chân mình, cụp mi, ẩn đi sự rét lạnh trong mắt.

Không quá lâu sau, trước mặt thiếu niên xuất hiện một chiếc xe thể thao màu đen.

Chiếc xe thể thao này vừa nhìn thấy đã biết giá cả trên mây rồi.

Các thiếu nữ nhìn thấy thiếu niên tự động chặn đi mọi ồn ào chung quanh mình rồi cuộc ngẩn mặt lên.

"Tê."

Chỉ nghe thấy một chuỗi tiếng hít sâu vào.

Ban này thiếu niên cúi đầu, cho nên nhìn không rõ dung mạo hắn lắm, nhưng lúc này đây vừa mới ngước lên.

Đã khiến người quên cả hô hấp.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 150: Anh trai máu anh quá ngọt 9

Dung nhan của thiếu niên hiện ra, đó là một gương mặt kinh diễm kiểu gì.

Chỉ nhìn thôi mà trái tim đã muốn nhảy loạn.

"Cậu ta là Vu Tu!"

Lúc này, trong đám đông có tiếng người bật thốt.

"Vu Tu! Đúng đúng đúng, mình biết, giáo thảo ban 5!"

"Thì ra là cậu ta."

"Mami ơi, cậu ta đẹp trai không còn thiên lý luôn a."

"Xì xì xì."

"Cậu nhưng chờ đi, có càng soái hơn nữa!"

Người nào đó vừa mới nói xong, thiếu niên vốn đang ngẩn đầu nhìn chiếc xe thể thao bỗng dưng mất qua, liếc nhìn về phía người nọ.

Đôi mắt màu hổ phách không mang theo bất cứ cảm xúc gì, nhưng vừa bị hắn nhìn đã thấy mình thoát cái như đặt thân trong địa ngục.

"A!"

Đám đông vang lên một chuỗi tiếng thét dài chói tai.

Đồng tử của thiếu niên dần sâu hút, âm lãnh vô cùng.

Lúc này, trên đỉnh đầu thiếu niên phủ xuống một tầng bóng râm.

Thiếu niên ngược nhìn lên, thì thấy một thanh niên cử chỉ ưu nhã đang đứng trước mặt.

Môi anh ta vênh lên một độ cong hoàn mỹ không tì vết, tự phụ ưu nhã như quý tộc ở thế kỷ trước, người này làm gì cũng hết sức ưu tú.

Anh ta vừa xuất hiện, tức khắc ánh mắt của một nửa số người đã bị cuốn theo, thời gian như thể lắng đọng chung quanh anh.

Mộ Ngôn liếc nhìn Vu Tu một cái, thấy cậu ta mặt không cảm xúc, trông thấy cô ánh mắt cũng vẫn bình tĩnh chẳng thay đổi gì.

Cô như rồng mây, đây là làm sao vậy?

Tính cách của Vu Tu âm tình bất định, có thể có nét đáng yêu ở tuổi hấn, nhưng cũng có sự nguy hiểm và cường đại không thuộc về độ tuổi này.

Lãnh khốc là thế.

Chỉ là một mặt áy, chưa bao giờ biểu hiện ở trước mặt của Mộ Ngôn mà thôi.

Bất quá ——

Mộ Ngôn lấy ra một quả cà chua hình dáng xinh đẹp, màu sắc đỏ au.

"Thiếu gia, đi thôi."

Giọng nói đặc biệt trầm bổng từ tính của thanh niên vang lên, để người nghe mà như tắm mình trong gió xuân.

Một quả cà chua lớn đặt ở trước mặt của Vu Tu.

Quả nhiên, lập tức thấy thiếu niên ánh mắt lấp lánh, nhìn chăm chăm không dời mắt khỏi quả cà chua.

Quả cà chua bị huơ huơ ở trước mặt, ánh mắt của thiếu niên cũng xoay chuyển theo quả cà chua.

Là vampire thì không thể ngăn trở niềm yêu thích với cà chua.

Chúa tể hệ thống: 【.....】 nó cũng chưa từng thấy ký chủ nào dùng quả cà chua đùa giỡn nam nhân nhà mình như thế!

Vừa lúc thiếu niên muốn duỗi tay đến lấy, thì Mộ Ngôn đột nhiên thu hồi quả cà chua, đi qua đứng sau lưng Vu Tu.

Một tay đặt lên ngực trái, khom người, xem như lễ phép hành lễ.

Vu Tu rời mắt đi, nhìn người đứng ở trước mặt.

Người này không phải ai khác, chính là nam chính, Trì Mộ.

Lại nói tiếp, xuất diễn tình cảm của nam và nữ chính còn là diễn ra ở trong trường học nữa.

Mà không khéo, ngôi trường mà Vu Tu đang đi học này, hết sức phức tạp.

Huyết tộc cùng huyết săn đều có đủ.

Tuy nhiên, bình thường chỉ có huyết tộc thực lực hùng mạnh mới dám quang minh chính đại đứng ở trước mặt huyết săn.

Tỷ như Trì Mộ, tỷ như Vu Tu.

Tự nhiên, cấp bậc của Vu Tu cao hơn Trì Mộ không biết gấp bao nhiêu lần.

Trì Mộ là một huyết tộc ưu nhã, ngôn ngữ và hành vi hơi giống với khí chất hồ ly của Mộ Ngôn.

Nếu lấy phong cách mà nói, thì đại khái là chung một phong cách với Mộ Ngôn, ôn nhu phúc hắc.

Trì Mộ trước là bày tỏ sự tôn kính với Vu Tu, nói chuyện cũng không thể bắt bẻ được một chút.

Nội dung đại loại là mời Vu Tu đến tham dự yến hội của hấn.

"Đây sẽ là một buổi tiệc rất kích thích."

Tri Mộ cười như không cười mà nói.

Ánh mắt lia nhanh qua người của Mộ Ngôn, nụ cười trên khuôn mặt càng không rõ ý vị.

Quản gia bên cạnh Vương đây, cũng không biết là Vương nghĩ thế nào.

Đặt một huyết sản quang minh chính đại bên người, còn cho hắn địa vị dưới một người, trên vạn người trong huyết tộc.

Ở trong huyết sản, mức độ nổi tiếng của Đường Kha có thể nói là, chỉ cần là huyết sản thì không ai không biết đến Đường Kha.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151: Anh trai máu anh quá ngọt 10

Tất nhiên, ở trong huyết tộc Mộ Ngôn cũng siêu nổi.

Chỉ cần là huyết tộc, tức sẽ hận Mộ Ngôn.

Nhân loại này dựa vào Vương chống lưng, cứ tùy ý làm bậy, muốn gì là làm đó!

Hơn nữa!

Rõ ràng đã là huyết tộc quản gia, vậy mà còn dám trà trộn vào trong huyết sản của nhân loại?

Có phải tìm chết hay không?

Nhóm huyết tộc muốn đi diss con người âm hiểm xảo trá này.

Kết quả.....

Cái đuôi nhỏ bị người này tóm gọn.

Một số huyết tộc quyền quý thiếu chút nữa không bùng nổ, mẹ nói nhân loại này từ nơi nào bắt được cái đuôi nhỏ của bọn họ.

Thế nên, nhóm huyết tộc bị quản gia của Vương tóm cái đuôi nhỏ, ghen khúat không thôi, rồi lại giận mà chẳng dám nói gì.

Rõ ràng là con chip hôi, vậy mà không có huyết tộc nào dám chân chính đi giết con hàng này.

Một nhân loại sống so với huyết tộc quyền quý còn muốn quyền quý hơn nữa, bảo huyết tộc làm sao có mặt mũi nói ra bên ngoài?

Thiếu niên lãnh đạm uhm một tiếng, cũng không biết có phải đáp ứng hay không, thái độ không tỏ rõ.

Tri Mộ cũng không dám hỏi thêm, chỉ gạt đầu, nhưng không nói thêm gì.

.

Bầu không khí quý dị lẫn quần bên trong xe.

Mộ Ngôn một bên lái xe, một bên thông qua kính chiếu hậu nhìn thiếu niên đang ngoan ngoãn ăn cà chua.

Lúc này Vu Tu đã tháo mũ xuống, mái tóc bạc xoã trên lưng ghế, trái xuống trường bào tôn quý màu đen có hoa văn phức cổ, trên vai trái, đeo một ghim cài áo màu bạc.

Ghim cài áo thoát ần thoát hiện.

Qua một lát, thiếu niên tùy tay bóp nát quả cà chua đã khô, quả cà chua trong tay liền hoá thành tro bụi.

Thiếu niên cơ hồ không có dao động nội tâm gì.

Dù có cảm ứng tâm linh, nhưng chỉ khi cảm xúc có dao động rõ ràng, Mộ Ngôn mới có thể cảm giác được trong lòng Vu Tu suy nghĩ gì.

Tâm cơ boy này, lòng dạ sâu thâm như biển, cơ bản chẳng có độc thoại nội tâm gì cả.

Tới lâu đài, thiếu niên sải chân dài, đi ở đằng trước Mộ Ngôn.

Không nói tiếng nào, quần quanh người là một luồng áp suất thấp, để người toàn thân run rẩy.

Đây là lại làm sao nữa?

Mộ Ngôn hiểu không nổi tâm tư thâm trầm của Vu Tu, cũng lười đi hiểu, thế nên đưa Vu Tu đến trước cửa phòng thì định đi ngay.

Nhưng thiếu niên thân hình bỗng dừng lại ở trước cửa.

Mộ Ngôn đang muốn hỏi, bất thành linh, một luồng hơi thở lạnh lẽo xâm nhập vào bên trong da thịt, còn chưa kịp có phản ứng.

Cô đã bị người chặn ở trước tường.

Thiếu niên trước mặt, đồng tử không biết đã đổi sang màu huyết bao giờ, trong mắt lấp loé vẻ tà ác và yêu dị.

Ánh mắt thiếu niên có sự cố chấp và tính chiếm hữu.

Chiều cao của Vu Tu so ra kém Mộ Ngôn một tý, hấn cơ hồ là ghi xuống cả vạt của Mộ Ngôn để Mộ Ngôn cong người xuống.

Đột nhiên không phòng bị bị chặn vách tường.

Chỉ một thoáng sững sờ, thiếu niên đã sát lại gần Mộ Ngôn hơn.

Đôi mắt đỏ tươi màu máu phủ đầy nét âm trầm và chiếm hữu.

Chạm phải ánh nhìn khó hiểu của Mộ Ngôn, thiếu niên nghiêng đầu, chợt nở một nụ cười ngây thơ.

"Anh trai quân gia, tôi đói bụng."

Giọng hân hoan khàn khàn lười biếng, đôi huyết đồng như đá quý dần trở nên thâm thúy và yêu dị hẳn.

Như một con lóc xoáy muốn cuốn trôi người ta vào trong đó.

Không biết có phải do con mắt của Mộ Ngôn có vấn đề hay không, cô vậy mà cảm thấy, Vu Tu hiện tại có thể sắc đẹp thay cơm rồi.

Nhìn môi hấn đỏ một màu như nhuộm máu, điểm lệ mà mị hoặc.

Trong đầu Mộ Ngôn bỗng dựng hiện ra hình ảnh nụ hôn, ở vị diện trước...

Quý Lan Âm đỏ mặt, đôi mắt long lanh, hơi thẹn thùng giống như đang ăn khớp với dáng vẻ của thiếu niên hiện giờ.

Đồng tử của Vu Tu sâu thẳm, khóe môi nhô một nụ cười thực hiện được mưu đồ, hấn nhón chân muốn kê sát vào Mộ Ngôn.

Đầu nghiêng nghiêng, tới gần cổ của Mộ Ngôn.

Hấn há miệng nhe răng, hai chiếc răng nanh trắng bóng, sắc nhọn trời ra.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Anh trai, máu anh quá ngọt 11

Nhưng mà, khi hàm răng sắp sửa chạm đến động mạch, Vu Tu đột nhiên bị người đẩy ra.

Bất ngờ không phòng bị bị đẩy ra, Vu Tu: "....."

Hấn ngạc nhìn Mộ Ngôn, vừa rồi Vu Tu đã sử dụng mị đồng riêng của vampire, nhìn thẳng vào hấn lâu rồi, trong đầu sẽ liên tưởng đến những chuyện không thể miêu tả.

Người trước mặt lại không có biểu hiện gì khác thường, khụ một tiếng, "Vương, tôi đi giúp ngài chuẩn bị."

Nói xong, Vưu Tư còn chưa kịp nói gì, Mộ Ngôn đã rời đi.

Vưu Tư híp mắt dõi theo Mộ Ngôn, thì thấy bước chân cô đã mất đi sự thong dong và thản nhiên như ngày thường, thậm chí bắt đầu đi nghiêng dần.....

Giây tiếp theo ——

"Rầm!"

Vưu Tư tròn to mắt, ngẩn ra nhìn người nọ, thế nhưng đã tông thẳng vào cột trụ.

"....."

Người nọ ôm đầu, quay lại nhìn Vưu Tư cười xin lỗi, rồi xoay đi, lại bị tông thêm cái nữa.

"Rầm."

Con đau trên trán truyền lại khiến nụ cười nơi khoé môi của Mộ Ngôn ngưng bật.

【.....】

Vưu Tư đứng trờ mắt ra nhìn Mộ Ngôn, hình tượng hoàn mỹ của Mộ Ngôn trong lòng hắn đã sụp đổ.

Bước ngoặt tâm lý này tự động truyền vào não bộ của Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn: "....."

Cuối cùng, Mộ Ngôn thoát nhìn có thể nói là chạy trốn chết, đi cùng với những tiếng động linh binh lầm rầm.

Vưu Tư đứng sững sờ ra đó.

Miệng há hếch, hắn bị sét đánh không nhọc đâu, ở chung với Mộ Ngôn mười năm rồi, hắn chưa từng thấy Mộ Ngôn có chuyện sơ suất bao giờ.

Càng đừng nói ——

Vưu Tư cũng bị sét đánh không ngưng, nên lúc xoay đầu lại, nhất thời không chú ý đến sau lưng chính là cửa phòng, thế nên hắn đụng đầu vô cửa.

"Rầm" một tiếng,

Cửa hỏng rồi.

"....."

.

【 ha ha ha.....】

【 thật không phải tôi nhảy cười đâu ha ha!! 】

Chúa tể hệ thống cười đến lăn lộn bò trườn ở một góc trong không gian hệ thống của nó.

【 ha ha ha ha!!! 】

【 tiểu tỷ tỷ, hiện tại tôi phát hiện tôi có lẽ đã hiểu lầm cô gì đó thật rồi. 】

Mộ Ngôn: "....."

Cười nhạo Mộ Ngôn suốt nửa tiếng, mãi đến khi nụ cười của Mộ Ngôn đã dần biến thái hẳn.

Chúa tể hệ thống mới bình tĩnh trở lại, 【 ký chủ, đừng xúc động, tôi không cười nữa. 】 ha ha, ngu xuẩn nhà ai, nhanh thu về đi.

Mộ Ngôn cụp mắt, một lời không hợp chận ngay chúa tể hệ thống.

Muốn nói Mộ Ngôn vì sao thất thố, vậy thì phải bắt đầu kể từ sau lần Mộ Ngôn và Quý Lan Âm hôn nhau ở vị diện trước ——

Mộ Ngôn vòng phản xạ có hơi dài, sau ngày hôn nhau, Mộ Ngôn nhìn Quý Lan Âm cứ cảm thấy không ổn.

Không phải Quý Lan Âm không ổn, mà là cô không ổn.

Bởi vì ánh mắt cô sẽ không ngừng đảo quanh môi của Quý Lan Âm, rồi những hình ảnh lẩn quẩn trong đầu, không phải là làm sao để hôn đến Quý Lan Âm hít thở không thông, mà là, đè hấn ở trên giường quẹt quẹt.

Đủ loại tà niệm không sao không chế nổi.

Nhưng mà ——

Nụ cười của Mộ Ngôn biến thái dần, bản thân cô một chút cũng không muốn đè Quý Lan Âm ở trên giường quẹt quẹt đâu.

Đương nhiên, ý niệm đó, lúc Mộ Ngôn sang vị diện này, gặp Vưu Tư, cũng không còn duy trì nữa.

Thế nhưng, vừa rồi ——

Những hình ảnh đó bỗng cứ xuất hiện ở trong đầu của Mộ Ngôn, nhiều đến Mộ Ngôn tâm thần hoang mang.

Ở phương diện tình dục, Mộ Ngôn vẫn hơi ngây thơ, sau khi bị sét đánh cho ngoài khét trong nộn xong, mới phản ứng lại đó là Vưu Tư muốn hút máu cô.

Bị huyết tộc hút máu là một quá trình hưởng thụ, hơn nữa Vưu Tư đã đầy 18, ít nhất mặt ngoài là đầy 18.

Trời biết cô sẽ làm ra chuyện gì mất.

Chúa tể hệ thống chỉ lo cười, cũng không phát hiện vành tai ký chủ thân ái của nó lúc này đã hồng muốn r rỉ máu.

Nếu không, nó nhất định sẽ bắt chộp được nhược điểm của ký chủ mình.

Đó quả thực là nhược điểm để người không sao tin nổi, đó là không chịu nổi thính.

*

Lời t.g: Khụ khụ, không biết các ngưởi có thích cách nam nữ chính ở chung với nhau hay không, dù sao ta rất thích.

Cứ viết như vậy!

Mộ Ngôn: Bản thân ta không hề muốn mi mi đâu.

Chúa tể hệ thống: Tin cô mới quý.

Mộ Ngôn: Bản thân ta không hề muốn quẹt quẹt đâu.

Chúa tể hệ thống: Tôi tin cô mới có quý.

Xin ngàn vạn không cần tin tưởng hai câu trên của Mộ Ngôn, giả đó.

Bản thân cô ta rất rất muốn mi mi và quẹt quẹt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 153: Anh trai, máu anh quá ngọt 12

Rạng sáng hôm sau.

Vưu Tư thấy Mộ Ngôn vẻ mặt thản nhiên, thì nhìn chăm chú vào cô.

Mộ Ngôn chạm phải ánh nhìn của Vưu Tư, ưu nhã cười, tay trái dán lên ngực phải, khom lưng, "Mời dùng."

Nét mặt cô nhàn nhã, giống như kẻ xấu mặt ngày hôm qua không phải là cô vậy.

Vì hôm qua Vưu Tư cũng bị đụng đầu, nên mặt hấn không cảm xúc, không nhắc đến chuyện đó nữa.

Chẳng qua, Mộ Ngôn cũng sẽ xuất hiện loại phản ứng luống cuống chân tay như thế làm Vu Tu cảm thấy có hơi kích thích.

Ánh sáng lóe ngang qua mắt hắn, đột nhiên sáp đến gần Mộ Ngôn, "Anh trai quân gia, hôm qua anh đã chạy, tôi muốn uống máu anh mà."

Máu của hắn, uống mà nghiện, hoàn toàn chẳng thể dừng.

Nhưng Vu Tu lại rất hiếm khi uống máu của Mộ Ngôn, chỉ đôi lần chống cự không nổi sức dụ hoặc, mới có thể hút máu của Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn nhàn nhạt cười, "Không, Vương, tôi không chạy."

Vu Tu chớp chớp mắt, "Tốt thôi, anh đi chứ chẳng chạy."

"Vậy thì, anh trai quân gia thân ái, tôi muốn uống máu rồi."

Thiếu niên rung rung rèm mi mảnh dài, đôi mắt trong veo màu hổ phách nhìn Mộ Ngôn.

Mộ Ngôn và Vu Tu đưa mắt nhìn nhau. Lại nói tiếp, cũng không biết cái gã bị cưỡng chế ký khế ước với cô đây là ai, mỗi vị diện nhan sắc đều không đỡ nổi.

Ánh mắt của thiếu niên dính chặt Mộ Ngôn, lại thấy người này rất ư là điềm tĩnh, nhìn hắn như biến ma thuật từ sau lưng lấy ra quả cà chua.

Ánh mắt của Vu Tu nháy mắt dính chặt quả cà chua.

Chỉ nghe thấy người đàn ông nho nhã đó nói bằng chất giọng ôn hoà, "Xin lỗi, Vương tôn quý, hôm nay tôi hơi mệt."

"....."

Vu Tu nhìn Mộ Ngôn mặt không đổi sắc, lần đầu tiên hắn phải đổi mới nhận tri về Mộ Ngôn.

Quá mức điềm tĩnh, giống như ngày hôm qua thấy Mộ Ngôn đứng cột chi là hắn ở trong mộng nhìn thấy vậy.

Vu Tu lấy quả cà chua, mắt chậm rãi liếc nhìn Mộ Ngôn một cái.

Hắn hồi tưởng ngày hôm qua, ngày hôm qua Mộ Ngôn bởi vì trúng mị đồng của hắn, nên mới luống cuống chân tay.

Nghĩ như vậy.....

Vu Tu cười một tiếng âm u và tỏa hơi lạnh.

*

Tri Mộ tổ chức buổi dạ tiệc, huyết tộc và nhân loại đều ở đó.

Vu Tu cũng đi.

Lâu đài của Tri Mộ không mang cảm giác thời trung cổ, lẳng đọng nhiều niên kỷ như của Vu Tu.

Huyết tộc và nhân loại xen lẫn vào nhau.

Khó trách Tri Mộ sẽ nói đây là một đêm tối kích thích.

Lúc này, bên trong nhốn nháo tiếng người.

"Oa, nơi này thật đẹp quá đi."

"Là nhà của thầy sao?"

"Nhìn rất giàu a!"

"Ta ta ta! Ta muốn yêu thầy rồi, đẹp trai lại nhiều tiền nữa!"

"Ha ha ha ha, bạn nằm mơ đi."

Tiếng các nữ sinh kinh diễm vang lên.

Toà lâu đài quý tộc cổ điển, quả thực viên tròn giấc mộng công chúa cho các nữ sinh.

"Trời ạ, rốt cuộc thầy giáo là ai a, bạn nhìn bên kia người đó đi, soái quá a!"

"Mami ơi, còn có người kia người kia nữa."

Phản đông huyết tộc đều hết sức tuấn mỹ, nam tuấn mỹ, nữ vũ mị lãnh diễm.

Tri Mộ không chỉ mang học sinh của mình đến, còn mời cả một số vampire quý tộc cũng cùng đến.

Lúc này ——

Mộ Ngôn đang ở bên trong lâu đài, cô đứng bên khung cửa, trên sô pha đang nằm mấy gã huyết tộc với dáng vẻ phóng đảng.

Mấy huyết tộc đó đều nhìn Mộ Ngôn bằng cặp mắt thèm thuồng, chỉ là sâu trong đáy mắt lại cất giấu nỗi sợ hãi.

Nhân loại này, là kẻ mà bọn hắn không thể trêu vào.

Anh chỉ tựa cửa sổ mà nhip chân, chiếc quần tây phác thảo đôi chân thon dài nghịch thiên của anh, bàn tay trắng nõn thon thả đang cầm hồ một chiếc cốc chân dài.

Bên trong đựng rượu vang đỏ.

Còn những huyết tộc ở đối diện thì không giống, những huyết tộc này uống là máu chân chính.

Đây đều là một ít huyết tộc có thân phận cao, tự giữ nét cao ngạo của huyết tộc, cũng không muốn đi xuống dưới chu toàn cùng nhân loại.

Mà Mộ Ngôn, chỉ bởi vì thân phận của mình, Đường Kha mức độ công nhận quá cao.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154: Anh trai, máu anh quá ngọt 13

Mộ Ngôn xuyên qua khung cửa nhìn xuống bên dưới.

Phía dưới đang thả những giai điệu uyển chuyển, bánh trái và những món ăn ngon được bày biện một cách hoàn mỹ.

Mộ Ngôn trước là nhìn qua phía Vụ Tư bên đó.

Thiếu niên mặc áo thun đen, đội chiếc mũ đen, làn da lộ ra bên ngoài trắng nõn, nếu đến gần có thể trông thấy những mạch máu tinh tế ẩn dưới lớp da.

Xung quanh hắn như bị ngăn riêng thành một thế giới nhỏ, cao lãnh không ai dám lại gần.

Có lẽ là nhận ra ánh mắt của Mộ Ngôn, Vụ Tư ngẩng đầu nhìn sang phía Mộ Ngôn.

Ánh mắt chạm nhau, Vụ Tư bỗng nở rộ một nụ cười.

Trên mặt nổi lên hai má lúm đồng tiền nhàn nhạt.

Đối mặt với Vụ Tư cười, Mộ Ngôn chỉ theo phương thức của quần gia bày tỏ sự tôn kính của mình.

Vụ Tư nhìn thấy còn có những huyết tộc khác ở mặt sau Mộ Ngôn, chúng chẳng may may che giấu nỗi khát vọng với máu của Mộ Ngôn.

Ánh mắt hắn tối sầm lại, ngón tay thon thon gõ nhẹ trên lưng một bàn tay khác.

Một lát sau, thiếu niên đứng dậy, hắn vừa bước ra ngoài, đã hấp dẫn cả một tầng lớn ánh nhìn.

Thiếu niên dáng người thon thả, bóng râm của vành nón che khuất khuôn mặt trơn bóng như ngọc của hắn, chỉ nhìn thấy chiếc cằm.

Một vài huyết tộc trông thấy Vụ Tư, cầm chiếc cốc chân dài mà suốt nửa đã muốn quỳ xuống nghênh đón Vương của bọn họ.

*

Bên này, Mộ Ngôn đã sớm rời khỏi căn phòng đó, bởi vì chúa tể hệ thống lại vừa tuyên bố nhiệm vụ mới.

【 làm một thợ săn đủ tư cách, đã là đồng loại, thì đừng thấy chết mà không cứu, đến đây đi, baby, cứu nữ chính ra đi. 】

Lúc này, Mộ Ngôn đã ở trên hành lang phía ngoài của lầu đài, càng đi càng vào sâu.

Trong cốt truyện, Trì Mộ sở dĩ tổ chức buổi dạ tiệc này, hoàn toàn chỉ để giết người, không còn gì khác...

Lúc này, Trì Mộ đã cùng nữ chính tiến hành đến bước ngược thân và ngược tâm.

Nhưng mà ——

"Bọn họ ve vãn đánh yêu, tôi đi làm gì?"

Mộ Ngôn không quá đồng ý với đề nghị này.

Chúa tể hệ thống: 【 anh hùng cứu mỹ nhân có thể quét giá trị hắc hóa của Vu Tu, vậy thì cô có thể cầm tù Vu Tu rồi. 】

Logic có vẻ sai sai.

Mộ Ngôn cười như không cười hỏi một câu, "Cậu dùng logic gì nói ra những lời ấy?"

Chúa tể hệ thống: 【 logic của cô. 】

Mộ Ngôn tiểu tỷ tỷ hần không phải là loại người thích bị người khác khống chế, cố tình Vu Tu lại phải.

Kích thích Vu Tu một tý, sau đó Vu Tu sẽ làm ra việc gì đó khiến Mộ Ngôn hắc hóa, vậy cuối cùng còn không phải trở thành, Mộ Ngôn cầm tù Vu Tu sao?

Hoàn mỹ!

Chúa tể hệ thống cảm thấy logic này hoàn toàn không sai vào đâu được.

Mộ Ngôn lạnh lùng a một tiếng.

Mộ Ngôn đứng yên trên hành lang trước cửa một căn phòng.

Nhìn sơ, cửa phòng đã khoá, không có tay nắm cửa, cũng không biết làm sao mà vào.

Mộ Ngôn kẻ sát cửa, nhưng thật ra nghe góc tường được một ít.

"Trì Mộ! Anh thả tôi ra! Anh tên ma quỷ này!"

"Tôi như thế nào sẽ thả em?"

Bên trong vang lên tiếng nam sinh cười khế.

Cũng không biết trong đó đang làm gì, nữ sinh hít thở dần dần, Mộ Ngôn nghe được một hồi.

Lui ra sau một bước.

"Quấy rầy người khác không tốt lắm đâu."

Mộ Ngôn thân nhiên nói xong một câu, thì xoay người rời khỏi, như thể mình chưa từng đi đến đó.

【 tiểu tỷ tỷ, đừng nhút nhát a, người bên trong chỉ đang làm một ít chuyện xấu hổ xấu hổ thôi, nếu không cô đá một chân vào thử xem sao. 】

Chúa tể hệ thống tròn xoe mắt nói dối, đã vậy còn nghiêm trang.

Nhưng rất hiển nhiên, Mộ Ngôn cũng no care chúa tể hệ thống.

Cô thân nhiên đi ra ngoài, đang định xuống lầu, lại lia mắt thấy một bóng người quen thuộc.

Chân Mộ Ngôn khựng lại, mắt nhìn sang bên đó.

Lại thấy Vu Tu đưa lưng về phía Mộ Ngôn, đối diện hần đang đứng một người.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: Anh trai, máu anh quá ngọt 14

Nữ sinh ngưng ngừng giao phong thư trong tay cho Vu Tu, rồi chạy đi mất.

Vu Tu cúi đầu nhìn phong thư trong tay, cũng không mở ra xem, đầu ngón tay chỉ bóp nhẹ, phong thư đã hoá thành tro tàn.

Thiếu niên xoay người đi, vừa lúc cũng nhìn thấy Mộ Ngôn đứng ở chỗ ngoặt trên thang lầu.

*

Bên ngoài lầu đài.

Trên một chạc cây bí ẩn nào đó, đang ẩn núp bốn người.

Một thanh niên đeo mắt kính gọng vàng trong đó đang nói chuyện điện thoại.

"Nơi này phát hiện có huyết tộc tụ tập, hơn nữa, hình như....." Giọng thanh niên hạ thấp xuống, "Có một bá tước."

"Đúng rồi, tôi biết." Tiếng nói trầm thấp từ phía bên kia truyền qua.

"Làm sao anh biết?" Thanh niên kinh ngạc.

Giọng nói bên đó bình thản, "Tôi đang ở trong này."

"Vậy tình hình ra sao rồi?"

Thanh niên hỏi ra lời này, liền khiến đội viên chú ý, mấy người kê sát lại gần.

Tập trung tinh thần lắng nghe.

Tín hiệu phía bên Mộ Ngôn có vẻ không ổn cho lắm, loáng thoáng nghe người nọ đang a một tiếng.

Mộ Ngôn hơi quay qua nhìn tình hình, cực độ hỗn loạn.

Nhưng ——

"Cũng còn ổn."

"Sao mà ổn cho được?"

"Bá tước có ba bốn người, thân vương có một....."

Mộ Ngôn còn chưa nói xong, thanh niên đã mặt không cảm xúc ngắt lời Mộ Ngôn.

"Được rồi, anh đừng nói nữa, chúng tôi đã trên đường chạy trốn, tự giải quyết cho tốt đi nha, lão đại!"

Nói xong, thanh niên liền mặt không cảm xúc cúp điện thoại.

Tiếng di động tí tí làm cho Mộ Ngôn cầm nín nhìn điện thoại.

Trong lầu đài, bắt đầu phát hiện từng khối thi thể vừa bị hút khô.

Đa số đều là xác nữ, không khí dần trở nên quỷ dị.

Mà những tên huyết tộc đã ăn uống no say đó thì đang hài hước nhìn những người này.

Ở trong mắt của huyết tộc, các thiếu nữ hoa quý này, đã trở thành thức ăn của bọn chúng.

Huyết tộc tự mình bắt lại các thiếu nữ.

Vốn đang còn hoa dung nguyệt mạo, các thiếu nữ hoa quý sợ tới mức mắt sạch sắc máu, nét mặt trắng nhợt.

Vampire?

Không phải chỉ bên trong tiểu thuyết và phim truyền hình mới có sao?

Những gã đàn ông nhìn điển trai này, ánh mắt toát ra vẻ tà ác, vẻ mặt họ đã tham lam lại hưởng thụ.

Há miệng nhe răng, răng nanh sắc nhọn hung tàn trời ra, đâm thủng mạch máu của thiếu nữ.

Không bao lâu sau, mùi máu tanh lan ra trong không khí.

Thiếu nữ mới đầu còn giãy giụa, nhưng về sau, trên mặt cô ta đổ au một cách quỷ dị, xụi lơ trong lòng ngực tên vampire, hai chân cọ cọ.

Miệng còn thốt ra những âm thanh động lòng người.

Cô ta như vậy, dẫn đến một đám huyết tộc ở nơi đó đều ngo ngoe rục rịch hẳn.

Các thiếu nữ loài người: "....."

Ta sát, giáp mặt tuyên dân, đây là thao tác gì?

Chúng thiếu nữ đại ra, cả một đám sợ tới mức không dám nhúc nhích.

Những gã đàn ông mới nhìn rất phong độ và tuấn mỹ này, hiện giờ lột đi lớp da tuấn mỹ bên ngoài, để lộ ra lớp thịt dơ bẩn và thối nát bên trong.

Bộ dạng tham lam, để người cảm thấy ghê tởm.

Hết thảy đây, Mộ Ngôn đứng sau lưng Vu Tu nhìn thấy rõ rãnh mạch.

Mộ Ngôn đối với chuyện này thật ra chả có cảm xúc gì cả, chỉ liếc mắt một cái, đang định thu hồi ánh mắt.

Thì chúa tể hệ thống trời lên.

【 làm người nổi nghiệp ưu tú của chúa tể hệ thống, ký chủ, đối mặt với cảnh tượng này, cô sao có thể thờ ơ chứ? 】

【 phải biết rằng, chúng ta là một huyết sản có đủ tư cách! 】

Liên tính không có năng lực để cứu giúp, cũng không nên biểu hiện lạnh nhạt như thế a uy!

【 ký chủ thân ái, chúng ta phải xây dựng tam quan đúng đắn, đối mặt với cảnh tượng như vậy, cô ít ra cũng phải có cảm xúc. 】

"Ví dụ?"

【 không đành lòng. 】

Chúa tể hệ thống thật không có bất Mộ Ngôn hiện tại xông lên cứu những người này, rốt cuộc ký chủ của nó cũng chỉ sợ bún thiêu sức chiến đấu bằng 5 mà thôi.

Nhưng mà ——

Lương thiện một chút cũng không sai.

Chúa tể hệ thống thề tất phải khiến ký chủ của mình tốt đẹp và thiện lương hơn một chút.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đùng Hắc Hoá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 156: Anh trai, máu anh quá ngọt 15

Không đành lòng.

Mộ Ngôn thoáng nhìn qua bên đó, xác thật có hơi chướng mắt.

Cô "Không đành lòng" nhìn thẳng nên xoay mặt đi.

"Như vậy thiện lương chưa?"

Chúa tể hệ thống: 【... Thiện lương thiện lương. 】 không ai thiện lương hơn cô!

Chúa tể hệ thống nháy mắt liên tục dài.

Vốn dĩ lúc trước chúa tể hệ thống là muốn tìm một tục tưng thiện lương, là Mary Sue gốc bạch ngọt càng tốt.

Nhiệm vụ của nó chính là giữ gìn hoà bình, an toàn và chính nghĩa!

Kết quả.....

Chúa tể hệ thống im lặng quên đi hình ảnh lúc trước Mộ Ngôn hắc hóa giết vô số người.

Thôi quên đi, quên đi, nó không thấy điều đó.

Vưu Tư biết hết những chuyện của Mộ Ngôn, chỉ là Mộ Ngôn ra ngoài đều không mang theo hắn, nên đa số thời gian đều là lén lút theo dõi Mộ Ngôn.

Hiện tại nghe Mộ Ngôn và người con trai khác nói điện thoại, cũng biết là mấy người đi theo anh bên ngoài.

Vưu Tư quay mặt qua, cười như không cười nhìn Mộ Ngôn.

"Thất vọng không? Anh trai."

Vưu Tư đặc biệt thích gọi Mộ Ngôn là anh trai, giọng nói thanh lãnh hơi ngân cao, cào đến tim gan người ngửa ngáy.

Hắn xích lại gần Mộ Ngôn, "Đồng đội của anh sẽ không đến cứu anh, ở bên cạnh tôi, không tốt hơn sao?"

Nếu không có Vưu Tư, Mộ Ngôn hẳn có lẽ sẽ còn chịu đám vampire hoan nghênh hơn cả nhóm thiếu nữ đó.

Thiếu niên trên mặt mang nụ cười hồn nhiên, đôi mắt sáng trong, chẳng qua, ở trong đó lại không có cảm xúc gì dao động.

"Tốt hơn." Chỉ cần không làm tình làm tội, vẫn khá tốt.

Mộ Ngôn ừ một tiếng, nhét vào tay Vưu Tư quả cà chua, đẩy hắn ra sau lưng.

Huyết tộc bên đó đã bắt đầu làm chuyện không thể miêu tả.

Bị quả cà chua thu hút lực chú ý, Vưu Tư: "....."

Hắn là đang nói chuyện nghiêm chỉnh.

Đám huyết tộc thả bay chính mình, thế nhưng bắt đầu tuyên dâm ở ngay trong đình viện.

Thay vì nói, đây là buổi dạ tiệc kích thích, chi bằng nói.....

Đây là đêm cuồng hoan của lũ vampire.

Vưu Tư còn chưa kịp phản ứng, một chiếc mũ đã đội lên đầu, ngăn trở cả dung mạo lẫn tầm nhìn của hắn.

Mộ Ngôn đang chuẩn bị mang Vưu Tư đi, trước mặt bỗng xuất hiện thân ảnh một người.

Là Trì Mộ.

Người này mặc một thân tây trang cao quý, tóc chải chuốt tỉ mỉ, mặt mang nụ cười, dung mạo anh tuấn.

Tay trái Trì Mộ áp lên ngực, khom lưng, nói giọng khàn khàn, "Vương tôn quý của ta, đây chính là kinh hi mà ta giành tặng ngài, máu của đám nhân loại đó, tuy không sánh bằng vị bên cạnh ngài..."

Ánh mắt của Trì Mộ đảo ngang người Mộ Ngôn, rồi ưu nhã nói, "Nhưng lại mang hương thơm thiếu nữ, Trì Mộ nghĩ, chắc Vương ngài còn chưa từng ném qua đâu?"

Hắn vừa dứt lời, trên người đã dính chặt một ánh mắt lạnh lẽo.

Hắn ngược lên, thì thấy người đàn ông nhân loại với diện mạo tinh xảo đó đang chậm rãi nhìn hắn.

Trì Mộ mỉm cười nhìn trả.

Một nhân loại mà thôi, nếu không nhờ Vu Tụ, hẳn ta làm sao có thể sống nổi đến bây giờ.

"Vương, ngài đã không phải đứa trẻ, nô bộc chỉ là nô bộc, không thể chần ở trước mặt ngài." Trì Mộ lại ưu nhã nói một câu.

Vu Tụ đang muốn ngẩng đầu lên, thì bị Mộ Ngôn ấn xuống.

"Bá tước tiên sinh....." Đôi tròng mắt cô bình đạm, con ngươi tựa hồ còn ẩn ý cười.

"Tùng Đường Kha đã nghĩ, Trì Mộ tiên sinh là người thông minh."

Mộ Ngôn hơi cúi đầu, trên cao nhìn xuống, Trì Mộ chỉ có thể thấy khoé môi Mộ Ngôn nhô cong, "Sự khiêu khích vô vị thật quá ư buồn cười."

"Bá tước tiên sinh dùng thân phận gì, lập trường gì để vô lễ với Vương như thế?"

Cả thân vương còn chưa đến.

Mộ Ngôn ngẩng đầu, thập tự giá đóng đưa nơi cổ, Trì Mộ thoáng như nhìn thấy gương mặt tuần nỹ đó đang mỉm cười châm chọc hắt.

Không sai, chỉ một bá tước nho nhỏ vậy mà còn dám khiêu khích một thế hệ Vương sao?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh Công Lược: Ký Chủ Đình Hắc Hoá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.